

با له داهناره کانیووه مهوله وی زیاتد بیاسین
دیداری مهوله وی ۱۰-۲ زایشی

شەزىجىدلى مەيل

نوسر

همایون صاحب

مالک: لطیف شو^د علی

شہریعہ ترمیل

رافعہ شیعرہ کانر مولہ ور

هما یون صاحب کھربا

ناوی کتیب: "شهریمه‌تی مهیل"
بابه‌ت: باشه و لیکدانه‌وه
نووسینی: همایون صاحب کهریز
تابیه و نه خشنه‌سازی:
سالی چاپ: (۲۰۱۰)

ئۇمارەتى سېياردن، اى وززارەتى دۇشنبىرلىن پېتىراوه

ماقى بىلأو كىردىنەوهى پارىزداوه بۇ نۇوسەر

رونگردن و همکاری پژوهش

نهم هموله خویندنده‌های کی تازه‌ی پختن‌گرانه‌یه له‌سهر دنیای مهوله‌یه
ومهوله‌یه ناسی‌انه‌ندیشه‌ی پرشوری مهوله‌یه له پیش شعریه‌تموه به جوزیکی تر وینه
دهکات. سه‌رباری لیکدانه‌وپاشه‌ی حیاوازی ترکه پیمان وابووه دوستانی مهوله‌یه ناس به
جوزیکی تر بیوی چوون. له شوینانه‌ش که‌هاپرای بوجوونه‌کانی ئه‌وان بووین له
قهیظی پیرانی پیش خؤمان به‌هره‌مان بردووه و بوجوونی ئه‌وانسان گواستووه‌تموه.
سه‌رهاش بیرکردن‌ده‌هی نووسینه‌که‌ش بیو ده‌سالی به‌ر له ئیستا ده‌گه‌ریت‌ده و پیوه‌ی
دیاره هه‌ندیکی ئه‌وکاته نووسراوه و به‌کفرگرتن و به‌رنامه‌ی تی فی هه‌ندیکیم
خستوته رهو. سه‌باره‌ت به ناوه‌که‌شی (شه‌ريعه‌تی مهیل) په‌پرده‌یه نه‌و ناولینانه‌م گرد
که عارق جوانه‌مه‌رگ و دوستی له‌میزینه‌م ئه‌کردم عه‌نده‌بی بیو حافظه‌که‌ی
کردی (مه‌حره‌می راز) روزی به‌پیکه‌وت له‌سهر چاوه‌ی زه‌نم یه‌کمان دیت پاس هاته سه‌ر
شهرحی عرفانی نایشارمه‌هه نه‌و هینده عاشقی ئه‌ده‌بی عرفانی فارسی و به‌تایبه‌ت
حافظ بووبوو، تائمه‌وکاته به‌رنامه‌ی نه‌بیو له سه‌رسیعه‌ی کوردی کار بکات وزوری بی
خوش بیو که‌من باسی زه‌رووره‌تی خویندن‌ده‌هی شیعه‌ی ماجوم هینایه گزی و جار
جار ناگاداری کاره‌کانم بیو له سه‌ر مهوله‌یه نه‌و له حافظ خوی و به‌دلی ئه‌و کتیبه‌که‌ی
ناونا (مه‌حره‌می راز) که له شیعه‌ی حافظدا چه‌ند‌جاری دیت پیت منیش
همربه‌رزاهمه‌ندی مهوله‌یه خوی و به‌پیادی ئه‌و جوانه‌مه‌رگه‌ی دوستم ئه‌م هه‌وله‌م
ناونا (شه‌ريعه‌تی مهیل) که مهوله‌یه له‌وسفی شیخ تاج‌دیندا فهرموویه‌تی:

های وه فهرق دین زامداران تاج دای شمریعه‌تی مهیل له‌یل په‌واج دای
سه‌رچاوه‌ی بنچینه‌یی کاری نیمه شیعه‌کانی نیودیوانه‌که‌ی مهوله‌یه به‌هه‌شتی
مدرس بوودو مهوله‌یه‌که‌ی دوستم مامؤستا حه‌کیمی ملا صالح بیو شیعه‌ی بلاو

نهکراوهکان. و هلامان له دووههولی و درگیرانی مهولهولی بۆ سۆرانی کردووهتهوه
(ههولهکەی پیره میزد و مامۆستا ئەردەلانی) وە سەرچ ورای خۆمان لەسەر نەو دوو
ههوله دھربپیوه.

زۆربەی سەرچاوهکانی مهولهولی ناسی لەبەردەستا بیوون و له نەنچامى بۇونى
نەوانهەوە ئىمە پشت ئەستوورى بىرگىردنەوە جىياواز بۇونىن. وە چەندىن سەرچاوهى
ئايىنى و مىزۇوېي له ئەدەب و عىرفان و ھونەر بە زمان و زارەگانى كوردى
(ھەورامى، كىرمانچى ژۇورۇكىرمانچى خواروو) و فارسى خويىراونەتەوه.
له خەيالماندىا ھەپە يەۋئاراستىدە بەردەوام بىن تا تەداوۇى دىۋانەكە
دەخۇنىنەوە، گەرلائى خواى گەورە خەپاڭ بەتال نەبىن.

له سەرتاي نۇسىنەكەمانەوە زىاتر ھەولمان داوه ھونەرەگانى بەلاغە بەپىي
سەرچاوهکان و پەي بردى خۆمان زىاتر زەق بکەيىھەوە، ئەوپىش بەدوومەپەست:
يەكەم: خويىندىكاران سوودى لىٰ وەربىگەن و خۆيان بکەونە سەر كەشەفرىدىن
و دۆزىنەوە ھونەرەكان تايارمەتى دەرىيان بىت لە خويىندىدا.

دووەم: خويىنەرەونەرى تايىبەت و جىاي مهولهولى بىناسىت بۆ ئەوهى سەلىقە
پەيدابىكەت بۆ چۈونە ناو ئەو دىوی باروومى باخى مهولهولى و تەنبا روالەتى و شەكان و
تەن نەبىنەت بەلكو بەمۇرۇحە ئاشنا بىت كەلەبەر تەنلى و شەمى مهولهولىدایە.

له كۆتاپىدا دەخوازم ئەم نۇسىنە پۇچمان گەورە ترىبىكەت لەوهى كە ھەپە، ھەپەن
بىدىن بە مرۇق بۇونمان بگەين، له قۇناغى كونەپەپوھو بىگوازىنەوە بۆ بازبەمەش
وېرەنەكان دەكمىنە باخچە مەھولەولى و ھەممو ئەوانەى لەم پاسەدا ناوبىان ھاتووه يا
چۈونەتە يەر بەزەپى خواى گەورە يان چاوهرىنى ئازادبۇون دەكەن لەم قەفھىسى ڙيانە
داواى لىٰ بوردىن لە پۇچى خاۋىنیان دەكەم ئەگەر بەندە دوور لە ويست و مەرامى ئەوان
له خەپاڭ و نېھەت و ئەندىشەيان تىنگەشتىم.

ھەمایۇن ساحىپ

ئى ئابى ۲۰۱۰ ئى عىسايى

۱۲ / خەرمانان / ۲۷۰ كوردى

446

پیشنهاد (۱)

شیعری یه که م

۱ - نیشمهو تەنیا بى جەستەی زەبۇونم

دېسان سەرۋاڙ گەرد دلەي پېھووتنم

ئىشمهو تەنیا بىو جەستەی زەبۇونم، ھەمەر دلەي پېھ خويىنم سەر پېز بىو،
 جەستەی زەبۇون و دلەي پېھون، ئامازەن بۇ ماتى و تەنیابى كە شىعرىكەملىسىم
 دەرۋا تا بەيتى نۆيەم (سەرۋاڙ گەرد) كتايەيە لە دل پېرى كە مرۇقى غەمۇك و غەمبار
 ئامادە دەكەت بۇ گريان.

۲ - خەپالان خام ھاوردەم بەردم

ھاوار جەددەمەي ھەناسەي سەردم

خەپالە خاوهکانم ھېننان و بىردىن، ھاوار لە دەمەي ھەناسەي سارد. ھەناسەي سارد
 كتايەيە لە بى ئومىندى پېزەلىيەن. كە مەولەوى بە دەمە (كزەي ساردى تىكەن بە¹
 بەفر) ھونەرى خواستن و چوانىنەكەي بە (دەمەي ھەناسەي سارد) خەستەر
 كردوتەمە. ھېننان و بىردىنى خەپالە خاوهکانىش ئەمە دەدانە دەست كە لە نىشتمانى
 خەپالىشدا كەپرىتكى شاد و ئومىندوارى نىيە، حال و وەزىعى مەولەوى لە ساتى نوسىنى
 شىعرەكەدا. و دئەم وىنەيە چىرتىرين وىنەي رۇمانسى شىعرەكەيە.

۳ - زوخاو گىچ مەدا دىگ دەرون دا

ھوناوا ھۇرشاڭاش جەستەی زەبۇون دا

زوخاو گىچ دەخوات لە قازانى ناخىدا و خويىناوى پىزان بە جەستەی زەبۇوندا.

دىگ دەرروون - قازان يان مەنچەلى ناخ نزىكتە لە وىنەكە نەك مەنچەلى سىنە
 وەك لە دىوانەكەدايە، چوتىكە ناخ قۇولە و سىنە تەخت و پان. ساختمان و دىدگاي
 بەيتەكە كلاسيكى يە.

۴ - رەنگ رەنگ رەنگ گون گون ھووتنم

قىچەرى بىرىشىسى كورەى دھروونم

چەند بارەكىرىدە وەي رەنگ و وىنە كىرىنى گولى خويىناوى گەرەنەۋەيە بۇ بەيىتەكانى بېشىو كە سەرۋاژ كودىش دللى و لول خواردىنى زوخاوا و پېزائى خوتىن بە جەستەيەكى زەبۈون و تەنبايا نەم رەنگا اورەنگى يەمىلىنى كەوتەنەمە وە. كورەى دھرونىش قىچەرى بىرەنلىقى لىيە دى - كە دەپىن ئەوپىش لە زوخاوا و خەجالەت و مەينەتى پەن بېرابىت. كە دىسان ئەو سەلقەيەي وىنائى بەيىتەكەى كردووھە كلاسيكى يە.

۵ - چوون دانەى سەرساج ھۆر ئامام جارجار

جە تاو دوكەن جە شەرارەت نار

وەك دانەى سەرساج ھەلەھاتىمە وە جارجار، لە تاوى دوكەن و بلىسەمى بەتىنىڭىدا، بىزازاندىنى گەنم يان ھەر تۈۋىكى تىر لەسەرساج نەرىتى ھەندى دى ئى كوردهوارى يە. كە لە كاتى تەھاندىنى ھەلبەزو دابەز دەكەن مەولەتى حالتى خۇرى چواندۇوھە بە حالتى ئەم كەنەنە گەرجى چواندەكە و وىنەكە لە دىنيا كلاسيكى يە وە نىزىكە، بەلام ناسك و داهىئەرانە يە. بىسaranى راپەر و داهىئەر ووتۇۋىيەتى:

جە گېرى ئايىر جە بلىسەمى نار

ستىزام چوون بەرق ئاوكەردم ھاوار {بىسaranى نىك رەفتار 19}

٦ - سۆزىيام ھەى سۆزىيام وىنەى شوععلەى نۇور

بىم سورەمى سوبخان ئاوردەتى كۆتى گۇور

سوتام ھەى سووتام وەك گۈزە تېشكى نۇور (شوععلەى نۇور) يەك زەرە عەكسى نۇرى خودا كە پىشانى طورى دا و سووتانى و كردى بە كلى خودايسى و خەلگى دەيىھىن. ئەم وىنەيە چەند جارىتەك ھونەرى چواندىنى تىابەكار ھېنراوه، كە مەولەتى ھېندا دەسەلاتى بەسەردا شکاوه لە دىوانەكەى دا ئاسايىن بۇوه.

جاری بهرده‌هامی (سوتام همی سوتام) ته‌شبیه کردنی به‌شوعله‌ی نور (تیشکی خودا) و جاری سوتامکی خوی به شاخی سوتاوی طوور. (شوعلمی نوور) گشتی و نه‌ناسراو نیه، به‌لکو نیوه‌ی دووه‌می به‌پته‌که پیمان دهانی وک نه و تیشکه خودایه ده‌سوتیم و که کنیوی طوری کرده سورمه‌ی خودایی. {کاروان ۲۱۷ شیعری عرفانی له نیوان مدوله‌ری و مه‌جزوویدا نیراهیم نه‌حمد شوان}

۷ - من قهقهه‌س نه‌ویم‌ها بیم وه قهقهه‌س

به‌کجاريچ نیشه و ها به‌رشیم جهدهس.

من قهقهه‌س نه‌بوم هابووم به قهقهه‌س و به‌کجاريش نه‌مشه و واله دهن
دھرچووم.

دوای تیپه‌رین به حائل به‌پیتی پیشوودا پیمان دهانی له نیمشه‌وه وه (یان لهم دیپه‌وه) ده‌بمه قهقهه‌س و لئی ده‌بمه‌وه. نیمه ده‌بیت سفرپیمانه به سهر قهقهه‌س دا تینه‌په‌رین.

قهقهه‌س Kaknos ریشه‌که‌ی یونانیه. بالقدمه‌کی نه‌فسانه‌ییه که ده‌نووکی گوش زور تیداهه و له کاتی خویندندا ناوازی سهیر سهیر ده‌رده‌گات. ههزار سان ده‌زی له کوتایی ته‌مه‌نی دا و کاتی نزیک بیونه‌وهی مه‌رگی بوش و په‌لاش کو ده‌کاته‌وه ده‌چیته سه‌ری هینده په‌رو بال به‌یه‌کدا دهدا و ده‌خوینی تا گر له خوی به‌رده‌دات {نرهنگ عمید جلد دوم ل ۱۵۸۴}

مهوله‌وی له و نیستگه شیعريانه‌دا که (ریوی لیکچواندن له سیفه‌تمکاندا) زهق ده‌کاته‌وه و له ته‌شبیهی تئی ده‌په‌ریغیت، یان له و شویننانه‌دا ناوه‌زروی ده‌کاته‌وه، نیمه سه‌رباری هونهره به‌لاغیه‌که‌مو روه ستاتیکی به‌که‌ی ده‌بیت ویلی مانا و مه‌بیستی نوی بین. که لیره‌دا نالی وک قهقهه‌س، به‌لکو دهانی بومه قهقهه‌س، که‌واته ده‌بیت.

۱ - هم سیفه‌تی زور خویندن و دهنگ خوشی و ناواز و نه‌غمه خوانی له مهوله‌وی دا هه‌بیت هم تا پاده‌ی گر تیپه‌ربوون که‌لامی خوشی عهشقی خویندبی،

بؤیه دواجار له رىنگەی ساقى يەوه دەقەکەی دەباتە دونيىكى ترەوه و چون قەقنىس خۆئى و شىعرەکەی زىندۇوەدېنەوه.

بە مامۇستاي بەھەشتى مىدرس نۇرسىيۇيەتى قەقنىس دواي سىوتانى خۆلەمەيشەكمى دەبىتەوه بە قەقنىسىكى تر، كەواتە دەبىن ئەم بەيتەش پەيوهندى بەكارىگەرى كلتورى يارسانەوه، يان فەلسەفە دووناودوونەوه ھەبىت كە ھەندى جار لاي مەولەھوی دەردىكەۋىت و ئەتوانىن بلىئىن كە لە پاشخانەي ئەم كەلتورە ناڭڭادارە {ھەزارە خوارى و ئەفسانەي قەقنىس حەيدەر لوتفى نىيا. رامان ۲۲۹-۲۳۳}.

٨ - ئەوەند خەيالان بەردم وە دەرروون

پەى دوورى ياران بەرتەر بىم زەبۈون

ئەوەند خەيالان بەردا دەررووەنمەوه بۇ دوورى ياران زىاتر لازىز بۇوم. بە بىرۋاي من ئەم دېپە لە شىعرەيەت و جوانى بەيتى پىش تر و لە دەخىل بۇونەكمى ساقى بەيتى دواي خۆئى دا بەزىندۇوه، كە دەبىتە چەند جار بەكارھىيانى لە قافىمدا، چۈنكە پېشتر و دواتىش دەرروون، زەبۈون بەكار دەبات، وە پەنگە شۇيىتى ئەم دېپەش نەگۈنچاو بېت.

٩ - رۆز جە شەو قىشىمەر زار و زەللىم

ساقى سا جامى ئەمچار دەخىلەم

رۆز لە شەو زىاتر زەللىم و دەنالىم، زار نالاندىنى بە سۆز و غەمناك لە تاو دەرد ساقى ساجامى ئەمچار دەخىلەم. لەم بەيقە بە دواوه بىنیادى شىعرەكمى، جەستەمى مەمولەھوی كە تا ئىرە لە حالى نىيە كىان و پەزەلى بىرانايدە دونيىكى تر يان حاڭىكى تر بە خۇۋە دەبىيەن، ئىرە لە رىنگەي ساقى و دواتىر جەم بۇونەوهى ياران و ساز و ئاوازەكانەوه ئاماڙەي زىندۇو بۇونەوهى (قەقەنسەكمى) يان زىانەوهى نىيە مردووه كە كە مەولەھویە دەكتات. لە دوا دېپىشدا تكاي نەمردن دەكتات. مەولەھوی پېيچەوانەي دەردى دارانى عادەت گرتۇو بە نالانى شەوهە دەلى من بە رۆز زىاتر نالاندىنم زولا ئىرە، كە

ئەمەش سەرەتاي داهىتىان لە رېگەي (دەخىل) دوه بۇ ساقى پىتمان دەلى كە نەم
مەولەوى) نەم دەرددە دارىكى جىاوازە.. نەم بادەنۋىشىكى جىاواز.

۱۰ - بىنۇر پىتم نۇش كەم چوون نەھەرە جاران

وە رەغم گىرىن گۈزى مەيدۇواران

پىتم بىدە نۇش كەم وەك جارى جاران وە بە پىچەوانەي نەمەنە كۆمۈر كۆمەلى مەيدۇران،
مامۇستاي مدرس (رەغم) ئى بە كۆنۈر اي چاو راڭە كردووە كە دىيارە نەتەيە. چونكە دەلى
مادام من نەردو نالان و كاتى نالانم جىايىھە و لەوانى تر ناجىت، كەواتە دەبىت دەرمان و
كۆپى ياران و بادە و بىرى بادەكەيشم پىچەوانەي دەستە تاقىمەكانى ترى بادەنۇشان
بىت. نەمەش تايپەتمەندى بادەنۇشى و مەشرىبى شىعىرى مەولەويە

۱۱ - شىعىر وىنم تەنخواي سەمتور سازى

لېدەر سانەي چى هەمر تارىش گازى

شىعىر خۇم كالا و سەرمایيە سەمتور و سازە. تەنخوا مەلا عبدالكريمى بەھەشتى
بە لە باتى ماناي كردووە، بەلكو بە پىچەوانە و مەولەوى دەھىيە وىت ئاماژە بە خوتىنى
شىعىرەكانى بىدات لە سەرددەستى موغەنلى و دەسەودانىرى مۇزىكىدا و شىعىرەكانى بىكاتە
بەرى مۇزىك. تەنخوا ئىيرەدا ماناي (كەدىنى شىعىرەكان بە بەرى مۇزىكىدا) دەدات.

چون دىساردە ئاۋىتىه بۇونى فەردى خۇي و موغەنلى و مەطرب و يەڭى لە
ئامىرەكان دووبارە دەبىتەوە لە دىوانەكەمى دا. بىيىجىكە لەوە گەر مەبەستى لە جىاتى
بوايە نەھە ئىيىز ئاۋى ئامىرە ترى نەدەبىردى، چونكە ووشەي (ساز، سەمتور) ئامىرەكانى
مۇزىك دەگرىتىھە كە مەولەوى مەبەستىتى زۇر بەيان بۇ مەجلسى خۇي كۇ بىكاتەوە
و شىعىر خۇشى بىكاتە بەريان و ئامىرەكانىش چىنگ بە رۇح و دەرروونى نەمدا بىكەن كە
سازەكان نەھەوايى، تەلدار، لى دراو) دەگىرنەوە.

۱۲ - چىنگ پېتۇ نە جەرگ نەغەمەي سازەكەت

بەرارق تۇ تۇ مېقرار گازەكەت

نهغمه‌ی سازده‌کهت با چنگ گیرکات له جه‌رگم، گازیش که پیشتر درابوویه پان تار (تاری گازی) ودک مه‌قمهست بؤ درهینان. مهوله‌وی دهیه‌وینت نه‌شته رگه‌ریه‌ک (کارده ودزی) بکات بؤ درهینانی غم و خهفه‌ت له رینگای نامیزه‌کانی مؤسیقاوه، نه‌شنه بداته‌وه به رفح له رینگه‌ی شیعر و باده و ئاوازه‌وه. بوزیاتر ئاشنابوونت له مانای زانستی پزیشکیانه‌ی کارده ودزی بپروانه {ناخور اسان بدرگی يەکم جەلیلی عەباسی جاپی يەکم ۱۲۶۰-۰۸}.

مرؤفه‌کاتی تووشی نهم به‌یتانه ده‌بیت له دیوانی مهوله‌وی دا تى ده‌گات که میوزیک ج جینگه‌یه‌کی له ئەندیشه و هزری ئه و خەلگەدا هەبوبوه که مهوله‌وی له ده‌ورو به‌ریاندا ژیاوه و ئاگای له پاشخانه هزری و عرفانی يەکه‌یان بوبوه. به‌لامه‌وه ئەمە‌یله‌شی له شاره‌زایی کلتوری عرفانی يارسانه‌وه و درگرتووه. که له ئاو کوردا زیاتر له هەموو رەچه‌کانی تر مؤسیقا لایان پیرۆزه.

بؤچوونم وايه ئەودینه ریشه‌کهی ده‌چیته‌وه لای داود پیغه‌مبه‌ر، بەه و پییه‌ی دەنگی خوش و مؤسیقی سیمای تایبەتی دینه‌کەی بوبوه. گەرجى زۆربەی دینه‌کان و تەریقەتەکان بايەخیان به (سماع - ئاھەنگ و سەدا) داوه. بەلام نامیزه‌کان لای موسلمانان بەگشتی و تەنانه‌ت تەریقەتی نەقشبەندیش بەه و تۆخى و رې پیدانه نەبوبون. ئەگەرجى هەر له سەر دەمی پیغه‌مبه‌ری ئازیزه‌وه دەنگی خوش و ئاواز کراوه بە بەری قورئاندا و ئەو ئامازدیه دیاره (ورتل القران ترتیلا) بەلام مەزه‌بە ئىسلامیه‌کان بە گشتی دیدی ھونه‌ريان رۇشىن نەبوبوه بؤچەمکى ھونه‌ری میوزیک و نەیان توانیوھ چوارچیوھی عرفانی بؤ ئەندیشه‌ی دیینى درووست کەن کە ئەمەش واي کردووه دینداری رەمزى بیزارى و ماندوویه‌تى و بى لەزەتى بیت. بؤیە كۆمەلگەی موسلمانى ئىمە نەيتوانى بگات بە جوانیه درەوشاده‌کان. تەنها چەند نمۇونەیە‌کی درەوشادى عرفانى نەبیت کە لای زۆربەی مەدرەسە شەرعیه‌کان پەسەند نىن.

سوفیه‌کان بؤ چوونه لای يار، دەستیان بؤ عاشق بوبون بردووه، لىرەوهیه مه‌جازیش ده‌چیتە زىر پیئناسەی عىشقاوه. بە مەرجى عاشق تووشی بەد مه‌جازى نه بوببیت. بەلام مه‌جازلە سەر زەمینە و مەنزلى يارى مه‌جازى ماۋەتە لى ئى دەدات و دواجار له ئاو ده‌چیت. مەنزلى يارى گیانى پارىزراو و نەمر و بەرزه له ئاسمانه‌کانى

جاویدانیدایه. بۇ ئاراسته كردنه کانى مەجاز و دولبەرە کانى سەر زەھى بەرهەو
حەقيقتى و يارى ئاسمانى عارفان نەك مۇسيقايان حەلائى كرد. بەلكو كردىانە واحب و
پۇلى بادەو جاميان بى داچوون بە يارمەتى مۇسيقايان عاشقان دەتوانى مەجاز تەمى
كەن و بەجىنى بىتلەن بەرهە ئاسمان. ئەم دىدە وەك قوتابخانە لاي مەولانى پۇمى جىئى
گرت و مەولەويەكان باشتىن دىدىيان ھەيە بۇ مۇسقا.

ناوهندى دېينى و تىپوانىنى شەرعى لاي ئىيەمە نەيتوانى جى بۇ نەو بىنىنە
عرفانىيە بكتەمە و قبولى بکات بؤىيە هونەرمەندە گەورە کانى ئىيمە نەو شارەزايىيە كە
لە تەكىيە و خانەقاڭانەوە وەريان گرت. دىدى گشتى كۆمەنگا دىنييە كە پەسەندى نەددەكىد
و هونەرمەنانى ئىيمە لە مەجازدا مانەوەو نەيان تواني بگەنە عرفان. لە سەرىتكى
تىريشەوە ئەم دىدە لاي مىزگەوتەكان گەر گۈزانى بە سەردا ئەيىت مەقامات لە تاو
دەچىت و هوونەرى سەرگەردان تىرپوو لە كۆمەنگەي كوردى دەگات. خويىتەر بە ئاسان
نمۇونەي حەرامكىرنى مۇسيقا پەيدا دەگات تەنانەت لاي خويىندهوارو كاربەدھست و
بەرپرس و ئەميرى حزب و پىكىراوە ئىسلاميە كانىش. كە خوش بەختانە نەفەسى نەو
تىپوانىيەنە كورتى هيئا، بۇ خۇشىان مەجبورى رووكىرنە رەق و مۇسيقاوە هونەرى
نیان بۇونەوە.

چەشەو ھەستى مۇسيقى مەولەوى بۇ نەوهەيە لە دنیاي ناسووتەوە بەرە و جىهانى
لاھووت بىرولات {كاروان ژمارە ۲۱۷ شىعىرى عرفانى، نيراجىم نەممە شوان ل ۱۲}

۱۳ - سا دەرويىش كەھىپ بەدە نە رووى دەف

گيان مۇنتەفرەن پەرئى دېزەي دەف

دەرويىش سا تؤىيش دەسىپ بەدە لە رووى دەھەكت، گيان چاودە پىش لەرىنەوەي
ئەلەقەكانى داشرەي دەفە... حالتى قەبزى گيان لە سىنەدا. مامۇستاخە كىيم لە كىتىبەكەي
دا كە پىاچوونەوەش لە خۇ دەگىرت ۹ بەيىتى زىاتر دەخاتە سەر ئەم شىعە يەكىيان
دواي بەيىتى (۱۰) و سىانىيىشان دواي ئەم بەيىتە و ئەوانى ترىيش دواي بەيىتى ساقى
سادەخىيلەوە كە لە كاتى راڭەكىرنى سەرآپاى ئەم شىعەدا زۆر گىنگەن و يارمەتى دەرن

بۇ نزىك بۇونەودى ئەو مانا مۇسىقى يە كە ئىئمە مەبەستىمانە، بەلام ج كاڭ حەكىم و ج
كاڭ حەمە رشىدى ئەمېنى كە ھەردووك خەرىپى ھەمان كارن باسى ئەۋەيان نەكىدۇوه
كە (دەف) پەدىيە قافىيە نىيە كە ئەم بەيىتە ھەرچەندە شىرىن و پەوانە، بەلام لەو
پۇوهۇھە نۇقىسانە {مۇلۇرى حكىم ل ۸۱ مەرچانى ۲۹۹۱} يان دەبىنت واتاي سىنگ بىدىن بە
دەقى دووەم.

٤ - مەعنى لىدىم يەك ئىمەشەو سازان

بە شقى ئەو كەسە تۈش ناوات وازان

ناواز خوان لىدە، بىل، يەك - نەوەن لەو لە پېشىر نەبۇو، يەكەم واتە:

گۈرانى بىيىز ئىمەشەو لە گەن سازەكاندا بە عەشقى ئەو كەسەوە ناواتى بۇ
خواستووى، يەك بەزمى بىكىرلىق بى وىنە، واتە: يەكەم بىت، بىيىزەيەكى سەرسور مانى يە!
مەجلىسىنىكى تايىبەت و جىاواز بىكىرلىق بىكەم بىت.

٥ - بەلكە خەمانم تۇ دەرى وە باد

ھەي ھاي جوانم فەریم ھەن مراد

بەلكو خەمەكانم تۇ بىدى بە با، ھەي ھاي من جوانم و ئۇمىد و مزادم زۇر.

لە گەن (يەك بەزمى بى وىنە مۇغەنلىق) دا ھېشتا مەولەوى بەلكم دادەنى بۇ بە
باچۇنى خەمەكانى... كە ئەمەش قورسى دەردو خەم دەرددەخات و جىاوازى مەولەوى
لە گۈزى مەيھۇرانى تر.

ھەي ھاي، ھەي ھوو... ھا... ھا... بىيىزەي سەرسور مانى كە ھەردوو بەيىتەكە لە
حالى سەرسور ماندان، كاڭ حەكىم (ھەلائى) بە دروست دەزانى.

٦ - ساقى سا دەخىل وە فەريادم پەس

بە رۇوى ئازەوە جام گىزە وە دەس

ساقی (بادگیر) دهخیل و دره بدهانامه و، فریام که و، به رهوی نازه و جام بگره
به دهس.

ساقی له مه جازدا با دهگیر و له حمه قیقه تدا (خودایه) چون هم خودایه ده تواني
به فریای به نده کانی بکه ویت. دلیان به شه رابی زولان پوشن کاته و { } و سقاهم رههم
ش رابا طهره ا { } . له عورق سو قیانه شدا مرشدی کامل و پیری دانا که راز لیکده دهنه وه و
حمه قیقه تان که شف ده کهن به ساقی ناو ده برین و سالکان ده خیلیان ده بن. (نان) یش له
حمه قیقه تدا منه تی خوایه که کهون و کاننات و سورانی به دهسته و ویه.

۷ - دهور دهه وه ناز چوون همرده جاران

پیم ده ریه ک مه فنی سه با و ئیواران

سوری بخوره وه به نازه وه و دک جاران مه نیکم بد هری به یانیان و ئیواران.

له مه جازدا و له حمه قیقه تدا سه با و ئیواران خورکه وتن و خورئا و بوون کنایه يه
له سوران و دهور دانه وه و پیوانی زیانی مروق کان به کات که له و نه نجامه وه په دهست
دیت و هه مووشی به دهستی ساقی يه. (سه با و ئیواره) دو و کانی ستایش و نویزی میترای
یه کانیش بوون.

۸- با و دهس بالینم سیلاو هوون بـ

ئامیته و زو خاو دیگی دهروون بـ

با بهس سه رینم (بالین شوین خه) لافاوی خوین بیت له گه ل زو خاوی دهروون
نه و وینه ویه کی کلاسیکی يه هو تابخانه نه ده بی يه کان لای ئیمه مهیل و
مه جازی تاکن و و دک مه در مسی هرزی و فه ل سه فی ده نه که و تون. بؤیه تیکه ل و
پیکه ل همیه. (مدر رامان ۱۲. ۱۷۶ رزماتیسم و... که بیان عذریزی)

۹ - و دخته ن سه رتا پام بـ و زو خال

بؤی سفته که م هورگیر و شه مان

خهريکه سهرتاپام (تهواوى لاشهم) بىن به زو خال، بون و بهرامه‌ي سوتانم شهمالن
هەلبگرى.

واته: شهمال بۇنى سوتانم هەلگرى. وە دەشكۈنچى بولۇ سفتەكەم بىن، واته
خۆلەمېشى سوتانم بەو جۆرە كاك حەكىم مەلا سالىچ دەلتىت وە (بون) يش دەست دەدات
و ھىنان و بىردى بۇنىش لەلایەن شەمالەوه لە قۇلكلۇردا ھەيە:

ئاي بەناز بەناز بەناز پەروەردە يا بارۋىشەمال بۇي تۇ نەو ھەردە

وە مەولەوي لە شوينى تردا، بول بە شەمال دەسپىرىنى، نەگەر بۇ بىت ھىجايىھى
كەمە، بەلام بون راستى دەكتەمەوه.

ئازىزم ئايىر دورى بالاى تۇ

جە سەم كەرد وە بون شەمال بەرد پەي كۇ

٢٠ - ساقى ئامانەن نەشو جە وىرت

وە فريادم پەس تو بەشقى پىرت

ساقى ئامانە لە بىرت نەچم، وە فريام كەوه، وە بە عەشقى پىر سوينىدى ساقى
دەدات دىيارە لە مىزۇوى دىنى ھەوراماندا (پىر) سەرباشقەى دىن و عرفانە و ھەر لە
ۋىوە خوازراوه بۇ ماناي ترى مەجازى و حەقىقى.

پىرى موغان، پىرى مەيخانە، پىرى تەرىقەت... هەندى. { جەزىتك بىز پىر... رەووف مەحىبود
پىرى }

٢١ - بەل ئىمشەو خەمان نە دەرۇم وە باد

ساقى گيان قوربان خاڭىر كەرە شاد

بەلكو ئەمشەو خەم نەمدا بە با (نەمەھەوتىيەن) ساقى گيان بە قوربان دىلم خوش
كە، مەرۇق خەم بە ياددا، كە چى زۇر جوان جىن گۆركىتى بە (خەم و خود) كردووه..

و دکو سونه‌تی سی جار لهم شیعر ددا هاناو پهناو تکا له ساقی دهکات، له پی ساقی
و موغه‌نیه ود ژهم به سهر خهمه کاندا سه‌رده‌که ویت (به باکردنی خهم) نهک به
پیچه‌وانه ود.

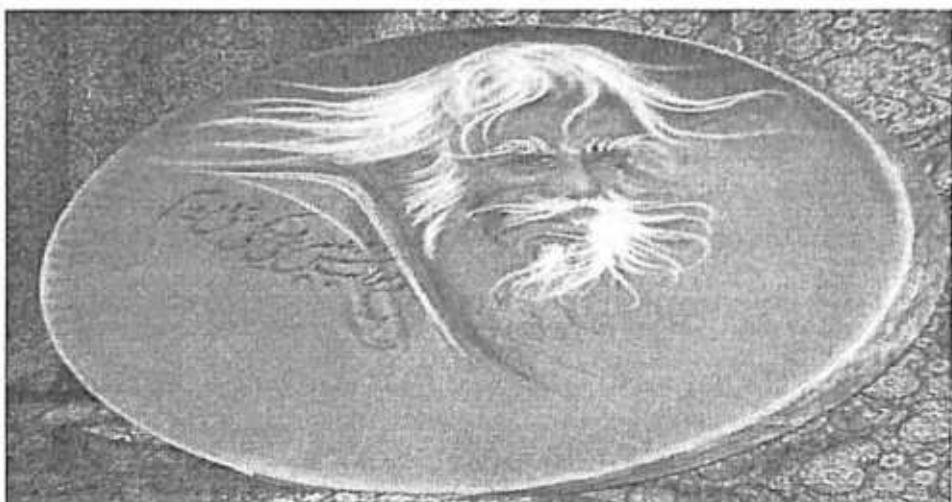
۲۲ - بووه وه باعپ ژهی نیم گیان سه‌خت

سا به لکه نه مرؤ مه‌عدومی به د به‌خت

ببه به هوئی نه و نیوگیانه سه‌خته (گیان سه‌خت) کنایه يه له به‌رگه گرتني
که‌سی بهش مه‌ینه‌ت و کلؤن... سا، به لکو نه مرؤ مه‌عدومی به د به‌خت.

له پیگه‌ی فریاد ره‌سی ساقی و باده و شیعر و نوازده‌وه ژهونیو گیانه سه‌خته
ده‌هیلیت‌وه. جوانی يه‌کی نه و تراویش هه‌ست پی ده‌کریت کاتی مروف عاشقی یار ده‌بیت
مانه‌وهی له دهدو مه‌ینه تا خوش‌هه عاشق شانازی دهکات به ده‌داده‌داری‌وه. جونکه
مردن بؤ خوئی ده‌رجونه له باری ته‌کلیف.

زوری ده‌دهکان له جوئرو ژماره دا له مه‌درسه کانی عرفان دا به‌رامبهر راده‌ی
ژه‌رک و واجبه عیباده‌ته يه‌کانه له شه‌رعدا، وه هه‌ردو وکیان ده‌بنه به لگه‌ی ثی‌خلاص.

۱ - نازیز دیاره و دهی لوامهنه

نەلوددای ئاخىر ئەمە ناماهمەن

نازیز دیاره کاتى روشتنمە، خوا حافیزى ئاخىر و نەھاتنەوەمە. شیعرى بۇنىيە يە كە مەولەوى و شىئىخ عەزىزى جانەوەرى لېك جىابۇونەتەمە. تەورىيە ھەمە لە نەگەرەنەوە دا ناماژەي مردن ھەمە.

۲ - دەولەتكەمى وەصل بىن ئەزەوالەن

جارىوتىمە دىدەن بالات مەحالەن

سەردەمى پىتكەوه بۇونمان لەناو دەچىت و جارىكى تر بىينىنى بالات مەحالە. بۇزگارى بەمەك گەشتىغان ۋووه و نەمانە، بەلام ئەم جۈرە پافانە ناگەنە جوانى بەپىتكە، دەولەتكەمى وەصل سەلتەنەت كىرىدى دەسلەملان... ئەم حکومەت كىرىنەي بە يەك گەشتىسىنى من و تۆ لە ناو دەچىت، مەولەوى بە ناگايىيەمىيەكى شیعرى و ستابىكايىكى بالاوه ئەم تەركىيەي دانادە، وە من قەناعەتم بەپاست كىرىنەوەكەى كاك حەكىم ھەمە كە (دەولەتكەمى) كىردووه بە دەولەتكەمى، دیارە مەولەوى ھەم لە يچوكىرىنەوەكەشدا دەمەۋىت بائىت ماوەي حکومەت و سەلتەنەت كىردىن لە گەن ياردا زۇو لە ناو دەچىت، ھەروەھا دەمەۋىت دل تەزىيانە گۈزارشت لە فراق بىكەت و بە لە ناو جوونى (حکومەتى پىتكەوه بۇون لە گەن يار) ئىمە تۈوشى مەبىل و لايەنگىرى دەكەت و ھەلۇنىسى شۇپشىڭىز ئەمان دەداتى دىرى چەرخى چەبگەرد و (سوپاى فراق) ھەم ھەجا زىادەكەش نامىيىن.

لە تەريقەي نەھشىبەندىشا (دەولەت) ئەم مەملەكتە عرفانى يەى نەھلى دلانە كە بە ھەمۇو پەھەنەكائىيەوە (مرشىدى كامىن) دەستپۇشتوھ بە سەرىيدا.

۳ - سا دەلم وەش كەر وە ئىيلتىقانى

بىدەيە وە لازە بۇينۇوت ساتى

سا دلم خوش که به، ئىلاتىفاتى، لە (لە تاقەتسەوە) هاتووە كە لە مەبەستىكى تىرىتەن كە دىارە مەولەوى دەھىە وەقت دۆست روی تى بکات و لە رۇووگىردنەكەدا مانايى ترى وەك نەرمى و مەھەربانى بىدانە دەست. لاپكاتە لازە و مەولەوى بىيىنېت. تەۋەجۇھە كەردىنى مرادە بۇ مرىيد. لە رۇويەكى تەۋەجۇھە.

٤ - با بەيۇ شنۇي شىرىن رازمەكتە

گۈشى دەرۇ لادى مەينەت كازەكەمەت

ئىلاتىفاتى بەيىتى پېشىۋو واتە بەخشىنى جوانلىقىن دىمەن بۇ چاوا و پاشان شىرىنلىقىن راژ و گفت بۇ گوئى، و شەنە قىسە شىرىنەكانت بىت و تاۋى ھاۋىي مەينەتى يەكەت گوئى ئى لېيان بىت.

٥ - ئاخىر سەھەرن پا خەپلىقى دوورەن

مەنزىل بى پايان تۈشە زەرورەن

دوا يىن سەھەرە و رې زۆر دوورە، مەنزىل نا كۆتايى يە و توپشۇو زەرورە. لەتەئى كەردىنى مەنزىلەكائى دنياواھ ئەگوازىتەوە بۇ مەنزىلەكائى ئاخىرەت. وە شىعرەكەش لېرە بە دواوه ئەخاتە گۈشەي ترى روانىنەوە ھەلگىرتى خۇراكە رۇھىيەكان شىعرەكە دەبەنە دنياپەكى تر.

٦ - دېنت تۈشەي چەم، مەيىلت تۈشەي دل

پا زات تۈشەي گۈش مەنزىل وە مەنزىل

بىنېنت توپشۇوى چاوه، تاسەو خۇشەویستىت توپشۇوى دلە، گفته شىرىنەكانت توپشۇون بۇ گوئى لە نىيوان دوو مەنزىلدا. دېنت خاتىرە و بىرەوھەرە چاوه، دەنگەت دەنگەدانە وە و زەنگى گوئى يە، وە تاسەو سەھەداو مەيىلت لە دىلدا جىى دەگىرەن، بە راي ئىيمە بۇ تىنگەشن لە زۇرېمى بەيىت و وېنەئى شىعىرى مەولەوى پىتىۋىستىمان بە تىنگەيتىشىن لە ستراتىزىيەنى نووسىنى مەولەوى ھەيە كە زمان بەشىكى گۈنگى نەو پرۆسەئى نووسىن و داھىيىنانەئى مەولەوى يە كە بە پېنى ھاتنە پېشەوە لە شۇپىنى خۇيىدا لى ئى دەدۇنىن.

دیفت توشه‌ی چهم... چاو و مزیفه‌ی گرفتی دیمه‌نی ههیه، نهانه‌ی دهکهونه بهرتیشک، دیفت به دهر له مهیه‌ستی (وئنه‌ی دوست له چاوی مهوله‌وی دا) دهکریت ناماژه بیت بو لایه‌نه ضاهره‌که‌ی دین که شهربعه و ته‌نیا رهوی دهره‌وهی دینه و بالیکی حه‌قیقه‌ته. چونکه نه‌یووتوه دیمه‌یت توشه‌ی چهم، زور به سه‌لیقه‌وه وشهی (دین) به کاربراؤه. مهیلت توشه‌ی دلن، که هه‌میشه ئه‌م چه‌مکه لای مهوله‌وی فهزن و بایه‌خی زیاتره و دهکریت (مهیل له - دین) سه‌نگینتر بیت بویه له دلا جینگیره و درو و دله‌سه‌ی له گه‌ن ناکریت و ده‌چیته خزمه‌تی بالله راسته‌قینه‌که‌ی حه‌قیقه‌ت که ته‌قیقه‌ته. وه هدر له هه‌لسن‌گاندنه‌کانی (مهیل - عه‌یشق - ئیمان‌دایه) که دلن و عه‌قل له یهک جیاده‌بینه‌وه. وه ئیمه هیچ کات له پی ای عه‌قله‌وه ناتوانین له‌یل پازی که‌ین. عطار دعفرمیت،

در عشق تو عقل سرنگون گشت

جان نیز خلاصه جنوون گشت

در صفت عشق تو شرح و بیان نمی‌رسد

عشق تو خود عالیست عقل در ان نمی‌رسد

به‌کاربردنی ووشه‌ی (مهیل) زیاد له (۶۰) جار له دیوانه‌که‌ی دا مرؤف بدهو قه‌ناعه‌ته ده‌گه‌یه‌نیت که مهوله‌وی شه‌ریعه‌تیکی تازه و تایبه‌تی به‌و زاراوه‌یه داوه و چه‌ندين مانا و مهیه‌ستی به بهرا کردووه. که لهم بھیتە‌ماندا مهیل و مزیفه‌ی ئیمان جیبیه‌جی دهکات و له دلا چه‌سبیوه. پازت توشه‌ی گوش، دوور له قىسە‌کانی دوست دهکریت مهیه‌ست له و معظ بیت و که ته‌نها گوئی مه‌خرزه‌نیه‌تی و ئه‌وهش ده‌زانین ئه‌و دوو به‌پیزه هه‌رتک فەقی بونه و دهکریت ئه‌وهیان له پیشتر بیو بیت و واعظی ئه‌موی تر بوبیت. وه ئه‌گه‌ر بھیتە‌که بخه‌ینه دۆخی له‌ناو چوونى هه‌سته‌وه ئه‌وا دین لە‌گەن پاز و گوش، له گه‌ن چهم... کۆتا ده‌بین و ته‌نها مهیل ده‌میتتە‌وه و دلن مه‌نزا و مه‌نزا ده‌بیت.

دل ماتا زمانی و فرسله جیه کهی ون کردووه و روحیانه بووهته نیشتمانی ههنسوگهوت کردنی مهیل نازیز، مهبهستی ئەم دنیا بۇ ئەو دنیاش دېپیکیت. ئەمەش کە ئىمە و تمان ئىنتىما بۇون يە شەرىعەتى مەيابوه لە ژيانى مەولەوی دا واى گردووه کە لە ناخۇشتىن زەمەنى كۆستەكانى دا تەنانەت بە لە دەست دانى چاویش تواناي خولقاندىن جوانترین دەقى بۇوبىت. چونكە توپشۇوی دل لە گزى نادات و زامنی ژيانى مسۇگەرى عاشقە.

٧ - كى زانۇ چۈن بۇ ئەي دنیاي بادى

با بېۋە نە بەين گەردن ئازادى

كى دەزانى چۈن دەبى ئەم دنیا ھەوايى يە. بادى: شتى بەدەست باوه بىت، سەرخۇش يان بە باوه بەند بىت ئىمە دەزانىن مانەوەي دنیا بەفويەكەوه بەستراوه، با گەردن ئازادى لە بەينا بىت، تا ئىرە شىعرەكە بەيان و ھەوالى سەھەر راھەگەيىنەت، دۆست دلنىا دەگات لە وەي بە تاسەو بىرھەوەي يەوه دەزى و مەيلى قەرامؤش ناگات، لىرە بەدواوه ھەلدانەوەي پەركانى ژيانى راپىردووی ھەردووكىيانە.. گەردن ئازاد کردنى يەكتىر لە سەر ئەزىيەت دانەكان بۇ يەكتىر، د.ئىبراھىم قادر بۇ بەيەندى كۆمەلائىتى مەولەوی ئەم شىعرەو سىيانى ترى باس کردووه. {بپوانە مېھرەجان ٢ ل ١٧-١٨}

٨ - من شەوى ئالەم جۆفن ئاودىدە بۇ

سەگى ئامانەت بىتدار كەرده بۇ

من شەوى ئالىنەم جۇشى هېئنا بىت و بەرز ئالاند بىتىم سەگى بەر قاپى تۈم بىتدار كەرىيەتەوە.

لەم بەيتىهەو جوانترین ناومەرۇك و قۇرمى رۇمانسى دەزىتە شىعرەكەوه لە لىرىكتىر زمان و حالدا، مەولەوی باس لە خەتاكانى خۇى دەگات، لەم بەيتە بەدواوه شىعرەكە لە بىيانووی بۇنەكە دەرباز دەبىت و حال و وەزىيەتى عاشقانەي بە بەردا دەگرى. شىعرى مەولەوى گىاندارىتى جوانى ئاوى و وشكانى و ئاسمانىيە.

ههستان و بیدارکردنوهی سهگی بهرقابی دوست له نهنجامی ناله نالی نهمند له
رواله‌تدا خه‌تاو گوناھه، دهنا له ناومرۆکدا خزمەت کردنە به نهمنیه‌تى ناسانەی
دوست. دەشکرى سهگى ئاستانەی دوست هەمان خودى ناله‌کەر بىت واتە شاعر هەمان
سهگى به ناله و قرووزە بەر دەرى يار بىت و لە نهنجامى ناله‌دا بىدارىت.

من لەو فەناعەتەدام چەندە هوئۇونەوهى زانست و زانساري بۇ دەنیاى عەقىدە و
عرفانى مەولەوى پىتوستە ھېندىش رەدوكەوتى خەيال بە دوى خەيالى ئەم و دلدان بە
ھەست و سادھىن و ورگى منالانە لە شىعىرى ئەم گرنگن. ديارقرين خەسەلت و شەقللى
شىعىرى مەولەوى كارىك كە دەبىتلىنى تى بىگەين (سەراتىزىيەتى نۇوسىنە) كە مەولەوى
لە پىزى زمانەوه نوشەتلى دەكەت بۇتنى گەشتى لە ماناي شىعىرى دەپى ترسى نوشە
كىرىنەوه لە دىلا لابەيت.

ھەلگىرنەوهى زاراوه و دەستەوازە و وىته و نەريت و ماناي سلبى وە پىدانى شوين
و مايە وپايدە و ماناي موسىبەت بەسلبىاتەكان بىردىنەوهى گرەوى نۇوسىن و شىعىريتە
لای مەولەوى {كۈشارى مەلەجىء. ۱۵۱-۱۴۱} كە لەم بەيتەوه تا بەيقى ۱۶- شىعەكە ئەم
سەراتىزەت تىايىھ كە بە هونەرى (حسن تعليل دا) تى دەپەرىت و ماناي پىتجەوانە
فەراھەم دىنەت.

٩ - يازاستە بۇ سەھىل دىدەم نەھەسى

نەسىم گەرد پات بەرۋە بەھى كەسى

يا نەھەپەشىتىقى فرمىسى زىادى چاوم، هەناسەپەكى نەسىم تۆزى بىت بەرتىت بۇ
كەسى.

زۇرى فرمىسى چاولەبەر پېسى دوستا، تۆزى دەوروبەرى مالى يارى قورس
كىرىتىت و نەسىم تواناى نەمايتىت هەلى گرىت (خۇل بۇ قوب) واتە من بەرەۋام
نەزانىبىت تۆزى پىلاوت نەسىم بۇ كەسىكى ترى ببات... كە ئەمە ئەم بەپى
زىادەپەويە لە موحىبەت و دوستىيەتى دا. كارىگەرى ئەم وىنەيە و چەندىن وىنەي ترى

ناسکی مهوله‌وی به سه‌ر شیعری کوردیده‌وه له سه‌دهی ژاپن‌دوودا تا ئىستاش دیاره که خوینه‌ری هوشیاری شیعری کوردی به ئاسانی هەستیان پى دەگات.

۱۰- جەمینت زەھمەت نیگام کىشا بۇ

کەف پات وەخار دىدەم ئىشا بۇ

نىو چەوانت به ھۆى نىگامەود نازار درا بېت و بەرى پېت به بىرزاڭى چاوم ئىشابىت. گەر بەو راڭىيە پازى بىن دەبىت ناوجاوى دۆست زەھمەتى زۇرى كىشىبابىت لە بەردەم تىشكى نىگا زۇر و بەردەواامەكانى مهوله‌وی دا، يان دەبىت زەھمەتى كىشىبابىت تا مهوله‌وی سەيرى كات كە چىركەرنەوهى وىنەكە لەۋېرى دەسەلاتى شیعرى دايىه ولاى مهوله‌وی بەشىكە لە پرۆسەن نۇوسىن و شىعىيەت.

دروست كىردىنى تەركىبى ناوىتنەي رۇحى و مادى يان مەعقول و مەحسوس، يان گۈزارەيى و بەرجەستە، يەكىنەكە لەو كارانەي كە مهوله‌وی كردد داهىنەر و تا ئىستاش دروست كىردىيان لە زماندا گەرەوى داهىنەنە. گەر زەھمەت بە ئازار قبول كەين دەبىت تىشكى نىگائى مهوله‌وی ئاسەوارى بەنىو چاوى دۆستەوە ھەبىت... كە ئەمەش رۇوگارى جوانى وىنەكەيە. لاى مهوله‌وی شقى نەبىنراو نىئە ئىمە ئىستا دەزانىن تىشكى شەپولەكانى دەنگ و بىنین كارىگەری و ئاسەواريان لە سەرمەرۇش ھەيە.

(كەف پات وەخار دىدەم ئىشابۇ) كارىگەری بىسaranى يە كە بناگەن ئەم رۇمانىتىكە داناو مهوله‌وی بەلۇتكەن گەياند

مەواچە مۇزەت تىزىتەرەن جەخار

پاي گۈل ئەندامم مەدەرۇ ئازار {بىسaranى حەكىم مەلاسالىج ۱۲۲}

۱۱ - يَا كەرەبۇ دل دىۋانەي دل تەنگ

وەخت نىشانەي دلآن بەي خەددەنگ

۱۲ - پهله پهله زهوق زامي وه تيرت

ئازار دابۇ تاي زولف زنجيرت

دلی دیوانه‌ی دل تەنگ لە وەختى نىشانە‌ی دلان بۇ تىر، پهله پهله كىرىپتىت بۇ چەشتىنى زام بە تىر، يەمەش تاي زولفتى ئازار دا بىت كە بۇوەتە زنجيرى (وەختى نىشانە‌ی دلان بۇ تىر) فەسىلى بەزەبىي و مېھرەبانى يارە، بۇ تىر گرتىن بۇ ھەركام لە عاشقەكانى، دلى دیوانه‌ي مەولەوى بىرى چووه كە زنجيرى تاي زولفە... لە پەلەكىرىدىن ونەوسىن وجاوچىنۇكى دا بۇ چىز زولفى راپسکاندۇھ تاي زولفى ئازار داوه.

زنجير كىرىدى دل بە زولف و پېتكارانى دل بە تىر لە كاتى نىشانەدا ھەردۇوكى مەرەمەتى يارە و نەدەبۇو پەلە بىكەت بۇ زامى تىر.. ھەرجەندە كەرسەكان و لىكچۈھەكان كلاسيكىيانەن، بەلام يارى كىرىدىكانى زمان و رەھەندى عرفانى وينەكەى خستۇوتە دۆخىكى رۇمانسىيەوە، چونكە پەلە و سەرەپقۇسى كىرىدى عاشقانە و پىڭەي گەيشتن بە يار عومرى نوح و سەبرى ئەيوبى دەۋى. كەچى دلەي شىتى من پەلەيەتى.

۱۳ - ياخۇ توپ دابۇت وە دل مەزەدى مەرگ

تىر خەدەنگىت دابۇ نە توپى جەرگ

يا خود توپ مەزەدى مەرگت بە دل دابىت تىرى بىرزاڭكە كانىت لە توپى جەرگم دابىت. لىرە بە دواوه خەتاكانى دۆس باس نەكەت بۇ نەوەي گەردن ئازادى بەين دووسەرە بىكىت، بەلام خەتاكانى دۇستىش ھەر بە حسابى خۇشەۋىستى مەولەوى تەواو دەبن. خەتاڭەش نەوەي كە تىرى بىرزاڭ بە دل نەدراوه و لە جەرگ چەقىو، چۈنۈراوه بە مەزەدى مەرگ بەر نەكەوتىنى تىر مەزەدى مەرگە چون پېتكارانى راستە قىنه دانى تىرە لە دل.

۱۴ - يامەرە بېت دل دیوانه‌ي دلگىر

چە تىر ئەندازى كەر دەبۇت تەقسىر

يا دلى دیوانه‌ي دلگىرت شكارىدىي و لە تىر باران كىرىدى درىغىت كىرىدى.

رەوانە كردنى تىر بۇ دل نەلايەن يارهود لە هەردوو دېرى (ئاسمانى - زەمینى ۱۱)
بەلگەدى دروستى پەيوەندى و رەوايى دلدارىيەكەن. دل داوا و خواستى تىرى بۇوه، بەلام تو
دلەت شكاندۇوه.

۱۵ - يان دا بۇت تۆز گەرد بالاڭەت

پەرى سورمەمى چەم سەفتەمى بالاڭەت

يان تۆزى گەردى پىلاۋەكمەت نە دايى بۇ كلى چاوى سوتاوى بالاڭەت.

شىخ رەزا ئەم بەيتەي بىنیوھ كە دەلى:

ووتم؛ وەك سورمەيە بۇ چاوى عاشق خاكە كە ئىرپىت

۱۶ - تۇ بويەرجە من، من زۇو و يەردىم

ھىممەت بۇ ھا ڈار مەحرۇمیت وەردىم

تۇ بېبورە لە من، من زۇو بورام، مەيل و ئىرادە لى بوردىت ھەبى ھا ڈاري بى
بەرى بۇون و و بى بەھرە بۇون لېتىم خوارد.

ھىممەت: عەزم و ئىرادە و قەسىدە، نەك خواحافىزى {دىوان ل ۲۸} بەكارھىنانى
دەسەلائى مەعنەوى پە لە (من زۇو و يەردىم)دا. لە تاقەت ھەمە واتە من زۇو لېت
بوراوم و من زۇو بەسەر چۈرمىن زۇو تىبا چۈرمىم. مەحرۇم بۇون دەتباشە وە سەر بى
بەش بۇون كە لە بەيتەكاني پېشىوودا ھەمە كە دوورى وەك رەھەندى
شويىن {رسالى عىشىق ل ۱۷۱-۱۷۱} وە لام وايە بىم بەيتە قىلى شىعەرە كە درابىت و لە
مەولاي شىعەرە كە يان سەربەخۇبۇوه، يان ھى شويىنى ترەدۇ باش جىتى بۇ نەكراوەتەوە.

۱۷ - چەپگەرد پەدى دوورىت شانا مۇرەي نەرد

وە قاھر (پانە) ئىش وە بەھانە كەرد

گەردونى چەپ گەرد بۇ دوورىت زارى ھەل دا، لە روالەت دا بانەي كرده بىيانوو.

واته، دهیویست زاری بینی زور دور له مهیلو نیمه، بهلام ودک بلی ای نهیهینابی
لیرهود خوی حازر دهکات بق دیدنی قیامه‌تی دوابهیت یانی روزی دی گهردون نه و زاره
همردینیت که نیمه بگریت و دهرچوونمان لی ای نیه، که دوری مه‌رگه، بؤیه له بهیتی
دوای نه‌مدهدا شوکرانه بژیره به بانه‌ش، چونکه زاره‌که‌ی گهردون باش نهیهناوه.

۶ - تا فلهک پهیمان نه به‌هانه بق

نه‌رصه‌د بانه بق باز شوکرانه بق

واته: تا گهردون له به‌هانه‌دا بی بق نیمه هه‌رچه‌نده دوری خستمه‌وه بق بانه،
بهلام ههر شوکری دهی دهی گهردون هه‌رچه‌نده له‌یه‌کمان دور دهخاته‌وه بهلام مادام
دوریه‌که له دنیای همستیدایه شوکری دهی، مهوله‌وه نه‌م دوریه به دوری
پاسته‌قینه ناونبات. چه مکی (فراق) لای نه و ژیان گردنه لیره به بسی یاری
پاسته‌قینه (خودا) بؤیه دیدگای نه و بق (ژیان و مردن) (وهسل و فهسل) نیشرا ھیه. نه‌م
دیپه له به‌رگی سی یه‌من که‌شکولی که‌له‌پوری نه‌دهبی کوردیدا بوته کوتادیری
شیعریک و بهم جوره هاتووه.

جه سه‌ر (بانه کون) گئن مدووم نه‌فس

وهخته‌ن (ثارد به با) ببؤوه قه‌قنه‌س

بووشکه‌ی جه‌سته‌م وه (ثارد به با) وه

نایرفیش شی یه‌ن وه ههر چوار لوه

جه‌رخ چه‌پ چه‌نمیم شانا موهره‌ی نه‌رد

دووریش وه ما‌باین من و تو ناوه‌رد

تافلهک لیمان وه به‌هانه بق

نه‌ره‌هه‌ر (بانه) بیش بق باز شوکرانه بق

{کمشکولی که‌له‌پوری نه‌دهبی کوردی بدگی سی بهم محمدعلی قدردادغش ل ۲۴۹}

۱۹ - ئەر فرسەتش دا پەي دل خەمیت

عومرى دووبارەن جارىوتەر دېنت

ئەر دەرفەتى دا بەدل خەمینەگەت ئەوه جارىكى تىرىپەنەت عومرى دووبارەيە. واتە لە يارى كىرىنى تاولەي ئىيمە و گەردۇون فرسەتى زارى باش بە ئىيمە بۇو، يەكمان دىتەوه ئەوه عومرى دووبارەيە. عومرى دووبارە، گەنج بۇونەوه لە ئەنجامى وەسىلى يارەوه يان شاد بۇون لە بەھەشتا لەگەل ئازىزاندا. گەنج بۇونەوه مەنزىلىكە لەرىگەي گەران بەدواى نەمرىدا {گەران بەدواى نەمرىدا مەولۇد ئىرەھىم حەسەن ل ۱۲۲}.

۲۰- وەرناستش ئازىز تو وەسلامەت

دېدەن دىدار كەوت ئەو قىامەت

ئەگەر نەھىيەت و فرسەتى نەدا ئازىز تو سەلامەت، دېدەنى، دىدار دەكەۋىتە قىامەت. واتە: دواجار لىرە ھەرددۇرىن (دەمرىن) ئىز مۇرەى قەلەك (زار) باش دەھىتىت و پىراپىر دەمانگىرى و دوورىيەكەي (باىنە) ئابىت و دەمانغاخانە قىامەت. دەبىت سەرەج بەدەين لە سەرنەكمەتنى مەرۆف لە ھەۋەكائى بۈگەنج بۇونەوه و نەمرى دەواجار چۈون بۇ ئەو دەنباو بەھەشتى نەمرى. ھەئەمەشە كە گەردۇون ھەرگىز ئايەتىت ئىيمە لە ھەولە كاماندا بۇ بەدەست خىتنى ھۆى نەمرى سەركەوتتوو بىن. پۇوكىردىن دېن ئەوجرايمىيە كە بەتارىكىستانەكاندا دواجار ئىيمە بۇ ئەو ھەوارەي ھەمىشە زىندۇوبۇونەوه رىئنمايى دەكەت بە مەرجى نورە عرفانىيەكەي نەكۈزىن.

۱ - نهمجار سهخت تهرهن زامم جه جاران

چل مدد دایم چون گمستهی ماران

نهمجاره سهخت ترن زامه کاتم له جاران، دایم چل ددهمن وهک ماران گاز(یان خوم
چل ددهم وهک مارانگاز) چل حالتکی ودک سوئ بیونه وه له حانه تی کوترانی به هنیز
یان گمستن، یان پیو و بیونی پهنجه به درگاوه، نازار.. ترپه کردن نه بز... پل و هشاندی
نازار.

۲ - هر وه زورمه ندهن رای ئامای نه فهمن

تای ریشهی تاھەت شیه نم جە دەس

هر به زور ماوه (یان به حال ماوه) ریگهی هاتوچوی ھدوا (نه فهمن دان) هەناسە.
سەرەداوی ریشهی توانایم لە دەس دەرچووه. کنایه یه له بى توانابى (نالوسکان)
کیشە یه ک نالۆز بیت، یان ده روی گران بیتی هەناسە تەنگ بکاته وه و تاھەت و نارام ون
کات. تاھەت گەر گلۆلە یه کی ریسراوبیت نەود تای ریشه کەی له دەس شاعر دەرچووه و
ون بیووه. تیکرای وئە کە گوزار شتە له بەرگە نە گرتقى بارەکەی شاعر. وە له تەرکىبى
ریشهی تاھەتدا خواستن ھەدیه.

۳ - بلىسەی فراق سوچنان جەستەم

ناسۇرەن زا مان گاز خەم بەستەم

کلپە و بلىسەی ئاگرى دوورى (جىياتى) جەستەی سوتانە، نەو زامانەی کە بە گازى
خەم لىيم كراون چوون بە ناسۇرا و چاك نابنە وه (تىراوی بیونى بىرىن).

یان: چون به ناسورا ئەم زامانه‌ی کە بە خەم بەستومن. بەراستى چىرى ئەم وېغانە
ھەر جۇرە راھىيەك لە جوانيان كەم دەگاتەمە، نىلا خوينەر دەبىت ئاستى تىگەشتىنى لە^۱
زمانى مەولەوى ھىنندە بەرزگاتەمە تا لە چىزى ساتىيکاي وېتكان بىگات.

٤ - دوى كەوا و دلى پۇشان سەرەردان

زەرد كەردىن رۇخساز پايىز دەردىن

دوكەلى كەبابى دلى سەرەردەكانى دايپۇشىوه، يان سەرەردان دوكەلى كەبابى دلى
منيان پۇشىوه رۇخساري پايىزى دەردىان زەردىگەردووه. سەرەردەكان دەبىت سەۋىز
بۇوبىن و دووکەلى كەبابى دلى دايپۇشىبن، پەزۈرمۇرددە و ڇاڭاو و زەرد بۇوبىن.

ئەوسروشته كە نەخۇش كەوت رەنگى پايىز زەرد دەگات و دەردىدارى دەگات دىيارە
مرۇقى دەردىدار زەرد ھەلەگەرپىت و لَاواز دەبىت. مەولەوى ھىنندە ئاشتە لەگەل
سروشىدا و ھىنندە بەدىقەتەمە سەپىرى سروشت دەگات جىاواز لە ھەر شاعيرىكى تر بە^۲
مامەلمەي مرۇپىيافەي دىاردەكان نابىتە لاسايى كەرەمە جوانىيەكان و دىيارە و ھاوكىشە
حازر شىكارگراوەكان، بەلگۇ ئەم خۇى لە رىئى ماك و رەگەزەكانى سروشتەمە چەندىن
ھاوكىشە دروست دەگات و ھاوسەنگ و ھەندى جارىش لاسەنگىيان دەگات. واتە راپى
نابىت بەلاسايى كەردىنەمە سروشت. تە واوي رەگەزەكانى سروشت لای مەولەوى
گىاندارن.

سەلېقەيەكى زۆر بە ھېزى و گىرنگ كە مەولەوى بەكارى دىتتىت لە دروست كەرنى
وېتكەكاندا ھەلسوكەمەتە بە سادھىي وشە، دېرپە شىعري مەولەوى، يان وشە لە رېستەمى
شىعري مەولەوى دا زۆر بىي مكياز و ئارايىشتە، وشە خۇى شايەتحالى جوانى يەكانى
خۇيەتى زۆر سادە و راستگۈيانە جىن دەگەن، بۇيە مەولەوى بۇ دەربىرىنيان پېتۈيىستى بە
ئامىرازە ناھۇلائەكان نابىت و زۆر خۇرى و بەدخۇى بەرسىتە ناگات و ھىچ بېت و دەنگى
دىنى تىكەل نابىت، رېچ سوگانە و لەش سوگانە دانىشتووه، مەولەوى ھىچ سازش و مل
شۇپىيەكى بەسەر وشەدا نەھىنناوه ھەر ئەوهەشە خالى بەھېزى شىعريەت و ھونەرەكانى
رەوانبىيەزى كە دىوانەكەي تەزىيە لەم نموونانە. {گۇشارى ھەورامان ڈىمارە ۱۱ ل ۱۴۱ -
۱۴۲} خوينەر دەتوانى سەرنج لە سادھىي ووشەكانى (رۇخساز زەرد، پايىز، دەرد) بىدات.

۵ - سه رسانمن ناله م یه کسدر جمناله م

فهلهک مورهی به دشان وه ناله م

عاله م سه راسه ر (هه موو) ی سه رسانه له ناله م، گه رد وون (فهلهک) زاری خرابی له
یه ختن من هه لداوه. هونه ری جیناس (ره گمز دوزی) له وینه که دا هه یه، ده رد ده داری و
بار گرانی یه که دی، ناله دی به هیز و به رد هومی پی داوه، ناله نالی زوریش. ده ری بیزار
ده کات و نالی نه ریش به ده کات... هر نه مه شه عاشقه کانی کرد و ته با به تی پازو
حکایه هت. فهلهک خسته تم و موری به دی نساوه به ناو چاومه وه (نه هات نه وه)
یا سافه له کیه کان له گه دن ویسته عاتضیه کانی نیمه دا).

۶ - مهینه ت سه ری بیز دن شادیم ز گاره ن

ساقی جامه که ت نه مجار وه کاره ن

مهینه ت (نه هامه تی) سه ری بیز ده له که یغایه، شادی زویره و له نرمایه، که سی حالتی
وابی و حسابی بهو جو ره بیت (جام و باده بؤی به کاره) خدم و مهینه ت مه رجی سه ره کی
و زه مینه له باری باده نوشی یه (به هه رد وو ره هه ندی مه جاز و حه قیقهت) ره واپی و
حه لالی جامی باده بؤ که سی مهینه ت بارو شادی تؤراوه،

(نه مجار وه کاره ن) واته گه ر جاران باده که ت کاری گهر نه بیو بیت نه و حالتی من له
مهینه ت و خه مانه بیو وه، نه مجاره که من وام جامه که دی توش به کاره. سروش تی نه م
وینه که ده ناله دی جودایی هیمن دا ده رکه و تووه. دیاره مهوله وی ره قمی سه رچاوه
سوژه وی نه که دی.

۷ - بوری وه مه جلیس لابه په رد ده شه رم

وه دهوری دیسان به زمی که مری گه رم

بیز ده نیو که ره لابه په رد ده شه رم (جاجز) وه به دهوری (ود رگه رانی کی تی) تی
دیسان به زمی گه رم که دین. هاتنه ودی ساقی بؤ مه جلیس ده بیتیه پاییس جوله دی مطری و
نه دی چی و هه لدانی مه قامه کان. گه ره هیمن مهوله وی نیمه دی خوئن دیتیه وه، نه مواد دلیا

دهبین له کاریگه‌ری جه‌لاله‌دین له سه‌ر مهوله‌وی کورد و دلنيابوون له وهی به ج هۆکاريک ئەم خۆی به مەعدوم ناودهبات و دۆسته‌کانى به مهوله‌وی ناوی دەبەن. گەر مېزۇوي ئېجازه نامەکەی شېخى سراجەدین بۇ مهوله‌وی پېش حکایەتى میواندارىيەگەي غولام شاخان بىت ئەوه شىخان نازشاؤ مهوله‌ويان پى به خشيووه، بە مەشا دەردەکەۋىت پاشاكانى مەملەتكەتى عرفان له مەريخانە‌کانى تەۋىنلەدا چەند بە ئاگا بۇون له سەرچاوه‌کانى ئەندىشەي ياردۇستى و يار پەرسى (مەدرەسە‌کانى حەوبىبى) له بزووتنەوە تەصەوفى و عرافىيە‌کانى نىتو ھىزى ئىسلامى و تەواوى ئايىنە‌کانى تردا.

٨ - تا مگرب وە سازەنچەرەي بىن گەرد

ھۆر دۆ مەقامى ددوا گەرق دەرد

تا ناواز خوين بە سازى گەرو و بىنى بىن گەردى مەقامى ھەلدا دەرمانى دەرد بکات.

ئاماژەدان و دان پیانانە كە گۈرانى و دەنگى خوش چ كارىگەرەكى لە سەر رۆحى مەموله‌وی و ئەندىشەي ئەو دانادە، خۆگەر بەرەو مېرگە‌کانى عرافىيىش بىرۇپىن بەيىتە كە تەسلىيمى (بانگ دان و دەنگى خوش و عبادەتى قورئانى) بىكەين دىسانەوە ھەر كارىگەری دەنگ خوشى و خوش خويىندىن ئاشكرايە لە سەر مەموله‌وی، سەرنجىتى ترى گەنگى مۇسىقى لە وىنەكەدا ھەيە، ئەھویش چىرىنە بەگەر و بەكاربردى قورىگ بۇ گۈرانى زامنلىيەنى ھونەری گۈرانىيە، كە ئەم خەسلەتە ئىستا لای ھونەرمەندانى بوارى گۈرانى نىيە و گۈرانى بىزەكان پىشت بە دەم كردنەوە دەبەستن، ئەمەش سەرچاوهى ناسازى دەنگە، چوون مەلبەخىدى دەنگى سازو توانستى ووتىن گەروه، بۇيە كەم لەو گۈرانىيە شىك دەبەيىن كە دەرمان دەوا كەن.

٩ - بەل ناكا نەي چى بەيىو جەلاوه

وە مەقامەكەي قەقىنس ئاساوه

بەلكو لە پېر (ناكا نەرېنى هاكا) نەي چى لەلاوه بەخۆى و مەقامە قەقىنس ئاساکەيەوە بىت (پەيدا) بىت، مەقامى نەي چى لە دەنگى قەقىنس دەچىت، دەنگە

شەقىنەس كە وتمان لە ئەنجامى زۆر خويىندۇن و جۇراوجۇرى ناوازىھوھ گۈر لە خۇى
بەردەدات دەلالەت لە سەركەوتىن و لە ناخەوە و تىنى مەقام بىزۇ و ئاواز خوانەكانى ناو
پىشىنە مەولەوى بىت.

نەغمەو چەمەئى مۇسىقى ئىنسان لە گەل دروست بونىدايە و لە عرفانى
ھېنىدى و ئىرانى دا پىنگە و جىيگە بەرزى ھەيە و شارستانىيەتى ئىسلامىش خالى ئىيە
لەو ھەستە. ھەر لە باڭدان و ژەنگى كۆ بۇونەوە و تەقىن و شەقەحاتە دىننەكەن {مەن
مۇسىقى سال سىرم ۱۲۷۹ءـ، ۲۰-۲۱} قەلەم رەھى ئايىنى يارسان دەولەمەندىرىن بۇومى
ناوچەكەيە لە مۇسىقادا، لە بەدبەختى دا بە شەكەي ئىيمە لە ھۇرامانى دىيۇي عىراق،
پابردوومكەي چەند دەولەمەند وباوان داربۇوه ئىستاى ھەزار ئەمەندە ھەزارە و بىن
بىيان

۱۰ - بەزمىمان جەم بۇچۇن ھەردە جاران

بنۇشىن جامى وە يادى ياران

كۈبىنەوە و بەزمى بىگىرىن وەك جاران و جامى نۇش كەين بە يادى يارانەوە.
بەزمىمان جەم بۇ: جەمى بېبەستىن.

لە كلتورى يارى و تەواوى ھەراماندا (جەم بەستىن لە پابردوودا) زۆر باو بۇوه و
بۇ چەندىن مەرام و مەبەست بەزم و جەم دەكىرى. ئەو وشە رەسمە (جەم) چۈتە ناو
زمانى مىلى خەلکى ناوچەكەوە (جەماعەت جەما، ھەر منش كەما) يان دەبىن ئىيمە لە
پەيۋەندى و ھونەرى (تناسىب) كە لە نېوان وشەكانى (بەزم، جەم، جاران، ياران) دا
ھەيە وردى بىنەوە. كە ئەمەش كارىگەرى كلتورى دېنى و ھەزىزى عرفانى ناوچەكە
دەردىخات لە سەر مەولەوى كە زۆر ديار و ئاشكرايە و ئىيمە بىرۋامان پىيەتى و ئەو
باسەمان بە فراوانى و بە بەلگەوە لىرەو ئەوى وورۇزاندۇوه. بۇ زىاتر ئاگاداربۇون لە^{۱۰۰-۳۴-۱۲}
باوى جەم بەستىن بېۋانە {سەرورە دېنى و كۆمەلايەتىكەن خەلکى ھەرامان، ئەيرب پۇستىم

ماموستا احمد شریفیش له ژیرناوی نمادوسومبولی ئوستورهیں له شیعری
مهوله‌ی دا له وباره‌وہ چهند دیریکی به رهواجی نووسیوہ. {کنگر، بزرگداشت مولوی کرد
{ ۳۷۷

۱۱ - همر وه زۆرمەندەن نیم نەھس باقى

پېڭەر جامەگەت دەخیلم ساقى

همر بەحال نیو نەھس ماوە دەخیلم جامەگەت پېر کە ساقى.

له شیعری نویدا دابەش بۇونى وشەپەك يان پېتىڭ بەسەر رەوبەرىوی سپى دا يان
چەند بارەکردنەوە دەلالمەت و مەغزاى خۆيەن و گۈنگى وىتە و دەستەوازە
دەردەخات كە بايەت دەيگۈرتەوە.. وە لە جوگرافىای دەق دا ھەم لە رۇوى فۇرمەوە ھەم
لە رۇوى ناۋەرۇكەوە بايەخى ستاتىكى پىن دەدرىت.

لای مەمولەوى ئەم دىارەدەيەش ھەستى پىن دەگریت و تاسەت خويىنەر دەباتە سەر
ئىسقان لەم شىعرەدا همر وە زۇر مەنەن راي ئاماى نەھس-نیم نەھس جوانى يەكى
تريش لە نیوان (نیو، پېدا) ھەنە كە دىارە نیو لە توانايدا نىھ پېر بىگریت، ئەبىن
سەرنجى ستاتىكى لەو حالەش بىدرىت باقى دووبارە بۇوهتەوە و دەبىت ئەو حالەى
مەولەوى زۇر بايەخدار و تايىبەت بۇوبىت، فېرىدىنى باادى پېر لە توانايدا ھەنە گيان
سەرشار بىلاتەوە، يانى رۇح ھەمىشە پېر نىھ، يان گەورە نىھ، بۇ ئەو مەرامە (كامەن
بۇونى گيان و گەورە بۇونى رۇح) نيازمان بە بادەپەرەھەنە، ئىيمانى ناتەواو و
خۆشەويىتى نیودو ناجىل و لە ناچارىدا يار پەسەند كردن ناتوانىت رۇح ئاسوودە بىات.

۱۲ - ئەر ئازىز وە تەور ئىم كەرۇ سەنم

خەلاصىم نى يەن ئەمچار خاتىر جەم

ئەر ئازىز بەم جۆرە سەممىلى بىات (غەدارى يار) بىن خەم بىن ئەمچار نەجات
بۇونم نىھ خاتىر جەم بىن لە سەممى ئەمچارە ئازىز نەجاتم نىھ.

۱۲ - عهرهق چون شهونم نیشتهن نه‌پرووی گول

تهرکهردهن تاتای توغراکهی سونبیون

عهرهق ودک شهونم له سهر پرووی گول نیشتووه، تان تانی زولقه‌کانی ته‌پرکردووه،
ئەمەش يەكىكە له و ئىنانەي بە هونەرەكەنی تەشبيھ و خواستن چې كراومتەوه.

عهرهق ودک شهونم لېكچونه، پرووی گول، دەم و چاوى يارە، خواستنە، ھەروەھا
پېچانىكى تىايە ته‌پرکردن بۇ عارەق دەگەرىتەوه.

سونبىل گولىكى پەلك درېزى بۇن خوشى رەنگ بىنه ويشى يە. لە گەل توغرادا
خوازراون بۇ زولف، توغرا، خەتىكى كۆنە و خوازراوه بۇ زولف لە پىنج و موعەممادا
عهرهق ودک شهونم له پرووی يارنىشتووه تاتاي زولقه بۇن خوشەكەنی ته‌پرکردووه.

۱۴ - جە قازان خەم دلى گەردهن وە ئاو

وە درۇ ماجۇ مەكىتىر و گولاو

لە قازانى خەما دلى كرdom به ئاو و بەدرۇ وە دەلى گولاو دەگرم.

دلى بۇون بە ئاو كنايىيە لەئەزىيەت دانىكى زۆر و توانەوه. خەم كە بىيژەيەكى
مەعنەوەيە كراوه بە قازان، وە دلى تىا كراوه بە ئاو، ھەموو زەحەمەت و گوناھى ئەم
گولاو گىتنەش بە (درۇ) وەلا خراودتەوه.

داپشتىنى نىيەبەيىدى دووھم سادھىي و ناسكى يەكى زۆرى تىا خەرج كراوه وە دەلى
گولاو دەگرم بە درۇوھ. مادام توانەوه و بە ئاوكىردى دلى مەولەھوي بە گولاو گىتن
كەۋەتەھەد كەۋاتە دەبى دلى مەولەھوي كە عاشقە، پېكھاتەيەكى گول بۇوبىت و
كەرسىي گولاو بىت، بەلام بە درۇ وە ماجۇ... دېسان لەو مانايىھ خاومان دەكتەھەد و
دەلى درۇيە دلى من بە كەلکى گولاو نايىت و...ھەر لە پاستى دا ئەدەھەۋىت عەزابى
پىدات... يان عەزاب دافى دلى مەولەھوي و توانەھەد لاي يار ھىندەھى كار و ئىشى گولاو
گىتن و گولاو دروست كردن خوشە.

۱۵- ئازىز گولاو بؤى خۇى كولم تۈن

ئەر بؤى تۆ نەبىز بؤى گولاو جە كون

ئازىز گولاو بۇنى عارەقەي كولمى تۆيە، ئەگەر بۇنى تۆ نەبىن، گولاو بۇنى لەكۈ

.پ.4

عارەقى كولمى تۆ گولاوه... نەك دلى بۇو بە ئاوى من.

دەشكۈنجى (خۇى) (وېش) بىت واتە: خۇى گولاو لە نەسلا بۇنى كولمى تۆيە، چونكە نىوه بەيتى دوودم بەسراوه بە مەرجى رىستەي يەكەمەوە، عارەقى كولم گولاوى حەقىقەتە، گولاو سىبەرە. كەواتە تاودان و گوشرانى دلى ئىيمە بەدەستى يار درقىيە گولاوى لى بەرھەم نايىت گولاوى راستە قىنە شەونمى جەمال و تەپى حەرف وئايدە تەكاني تاقە يارە. حافزىيش دەلىت:

گل بىر پىنگىن تو تا لطف عرق

دراتش پىشك از غم دل غرق گلاب است {حافز. تىمور بىرھان لېمۇدى ۱۶۴}

۱۶- زەرى بۇي زولفت كە قىتنەن نە بەرزاڭ

بۇي گولان كەردهن جە بەرزاڭ ھەرزاڭ

يەك زەرى (زەرىيەك) بۇنى زولفت كەوتەتە بەرزاڭ و بۇنى گولانى لە سەر بەرزاڭ ھەرزاڭ كردووه. بەھاو قىيمەتى بۇونى زولف. كەم بەھا بۇونى گولن لە چاو بۇنى زولفدا. تۆ زولفت جارى سەرچاۋى ھەرزاڭ كردىنى كەرسەكانى گولاوه ئەم رازانەوەدى كەمون و كاناناتە زەرىيەكە لە نەھىتى جوانى يارە بەر ئەم دىنيايدە كەوتە.

۱۷ - ئازىز وە مەرگەت گەر ئىنساھت بۇ

ھەنى كافى يەن بۇي زولفت يەي تۆ

ئازىز بە مەرگەت گەر وېزدانىت ھەبى تەنها بۇنى زولفت بەسە. واتە: بۇنى زولفى تۆ كەم ئىيە و تۆ خۇت بىن وېزدانى دەنزا زولفى تۆيەك زەرىيە بەسە بۇ بە تالان بىردىن و

هه رزان کردنی گولنه کان، زده دیه ک نور، کل له طور هه رزان کرد، زه ریه ک بونی زو لف،
گولانی سه ربه رزانی هه رزان کرد (بی قیمهت کرد).

۱۸ - نیت حاجت ویت مدهی عهزاو

قبول که ری جهور مه کنیری گولاو

ئیتر ج پیویسته خوت عه زاب ندهیت و ستهم قبول دمهیت و گولاو ده گریت
زیاده رهوبه کی جوانی به مانای بھیته که داوه، ودک بلنی ای ناسکی یار له ناستی کایه. گولاو
گرتن بؤی عه زابه. واته پیویست ناکات هم سه تهم کردن قبول بکهیت و هم عه زیه تی
خوت بدهیت به گولاو گرتن. نیره وه ده مانباته وه سه ربه نده کهی (دل که ردهن به ناو)
واته من باکم له توانه وهی دلنم نی یه که له قازانی خه مدا دهیکهیت به ناو ویه در فوه
مه بھستی گولاو گرتنه. من خه می عه زیه ته کهی خوتمه.

شیعری چوارم

۱ - ئىچىيا نه بۇون، سا نەشۇون مەردىن

ئامەكەش ئامان گلەپىش كەردىن

زىندىوو نەبىمەوه، سا نەچمەوه مەردىن (نەگەمەوه ئاستى مەردىن)

ئامەكەي ھاتووه گلەبىي كەردىووه. زىندىووبۇونەوه بە ھۆي ھاتنى ئامەكەوه،
مەردىنەوه بە ھۆي گلەبىي ناو ئامەكەوه پېچمان و كەردىنەوه دېتىكى تىايىه.

۲ - قاصلە شۇ وە لاي ئەو نەو نەمامە

چۈن ياواي پېش دەر ئەي جۇوا و ئامە

ئامەبەر بىچۇ بىلە ئەو نەو نەمامە و ھەركە گەيشتى نەم وەلامە ئامەبەي
بىدەرى.

۳ - جەو ئەسکەنچەبىن دەس سوروشتەكەت

يائى ئامەكەي زېباو زوشتەكەت

ئەو شەربەته تىرش و شىرىپەنەي كە بە دەستى تۇ دروست كراوه واتە ئامە جوان و
لە ھەمان كاتا تىرشەكەت (ھەم دىز يەك ھەم پېچان و كەردىنەوه تىايىه، ئەشكەنچەبىن
(خوازە) يە.

۴ - بە بادەكەي وىت جام جام وەردەوه

تالى سەفرای دەرد دوورىپىش بەردەوه

بە بادەكەي خۇت جام جام (پېڭ - پېڭ) خواردمەوه و تامى تالى سەفرای دەردى
دوورى لابىد. من گۇمانىم لە نىيەد بەيتى يەگەم ھەيە ئەو بەپىزازەپىش كە لەسىر
مەولەوي نۇوسىيويانە، ھەر بەو دارشتىنەوه دەسپان گىرتووه. ھەرە چەندە مامۇستاي
مەرس ئاماڭەي بەوه داوه لە ھەندى نوسخەدا لە باشى (بەبادە كەي وىت نۇوسراوه

(بیماره‌کهی دل) ماموستا حه‌کیم و ماموستا حمه رشید له پیاچوو فهود که باندا لم‌سهر نهم دنپه هیچ ناماژه‌یه کیان نه‌داوه. پیره‌میردیش له وهرگیرانه‌کهی ها بهم جوزه و هری گنپراوه:-

نه خوشکهی دل لای تو چیهیشتتوو

تالی سه‌فرای دهرد دووری تو چیشتوو

هه‌رجه‌نده کاره‌کهی په‌حمه‌تی پیره‌میرد ناسه‌ی هیچ هه‌وراهی یه‌ک ناشکینی و زور جار دوورکه‌وتنه‌وه و نه‌پیکان به شیعره‌کانه‌وه دیاره، به‌لام من لیزه‌دا مه‌به‌ستم نه خوشکهی دل بیوو. (باده‌کهی ویت)

رهنگه به دلی خوی بلیت که هی (نه‌وه) نه‌و کاته وای لئی دلیت به دلتم که هی خوته و ده‌لئی ی پنکه نمسکه‌نجه بینی نامه‌کهتم نوشی (دلتم ناوی خوارده‌وه). یانی شه‌ربه‌تی نامه‌کهتم به دل خوارده‌وه. یان به‌دل نه خوشکه‌ویستی و ترش و شیرینی نامه‌کهتم خوارده‌وه.

۵ - شه‌ر مابیت بهو له‌قز شه‌کهر پازده‌وه

گا جه رووی عیتاب گا وه نازه‌وه

فه‌رموو بووت به‌گفته شم‌ینه کانته‌وه جاری به‌رق و هینه‌وه، جاری‌نکیش به‌رووی نازه‌وه یانی جاری‌تکی له‌نامه‌کهدا رقت به‌سهردا باراندوم. جاری‌کهش نازت به سه‌را کردووم. شه‌کهر پاز؛ ده و دو و شیرین و هسه‌جوان و دمنگ خوش. مهوله‌وهی ناسه‌کان بی دوزینه‌وهی ناوی دوسته‌کهی مهوله‌وهی کوکن له سهر نه‌وهی نهم شیعره له وه‌لامی گله‌یی دوستیکا نووسراوه. ماموستا حه‌کیم سه‌رجیکی وردی له پیاچوو فهودی نهم شیعره‌دا نه‌برپیوه که به‌یتی

نه و دخت هجران و داغت فاما

نه وه شه‌حالدا په‌یامت ثاما

هی دوسته‌که‌یه‌تی و نه و دوسته‌ش شاعربووه به ده‌لیلی فهرماپیت. وه تا
دوزینه‌وهی به‌لگه ره‌نگه ناویره‌وکی قسه‌و گله‌ییه‌کانی دوسته‌که بیت و مهوله‌وی له
فهرماپیت خوی به شیعری کرد بیت.

۶ - دهیسا هوریزه خه‌میاره‌که‌ی ویم

بی‌شاد بهر وه دین دیداره‌که‌ی ویم

دهسا ههسته نهی یاره‌که‌ی کاتی خه‌مه و هره‌وه شاد به دیدهن و دیدارم.

نه راهه و نووسینه‌کاندا له سهر دهیسا هوریزه، سه‌رنجی پون نی یه، وای دهدنه
قه‌لهم که به دوسته‌که‌ی بلی ههسته و هره‌وه شاد به‌وه به دیدارم. به‌لام ده‌کریت نه
دیزه حالتی ئان و ساتی و‌لام هینتابیتی و پهنا بردنی مهوله‌وی بیت بق نه‌شنه‌ی
نوسین. ساقی، مطرب... شیعر، مؤسیقا.. ودک چون. بق مهی نوشان مهی یاره‌که‌ی کاتی
خه‌مه.

من لام وايه مهوله‌وی جوانترین ناوی ناوی له په‌ری ئیله‌امی شیعری و پیشی ده‌ثیت
(خه‌میار) و به لامه‌وه بق مهوله‌وی ساقی نووسین یاره‌که‌ی کاتی خه‌مه. وه شاعره
جوان نووسه‌کان هه‌مان خوش‌ویستیان هه‌یه بق به‌هره و ساتی نووسین.

۷ - تو تیره‌که‌ی ویت، وه زامداری ویم

تو بیش باکی ویت، بورده باری ویم

سویند دانی دوسته‌که‌ی به، تو تیری خوت و زامداری خوّم، تو بیش باکی خوت و
ئارامی خوّم. دیسان هونه‌ری پیچان و کردنه‌وه هه‌یه کاتی که واله شیعره‌که ده‌که‌ین:
نهو بیش باک له تیر باران کردندا و من ئازام و سابیر له زامداری دا

۸ - نه و وخت پای کاو همرد دل ته بق

نه‌ساسه‌ی دووری ئازیزان جهه دووری بق

ئەو کاتە كە دامىنى بەرزا و ماھىي هەردى دل تەم بى (كىنايە لە غەم خەجالەت و مەينەت، و تفاقى دورى ئازىزان ناماھىبىت (جەم بۇ)، بارگەي سەھەر پىچرا بىتەمەد بۇ دووركەوتتەمەد.

٩ - چۈن نەبىرىۋ تاي رىشتهى سەبۇورى

گۈش چۈن وىش مەدۇ وە فسەرى دوورى

چۈن ناپىچىرىت تاي (تاي) رىشتهى تافەت و نارامم، گۈئى چۈن خۇى ئەدانە بەربىستىنى واژەرى (دوورى).

١٠ - زوان چۈن تاھىتمەت ھىيمەت وازىشەن

دىدە چۈن تامىل شۇن دىايىشەن

زمان چۈن تواناي ھېزدانە بەرخۇى ھەيە گۇ بکات و دىدە (چاوا) چۈن تافەت و تواناي لە دوا نوارىنى كۆچى ئازىزانى ھەيە. لە كىتىبەكەي مامۇستا حكىمەوە لە بىرى تافەتى دووھەم (تامىل) مان نۇوھى {سەرلەرى حكىم ل ٨٤}

ئەمانە ئەو پاكانە شىعريانەن كە بە ھۇيائەوە مەولەوى خۇى لە گەنەيىھەكانى دۆست دەرباز دەكەت، تۆڭلەبىي وەخت و ساتى جودايى لە من دەكەي كاتى دل تەم دا بېگرىت و ياتاخ و تفاقى دورى ئازىزان جەم بىت ئىتەپ سەبر لە بارىكى دەدات و تاي رىشتهكەي ئەپچىرى و زمان عەزم و تواناي گۈركەرنى نابىت و گويىش حەزبە بىستىن ناكات و چاوا تواناي نىڭاڭىرنى كۆچى نى يە، چونكە مەولەوى لە شوينى تردا قەرارى سەخت بەسەر چاودا دەدات گەر ئەو توانايەي ھەبىت...

١١ - گىنج مەدۇ دەرروون چەنلى پەيامان

پەلام ھەى سەرخىل ئەوتۇل ئەمامان

خول ئەخوات دەرروون لە گەلن پەيامان (پاز و حكايەت و تاسە و مەيپالى دۆست)، بەلام ئەى سەرخىل (كەمس لە ئاستانە بۇو) و تازە نەمامى ھەلچۇو. (سەرخىل) (واتاكە

ی لای پارسانه کان دهیتە کاربەدەست، لیپرسراو، سەرگەورە. ھەزارسان زیاتر لە مەویەر
باپاسەرەنگ فەرمۇویەتى:

ھەفتەم سەرخىلەن ھەفتەم سەرخىلەن

جەناساندا ھەفتەم سەرخىلەن

ھەر يەك وە پىڭى نەگەشت و گىلەن

ھەر يەك پەى کارى ئاواردو وىلەن {پارسان نەيوب بىتەم ج ۱ ل ۹۶}

لە بەپەتەکانى پېشۈودا پاكانە و بىانووی سەرددەمى وەختى دابىران (نانوساتى) كە
دۆست گلهىي هەيە) دەكتات لىرەش بە دواوه پاكانە كردنى نەئاردى پەيام و نەحوالى
دواى دابىران دەكتات. لە بىرى (ئامان) ئىيمەش بەپای ماھۋىتا حەممەرەشىدى ئەمېنى
كرىمان بە (پەيامان) {ساتى لەگەن مەولەريدا. مىھەجان ۲۹۴ ل ۲۹۴}

۱۲ - چۈن ياراي نەقەمس بەراوردەمن

سۆزش وە شەمال رەوان كەرددەمن

چۈن دەۋىرەم ھەناسە ھەلکىش. كە ھەناسە كلىپەي گىرى دەرونە، پشکۇي گىر چۈن
بەشەمالدا رەوانە دەگرىت.

بۇيە ناوىرىت ھەناسە بىدات و نەترسىت. نەم و شەيە زۇر باوه لە ھەۋامى دا (مەيارۇ ھەناسە دۇ) ناوىرى ھەناسە بىدات. كىنايە بە لە ترس-ئاشكرايە مەولەوي بۆچى
نەترسى و سۆز نادات بەشەمال... ھەناسە تىكەلى شەمال ناكات سۆزش واتە سوتان
يان گىر. دەي دىارە كەمن گىرناداتە دەس شەمال.

۱۳ - مەتمرسو جە حفز تەقىر ئەحوال

سۆچۈ خەزانەي خەيال شەمال

ئەترىم نەگەر عەرز و حالى من ھەلگىرە و بۇتۇي بىتىن، خەزىنەي خەيالى
شەمالىش بىسوتى. واتە: لە ترسى نەھەن خەزانەي شەمال گىرنەگرىت من نە ھەناسە

ئەدم وە نەسۆزى خۆمى پى نەسپىرم. كە بەداخەوە راقەكىدەكان لە ئاستى جوانى وىنەكەدا تىن. ترسى مەولەوى (يارا و نەيارا) لە وەدایە كە چۈن نەتowanى گىر تەسلىمى شەمال بىكەت. نەمەش زۆر يارمەتى كەشەف كەرىدىنى سەتاتىكى بەيىتەكانى دواى خۆى دەدات. سۆزشى مەولەوى دەنكە شقارتەيدە و كە خەزانەى خەيالى شەمال سوتا.. شەمال تواناي چۈن بۇ ھەممۇ شويىنىكى ھەيدە، نەوه دنیا گېر دەگرىت.

دەلدارى كىردىن لە گەل خەيالى ناسىكىدايان فىرىبۇونى وىنە درووستكىردىن و دارپشتەي جوانى شىعر، مەولەوى لە بىتسارانى يەوه فىر بۇوه، بەجۆرى دەس و پلى وىنە درووست كىردىن لە ھامقۇستاكەي تىپەراندۇوه.

ئەم بايەتى گىرو شەمالە و سووتانى دەنبايە لاي بىتسارانى سۇراخ دەگرىت. بىتسارانى
نەلىت،

دەلەي من پېتەن مەر نەهزانى
مەشى وە يانان ئايير مەسانى
ئايير چۈن دل من بە دەستت بۇ
ئايير واسىتەن بەي چىش قەستت بۇ
دەلەي من وەسەن حىۋاتى ئايير
پەنەش مەسىچۇ كەش و كۆو بايير
بىگىرەش بە دەستت ھەمى ئاوات وەستە
بەرەش وە يانان چۈن گپان دەستە
بلايا نەبۇ رپو بەرپووی شەمال
نەيا ئالەمنى پېش بۇ بە زۇوخال.

{كەشكۈلە شىعرىنىكى كوردى – ئۇزانى، نەمۇدرى سۈلتانى ل. ۲۲۰ شىعرى ۱۳۷}

ههمان شیعر له بیسaranی حکیم مهلاسالنج دا ههیه بهلام ههورامی شیعرهکه له
شیوهی دیوی عیراق دهچیت. بویه نیمه نهودی کاک نهنوهرمان گواستهوه. له که شکولی
که له پووری نهدهبی کوردی بالادا به چراخ دهست پی دهکات و جیاوازی و زیادهیش
ههیه و به ناوی شیخ شههابهوه بلاو کراوهتهوه. که واته گهر هی بیسaranی بیت دهچیته
لای چراخیانه کانی.

نهمه نه و خهیله رومانسی يه يه کم شاعر توانی پهی پی بردنی ههیه که
مهولهوه زور ستابیکیانه وتنهی کردودوه. سالمیش دهليت:

له نه وهن حهربیا ودك دل له کاغهه ز بهرهبی ناگر
نه گه رشمرحی شهرارهی ناری هیجرت سه بتی دهفتهرکهم.

۱۴ - من خو شهو و پو نارهزووی تؤمن

پهري دیدهنت نهزر و هتفتؤمن

خو من شهو پو نارهزووی دیدهنه تؤمنه و بُو نه و مه بستهش خیرم کردودوه
خیبری (نذر الفتوح).

وهك ده زانین له شیعره بونه کانی مهولهوه دا زور جار له تافهت ههیه. که
نه مهش ناراستهی مهرامه کانی مانا بهرهو شوینی تر ده گوریت و کم جار له راشهی
مهولهوه دا نیشی له سه رکراوه. گه ربتهوهی سه رفعی ورد له شیعره بونه کانی مهولهوهی
بدهیت (نهوانهی بُو مه رگی عه فیه و دووری نازیزان و ده ده و نیشہ کانی نووسیوه) له
پی نه و له تافهتهوه مانا نه و تراوه کانی خوی بهیان دهکات.. زور جار له بهیته کانی
کوتایی یان نزیک کوتا نهم حالته پو و ده دهات. که نیمه به نینقلابی مانا ناوی
ده بیهین {هدورامان. ۵. ۱۴۳-۱۴۴} له هه رشوینی بیته ریمان ناماژهی پی ده کهین.

لهم بهیته به دواوه مهولهوه نینقلاب به سه رشیعرهکه و مانا و بُو نووسراودا
دهکات و رووی قسه بهره و لای تر ده بات هه رهه شه هاوسه نگی دنیا و قیامهت و
مهعنیه ویات و مادیات.. ههست و نهست لای مهولهوه.

۱۵ - بهلام یهند وه یاد بالاکهی تزووه

دهورم دان وه دهور سارا و سهرگزووه

بهلام نهونده به یادی شاد بیوونی بالای تزووه گهراوم، بهدهوری سارا و سهرگزووه دهورم کردوهتهوه.

واته سورانهودی بهردهدام و بی نهنجام، چونکه دهور دوجار له بهیته کهدا شوینی گرتزووه. نهمه مهلوفه و دیباره وینه له تافه تی مانا و انقلابه که ثیشاره دانه به گهپانی مرفق له دوای بالای حهقيقهت (خودا) و ماندوو بیوونی لهو پیناوهدا وه له "دهوردان" دا هست به هیلاکی (مسیحه کانی عاشقی یار) دهکهیت.

۱۶ - بیوی بالات ههربزان وه دهشت و دهربدان

نههز پای لای توم وه کام گوزهربدان

بیانووی نهچون بوقلای دوسته کهی له ماناكهی نیزهدا، دوای گهربان دهگاته نهوهی بلن تؤ بیونی بالات به دهرودهشت داوه، بؤیه من نازانم له کام ریوه بیمه لات، له دیوه نینقلابی یه گهش دا سکونهت بیوونه له دوای گهربان. به داخهوه راشه کارانی شیعری مهوله‌وی ههندی جار توانای کهشف کردنی سحری زمانه ههورامی یه که یان نهبووه که نهمهش خهوش و عهیب نیه، وه نهوهستان له سهر ههندی واژه که مهوله‌وی بهو پهپری پیزهوه واژه دهخانه شیعرهوه و نهم بهیته و نمونه‌ی زوری نهم بهیته له دیوانه‌کهیدا همن.

ووشه‌ی (ههربزان) ای وینه‌که، که دزی گرانه، له مانای دروستی خوی دا و شهیه‌کی که م نرخ و بههاو بی بایه‌خه وه ک چون گران بهرز و به‌هاداره مهوله‌وی هه‌لیده‌گریبت و وینه‌یه‌کی ستاتیکی لئ دروست دهکات که خه‌زینه‌کانی جوانی پر دهکات. وه ک وتمان مهوله‌وی له ستراتیژیه‌تی نووسیندا گهوره‌ترین نه‌رگی به زمان سپاردووه، که زمان له توانایدا هه‌بیت پوستی گهوره گهوره به وشه بدت. راشه‌ی وینه‌که به پیشی ستراتیژی مهوله‌وی:

تۇ ئەوهندە دەولەمەند بۇويت لە بۇندا خەزىنەكانى بۇن خۆشىت پېپبۇون، بالات لە بەرامبەر بۇن ھەن كىشاوه، بە ھەر زان رۈزىندووته يەسىر دەر و دەشتەكاندا و تالان فرۇشت كىردووه. لە زۇرىدا ھەر زان كىردووه و بەرھەمۇو كەس يان ھەمۇو شىنى كەوتۇوه، ئەمەش واى كىردووه ھەمۇو شىنى بۇنى تۆى لايە. ئىتىز من ناتوانم تەنبا شويىنى بىدۇزمەوه كە تۆى لى بىت، ھەن بىزاردىنى پىنگەي لاي تۇ نازانم و پۇو لە ھەر لائى دەكەم بۇنى بالات دىت.

مەولەوى لە شويىنى تريشدا بەھەمان دەلالەتى زۇرى بۇ سىيھەت (ھەر زان) ئى بەكار ھىناوه.

رەحمى كەمروەحال خەمان ھەر زان دا
تەشرىف بەر بىدەيە وە سەر بەر زان دا

لە پىنگەي وشەي (ھەر زان) دوھ ھاوکىشە بۇ (عرض و طلب) و بازارپى بۇ ستاتىكا دروست دەكتات كە ھەمۇو كەس بىتوانى خاوهنى جوانى يەكان بىت و بەھەرھىيانلى بەرىت وەك مەھرەبانى دۆست كە لە بۇن و بەرامبەي بەشى دىيىاي داوه. سرووشت ھەمۇو خەرىك ماوه بەبۇن گىرتى يارەوه. ئەمەش (سلطان الاذكاره) كەشاعر دواي پىرىنى قۇناغەكانى زكر پىئى گەشتۇوه. {تصوف ثمين شيخ عالا الدين تشىبندى ل ۲۸۰}

ديوی ترى انقلابى ماناي وينەكە پىيمان دەلىن مال و مەنزىلى خۆشەۋىست لە ھەمۇو شويىنىكە. ھەر ئەو لە تافھتى شىعىرى مەولەۋىھ لەم وىنەدا دەمانىباتە سەر سەرچاوهكانى خۆشەۋىستى ئىلاھى. چونكە رەنگ و بۇنى سرووشت بە وجۇرە تەنبا لە دەسەلاتى رۈزىندى جوانى خوايى بە سەرىياندا ھەر خەزىنەي ئەوه ھەننەدە بۇنى خۆشى تىايىھ كە ھەر زان بە مرۇق و سرووشتى داوه.

سەرورمانى مەولەوى ناس ساكارىبە سەر راھەي ئەم وىنامەدا رۇشتۇن و نە وەستاون. ھەر ئەم وىنەيە پىنگاكانى گەران بە دواي ياردادا كەم دەكتەھو و سکونەت دەبەخشى و ياردىنېتىھ تاو خۇندووه. دلى دەكتەھ عەرسى خوا. {گۇئارى ھەلەجە ۱۵. ۱۴. ۱۳. ۱۲. ۱۱. ۱۰. ۹. ۸. ۷. ۶. ۵. ۴. ۳. ۲. ۱. ۰.} ھەر ئەم وىنەيە دەنگە ماناي ئەو وىنەيە لە بازىنەي دىن و نەتەھو و ناوجە بىچىتە دەر و بازىنەيە كى مرۇقى بە دەورى خۇيىدا بىكىشى، چونكە ئەوهشى لى

دەخوئىنەوە كە هەمموو رىنگەكان دەچنەوە بانەي خۇشەويىستى و مائى دۆست، مادام پۇو
لە هەر گۈزەرى بىكەى بۇنى نەوە. كەواتە دەكىرى هەر كام لەم و رىنگايانەش ھەلىزىرىت
بىگەيت بە يار بەشەرتى دەماخ و بىنەت ئەم بىناسىت و ھەستى بىن بىكەت و زوکامى
نەبىت. نەمەش جىهانبىنى يەكى دى يە لاي مەمولەوى بۇ يەكىتى دىنەكان و
سەرزەمىنى عرقان.

دەكىرى شارەزاياني ئەم بوارە چاڭت سەرنجى بىدەن. من وەكى خۆم بەداخەوەم نەوە
كە بەرپىز(سەيد فلک الدينى كاكەيى)لە بوارى سەرچاوهكانى خۇشەويىستى و نىشتىمان و
كىشۇفرەكانى عرقان نانۇوسىت. كە دەنیام بۇ نەتەوەكەى لە كارە سىياسى و حزبىيە كەى
باشتى خزمەت دەكەت. لەخوا بەزىاد بىن سىياسى زۆرە و عاشق و عارف كەم. بە دىدى
عرفانىش ژىنگەى نەم ولاتە پېرۋۇز و خۇشەويىست و پاڭ دەبىتەوە. نەك بەو نەدا
حزبىيە ھەزار بىرىنى كردە نەم نىشتىمانە. كاتى نەوە ھاتووە كەسانى چۈون سەى
فەلەك لە حەۋە لېل و ئىخخەكانى سىاسەت بىنە دەرروو ۋۇو لە (ھانىتا) كانى پاڭ
بۇونەوە بىكەن و دەس بىدەنە قىلى دۆستى و دەن بىدەنە جەمالى يار.

١٧ - گلەي تۇ وەتەور حالت وەت نەسەق

دوورىچەت وەت پەنگ خودا تۇۋە حەق

گلەيى تۇ بەو جۆرە و حالتى منىش بەو نەزم و تەرتىب و (لەونە) دوورىشت
بەو پەنگە خودا تۈيىش بەو حەقى يە (خودا تۇ حەقىي و ئاگادارى منىت).

شیعری پنجم

۱ - ئارهزو و مهندیم جەھەد و ۋەردىن

فراوان خەپلىڭ تاسەت تۆم كەردىن

ئارهزو و مهندىتى من بۇ تۆ مەرز و سنورى تى پەراندووه (گەرەھەدى بۇ ئارهزو و
ھېب) ھى من نەھەدە بىرىيە، فراوان خەپلىڭ تاسەت تۆم كەردىووه.

بە قەناعەتى من نەمە يەكىكە لە و شىعرانەتى دىپىرى ئاسان و بىن ھېزى لە ھەندى
شويىندا تى كەوتووه. بە پىنھىن ستاباتىكا و ستراتىزى نۇسىنەتى كە لە شىعرەكانى ترى
دا ھەيە لىرەدا بەرچاوا ناكەۋىت تەنبا لە دووسىن بەيتا نەبىي، مامۇستا حەكىم لە^(۱۴)
پياچۇونەوەكەي خۇى دا دەنۈسىن بەيتى (۱۵، ۱۶) شىعرى كوماسىن و لە شىعرى
(پەيىچىش نەشۇ جىش) وەرگىراون {مەولۇرى حكىم ل ۸۴-۸۵} كەواتە دەبىتى شىعرەكە (۱۷)
(بەيت نەبىي و ۱۴ بەيت بىن)

۲ - ھىبلەم بەو ئەجەدد بىن ھەمتاي ۋەردىن

سەوگەند يەكىون چەن تۆم و ۋەردىن

ھىبلەم بەو يەكەي كە ھاوتاى نېھ (بەخوا تەنبا و بىن ھاوتا و كەسە) سوينىدىش
يەكىكە من لەگەن تۆم خواردووه (چۈن خوا يەكەن نابىي بە دوو سوينىدى منىش ھەر
يەكىكە و بۇ تۆم خواردووه).

۳ - ھەر و خەپالان وە سواستى وەفات

دايم نەدىلن نە رپوئى سەرپىسات

بىر و خەپالەكاش لە دلەرلەپىنى بىوونى وەفاتى تۈيە... واتە وەسوا سى تۆ لە
وەفادارى و بىن وەفاتى لە وەھاىيى. لە وەھا ئاخۇ وەھا دەكەي يان جەھەقا، ھەر و خەپالانى منە،
ھەمېيشە خەپالىت لە دلماڭ لەسەر رپوئى دنبا (رایەخى زیان) كىنايە لە دنبا، ختوورە و
خەپالىم لە بەتەما بىوونى جارى نوائىنى وەفاتە، يان بىر و خەپالان (خەپالىم) لە

و هسواسه‌ی (مهرگایه) دله‌راوکنی مردن بوه به فکر و خهیالم دائم به دلما را دهبوری لهم ژیانه‌دا. مهوله‌وی لهشونی تر بؤ یه‌کلایی بیونه‌وهدی (مهرگ و ژیان) له نیوان فهنا و به‌قادا ده‌هستیت و ده‌لیت (ودس خهیال به‌رۆم وهی لاو وهی لادا). یان فکر و خهیال و نه‌ندیشه‌ی وه‌قا، یانی وهفای من بؤ تو دائم له دلماهه تا له ژیانابم.

٤ - شهوان تا وه‌رۆ فکرم جه‌لاتهن

رۆح پوانم نه‌خاک پاتهن

شهوان تا وه‌رۆ دائم، له به‌یتی پیش‌وودا، بیرم له لاته. رۆحی رهوانم له خاکی پاته
له بهر نه‌وه، یاد کردتنی من بؤ تو هه‌رده‌موو هه‌موو کاته، هه‌میشه له بیری یاردا.

٥ - قالم بی رۆح ئه‌روام نه‌مه‌ندهن

من دان حیات زنده‌گیم که‌ندهن

تهنم بین گیانه و نه‌پواحم نه‌ماوه، من دانی ژیوایی ژیانم که‌ندووه.

که‌ندنی دانی حیات کنایه‌یه له به‌ته‌مای ژیان نه‌بیون، واته من به‌ته‌مای له زه‌تی
ژیان نیم، وهک مرؤفی بین دان که چیز له ژیان نابات.

٦ - نامت چوون نه‌وراد سوبح و نیواران

موا نوش وه گئرم نه پای دیواران

ناوت وه‌کو (ویرد) به‌یانی و نیواره، به‌کوئن دهیخوئینم له په‌ناو په‌سیوی دیواراندا.
موانوش و گهرم؛ واته به کوئ و له ناخه‌وه ناوت ده‌بهم. وه‌کیهک و دزیهک هه‌میه (ناو
وهک نه‌وراد، صوبج × نیواره)

٧ - چه‌مم چون شاباز ویل شکار بؤ

دایم بال په‌رواز نه سه‌ر دیار بؤ

جاوم وهک شاباز ویل راو بیت و هه‌میشه بالی گرتیت به‌سه‌ر دیاراندا (ولاتاندا).

باز یان بازی نازا شاباز، پائنده یه کی به هیزی دهنوک ئەستورو لارو چنگ قه وی و
چاو تیزه بەسەر دیاراندا و له بەرزەوە نیچیری دەبینیت و له دوورەوە توانای
دۆزینەوەی ھەیه نە ئەدەبیات و داستانی میللی گەلانی پۇزەلەتدا گواییه بەسەر
ھەركەسیکەوە نیشتېتەوە کراوه بەشا... شاباز رەنگە واتاي شای بەباز دیاريکراو بىدات.
مەولەوی له رۇوی بەھیزی مەبەستى رەوانبىزى يەوه چاواي خۆی چواندۇوه بە
باز، ھەروەھا پەيوەندى فېنى باز و تەشبيھەكە بۇچاو له بىردايەكى كورددوراي دا
ھەمیه كەسى بىرى نازىزى بىكەت، چاواي دەفرى، يان كەسى كە چاواي بىپرى نازىزىكى
دەبىغى.... بۇيە بەيتى دواتر دەنیا يېمان دەداتى. كە چاواي بەسەر بىنیتى ئەوه
بەنیشىقەوە و بىكاتە شای ھەلبىزئۈرۈ اوی خۆی.

۸ - جە سەر قەلاوه مەگىلۇن پەى تۇ

دەك دىدەم ھەردوو صەد جار ھىدىت بۇ

لەسەر قەلاوه دەگەپىم بۇ تۇ، دەك چاوم ھەردوو صەد جار بە فيدات بن ئەم
بەيتە سادە و ساكار و ناسكە جوانى يەكمى لە گەن بەيتى پېشىۋودا دەرددەگەويت و
بەيتى پېشىو لە خزمەت ئەمدابىه.

كە چاواي ودك بازە، باز له بەرز و دوورەوە نیچر بەدى دەگات، ئەميش لەسەر
قەلاوه بۇ نیچىرى دىدەي دەگەپى (كە دۆستە) بىبىنى و دەرخواردى تاسەي دەتنى
يدات دىيارە قەلا و سەرقەلا بەرزن سەرنجىنى ترى وردىش نە وەدایە مەولەوی لە
دوورەوە توانای بىنېي كەسى تاقەت بۇ نەماوى ھەيە. ئەمەش پەيوەندى بە لايمەنى
رۇحى و دل و رەوانى مەولەوېوە ھەيە. ئەم پېچەوانەي باز له بەيتى دووەمدا
چاودكاني صەدجار دەگاتە قوربانى كەسى بۇ گەپا و كە ئەمە بىنېنېكى جوانە. شابازى
چاودكاني ئەم لە بىرى جەلاد دەبنەوە بە قوربانى. دىدە شاباز دكاني مەولەوی
صەدچارقىداڭارى دەگەن تاشا دەدۇزىنەوە دەبىت ئەوش لە بەرچاو بىرىن پېرانى
نەقشى ھەورامان بە (شا) ناو دەپرىن.

٩ - ئامان ھەئى ئازىز بىنايى چاوان

گلەم ھەن جەتۆ خەيلى فراوان

ئامان ھەئى ئازىزى بىنايى چاوان من گلەيى زۇرمۇ لېت ھەيدە.

١٠ - يانى چىش مەيلەت فەراموش كەردىن

مەربادەت نە جام بى شەرتى وەردىن

يانى چى مەيلەت فەراموش كەردووە ھەلبەت بادەت لە جامى بى شەرتىيا
خواردووەتەوە گەر وانى يە...

شەرت و بادە پەيمانە كە يارانى بەشەرت و چۈونە ژىر بارى مەيلدارى و مەستى
كەردوويانەتە مەرجى دۆستى و عاشقى، مەولەوى پىچەوانەكەي وەرگرتۇوە و بەرامبەر
مەيخانەي مەيل، خەراباتى بى مەيلى دەكتەوە.

١١ - وەرنە يانى چىش نە جاران جارى

خەبەر نە پەرسى جە پا ويارى

دەنا يانى چى جارى بۇ جاران ھەوالى ناپرسى لە رېبوارى. بەيتەكان لە حالى
(نەرى) دان واتە گەر مەيلەت فەراموش نەكەردووە و بادە بى شەرتىت ھەلتەداوە، ماناي
ھەيە ھەوالى نەپرسى لە رېبوارى... ئەم بەيتە دوپاتى بەيتى پىشىۋو:

١٢-ئومىّد نىيەن ئامانەن ئامان

جەمىيەتلىرى ناسۇر نەوزى زامان

ئومىّد نەودىيە ئامان لە مەزىاتر زامەكانم لى نەكىتە تىراوى (بە ناسۇريان
نەكەي) كە پىس بىنۇ چاك نە بىنۇوە.

١٣ - ئەحوال حالات شەرت و وەفاكەت

بىيانە پەرىم تۆ بى خوداکەت

حال و ئەحوالى شەرت و مەيل و وەفاتم بۇ بنىرە توبى و خوداکەت.

۱۶ - بهسهر گهردت بام نهرواحمهکهی ویم

جواب صهريج بکيانه پهريم

بهسهر گهردت بهم گييانهکهی خوم (جواب صهريج) و هلامی (پاسته و پاست) به پو
دامانم، بؤ بننيره. لهسهر بیروپای کاک حهکیم نیمه سن بهیتمان لهم شیعره دهگرد که
هي کوماسین ههروهها لهسهر ههمان بیروپا شیعری دواي ئەمەش راشه ناکهین له گهله
هیشتنهوهی گومان بؤ گهپیدهکانی بهپاز و دهستنووسهکان.

شیعری شده‌شده

۱- نه نیس خه‌یال دهردان پر زام

سه‌رهه‌م جهسته‌ی خهسته‌که‌ی ناکام

کوئی نه م شیعره {۱۵} به‌یته و به‌رای مامؤستا حه‌کیم شیعری خالقی کوماسی یه و
له ودلامسی شیعره‌که‌ی مهوله‌وی دانووسراوه، مامؤستا حه‌کیم بهم به‌لگانه ژاکه‌ی
دربپریوه {صدوله‌ری، حکیم ل ۸۴-۸۵}

مهوله‌وی: گله‌م ههن جه تو خه‌یلی فراوان

کوماسی: نه‌که‌ری خه‌یال گله‌بی که‌ردهن

مهوله‌وی: مهربادهت نه‌جام بی شه‌رتی و‌رددهن

کوماسی: نه‌واچی بادهی بی شه‌رتیش و‌رددهن

مهوله‌وی: یانی چیش مهیلت فه‌راموش که‌ردهن

کوماسی: که‌ی مهیو مهیلت فه‌راموش که‌رون

ئیمەش خۆمان ته‌سلیمی راکه‌ی مامؤستا حه‌کیم ده‌که‌ین، له هه‌لە و گوناه داوای
به‌خشین ده‌که‌ین.

شیعری حدوتهم

۱- نیمشه و هم خه مان و هنم سهرداوه

سهر تا پای تهنم ثایر و هرداوه

نیمشه و دیسان خه مان سه ریان لی دامه وه. سه رت اپای لاشم گری گرت وه.

مانای (تهن) لهو به یته دا له جهسته فراوانتر به کارهاتووه.

۲ - جهسته زعیفم، نیستخوان ریش

هر نازای ریشم، مه گریا پهی ویش

جهسته لوازم، پیشهی ریشم (ئیسقانی بریندارم)، به لام ریش گونجاو تره و
له برین هه ربیشیک بسینه، بؤ خوی ده کولا، وده کری (مه گریا) (مه گرها) بیت واته:
ده گریا بؤ خوی، چونکه ئه وه ده زانین مهولموی به ته واوی وابهسته زمانی ههورامی
نه بیوه و زمانیکی بؤ خوی له ناو ته نی زمانی ههورامی دا سازاندووه وه ده کری (مه گریا)
بی واته ده سوتا. واته هه گه ردیکی نه شم به جیا بؤ خوی (ده سوتا، یان دع گریا. ئه مهش
سه رگه رمی ته واوی بهدنه. به دلداری و عهشقه وه.

۳ - گوشت و پوسه که م نهفت پیندا پژیا

مه غز و نیستیخوان وه هه مدا پژیا

گوشت و پیسته که م نه وتی پیا ریز، مه غز و (مسوختی ناوئیسک) نیسکه که م پزان
به یه کدا که دیباره (پژیا) بؤ تیکشکانی نیسک به جوئی که مؤخه کهی بیژی به کار
بر اووه.

۴ - گهس نه بی ٹاویش بکهرو سه ردا

بلیسکهش بهزبی وه هه رت مردف دا

کەس نەبوو ناوىتكى بەسىردا بىكەت (بىكۈزىنېتەوە) بلىيسيە بەرز بۇو وە ھەمۇو لايەكىدا بۆيە دەگپى ئەو ئاگىرى بەربوھتە تەنى لە دىنرى يەكەمدا و گىر گرتىنى بەشەكانى جەستەيلى بىكەۋىتەوە بۆيە نىعە (مەگىريا) لە بەيتى دووھەمدا بە دەسۋاتا مانا دەكەين.

ئا ئىرە واتە ئەم چوار بەيتە كارىگەرى شىعرىتكى بىسaranى پىتوە دىيارە، بەلام دوور لە دەقاودەق، بەنكۇ سەلېقە مەولەوى دەرددخات لە تىڭىرىن لە كەلتورى پىش خوى. بىسaranى دەلىت.

ئىميشەو نايىرئى كېر بەست نە دەرۇون

بلىيسيەش يَاوا بە سەقفي گەردۇون

جەكۈرەتى ئايىر جە بلىيسيە ئار

ستىزام چوون بەرق ئاو كەردىم ھاوار

جە ھاوار ھاوار شەقاو لالەي من

جە ھەي ئاو ھەي ئاو شىن ونالەي من {بىسaranى حەكيم مەلا سالىح ل ٥٢}

خامؤستا مەھمەد عەلى قەرەداغىش بوقۇنگەرى شىعرو وتنەوە و كارىگەرى شاعران نەمۇنەي شىعرى لاي بىسaranى و رەنجلۇرى و مەولەوى و باباشىخى بىسaranى ھېتىاوه كە ھەمان بابهىنى گېلى بەربوونە. بەلام دىيارە تائىيىستا ساغ نەبووھتەوە كە شاعرىكىمان بە ناوى باباشىخەوە ھەبىت. بۇنەمۇنەي شىعرەكان بىروانە {كەشكۈلى كەلەپۇرۇي نەدەبى كوردى ب ٤١٩} و بۇچەندوچون لەسەر بىسaranى و مەحرۇوفى و باباشىخ وساغ كەرسەوەي شىعرەكانيان بىروانە {كەشكۈلى كەلەپۇرۇي نەدەبى كوردى ب ٤٧٢ اوب ٤١٩ و دىوانى بىسaranى حەكيم ل ٤٨٨ - ٤٠٠ كەشكۈلە شىعرىنى كوردى - كورانى نەنورى سولتانى}

٥ - زا هرا دىم ھەم كۆسش كەفتەن

داخۇم جە دۆسان ھەم كى دوور كەفتەن

له پوالتدا (نهودی ناشکراییت دلم هم گوستی که وتووه، داخلو دهی هه مدیسان
له دوستان کی دوورکه وتبیتهوه. نهم بھیته به جهسته شیعره که نامؤیه و له پووی
فافیه شه وه نوچانه، چونکه که فتهن هه ریه که مانای و مرگرت توه که واته ره دیفه.

٦ - جهتاو ئایر تمنووره دهروون

دیسان سه رواز کمرد زوو خاو چەنی هوون

لەتاو ئاگری تمنووری دهروون دیسان سه رپیزی کرد (بهرز بوبویه و) زوو خاو لە گەن
خوین. نهم وینهیه دارشته کی سواو و وینایه کی کلاسیکی باوه، کە بەداخه وه لای
مەوله وی چەند حارى بە کەمی گۈزانه وه دەركە وتووه.

٧ - ساقى باوھرە ئەو مەی دووساله

پېم دەریه ک جامى حالم بە دحالە

ساقى بھینه ئەو مەیه دوو ساله و بم دەرئ جامى، چونکه حالم بە دحالە (خرابە)
وە رەنگە (حالم بە دحالە) پەلەیه کی حال لى هاتن بى کە لە ھەندى شوین دەروپىشىك
پىس دەيگرىت، وە لمبەيتە كەدا ئەمە (جۇزى شەراب) مەبەستە كە تەمەنى دەپىورىت
و باشى شەراب لە كۆنیيە كەيدايە ئىنمەش بەرەو مىزۇوی بىر كردىھ وھو ئەندىشەي
پەرسىش پەنمايى دەگات. باپە لورە لورپستانى دەلىت:

ساقى ناكامم ساقى ناكامم

جامى بەدر پېم ساقى ناكامم

جه و مەیه کۈنە بىز نە جام

ها نا سا بەلكە سارپىز بۇ زامم { مىزۇوی دېزەي كوردى بەرگى ۱۱ ۵۲ }

لە سەرچەم شىعرى پۇزە لاتسا و بەتايىھەتنى لای شاعرانى گورد و فارس
دياردەيە کى باو و بەرچاوه، گەلن پەمز و پەوزى عرفانى و ئىلاھىيات لە جلوهى چاوى
ساقى و گپى مەی و كۆپى مەي خۇراندا لای شاعران تەعېر كراوه. خانى و مەلائى جزىرى

و مه‌حوى و نالى و شىخى چيالدین و مهوله‌وى زۆر ديار و لە بەرچاو لە بايەتى مەى دواون.

ئەم پابەته لاي مهوله‌وى زۆر بەرفراوانە و لە ٥٦ غەزەلى مهوله‌ى دا باسى مەى وينه‌ى شىعري هەيە زياتر لە كۇتاپى غەزەلەكاندا پەنا بۇ مەى دەبات و هەندى جاريش لەناودراستى شىعرەكاندا هانا بۇ ساقى دەبات {لىرىكاي شاعىرى نەنور تادىل ۱۸۴}، هەرچەندە غەزەلى سەربەخۇ بۇ مەى وەك بابەتىنى بەرچاودىيار لاي مهوله‌وى نىيە، بەلام مهوله‌وى وينه‌ى ساقى و زۆر جار موغەنى و سازەكان جەم دەكتات و هانا ودبەرھەرييەكەيان دەبات مۇتىقى مەى و ساقى بەمانا سۆفييەكەى لەكتى ئالۇزى بارى دەروونى خۇيدا بەكاردىن و بەھيوايە كەمەى كۈن و كەسەرى گيان و دلى ساپېڭىز بکات و مەست و دلخۇشى بکات. ساقى بەماناي فريشتەمىرگ و هيىزى يەزدانى هاتووه {لىرىكا...} بەلام بەماناي سۆز بەخش و گيان بە بەراكەر و ئىرۇس بەخشىنىش هاتووه كە لە شويىنى خۇيدا ئامازەدى پى دەكەين.

٨ - مغنى كۆكەر سازانت وەھەم

سەمتورى تارى وەھەم كەرەجەم

گۇرانى بىز سازەكانت رېكخە و كۆيان كەردوه (تىمى ژەنيارلە گەلن موغەنى)
سەمتورى، تارى، پېتكەوه رېكخە.

٩ - نەى چى سالىدەر قەزات وە مالىم

دەمىن دەرچەنەى دەروون زوخالىم

نەى ژۇ دە لىدە قەزات لە مالىم، دەمىن بىن بە شەمالەوه، دەروون زوخالىم.

١٠ - هوشى كەر ھام فەرد سازان بىسازە

بالات وە كالاى خەمان بورازە

بىرى بىكە (تەكبيرى بىكە) ھاو فەرد سازەكان رېكخە، يان ئەى نەى چى تى فکرە و ھاوتاى سازەكان بىسازە. وە رەنگە بەپېرو ئەندىشەئ خۇى بلۇ تاكى ھاوتاى سازەكان

بسازه (شیعر به پنی سازه کان)، چونکه له شوینی تر دهلى (شیعرویم ته نخوای) وه بالات به کالای خه مه کان بدورة، وینه که و دارشته که هی پیچه وانهی باوه. کالای خه م براوه وه بالا، یان کالای شیرینت وه بالا بپیا. لیزه دهلى، بالات بدره وه کالای خه م دا. (فهرد و ساز و نوازه کان) کالای خه مباری و خه م پهونین، بالا دورین یه و کالایانه دا بریقی یه له (ریازه) بؤ خۆ بچوک کردنه وه و له قالب دانی جهسته و گهوره کردن و گهشهی رفخ.

۱۱ - باوهره بسات ته مام تمیار که

شەو خەقەن شووم بە ژار مار که

بھینه سەرمایه و دەسگاکانی را بواردن تەواو ناما داده کە. شەو (خەوتى شووم) بکە بە ژاری مار... واتە خەوم لى بکە بە ژاری مارو لىم تال بکە، واتە را بواردن بە بەزمى ساقى و موغەنى و پەيمانە، زۇر لە خەوتى خۇش.. شىرين ترە، خەو بؤ شەوى و احمرامە. له خەوتى ھەموواندا فرسەتە تۆ نەخەوى و له شادى و لقاى ياردا بىت.

۱۲ - قەزاي پەنجەكەت دەك له من كەھى

خەيلى عاجزىم سا لىدىھى دەھى

قەزاي پەنجەكەت دەك له من كەھى خەيلى عاجزىم سالىدە دەھى... .

ھەممو ئەو ئامىرانە دەنگىيان لىۋە دى، دەنگ - بانگ - مەدنولى ئاڭادار کردنه وەي
له خۆيدا ھەلگرتۇوه.

۱۳ - باوهره كورە دل نە جەھەد و جەخت

پەويى تەوبىخ وە لاي مەعدوومى بەد پەخت

كورە دل بىنەرە سەر كۆشش و هات (جۆش و خرۇش) وە پەويى سەر زەنگىتى
بکەرە مەعدومى چارە رەش.

کاتن دلن به جوش و خروش ده بیت و جه هد ده کات (تى ده کوش) نیز دلن جه خت
دیتنه پى اى مرؤفیش ده گه وئته سه رزه نشت و لومهی خوی. گه واته ساقی و مهی و
سازه کان و موغه نتیکرا له خزمت به خودا هاتنه وه و جوزیک له توبه کردن...
جه خت له زمانی ههورامي دا بچ دوو پات کردن وه و دلنيايس دیت.. ههروهها به راه بهر
تاك به مانای حیوونیش دیت. واته دلن ناگدار کاتمه وه، به کوشش و خوی جووتی يار
کات، با تهنيا و چوڭ نه بیت، خودا بھرينه دله وه. هینده لومهی دلن بکه با بکه وئته
خوی و جووت بینى.

شیعری هدهشتم

۱ - ئىشەو دىارەن بانگم بى شەرمەن

زايەلەي سەمتور كەللەم وە گەرمەن

ئىشەو دىارە بانگم بى شەرمە، زايەلەي سەمتوري كەللەم بە گەرمە.

بانگ ھەلدان بەبى شەرمى، پەيوەندى بە ئازادى و قەيد و بەندەوە، نىيە، بەلكو
هاواركىرىن و سەلا ھەلدا، بە بى ترس لە لۇمە و عەپب گىرتن لای خەلک، كە ھەرددەم
كەسانى عاشق، كۈس كەوتوان، شىتەكان، گۈزارشت لە ناخيان دەكەن لە رېگەي بانگەوە
مەرج نى يە قىسى بىت، رەنگە تىل نىشانى كرابىت بۇ بە بى ترس و شەرمى يەكەم
بانگى ئاشكرا لای موسىمانان، بەلام ئەمە ئەو بانگى موحەممەدە نىيە كە لە ئىدىيۇمى
ئىمەدا دەوتلىكتى بانگى محمد ئاشكرا خۇشە، بەلكو نەوەت و هات و هاوارەيە كە كەسى لە
نەنجامى تىك چۈون يان ئالقۇزى دەررونى دا بىخۇد دەنگ ھەل نەبرى.

گەرچى تەواوى ئەم شىعرە مامۇستا سۆران سەھىي راڭھى كىردووە، بەلام راڭھەكان
لە ئاستى حالتى دەررونى دەقەكە و شىعريەتى شىعرەكەدا نىين {رسالىي عىشق لە مەرىمۇي
ناسىدا ل ۵۲۹-۴۳۹}

ئەم شىعرە لە حالتى دەررونى خراب و باركەوتۇودا لە ropyوى عەشقەوە، سى
بەيتى سەرەتاي خولقاواه، وە ھەر ئەو ھانايىيە كە مەولەوى بۇ ئاه بە بەراھاتنەوە و
ھاوسەنگى رقح دەپباتە بەر سىانەي ساقى و مەي و موغەنلى و سازان لە دواي بەيتى
سى يەمى ئەم شىعرەوە دەردەكەون و لە دوايى شىعرەكەش دا تەسلیم بە حالتى شەو
دەبىت و خەمى رۆزگەيەتى. دىارە ھۆى بانگ ھەلدا كەش بى شەرمانە (رۇز و
برەوى سلبياتەكانى ناو دەقەكەيە و كەوتىن و بى رۆزى ئىجابياتەكان).

۲ - صەدای زىل و بەم مەينەت صەد تەرزەن

خەفت شادىشەن خەم دەماخ بەرۋەن

دەنگى زىل و بەمى مەينەت بە صەد جۆر دىت، خەفەت شادىھەتى و خەم بەقىز و بايى ھەوايە.

مەولەوى مەجلیسىكى خۇش مەشرەبى و شاد بۇ خەم و خەفەت و مەينەت ساز دەگات و ئەوان لە مەجلیسى كەيفىدا نغۇددەگات، خۇيىشى تەنها و بى زەوق و كەيف دەگات... ستاتيکا و رۇمانسى يەتى شىعرەكە و وىنەكانى لەوددایە كە مەرۇۋ بەدر لە مانا زاراوه يى يەكانى(خەم و خەفەت و مەينەت) بەخىلى بە حالىان دەبات بۇيە مەولەوى بەرامبەر مەجلسى ئەوانە دەيھەۋىت مەجلسى خۇرى رېتكخا.. بانگە بى شەرمىھەشى لەو نىۋەندە دا ھەلداوه و وىنەكەش لىپ كراوه لە ھونەرى دژىەك.

٢ - ھۆشم بى ھۆشەن قامم قامەت قاخ

بۇيى دوورى ئازىز مەيۆم نە دەماخ

ھۆشم بى ھۆشە و قامم چەميوھ، بۇنى دوورى ئازىز دى بە لووتما.

مامۇستا حەكىم و سۇران سەنەيى (قاخ) يان بە چەماوه مانا كردووھ كە دىارە لە دواي قامەتەوە ھاتووھ دەبىتە (بالاي چەماوه) {مەولەوي تەقىنەوەي زمان حكىم ل ٩٥} قام لەو بەيتەدا بە ماناي ھۆش و تىڭەشتىن و ئاودەزه. گەر قاخ ھەستە بى وەك بەھەشتى مەلا عبدالكريم فەرمۇۋىھەتى ئەوھ ماناي وايە قامم بالاي دىار نىيە، واتە بى ئاودز بۇوم.

ھەموو زاراوه گۈزارەيەكانىزىندۇو كردوون و گىانى بە بەرا كردوون ئەمەش تايىبەتمەندى ئەو نووسىنەيە كە مەولەوى پى دەناسرىتەوە، چەمانەوە: دەلالەتى پىرى يە، لە ھەoramanda پىر لوتكە دەسەلاتى دىنى و زىرى يە بۇيە دەبىت (قاخ) وون بۇون بىت و بالاي قام دىار نەبىت.

٤ - نەيچى درەنگەن سا مەكەر درەنگ

فيدائى پەنجەت بام نە باوھر وە دەنگ

نەيچى درەنگە تؤش دىرتىرى مەكە (تۆ زووگە) فيدائى پەنجەت بەم شەمسالەكەت بىنە دەنگ.

نهم بهیته سه رهتای مه جلیس ئارابی خودی مهوله‌وی په برامبهر مهینه‌ت.
برامبهر صه د ته‌رزی زیل و به‌می مهینه‌ت. نهی دینیتله ناو، به چهندین ته‌رز و
مهقامه‌و. نه و هاوکیشەی که زۆر جار مهوله‌وی دروستی دهکات یان له وینه‌یەک و
بهیتیکدا یان له ناو شیعریکدا، هه‌ردەم لای راستی یەکسان نیه به‌لای چەپ. و لایه‌گی
فورستر.. نه م هاوکیشەیه له دنیا مادیات و مه‌عنیه‌ویات و پرخ و ماده و نیزه و نه‌موی
و دوزه‌خ و جه‌نن‌تدا راده‌گرئ یەکیک له شیوازه هونه‌ریه‌کانی نه و شیعرازه‌ی مهوله‌وی
دهباره‌ی سروشت وتوئی (دوالیز‌میکی تایبەتی و ده‌گمەن) که خاسیتی لیریکای
سوفیانه‌یه واته وینه‌یەکی پوزه‌تیف هه‌میش له‌گەن یەکیکی نیگه‌تیفی دز به‌خویدا
دهیی {لیریکا... ل ۱۱۱}

بەلام نه و خه‌سله‌تە تەنها له شیعره‌کانی بؤ سروشتدا رەچا و نه‌کراوه، بەلکو له
سروشتی شیعری مهوله‌ویدا نه‌قشە و بەشیکی گرنگی ستراتیژی نوسینه لای مهوله‌وی و
تەننامت له شیعره زاقی یەکانی خوشی دا که په‌پوهدیان به دیدگا و نه‌نديشەی نه‌ووه
هه‌یه برامبهر مه‌رگ و زیان و عیشق و مه‌یل و.....هتد رەنگی داوه‌تەوه.

۵ - هەر ته‌رزی پهی ویش بکەرف پازی

گیرف نه دھروون هەر سازی گازی

هەر دەنگی (تەزر جوئی دەنگی نه‌یەکه) بؤ خۆی پازی بکات (حکایەتی
بگیزتەوه) بگرئ له دھروون هەر سازی گازی.

پاز: له زمانی هه‌ورامی دا واته گیزانه‌وھی به سه‌رهات و حکایەت و چیرۆکی
سەرنج راکیش و نهینیدار. له نه‌نديشەی دینیشدا مەذگە و کاکله‌ی چیرۆکی نه‌قینداریه
و لای مهولانای رۆمیش هەربە و جوئریه.

مهوله‌ویش مه‌بەستیه‌تی هەر دەنگ و ئاوازیکی نه‌یەکه گوزارشى رازی بیت و
کار بکاته سەر دھروون (گازو ساز) له دھروون نه‌سەری رازه‌کانی دەنگی نه‌یەکه بیت،
دەزانین چه‌ندین هەوای تایبەت له نهی دینه دەر و بەزمی تایبەت هەیه بؤ نه‌خوش و
دەرددار سەرەکی تىرىن قسە و حىكايەتی نه‌یش چیرۆکی (دا بىرپان و وەصلی
دووباره‌یه).

۶ - بجوشو هرگهس وه قهد نالهی ویش

بنوشو هرگهس وه پیالهی ویش

بجوشی هرگهس وه قهد نالهی خوی بنشو هرگهس وه پیالهی خوی. جوشان به نهندازدی ناله نالی خوی برو هرگهسی... دان نان به ناله تایبته تی هر که سیک و پهواپی جوشانی هممو ناله یه ک.. وینه که گشتگیره و نه مهش په یوهندی به جیهان بینی تاینی و بازنه هی مرؤپی مهوله ویه وه هه یه. هرگهسه و وه پیالهی خوی ده نوشی.. نه مهش یه کیکه له وینه ساده و جوانه کان له رواليه تدا و به جوش و خرقوش له ناوه روکدا، چونکه هرچهنده دوو نیود به یته که پسته مانا جیان، به لام پینکه وه په یوهندارن، له دنیای هرگهستکا (دنیای عرفانی بیت یان رواليه تی و دنیایی بیت) نهم به یته فهاری و دهرده کات (هرگهس بجوشو بنوشو)، به لام به گویره ناله.. پیاله دهدربیت... که سی ناله قمه او نیه پیالهی نیود ددبی.

نه و ناویته بیونهی جوشان و ناله نال پیوهن دهینه وه به دهنگی جو را و جو ری نه یه که، که له دهروونی شاعر گاز ددگری.. تیکه لی ناله نهم و دهنگی نه یه. نه و کار کردنه سه ریه کتره له نیوان دهنگ و نه وا نه ی و گه رد و ده ردی شاعر ده بنه مایهی جهلا و ده وا بیتی دواتر. نهم نیقان و وینانه له ناله جودایی هیمن دا په نگیان داودنه وه و که دیباره نه و کاریگه ری مهوله وی رومی له سه ره... وه ده بی مهوله وی کور دیش زور له رومی بسیخت. نه مهش سه ره کی ترین بیان ووه برو ناونانی سهی نه ور حیضی مه خدوم به مهوله وی.

رده گه زدوزی نا ته وا له به یته که دا هه یه. وه تیکرا به یته که مه رجه برو به هره بردن له عیشق و پیوه ریکی عرفانی ته وا و عه داله تیکی دروستیشی به خشیوه له رپوی شه ریعه قمه وه.

۷ - جه لای هرگه ردی وه صهدا یتیوهن

ده وا هر ده ردی وه نه وا یتیوهن

هر گهردی (له سه ر ئاویتنه دل) به دهنگی پاک ئه گریته وه وه ههردهردی (له دهرده کانی دهروون) به ئاهه نگ و نه وايی دهرمان ئه کری {رساله ای عیش ل ۴۲۸} ، به لام دیاره (جهلا) زور تى په پیو ته ره له پاک بونه وه و لا بردنی په له و گهرد، به لکو به لاغه که له نیو جهلا دا پاک بونه وه يه تا ئاستی شهوق دانه وه و نور به خشین، كه واقه ددنگی نه يه که هم پاک گهره وه و لابه ری گهرد تیه، به لکو پاک کردن وه شوینی گهرد لى نیشتوه تا ئاستی شهوق په يدا کردن و دره و شانه وه. هونهر فرپاندن به ئاسمانى شیعریه تی مهوله ویدا له و هه لبتراردنی زاراوه و تالیمدانه يه تی له هه رده کاندا دهنا دهیتوانی بلى پاکی هم گهردی ... هتد. بهم مانايانه هه است به وزه و وشه و زاراودکان دهکه بین.

دهوای ههردهردی به ئاوازی کی نه يه... که دهی له نیو روحی میلی و نه ریقی ئیمه دا له سه رده مهوله وی دا نه و قسیه راستی يه کی حاشا هەن نه گربوبن که جو ره مه قامی به شمشان بۇ نه خوش نیدراوه به مه بستی شطا من خۆم چەندین شتی سهير سهيرم له شمشان ژهنان بیستووه و دهرویش عه بوللای گۈرانیش نمۇونه يه کی زېندووه (جاو بن کەوتنم لە گەن حەممە نەجیبی ھەستى لە باوه)

٨ - هم مه قامیوت جگه رتاون بۇ

تفلی بیچاره دلان لاؤن بۇ

هم مه قامیکت جگه رتاون (جگه رتاون) کینايه لە بە سۆزی مه قامه کە منالی بیچاره دلان بلا وقینیتە وه. واقه تفلی دلى بیچاره من کاتى ساكن دهی و دهلاوی مه قامه کت جگه رتاون مرە و بیت.

٩ - نه و صەدادى ده رە خەپلى دلگەش بۇ

دل تفلان ئاسا بەلكم دل وەش بۇ

نه دهنگە هەرچەند ئاوازی ده رەش بى باخوش و دلگىر بى بە لکو دلەم وەك منال بى ئ شاد بى {دیوان ل ۴۲} سۆران سەنەپش هەرنزىك بە و را فەيە را فەيە گردۇوه {رساله ای عیش ل ۵۳۶-۵۳۹} ، به لام من گومانم لە را فەي (نه و صەدادى ده رە) يە كە بگەریتە وه بۇ خودى مهوله وى.

ناشکرایه نه و شیعرانه‌ی له خولگه‌ی رومانسی یه‌تدا ده‌سورینه‌وه که نهم شیعره
 یه‌کنکه له‌وانه تیکرای ماکی رومانسی تیکه‌لن به عرفانیان تیدایه یه‌کیه‌تی بابه‌تیان
 تیدا به مه‌رج گیراوه یان په‌یودندی نیوان چه‌ند به‌یتیک به‌لانی که‌مه‌وه له خزمه‌تی
 مانا‌یه‌کدان. تیکه‌لئی نواز و مه‌قام و نه‌واکانی نه‌ی له‌گه‌لن ده‌ردو و غم و که‌سه‌رکانی
 ناخ و بیچاره‌بی دل‌دا له به‌یتی پیش‌وودا هه‌ر (مه‌قام‌نکی جگه‌رکردووبه ناو و تفلی
 بیچاره‌ی دل لاوین) لواهه‌وه به‌رد.. به‌رد، به‌رد و دل خوشی دل نه‌روات و دکو منان..
 چون دوای لواهه‌وه و ژیرکردن‌هه‌وه‌دی، دل خوش ده‌بیت. نه‌و صه‌دادی ده‌رد.. ره‌نگه هه‌ر
 ده‌نگی ده‌ردی نه‌ی بیت و به مه‌قام ده‌برایوه.. ده‌رد و ناله‌ی نه‌ی دل‌که‌شه.. نه‌و
 ده‌نالین و سوکنایی به دلی نیمه ده دات.. صه‌دادی نه‌و ده‌رد.. که نه‌یه‌که هه‌یه‌تی.
 که‌واته ده‌بیت له سر و په‌نهانی نه‌ی بگه‌یت نه‌و جا ده‌بیتیه یار و هاوده‌منی به جوئی له
 ده‌نگی ده‌ردی نه‌و تو ده‌لاویت و تفلی دلت شاد ده‌بیت و ده‌شنی و ده‌که‌ویت‌ه
 گروگان. مه‌ولاناش له‌سرودی نه‌یدا فه‌رموویه‌تی (سر من از ناله من دورنیست) ج
 سپیکه نه‌ی به‌سوی ترین و جه‌رگیرترین (ده‌رد و راز) باس ده‌کات. که چی دلی نیمه‌ی
 پی ژیر ده‌بیت. که‌واته ده‌رد دل‌که‌شه‌که ده‌رد ناله‌ی خودی نه‌یه‌که‌یه ده‌ردی (فه‌صلن و
 وه‌صلن). که به‌رای نیمه رافه‌ی به‌یت‌هه‌که به‌و جوئه‌که کراوه دوره له مه‌فاهیم و دنیای
 ناسک و جهانبینی و ستاییکای مه‌وله‌وی... کاتی له‌به‌یتی (۴) دا "زووکه" له نه‌ی جی
 ده‌کات و نه‌ی دیته ناو، به‌یت‌هه‌کانی تر تیکه‌لن کردنسی ناله‌ی نه‌ی و حان و وه‌زعی
 مه‌وله‌وین رووی ددم له‌نه‌یه تاکوتایی شیعره‌که.

۱۰ - هه‌ی په‌شیوی هوش هه‌ی شیویای قام

hee عه‌قل عه‌بس هه‌ی خه‌یال خام

hee په‌شیوی و شپرزا هوش، hee شیوانی قام و نه‌ی عه‌قل پوج و هه‌ی خه‌یال
 خاو. له‌نیوه به‌یتی یه‌که‌مدا سیفه‌ت پیش ناودکه که‌وتووه و له به‌یتی دووه‌مدا ناودکه
 پیش سیفه‌ت که‌وتووه، نه‌مه‌ش ده‌سه‌لاتی زمانی مه‌وله‌وی یه و هونه‌ری به‌رزی
 ره‌وانبیزی نه‌وه له شیعدا.

گهر له بهیتی چواره‌مدا هوش بی هوش بی و فام بالا چه‌ماو نه‌وه لیره‌دا هوش په‌شیوه و فام شیواوه، چونکه هاوکیش‌که‌ی پیشوو له تاو گه‌رمی و بازاری زه‌وقی مه‌ینه‌ت و زیل و به‌منی خه‌فهت و خهم بیو، به‌لام لیره، واته همان هاوکیش‌که‌ی بهیتی (۱۰) له‌بهر زیرنه‌بوونی تقلی دل و دل خوش نه‌بوون سه‌ره‌ای پاز و دمرد و مه‌قامه ده‌واکانی نه‌ی... که نه‌ی خودی یار و فریاد ره‌سی داوا کراوی مهوله‌وی بیو بؤیه سی به‌یتی کوتایی شیعره‌که تووشی هله‌لگه‌رانه‌وه ده‌بین که‌لای مهوله‌وی (دیارده‌یه‌کی زه‌قه و دیار) نیمه به (ئینقلابی مانا) ناومان بردووه.

۱۱ - من و دل وحشی و سه‌قایی که‌ردنه

هونی یه‌کته‌رین تا وه رووی مه‌ردنه

من و دل خوشی و راپواردن (که‌یف کردن) خوینه خوری یه‌کترین تا رۆزی مردن.
دوای نه‌وهی به چهند ته‌رز و مه‌قام و صه‌دا و نه‌وایه‌کی نه‌ی، خوشی له دلا لانه
نیکات و باره‌که‌ی شه و که‌لله گه‌رمی و بی شه‌رمی بانگ حهل نابیت و دل‌بیا ده‌بین که
نه‌هم و خوشی و شادی و سه‌قایی کردن دوزمن دارن... انقلاب ده‌کات به‌سهر شیعره‌که و
واج‌بی (نه‌یچن) ده‌گوپیت.

۱۲ - ساده‌ی صاحب نه‌ی ریشه‌ی دل که‌ر په‌ی

تالیم ده‌ر نه‌ی هه‌رد وه نه‌زممه‌که‌ی نه‌ی

садه‌ی نه‌ی چی ریشه‌ی دل ده‌گیشه (بی‌رها) و نه‌هم دی‌رها نه‌خیر وه نه‌زمی
نه‌یه‌کت فیرکه... واته نه‌هم دوا دی‌رها خۆم بخه‌رە سه‌ر ئاوازی نه‌یه‌که‌ت (شممال و
شیعر و تالیم دانی یه‌کت) یانی نه‌هم شیعره‌ی من ته‌ربیه‌ت و تالیم بده به‌نه‌یه‌که‌ت.
یانی ببه مامؤستا بۇ ناله فیرکردنم.

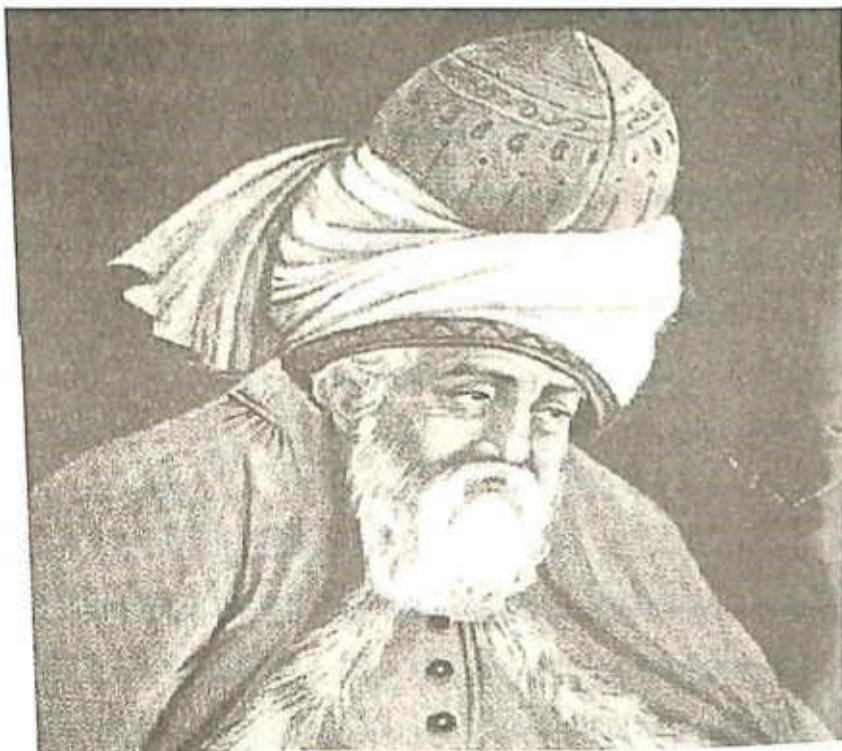
وتمان باره ئالۆز که و خه‌یال خاوی و بی هوشی یه‌که (که ماکى) رۆمانسى
یه‌تى شیعره‌کەن و نه مملانى ده‌روونى یه‌که دا براوه ده‌بین و داخ له دلى شاعر بەم
بەیته‌وه دیاره، دلى بەو هەموو سپو راپی نه‌یه... که وەك بیانوو بېرىنى منال سەپرى
دل کراوه، خوش نه‌بىن و نه‌لاوی.. شیاوی نه‌نم کوتا فەردەیه.

۱۳ - ئىمشه و وه هەر حال شە و وه رو بەرون

ئە خوا سا مەرگى سەھەر چىش كەروون

كە ئەمشە و بەھەر حال (ئەو حالەي كە را قەمان كرد) رۆزدەكەمە وە ئە خودا
مەرگى. بەيانى چى بکەم.

ئەم شىعرە ودى نموونە يەك بۇ نامۇ بۇونى خود و بۇشايىن نىوان خود و
ئەمەلەكان يان عومرى كەم و فريانە كەوتۇو.. يان نەدۋىزىنە وە دىنیاى نموونە يى
خەيال لە ژيانى مەوجوددا. د. ئىبراھىم قادر لە نۇوسىنە كەى دا بۇ دىياردە (الاغتراب)
نامۇ بۇون و هەستى نامۇ بۇون لای مەولەوى و هانا بىردىنە بەر نەي و ... هتى)، وە بۇ
بەرچاوى رەخنەي ئەدەبى لەم حالە، لەم شىعرە و لە شىعرە كەى زەماونى مەمۇد
پاشاي جاف و شىعرە كەى بۇ شىيخ يوسفى نۆسمە و. نموونە تىريش دواوه. {سېھەجانى
مەولدۇي ۱۹۴۲-۲۰۰۰}

۱ - ئەپاز ھامراز ناله و ئاخ و دوود

عەرزش ھەن وە خاک ئاسانەی مە حمود

وەك لە دیواندا ھاتووه لە وەلامى مە حمود پاشاي جافدا نووسراوه، ئەپازى
ھاوارازى ناله و ئاخ و دووكەن، عەرزى ھەيە وە بەر خاکى ئاسانەی مە حمود، بەيانى
عەرز و حال و گوزارشت { ئەپاز - مەولەوى، } بۇ بارەگاي (محمد پاشا - سولتان محمود)
لە ئەپاز، محمود تەورييە ھەيە.

وە دەكرى (ئەپاز) بەمانى نەسيمى شەو بىت كە ھاوارازى ناله و ئاخ... هەتىد. كە
جىن دەگرى لە پەيتەكەدا بەو پېيىھە (لە ئەپاز) دا لەتافە تىش ھەيە.

۲ - ياوا، وات، ناصەي شىرىن ئىنىشادت

نەي رەممەزاندا نەشۇون جە يادت

گەيشت، وتنى، نامە شىرىن نووسراوه كەت (خويىنراوه كەت) لە رەممەزاندا لە يادت
نەچم... واتە نامە شىرىن خويىنراوه كەت ھات و كەتىيادا وتبۇوت لەم رەممەزاندا لە¹
يادت نەكەم (واتە مەولەوى دوعاي خىر بۇ محمود پاشا بىكەت).

۳ - نەكەردىن اھىگار دۆسەكەي كامل

سيواي وەمەي كووس خەپاڭەكت دلن

دۆسەكەي كامل، دلن بىنچىكە بەمەي خەپاڭى تۈۋە، رۇزۇي نەشكەندۇو، بەربانگى
دل وە مەي خەپاڭى تۈۋە بۇوە، ئەي دۆستى كامل، بە خەپاڭى تۈۋە بەربانگ دەكەينمەوە.
بە ئاسان دەتوانىن لە مىزۇوو بۇنەي دابىرىن و بەردو جاویدانى مانا شىعرەكە ئاراستە
بىكە يەن.

۴ - فاتحەي كتاب دوعام، شەو ئەر پۇن

التماس حسن خاتمەكەي تۈن

کردن‌هودی کتیبی دوعام (نهودلی کتیبی دوعام، شه و بنیان رفز داواي ئاخر خیرى تؤيه، كتاب دوعا.. ئامازدی زور دووعا كردنـه.. لـه بـهـيـهـكـهـدا (دـزـ يـهـكـ) هـهـيـهـ لـهـ نـيـوانـ فـاتـحـهـ وـ خـاتـمـهـ وـ شـهـ وـ رـفـزـداـ. وـ دـنـگـهـ كـتـيـبـيـكـيـ دـوـعـاـ وـ وـيـرـدـ يـشـ لـهـ ئـارـادـاـ هـهـبـوـ بـيـتـ. بـهـلـامـ چـوـونـ زـانـايـ پـايـهـ بـهـرـزـ جـهـنـابـيـ مـهـلاـ عـبـدـالـكـريـمـيـ مـدرـسـ وـهـاـ باـسـيـكـيـ نـهـكـرـدوـوهـ. ئـيـمـهـشـ لـهـ وـ بـارـدـوـدـ بـهـ دـوـادـاـ چـونـمانـ نـهـكـرـدـ.

وـهـ لـهـ بـهـيـتـىـ شـهـشـهـمـداـ دـانـ بـهـوـدـداـ دـهـنـىـ كـهـ دـوـعـاـيـ ئـهـمـ رـايـ دـهـرـگـايـ قـبـولـيانـ وـنـ كـرـدوـوهـ بـؤـيـهـ دـهـكـرـىـ ئـيـمـهـ (الـتمـاسـ حـسـنـ خـاتـمـ)ـىـ مـحـمـودـ بـكـهـيـنـ بـهـ مـؤـرـىـ فـاتـحـهـيـ كـتـابـيـ دـوـعـاـ، وـاتـهـ مـهـولـهـوـيـ لـهـ رـوـوـيـ خـوـ بـهـ كـهـمـ گـرـتنـ وـ خـوـ بـهـ گـونـاهـبـارـ زـانـيـهـوـهـ بـيـزـىـ منـ كـرـدنـهـوـهـ كـتـيـبـيـ دـوـعـاـمـ بـهـ تـهـمـايـ حـوـسـنـىـ خـاتـمـهـيـ تـؤـيـهـ.

5 - حـقـ وـ لـگـفـ وـيـشـ باـوـدـرـوـ ئـهـ وـ رـيـتـ

سود سـهـرـمـايـهـيـ عـهـقـيـدـهـكـهـيـ وـيـتـ

خـواـ بـهـ مـهـرـحـهـمـهـتـ وـ لـوـتـفـيـ خـوـيـ قـازـانـجـ وـ سـهـرـمـايـهـيـ عـهـقـيـدـهـكـهـيـ خـوتـ بـيـنـيـتـهـوـهـ رـيـتـ دـهـيـهـوـيـ بـلـيـتـ (منـ دـوـعـاتـ بـوـ دـهـكـهـمـ، بـهـلـامـ منـ ئـهـوـهـنـيمـ)ـ بـؤـيـهـ دـاـواـكـهـيـ بـهـوـ جـوـرـهـ دـهـكـاتـ خـواـ سـوـودـ وـ قـازـانـجـيـ ئـيـمـانـيـ خـوتـ بـيـنـيـتـهـوـهـ رـيـتـ.

6 - وـهـرـنـهـ منـ لـافـاوـ تـاـوانـانـ بـهـرـدهـمـ

دوـعـاـ رـايـ دـهـرـگـايـ قـهـبـولـ گـومـ كـهـرـدهـمـ

وـدـكـ وـتـمـانـ لـهـ بـهـيـتـىـ پـيـشـوـودـاـ، دـاـواـ دـدـخـاتـهـوـهـ ئـهـسـتـوـيـ عـهـقـيـدـهـكـهـيـ خـوـيـ (مـحـمـودـ)، چـونـكـهـ ئـهـمـ (مـهـولـهـوـيـ)ـ خـوـيـ ئـهـوـهـنـدـهـ بـهـ وـدـلىـ وـ چـاكـ نـازـانـيـتـ وـ دـهـلـىـ: وـهـرـنـاـ منـ لـافـاوـيـ تـاـوانـ (گـونـاهـ)ـ بـهـ (كـوـ)ـ هـيـنـاـويـهـتـىـ وـاتـهـ گـونـاهـيـ زـورـ بـرـدوـوـيـانـ وـ غـهـرـقـيـ گـونـاهـمـ دـوـعـاـ وـ نـزـامـ رـيـگـهـيـ دـهـرـگـايـ قـبـولـيانـ گـومـ كـرـدوـوهـ. مـنـ بـهـجـوـرـىـ غـهـرـقـيـ گـونـاهـمـ دـوـعـاـكـانـمـ مـاـلىـ دـهـرـگـايـ قـوـبـولـىـ كـهـرـيمـ وـغـهـفـوـوـرـيـانـ گـومـ كـرـدوـوهـ. مـنـ نـهـكـ هـهـرـ خـوـمـ گـومـرـامـ، بـهـلـكـوـ دـوـعـاشـمـ گـومـرـايـ دـهـرـگـايـ قـبـولـهـ. بـؤـيـهـ دـيـسانـ لـهـمـ بـارـىـ عـاجـزـىـ وـ گـونـاهـبـارـيـهـداـ پـهـنـاـ دـهـبـاتـهـوـهـ بـهـرـنـهـيـچـىـ.

۷ - نهی چی من پهنجهی پای ناله‌م سفتهن

تؤ‌دهی چون تأپیر وه ناله‌ت جفتهن

نهی چی من پهنجهی پی‌ی ناله‌م سوتاوه، تؤ‌دهی لیده چوون توانای کاریگه‌ری
ناله‌ت به نهی (نهی و ناله‌ت) جووتن، نهتوانی ناله‌ت تیکه‌لی نهی کهی، چهند فهردیکی
من بینه بهنه‌ی دا. وه دهکری سفتهن به سوتا و مانا نهکهین، بهلکو مهبهستی (لوس
کردن و سوانی پی‌ی بیت) که له نهنجامی ناله‌ی زورده (هاتوچوی ناله بهنه‌ی) دا پی‌ی
ناله سوابیت. که له کوردهواری دا دهوتریت هینده هاتم و چووم، پیّم سوا. نهوكاته
نانوانی ودک نهی بناالی، چونکه ناله بی‌که پهنجهی پی‌ی سوا بیت، توانای هات و چوی
نهی به کونه‌کانی نهی دا دارشته‌ی ستاتیکی رسته‌ی شیعری مهوله‌وی لهم جوره راڤانه‌دا
داده‌گیرسی که مهیه‌ستیه‌تی بلئی نهوندم نالاندووه، ناله‌م سواوه. مهوله‌وی بهراوردی
پهنجهی پی‌ی ناله‌ی خوی له‌گهان ناله‌ی نهیدا دهکات.

دوعاو ناله‌ی مهوله‌وی هینده چووه و ودرنه‌گیراوه (دهرگای لی نهکراوه‌تهوه) پی‌ی
سواده و ههزار حاری تریش بپروا بی‌سووده و هیچ سه‌وز ناکات. له بهر نهودی عهمه‌لی
نهماوه، بهلام تؤ‌نه‌یجی چوون نیخلاصت هه‌یه و کاری گه‌ری ناله و نهیت جووتن،
هرچی توبیتیت بی‌نهنجام نابین و ودرنه‌گیری چهند هه‌ناسه‌یه‌کی منیش بینه به
نهی دا.

پیّم وايه مهوله‌وی لیرهش جیاوازی دهکات له نیوان په‌رستش عاشقانه و
په‌رستشی رواله‌تیانه‌دا و وه (تمه‌سیر) وکاریگه‌ری دوعاو لاله‌ی گه‌دایانی عیشقی راستی
له گهان بی‌نهنجامی و سه‌رنکه‌وتی دوعا لمه‌سر زمانه‌کانی رواله‌تیدا بهراورد دهکات.
جیاوازی نیوان نیستاو رابوردوش وون بوونی هه‌وینی ناله‌ی راسته‌قینه‌ی چوون نهیه.
دینداری خوپه‌سنه‌ندیانه‌ی خو پاست که‌رهوه به شوناس و شایه‌تی کۆمه‌لگا له گهان نهه
هه‌موو جه‌نجالی و ناوه‌دانیه‌ی نیو مزگه‌وت و په‌رسنگاکانس تریشد، دوعایه‌ک نهیه
یه‌لهدی ده‌رگا بینت و بگاته جن و نهنجام (تمه‌سیر) له ئاسمانه‌وه بینیت‌هوه بوق سه‌ر
زه‌وی، ئیمەش ده‌بیت مهوله‌ویانه دان بینیین به سفت وسوانی پی‌ی ناله و، ون کردنسی

دەرگای قبۇل، وە نالىھ و پارانەوە رپوت كەينەوە لە رىا و بىبەينەوە بە ناو كۈونى
پاستە قىنەى (شىمالى بىن مەرامىدا) واتە هەۋىنى نياز و هەزارى بىكەينەوە نىو كاسە
ماسى عىبادەت و گرسان و مەبىن بخەينە سەر سەرە خوانى بەندايەتى و رەقح بىالە
چايەك نوش بکات لە نزىك ھەوارى يارى تاقانەدا.

٨ - چەند فەرد مەعدوم دەرروون نە وەي دا

باودر جە تەنخواي نالىھ وە نەي دا

چەند فەردىكى مەعدومى دەرروون لە نارەحەتى و وەي دا (كەدىارە مادام لافاي
گۇناھ بىردوویەتى قورستىرىن وەيە) لە بىر نالىھ... يان لەگەن نالىھ بىئىنە بەشىمالەكەتتا.
(۲) فەردى پېر لە ناودەرۆك و تەمەننا و دوعا تەسلىمى نەي چى دەكەت... نەو لە
تافەتەي كە ھەرددەم شىعىرى مەولەوى تووشى و درچەرخان دەكەت.. مانا و مەبەست بە
انقلابدا دەبات. نەو كە داواي دوعا كەردىنى لىنى كراوه خۆي دواجار دەكەۋىتە پارانەوە.

ئىيمە خواي گەورە لە (فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ) يەوە
پېرى كەردىن لە سېرو تامى نەو خۇشويىستى و نەو پەرسىتى. نەو سېرە بە ھەموو زمانى
بەيان ناكىرتى.

در نىابىد كىس زمان عاشقان

زانك عاشق را زبانى دىكىرست

{غزلیات عطار...ل. ۴۵}

جەزابى زمانى عرفانى نەو ھونەرى عىشقەيە، ئالەتكانى چوون نەي، ساز،
تار،...ھەندى گرنگىان لە حقيقةتى نەو نالىھ وەيە. مەولانا لە نەيدا نەو فېرىنى رەقحە و نەو
سېرە بەيان دەكەت. لەو پەيوەندىيە رەقحىيە وەيە عارفان بۇونەتە تىۋىرېزەكارى مىوزىك.

٩ - من وىم مزانو كام تۆمم كالان

ياران پەي ھىممەت وە نەم مەلالان

من خۇم نەزانىم ج تۆۋىكىم كىللاۋە (ج كردىيەكم كردووە و ج گوناھىيەكم كردووە)
ياران (دؤستانم) بە قەسىدى دوعا نەپارىنەوە، من خۇم دەزانىم و خۇم باش دەناسىم...

که چی یاران به دیوی چاکه دا ده مناسن. من خوّم مهزره عهی عه مهلم باش نه کیلاوه و نه مجاذد ووه.

۱۰ - گهره م دهر نه دهس رجای ٿه و گاران

بُو به خشم وه عهشق مه فنه ی یاران

نهی خوایه که تو بـهـخـشـیـشـ نـهـخـبـیـتـهـ دـهـسـتـیـ تـکـایـ نـهـوـانـهـوـهـ کـهـ زـورـگـیرـوـدهـ،ـ بـمـ بـهـخـشـهـ بـهـعـهـشـقـیـ گـومـانـیـ چـاـکـیـ دـؤـسـتـانـ پـیـمـ)ـ بـهـرـاـفـهـیـ جـمـنـابـیـ مـدـرـسـ نـهـیـ ٿـهـوـ خـواـیـهـ کـهـ بـهـخـشـیـشـ دـهـخـبـیـتـهـ دـهـسـتـیـ تـکـایـ نـهـوـانـهـوـهـ کـهـ زـورـگـیرـوـدهـ عـهـشـقـنـ وـهـرـهـ بـمـ بـهـخـشـهـ بـهـعـهـشـقـیـ پـرـ بـهـهـاـوـ نـرـخـیـ دـؤـسـتـانـیـ خـوتـ بـهـرـاـفـهـیـ مـامـؤـسـتـاـ حـهـکـیـمـ مـهـلـاـ صـالـحـ {ـمـهـلـهـوـیـ وـتـفـیـلـهـوـیـ زـمـانـ لـ ۹۷ـ}ـ گـرـچـیـ مـامـؤـسـتـاـ حـهـکـیـمـ نـهـمـ وـاتـایـ بـهـهـاـتـایـ رـاـسـتـهـقـینـهـ دـهـزـانـیـ،ـ بـهـلـامـ مـانـایـ دـیـوـانـهـکـهـ زـیـاتـرـ نـزـیـکـتـهـ نـهـوـهـ کـاـکـ حـهـکـیـمـ.ـ هـهـرـچـندـهـ نـیـمـهـ رـاـفـهـیـ تـرـیـ دـهـگـهـیـنـ کـهـ لـهـگـهـنـ یـهـکـ یـاـبـهـتـیـ (ـوـهـحـدـهـیـ مـهـوـضـوـعـ)ـیـ شـیـعـرـهـکـهـ دـاـ بـیـتـ،ـ چـونـکـهـ وـهـکـ وـتـمـانـ نـهـوـسـنـ فـهـرـدـهـیـ کـوـتـایـیـ شـیـعـرـدـکـهـ کـهـ دـهـسـپـیـرـرـیـنـ بـهـنـهـیـچـیـ پـیـکـهـوـهـ مـانـایـ تـهـوـاـوـ درـوـسـتـ دـهـکـهـنـ.

مهـوـهـوـیـ لـهـگـهـنـ نـالـهـیـ نـهـیـهـکـهـ دـاـ وـ لـهـ سـهـرـدـهـسـتـیـ نـهـیـ چـیـ پـیـمانـ دـهـلـیـ (ـکـهـرـهـمـدـهـرـ)ـ خـودـاـیـ بـهـخـشـشـ دـهـرـ..ـ مـنـ دـؤـسـتـانـ وـ یـارـانـ بـهـقـمـسـدـیـ دـوـعـاـوـهـ پـوـوـیـ دـوـعـاـ کـرـدـنـمـ لـنـ دـهـنـیـنـ..ـ لـهـ نـاوـیـانـدـاـ نـهـوـگـارـانـیـ تـیـدانـ.

(ـنـؤـگـارـ)ـ کـهـسـیـ کـهـ نـیـشـ وـ نـالـهـیـ زـورـ بـیـتـ وـ رـاـسـتـ بـکـاتـ بـهـ درـوـوـهـ نـهـنـالـیـنـ.ـ دـؤـسـتـانـ وـ یـارـهـ نـهـوـ گـارـهـکـانـیـ مـنـ بـهـ (ـمـهـزـنـنـهـیـ)ـ خـوـیـانـ (ـبـهـخـبـیـانـ)ـ بـهـ گـومـانـ وـ بـیـرـ وـ نـهـنـازـهـیـ نـهـنـدـیـشـهـ یـانـ مـنـ بـهـ چـاـکـ دـهـزـانـ.ـ مـنـیـشـ خـوـمـ دـهـزـانـمـ نـهـوـهـ نـیـمـ (ـنـهـوـانـیـشـ مـنـ بـوـ پـجاـ بـهـ جـاـ دـهـزـانـ)ـ وـاتـهـ بـهـ وـهـلـیـ وـ پـیـاـوـ جـاـکـمـ سـهـیـرـدـهـکـهـنـ...ـ دـهـیـ مـنـ خـودـاـیـهـ نـهـوـانـ دـهـکـهـمـهـوـهـ بـهـ دـوـعـاـ خـوـانـیـ خـوـمـ.ـ تـوشـ نـهـ دـهـسـتـیـ رـجـایـ ٿـهـوـانـ کـهـ هـهـمـیـشـهـ عـاشـقـنـ بـهـ چـاـکـهـ (ـوـاتـهـ زـهـنـیـ خـرـاـبـ بـهـ دـلـیـانـاـ نـایـیـتـ)ـ وـ لـهـ چـاـکـیـ خـوـیـانـاـ مـنـ بـهـ چـاـکـ سـهـیـرـدـهـکـهـنـ.ـ وـهـرـ بـمـ بـهـخـشـهـ هـهـمـ لـهـ بـهـرـ رـجـایـ نـهـوـ ٿـهـوـگـارـانـهـ کـهـ هـیـشـتـاـ بـهـ تـهـمـاـیـ دـوـعـاـیـ مـنـ،ـ کـهـجـیـ خـوـیـانـ لـهـ مـنـ چـاـکـتـرـنـ هـهـمـ لـهـ بـهـرـ نـهـوـ عـهـشـقـهـیـانـ بـوـ چـاـکـهـ.ـ کـهـ

عاشقی چاکه‌ن و دک بایهت و چه‌مک. پیغمه‌مبه‌ران و پیاو چاکان و وه لیه‌کان خؤیان به‌چاک نازان.

۱۱ - وختن گوشی شار خاموشان بۆ جیم

نهبوون وه ته صدیع هامسایان ونم

وختن گوشی شاری خاموشان دهیته جیم (فهبر) نهمه مایه‌ی سه‌ر نیشی
هاوسی مردووه‌کانم.

که نکای دعوا و پچای نه‌وگاره‌کان روبه‌پرووی کمره‌مدار دهکاته‌وه.. نهک هه‌لیره،
به‌لکو هه‌ر له به‌ر خاتری سه‌ر نه نیشانی مردووه دراوستیکانیش بیت بمبه‌خشة.

یان خودایه من دلنيام له عهزابم بۆخاتری یاره نوگاره‌کان. نهمه هۆی بیزاری
دواوستیکانی فهبرم. دهقوانین نهم په‌بوهنیه کۆمه‌لایه‌تیه‌ی که دین زور نه‌خلاقیانه
داکوکی نئن کردوه. مهوله‌وی دهیخاته قۇناغیتیکی ترو به جىن هینان و نه‌رک و مافی
مردووه به‌رامبهر دراوستی مردووه‌که‌ی که بیگومان دراوستی تازه‌یه و لەوی دهیناسی و
دواوستیکه‌ی زیانی نیه. مهوله‌وی هیندە خاکیانه و بىزیانانه بیر دهکاته‌وه. ئاخر به
چى نه و دیده درووست یوه و نه و ئارامی و ناسوده‌یی یەی لیکه‌وتوه‌تەوه. لەو کۆمه‌لگە
ھەزارو دواکه‌وتوه‌ی حجاراندا. بروانه روح چەند بەرزو بلشده. دراوستیکه‌تی چەند به
قه‌درو قیمه‌تە.

مهوله‌وی له سه‌رتادا رپووی دوعای خیرى لى نرا بتو کەچى نه کوتایی دا پچا و
عەشق و دوعای خەلکانی بۆ به‌خشینی خۆی ناراسته‌ی (کمره‌مدار) کردووه، چونکه
خۆی دوعاگانی راچ بیولیان گوم کردووه. باوه‌پیوون به‌خاتری کەسانی باشتز، لە
بیروباوه‌ری کورده‌واری و بیرکردن‌هه‌وی ئایینی دا بلاوه چاکه و خیرى لى شین دەبىن،
مهوله‌ویش نزیکه نه و باوه‌ره‌وه. چەندین موناجات و دەقى ئیلاھیانه هەن کە
بایه‌خى (خاتر و حاجه‌ت)ی کە سانى چاک دەردەخەن. خوینه‌ر نه‌توانی بۆ خۆی له
سەریان بوهستى. ئىمە بۆدریز نه‌بۇونه‌وهى نووسینه‌گەمان لامان بىردى.

۱ - ئازىزم ئاهىر دوورى بالاى تو

چەستەم كەرد وە بۇولۇ شەمال بەرد پەى كۆ

ئازىزم ئاگرى دوورى بالاى تو چەستەمى كەرد بە خۇلەمېش و شەمال بىرىدى بۇ
كىيوا.

۲ - ورشەى پىشە تاو كورەكەى چەستەم

شەرارەت لۇولەت پىشە شەكتەم

ورشەى پىشەى بە جۇشى كورەت چەستەم (پىزىسلىك و شەرقى دانەودى بە تاۋ..
ئاماژىيە بە باش سوتان و بەردهوام سوتان) بىلىسمى لۇولەت ئىسقانى شەقاوم... نۇولە يان
لۇلاق... بە شتى ناوبۇشى كە من درىئە دەوتىت... ناوى (شەمال - لۇولە) ئى بۇ دانراوه.
كە راھەكاران بەسىر يا تىن پەريپون... لۇلاقنى ئىسقى شەقاو كە مەولەتى مەبەستىتى
دىيارە ئەبىن كلىۋىش بىن كە ئاسان گىر ھاتوجۇزى پىا دەكتەت و زوتىر بلىسە دەستىتىت
ھەرچەندە ئەم ئىقاعەتى لە پىيت و دەنگەكانى زاراوه گەلى (ورشە، پىشە، پىشە..) دا
ھەيە بە بىستى مۇسىقىيابان لە كىرۇك و مەبەستى وىنەكە نزىك دەپىنەوە {يىقان لە شىعىرى
مەولەيدا رەحيم لوقمانى مىھەجانى ۲۴۳} بەلام تىكىرا مەفرەت و دارشەكانى ئەم شىعە
كلاسيكىن. بەم مانايە لە لىتكچۇون و خواستەكاندا شوين سەلىقەي كلاسيكىيانە
كەوتۇون نەرىتەكانى كلاسيك تىباياندا زالە. ھەرچەندە دوسى بەيىتى شىعە كەدا ماكە
كلاسيكى يە كان خاون و وىنەكان لە بىزىتەكانىيەكى مەعنەوە و ناسكى زمانەوە بە
رۇمانسى يەتى زەندا دەپۇن ئەمەش دەنگە مەملانىي ئەم دوو شەبۇلى زەۋە بىتەكە
تىكىرا تا ئىستاش لە شىعە كوردى و ئەزمۇونى تاكە شاعرىيەكدا ئەم ئىكەنلى يە
كلاسيك - رۇمانتىك) دەپىنەرەت. (مەورامان ۱۲۰، ۷۶)

۳ - گرمە و پىزىسلىكى چەخماخەتى پارە

بەرق بىرىشكەتى شۇعلەت شەرارەت

گرمه و پزیسکه‌ی چه‌خماخه‌ی پاره (لهت و کوت، شپرو شول، پارچه - لهت) که د. سوّران سنه‌یی به (پاره‌ی دل) را فهی کرد و دیاره را فهی که زور سه‌رپن یه ارسالی عیشق ل ۳۰۴ { که له دیوانه‌که‌ی و درگرتوده به لکو چه‌خماخه‌ی پاره مه‌بستی (یه ک ته‌نی خوی له‌گه‌ل نازیز) که به‌یتی یه‌که‌م بنیاتی شیعره‌که‌یه دوری نازیزه (گری به‌رداده مه‌عدوم) و اته نه‌پزیسکه وردانه‌ی که‌له‌کاتی لهت بونی دوشتدا ده‌که‌ونه‌وه.. که لیره مه‌بست (دووری و هیجران) که تان و پوی نه‌م شیعره‌ی له‌سهر چنرو او، له‌گه‌ل به‌رق و بریسکه‌ی شوله‌ی بلیسه.

وینه‌که لهف و نه‌شر و جیناسی لاحیقی تیدایه (پزیسکه - بریسکه) که دیاره نه‌م هه‌مو و گرمه و شریخه و پزیسکه و به‌رفه‌ی نه‌م دووبه‌یته و نیو به‌یتی چواره‌میش ته‌قاندنسی کانیله‌ی چاوه.. له سروشتدا هه‌ورده‌گرمه و چه‌خمامه و بروسکه‌کان چه‌ندین چه‌مه و هانه جاری ده‌که‌ن.. دیدگای مه‌وله‌وهی بؤ سروشت گه‌رمترین مه‌یلی شیعريان دروست کرد و دهه ناماژدیه بؤ شتن که ناپه‌حه‌ت دوکه‌رتی که‌ی یان هؤگری و نالوده بونی.. که دوشت بن به‌یه‌ک و جیاکردن‌هه‌و دیان گران بنت.

سهرچاودی نه‌م روانینه کردنه به‌ری روح به نادم دا، جیابوونه‌وهی یه‌که‌م و گه‌وره‌ترین فراق سه‌ندنه‌وهی گیان له بنیادم جارینکی تر، جیا بونه‌وهی حه‌وا له نادم و هه‌وله‌کانی بونه‌وهی به یه‌کی ڙن و پیاو، نه‌م هه‌مو و دابه‌ش بون و لهت بون و لهت کردنه پزیسکه و چه‌خماخه‌ی زور و تاویتن لیکه‌وته‌وته‌وه)

۴ - شاخه و شریخه بروسکه ده‌روون

نه‌چه‌م شه‌تاوان جاری که‌رد چوون هون

گرمه و نه‌عره‌ته‌ی به‌هیزی بروسکه ده‌رون (شاخه هه‌رای به‌رز شریخه ده‌نگی گه‌وره‌ی له‌پر) له چاوم شه‌تاوانی ره‌وان کرد وه ک خوین.. هینانی سه‌یلی خوینین له‌چاو) دیمه‌نه سامناکه‌کانی هه‌ور و هه‌لای به‌یته‌کان به‌ته‌قاندنسی شه‌تاوانی چاو) واجب و وظیفه‌ی خویان ته‌واو کرد (شه‌تاوان) خوازراوه بؤ فرمیسک وه به لیکچونی هه‌لگه‌پاوش له بری دارشته‌ی خوین وه ک شه‌تاو (فرمیسک) وینه‌که‌ی هه‌لگه‌پاندوه‌ته‌وه که‌لای مه‌وله‌وهی نمونه‌ی زوره.

هه رچهنده گه رانه و دو و مرگرتنی و شه و مانا له سروشتدا (گه رانه و دو سروشت)
عاده تیکی پومنیتیکی يه، به لام دروست کردنی و تنه کان کلاسیکین.

۵ - مهوج مدؤ لاقاو هون دجلهی دل

نه فوارهی چهم هورمشانو گلن

چه پوکان (شه پول) نه دا لاقاوی خوینی دجلهی دل له فوارهی چاو، گلن هم نه دا
(سهرئه خا) هه ندانی گلن له گه ناودا له کاتی ته قاندنی کانیلهی ورد دا زنهی جاوي
به گلن مهینهت و زوحاوی ناخ له رنگهی مهوجه کانی دجلهی دلهوه که دل فرماني
ناردنی خوینه.. ته قاند. هونه ری و دک يه ک (چاو و دک فواره) شیعره که تائیره له زهوق
و سه لیقه کلاسیه کیه کان وزهی و هرگرت و دهه و گیانی له ته نی کلاسیکدایه.

۶ - کای دلم نه گنج مهوج فهمنادا

مؤلمه نه بهین خوف و رجادا

پوشی دل له گیزاوی شه پولی له تاو چوندا مؤلمه (داماوه) له نیو ترس و تکادا
دلی و دک پوشم داماوه...

برپوام وايه نابی له راشهی نهم به یته دا به و ته شبیهه دا گهون و ذیاتر
نه رؤین... چونکه دلی و دک پوش، چواندنیکی ناما قول دیته پیش چاو وه جیایه لمدهی
که مهوله وی و توبه تی پوشی دل، چونکه نیزه دا مانا ده چیته و سدر یه ک ته نی
شیعره که! گهر دل ده غلی بیت کشتیکی داندار گه نم بؤ نمودن، سهغزا و کروکی دل
پیش تر. به هونی دیجلهی خوینه و له فواره کانی چاو و هم دل، که وانه به لاش و
پوشه کهی ماوه ته و له نیوان گیزی شه پولی همنادا مهراج نیه همه مو و کاتی و سه بیری
تمه رکیب دروست کردن کانی مهوله وی بکهین که هونه ره کانی به سه ردا بسه پیتین. راسته
کای دلم هونه ره، به لام من له شوینه دا به (دلی و دک پوش نایبینم). {دیوان ۱۴۶}.

کورت بری له ته و اوی نهم جو ره وینانهی مهوله وی دا هه یه. به وهی نامر از و ثه و زاره کان
و زور جار دیار خه ری ناوه کان نایبینیت... خه و فی له ناوجوون... تکای مانه وه - کا-

مهدولی سوکی هه لگرتووو. بؤیه دلی بن کرددوه به سوک سهیر کراود و بن دانه و هه د
کای ماوه.(خهوف و رجا) دوو زاراوهی عرفانین، خهوف: ترسی مرید، بهندیه گه
کرددوه کانی هیج و بیدان بن ولئی ودر نه گیرین، خودا به کرددوه خومان له گه لماندا
حساب بکات، که زهره مانه. به لام رجا: نومیندی نهودی که خوا به بهزدی و میهره بانها
خوی له گه لمان دا حیساب بکات، یه گه میان تیا چوون و دوده میان سه رکه و تبا
لندکه ویته ود. بؤ شارذایی له و جوړه زاراوانه برداشی اکدوهه ری حقیقت هر دووبه رک شیخ
موحشی صوفی هدولیز ۲۰۰۱ و فرهنگی سفیانی دیوانی جزیری و سه جوی د نیرا اهیم نه جنه د شوان.

له م به یته به دواوه شیعره که ده چیته ود دوونی رهه مانسی یهت به ساده دی زمان و
تکاو پارانه وه کان... دده و دامانی شاعر.

٧ - تؤییج نینسافت بؤ هه نی و دسه ن و دس

بالله جه دوریت هابیم وه قه قنه س

تؤییش به زدی و ویژدانت بن نیتر به سه به س بیلا (سویند به خوا) له دوریتا
هابووم به قه قنه س.

من رام وايه شه بھیه نامویه به ته نی شه شیعره و ره نگه به یاز و که شکوں
نووسه کان نه و تیکه ن و پیکه لیه یان هینا بیته شیعری مهوله وی یه ود. یان دواتر له پشت
بهستن به له بدر کردن نینجا نووسینه ود. نیتر له پیگه هی گورانی و شه ته حاتی دینی یه ود
بووه.. یان.. هر جوړه پیله کی تر، که نازانم.

شه درده زور خراب به میزاجی شه خسی پیره میرده و دیاره له روحه که دا..
و جس بیستووه به سه ریه که ود ته رجه مهیه کی له زور شویندا زور خراب و دووری
کرده و ده که نیمه له پروژه ماندا به ته اوی له شوینی خویدا له سه ری دهه دستین. من
به به لگه هی نه و شه ریعه تهی که ود فقهیک بؤ مهیلی مهوله وی و خامه هی شیعری که
خوی زور شاعرانه دهستی دا وته خامه شوینی نه و به یته بؤ نه و شیعره دوور له و
شہر ع ده زانم بهم به لگانه.

۱ - تهشیبی خوی له دووری پاردا (شازیز) به قمهنهس دیاره ج له پیش نه
بهیقهوج دوای نه م بهیته هیچ ناماژه یه ک نیه بؤ چه سپاندن تهشیبیه که وه ک زور
سوتان و بهدهستی خو گر له خو بهردان یان زور خویندن و حوزراوجوزری دهنگی و نه وا
و مه قام.. که سووتان و خویندن نه دوو سیفه ته ن کاتن له خودا دروست ببوون به
قمهنهس ده چی. ب - له شوینی تردا بهو شه ریعه تهی ئیمه باسی ده کهین مهوله وی
دوای دروست گردن و سه رهه لدانی نه دوو سیفه ته (سوتان و خویندن) خوی به
قمهنهس ده کات.

ج - ئاگره کهی بهیتی یه کم هه رله ویدا بوئی جهستهی بردووه ته کیو.. ثیتر
وشه و پرسه و پزیسکه و چه خماخه کان و شوعله و شه راره کان هۆکاری دروست ببوونی
قمهنهس (یان قمهنهسیکی تر له بوله که) نین، به لکو له گەن شاخه و شریخه کاندا
هۆکاری جاری ببوونی شه تاوی خویندن له چاودا. که ئامه ش ناجیته و مسەرئە فسانەی
قمهنهس {فرەنگ عەيد جلدوم ۱۶۸۵}.

۸ - تاکەی چوون مەجنون ویل هەردان بم

تاکەی خەمزەدەی بار هېجران بم

تاکەی ودک مەجنون ویلی هەردان بم. تاکەی خەمزەدەی باری دابران و جدایى
بم... وىنھيەکى زور ساده و ساکار و زیاتر له كەلیمەی گۈزانى مىلى دەچىت سەلېقەی
فلكلۇرى بە ئاشكرا پىۋەيە.. بېچگە لە وە ھافىيە ئەمەو نېھ و هېجران و هەردان لە
ئاھەنگ و گۆ كردىنەوە نزىكى دەنا ودک نوسولى شىعىرى ئەوكات (ان) ئامرازى كۆيە و
بم پەدیفە و (رەد) نابىنە قافىيە.

۹ - هەرساتى دوورىت صەدد سالەن جەلام

دەرم کارى يەن وەسەر گەردەت بام

هەرساتى دوورى تۇ لاي من بەسەدد سالە، دەرم کارى يە (كارىگەری بەھىزى
دەرد) بەسەر گەردەت بام. سۈران سەنەيى (ساتى) بە سەعاتى راڭەي دەکات. رەنگە لاي وابىن
ساتى كورت كراوهى سەعاتىكە.. لە فۇلكلۇرىش دا ھەيە (ھەرسەعاتىكت لاي من سالىيکە)،

به لام دياره سات ماوديه کي زور کورته و بهرام به رده کي سه د سان قهرينگيکه جوانی يه
که ش له و زیاده پهلوی يه دایه.

۱۰ - بهزادیت به یو و جهسه و حالم

پیشهم به را ما همه ره س ود مالم

بهزادیت به جهسته و حالم دابیته ود، پیشهم در هات، همه رس به مالم.

له کوتایی نهم شیعر داده وی خوم در برم که دو وسی بھیتی کوتا ساده و
در شتن و سه لیقه مهوله ویان پیوه دیار نیه و پنگه نهرمه قوتی ها و پنیانی
مهوله وی یان بنووس و نه ساخه کان بن. له ده رفه تی تردا شوین نهم بچوونه ده که وم.

۱ - ئازىزم ئامى ئاي بى تهارار وئم

ئاي ئاي چەمەرا ئاي انتشار وئم

ئازىزم هاتى! ئاي بى ئارام خۇم، ئاي ئاي چاوهرى و ئاي مدران خۇم. (مدى)
انتظار.

مامۇستا حكيم دەلىن لە نوسخەي (وا) لەباتى ئامى (ئامى) نووسراوه... كە
بەلايەوه دروستىرە. گەرجى (ئامى) دەگۈنجى، بەلام (ئامى) وېنەكە جوانتر دەكتات،
چونكە (ئۆخەي) دەدانە رۇحى خويىنەر كاتى دەزانى كە كەسى هاتتو زۇرچاوه رۇا نى
بۇ كراوه، واتە لىزىدە دەپى ساتايكىيانە بەرەو رافە بىچىن نەك خۇمان بەدېنە دەست
مەرجەكانى پىستەو پىزمان. وە ئا... ئا... ئاي يەكان بەشدارن لەو ئوخىزنى كە وېنەكە
پېت دەبەخشىت. وەك ئەوهى كەبلى ئۆخەي گىان ئەوهە هاتى... ئاي ئاي چاوهرىم
كىرىد... ئا... هەندىدەن دەۋەمدا فەرمۇوىلى دەگرىت بۇ نىشتمانى چاوه...
غەربىي ئازىز لە گۇزەر دەنیت. هەندىدەن لە نووسەر و خويىنەدەوارى ھەورامى (ئاما) كە
بەدرووست دەزانىن. بەلام دەنلىام مەولەوي خۇى ئامى بە درووست زانىووه.

۲ - مەوتەنەكەي چەم دىدەش ھا نەرىت

غەربىي تا كەي بۇ وە ماواي وىت؟

نىشتمانەكەي چاوه، دىنەي لەرىتە، غەربىي تاكەي وەرە ماواي خۇت (وەرە نىتو
چاوم)،

مەوتەنەكەي چەم، ئەو ترکىيە ھونەرييە كەلائى مەولەوي زۇر باوه و بەشىكە لە
سەراتىزى وېنە دروست كىرىن. كە خودى چاوه، بەلام بۇ ئەويش دىدە دروست دەكتات و
بارەكە لەسەر مەرۆف بۇونى مەولەويەوه دەچىتە سەر مەرۆف بۇونى نىشتمان.

بىنالىي چاوه (نىشتمانى چاوه) بىراوەتە رېتى هاتىنەوهى ئازىزى غەربىي. يان ئازىز
لە غەربىي دا. وە دەپى (بۇوە) لە حالتى بانگ كردنەوهىمك بۇ دوور، دوور خە ينەوه

له بهر روشنایی (نامای) گهیشته بهری نازیز فسه بکهین... نازیز گهیشته و نوخهی هاتنى له بهیتی یه که مدا یه و به قهدر و حورمهت شوینى دانیشتنى دیاری دهکات، که چاوه، وه هم ردم جیگهی له چاودا ببود، وه له ویوه که چاو همه میشه له دیدی شاعراندا کوئستانه و سروشتنی ته پری و پهنهگی یهی چاو کوئستانی و سه ر سه وزو به همه شتیه، پیچه وانهی دهروون و گهرمی دل که گهرمیانی و دوزه خیهیه.

بیسaranی دهليت:

دل ناه مه کیش گر مهیق وه بهر

نه با نیشه للا پیت یا ورق زهره

تیدا مه نیشه ههی بهر گوزیده

بو باجات که رو وهیانی دیده. {بیسaranی حکیم ملا سانح (۲۱۷-۲۱۸)}

سه ر و ژورکردنی خیلان زور به سپری لیره و به ناشکرا له شوینى تر لای
مهوله وی جیی گرتووه. وه ده بن گهرمیان شوینی ناوارهیی نازیز بوبیت و خوی
خەلگى کوئستان بیوویی) بیویه داواي گهرانه وی کوئستانی لی دهکات... وه نهم وینهیه
لای نالی به که من جیاوازی مه بمهسته وه همیه که گهرمیانی دل و کوئستانی چاو
دەردەخات و نازیزی حۆری له دلدا دا نانیت و دەیباته دیده وه.

تۆکه حۆریت و دهه نیو جەنھەتی دیده م چ دەگەی

لهم دلھی پر شەرەر و سینهی سۆزانمدا {نالی، مەلا عبدولکەریبی مدرس (۹۱)}

و د من دلشیام دەرگەوتەی نالی دواي تیر بیوون و شارەزای و مەلاو بیوونی ئە و
بیووه له سەر ئەتلىش شیعری هەورامی و تەنامەت ھەندى خەیال و وینهی ئە و دیالىكتە
لای نالی دەردەگەمنە وه. نالى وزەو غیرەتى داهىنەر بیوونى له وە وە وەرگرت کە له وانى
پیش خوی نەچیت. له تىببىنە کى خۇدزكۈشدا سەربارى گرنگى مېزۇویی بۇ ژیانى نالى
ئە و پاستېش درکىنراوه کە نالى زمان زان بیووه و کارى لە سەر دیالىكتە کانى ترى
زمانى كوردى كردووه. {نالى هەر لەلوتكەدابى، زغىر، كىنېس كۆشارى كۆچ ل ۳۲} بىيگومان ئەم

شارهزايه زاوهتهوه ناو به هر هر شاعري نالي. نهمهش پيويستي به له سهر و هستان و ههولی زانستيانه و بيلايونى دهويت. كه زور سهيره له و بارهوه کارنه کراوه، كه گرنگترین خاله و من به قبيله گوراني شاعري کوردي ناوي دهيم و به هيوام له داهاتوودا کاري باش له سهر بکم. وه من پيچه وانه نهوانه که لايه نگري قوتا بخانه شعريه که پيش نالي شاعري (گوران - ههورامي يان دروسته ماجو زمانه کان) بير دهکه مهوه که کاره که نالي به همله و کاريکي خراب دهزانن و تهناهه ت نهديبي توندريه و تيابه پي وایه نالي ناپاکي کرد و به ر پرسيا ره له بيردم دادگاي نهته و هيماندا.

وهقاييش دهلي:

له نيو مهندزه ره دووده ره خوش سميري مهوجي به حرري
وهدهوه سه رجاوم عه زيزم جي دهکه له دلهي که بايم
خويي نه ده توانيت له به راورد (چاو، دل) دا. جيوازие جوانه کان گه رميان و
کويستان له بهيته که و ئهنديشه و خهيان خقيدا شهن و كه و كات.

۳ - هاي ساقى بازار جيلوه دلدارهن

سه و داى خريدار دا نه ديدارهن ~

هاي ساقى بازار جيلوه دلداره، وختن مامه الله و كرينى دانه ديداره.
د. نهونه قادر دهنووسىت، مؤتيفى مهى و ساقى به مانا سو فيه که و له کاتى
ببارى نائوزى دهروونى خوى دا به کاردېنى و به هيوا يه کەمە كول... هتد. ساقى
به ماناي فريشته مهرگ و هيزي يەزداتى هاتووه {لىرىكا. ج. ۱۸۴}.

لىرىدا ساقى ده لالى پەيدا كردنى مشتمريه کانى بازارى جيلوه دلداره (ئاشكرا
بوونى يار)، يان درهوشانه و هى نوري ئه و له دلى عاشق دا وه مامؤسلى به هەشتى
مدرس دهنووسىت دانه ديدار گەوهەر رۇوي ياره. نېرگىسى مەستە کانى ساھين كه
مەستى سەدان حاميان هەيء و بوونه تە باييسى نەو هەممۇ مەيغانانه.

نرگس ساقی اگر مستی صد جام نداشت

سر هرکوه و گوزر این همه میخانه نبود

گهر ساقی فریشته‌ی مهرگ بنت ددبیت روح بدریت له و سه‌وادایه‌دا در چونه‌ودی
روح و... چونه‌ودی بؤ لای یارو به گهرد بعونه‌ودی تهـن.

مردن و بعون به خـؤل. سـپـرـیـ جـلوـهـیـ خـودـایـیـ وـ دـدـرـکـهـ وـ تـنـیـ وـ پـیـنـاسـیـ رـفـحـانـیـ وـ
رـفـحـانـیـ بـعـونـ لـهـ وـ نـهـنـدـیـشـهـ وـ گـومـانـ وـ پـرـسـانـهـ يـهـ کـهـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـانـیـشـ خـوـیـانـ لـئـنـ
بـوارـدوـوهـ وـ حـهـلـیـانـ نـهـکـرـدـوـوهـ.. باـشـتـرـینـ دـهـرـمـانـ وـ نـارـامـشـ بـؤـ نـهـ وـ حـالـهـ (عاـشـقـ بـعـونـهـ)
لـهـ دـنـیـاـیـ خـؤـتاـ وـ شـیـتـ بـعـونـهـ لـهـ چـاوـیـ نـهـیـارـانـیـ مـهـیـلـداـ. باـزـارـیـ جـیـلـوـهـیـ دـلـدارـلـهـ شـارـیـ
عـرـفـانـیـهـ وـ عـاشـقـانـیـ سـهـوـداـ زـدـدـهـوـ کـرـیـارـانـیـ گـهـوـهـهـرـیـ تـاقـانـهـ هـهـرـیـهـکـهـ وـ بـهـ دـدـسـمـایـهـیـ
خـؤـیـهـوـ بـهـرـیـ کـهـوـهـوـ بـهـرـهـوـ شـارـیـ پـرـشـوـرـیـ مـاـمـهـلـهـیـ يـارـ. دـدـبـیـتـ لـهـ دـدـسـمـایـهـیـ
هـهـرـکـهـسـیـکـاـ لـهـدـیدـیـ عـرـفـانـیـ وـ رـیـنـگـهـکـانـیـ پـهـیـاـ کـرـدـنـیـ دـانـهـیـ دـیـارـ، وـرـدـبـیـنـهـوـهـ. خـؤـ نـاـکـرـیـتـ
هـهـمـوـوـمـانـ وـهـکـ یـهـکـ بـرـوـانـیـنـ وـ رـیـنـکـ بـهـقـهـدـ یـهـکـ عـاشـقـ بـیـنـ نـهـوـهـ یـارـ بـؤـ خـؤـیـ دـهـزـانـیـتـ.

وـهـ هـهـرـ لـهـمـ رـوـدـوـهـ پـیرـشـالـیـارـیـ یـهـکـهـمـ دـدـفـهـرـمـوـیـ:

من وـهـیـ دـدـدـدـوـهـ، من وـهـیـ دـدـدـدـوـهـ

تاـکـهـیـ بـنـالـمـ من وـهـیـ دـدـدـدـوـهـ

ذـوانـ وـدـلـالـهـ وـ چـهـمـ وـ پـهـرـدـدـوـهـ

انـهـیـ زـهـرـدـ تـاـکـهـیـ هـاـوـهـ گـهـرـدـدـوـهـ (مـیـزـوـرـیـ وـنـیـهـ کـورـدـیـ بـهـرـکـنـ یـهـکـهـمـ چـاـبـیـ دـوـوـهـ (۱۰۹).

۴ - یـهـکـیـ وـهـ مـایـهـیـ گـهـ نـجـ (کـهـیـ) دـوـهـ

چـونـ منـیـجـ وـهـ تـایـ فـهـرـتـوـوتـ نـهـیـهـوـهـ

یـهـکـیـ وـهـمـایـهـیـ گـهـنـجـیـ کـهـیـهـوـهـ هـاتـوـوـهـتـهـ نـهـ وـ باـزـارـیـ سـهـوـدـایـهـ وـ وـهـکـوـ منـیـشـ هـهـنـ

دـدـسـمـایـهـیـانـ تـالـهـ دـهـزـوـیـ رـیـزـیـوـ (پـوـاـهـ).

لەم وىنەيەدا مەولەوى دەمانباتە نىئۇ قەيسەرى يەكانى (عرفان و عەشق) و لە دژ يەگى سەرمایە و دەسمايە كاندا بۇ بەنسىب بۇونى دانەى دىيارى جلوھى دلىدار دەعوايىەكى راستەقىنە دىنىتە ئاراود، عاشقى دەكتە مەرجى بىردىھەوەي مەزاتەكەي ساقى... زۇر باش چەمكى (عەشق) بۇ خۇى دەكتە گرائىرین سەرمایە با لە دەستى عاشقىشدا پەتك يان دەزرووي ھەمبارە پوش ھەبى.. كە ئاشكرايە گەنجى كەى ناتوانىت دەعوا بکات لە گەن فەرتۇوت نەي دا.. شەوقى جلوھى يار پىمان دەلى چەندىتى وەك قارون و كەى و... هەتد نەيان توانى دانەى دىدارى من بىكىن.. ساحب فەرتۇوت نەي و... رابعەكان و نەوانى تر و ھاوشىۋەكائىشيان سەۋاداکەيان بىردوھەتەوە.

(قاي فەرتۇوت، گەنجى كەى) دۆيىەكىن وە تىلانيشانىكىش بۇ كېرىنەوەي حەزىزەتى يوسف ھەيە... كە پېرەزنىڭ كلاڭھەي دەزروى بىن بۇو.

٥ - نەرسەد ھەر كەسى پەي وىش وە راون

وە قىيمەت نى يەن اخلاص حەساوه ن

ھەرچەند ھەركەسى (ھەموو كەسى) بۇ خۇى بەرىۋەيە و (قىيمەت)ى كېرىنى هىنناوه، بەلام بە نىخ و قىيمەتى دەسمايە نىيە و لەو سەۋادا يە اخلاص حىسىۋە.

دېسانەوە اخلاص دەكتە مەرجى ناسىنەوەي عاشقەكائىش. عاشق پەنچە بەرز ناكاتەوە و بىلەن من عاشقەم، لەسەر گۈنائى نىشانە و ئايات ھەيە... ھەر كەسى ھات و وتى من عاشقە باوە رەنەكەي. ئەم مەفھوم و شەرتى عاشقىيە لە دلىدارى و خۇشەویستى مەجازيانەى مەرۆقىشدا پىۋەرى جىدى و راست كىردىن و ئىخلاصى ھەيە و عاشقانى نەومەيدانىش لەمەجەكى حەقىقى دراون. وورد بەرەدە لە داستانە ئەقىندارىەكانى شىرىن و فەرھاد و مەم و زين.

٦ - مايىل كەر بالا وە لادا چۈن نەي

دەسىۋەت دەف بۇ ئەو دەس جام مەي

رَاقەكىردىن و شرۇقەي ئەم وىنەيە زۇر ھىلاڭى كىردىم وە رەنگە نەشمەيىكابىن، لە دىوانەكەمش دا نۇوسرابە (مايىل كەر: لاركەرەوە، نەي: قامىش بە كلىلى ئەم ووشانە واى

لې دېت لارکەرەوہ بالات بەلادا وەك قامیش... كە زور ناقۇلا دېتە بەرچاو. بۆیە لای
ئىمە وايە:

تؤش بالات بەرەو مەجلسى ئىمە كەلەم لايە وەرچەرخىنە (بىرەوە مەجلس، وە ك
چۈن نەي ھاتوھەتە مەجلس يارانى مەستەوە) يىانى مەيدارىبە بە جەمى ئىمە چۈن
نەي، شەمال، بىا تؤش لات بەلای ئىمەدا كربىتەوە بە جام و دەفەوە.. بەيتى دواتر
پۇشنايى زىاترمان دەداتى ھەروەھا پىرەمېرىدىش بەم جۇرە وەرى گىزراوە.

٧ - با بىئداركەرە ئاكەي بۇ غافل

دەف وە صەدا گىان جام وە رەمشە دلن

باپىداركاتەوە ئاكەي بى ناگابى، دەنگى دەف گىان ېاچىكىن و نەم و تەپى
جامىش دلن.

ئىرە تى دەگەين (مايل كەر بالا وە لادا) ھەنگاوى يەكەمەو بۇ راچەنین دەسى
دەف و دەسى جام (لەفە) لە بەيتى پىشۇودا (پىچراوە) وە بە گىان و دلن كراوەتەوە واتە
بە ھەردوو بەيتەكەوە (لە ف و نەشرە). لە بەيتى پىشۇودا لاكراوەتەوە و لەم بەيتەدا
لە غەۋلەت بىئدار بۇھقەوە لە پىگەي دەف و جامەوە. واتە ٻوو لەلای ئىمە بکەو
مەچۇرە مەجلس خۆبەسەندان و نەوانەي عاشق نىن. فرييوى سامان وزىيەو زەرى
دەولەمەندان مەددە. ئىمە ھەرجىمان بۇو لەپى تۆدا لەدەسمان دا. سەيرى ھونەرى عەشق
بکە و مەيگۇرەوە {نالدى جوداسى خىنەن}.

٨ - با كلاڭە بۇ ئاخىر لە واتم

خاڭ پاي حەزىزەت پىرى موغانم

باكلاڭە بېت ئاخىر منىش لەوانم (كېيارەگانى كېينى دانەي دىسار لە بازارى
جىلەوەي دىلداردا) خاڭى بىنى ئى حەزىزەت پىرى موغانم.

كلاڭە، خەرەك... يان شىپۇيا و ئالۆزكاو... كە دەسمائىيە ئەمى عاشقە لە بەيتەكەدا
خواستىن ھەيە. پىرى موغان لە اصطلاحى تەصەوف دا مانى مەرقۇنى كامىل رابەرى
پۇچانى دېت.

۹ - چون دهف بهرگ پؤس نیرادهت پؤشم

غولام بهردس-حەلقە نەگوشم

خودى مەولەوى لە دەف دەچىت لەوەى دەف بەخواستى دەف ژەنلى پىستى بۇ
كراوه بەرگ و لە خزمەتى لى دەردايە. ئەميش بەویست و نیرادەي يار بەرگى پىستى
وە بەركراوه.. كە ھەم دەف ئەلقە لە گۈئى يە بۇ نىدان و ھەم نەميش غولام و بەندەي
يارە. بۇزىكىر كە دىارە واتاى دروست (حەلقە نەگوش) ئەلقەكائى دايىرى دەفەو مانى
خوازەي گۈئى رايەنلىيە.

وەكى دەف پىستى خوشەويىستىم بۇ ئەو لەبەر كردووه و ئەلقەي بەندەگىم
كردووهتە گۈئىم. (ديوان).

مەولەوى زۇر جوان نيرادەي (خودا) ئەوزىز كردووه لە (دەستىكى سافى دا)
جوانىش بەندەگى خۇى و جولەكائى بەستووچەوه بە نيرادەي ئەوەوه. گيان بە
ئەلقەكائى دەفەوه.

۱۰ - خۆم ئاسا خەيلانن وەتنەن مەيغانەم

چۈون پىالەي واق شىشەي پەيمانەم

شىشەي دەم وەكى پىالەي خالى وايە و هېچى تىيا نىيە. (ديوان ل ۸۴)

دۇورلە تىڭەشتىمان لەو ھاوگىريەي وشەكائى ئەو وىئەنەيە دروستىان كردووه لە
ستاتىكائى وىئەكە ناگەين و وىئەكە لەو پەرى خومارى دايە. بۇيە ئىمە ھەولۇن ئەدەين
تىڭەشتى خۆمان لەو پەيمانە يە بىدەين.

من چۈون كوبەي مەي كە دەمىكە نىشتىمانى مەيغانەيە.. يانى كوبەي مەي چۈن
مەيغانە نىشتىمانىمەتى منىش وەك ئەو (مەيغانەيە) وەتنەن... ئەمە لىكچۇونىك لە
رېڭەي جىنناوى كەسى يەكەمەوە كە خودى مەولەويە لە كوبەي مەي دەچىت لەوەدا كە
ھەردوو خەلگى مەيغانەن.

له نیویه به یتی دو و مدا دیسان خوی دد چوینی به پیاله واق.. ها ولاتی بونی دینیته نارا له نیشتمانی (مه یخانه دا) شووشه و په یمانه و کوبه و پیاله و.. واق... هند. وک پیاله خالی شووشه په یمانه.. دانی پینک به پیوان له شووشه و بُو پیاله (په یمانه). خوی به شیشه په یمانه دد چوینی نه مجا دیسان نه میش وک پیاله واق ده کات ددبی له (واق) دا بُو خه یالیش بچین... پیاله کاتن پر ددبیت و ده سیتینری (پیاله) که خه لک واق و خه یالی و مهست ده کات. که چی نیسته خوی (حالی یه) یان (مهسته) و هیچی نه هیشتوده ود.. (من خوم شیشه په یمانه و چون پیاله واقم) چرپ وینه که مه یلی نیمه بهم لاو بهو لا دا ددبات و جادومان لی ده کات ددبیت. له (خوم ناسا) (واشی پیاله) دا.. و لهو فرکردنی که پیاله خالی ده کات.. بُو خوماری بچین. مانا عرفانی یه کانی بهو حوره بهه..

من که هه رددم گوشی مهیخانه (خانه‌ها)م گرتوه و خه لکی نه ویم.. که چی جامی
بادهم نه سنه ندوه و شیشهی په یمانه (حالی یه) دل وه ړدشحه و عاره قی خوشه ویستی
تهه و پې نه بوده. هه رودها ده کری نه م وهک پیاله واقی شووشه بیت که په یمانه
ددات. که نه ودش ده مانباته وه بو نه و سه رنجهی که مهوله وی هه رددم چاوده پی و
دهستی ده لیل و دوسته له دان و سان ی کوبه و پیاله دا پر ټسهی باده ګیپری و باده نوشي
به ردوم ده کات جوش و خروش به پیاله ددات، ګه رپه کریت. به ودش ته پی به دل
ده به خشی و به جوش ناوده ده کاته وه. که سه رچاوهی ناوده ده عرفانی یه پیره میزد
بهم حوزه وینه کهی گواسته دهه وهه.

کوبه‌ی شهرایم و هتلن مهیخانه‌م و دک باده و اقی شوشه‌ی پهیمانه‌م

شیعری دوازدهم

۱ - نازیز تمن وه نیش زامانت خمستان

مهینهت پای نامام وه زنجیر بهستمن

نازیز تمن (لاشه) وه ئیشی زامانت نه خوش، مهینهت پی ای هاتنمی به زنجیر
بهستووه.

دارشتهی نهم وینهیه له رئی زاراوهی مهعنیه ویه وه بەرقەرازی مانا بەسەر
مفرەداتی مادی دا لە شوینى ترى دیوانەگەدا سەری ھەنداوەتەوە بەتاپەتى نهم وینهیه
له شیعری (۹) پیی (ت) دا وا ھاتووه:-

تمن وه ئیش دەرد زامەتان خمستان

فەلەك پای نامام وه زنجیر بهستمن

کەرنگە حان و وەزىعى خولقاندى نهم وینهیه وەسوھى شاعر و خەيال بلالوی
بىت، لە سازانى وینهدا و دواتر ستارەگىرن لەسەر دوايىن شکلى وینهگە، بەلام دەستاو
دەستى پى كرابىت بەھەر دوو شىواز يان چەند جار دەركەم وینه وە.. لاي عاشقانى بەياز و
دەسنوسەكانى سەرەتەمى خۇي.. وە دەشىن ھەندى حالت لاي مەولەوى كارىگەر و
تىكارى بىن بۇيە چەندىن وینهى ئىزىك لەيەكى بۇ نەو حالتە دروست كردووه لە
شوينى تر تەركىيەكان بە وشەيەكى مەعنەوى وشەيەكى مادى دروست دەگات.

زنجیرى مهینهت پای گورىز بهستمن

كە ئەمە جوانلىرىن ھونەرى گيانى لاي نەو دروست كردووه و هەر بەو ھونەرەش
گرەوى شاعر بۇونى لوتكەمى بىردووه تىمۇه.

۲ - ھاصلقىچ واجچوون پەى سەقەر خاسەن

پەوان بۇ تىز دەو ھەرس و ھەناسەن

په یکن بلىم که بؤسەفهه باش بىت، جوان بپرات و تىز بى (پهوان نهودستاو) ههه
فرمیسک و ههناسهه.. جوانى ئەم بهيته به تەنها بهم راھەيە داناكەويت و شەپرى
جوانى و ستاتيکا له بهيتهكەي دواترى دا دەرددەكەويت بۇيە دەبىت لەسەر وشەي
(پهوان) بودستين که كليلى جوانى هەردۇو بهيتهكەي له مشتايى. ئەم بهيته له رېى
هونەرى (لف ونسى) (پېچان وكردنەوەي رېك) دود دارپىزراوه.

پهوان: فرمیسکى پهوان، تىز ههناسهى خىرا. كە خودى (ههناسەيەك) ئىدىيۆمە و
كنايەيە له (گورجى).

دەبىت پهوان به بەرددوام لېك بەھىنەوە و بىكەين بەگۈز فرمیسکدا بەمەش
دەبىت (مەولەوى هەرددم دىدە تەپ و فرمیسک لە چاۋو...) بىت له بهيتنى دواتردا ھىنندەي
تر ھونەرەكەخەستە دەكتەوە. وە دەبى خىرا و تىزى ھەناسەش بە ھەناسە سوارى و
تەنگە نەفەسى لېك بەينەوە تا ھەست بە ھەناسە چىنى و كۆتايى نەفەس بکەين له
بهيتنى دا ھاتوودا.

٣ - ھىز پاي پەفت و ئاماشان نىيەن

ئەو سەرچەمەش وشك، ئىد كۆتا بى يەن

فرمیسک و هەناسەي بەيىتى پېشىوو، كە بە تاما بپووم بە پەيك بىياننېرەم..
سەرچاودى يەكەميان.. وشك بپووه دووھەميش كە ھەناسەيە چىراوه و بىراوه ھەرس و
ھەناسە جارىتكى تر بەلەف و نەشردا چون و لەم بەيىتەدا كىردنەوەي ترييان بۇ كراوه
وشكى بۇ ھەرس و كۆتا بۇ ھەناسە. لەۋىنەكەشدا ئەم دەزانە ھەن ھات و چوو پەفت و
ئاما، بىيەن ونىيەن.

٤ - سا تو بۇ وە رەغم بەخت بەرگەشتەم

جا گىرنە دىدەي وە ھوناوا رەشتەم

سا تو ودرە لە رېلى بەختى وەرگەپاوم (سەرنگۈنم) خوتت له دىدەي بەخوين
پېزراو دانىشە. لە ديوانەكەش ھەر بەم جۆرە راھە كراوه، بەلام كەمى تر لەسەر ئەم
بەيىتە دەرۋىيەن.

بەخت بەرگەشتەم، بەختى وەرگەپارو (سەرنگۈن) واتە من بەختم ملى نەشكايە
ھەلبەت يەكى لە پەيکەكانم دەگەشتەنە لات و نەدەگەرانەوە يان فرمىسىك وشگى
نەدەكىد و هەناسە كورت نەدەبۇوم، دەبىت سەرنج لەوش بىرىت كە تەى كىدىنى
پېڭەى عرفان و گەيشتن فرمىسىكى زۆر و سەرچاوهى وشك نەبۇو پېشوو درېزى
دەۋىت (ئەى يارمن كە پەيکەكانم يان خۇم، ناگەينە لات خۇت وەرە) وەرە ناو دىدەى
بەخويىن پەشتۇوم (دىدەى و ھوناوا پەشتە) گۈزارەيەكى كلاسيكىيە نازاڭىم مەولەوى
زېباشوناس چۈن ئازىزى لەوى دانادە. پەنگە لە داھانوودا داپشتە ئەم وىنەيە ساغ
كەنەتەوە.

٥ - با ساتىچ رەقىب دوورىت بىكىشۇ

شەوى ئىنەيە من وە رۇوه نىشۇ

با ساتىكىش رەقىب (بەدكار) دوورىت بىكىشى.. دەردى دوورى تۆ بىكىشى و شەۋىك
وەكى من دافىشى تا رۇز (وەرپۇوه نىشۇ) واتە وەك من لە دوورى تۆدا شەۋى تى پەرىتى و
تەكى بىدا بە رۇزەھوە.. واتە ئەمشەو وەرەوە نىيۇ چاوم باشەوى رەقىب لە دوورى تۆدا
رۇز بىكانەوە.

جوانكارىيەكى ورد لە هەناوى بەيتەكەدىيە كە مەولەوى وەك ستراتييەزى لە زمانى
دارپشتە ئىنەدا زۇرجار پەپەرەوى دەگات، ھەرددەم زۆر موتەوازغانە ولى بوردانە...
كەمچار خەمى خۇيەتى.. لېرەش دەردى دوورى ئازىز خۇي دەزانى چەند ئەستەم و
گرائە تەنانەت (ساتى شەوى) دەخوازى بە نىسيبى رەقىبى بەدكارىش بى لە دىوانەكەدا
(وەرپۇوه) ھەلە لىكىراوەتەوە و بە وجۇرە ناگەينە راپەي بەيتەكە (دبوانلە)، ئەم
لىكچۇونەش دا ھېتىنەرائىيە (رەقىب وەك مەولەوى) لە رۇز كەنەوەي بى ياريدا.

٦ - وەر نە، سا چونكە ئاسانەت دوورەن

رەنمەزائۇو، بەلەم دەرەرەن

وە گەرنا (نەرئى كەنەنە بىۋ بەيتى پېشىوو.. يانى گەرنایىت، يان ئەگەر نا سا،
چونكە مەنزىلت دوورە، و رېنى نازاڭىم و بەلەدىش پېتۈيىستە (زا بەلەدم و...هەت).

مهنجزلى دوورى يار نىمەي خستوته خەمى نەگەيشتن لەم روانگەيە وەيە دواجار عارفەكان چەمكى(مردن) جوان وېنە دەكەن چون بە خىرا ترىن پەيکى بەلەدى كەشتەنەوەي لاي يارى دەزانىن. چوون بە باش يان بە خراب نىمە سەھىر بۇ لاي يار دەكەينەوە.

٧ - دل وە لاتەوەن ئامان صەد ئامان

ئامۇشۇش كەردىن فەرە جار ئامان

دل لەلاتە (دلە لاي خۇتەوە هاتووە صەد دەخىل) (ئامانى يەكەم و ئامانى دووەم دەخىل) (دەخىل صەد دەخىل) بىت. ئامانى سىيەم هاتوە لە (فرەجار ئاماندا) زۆر جار هاتووە دا (دلە راوكىنى دلەمان بۇ دەردەخات لاي خودى مەولەوى و ئازىزى مەولەوى) واتە دىتەوە لاي خۇم ئارام ناگىرىت لە دوورى تو، بۇ مانەوش لاي تو بىانوو دەگىرىت لەمن. كە لە بەيتى دواتىدا رۇون تر دىتە پىش.

٨ - چون وە تام زام دوورى سەرشارەن

وپانە مارق بەدەن بىزازەن

لە بەلەدەكانم تەنها دلە كە بە نىوانى من و تو شارەزايە. ئىستا چوون لە خۇشى شەوهى ئەو زامانەي دوورى تو كردونىيەتە دلى من سەرشارە واتە كە لە من دوورە و من زامدارم ئەو مەست و سەرشارە.. بىانوو دىننەتەوە و لە جەستەي من بىزارە و لاي تو ئاسوودەيە. جۈرى لە دېيەكى لە نىوان سەرشار و بىزاردا ھەمە. دل کاتى لاي تو دەبىت. بە تامى زامى لە من دوورى، شادە، بۇيە حەزى لە لاي توپىھە و بىانوو دەگىرە و نايەتە وە لام... منىش خۇم حەزم لە ھاتنى لاي توپىھە و پىسى دەرناكەم. بە بى دل (خۇشەويىستى، ئىمان، مەھىل لە دلان و پەنهانن بۇ راستى و دروستىشيان خوا دەزانى بۇيە چاڭتىن ئاوىنەيى بۇ پىشان دان و پىوانى كرددەوە كان دلە.

٩ - ھىچ مەودەر وە تەنگ و يانەشەوە

پەرى ئەلمىدىم بىكىانەشەوە

به‌تهنگ بیانووه کانی دلجهوه مهبه، که نایه‌ویت بینجهوه لام بو به‌له‌دیم بینیزرهوه،
و اته همر نه و شاره‌زای ئاستانه‌ی تؤیه و تنه‌نها به‌له‌د ئهوه به‌دهسمه‌وه بینیزرهوه با دهسم
بگریت و بمگه‌یه‌نیته ئاستانه‌ت.

کاک حکیم له کتیبه‌که‌ی دا دهلى؛ نهم شیعره بهم به‌یته کوقایی دی؛

دل وه تهنگ ئامان هانا هام فهردان

بیان وه سه‌رمه‌شق گردین هامدەردان

۱- نهی گرد موجودت جه تو گرت مایه

مه وجود همر تؤنی ماسیوا سایه

نهی هرجی بیوویه له تو وه سهرچاوهی گرتووه (مایه) ماکی همرچی مه وجوداته
له تؤیه (بیوو) هدر تؤیت و بیچگه تو (ماسیوا) سایهیه. مه وجوداتی تر همرچی ههیه..
به بیوونی تؤوهیه، تؤنہ بیت هیچی تر نیه سیتبه ره کان به لگهی مومکنی بیوونی
خوان.. هرجیهیه له ناو ده چیز بیچگه له و نیمه هیژاو به هیژه. { کل من علیها فان،
ویقی ویجه ریث ذو الجلال والاسکرام }.

درکه له به یته کهدا ههیه، له مایهدا واتای نهندازه و بنیاتی همر شتیکیش دیت
به خه یالدا (بنیاتی بیوونی ههرشتی له تؤوهیه). مامؤستا حه کیمی مهلا سالیح پنی وايه
مهوله وی ته نیا شهم شیعرهی ههیه به فه لسه فهی ئیسلامیانه. نیتر شیعره
سُوقیگه ریه کانی تری به فه لسه فهی عرفانی شه رقیه که بناغه کهی (وحدالوجوده).
گهر له (ئیسلامی) ناو بردنکه مه بهستی رواله تی دین و بالی شه ریعه ت بیت. نهوا نهم
شیعره ش دارای سه رجهم دیدو تیر و اینه کانه بؤ خوا و و داهینانی خیلاقه ت. وه من
به لامه وه درووست نه ویه که دیدی عرفانی مرؤف به ته نهان ئایینی که وه
نه بیه سیتبه وه. (یانی نه لیین عرفانی ئیسلامی، عرفانی مه مسیحی... هتد) چوونکه
پیبوارانی عرفان دوا جار ده چنه وه هه مموویان یه ک ده گرنده وه.

عنیزا هردوو عالم سایه تست بهشت و دوزخ از پیرایه تست (عطار)

۲- بهنها بی ته نهان وحدت مهوج و هرد

پهی شناسایی قهوریوت که رد

پهنهان بیویت (نادیار و ناناشکرا) و ته نیا، به ته نهان بیوونت (یه کی بیوونی خودا)
شه پول دا و بؤ ناساندنت (په رستنت) ده رکه و تنبیکت کرد.

یه کبوونی خودا و پنهانی بعونی و تاکی یه‌تی... که (مهوج و هرد) شهپول دانی سفه‌ته کانه بو پی داگرتنى بپروا به (خودای تاک و تمها).

د. نه‌نهر له کتیبه‌که‌ی دا چوار بهیتی نه‌وهلی نهم شیعره‌ی بو چه‌مکی (یه‌کیه‌تی بعون) و بیروپای سوقيزی می روزه‌هلاات بهرام‌بهر نه و دیارده‌یه و مشت و مربو به‌لگه‌کان له فهرموده و نایمت. که دلی لهم غهزله‌دا ناماژه‌ی (قد کنت کنزا) تینایه که جیلوه و جوانی روال‌له‌تی سیفاتی یه‌زدانی له گه‌ردووندا بلاوه {بریکا ل ۲۶۲-۲۴۴}.

نه‌غم غهزله تینگه‌شتنیک ده‌کاته‌وه بیو ده‌رکه‌وتني خودا یان سیفاتی که نه‌وهنده‌ی من برازم خوینده‌واره‌کانی یارسان له ژیر بپروا بعونی (دوونا و دوون) دا به‌پیز و حورمه‌ته‌وه سه‌پری نهم شیعره و چهند که‌لامنکی تری مهوله‌ی ده‌کهن.

هه‌روه‌ها دهی له (ضهوریوت کمرد) بیرمان به‌لای عه‌کسی پرته‌وه خوی دا ببات که جلوری سوتاند...

محمد نه‌مین نه‌ردلائیش لهرافه‌ی دا نووسیویه‌تی (وه‌حدخت) شهپول دا و بعون و بعونه‌وهرت دروست گرد. که‌واته نه مهوجودی راسته‌قینه‌یت و نه‌سهره‌تات هه‌یه و نه‌کوتایی {مدرلعی سوانی نردلائی ل ۴}.

خوینده‌وهی مهوله‌ی لهم به‌یته‌دا هم شاعرانه و سوقيانه‌یه هم فه‌قیهانه و به‌لگانه‌یه (مانه‌وهی خوا له پنهانی و تاکیه‌تی) دا مانایه‌ک بیو په‌رسن و ده‌سلات و خوایه‌تی خوا نه‌دهما... ده‌رکه‌وتني بعوه‌ته هوی. خواناسی و ده‌سه‌لاتی خودا و جوانیه‌کانی خه‌لق و.. هتند ده‌کاته به‌لگه‌ی بعونی نه‌زه‌لیانه‌ی خودا و داهی‌نافی داهی‌نراوه‌کان که تمها نهم تاکه به‌لگه‌یه که (له مومکنیت دا) یه، به‌سه بو راسته‌قینه‌ی خودا.

۳ - به‌ویت، جهی عاله‌م بی به‌های ناسووت

نه‌ی وهی گرد جیلوهی و هرین نه‌شناسوت

به خوت یان (بۆخوت) که دەپەستریتەوە بە (ضھوریوەت کەرد بەویت) واتە بۆ خوت دەرگەوتنیکت کرد یان خوت لەم دنیاى بىن بەقای يەئى مروقدا خوت دەرخست (ناسوت سروشتى ئادەمی یان دنیاى فەوتاوى تەن) کە دیارە نامیئنیت و لەناو دەچیت گەرمن بەھەموو جيلوهکانى پېشىو نەتناسم. لىرەدا پرسىيار بەرامبەر بەیتەكانى پېشىو سەرەتەددات.

۱) کەواتە راڤەکەئ نەرددلائى کە ضھوریوەت کەرد لە نەنجامى (وەحدەت مەوج ودرد) بە خولقاندى بۇون و بۇونەودر لە جىنگەئ خويىدا نابىت، چونكە دزى بىرلاکە مەولەوى دەبىتەوە کە (گرد جيلوهى ودرىن)^۵.

۲) دەبىت دەرگەوتنەکە بۆ مروقق بىت و رەنگە پەيودنى بە چىرۋەکى موساوه هەبىت کە دیارە (جيلوهکانى خوا لە دنیاى ناسوتا پېش موساش ھەبۇون).

۳) يان بەلگەكانى بۇنى خوا لە سروشت و خودى ئىنسانا دیارە بەلگەئ زۆرن مەولەوى سەفیرى ئامادە ئۇناغەكانى بىركردنەوە مرويە لە پرسەكانى خواى تاكو تەنیا.. بۆيە (يارسانەكان) نەم دەقە و دردەگرن و لە نىوان (گىردىن و جارىكدا) بىرلاخ خۆيان بە دەرگەوتنی جيلوهى خودايى لە تەنی مروقدا ئاراستە دەگەن.

٤- بەصەد جيلوهى تەر بىن چوون و چەنلى

شناسايى تۆم نەمە بۆ ھەنلى

بەصەد دەرگەوتەئ تر (يان بەلگەئ تر) بىن قەيدو شەرت (بىن مجادله) ناتناسم كە ھەيت. مامؤستاي مدرس بىن چوون چەنلى، وەك سىيەھەتى بۆ خودا راڤەكردوووه كە دەشى واش بىت (خوداى بىن چوونىيەتى و چەندىيەتى). بەلام من لام وايە (چەنوجۇن) واتە مناقەشە و لە سەر رۆشتەن بىت.

وە دەكىرى لە نىوان (صەد جيلوه، چەند و چوون، ناسىن، بۇون و نەبۇونى) دا بىرمان بۆ نىگا (وەحى) بچىت کە چەندىن پېغەمبەر ھاتۇون تەنها بۆ بەلگە ھىننانەوە لەسەر ناسىنى خودا و بىرېكىيان لە نەنجامى چەند و چوونى مروقدا لەگەللىيان موعجزە پىن دراون بۆ بەلگەئ بىنرى.. وە رەنگە ئەم شىعرە لە دەرئەنجامى چەند و چوونىيىكى

هزاری و نهندیشه بی دا له دایک بیوو بیت ئیتر ج له نیوان مهوله‌وی و کهنسی دوهدا
بیت، بیان مهوله‌وی و خودی خوی.. بیان هر زکر گردنیکی خوده بو خودا، چونکه
ناسینی زاتی خودا جه‌وهر و نوریکه، بهندی بی هیز ئه و توانایه‌ی نیه که شه و
جه‌وهره‌ره بناسیت و خوی له بهرتیشکی به‌هیزی ئه و نورهدا راگری {ده‌کانی نه‌دیهی کوردی
علادبن سجادی ۱۹۷۸ ل. ۱۰۲}.

۵ - سهر وشم بهی و مصف جه‌مالیته‌وه

پازههم بهی جیلوهی جه‌لالیته‌وه

مامؤستای مدرس دهه‌رموی سیفاتی خوا دوو جوئن سیفاتی (جه‌مال و جه‌لال)‌ای.
سیفاته جه‌مال یه‌کان دیاره جوانی و زهیفی و... اجابیاته‌کانن سیفاتی جه‌لالیش
توانست و شکو و عزم‌مه‌ته‌کانن.

مامؤستای بهه‌شتی مهلا عبدالکریم مدرس راشه‌ی (۷، ۶، ۵) به‌سریه‌که‌وه
کردووه که مامؤستای ئه‌رده‌لائیش له په‌راویزی و هرگیزانه‌که‌ی دا نزیک له و راشه‌یه
مدرس پاشه‌ی کردووه‌ته‌وه. کاتی که تو خوتم بو ده‌ریخه‌ی به نیشانه‌کانی صفاتی
جه‌مال و جه‌لالیت من له خوشیا سهرخوش ئه‌بم، جا ئه‌گه‌ر ده‌وام به و خو ده‌رخسته
بدی زورم پی خوش ئه‌بی، به‌لام ئه‌گه‌ر به عاده‌تی پارانی بن باکو جوان و سمرمه‌ست
گویم ئه‌دهیتن، ئه‌وه معنای وايه ئه‌ته‌وهی بمکوژی جا که‌واته فه‌رموو بسم الله ئه‌مه
تیغی تو و ئه‌مه گه‌ردنی که‌چی من جی ئه‌که‌ی بیکه، دوو به‌یت‌که‌ی تری ئه‌م مانایه
دهنووسین و پاشان چه‌ند سه‌رجیک دده‌ینه به‌یت‌کان.

۶ - ئه‌رهه‌ر به و عاده‌ت سه‌روهش نیگاران

پهی فه‌نای یه‌کس‌هه‌ر خاگر په‌خاوان

۷ - چارنی یه‌ن جه‌دهن جیلوهه ئه‌گه‌ردهن

بسم الله ئه‌مو تیغی، ئیّد که‌چی گه‌ردهن

گهر له بپروابونهوه به (چواربه‌یتی سه‌ردتا) سه‌یری نهم سی به‌یته بکهین ددبی
بلین:-

۱) مهوله‌وی به جیلوه و درینه‌کان و ضهوره‌تی، باوده قایمی خوی به شناسایی
دەردەخات ئیتر ناکرئ گەردن کەچى يەکەی لەناچارى دابىت لەدەستى جیلوه نەکردنى
پاردوده.

۲) گەر جیلوه نەکردن عادەتى سەرەوش نیگاران بىت و چەکى دەست بىت بۇ
کوشتنى عاشقانى دل پې جەخار.. (وينه‌کە دىئته‌وە دنیا ناسوتى مەجاز) چواندنه‌کە
(لە حەقىقەتە‌وە بەرامبەر مەجاز) راھەگىرىت.

۳) (فەنای يەكسەر) لەناو بىردى دەم و دەست و نەجات بۇون، نەك مانه‌وەی بە^۱
ئىش و ئازار، پەنگە نەم حالەش لاي مهوله‌وی مەرخەمەتى دۆست بىت، يان مادام
نەمجارە جیلوەت بۇ فەنای يەكسەر (كۆتايى هېنمان بە عالەمى ناسوت) نەوە هاتنە
ئاراى جیلوه‌ي بە دەۋام و دنیا نەبراؤد دىتە ئاراوه.. چارنى يە فەرمۇو نەوە تىغ و
نەوە گەردن) وە دەکرئ ھەلۋىستى ناعلاجى و تەسلیم بۇونى مەرۋەت بىت بە مردن، حەز
نەکردن بىت بەتىك چوونى دنیا... بۇيە دەسەلاتنى يە و مەگەر لە دنیا نەوە شکات و
عەرزەلای خودا خوی بکەيت. پېچان و كردنەوە‌کە بەيتى (۶، ۷) كە سەرەوش نیگاران
تىغ بىگرنە دەست و خاطر پې خاران گەردن كەج كەن) لە ناچارى دا لە دەست دەست
نەگەشتەن بە خودا لەم دنیادا و فرياد لاي زاتى خودا لە دنیا نەمانخاتە بەرددەم بىرە
ورددەكانى خاناي قوبادى لە بەندەكانى جەبر و نىختىاردا، وە زۇر بەرونى كارىگەريان
لە سەر نەم حالەي مهوله‌وی ھەيە لەو چىركەساتەدا. كە كورتەي نەندىشە و
بىرگىردنەوە‌کە نەمەيە (راو بۇوچۇن بە نىتو فەلسەفە ئىسلامى دا سەبارەت بە جەبر و
ئىختىيار ھاتە ئاراوه لە نىتو (جەبرىيەكان و موعەتەزىلەكان و نەشەعرى و ماتورىدىيەكان)
لەوەي كە ئايا:

بنىادەم بکەرى كارى خویەتى يان پىيى نەكىرى، يان نىمچە دەسەلات دارە {كۈشارى
بەيان ژمارە ۴۸۱۹۷۰ سالى} كە خانا (۷) بەندەكەي لەوتان و پۇيە چىنيوھ و لە كۆتايى
ھەموو ياندا نەم دېرە ھەيە:-

وهرنه به زاتت جه لای زات تو

مکه رو و پووی حهشر من شکات تو

که کوتایی نهم شیعره مهوله‌وی نه سیبه‌ریا دانیشتووه

وا وهیلام بی حمد زاریم بی شومه‌ن

جه لای تو فهرباد جه دهس تومن

۴) مهوله‌وی پیشتر پیمان دهلى (سهروهشی و هسفی جه‌مالی و هدم و هسفی
جه‌لالیشه) سیفه‌ته‌کانی (نهرینی و نهرینی) که واته چارفیه‌ن.. دهبیت له حالی
ره‌زامه‌ندیدا ببینین.... نهم شیعره خوی له‌گهان خوی دا لهو نقاشه به‌رده‌وامه دایه
(نیره و نه‌وی، یاری حه‌قانی و یاری مه‌جازی دنیای مادی و (ذاست) دنیای پرخس)..
هتد. وه له هیچ حاله‌تیکدا شوینی تربس داد نی یه و هه‌لوزتسته سلبیه‌کانی
بیرگردن‌وهی مرؤفیش له خودا، له خویاندا به‌لگه‌ی به‌هیزن له‌سهر بوونی خودا و
جه‌قیقه‌تی دروست کردنی کهون و کائنات و کوتایی هاتنی. واته نه نجامی هه موو
بیرگردن‌وهیه‌کی (جه‌قیقی) ده‌مانگه‌پینیته (ته‌سلیم بوون).

وه وینه و سیبه‌ری حه‌زرتی ثیراهیم له تمنی نهم شیعردا ده‌رکه و توه‌ته‌وه. که
سه‌روهش و قبول که‌ری سیفاتی جه‌مالی و جه‌لالیه. گهربه‌خشینی ئیسماعیل و شادی
ئیبراهیم جه‌مالیه‌کان بن. نهود داوکردنی سه‌ر بپیش که همر کاری خوایه ده‌بنه
سیفه‌تی جه‌لالی. وه هه‌ردوکیان لای یار پمرست و حهق په‌ستان وهک په‌سنه‌ندن.
یانی ده‌بیت په‌سنه‌ند بن. وه ده‌لین نه و تاھی گردن‌وهی ئیبراهیم له‌ودوه بووه که
خه‌ریک بووه خوش‌هه‌ویستی بؤ ئیسماعیل بباته ئاستی خوش‌هه‌ویستی خواوه بؤیه خوای
گه‌وره ده‌یخاته بهر نه‌زمونی بسم الله و تیغه‌وه، یه‌عقوبیش نه و عه‌زابی
فراغه‌ی یوسف له‌ودوه ده‌جیزیت که خوش‌هه‌ویستیه‌که‌ی بؤ یوسف ململانی
خوش‌هه‌ویستیه‌که‌ی بؤ خوا ده‌کات بؤیه له‌وه ٹاگدار ده‌گریته‌وه که ده‌بیت مهیل و تاسه
بؤ یوسف بکاته هیدادی یاری تاقانه.

۸ - یاگیو تهربی یهنداد ویم که رونو

جه دهس تو بیداد وه لای کی به رونو

جینگه یه کی تر نیه، هاوای خومی تیا بکه (هاوای خوم بکه و شکاتی بؤ ببم (دیوانه که) جینگه کی که نیه که تیایدا سکالاتی خوم بکه و پهناش برمه لاو شکاتی توی لابکه (موله وی سوزانی نرد لانی ۴۲)

هه رچه نده لای شاعر و بیرمه ندانی جیهانی نیسلامی لهم جو ره حالانه دا باس
کردن له ناچاری و نهبوونی شوین و که سی تر... (حالقی و تهناشی و بی شهريکی) خوا
دهردهن و تیکرا به لگه مومکنه کانن له سه خودا، به لام ده بیت نیمه را فه کان له
به رددم هوشیاری و بیر و گومان و یاری یه کانی نیوان (یه قین و گومان) و حاله ته کانی
هه رددم (نیمانی و شهیتی) دا را بگرین. که نه مه سه را پای نهندیشهی خهیام پیک
دینیت و له پی چوارینه کانیه و ده گوازیته و بؤ نیو نه ده بیاتی جیهانی. بؤ نه وهی
بیرمان نه چیت مرؤف هه رددم له حاله ته کانی (مرؤف) بیوندایه و هیچ کات له مرؤیی
بوونی ناچیته ددر، مه گهر چه ند حاله تیکی رؤحی نه بیت که نه وانیش کاتین. ده بیت
نیمه زیاتر له به روش کانی (داد، بی داد) شوینی تر و گه ران بؤ پهناو شکات بردن،
(نهبوونی هیچی تر و بوونی خودا) بودستین.

یاگیو تهربی نیهند امازدی بیده سه لاتی مرؤفه بؤ گه یشن به شوینی پهیدا کردنی
داد پهس و شک نه بردنی خواهی کی تر.. شایه تی دانه به خواه بی شهريک. که سی نیه
هاوار و دادی ببریتله لا. نه نهندیشهی زور جار له بیرمه ند و دانا کان دهرده چیت و
دینیت ناستی نوکته و زمانی میلله وه.

ده لین کابرا و تبووی. تاخ نه گهر خواهی کی ترم شک ده برد نه وندن به کاوره وه
نه مدا به لاتا... یانی نه مه بروایه به تاکی خواه بی شهريکی. بؤیه دوا جار مرؤف با وه
ده کات که داد و بیداد ده بیتله وه لای خودا و روزی دوایی. و مهوله ویش شکات که
ده کات،

۹ - واوهیلام بی حهد، زاریم بی شومه ن

جه لای تو فه ریاد جه دهس تو مه ن

شین و زاری گردم بی سنوری کوتایه، لهلای تو هاوار نه کم له دهستی تو.
واوهيلا... شین و ناله کردن له دهست جهور و ستهم که (بیداد) هه لگریه‌تی له دهستی
خوت هاوار نه بهمه لای خوت (شکایه‌ت له خودا لای ذاتی خودا) که هیچ پهناو
په سیویک و که سیلک نادو زریت‌هه و بیجگه له خوی.. ئیمهش گیرفده‌ی دهردی
خوش‌هه ویستین، ئه و دهردی مه عشقه کان توش عاشقانیان کرد، دهی شکایه‌ت له‌لای
خودی (نافه‌ریده‌گار) به‌رین که تیکرا ئه دیارده‌یه لای یار (دهرد و درمان) (ئاشکرا و
په‌نهان) (داد و بی داد) (ودسل و هجران) دووری و نزیکی... هتد. که لای حافظ و
مه‌ولانا و بابا طاهر و... وینه‌ی ئه‌ماندا هه‌یه.

دوقی و درگنبر راوی به‌هه‌ورام	دوقی بنه‌ردت شیعر دکه‌ی بابا تاهر
دلدار دل و گیان نا جه لای تووه	نگارینا دل و جانت تو داری
ناشکرا و په‌نهان نا جه لای تووه	همه پیدا و پنهان تو داری
نه زانام نه‌ی دهرد کن که‌رد دوچارم	نه‌ی دونم که این درد از که دارم
مه‌زانوو درمان نا جه لای تووه	همین دونم که درمان تو داری

{ دیوان بابا تاهر به هه‌ورامی. ودر گنبر باقی شه‌فیعی ۱۲۸۴ ل ۵۴ }

۱ - نای کی بی ههوال لوا تۆ ئاوهەرد

بەختش بەرگەشت بۇ، ھۆشم وەحشى كەرد

ئای کی بۇو ھەوالى (رۇشتىنى) مەرگى تۆى ھینا، بەختى وەرگەرى، ھۆشمى دېوانە
كەرد. ھۆشى لافراندەم و وەحشى كەرد.

۲ - مدیا ئەو شۇنت دل نە پەنھان دا

چون (اسم رحيم) وە شۇن پەھماندا

دل بەنھىنى و لە پەناوه ئەپروانى بە شوينىتا وەكى ناوى (پەھيم بە شوين
پەھماندا) كاتى دەنۈوسىرىت (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) مامۇستاي مدرس نەزاکەتى
جوانى وىنەكە لەوەدا دەبىنېت كە مەولەوى (عبدالرحيم) و كەسى كۆچ كردوو
(عبدالرحمن). ئەمە راستە، بەلام بىنچە لە جوانىيە كە لەرىي تەشبىيە كەوە
دروست بۇوە ھىنانە بېنىش جاۋى واژەكان لە بسم الله دا كە ھاۋگى و پىنكەوە بەسaran و
پەيەندى پەھمان و پەھيم دەردىخات، ھەر ئەو تايىبەتمەندىيە كە وشە زۆرجارلائى
مەولەوى (پەچ لە بەر) دەبىت و مەرۇف ھەركاتى (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دەكات يان
دەينىووسىت ئەو دوو وشەيە دەبنە دوو مەرۇقى عاشق و مەعشقوق. (دل نە پەنھاندا)..
ھەلگىرى گۇزارەي زىكىرىدىن و تىپەپىنى ناوهكاني خوايە دوور لە پىا و هات و
ھەرا. وىنەكە بىنچە لە تەشبىيە دەطافەت و خواستن تىلىنىشانىيىش تىيدايدە.

۳ - كۆترەكە ئازاد حەريمى دل بىت

دانەي مۆبىت چىن پەي وىت غاقدىن بىت

تۆ كۆترىكى سەربەست بۇوى لە ئەرزى حەرامى دىلدا، كە كەسى تر ناتوانى پىي
تى بىن، بۇ خۇت چىنەت دەكىرد لەدانەي خۇشەويسىتىداوناگات لە ھىچ نەبۇو {دېوان
لەپەنھان دا}. ۵۸

د. ئەنۋەر لە كىتىبە بەزىخەكەيدا لە بابەتى لاۋاندىنەوە و شىن دا دەلى ئەم بابەتە لاي مەولەوى دەچىتە چوارچىوھى لىرىكاي فەلسەقىيەوە {لىرىكاي..J..148-166}.

گومانى تىدانىيە كە مەولەوى لە شىعرە تايىبەت و بۇنىڭەراكانيدا ھەردەم چاوى لە يار بۇوە، موناسەبەكان تەنھا كېرىتى گۈركەتنى شىعرييەتى مەولەوين و زۇر كەم تايىبەتى يەت و تەقلیدىيەت دەبىنى. لە مەۋايدەكى گشتى و پرسىيار و رامانە زۆرەكانى ھەممۇاندا دەسۈرەتتەنەوە. لە كاتى ھەربۇنەيەكدا مەولەوى نۇوسىپېتى زۇر ئاگاى لە شىعرييەت بۇوە، لەو پەرى خەيانەوە ھاتوتە ناو پرۆسەكانى نۇوسىن و پەوانبىزى زمان و دروست كەدنى وىنەي شىعري. باززۇر بۇ بۇنەو مناسەبەتى تايىبەتىش نۇوسىرابىن كە لە ئىمە دوورن، بەلام مەولەوى لە پىنگە سەراتىزى نۇوسىنەوە كە (زمان و جادو كەدنەكانى مانايە... بۇ چەمكەكان). ھەردەم ئىمە دەباتە ناو باخچە سەحر او يەكانى شىعري خۇى.

كۆترى ئازاد خواتىنە، تو كۆترى ئازادى لە خاکى حەرام كىراوى دلى منا، دلى من لە كەسى تر ناكىرىتەوە توش لە ئامانى خاکى حەرامىدای وەك (كەعبە)، دلى مەولەويىش بۇ خۇى دەبىتە كابەي خۆشەويىستى بىارانى، ئەبوايە پاربىزراو بوايە كەس دەستى بە خاکى حەرام كراو نەگەشتايە و كۆترى ئازاد ھەتايە خەرىكى چىنەي موحىبەت بوايە. كەچى صەيادى چەپىگەرد فرسەت دېتىن لىسى. دەسدرىزى كەدەن سەرشوئىنە پېرۇزەكان تاوانە و مەولەوى ناپاستە و خۇ كوشتنى ناوبىراو بە تاوان دەزانى بەلام تاوانەكە دەخاتە نەستىزى چەپىگەردەوە پەنگە لە بەر ئەمە بوبىت كە بکۈزۈكە لە بنەمالەمى شىخان و خۆشەويىستانى مەولەوى بۇوە.

4 - صەپاد چەپىگەرد ئاخىر فرسەت سەند

ناكاو دور ئەندىز دوورىيت وە دلى شەند

پاوكەرى چەپ گەردى گەردون ئاخىر فرسەتى هېننا و لەناكاو (لە دوورەوە وەشان-پىكەن) دوورىيەت لە دلى وەشاند.

(دوورىيت وە دلى شەند) مامۇستا مدرس دەنۋەسىت تىرى دوورخستەوەي دا لە دلت، بەلام من لام وايە ستاتىكى تر لەو مانايە ئەمە كەنەقاو دورو ئەندىز (لە دوورە وە پىتكەرای) بىي... ئەمە مانايەش دەخاتە دلمان بۇيە. دوورىيت وە دلى شەند واتە:

که تؤی برد (کوشت) له ئىمەی كردى كە له دلمانا بۇويت (تؤوى دورىتى وەشان بە دلمانىدا) كە زەرىفانە دەمانگىزىتەوە بۇ دل لە بەيتنى پېشۈودا كە پى بۇو لە دانەي مۆبەت، بەلام كۆتەركە كوزراو (دانەي دوورى وەشىنرا بەدلدا) صەياد ھىنندە تر تاوانبار كراوه لە ھەناوى بەيتنى پېشۈودا، چونكە كوشتنى لە ئەرزى حەرامدا ئەنجام داوه.. بەلام (دوور ئەنداز) جۇرىتكە لە پاكانە بەوهى (كوشتنەكە بىن ئەنۋەست بۇوه و...).

٥ - ھالى كىزدى زام جىڭەر گۆشەي وىيم

موو ئاسا و ئايىر ھەر پېچ مەدا پىيم

ھىشتا كىزدى زامى جىڭەر گۆشەكە خۆم (ددبى پېش ئەم خۆي منالى مردېي) وەك مو كە ئاڭرى پېشان دەي، پېچ و لولى كردووم. مۇوكاتى ئاڭرى لى نزىك كەيتەوە قرچە و كىزە، قرچۇل و لۇولى دەكتات. ھەرچەندە لېكچۈونە كە بەھۆي ووشەي (ئايىر) دوھ روونە. ھەرودە مۇو يان مۇوه زامە بە زۇرى لە سەرپەنجە دىت و ئازار و گېر وە شانىكى بەسۋى ھەيە. ھەر لەم باردوھ حەمدى دەلى: (رەبى مۇي لى بىت زمانى پەنجەكانى ھەلۇھەرى)

وەك چۈن زامى مۇو لە پەنجە هاتن و ئاڭرى ئازارى ئەو نەخۆشىيە، مەرۆڤ لول دەكتات. زامى بۇلە مردن بەو جۆرەيە (مەرگى كورەكە خۆي و...) يان ئىشى مۇوه و ئاڭر تى بەربۇون ھەردووكىيان لۇوليان كردووم، چونكە (مەدا پىيم) بۇ كۆيە نەيۈوتە مەدق پىيم. من بۆيە بەجۆرە راڭەم كرد راستەو خۇ بە دواي ئەم بەيتنەدا (ئىش زام سەخت) ھاتووه. دەزانىن ئىشى زامى مۇودش سەخت و بەئازارە.

٦ - ئىش زام سەخت تۈچ ئاما پېش دا

ھەر ئىشەن مەدييە كەفتەن وە ئىش دا

ئىشى زامى سەختى تۈيش ھات پىي دا (بە دلى مەولەوي دا) وە ھەر ئىشە دەبىنى دەكەۋىت بەسىر ئىش دا (دەرد وەبانى دەرد، ئىش وەبانى ئىش) فولكلۇرە لە نىوان (پېش دا و ئىش دا) جىناس ھەيە.

۷ - ویت ته‌نیا نه‌یاز مه‌ Hammond نه‌زانی

من شهیدا تهر بیم په‌ریت په‌نهانی

خوت ته‌نیا هه‌یاسی مه‌ Hammond نه‌زانی، ئیشاره بؤ مه‌ Hammond پاشا به سولگان محمودی غه‌زنه‌وی و جواندنی حاجی مه‌ Hammond یاروه‌یس به (هه‌یاسی) ژیر.. واته تو ته‌نیا نیت هه‌یاسی ژیر.. من بؤت شیوا و شهیدا و لیوہ تر بووم به نهینی (پی ناخوش بونوی مه‌وله‌وی بؤ کوسته‌که دوور له ریا) له خواستنی (نه‌یاز) ادا بؤ باوکی کوژراو ئامازه‌ی عاقلی ده‌خویتیریت‌هه وه، مه‌وله‌وی وهک چون باوه دهیه‌ویت ئاموزگاری و سهبووری مه‌ Hammond یاروه‌یس بدانه‌وه پئی بلی تو پیاویتکی ژیریت و ده‌بیت شان به‌یته به‌ر ئه‌م کوسته و هر توش نیت.. هتد که دوو به‌یتی دواتر زیاتر ئه‌م رایه ده‌چه‌سپینن.

۸ - به‌لام با جه تیر به‌لام قه‌زاوه

پال دهیم وه هولله‌ی قه‌لامی ره‌زاوه

به‌لام با له دهستی تیری به‌لام قه‌زاو (شیلانه‌وهی بیزه‌ی باوی (قه‌زاو به‌لام بردن) خۆمان پائنده‌ین به هولله‌ی قه‌لامی ره‌زاوه.. واته به‌وهی رووی داوه (نه‌ه و تیری به‌لام قه‌زاوه که پیکایتی).

ته‌نیا رازی بون مايه‌ی پاراستنی خۆمانه (رازی به قه‌زاو خوا) کاتن ئیمه‌ه ېازی بین و خۆمان به قولله و قه‌لامی رازی بون قایم کردبىن، نه‌وه تیره‌گانی به‌لام قه‌زا کارمان لى ناکات. چوون باومر به قه‌زاو قه‌دەر يەکیکه له بىچىنە پتەو و قایمەگانی دین و کاریگەری گەورەی ھەمیه لەسەر به‌ھېزکردنی روح.

به‌لام منه‌وه جوانترین و ھونه‌ری ترین به‌یتی ئه‌م شیعره ئه‌م به‌یته و به‌یتی (سی‌یەمن) بؤیە ناوه‌ینانی نه‌یاز بؤ حاجی مه‌ Hammond یاروه‌یس گەر له ژیری و و مرگرتنى ئاموزگاریه‌کانی دوو به‌یتی ئاخرى شیعره‌گه نه‌بیت (ھونه‌ری تیانی یە) که ئەمەش پیچه‌وانه‌ی سەلیقه‌ی نه‌دهبى مه‌وله‌وی و ستراتیزی نووسینى نه‌وه، چون مه‌وله‌وی کاتن (ناویکی تایبەتی. شوین یان كەمن يان گیاندار و سروشت) به کاردىن ئەنیا به وشكى و مانا تایبەتی يە رووتەگه داناكە‌وی، به‌لکو دەیخاتە خزمەتى مانى تويوه. {مەولەری و تەقىنەودى زمان ل ۴۹-۴۶}

۹ - تا بدوق صهفای بینگانه و خویشنهن

هر وختن بهر ق باز مان و ویشهن

تا برات کهیف و خوشی به بونگانه و ناشنا، هر وختن بیشیباته و هم مالی
خویه‌تی.

واته تو هیچت نه بوده منال خوا پی داوی. چون بونی منال کهیفه لای هم مولو
که‌س، کاتن که دشمری مالی خوا خویه‌تی و تو دسه‌لاتت نی یه. له نیوان (بدوق بهر ق،
بینگانه «خویش») دا دژ یه که‌یه. که‌واته لای نیمانداری راسته‌قینه ده‌بیت
جیاوازیه کانی (له دایک بون و مردن) که‌م کرینه‌وه.

په‌نگه هر نه دلنه‌وایی کردن و نامؤژگاری یهی مهوله‌وی بوبیت که بونه‌ته
مایه‌ی سه‌بوروی و رازی بونی حاجی مه‌حمودی یارو‌دیسی باوکی. چوون له شین
کردن‌که‌یدا بونگاره‌که‌ی نه‌مه هست پی ده‌که‌ین. بوسه‌رنج چهند به‌یتی له و شین
نامه‌یه ده‌نووسین. که‌خوی ناماژه به شیعری مهوله‌وی ده‌کات و (۹) به‌یت له شیعری دل
دیار نیه‌نی مهوله‌وی تی هه‌لکیش شیعره‌که‌ی ده‌کات و ده‌لیت:

چهند فه‌رد مه‌عدووم ده‌روون جه و دیدا

مارووم جه ته‌نخواه ناله و نه‌یدا

دوای نو شیعره‌که‌ی مهوله‌وی ده‌گاته به یته‌کانی سه‌بوروی و ده‌لیت:

په‌له نه‌واچی نه و غم په‌روه‌رده

نه‌لیت مه‌یلمان نه دل بهر که‌رداه

خه‌یر و دللا تا گیان نه‌تؤی قه‌فس بون

که‌م که‌م ناموشوی نامای نه‌فس بون

حه‌یاتم وه مه‌یل بالای تورکی تون

خه‌یالیج نه فیکر ناما و ناموشون

سەنگى سەنگ و خاڭ نە سەر دۇشم بۇ
مەر ئەو سا مەيلىت فەراموشىم بۇ
پۇلە چار نېيەن كەردەي خودايە
گىردى مەوجوداتى ۋەناس، ئەو، مايىھە
وەر نە سا مەۋيا وە داخى تۈزۈھە
سەر بىنiam وە سەنگ سەرای گلگۈزە
مالۇوم شاك نى يەن مەر ھوونەن نۇمۇر
پەرەي وەختى وىش تا وادى دەستور
پەى تەسکىنى زام وەي چەند فەرددەوە
پۇلە ۋەناي تۈم تىكراز كەردەوە
دلى پەى تارىخ وات وە دەم دەرىنەوە
وەي داخ حەمىف دەنباى وېران كەردەوە
{كەشكۈلى حاجى مەحمۇودى يارۋەيس. عوسمان محمدەمەد ھەۋامى ل ۸۸۶}

شیعری پازدیده‌م

۱ - ثهی دل مزگانی ناما کفوج یار

شای شادی سه‌ردا خه‌مان کفرد فیرار

ثهی دل مزدانه‌م بدهره‌ی کوچی یارهات، شای شادی (سه‌ردا- سه‌ردانه‌وه، گه‌رانه‌وه، ده‌رکه‌وتنه‌وه) گه‌رایه‌وه و خه‌مه‌کان هه‌له‌هاتن.

له رساله‌ی عیشقدا به (دله مزده بیت لیت). رافه کراوه‌بئیمه بولندوان لم شیعره و دروستکردنی مانای تر زیاتر پشت به رساله‌ی عیشق ده‌به‌ستین {رساله‌ی عیشق ل ۱۱۵} و زیاده‌ی خوشمانی ده‌خه‌ینه سهر، مه‌وله‌وهی لم به‌یته‌دا گه‌رانه‌وهی یار، سه‌رده‌لدانی شادی و که‌یقه و بؤ خوی یار له دل دا نیشن زدمانی حوكمداری شای شادی و ته‌قرو تونا بیونی خه‌مه‌کان و له‌شکری خه‌مباری يه، فهرمانپه‌وایی کردنی (شادی و غه‌م) لای مه‌وله‌وهی چه‌ند باره بوقته‌وه و ده‌سه‌لاتی هه‌ریه‌که‌یان په‌یوه‌سته به‌یاری ده‌روونی شاعر و مه‌یلی یاره‌وه. له نیوان ناما و فرار شادی و خه‌مد ادز یه‌ک هه‌یه و شای شادی خوازدیه بؤیار.

پیزه‌ی (مزگانی) ارنگه له سه‌ره‌تاوه به خششیکی شیختیاری بیوبیت به راه‌به‌ربی‌دانی هه‌هوالی خوش درا بیت. بسو ناوه‌دانکردن‌هه‌وه و دابینکردنی پی‌داوریستیه‌کانی (هورمزگا) نهم نه‌ریقه‌ش تائیستا به‌رده‌وامه و خیزو بیتر ده‌دریته مزگه‌وتنه‌کان خودی ووشه‌ی مزگه‌وتیش پیشه‌که‌ی (هرمزگا) يه به هیچ شیوه‌یه ک ته‌رجه‌مه‌ی (مسجد) نیه. {کزقاری حدله‌جه. ۱۲۷ لامشتن ووشدی شیرین نووسینی به‌نده به ناوی م هه‌رامی که بداخله هه‌ر ندو ژماره‌ی سالی ۲۰۰۲ ی آیدر جرو}

۲ - ها گه‌ردو غوبار مه‌حمه‌لن دیاره‌ن

دهک لیلاویت بؤ چونت قه‌راره‌ن

نه‌وه‌تا ته‌ب و نویزی که‌زاوه‌ی دیاره، دهک کویراپیت دابیت چون قه‌رار نه‌گری. ته‌ناسوبی نیوان (گه‌ردو غوبار و مه‌حمه‌لن) پایه و شکوی (یار) شای شادی ده‌رده‌خات که ده‌بی چه‌ندین عاشق هاورای بیوبن.. دوور نیه نه‌م شیعره‌ش له گه‌رانه‌وهی دوستیکدا

نهبوو بیته بیانووی نووسین. وه دهبن نهوش بلئین دوعای کوپربون له چاو نههونه
ترو باشتره، چونکه دیتن له دهست نهده، گوپرایی دل خراپه، به صیرهت ون دهگه.
نهم به پنه لؤمه کردن له نهچوون بمهرو پیز نازیز. بؤیه ده بیت یاریکی پلهداری
عرفانی بیت و دوورنیه شیخی به هادین نه بیت.

۲ - چوون به دهن جه تاو هیجران بالاش

نه مصلأهaz و هیز نه معهنهنمن جه لاش

چوون به دهن (لاشهم) له تاوی دووری بالای له راستی دا (هازو هیز) تافهت و زهوق
و توانای نه ماوه. لیزهدا به دهن دعیت به نهش مانا کریت، چونکه هازو هیز ده لاله تی
نه توانین و جووله‌ی هه لگرتووه... که کهنسن له نیش دا تممهان بیت پی ای ده لین بی
نهش، همه رووه‌ها پیویسته بو تریت (هاز) واته (زهوق.. پالنه‌ری جووله‌ی کهیف) له
هؤلکلوردا هاتووه:

نه چوْلم پی هن نه ناوه‌دانی
نه چوْلم پی هن نه ناوه‌دانی
مهوله‌وی له دووری ياردا هم بی هیز و توانا بووه، هم بی کهیف و زهوق.

۴ - هراقش بهو تهور تهوانا سنه‌ندهن

پا قوه‌ی رهقار جه لاش نه مه‌ندهن

جیابوونه‌وی به جوئی توانای لی سنه‌ندوم، پی (فاج) هیزی بزاوتنی (جووله‌ی)
له لانه‌ماوه له رساله‌دا (پی یه کان هیزی پیگه رؤینیان نه ماوه) لام مانا یه وردتر
نهوهیه که پی له خوی دا قوه‌ی به کاربردن و جووله‌ی نه ماوه، چونکه نه ک نه چون
به رهو پیری مه‌حمه‌لی دوست ده پوشیت، به لکو ده لی له جویی خویشی دا توانای
ههستانه‌ودی نه بیووه، نه مه‌مش کاریگه‌ری فراق خهسته ده کاته‌وه کهنسن که له بمه
که‌ستیکی نازیز هه لنه‌سی... دوریه‌که‌ی نه زنؤی شکاند ووه و قاچی له جوله خسته‌وه
بؤیه له په‌یتی دواتردا گیان ده نیزه‌تنه پیشوازی.

۵ - هرسه‌تمن شهرواح بشو و پیشواز

په‌ردنه بینایی تو په‌ی پایه‌نداز

هەلیکە ئەی گیان (گیانەکان) بىرۋەرە پىشوازى، دەبىتىت بوترىت ھەن كەوتى ئەم
ھەلە بۆگیان لە بى قۇدتى پىنى بەيتى پىشودودىيە، چونكە پى نەشكایە (جزودكانى تر)
ئەم ھەلەيان بۆ گیان نە دەرەخساند، بۆيە لىردوھ مەولەوى كە پى شكاۋى و قۇدت لە
دەست دانى بزاوتنى خۆى پى راگەياندىن فەرمان بۆ بەشەكانى لەشى دەردەكتات بکەونە
خزمەتى پى و قەدومى يار. پەرددى بىنايى تۆ بۆ راخەرى.. ناسكى تەركىبەكە لەوددايە
كە بىنايى پېر لە دىمەنى جوان و گرتەي جوانى سروشت. پەرددى بىنايى، ئەو ھەمو
جوانيانەي كە بىنراون و خەزىن لەسەر پۈرى ۋادەخىرت. كاتى دىدە كۆنۈر بىت پەرددى
بىنايى دەبىتە پەرددى لىلائى لە شويىنى تر ئەم تەركىبە ھەيە. وە مادام لە بەيتى دواى
ئەمەدا دىدە دەكتە فەرشى بەرپىنى رېنگەي. بەمەش مەنزلى حەوانەي شاي شادى
(يار) دەبىتە كۆيستانەكانى ناوجاۋى

چۈون مەولەوى نازىزەكانى لە چاودا ھەلدەگىرت لەبەر فىنگى و تەرى و
سازگارى. لەبەر بەرۈزى شويىنى چاو لە چاو بەشەكانى تردا. بۆيە دەكرىت پەرددى
بىنايى سەربارى واجبى وەك (راخەر - پايەنداز) پەرددەدارى تايىبەتىش بىت لە چاودا،
كە ھەموو ئەم سحرانە لە ووشە رېق لەبەرەكانى مەولەوى دا لە ئىئمە دەكرىن.

٦ - دىدە فەرش بۇوزۇ و سگە رېشدا

تاکە سەمەندىش پا بىنيق پېشدا

دىدە فەرش راخات لەسەر رېنى دا (دەكرىت فەرش=پەرددى بىنايى بەيتى پىشتر)
واتە پەرددى بىنايى كە كرا بەراخەر (فەرش) لەم بەشەدا دىدە لە رېنى ياردادا راي خات
تا ئەسىپى يار (ئەسىپى شا) پېنى پىا بىن (ئەسىپى نازىز كە ژاوهكەي بەسەرچاۋ).

٧ - عەينەين وە ئەسرىن ئاۋ پاشى راش كەر

نەك گەرد بىشىق و گۇنای دلېھر

چاوهكەنەم وە فەرمىنسك ئاۋ پەزىتىنى رېنى كەن، نەوەكە توڭ (پەلە) بىنىشى لە گۇنای
دولېھر. وە ئەم وىنەيەش بەكەمىن جىاوازىيەوە لاي مەولەوى و دواى مەولەويش دووپىارە
دەبىتە وە

٨ - نهقدی گیان شاباش بالاچی ئالاش گمر

موژه بۇ جاروب گەردى پالاش كەر

پېشەكى و حازرى (بەر لە ھەمۆ شت - نقدى) گیان بىدە لە شاباشى بالاچى. شاباش (نەريتىكى كوردانە) بىرڙانگ (موژه) بۈگىكى تۆزى نىشتوى بالاچى، بىرڙانگ تۆش وەرە گىكى تۆزى پىلاوەكەي. (بە بىرڙانگ پاك كىردىھە وە تۆزى پىلاوەكائى) ھەرچەندە ئەم بەيىتە جۇرى لە درىزەدان ئەدات بە شىعرەكە، بەلام لە بىرەمان بە پىشكەننەكەي كاڭ خەكىم گواستىمانەوە، لە ديوانەكەدانىيە {مۇلۇرى حكىم ل ٨٦} ھەرۋەھا شويىنەكەي لە بارە و لە ھەناسەدانى ئەو شىعەدا جىنى دەبىتەوە بىنچىكە لە وەش ئىيە نەدرەقەتى گەران و پىشكەننەمان ھەيە، وە نەبۇ خۇينىدەنەوە ئەو دەقانە خۇينىدەوارىن، بۇيە لەم كەتىبەماندا زىياتىر لە (ستاتىكىاي وىنەكان و جادوى مانا) گەراوىن ساغ كىرىنەوە و كۆكىردىنەوە و پاست كىردىنەوە دەبىت بە بەلگە و پشت ئەستورى نوسخە و بەيازەكان بىت كە ئىيمە لەو بوارەدا بىي سەۋادىن.

٩ - باشى خال خاسان جەمبىن پەھپەي گول

وە ئەساسەوە ياو ۋە مەنزىل

باشى خال خاسان (خاودەن جوانى تايىبەت) دەم و چاۋ وەك پەھپەي گول، بەم تەدارەك و رېكخىستەوە (بەم تقاقيەوە كە بۇم سازاند) بىگاتە مەنزىل (مەولەھى نىعەتەكائى دل و گىيان و چاۋى خۇى سازاند لەبەر پىشى هاتنى دا.

۱ - ئیمشه و مهینه‌تان نه دوروون جمهمن

خیل خانه‌ی که‌یضم پر جه ماته‌مهن

ئیمشه‌و له دروونى مندا مهینه‌تەکان كۆبۈونەتەود، مهینه‌تى زۇرى دوروون
(مهینه‌تان، جەم) كۆن، خیلخانه‌ی که‌یف پر لەماتەمە، خیلخانه (خانه‌دانى)، ئامازە به
شويىنى قەرد بالغ واتە لەبرى نەودى خیلخانه‌ی که‌یفى من پپاوا پر بى لە زدوق و چىز و
خۆشى، جەمەی دى لە ماتەم و مهینه‌ت.

۲ - ديارەن دووهى دوورى زۆركەرددەن

سوپای خەم و ھەم ھجوم ناودەرددەن

ديارە دووكەلى دوورى هيئى داوهتە بەر خۆى (زۆر كەرددەن) هيئى نواندووه.. و
مانۋېر دەگات، سوپای خەم و ھەم (خەم و پەزارە و دلتەنگى) شالاۋى هيئناوه.

۳ - شنۇي ئارەزووی وەصلت ۋەھور كەرد

لاقاو مهینەت كۆگاي شادى بەرد

شنۇي ئارەزووی وەصلت (پىگەشتىن) پاشىلى كىردىم (ظھوركەرد) شنۇي مەيلى
پىگەشتىن راپورد، لاقاوى مهینەت كۆگاي شادى برد. نەو شنۇ ناسكەي ئومىيد و
ئارەزووم كە بۇ لقات ھەم بۇو، رېقىي.

۴ - ھوناوا دهروون رېشەي گيان كەندەن

سەرمایەت تاقەت نە دەستم سەندەن

خويىناوى دهروون رېشەي گيانى كەندەو (ريشەكەن كردىنى درەخت لە كاتى
ھەلگىشاندا) سەرمایەت تاقەتى لە دەستم سەندووه (ئارامى و سەبر و بەخۆدا گىرتى)
كە بۇ خويان سەرمایەت بەنرخن لە دەستم چۈون.

۵ - مهحالله نیمشه و گیان وه رُو بهردهن

جارینوتەر تەواف ئاسانەت كەردىن

مهحالله نیمشه و تابەيانى زىندۇو بىم (گیان بىبەمە رُوژ، رُوژ بکەمەوە) وە جارىتكى تر تەواف و زىيارەتى دەرگانەكەت (ئاسانە) بکەم. شەو وە رُو بەردهن لاي مەولەوى ھەندى جار مەحالله و ھەندى جاريش بەھەزار حالە.

٦ - ياخوا سەبۈرى بە دلن باوھرى

خەزانەي ئارام پىيم عەتاڭمىرى

نزا و دوغاڭرىنى ئارامى و سەبۈورى لە خوا (خوايە سەبۈورى بە دلن بىشى و لە خەزىنەي ئارامى بەشم بىدەي). يان تەواوى ئارامىم بىدەيقى.

٧ - بەل وەرۇ بەرروون وە هەر حال نیمشە و

كە روون زىارت دەرگانەكەي ئەو

داواڭرىنى سەپىر و ئارامى بۆ ئەمشەوە دەلى، بەلكو بەھەر حال بۇوه رۇزملى بىشىتەوە و زىيارەتى دەرگانەكەي بکەم.. ئەم دوو بەيتە لە شىۋەئى نزاو پارانەوە و گىريمانە دا لە ھەناوى بەيتسەكانى پېشەوەزاون و چۈرۈكى درېتەپىشانيان بە شىعرەكەداوە، ھەرچەندە دوابەيتى شىعرەكە ھونەرى تەرە، بەلام تىكرا ئەم شىعرە لە وينەي چىرى جوان و سەلىقە و نەرىتى مەولەوى خالىيە لە چاوشىپەرى تىرى دا، وە تەركىبات و ھونەرەكانى وينە دروست كىردىن بەم شىعرەوە دىبار ئىن و ئەو تەركىبانەش كە ھەن (دوھى دوورى، لاقاوى مەينەت، كۈگاى شادى...) جوان جىيان نەگرتۇوە، ھەرودەها ئەوانەي نەسمەر مەولەويان نۇوسىيەدە شىعىددە تەمۇونەيان نەخواستۇوە بۇ باسەكانىيان و كەمتر ئىنى دواون، جەنابى مدرسىش پەنگە ھەر لەو پوانەگەوە بىت كەمتر پاڭھى بۆ كردووە، وە پەنگە لە شىعرە سەرتايىيەكانى مەولەوى بىت و مەولەوى قال نەبۈوبىت لە دارپشتهى وينەي شىعىرى دا، بۆيە لەشۈيىنى تىردا زۇر جوانىز ئەو تەركىبانەي يان لەو جۇرەدى جىن كردوەتمەوە و سەرنجى خۇپىنەر دەبەن.

٨ - سهربنیه و دلخاک ناسانه‌ی دولبه‌ر

به و ئارەززووی دل گیان بەرسق و دل بهر

سەر بىنیمە خاکى ناسانه‌ی دولبه‌ر بە ئارەززووی دل گیانم دەرچى واتە سەلبى
سەرە مەرگى نەبىم و دل بە ئارەززوو بگات كە تەواقى ناسانه‌كەتەو نىتەر ھىچ ناواتىكى
ترم نى يە.

شیعری حەقدەیم

۱ - ئاماوە وەھار وەھارى شادى

بۇيى عەقىر نەسىم خونچەئى ئازادى

هاتەوە بەھار بەھارى شادى، بۇنى عەتىرى نەسىمى خونچەئى ئازادى. مەرج نىھ
نەم بەھارە، بەھارى سال بىت و دەنگە كىنايە بىت لە (سەركەوتلىق قارىمانى ئىرىكاكە)
بۇيىدە. ئەنور لە كىتىبەكەى دا دەنۋوستىت مەولەوى لە چەند غەزەلىكدا كە لە
پەنجەئى دەست كەمەن ياسى شاد بۇونى گەيشتن بە ياردەكتا، بۇ دەعونە لېرەدا شاعر
يان پالەوانەكەى لەگەن سروشتدا رېكىن و بارى ھەردوولا ھاۋ ئاهەنگەيىھەكى تەبای
تىدىايە ئىرىكاكى ل. ۱۰۹-۱۱۵.

من پىيم خۆشە ئىگايەكى تر بە ئومىدى كردىمەوە بەنچەرەيەكى نوپىز لە سەر
پەيوەندى مەولەوى و عەنبەر بىگەمە ئەم شىعرە. كە لە درىژە پاڭە كردىنى دا
سەرنجەكان دەخەپىنە روو.

۲ - خىلخانە خەفەت بارىبەنيش كەردىن

مەينەت رۇونىان وە ماواي مەردىن

كاروانى خەفەت بارگەو بىنەپىچاوهتەوە. وە مەينەتىش رۇوي لە ماواي مەردىن
كەردووە. مەينەت كۆچ دەكتا بۇ نىشتمانى مەردىن... لە شوپىنى تردا ئەم تەركىبانە و
مانى اچابى ئەم وىنەيە تەواو بىچەوانەيە و لە شوپىنى خۆياندا لىيان دەدۋىپىن، (ها
تەھەوە ياساکانى گەردون لەگەن ساتە وەختى نۇسىنى شىعرەكەدا) واي كەردووە
شاعرەكەمان شىعرەكەى لەسەر پەرگەماي (هاتنى بەھارى شادى) چىنیو.

۳ - خەم وىنەي كەمان قامەت خەم بىيەن

ھەوارگەئى قەدىم نەدەشش شى يەن

خەم وەگۈكەمان بالائى چەمبىو و ھەوارگەئى دېرىپىنى لە دەست دەرچۈوە.

جوانی ئەم وىنەيە و دىستاو ئىيە و ھەرددم لە جولەدایىه، سەرىبارى پىشاندانى نەوبەرپى زەوقى شاعر و بالانس بەرزى شادى پىشان دىدات، دەولەمەند و پېرىشە لە پاڭەدا و بەخىشىنى بۇ زەنى نىمە لەوبەرپى سەخاودىتىدایە. لە وىنەكە لىكچوون و جىنامسى تەواو ھەن خەم ودى كەمان لىكچوونە. خەم: خەفت و پەزارە. خەم لاربۇونەوە و چەمانە.

(۱) چەماندىنى بالاى خەم:- لە پەل و پۇختىنى خەمە و جوانىلى سەندىنەتى كە ھىمماي وزە و توانا و كارىگەرى خەمە، بەلام گەپاندىنى خەم بە چەماندىنى بالا پېرىبوونىيەتى ئەتوانى بەراوردى جوان و پىر بىكەيت لە رۇوي ھىزەوە. يانى خەم پىرە و ئەو خەمە گەنج و بەھىزە نىيە، كە دەرۋەسم بىت.

(۲) لە دەست چوونى كۆنە ھەوارى خەم:- خەم خەلکى ماواى (مەولەوى يە يان خەم خەلکى دلى مەولەوىھە) ئىيىز خەم ھەوارى كۆنە خۇي لە دەست داوه، ئەم فەرىتى مال لە ھەوراى يە چەند لە ناو كوردا لىرىكى يە و چەندىن پازى پىر لە خۇشەويسى و ئىنتىمىاى سروشتى خولقاندۇھە. كاتى كە خەم دىننەتە پىش چاوت، خەمى پىر و چەماوه و ھەوار لە دەست چوو بەزەپەيت دەبزۇرت، كە دىسان مەولەوى لەو پەرپى قۇدتى داھىتىندا دىئتە بەرچاوت كە تواناى سحرى شىعري نەو سەراسىمەت دەكتا.

(۳) سەلەفىيەتى سروشت و جوانى دەخاتە ئەندىشە رۆمانسى يە كانى خوينەرەوە ھەوراگەى ھەدىم، بەرلەھە بىيدەپەتە پال خەم بەگشتى، مەلبەندى بىرەوەرىھە پەنگاۋ رەنگەكانى جوانى و شايەتى را زەكانى عەشق و گۈرانىيەكانى دىنداire.. لە فۇلكلۇرى ناوجەى ھەراماندا ھەيە و بە فراوانى چووهتە ناو شىعري شاعرانەوە و تەنانەت ناواي مىلۇدىيەكى زۇر خۇشە، پىتم وايە ئەو فۇلكلۇرە دەگەۋەتە پىش مەولەوى.. و رەنگە لە سەرەمەن صەيدىدا لە دايىك بۇو بىت. مەبەستم لە گۈرانى باو و ناسراوى ناوجەى ھەرامانە. كە بەم دىپە شىعرهوھ ناسراوە،

ئارۇ رام كەوتەن كۆنە ھەواران دىماي بالا توپ و دەشيم نەوياران

٤ - بەزم و شەرق و عەيش نە دەرۋون خەمن

ئانە هىچ نەبۇ نە دەرۋون خەمن

بهزمی شهوق و رابواردن له دهرووندا جمهه و (دهروون پره له شهوقی خوشگوزه رانی) پیچه وانه‌ی زور شوینی تر لای مهوله‌وی، نهودی هیچ نه بی‌ له دهرووندا و کهس حسابی بو نه کات خهمه، دیسانه‌وه زور جوان خهمه تر فکردووه و له پهله و پوی خستووه. دلئی نهودی هیچ نه بی‌ خهمه، نه‌مهش یه‌کیکه له شهله دیاره‌کانی و هستایی مهوله‌وی له ریزکردنی وشه و دروست کردنی مانادا له وینه‌که‌دا جوزینک له دزیمه‌ک له نیوان (شهوق و عهیش «خهم») وه جیناس له نیوان خهمهن و جهمن) داهه‌یه.

۵ - نینه نه‌تیجه‌ی دیای بالائی تون

نیشانه‌ی وصال خال نالائی تون

نه‌مهش له نه‌نجامی بینیشی بالائی تزویه، نیشانه‌ی وصال (گهیشن به مراز، گهیشن به مه‌عشق، بار و چیز بردن لی). گهیشتی خالی نالائی تزویه به نیگای من، وصال، په‌پوهندی کردنه تا ناستی پیکه‌وه بهستن و چیز بردنی دلدار و دولبه‌ر. خالیش سهره‌تای هه‌مو و دهست پیکردن و زور بونیکه. بویه من نیازم وایه لهم شیعره‌دا زاراوه و چه‌مکه حه‌قیقه‌کان داگرمه‌وه و بیان خهمه خزمه‌تی و هصلی عه‌نبه‌ر و مهوله‌وی و سهره‌تای دروست بیونی خیزانیکی عاشق.

له دیوانه‌که‌یدا ثالا، به‌رنگ مانکراوه، نووسراوه مه‌بهست جوانه، وه زور جارخال نالا بو و هسف کردنی خالی جوانان به سوبای تورک به‌کار دیت، که سیفه‌تی تورک بو جوانیه‌کانی موژه و خان و نیگا له نه‌ده‌بدنا باو ببوده و خانا دلائی!

نه‌رزا مت جه‌تیر نیگام خه‌تمرهن نیگام تورکهن تورک، تورک هم کافره‌ن

خال نایه‌تیکی بچوکه، به‌لام گمیشن پیشی له هه‌ر کات و شوینیکا به‌لگه‌ی نزیک بیونه‌وه‌یه. وه له نیوان (نینه) لهم به‌یتمدا و (نائه) له به‌یتی پیشودا جوانی یه‌کی سازاندوه که له ناکاو و له پر گه‌رانده‌وه بو شیعری پیشوو هستی پی ده‌کریت ته‌نانه‌ت (حسن تعلیل) دکه، بو به‌هاری شادی (نینه و نائه) که دروستیان کردووه، راشه‌ی هه‌ندی شا به‌یتی مهوله‌وی نامیلاکه هه‌لگرن.

۶ - سرور نهشنه‌ی باده‌ی لوت‌تون

تهنیسیر بُوی عهتر موشك زولف تون

خوشی نهشنه‌ی باده‌ی (لوتف) مهره‌بانی و نهرمی نواندنسی تؤیه، کاریگه‌ری بُونی
عهتری وده موشكی زولفی تؤیه. نیمه (لوتف) مان له پشکنینه‌که‌ی مامؤستا حه‌کیم
ودرگرت که به راست تری دهزانین {مهوله‌وی حکیم ل ۸۶}

کاتی که به‌سهر خویندن‌هه‌ودی سروری نهشنه‌ی باده‌ی لوت‌تی یاردا تی ده‌په‌بری
مهست و سه‌ر خوش ده‌بیت و ده‌که‌ویته عه‌یش و نیشااطی به‌یته‌کانی پیش‌ووه‌وه وه
کاریگه‌ری بُونی عهتری زولفی موشك ناسا.. ردنگه چه‌ند سه‌رنجیک به دلدا به‌رن.

(۱) ئەم ودسفه له شیعره زاتی يه‌کان و بُونه‌کانی خوشی دا به‌رامبهر به عه‌نبه‌ر به
کاری بردووه به دارشته‌ی جیاجیاوه (شه و زولفت ئەخاته یادم و رەشی زولف حه‌لقه‌ی
زولف دیز، لانه حه‌لقه‌ی زولف عه‌نبه‌ر بُوی شه و ردنگ.

عه‌نبه‌ر يان عه‌مبه‌ر: ماکیکی بُون خوشی رەشی له ورگی جوئه ماسیه‌کدایه.
زولفی عه‌نبه‌رین و زولفی موشكین... ودسفی يه‌ک شت و يه‌ک مانان و به‌رامبهر يه‌ک
ددوستن و مهوله‌وی بُو عه‌نبه‌ری ياری ئەو ودسفانه به‌کار دینن.

که‌واته ئەم به‌هاری شادی يه هاتنى عه‌نبه‌ر له شیعره‌که‌دا، ده‌گریت ئەم شیعره
تۆماریکی شه‌وی زاوایی، يان هه‌ر کاتیکی له‌زدت به‌خشی مهوله‌وی و عه‌نبه‌ر بیت،
چونکه ئەو به‌رزی شه‌وقه‌ی لیزدادایه به ئەو شیعرانه‌ی بُو مه‌رگی عه‌نبه‌ری نوسیووه
به‌رامبهر شادی و سروره‌که، پیچه‌وانه‌که يان زۆر جه گبرانه ده‌بیننین.

(۲) هه‌ر لەم شیعره‌دا (مهینه‌ت پو نیان وه ماوای مه‌ردهن) به له بیر کردن و به
فه‌رامؤش سپاردنی ئەو خوش‌ویستی يه ناکامه‌ی دهورانی گه‌نجی لیکبده‌ینه‌وه که به
ھەشتى سید طاهرى هاشمى نیشاره به رازیکی له و جوئه ده‌کات، يانى گه‌یشتن به
عه‌نبه‌ر خەم رەدوین و مهینه‌ت راونه‌ر بیت.

(۳) له (وصال) دا که له به‌یتی پیش‌ووه له و ثیقا‌عه‌ی له به‌یتی پاشتردا دیت،
ده‌لاله‌تی له‌زدت و موتעה ده‌خوینینه‌وه، گه‌یشتن به ئۆرگازم به ناشکرا ھەست پی
ده‌گریت وه مهوله‌وی زۆر زیره‌کانه و له ری‌ی هېئما و ده‌رکی زیره‌کانه‌وه و به زاراوه‌ی

عرفانی بەیانی نه و حاله دهکات. هەر ئەم جۆره خویندنەوانەن کە منيان پاسباردەي نوسین گرد.

وە ناکریت لە شیعرەگانى شىنى عەنبەردا ئەو گەورەبى و شوینەي عەنبەر بخوینىتەوە، كە لە تەمەنی سەرەوەشدا مەولەوى جىن ھېشتوھ، بەلام لە گەنچى و لە زيان دا ئەو شوینە ھەست پىنە كەمین. مەولەوى دواي مەركى عەنبەر ھەست بە بۆشائى بگات هەرچەندە خۆىشى دەلى تا ھەبوو قەدرىت نەزانى. بۇيە لام وايە بۆشىعرىتىكىش بىت دەبى لە زىندووپى عەنبەردا بگەرىتىن. باوهەم وايە مەولەوى دواي عەنبەر پەنچەپەشىمانى گەستتەوە، كە چۈن لە بۇونى پېلە سەحرى جوانپدا بەھەرە و شىعىرى خۆت بۇ تەرخان نەگردووھ.

نەرىتىك لاي شاعرانى سۆقى مەشرىب بەدى دەگەين كە بە زاراوهى تەپودىتەپانە چۈن باس لە خودايان دەگەن بەھە جۆرەش بۇ يارەگانيان دەنۋووسن. يانى ھەمان زاراوه و دەستە ووشە بۇ گۈزارشت لە يارى مەجازى و يارى حەقىقى دەگەن بەلام قۇناغەگانى كامل بۇونيان جىيايە.

٧ - سا پىئىم دەر دەي دەي، پەي پەي، نەوەمەي، مەي

لە طاييف مەرددەم يەكسەر بىھەر حەي

سا بىمەرئى دەي دەي، پەي پەي بە دواي يەكدا بىن پسانەوە وەستان لە مەي مەي (لە طاييف) مەرددەم... نەو شوینانەي كە ھەستى سەودا گەرى و جوانى ياريان دەگەۋىتە سەر زىندووگەوە، هەرچەندە ئەو راۋە سۆفيانەپەي دىۋانەكەش بۇ ئەم بەيتە دوابەيت دەست دەدات، كە ئەوەش لە تافەتىكە زۆر جار لە شىعىرى مەولەوى دا دەبىنин، بەلام ناکریت ئىيەمە لە شىعىريتى مەولەوى دا ھە مىشە (مەلاو سۆفيەكى بىرو تەرىپك) بىننەن بېش چاۋ، وەك چۈن فارسەكان بەھە جۆرە سەيرى حاڭىز ناگەن و ھەممە لايەنە سەرنجى لىن دەدەن.

گەورە و مامۇستام حەممە كەرىم ھەورامى لە قىبىنى يەگانى دا دەربارە ئەدەبىي مەولەوى و خىستنە خانەي سۆفيزمەوە جوانى بۇ چووە داوايەكى زىرەگانە و

هاندۀ رانه‌ش دهخاته به ردّه‌می مهوله‌وی ناسان احتیا‌سازی له‌شیعره‌کانی مهوله‌وی دا حمه‌کریم
هدورا‌سی. سه‌بره‌جان ۲ ل ۱۳۷۶.

زیندووکردنه‌ودی شوینه مردووکان، لهو په‌ری ههست کردنی له‌زدت و موتעה‌وه
سه‌رچاودی گرتووه، له غه‌رق بونون له جوانیه‌کانی عه‌نبه‌ر و به‌هره‌مند بونون لئی
نه‌وهی که سه‌یره لهم وینه‌دا و زور جی‌ی سه‌رنجه، ناو نه‌بردنی ساقی‌یه، نه‌و چرا‌یه‌ی
که دهستی خویندنه‌وه ده‌گریت به‌ره و لیکدانه‌وهی عرفانی که مهوله‌وی له شوین و
مه‌به‌سته‌کانی تردا ناوی دهبات لیره ناوی نابات و دلنيامان دهکات دواکه‌ی راسته‌وهخو
له عه‌نبه‌ره به‌رامبه‌ر نه‌و یاره‌یه که نه‌م غه‌رقی دیتنیه‌تی. له‌باری عرفانی و عورفی
صوّفیه‌وه (له طایف شوینه‌کانی زکری خوان به جوئی نوری خودا یان به‌سه‌ردا
پرژی. که بپی‌ی که‌س و شوین ناوی جیاجیان بودانراوده به حال ومه‌قام و سه‌حرا و
ردنگه ناوی تریشیان هه‌بیت. {بروانه شیعری شدشدم له پی‌تی -ج} .

که‌واته ههست کردنه‌کان به له‌زدت و نه‌شنه له هه‌ر دووباری (مه‌جازی و
حه‌قیقی) دا له یه‌ک نزیکن به مه‌رجی نیخلاصن هه‌بی و دیوه عه‌شقی یه‌که‌یان سوک
نه‌کریت.

۸ - تا په‌ی یارانیج وه نیطمینان بو

سه‌رمایه‌ی نشاط دل حه‌زینان بو

تا دلنيایی برات به دوستان و ببیته مایه‌ی جوله و وزه‌ی دل حه‌زینان.

زیندوو کردنه‌وه یان زیندوو بونه‌وهی به‌یته‌که‌ی پیش‌سوو (له‌طایفه‌کان) (قلب و
روح و سه‌ر..هتد) که نوری خوابان به‌سه‌ردا ده‌رژی، که‌مرد بونون زیندوویان که‌ره‌وه. با
به‌لگه بین بو دلنيا بونون لای (دوستان) (پرسیاری چونیه‌تی زیندوو بونه‌وه
که‌هزردتی نیبراییم له خوای کرد بو دلنيا بونون) نه‌مه باره عرفانی و سوّفیه‌که‌یتی
هه‌ر له‌طیفه‌یه‌کم زیندوو که‌یتمده به‌لگه‌یه بو یاران و چالاکی یه بو حه‌زینان.

من پی‌یم وایه پیچه‌وانه‌ی شاعرانی تر و شوینی تری دیوانه‌که‌ی مهوله‌وی له
به‌یته‌دا له پی‌گه‌ی زاراوه‌ی عرفانی یه‌وه که ره‌مزی لیریکای سوّفیانه‌ن بو (وه‌سلی خوی
و عه‌نبه‌ر) که‌لک و درده‌گریت.

دهشی (دلنایی باران و شادی دل حمزینان) کهس و کاری بوك و زاوای بن باران
چاومران که رانی زاوای بونی مهوله‌وی و حمزینان کهس و کاری بوكی بن دوای بردنی
بوك (ئەمەش نەریتى كۆمەلگەكەی مەولەوی بۇوه) روون کردنەوەی لەطیفەکان
لېردا بە پېتىست دەزانىن کەسسىدەي بۇ ئىمە دەبىت لە حائى بون لە دنیا يە كە لە¹
شىعرى مەولەوی و شاعرانى تردا توشى دەبىن. بەتاپىبەتى لەبارەی راپەي عرفانى
يەوه. پاستى يەكى ئاسمانىش لە عەشقى مەجازى دا ھەمە. كە ھەر ئەو پاستى يەمە
مەجازات بەره و حەقىقتە پى دەبىت.

دل، لە طېفەتى دل سەر بە عالەمى (ئەمرە) و يەكتىكە لە لەطیفەکانى دەرۋون و
جىيا يە لە دلە فەسلەجى و گۆشتى يەكە، بەلام ھەر لە شوينەدا يە و لە ژىز مەمكى
چەپەوە رووه و تەنىشى چەپى بە ئەندازە دوو پەنچە، بەدلدا ھىنانى مەفھومى (الله)
و زکرى دل.. ئەم لە طېفە يە زىندىوو پادەگرى و نامرىت.

پۆح: ئەم لەطېفەتىش سەر بە عالەمى ئەمرە، لەو پەرى دلەوە، و لە ژىز مەمكى
پاست، بە دوو پەنچە پووه و تەنىشى پاست، ذکر کردن بەم لەطېفەتى... يارمەتى دەرە
بۇ قۇناغەکانى تر (بەدل و گىيان لەگەلتام) سەرنج بىدە.

سېر: ئەمېش سەر بە عالەمى ئەمرە، لەم دىويى مەمكى چەپەوە، تۈزى ژۇورۇي
مەمك، بەرپۇوي ناواھراستى سىنەدا خەنى: سەر بە عالەمى ئەمرە، شوينى ئەم
لەطېفەتى سەرۇمەمكى پاستە رووه و ناواھراستى سىنە بە دووپەنچە.

ئەخفا، دوا لەطېفەتى عالەمى (ئەمرە) و لە ناواھراستى چوار لە گىفەكەتى تردا يە،
شوينى لەناواھرپساتى سىنەتى مەرۆغ دايە. دواي زکر کردن بەم پېتىج لەطېفە (زىندىوو
کردنەوەپان) دەبنە خاوهنى نورى خۇيان و ئىتىر مورىد بە دوو لەطېفەكەتى تر كە سەر
بە عالەمى خەلقن دەكەۋىتە زکر. لەطېفەتى نەفس سەر بە عالەمى خەلقە و دەكەۋىتە
ناواچەوانى مەرۆغەوە، پەيونىدارى سروشت و مادەيە. لەطېفەتى ئالىب: زکر کردنى
ھەممو و تەنى لەشى مەرۆغە بە جۇرى مەرۆغى زاکىر ھەست بە زکرى ھەممو گەردىلەكان
دەكەت، مەولەوى كە دەلىت ئەم بەشى لاشم ئاڭاي لەو بەشى لاشم نىيە حائىتى ئەم

له طیفه يه به رده و ام بیون له سه ر زکری نهم حهوت له طیفه يه ده که و نته سلطان الا زکار،
که ته شنه کردن زکر و ته نینه و دیه تی به هه مهوو گیان و بیستنی زکری (الله) يه له
هه مهوو زه پاتی ئه م بیونه و هر دا. شیخ عومه وی ضیا الدین ده فرمومی:

له هه رچی رو و ده که م و دک رؤز عه بانه چی ده مووزاته

له طایف سه ر به سه ر موسته غریقی ذیکری (هوالله) يه.

بۇ تىيگە يېشتنى زياتر بروانه {گەورەری حەقىقەت بىرگى يە كەم ل ۳۶۸ دىرىگى دوھم ل ۲۸۴ دەھرەدا
يادى مەردان ل ۲۰۰} يادى مەردان ل ۲۰۰

۱ - ئىمشەو ھەر خەمنەن ھا نە كەمین دا

ھەر دەرىمن مەۋمۇم وە پۇوى زەمین دا

ئەمشەو ھەر خەمنەن وا لە بۆسەدا و ھەر دەدەن من دەدات بە پۇوى زەمین دا

۲ - دەن نە گەردەلۈول بىن پەرداخى يەن

دەماخى نە گىچ بىن دەماخى يەن

دل نەناو گەردەلۈول، گىزە لۆكەي بىن زەوقى دايىه و شادىم لە گىزە و خۇل بىن
شادى دا.

يان (مېشكم لە گىزى بىن مېشىكى دا) لە پۇوى عادەتى سۆفيانەوە، خۇ بەكەم
گرتىن، دروستە وە لە پەيوەندى دەماخ گىجى بىن دەماخى دا دەگۈنچى، (گىلىسى
ونەقامى) بەخۇيىنەوە. وە رەنگە (گىچ) مەبەستى (سەرددەم و زەمان) بېت واتە دەماخ و
مېشكم لە دەورى بىن دەماخى دايىه. بۆئە لە بەيتنەكانى دوايىدا داواى (دەرس دادان وارشاد
دەكتات) پېتەمېرىدىش بەم جۇزەتى گەشتىووە -

دل لە گەردەلۈول بىن دەماخى يە دەماخ نە بۇرجى بىن دەماخى يە

۳ - سا دەرويىش وە عىشق مەولاي دەرويىشان

وە ياهوى وە سۆز رىاضەت كېشان

سا دەرويىش تو عىشقى مەولاي دەرويىشان و ياهوى بەمسۇزى رىاضەت كېشان.
رىاضەت تەمرين كەرنى نەفس و رۇح (وھرۇشى گىيان بە جۇرۇنىڭ كە نەفس بەرەو پاك
كەردىنەوەي بىبات، رىاضەت شى كە وھرۇشى جەستەتىيە ھەروايدە. بەھەشتى مەلا عبدالكريمى
مەدرس دىارى نەكەر دووه مەبەست لە مەولاي دەرويىشان كى يە، بەلام كاك حەكيم بىن ئى
وايە مەبەست لە مەولانا خالدى شارەزۇوي بېت {مەولەوي حكيم ل ۸۶} و كاك حەممە رشیدى
ئەمېنى بىن ئى وايە مەبەست حەمزەتى عەمل يە {مېرەجان ۲ ل ۳۰۳} كە راکەي دوودەمەن

به هیزتره، ود ردنگه هدر پیر و راهینه و مامؤستایه ک بینت که مادره سهیمه کی هه بینت ردنگه (دلف) یشی مه بهست بینت. به یتی (۵) ا نهم شیعره نهم مانایه پشت نه ستورده کات.

۴ - هرپاسه مهبوّ زدلیلی ده خیل

چینه زیاته ر مازهم وه زدلیل

ههروا ئه بی زدلیلی ده خیلت بم لهمه زیاتر مه مهیله به زدلیلی (چاره سه رکردن) له نیوان (زدلیل، ده خیل) جیناس هه یه. زدلیل و هه ژارو خوشکاو و سوالکه ری به ردم یار ده بینته رو هه لمالا او ترین که س لای عارفان.

۵ - پهی دیگ دهروون جوش کول و کهف

ته سکین نمهک کزهی کهف و دهف

بۇ قازانی دهروون و جوش و کهف و کولی، و دامرکاندنه وهی (ئارام بوونه وهی). خویی کزهی ددست و دهفی تۆم پیویسته. ستاتیکایه ک له نیوان کول و کهف و کهف و دهف دا له ریی ئيقاعه وه دروست ده بینت کاتی سهربۇ خوار، سه رنجیان ده دهی (کهف) کهف و بلق و هەن چوون (کهف ۲) له پی ددست، رەگەز دۆزی تەواوه، وه (نمهک) مانای دروستی خویی نادات و خوازه یه بۇ (تام و له زەت) گەرچى خویی کردن بە سەر کهف و کولی مەنچەلا عادەتىکى کۆمەلگایه... کە مەنچەن هەن دەچى خویی کز نمک دەگەن بۇ دامرکانه وهی {سەولەوی تەقىنەوە زمان ل ۵۹} هەلچوونەکانی مەولەوی بە میوزیک دا دەمن. عطاریش فەرمۇویەتی:

عشق بى درد نا تمام بود

کز نمک دیگ را طعام بود {دیوان غزلیات عطار ل ۱۱۹}

۶ - بابهیو وەش وەش سۆزى صەداکەت

لەرەی نەواي تەرز شیرین ئەداکەت

با خوش خوش (بەردەوام) سۆزى دەنگەکەت بى، به ئاواز و لەرەی شیرینى جوان و لە باردوه. سۆزم بۇ بکە به دەنگ و ئاوازه خوشەکەت.

سوزکردن: چرینیکی کهف و کولن دار و دل لاوینه، جوئیکه به هوره دهچی بهلام هوره نی په. له تاو گوزی و دهورو بهری دا زور باوه، ئیستاش خوشەویستانی مهوله‌وی جا، حاد له سه، مه‌زاری و به پادی ئهوده سوزکردن [گشتی سمر مه‌زاری مدوله‌وی کامیت]

۷ - ندوه ناشره هود بیهوده ناشره هود

خاس بقیه، هدهستیم و د ئایردوه

بهو ئاگىرى خستۇوتە تەوه بەھە دەفهەوە (ئاپىرەدە دائىرە) دەنگى خۇش و سۆزى حەزىن و ئاوازى لەبار بە دەفهەوە) چاك ئاگايىم (وجودم) بىن بە ئاگىرە، يان ئاگىر بىن بەھەستىھەوە و گۈر لە هوشىيارىم بەرىدە. دائىرە جەم و كۆبۈون بۇ بىنىيەتى حەق. جىناس (لە وىنەكەدا ھەيدە نەنۋان (ئاپىرەدە، دائىرەدە، ئاپىرەدە)

- یه ل شمشه و خه مان شیونان که لک

تاسه‌حه‌ر جوون بـه گه‌ردش فـه‌له‌ك

بەلکو نەمەنە خەمان كەلەك و فەرۇشىلەن بېشىۋىنن و تابەيانى چۈن بى سورانى
گەردۇون.

نهو خهمانه‌ی که بؤسنه‌یان ناوهته‌وه و له‌پئی دهند و مهینه‌ته‌وه نه‌میان به‌هزه‌ویدا داوه. (که‌مینه‌وه) ده‌لاله‌تی فیل و که‌له‌ک به‌هیزتردهکات. له رینگه‌ی مه‌جلسی دهنگ و سوز و مه‌ستیمه‌وه که‌مین و فیلیان ناشکرا بی و بشیویت. له کوتایی شیعره‌که‌دا ده‌خوازی سوپای خهمان که‌مینه‌که‌یان تیک دهن و له بؤسنه‌ی که‌له‌کیاندا همن که‌ندرین. نه‌وانه‌ی خویان مه‌لاس دهدن و به‌ته‌مای کاری خراپه و فیل‌ن وره و دهنگه دهنگ هه‌لیان ده‌که‌نیت. که زور جوان سه‌رها تو کوتایی شیعره‌که‌ی به‌ستووه‌ته‌وه.

پیر ده‌میزد زور له و مه‌رامه دوور که‌وتوه‌ته‌وه له دوچی مه‌ونه‌وی دا

نیمه شه و کهله کمان یا ندهشتو لذتی

فَهَلْكَ سَعْدَيْنَ حِلْ دَفْنَيْنَ بَشْرَيْنَ

نیوڈی بیکم بیستهگه تهواه نتجه وانهی مایستهگهی موهله‌هی به.

۱- نهی رُوشنى چەم، تاکەی؟ تمشریف بەر

لیتلاؤی سادھى ھوناوهى ھون کەر

نهی بینای چاو(ھەستى بىنىن) تاکەی؟! بِرْ وَنْ بَهْ. لیتلاؤی سادھى، کوئىرى، خویناۋى ھەل بىكە (بینای بىنلىق بەر)، لە پىسى گريانەوە، کوئىر بە). وەك لە ديوانەگەدا نۇوسراوه يەكىكە لە شىعرەكانى شىنى عەنبەرخاتۇون.

جۇرىڭىك لە نزايى كويىر بۇونى خۆى دەكات پاش عەنبەر سەمير لە وەدىيە كويىرىش بۇوه؟ كە نەمە جىڭەي سەرتىچە (گىرا بۇونى نزاکەي) ناونىنەي ئەم شىعرە نەم تېشكانەي لى دىبىزىت:

(۱) نەو چاوى بۇ سەميرى سروشتى جوان و عەنبەر كە شاي سروشتە ويستووه، مادام بالاتى نەو نابىنېت و سروشتىش بەودوه جوانە، كەواتە (بینایى ناوىت).

(۲) بەلگەي راستە بەوهى كە وقمان دەكىت شىعرى ئاملاوه بەھارى شادى و وەسلى بالاتى عەنبەر پىش ئەوهى خويىندىنەوەي عرفانى ھەلگەن كە ئىمە ھاۋىاى نەو جۇرە خويىندىنەوەيەين دەبىت خويىندىنەوەيەكى غەرامى و سىكىسى بۇ چەند شىعرىكى نەو عاشقە بىكەين كە دىارە عەشقى سەر زەمىن يە و تكەيمەكە لە عەشقى ئىلاھى.

(۳) كەسى بە مەركى ھاوسەرەكەي بینايى دىدە لە خۆى حەرام كات، پى ئى تى ناچىت لە كاتى وجودى بالاتى عەنبەر دىدەي جوانى بىنى مەولەوي ئىمە شايەتى شىعرى ئەبىت. بۇيە دەبىت ئىمە بىنلىق نەو وىتنە و بەيتانە كە بە بالاتى عەنبەر دەخۇن بە ئاقارى خويىندىنەوەي تردا نە يانبەين. بۇئەوهى بىگە يەنە پەيوەندى جوانى ئىيون ڏىن و مىرىدىك بەرە ھەندە غەرامى و سىكىسى و بۇحى يەكانەوە. چۈون ئىمە لە داستانەكانى ئەقىندايى دا دەبىنلىن زۇربىيەي پالەوانەكان نەگەشتۈونەتە كامى ڏىن و مىرىدايەتى كە نەمەش بۇ خۆى بابەتىكى جىيائى دەۋىت. گەر ئىمە توانىمان شىعرىك بىدۇزىنەوە لە ساتى ڏىن و مىرىدى بۇونى مەولەوي عەنبەر خانمدا، ئەوه نەمۇنەيەكى پەيوەندى جوانى ئەقىندايىمان بۇ خىزان لايە كە بۇ خۆى بايەخ و گۈنگى دەبىت.

۲ - پهی چیش قیبله‌کدم عهزم سه‌فهر کهرد

سیلاو دوریش ریشه‌ی همسایم بهرد

بؤچی قیبله‌که (عنه‌نبار) قهاری کۆچی دا (عهزم سه‌فهر) عهزم و ئیراده‌ی کۆچ کردن (مردن) سیلاوی دووری (ناوی به ته‌وزم) پیشه‌ی همسایم برد. ریشه‌ی بیوونم که‌وتە بەرسیلاوی دووری بەناو بردنی دۆستى خوشەویستان بە قیبله و ئاسمان و...هند لە سەردهمی مەولەوی و لە لای زاناو عارفان بەلگەی ئەوەمان دەداتە دەست دینداری چەند لە بەرگئیکی سروشتی جواندا بیووه و زمانی تەعبیر کردن چەند بەر فراوان و ئازاد. ئىستاش دینداری لە ج قالبدان و نە فەس كورتىيەكدايە. گەنجانى بەناو خویندەوار و ئەوانەی بە لای خويانەوە خەریک دیندارىن چۈن بە دزايەتى ئەم جۇرە تەعبیرانە بەربۇونە جەستە شىعرى تەر و پاراو و بۇ ئەدەب وشك كردن و رەق ھەلھاتنى زمان. تەنانەت زۇرىپەمان توشى ئەو ھېرۋانە بیوین. بۇيە زۇر گەنگە دیندارانى بەرپىز كاتى بە زاراوه‌ی لە رواھەتا دېيىن دەگەن وەك ووشەكانى (خودا و قیبله و دىيىن و ئايىن و رقىب و بەھەشت و...هند) خويان لە مراھقەی بىستن بىارپىز و پىرانە و ئىرانە سەرنجيان لېيدەن.

۳ - بىنايى وە رام دلەی پې دەرم

ئاي چەند سەر سەخەت بىم لواي نەمەرمد

بىنايى پاستەقىنەی دلەی پې دەرم ئاي من چەند سەرسەخت بیووم، تو پۇشتى من مام و نەمەرمد.

ئەم وىنەيە چەند سادىيە، بەلام پېر لە سۆز و موحىبەت وە تا ئىستاش لە شىعرى نوى ئى كوردى و شىعرە ئىريکى يەكاني گۈرانى دا خۇى ئمايش دەكتەمەوە {شىعرى گۈرانى سەت خەرامانى سابىر صديق چىرىنى حەممەپەنۇف كەركۈوكى} كاك حەكيم بە گۈنۈرە چەند نوسخەيەك دەلىن (لەباتى دلەی پې دەرم) نۇوسرابە (دىدەي پې دەرم) و ئەوهى بەلاوه دروستە، {مولىمۇ حكىم ل ۱۱۶} من ئىنكارى بەياز و جىأوازى نوسخەگان ناکەم، بەلام ئەو شويىن گەرتەنە خۇى لە وىنەگەدا جوانترە و رەنگە مەولەوی خۇى لە نىوان (دىدە و دلەی) دا دواچار قهارى لەسەر دىدەي دل دايىت، بەم دەلىلانە.

(۱) دیده‌ی سهر (چاو) له بهرامبهر (دیده‌ی دل) یان (دیده‌ی سر) لای خودی مهوله‌ی که م بایه‌ختره و به‌صیردت گرنگره به لایه‌وه له بینین. وه دل خوشی خوی به له دهستدانی چاو له شوینی تردا به‌مانه‌وهی (دیده‌ی دل دهدهاته‌وه) بؤ عهنه‌بریش که دیاره زور به‌رزه له لای بویه به بینایی راسته‌قینه‌ی دله‌ی پر دهد ناوی دهبات. و له دهست چوونی به کویربوونی دل و تاریک دا گه‌رانی دل ناو دهبات.

(۲) مهوله‌ی دوای عهنه‌به‌ر دهیه‌ویت وه فاداری و تهرکی زیان بباته لوتكه‌ی شین گئریه‌که‌وه، بویه ته‌نیا به کویر بوونی چاو دانه‌مرکاوه. وه سه‌رسه‌ختی و به‌دبه‌ختی ددرده‌پریت که نه‌مردوه دوای نه... وه دهکری بینایی ودراسی دل (که عهنه‌ره) نه‌ماوه که‌واته مه‌به‌ستیه‌تی دلیش به‌کویردوه یان کویردوه بوو بتو بخاته زهنى نئیمه‌وه.. بین نه‌وهی وتبیتی.

بویه به‌لای منه‌وه راکه‌ی کاک حه‌کیم ناچیته‌وه خزمه‌تی وینه‌که. وه دهکری خه‌یالی نه و نووسخانه‌ش (دیده‌یان) به‌لاوه دروسته بتو بیت، پیره‌میردیش دیاره له و نووسخانه‌وه ته‌رجمه‌ی کردوه. {مامؤستا حه‌مه رشیدی نه‌مینیش به دوو ده‌لیلی ترده‌له‌ی پرده‌ردي به‌لاوه دروسته. {مهره‌جان ۲ ل ۳۰}

۴ - بلیسه‌ی کوره‌ی هیجران بالات

گه‌رمی و مه‌حرومی توزه‌که‌ی بالات

بلیسه‌ی کووره‌ی دیار نه‌مانی بالات (بزر بوون به‌جه‌سته، غیابی بالای عهنه‌به‌ر ودک له‌ش) له مهوله‌ی گر به‌رددات گه‌رمی و بین به‌شی توزی که‌وشه‌کانت. نزهتین و بینایه‌خترین شتی توزه، به‌رزکردن‌وهی تا ناستی سه‌رو چاو. پیندانی هیزی رهوانبیزیه.

۵ - ئایردان به‌ی ته‌ور موبه‌ت سه‌رای دل

یاده‌که‌ت منه‌دن په‌ی مه‌سکه‌ن خجل

به‌جوری ناگری به‌رداودتے خوشه‌ویستخانه‌ی دلم پاکی سووتاندووه و یاده‌که‌ت شهر سه‌لامه‌ته و به شوین جئیه‌کدا ده‌گه‌ریت ئارامى تیا بگریت. (موبه‌ت سه‌را) ته‌رگیبه‌یه‌ک دروستکراوه ودک کاروان سه‌را، حه‌رم سه‌را.

و اته ناوجه رگه‌ی دل و دهور و ب هریش سو و تاوه به گپی دوروی به جن هیئتی
عهنه بر یاده کمت ماوه به شوین لانه و شویندا دهگه‌پی. (دل ب عویه‌کی مادی، تیاچ‌جووه،
پاد: زاراوه یه‌کی معنه‌وی و جاویدانه، هرم‌ماوه و بُ شوینیکی تردگه‌پیت)

کاتی عهنه بر نامینیت، دلیش گپی تی ب مرده‌بیت و دهسووتی، به‌لام و هقاداری و
خوش‌هويستی مهوله‌وی بُ عهنه بر (یاد) ده‌پاریزیت و ده‌مینیت. پاکی یه‌تی و فوربانی
وینه‌که و ستاتیکاکه‌ی له و هدایه، چاو و دل و ... نهوانه‌ی په‌یوه‌ندیان به خودی
مهوله‌ویه‌وه تووشی زهره‌ر بعون و مهوله‌وی باکی له خوی نیه، به‌لام خوش‌هويستی و
یادی عهنه بر هیچ‌یان لئن نایینت تمدنها خه‌میکی که هه‌بیت بی‌جیگه و شونتی مه‌بل و
یاده‌که‌ی عهنه بر.

دل دهسووتی بابسوتی غهم نیه، یاده‌که‌ت به بی‌جن ماوه نه‌م دیاردده‌ی (خه‌می
خوم نیه خه‌می تومه) له شوینی تری مهوله‌وی دمرده‌که‌ویت‌هوه به تایبه‌تی به‌رام‌په
بمعه‌نه بر:

سُوچنوم حه‌سره‌ت ده‌ردی حیاییت

نهک چوون پائیسه‌ی یادی ته‌نیاییت

۱ - دله وه باده‌ی و هصلش بادی بی

ده‌ماخت نه نه‌وج بورج شادی بی

دله به باده‌ی و مسلی (په‌یمانه سه‌ندنی ده‌ستی) ساتی (پیکه و بعونی مهوله‌وی و
عهنه بر) بایی هه‌وا بعویت. یان دله به باده‌ی و مسلی سه‌رخوش بعویت (بادی) شتی
به‌دهستی باوه بیت و بعیت. دله به هه‌لذانی پیکی و مسلی سه‌رخوش بعویت و زه‌وقت
چووبوویه بورجی شادی. یه‌کن له مانکانی بادی شتی به‌دهم باوه چووه - سه‌رخوشیش
له تر ده‌دادت.

دهگونجی (بادی) زاراوه فلهکی یهکهی مهبهست بیت که نه و بورجانه ددگریته و دهدزینه پال با ودکو (جهوزا، دلو، میزان) وه ردنگه بورجی مهوله وی و عهنبه ریهکیک بیت له و بورجانه، بیچگه له ودش له نیودی دوودمدا بورجی شادی.. دیت که دزی بادی یهود وشهی (بورج) ای نیودی دوودم سهرنجی نیمهی بردووته سهر نه و مانایه بؤ بادی. ده ماخت بهکهیف و زدوقت له لووتکهی بورجی شادیدا بwoo. به کورتی بورجی (شادی دل) بوونی عهنبه ره.

۷ - هیجران بالاش وه هیج مهزانی

ویت وه صاحبیب صهبر تاقهت مه وانای

دوورکه وتنه ودی بالایت به هیج نه زانی، یان وات نه زانی قه دوورناکه ویته ود، وهیان دوورکه وتنه ودیت هینده بهلاوه گرنگ و جه رگرننه بwoo. خوت به خاوهن سهبر و تاقهتی و ثارامی حسیب دهکرد. وا خوت دانا بwoo که صابری و به رگهی دووری یهکهی دهگری.

۸ - سا نیسه ها ده رد دووریش ناوهرد جوش

سهبرت نه رثازان بمانو شنوش

سا نیسته نهودتا ده ردی دووری جوشی هینا، صهبرت گهر نازایه باشنیهی بمینن ته حهدای بهیتی پیشووه گهر نه و حسابهی بؤ خوت و تاقهتت کردووته، با(شنو) یهکی بیت.

ماموستا حهکیم له لیکولینه وه و پشکنینه کهی دا به پی ای چهند نوسخه لای خوی و حیاوازی بیان له گهان دیوانه که دا چهند ووشیه ک دهگویریت، که نه مهیان نوسخه کان، به لگه ن و نیمه قسمه مان نیه، به لام ههندی له و گورانانه به پی ای نوسخه کانی لای نه و وینه کان ناشیرین دهکه ن و له خهسله تی مهوله ویان داده بیرون و وايان لی دیت هه موو عه قلن و ههستیکی باو پهیان پی ببات. (نه مهش مهوله وی ده کاته وه به هر که سیکی تر).. که نهودیان قسه هه لدگریت و من سهیرم لی دیت کاک

حەكىم بىرپاى خۇي لە ھەندى شويىندا بۇ دروستى بەجى يى گۈزىانە كە دەردەپىرىت {مەولەوى حەكىم ل ۸۷} كە ئەم وىنەپە يەكتىكىانە و دروستەكەى لاي كاك حەكىم ناوابە:

سا ئىسە ھا دەرد دوورىش ئاوهەرد جۆش
سەبىرت ئەر ئازان بىمانۇ وەھۆش / لمباتى شەقۇش

سەپىر، سېپەتىكى ئەرم و نىانە لە خودى و شەكەش دا دەلالەتى لەسەرخۇ بۇون ھەمە، ھەروھا شەنھى ئارامى (شەنۋى صەپىر) پارمەتى خاواكىرىدەوە و فىنىك كردىنەوەي بلىسە و گۈپى هەجران و تاوى دورى و جۆشى دەرددە، گەر صەپىر ھەبىت و شەنۋى مابىت. مەولەوى لە پەنناسەتى تەواوى (صەپىر) و ووشەناسىيەوە (شەنۋى) ھېئاواه. بە ھەل كردىنى شەنھى ئارامى فىنىكى و سەبۇورى بە ھەموو گۈپ سووتانىك دىت و دەكۈزىتەوە. كە مەولەوى ئىدىعائى لە وجۇرەتى لە شىعرەكەدا دەربىرىپۇ مەرۇفى گېڭىرتوو خاوهەن جۆشى دەرد، شەنەپەكى فىنىك و ئارام بۇيى دروست تەرە، واتە گەر صەبىرت ئازايدە بەرامبەر ئەم دەردى دوورى و بەجۆشى يە، باشتۇي بەتىش.

ئىيمە دەبىت لە سەردەزە واتاي شەنە و گەرە، گەرمى شەمەزان و ھەل چوون و تۈرپەيى، فىنىكى ئارامى و سەپىرخاوا بۇونەوە بۇھەستىن. بە وجۇرە ئەتۋانىن لە پەریزى مانانى شىعرى مەولەوى نزىكىبىنەوە. صەبىرت بەرامبەر شالاؤى دەردى دۈريدا خۇي بىگىت. وە گەرزاتى ئەمە بىكەين (بىمانۇ) بە بىمانۇ بخويىنەنەوە كە من سەرم لە نوسخە دەرناجىت، واتە سەبىرت گەر ئازايدە باشئەپەك بىنۇنىت و ئەمېش سەبۇورى و فىنىكى بىن بەدىيىدا. كاك حەمە رەشىد ھەر لەم شىعرەدا راي بە جىيى دەربىرىپۇ، بەلام بۇ نەممەيان نەچووە {مەرەجان ۲، ۴۰}، من رايەكى خۇم بۇ ھەردىوانىكى مەولەوى لە ئايىندا لە رووى نوسخەكانەوە بىتە بۇون دەردەپىرم... ھەر ووشەپەك يان گۈزىانى ھەر بەيتىك لە ستاتىكا و شىعرىيەتى مەولەوى كەم بىكانەوە، دانە ذرىت و نەچەسېت، دەربىرىت، بەلام ناشىرىن نەكەينە بەدىلى جوانى لە بەر بەرھەمنىكى خۇماندا. ھەروھا

بهیته کانی (۱، ۷، ۸، ۹) نه توانین بیان خهینه به رسنیبه ری نه م دوو بهیته مه ولانا
خالد:

قهدر عافیهت و هسلت نه زام
شوکرانه شه کرپا زت نه وانام
سا غهم کوئی شادی باوه بادشانو
ته مام نینتیقام و هسلت جیم سانو

شیعری بیسته م

۱ - ٿارهزووی ٿازیز و منم سهر داوه

نه همردی دھروون ٿایر وھر داوه

نارهزووی ٿازیز له ناوما سهری همئایه و (تاسه و مهیلی ٿازیز کھو تھوہ کھاله،
ناگری له همردی دھروونم بھردایه و، دواى تم پرین ٿارهزووی سپردا نهودی کھسی زور
زه حمه ته).

باریکی ڇارپا زی و ره خنثیه کی سلبیانه به حالتی دھروونی نهم شیعره وہ ههیه، که
بن دھسہ لاتیمه ک خوی دھنوئنیت، ٿازیز دیاره هدر له یه گھم بھیتا ههیه و هک بوو،
نه ویش پهندگه عهنبه ر بیت که خاک تھمی بپریو، بؤیه خوی ناییتھوہ ناو شیعره گه،
به لکو تامن خدمی و گولالهی دھردی و... هتد. ناو دھبرین، وہ پهندگه یادیکی ٿازیزی
مردوو بیت، که لای هھر کھستیکمان سهر هه لذداده وه و ناگهینه لیقاو هھر خمیا له... وہ
دھلین مھوله وی زور چار له سهر قه بیری عهنبه ر خم و برد وویه تیه وه و زور سوز و هوره و
موناجاتی به دھمدا هاتوو و {عهنبه ر خاتوون له فرمیسکه نه مرد کانی مھوله ویدا پھنوف عوسان
ز ۲۷). دھکریت حاله تی نهم جوڑه شیعرانه له دو خی یاد کردنھو وی عهنبه ر دروست
بپوین، به داخھو و نازانم تا ٿیستا بؤ ھه بیری عهنبه ر خاتوون دیاری نه کراوه. من به و
ھستھو و چهند چاری له سهر مهزاری مھوله وی سوراومھ تموه و بھدل خواستوومه
یه کن له هھبره نزیکه کان گوئی یاری مھوله وی بوبیت. دھخوازم نهم ویست و خواسته
له ڦاینده دا پبیته پر ڙوڑه بؤ دیاری کردنی مهزاری عهنبه ر خاتوون.

۲ - ٿالافت بی وہ هوون جمسه ختی زامان

تک تلک چھنی هھرس پیزا وہ دامان

توانا و جھوسلئم بپو به خوین له سمه ختی زامه کان، تک تک لھ گھن فرمیسکا
بارینه (وھرین) دامانم.
بؤیه دھلیم نهم شیعره ش پهندگه ٿارهزوو و یادیکی عهنبه ربیت، چونکه ئه و
بھیتھی که دھلی:

هجران بالاش و هیچ مهزانای
ویت و ه صاحب صهبر پر تاھت مهوانای،
لهم شیعردش دا، دان بهوه دا دهنى که دواي نه و تاقهٔ تى بwoo به خوین له سوئ
بوونه وه و سهختي زامي دا.

۲ - خم نه سهر جوی هوون ساراي دل جم جم

بارچنى چوون فهوج قافله‌کەی عەجم

خم له سهر جوگەی خوینى، تەختايى دلما كۆمەن كۆمەن باري خست وەك
قافله‌ى عەجم. (بارچنى) به باري خست له ديواندا و به باري هەن چىنى له پۇچى
مهولەوى راپه و تەرجەمە كراوه. بەلام پەنگە لە (بارچنى) دا مەبەست له كەنار دا گىر
كردن بىت واتە غەم لە سەر جوگەی خوینى ساراي دلدا، كەنارەكانى دا گىر كرد وەك
قافله‌ى عەجم. دا گىر كردى كەنار و كەناراودكان لە جەنگ و مەملانىكاندا وەك
گۈنگۈزىن پلان بۇ يەكلائىن كردىنەوەي شەپەكان جاوى لېكراوه. دەروازە و بەندەرەكانى
دل خم دا گىرى كردوون، كەواتىه ئاسان دەستى گىرتوووه بە سەر ھات و چۈڭىرىدى
خوينىدا باوهەرناكەم ھىچ شاعيرىتكى تىر ھىننەدى مەمولەوى توانىبىتى بايەتى زانستى
ووشك و پەق و زۆر جاريش قىزەون بىگوازىتەوە بۇ شىعە و شىعەرەتىيان پى بېھ خشى.
كە ئەمە زۇر جوان لە (مەرظى يە) كەيدا ھەست پى دەكىرت.

٤ - هەر وە زۇر مەنەن نىم نەفەس باقى

وادى دەورتەن هانى، هەى ساقى

ھەر بەزۇر ماوه نىيۇ ھەناسە، وادى سۈر و دەوري تۆيە، هانى ھەى ساقى (خودا).
شەفاف كردىنەوەي سئورەكانى ئىيان و مردن لاي مەمولەوى جىنى بايەخ و باسە،
ھەر دەم لە ئازاز و مەينەتكان و حالتە دەروننى يە ئالۋەزەكاندا (مەى و ساقى) خودا و
قىرىشتەي پىزگار كەر دىنە ئاراوه.

٥- دەوري دەر وە ناز وە پىيالەوە

زەنگى دل وە جام مەى يمالەوە

دەورى دە بە نازدەوە، بە نازدەوە وەسۈرى و بە پىالەوە (پىڭ دە) ژەنگى دلن بە جامى
مەى بىمالەوە.

ناز، پىالە، جام، مەى زاراوهى عرفاڭىن و مەولەوى كە گومانى تىيانى يە عاشقىتى
زۇر سەركەوتتۇسى مەجازى و حەقىقى يە و عەنبېر ج وەك مى، ج وەك نە مى گەورەتى
لە بەرچاواي يارمەتى دەرە بۇ ھاوسەنگى نىوان (زيان و مەرگ) نەم دەيەۋىت وەك
چۈن لە عەشقى زەوى يەوه بۇ عەشقى ناسىمانى دەچىت ھەندى جارىش زاراوه عرفانى
يەكان دا دەگرىتىهە بۇ فىيازى عاتقى و عاشقى يە دنیاگانى لەم بەيىتەدا تەماعى بە ()
نیوه نەفەسەكە) ھە يە و ساقى و مەى راگرى نىو نەفەسەكەمن. بۇ ئەوهى لەزەت لە
گولالەي دەرد و مەزەي خەم بەرىت، پەيمانەكەى بۇ مانەوە دەۋىت لە خەم خواردىنى
ئارەزووى بەجى نەھاتتۇسى بۇ عەنبېر، بە جىن ھىننانى ئەركى بەلاوه باشتە، پىچەوانەي
خەلاصى بۇون

پەيمانەي ئەم بەيىتە بۇ زىندىوو راگرتىنە بە نىو ھەناسە شەوه، بۇ ئەوهى بەيىتىن
بۇ بەجى ھىننانى واجبەكان (حەقىقى بەرامبەر خودا) مەجازى بەرامبەر (عەنبېر)
مەولەوى لە شوينى تر پەيمانەي لە ساقى بۇ تەجات بۇون دەۋىت لە ئەرك و واجبەكان
و بەو جۆرەي پېنناسە كەردووە. وەك ئەم بۇنىيە:

خەلاصىش دا پېت وە يەك پەيمانە

٦ - بۇي گولالەي دەرد دلىبەر عەزىزەن

مەزەي تام خەم ياران لە زىزەن

بۇنى گولالەي دەردى دلىبەر عەزىزە (شىرىن) و مەزەي تامى خەمى ياران بە تام و
چىزە.

دنىايى عرفانى و عاشقى مەولەوى جىايدە و مەولەوى دەركەوتەيەكى تايىبەتە لە
مەدرە سەكەنلىقى خۇشەويىتى و عەشقى ئىلاھىيانە دا، مەولەوى لە سازاندى شارى سېرى
خۇزى دا كەمەت خۇزى لە ئىمە و لە سرۇشت جىادەكتەوە، ئەو تەرىپانە لە گەن

شەریعت و تەرىقەت و مارىفەت دا دەرىوات و لە ھەمۇۋىانەوە حەقىقەت پىناسە دەكتات، بؤيىه ناتوانىرىت مەولەوى بە سەرىيەكىڭ لەو چەمکانەدا ساغ كەينەوە.

ئەودتا لەم بەيىتەدا پىنلى خۆشە بەيىتەدەلەن بە جىنىھىنەن ئەندا نايەويت لە كۆتى (پەيمانى بەستوو) دەرچىت لەگەن حەبىبەئى نازەنلىنى (عەنبەر) و عبادتەكانى خواي گەورە.

٧ - فرياد رەسىم كەر، نە جاي گشت كەسم

مازە ئەو لەزەت بەرسۇ نەددىستم

بەھانەمەوە و دردو بىمگەرئى لە جىنىھىنەن كەسم، مەيەلە ئەو چىزە لە دەستم دەرچىت. چىزى غەم و دەردو ژانى عەنبەر و لەزەتى بە جىنىھىنەن ئەركە عبادتى يەكان.

٨ - احیام كەر وەجام صاف يەك مەنى

بەلكو بمانۇون پەي غەمنى ھەنى

زىندىووم كەوەدۇ زىندىوېتىم راڭرە، با بە جامى رېشىنى يەك مەنى، بەلكو بەيىنم بۇ غەم و دەردى تىر. مەولەوى تەماعكار و خۆپەرسەتە لە دەردا ھەرددەم تەماعى بەدەرد و خەمىزۇرە، لە نىيوان قەسلىق و وەسلەن دا چىزى لە فەسلىش دەبات و حەز بە واجبات و ئەرك دەكتات. بؤيىه ناكىرىت بۇ پىناسە و شوناسى دىنى و پلهى عرفانى مەولەوى تەنبا لە شىعرەكانەوە دىيارى بىكەين، چونكە ئەزمۇنى شىعر ستاتىكى يە و پەل بۇ زۇرەشت دەبات بۇ جوانكارى و بەرە و رۇگە و قىبلەئى تىر چۈچ وەردىگىزى. چۈچ شىعرو شىعرنۇوسىنىش بۇخۇي جۇزە مەستىيەكە و مەرز و بۇومى عەقىدە روالەتىيەكان دەبىرىت. لە بەر ئەو دەبىتتى بۇ شوناس و دىيارى كردىنى پلهى دىنى و حال و وەزىعى ئەو لە شەرع و مەزھەبدا زىاتر پاشت بە كتىبە زانستى يەكانى خودى مەولەوى بېبەستىن. چونكە لە شىعرەكانى يەوە مەولەويەك دەناسى سەرخۇشى سروشت و جوانى

و ڙن و هاوري و شايي و ... هتد. و ههندئ جاريش گهوره له شيخ و مورشيده کانى
بهلام رِ دنگه له کتيبة کانى ترى دا وينهه ترت دهس که وي بهجيا لهم وينهه يه.

۱ - نیمشه و هم دیسان دروون پرخه‌من

نه‌ساسه‌ی ماتهم جه‌لامان جه‌من

نیمشه و هم دیسان دروون پر له خم و که‌سمه و تفاوتی ماتهم له‌لامان
کۆبودته‌وه. له نیوان (جه‌من-جه‌من) جیناس هه‌یه. هۆکاره‌کانی جیابوونه‌وه و
دایران ومه‌جلسی ماتهم نه‌مشه و جه‌من. قوناغی رفح به‌ر له نادم بیونی جیانه‌بوو.
یه‌که‌مین نیشی جیایی بؤ رفح هاتن و چوونه به‌ری نادمیه‌تی. بؤ خاکیش بیون
به‌هنه‌نی نادمه. نه‌وده‌ردتای فراقی ته‌ن و گیانی نیمه بیوو.

۲ - نه تاو دووری دل بی قه‌راردن

بینایی دیدم جه‌خه‌فت تاردن

له تاوی دووریا دلم بی قه‌راره و بینایی چاودکانم له خه‌فتا تاریکن. (کویر بیوم
له خه‌فتی دووری و دل بی قه‌راره. له رساله‌ی عیشقا هاتووه دووری لای مهوله‌وه
زاراوه‌یه‌کی عرفانی یه و واتای قووی هه‌یه ساده‌ترین دووری دوستیکی
خوش‌هه‌ویسته، نه سا دووری یاریکی زور خوش‌هه‌ویسته، نه‌مجا دووری پیر و مراد و
مورشیدیکی زور خوش‌هه‌ویست و به‌ریزه، سه‌ر نه‌نجام دووری له سه‌ر چاوه‌ی نه‌وینی و
نه‌ستی (خودا) {رساله‌ی عیشق ل ۲۲۴}.

مهوله‌وهی خه‌لکی شاری عرفان و کولانی پر شوری موحیبه‌ته هه‌میشه ودک
عارفیک زاراوه‌کانی (هجر و دوری، وہسل و فهسل و له‌یل و تام و جه‌م و جام، جه‌لاو،
دل و رهشحه و مهی، سامعه و زهوق و شهوق و ناز و نیاز و راز و سهیرو سه‌ها و نه‌وا و
نه‌ی و خم و هم و..هند. راشه‌ی عرفانیان هه‌یه. له سه‌ر زه‌وهی پرین له راستگویی و
پاکیتی به‌رامبهر مرث و سرووشت. هه‌مووشیان له گه‌ردووندا مهله بی دهکات بؤ یاری
هه‌میشه و بی وینه. هه‌ر نه‌مه‌شه وای کردووه له هه‌ناوی دژه‌کاندا ودک یه‌کی لای
مهوله‌وهی دروست بیووه.

یهکیوند جهلام نزیکی و دووری و گمیفی و بن کدهیفی و شادی و هرچوری و مهیل و قین و جهریمه و خهلات و وهسل و فهسل...هند.

۲ - شریخه و گرمه‌ی ههور دووری دوس

وه فهنا بهردمن مهغز و رهگ و پوس

شریخه و گرمه‌ی ههوری دووریه‌که‌ی مهغز و ئاوهز و رهگ و دهمارو بیستمی به فهنا بردووه.

واته دووریه‌که‌ی دنیای منی داگرتووه و بهوینه‌ی زستانی قوشی (کوردہواری) مه‌جای ئیش و چالاکیه‌ی کانمی کوشتووه.

من بهرچاوم نه‌که وتوه لهو سه‌رجاوانه‌ی لامه که هیچ‌کامیان بؤ (ئاماژ‌هکانی وشهی (رهگ) چوو بن، چونکه مهوله‌وی زور جار باری ماناو کلیلی کردن‌ههود دهخاته سه‌ر تافه وشهیهک له شیعریکا و همندی جار دهیخاته سه ریه‌نک بیت و دنگ، بؤیه دهیت خوینه‌ر ووریا بیت و راچه‌کار ئه و جوړه وشانه ساده و سه‌ر پیش سه‌یر نه‌کات و بؤ کردن‌ههودی ده‌رگای مانای ههندی بهیت بیتویستن. هر له پیشی ئه و جوړه حاله‌تائنه‌هود نیمه ده‌گهینه دیدگای جیا و خویندنه‌ههودی جیا و دهوله‌مهدند بؤ مهوله‌وی. لیزهدا که‌منی له سه‌ر (رهگ) ده‌رقوین، رهگ، ده‌مار، جوګه‌له‌کانی خوینن، که مایه‌ی گواستنه‌ههود و جوله‌ی ئوکسجين و چالاکی يه که خوینن له دله‌وه ده‌گهینن به بمشه‌کانی نهش.

ده‌ماره‌کان: ده‌لاله‌تی زیندوویی و راوحستاوی زینده‌وهرن و ته‌نائمه‌ت مانای ره‌گمز راگرتن و توزه‌مه‌ی مرؤفه‌کانیش.

ره‌گ، ده‌مار: له مانای خوازراویاندا غیره‌تی پیاوه‌تی (تزویی نیزه‌تی) ده‌گریته‌ههود وه له ناو ئیدیویمه میللی په‌که‌شدا (بی ده‌مار) واته نا پیاو له رهوی چالاکی سیکسی یه‌وه. (ده‌مار زل) که‌سی به‌فیز و نووت به‌رز بیت و ههر خوی به پیاو بزانیت نه‌مه‌ش بی عه‌قلی ده‌کات و نزیکی ده‌کاته‌ههود له کمر، که خاوهن زلترين ده‌ماره و پیم وايه ئه و ماناییه‌ش لهو لیکدانه‌ههود دروست بیوه. ئه‌مه له گهله (مسه‌غز و رهگ و پوس) دا ته‌ناسویکی جوانی دروست کردووه له خزمه‌ت مانادا مه‌غز (ناو، کروک، موق) له گهنه

خویشی ناو رهگدا هؤکاری چالاکی مبروقن، که دیاره من نامهونت سینکسپانه‌ی پرووت و
بانگهشنه ناسا بُو سینکسانی به‌یته‌که بِرَّوم، چونکه مهوله‌وی بهو جوئه گوتاره ناشیرین
دبهیت. نهمه جیا له و مهبهسته که بلینین سینکس له خویدا ناشیرینه، نه خیر، به‌لکو
مهوله‌وی تهناهه‌ت سینکسانی پیت و پیت و پسته و وینه و دیارده‌کانی کردوهه.
تهناهه‌ت مومارده و جماعی خوشی له نیو که‌زاوه‌یه‌کی سبی شهفاف و تهندک دا له
پرۆسه‌ی شیعردا شهنجام داوه بی نهودی هیچ شیعريکی نیمه بوروزینیت و توشی
هه‌لچونمان بکات، خزمت به رفع و عاتیقه‌مان دهکات. له لایه‌کی تریشه‌وه دهمانخاته
سهر ئه و پایه‌ی له سهر ههندی شیعري هه‌لتوسته بکهین و رهندگه له ویندا بهره‌و عرفان
نهچیت به مانا (دینیه‌که‌ی یان ناسمانیه‌که‌ی). ههر چهنده سهره‌تای بهره و یار چوون
بریتیه له کوشتی هه‌وهس و غه‌ریزه‌کان به هه‌وای سینکسیشه‌وه. به‌لام ماناکانی نه
شیعره روویان له گوزه‌ری وشك بوونه نه‌کردوهه.

بؤیه نهم به‌یته ئاماژه‌ی همست نه‌کردنه به پیاو بوون له رووی غه‌ریزه و
توانستی سینکس یهود له دوای عه‌نبهار ئاماژه سینکسی یه‌کان لای مهوله‌وی له خزمتی
هه‌وهس په‌رستیدا نین، به‌لکو دهچنه هه‌رزله فینکه‌کانی زه‌ریضی یهود بیچگه له‌وه
زه‌رجار به دهنگی به‌رز یان ناله‌ی کت و پر و چاوه‌ری نه‌کراو مرؤوف زاره‌ترهک بووه و
تهناهه‌ت نه‌و باومه‌ش هه‌بووه له کوئه‌لگاکه‌ی مهوله‌وی دا که ههندی پیاو توانستی
پیاو بوونیان به کاره‌سات یان ترسیک له دهست داوه. پیم وايه مهوله‌ویش مردنی
عه‌نبهاری به گه‌وره‌ترین کاره‌سات له سهر خوی حسیب کردوهه، که هیندہ کاریگه‌ری
نه‌بیت مهوله‌وی بکوژیت. له گه‌لن نه‌وهشدا درووست پاوه‌ی عرفانیش و هرده‌گریت. یانی
دەبی بُو شیعري مهوله‌وی له پهک کاتا له ناسمان بفوارین و سه‌ریش داخه‌ینه‌وه بُو
زه‌وهی.

٤ - شهراوه و گریه‌ی نار مه‌هجوری

کمردهن وه غوبار کۆگای سه‌بوری

تین و تاو و بلیسه‌ی ناگری دووری کۆگای سه‌بوری و بورده باریمی کرده تۆز و
غوبار.

واته سەربارى نەوهى ھەورى دورىت جولەي خويىنى ناو دەمار و مەغزى نەھىيىشم كۆگاى دان بەخۇدا گرتىنىشى گىرتهوه سوتانى و كىرىدى بە تەپ و تۆز و خۆلەمېشى سوتاوا، گەرمىۋە ئازايىھەكى ھەبىت پىايىدا يىنلىق لە دواى دوورى ئازىزىيەك دان بە خۇدا گرتىن و ئارامىيە، مەولەھى بە جۇرى دواى عەنبەر تەفر و تۇونايان دەگات، دەيان كات بە تەپ و تۆز.

٥ - نە تاقەت مەندەن نە تۆي دەرەوون دا

نە لەيلى مەدیو وە لای مەجنون دا

نە تاقەت ماوه لە تۆي ئى دەرەووندا و نە لەيلىش لا نەكەت بەلای مەجنون دا.

شەرتى مەجنون بۇون توانا و تاقەتى دەرەوونى يە بە دەست رەنچ و عەزابەكانى لە يلىيە، وەك چۈن بە دەست مەھرەبانى يەكانى يەھوھ شادى، گەر تاقەتى مەجنون بۇون لە دەرەووندا نەما ئىيت مانا و مەبەستىك بۇ لمىلا نى يە، لەم جۇرە حالەتائەدا ئاكىرى خويىندەنەكەن تەننیا بەھەوار بەرین يان تەننیا رەنگ و پۇويەكىان پى بىدەين، چۈنكە توشى ھۆزىت دەبىن.

لەبەر نەوه دەبىت خويىندەنەكەن لە سروشتى مەرۇف بۇونى خۇيان و ژىنگەي كۆمەلائىتى و پەيوەندى ئىوان دوو رەگەزەكەدا بېبىنلىن و ھەمان نەو پەيوەندىيە لە سەر ھەردۇو تەورەت ستوونى و ئاسۆپىيدا بخويىنەنەوە، ئەمەش بۇخۆي عەشقىكە كۆمەلگا جوانىت دەگات.

لەيلى ئارپوانىت بەلای مەجنون دا، دەگەرىت باودەھىندان بېت بە حەتمىيەتى مەدن و بى سۇراخى و نەگەرائەوهى مەردوو (چۈون ئى لەيل- مەردىنى عەنبەر)ە. كە لە خەيمەوهە تا مەولەھى مەوضۇعە و پرسىيارى ئاراستە كراوه، مەحويش مەردوو بە سۇراخ كەرى سەير دەگات كە خويىشى بىن خەبەر دەگەۋىت، جارىتكى تر ئەم بەناز دىاکەي و لاڭرەنەوهى عەنبەر ئابىنەتەوە، پەيوەندى و ھاواگىرى و مانا بەخشىن بە دووانە پەيوەستە بە يەكتىريەوە (مەجنون) لەيلى مانادارى دەگات و وە بە

پیچه وانه شهود، که لهیلن چوو مه جنون بوق بمنیتیهود. بویه هم مه جنونه
مهوله‌وی) له به‌یتی دووایدا مردن دخوازیت. بینودی شاعر لام بارده و توویه‌تی ده‌لیت:

لهیلن تؤ مه‌ردی مه جنونون مه‌ندوه

فه‌لهک هه‌قق کیش جه تؤ(کی) سه‌ندوه

۶ - یاخوا مه‌ردنه بوق وه می‌همانم

ئیتر نه‌وینونون دووری یارانم

یاخوا مردن بیتیه میوانم و بمبات ئیتر دووری یارانم نه‌بینم.

ته‌ربیه‌تی شیعر دکانی مهوله‌وی و ته‌بیعه‌تی کوتایی شیعری مهوله‌وی به تایبه‌ت
نه‌وانه‌یان له‌سدر تان و بوق خم و مهراق و مهیه‌نت و دووری نووسراون کوتایه‌که‌یان
یان به هنانی ساقی و مهی و محرب و نهوا دیت که زامنی ئارامین له مانانی ئیردیاندا و
مردن (ئارامی هه‌میشه‌ی) له مانانی نه‌وی یاندا، یان راسته‌وحو و بی‌هیما مه‌رگ، مردن،
ناو ده‌بات، که نه‌جات بون ده‌گه‌یه‌نیت هه‌رزوو و تراوه ئازاری خودی مردن زور ئاسان
و ساناتر و بی‌ئیشتر له چاو ئازاره‌کانی تهن و روح له دنیادا.

۷ - به‌لکم خه‌لاصیم نه ده‌س دووری بوق

به‌لکو نه‌جاتم بی‌له ده‌س دووری و به‌کیم و برینی زامه‌وه نه‌چمه گور. دووری

به دوو رده‌ندی دنیایی و قیامه‌تی به‌کاربراو، به‌لکو نه‌جاتم بیت له دووری عه‌نبه‌رو
ئازار و برینه‌کانی، وه هم له برینه‌کانی دووری (یاری نه‌زه‌ل و سه‌رچاوه‌ی نه‌وین
(خودا) نه‌جاتم ده‌بیت، چونکه تا گه‌رانه‌وه بولای خوازیان له ده‌رد و مه‌ینه‌تایه.

۱ - ئیمسال نهو و ههار چوون خەزان سەرد

بەرگ وەرد باخ مەعدۇوم بەرد پەی ھەرد

ئیمسال بەھارى نوى (ئەوەن بەھار، سەرتاپ بەھار) وەك پاییزى سەرد (پەپى)

گەلائى گولە باخى مەعدۇومى (عەنبەر) وەران و بىرى بۇ ھەرد.

(وەھار، خەزان) سەربىارى نەوهى كە دىن مەولەھى بە يەكى چواندۇون. ئەمەش يەكىكە لە شىعرەكانى شىۋەنى عەنبەر كە د. ئەنۇر دەنۇسۇت سى بەكى لاۋاندەھەدەكانى مەولەھى بۇ خېزافىيەتى لە ساتى مردىنەكەيەوه (قازان قەتاران) و زۇو دواى مردىنەكەشى ئەم شىعرە (دلەي دلى وە مەي) نۇوسىوھ، كە كەش و ھەواى ھەرد دەداتەھەدە شىعرەكە لەبەك دەچن شاعر پاساوىتكى ياساي سروشت و ۋىيانى مىرۆق دەداتەھەدە سەبۈورى بە دلى خۆى دەدات. وە رەنگە لاۋانەكانى دى دواىي نۇوسىيىن، چونكە زمانى ھەلچۈونى ساتى كارەساتەكەيان نىيە، ھىمەنتر و ھۇلتۇر بۇ بابەتەكان چووه و بىرى تىز و ئاسۇي بەرپىنى ھەست رۇنتر تىياياندا دىارە {لەپکاي... ۱۴۹-۱۵۰}.

گەر ئەم شىعرە بىھىن بە گۈز شىعرى (ئاماؤھ وەھار وەھارى شادى)، ئەوه دەگەينە ئەو قەناعەتەى بەھارى شادى ساتى بەبەك گەشتىنى مەولەھى و عەنبەرە. چوون درووست كەش و ھەواى ئەم شىعرە پېچەوانە شىعرى (ئاماؤھ وەھار).

۲ - مشىۋ تالەمى من خىلاف ئەنگىز بۇ

وەر نە كەى كى دى وەھار گول پىز بۇ

ئەبى بەخت و ناوجاوى من پېچەوانە (ھات) بىت، پېچەوانە بىھىتىن، دەشا، كەى وکى دەھىوویەتى بەھار گول بۇھرىنى واتە بەھار خەزان بىت.

دەبىت عەنبەر بەھار مردىبىت. قازان كەريم ئەحمد (جىحضر) بۇ ھەلھىتىنى مەتەنلى عەنبەر شوينىكى باشى ھەڭىرتۇوه و بە شىعرەكانى شىنى عەنبەر وەسقەكان

و به یه کا گرتنی (به هار و محروم و... هتد نزیک بودمهوه له مه فسده و پیش سالی ۱۷۱
ی بو مهرگی عه نبهر داناوه. به بهرگه وتنی به هاری کوردی و محمردمی عه رهی (میزروی
بدی کردنی سازل کریم ل ۱۴۳-۱۴۶)، به لام به پیش کتینه کهی (انطون بشاره قیقانو)
موحه رهی سالی ۱۲۸۹ کوچی رنگه وتنی به هاری سالی ۱۷۲ ده کات (سالانی کوچی و
زاینی ر. خورد حاجی رحیم ج ۲ ل ۶۸) به هه ر حال، مهوله وی چه سپاندویه تی که عه نبهر له
به هاردا مردووه وه ئه توانین شیعیری (ناماوه و هار و هاری شادی) به چوونه ناو
که زاویه ژن و میزدایه تی مهوله وی و عه نبهر بزانین. یان هیچ نه بیت بیکه ینه چرای
نهو رنگه يه.

۳ - دل وه گنج بازی چه پگه رد بازیش و هرد

جفت نارهزوو که رد، چه پگه رد تاق ناوه رد

دل به گزی کردنی چه رخی چه پ یاری دو راند (بازیش و هرد پیچه وانهی بازیش
به رد) دو رانه که ش نه وهیه که دل نارهزووی به جووت بیو، به لام چه پگه رد تاکی هینا.
(تاقمان جووت) یاریه کی فولکلوری به له ههوراماندا زور باو بیووه (شار دنه وهی
شتی تاکو جووت له مشتاو به نوقاوی پیشانی به رامبه ره کهی نه دهی بو هه لهینانی تاکو
جووت که له کام مشتاشه). وه دهشی یاری تاوله بیت که زور جار جووت هینان به
نارهزووی دله، به لام تاک پیچه وانه یه، که واته دل نه گهان چه پگه ردایا یاریان کردووه.

چه پگه رد به گزی کردن یاریه کی بردووه تمهوه و دل یاریه که دو راند ووه
له مه حائلی ههورامان و پاوه دا به یاری دو راند ده لین خوارد... نه و دنده خائلی خوارد یان
گوئی خوارد له ویته که دا (جفت «تاق» دزیمه کن وه لف و نه شری مورته بیشه جفت بو دل
تاق بو چه پگه رد).

۴ - بوی عه نبهر نه توی ده ماخم دوور که رد

فرسه تش ناوه رد هه وای و دیای ده رد

بوئی عه نبهری نه سه رم دوور خسته وه (ده ماخ) ههستی بوئن کردن له پیچه وی
لووته وه تابه شی تایبه تی میشک به ههست کردن به خوشی یان ناخوشی بوئنه که من

بؤيە سەرم دانا لە گەل مەزاجى كوردىدا بۇ ھەستى بۇن زیاتر لە بارە وەك بۇنى خوش پیاو سەرخوش دەگات (بە بۇنى خوش يمكە سەرخوش) وە (سەر بى سەر دەگات) كتايىھىيە لە بۇن پىسى.

ھەواي وەبا، گىرى تاو و ياوى قاعوون كە دىارە عەنبەر بەو نەخۇشى يە مردووه.

تاعون، نەخۇشىيەكى پىس و كوشىندىيە، مەولەوي تەركىبى (ھەواي وەبا)ي بۇ رامالىنى بۇنى خوشى عەنبەر لە دەماخىدا دروست كردووه، ھېربەوش تەوريەكەي سازاندۇوه لە عەنبەرى خىزانى دا بۇنى عەنبەرىش ھەيە. گەورە و رابەرم بەھەشتى مەلا عبدالكريم عەنبەرى بەگىاي بۇن خوشىش ئاوردۇوه. من بۇ خۇم لە فەرھەنگاندا نەم ديوه، بەلام بۇ بەيتەكە دەست نەدات لەمەوه ياي وەبا پىتچەوانەي (بای وادە) بىت. بای وادە شىكۆفە و خۇنجە دەگاتەوە و سروشت دەخاتە پىتكەنن، بىاي وەبائى دروستكراوهكەي مەولەوي عەنبەرى پەزمۇرە كردووه مامۇستا حەكيمىش لە كتىبەكەيدا بۇ راست كردنەوەي ووشەي (عەنبەر) ماڭى بۇن خوشى هەناوى ماسى دانادۇ.

٥ - نەي جىا وە بىن بەزم يارانى جانى

كام سەھا مەندەن بەي زىندهگانى

نەيچى بەبى بەزمى يارانى گيانى، كام جىي خوش ماوه بۇ ژيان.

سەھا كەيىف كردىن لە جىي دلىقىن و خۇشا. ئەم بانگ كردىن لە نەيچى و ئەم پرسىيارە پى لە سەرسۈرمانە بەو دارىشى سادە و بىن غەل و غەشە، بىن ئەودى مەولەوي سوالتى سۆز و بەزھىي و خىرمانلى بکات. ئىيەن لە بەر محراجىي بەيتەكانى دا رادەگىرى. كاتىن كە يارانى گيانى عەنبەر و ھاوارى ئازىزەگانى تىرىشى دەگرىتەوە، چووبىن و بىن جىن كەوتىن، مەگەر ئىيەن بە بىن بەزمى راپواردىن لەگەل ئەۋاندا، ج سەھايەك ماوه. يارانى ئەشكەوت (اصحاب الکھف) دواى زىنديووبۇنەمەيان كە دەبىيەن دۆستان و خۇشەويىستانىيان نەماوه دوعايى مردىنەوە دەگەن. مەولەويش ئەم پرسە دەورۇزىنىت، نەيئەنلى بەيتەكە دەخاتە بىرى داهىيەنلى بۇ ژەندىن ئەوايەك بەدللى ئەوساتەي مەولەوى، كە تواناي مەرجەگانى بەپەتى كۇتاپى يەكەي ھەبىت.

نهی چی یه هیمای دسهه لاتی خوایه لای فریشته مه رگ که ددلیلی گهیاندنه و مه
ئیمه یه له دوا بهیتا زیاتر له سهه ری ده رفین.

۱ - چوون مه زاق تاله ن جه گردین لاه

بؤ و هشیرینی یهک دوو نه واوه

چونکه مهیلی سوحبهت و شوختی و گائته لای ههموو که س و له هه مو ولا یه که وه
تاله، خوت و دره به شیرینی یهک دوو نه واوه (آوازه) وه. له باسی مه رگی
عه نیه ردابهیته کهی بر دوده ته ژیر سیبهه ری نه نایه ته {کل نفس ذائقه المفت}.

پاسته (مه زاق) و اته تام و چیز و ههستی چهشتی، به لام لام شوینه دا ناکری
به تامی تالی ده م را فه کریت وه که کراوه (دیوان ل ۶۶ و در کنیان کهی شمرده لاتی ل ۱۲۹).
چونکه مهوله وی دهیه ویت بلن به مه رگی نازیزانی له ههموو لایه که وه (بهزم و مه مجلسی
شیرینی نیه) که دیاره سوحبهت له گهان پاراندا شیرینه، دنیا تان بیوون لای مهوله وی له
بهیتی پیشودا سه ره تا که ده رگه و تتووه، بریتی يه له ژیان (بهیتی بهزمی پارانی گیانی)
له و جو ره کات و ساته که له ههموو لایه که وه تالی يه، کهیف و سهفا جی ی نیه و
شیرین قرین شتی که هه بیت (مه رگی مهوله وی) يه له سه ره دستی نهی چی و به هوی
نه وای نهیه و مه. (دوانه ژیان و مردن) به شیرینی وتالی گوزارش تیان لی کراوه به لام
جیکو پرکی به شوین و و هزیشه یان کراوه.

وه هیچ ناماژدیه ک بؤ ده نیه له شیعره که دا تا مه زاق به تالی ده م لیکبده بینه وه
نه نیا له بیه دزیه ک (شیرین «تال») ناکریت بیرمان بؤ چهشتی تام بچیت، به و جو ره ش
که بیستو و مانه گیان له نو وته وه ده ره چیت که هدر له بیه ره و دشنه پیره میرد بهم جو وه
نه و بهیته و هرگی راوه که نهوانی تر بؤ (مه زاق) باشت بؤی جو ود.

عهیشم پی تال بیو له ههموو لاین تؤ به شیرین یهک دوونه وا ین.

۷ - یه کن یه کجاري تاونؤمهوه

ئەو یەك لاؤنۇم ياوۇنۇمهوه

نەوا يېتکىان يەكجاري و بەتەواوى بەتۈنىيەتەوه، ئەوي ترىيان بەلاۋىنى و بىگەيىنەتەوه، سودى لە نازناوهكەي خۆى وەرگىرتۇوه. توانەوهى يەكجاري ئەمەعدومەوه نزىكە.

بە بىرۇاي من ئەم بەيتە پېتىسىنى بە قىسە و راپھى زىباتە، چۈنكە بە دەورى هەردوو چەمكى (زىيان و مردىن)دا دەسۈرۈتەوه راپھەكان و تەرجىمەكان بەوه پازى بىوون كە نەوايەكان بىمەرىنى و نەواى دوودم زىندىو كاتەوه، بەۋىنەت قىامەت و دواى نەفخ بۇ مەرانىدەن و زىيانەوه. سەرەرای ئەو مانا و راپھىدە دەكىرى بەجۇرى ترىيش لەو وىنەيە بىرۇانىن، چۈنكە مەولەوى بەرىت و بەنەوايەكى تە زىندىو بىتەوه لە خزمەتى بىنيدى شىعرەكەدا نىيە و هىچ لە مەسەلەكە ناڭۇرۇت (مەزاق تائى و بىن يارى) بە بىرۇاي من چىرۇكى دروست بۇونى ئادەم و فېرىتانىان بۇ سەر زەھى و قەلسەمفەي گەرمانەوهى رەق و بەخالك بۇونەوهى جەستە دەكىرىت لەبەر ئەم بەيتەدا بخۇنۇنىنەوه.

پەيامى ئايىتە ئاسمانىيەكان و ھەرسى كىتىبى پېرۋىز (قورئان، ئىنجىل، تەمورات) و نەفسانەتى گەلانى سۆمەرىش ئەوهمان بۇ دەرىدەخەن بۇونەوەران و خىالقىت لە ئاۋوهە دروست بۇوه و مەرۆڤىش لە قۇر (خالكى بە ئاوشىغىلار او) {مېزۇدى تېبىرى و زانەرەمىزلى ۶۶-۷۴} لە ھەزى دينى ئارىيايەكانىشا تا بەزەردەشت و دواترىش كەلتۈرى دينى يارسانەكان چىرۇكى دروست بۇونى مەشىيە و مەشىانە (ئادەم و حەوا) نزىكە لە پەيامى سى كىتىبەكە، بەلام دەرنەنچام و كۆتا بۇونەكەي جىيىڭىمى سەرنىجە.

خوداي گەورە فەرىستان رادسېئىرى بۇ ھاوردىنى بەشى لە خالك بۇ تەنلى (مەرۆڤ) ئەو بەشەي خالك ئاپازى يەو {مېزۇرى و ئۆزەي كوردى ب ۱۰۹} بە خودا ئەللى توانىي بۇونە مەرۆقەم نىيە و لە (گىشتىم) جىا مەكەرەوه واتە جىابۇونەوهى بىرە خاكە كە لە بەشە گەورەكە.

ئامانەن تاقەت ئادەميم نىيەن

خالك حاشا مەكەرد مەگەرەقا شىقەن

خودا پهیمان و بهلینی دهداتی که بیگه‌رینیته‌وه ناو خاک و جهسته‌بکاته‌وه به خوّل (مردن و هفا کردنی خودایه به پهیمانه‌که‌ی) دوای دروست کردنی تهمنی یه‌که‌م (مرؤف) که هه‌گه‌ردنی له خاکه‌هی شوئنیکه بؤیه بیر کردنه‌وه و نه‌ندیشی عرفانی سنوور بهزینه. خودا بهشی له روحی خوّی نه‌مر پن دهکات بچیته ناو ته‌نی نادمه‌وه برق مان دهگری و به‌خودا نه‌لی دام مه‌بیره له خوت و توانای ثارام گرتنم له جهسته‌ی مرؤف‌دا نیه، خودا به میوزیک روحه‌که دهکاته به‌ری نادهم (موسیقا خوراکی روحه) ده‌چیت‌وه سهر نه و چیره‌که، وه پهیمان به برق دهدات که دواجار بگه‌ریت‌وه بولای خوّی، گیان کیشان و مقای خوایه بیو برق.

عهشق واته خودا و مه‌رگ واته دل‌پیک لهم عهشقه ده‌گه‌ریت‌وه بـ
سهرچاوه‌که‌ی {عاشقانه ورته‌کانی پاولز کزیلز و. برسف خندو کارا فاتیح. هولبر ۲۰۰۶}

نه‌م چیره‌که و پیزگرتنی خودا له نادهم و داوا کردنی سوچده بردنی فریشته‌کان بـ مروف له دل پاگرتنه‌ی نادمه‌وه هاتووه که نه‌مه کاری له هزری سوچی یه گهوره‌کان کردوه و فهله‌فهی (وحد الوجود) و (دوناودون) و خودا له‌شیوه‌ی مرؤف دا له و جوّره تـن پامانه‌وه دروست بـوه له و باره‌وه پیرشالیاری زهرده‌شتی ده‌هه‌رمومی:

من وهی ده‌رده‌وه من وهی ده‌رده‌وه

زوان وه‌لاته و چه‌م وه په‌رده‌وه

بؤیه ناکریت کورد له و جوّره ده‌رکوت‌هه قسه روحی و تیروانینه عرفانی یه، یان سوچیزمه ده‌گه‌ین، به‌لکو بـوا بـون لـی هـندـی عـارـف و پـابـهـرـی رـهـچـه دـیـشـی یـهـکـانـی (پـارـسانـ، نـهـقـشـبـهـنـدـیـ) بـهـ توـانـهـوـهـیـ مـرـؤـفـ لـهـ خـوـداـ یـانـ ضـهـورـیـ خـوـداـ لـهـ شـیـوهـیـ بـهـشـهـرـداـ، هـهـیـهـ، پـهـلـامـ دـهـرـهـتـانـ وـ حـهـرـامـ کـرـدـنـیـ ژـیـانـ وـ هـهـنـاسـهـ لـهـ پـانـتـایـیـ سـوـقـیـزـمـیـ ئـیـسـلـامـیـ لـهـسـهـرـ گـهـنـدـهـنـ کـارـیـهـکـانـ شـهـرـیـعـهـتـ بـهـ صـوـقـیـ یـهـ عـهـرـهـبـهـ هـاـوـزـمـانـهـکـانـیـ خـوـیـانـ پـهـوـاـ نـهـبـیـنـرـاـوـهـ وـ شـمـشـیـرـ خـرـاـوـهـتـهـ مـلـیـانـ، بـؤـیـهـ سـوـقـیـ یـهـ کـورـدـهـکـانـ پـهـنـایـانـ بـرـدوـهـتـهـ بـهـرـهـیـمـاـ کـارـیـ وـ تـهـنـانـهـتـ منـ پـیـمـ وـایـهـ دـهـوـلـهـمـهـنـدـیـ کـلـتـورـیـ یـارـسانـ وـ زـمـانـیـ نـوـوـسـرـاـوـیـ گـوـرـانـ لـهـوـیـوـهـیـ کـهـ تـیـگـهـشـتـنـیـ بـؤـ شـهـوـانـ ژـهـحـمـهـتـ بــوـوهـ، کـهـمـیـ بــیـرـوـرـاـ

سوفیزم کانیان پاراستووه، هه متر پیم وايه هیماکاری و مهجازی زمان و نهونتی سپری
 مهستی جوریکه له خوپارستانی کورده کان له هرهشهی سه‌لایه‌تی شهربیعت و
 ظاهریه‌تی حکومه‌تی خه‌لافت. وه من وه بیروی خوم پیموایه، نه و سرنگردنی
 فاشه و نهینی پاراستنی لای یارسانه کان و تهنانه‌ت پاراستنی سپری حال لای ههندی له
 شیخانی نه‌قشبندی نه و بیره سویفیه‌وه سه‌چاوه‌ی گرتووه. که عهشق شاراویه تهنانه‌ت
 خوشی نه و سره ونگه نه و لادانه بیت له شهربیعت، له‌تیف هه‌لمت به رهایی ده‌لیت
 کورد سوق نیه به بیروای من نه‌قسه‌یه ده‌کاته نه‌وهی بلایی کورد له نادم نیه (مرؤوف
 نیه) نه و که ده‌لیت کورد سوقی نیه به و مانایه‌ی له زیر سیبهری شهربیعت‌تدا نه‌بیت، یان
 به و تیگه‌شتنه‌ی که سویفیز نیل‌حاده، چوون دل‌نیام له روکاری نه و ووته زایانه‌ش
 تیگه‌بیوه که لای خوی کردوانیه‌ته نمونه و له رهه‌نله عیش‌قیه‌که‌یان باش‌تی
 نه‌گه‌بیوه. تو بیزی پاولو کویل‌لوش نه‌قشبندی بیت که ده‌لیت، سه‌رنه‌نجامی
 شهربیعت عهشقه. {خوینه‌ر ده‌توانی له عاشقانه و عاریفانه کویل‌لو بروانیت} که‌واته
 نابی ده‌گا داخه‌ین و برپاری یه‌کلاکه‌ره‌وه بدھین، چونکه نه‌ده‌بیاتی گوران به‌گشتی و
 کلتوري ناینی یارسان و هه‌قه‌کان زوری به بمه‌وهیه بسپ بام و خواس، من له
 که‌وانه‌که‌ی کاک له‌تیفیش تی ده‌گه‌م که شیعری کوردی نیو نه‌مندیشی ناینی نی‌سلامی
 مه‌بسته، نه‌ک ده‌ره‌وه، واته نه‌ک کوردی نام‌مسلمان (سوزنی و سوزنی‌گریتی له‌تیف هه‌لمت
 ۱۴۶-۱۴۵}

هه‌ر لئم سه‌چاوه‌دا ل ۱۷ دا سه‌باره‌ت به مهوله‌وهی کاک له‌تیف هه‌لمت ده‌نووسنی
 به سه‌رجه‌می دیوانه چاپکراوه‌که‌ی مهوله‌وهی دا چوومه‌وه و نه‌وهدم زیاتر له لاجه‌سپا که
 مهوله‌وهی گه‌وره‌ترین شاعری پومنسی کورده و ره‌نگه له ره‌زه‌لائی ناوه‌ر استدا هاوتای
 که‌م بی، به‌لام به‌داخه‌وه هیچ شیعریکی سویفیگه‌ریم له‌لای مهوله‌وهی به‌دی نه‌کرد و
 نه‌وهی که لیکوله‌ران و عاشقانی شیعری مهوله‌وهی ناویان لیتناوه شیعری ته‌سهووف...
 شیعر گه‌لیکی ناینی و خواناسین و هیچ په‌بیوه‌ندیه‌کیان به ته‌سهووفه‌وه نیه و.. شیعری
 یه‌گه‌می دیوانه‌که‌شی به نمونه هینناوه. که نه‌مه رایه‌کی تازه نیه و بهر له کاک له
 تیف هه‌لمت مام‌وستا حده‌مه که‌ریم هه‌ورامی له‌ژیر ناویشانی (هینما سازی له‌ناو
 شیعره‌کانی مهوله‌وهی دا) له لایه‌ره ۱۲۸ ی مه‌رجه‌جانی مهوله‌وهی دا تیبینی (۲) زور

به خهستی و زیردکانه دهربپریوه و داوانه دهگات که له مهوله‌وی دهکولنمهوه
ورد و نهسهر خوین.. که نو سال بهر له کتیبه‌کهی کاک له تیف چاپ ببووه ههق دهبوو
فسهی خهلاک بهناوی خوی نهکاته‌وه یان گهه بی ناگا ههمان سهرنجی ههبوو بیوتایه
منیش هاواری سهرنجه‌کهی حمه کهريم ههورامیم!

د. نهنو دریش رایه‌کی جوانی دهربپریوه که دلی توزیز‌ایتکی سووفیانه سهرجه‌می
شیعره لیریکیه‌کانی مهوله‌وی گرتیوه ل ۹۰ مهرجان، بهلام مهوله‌وی نههاتووه
شیعره‌کانی بکاته فهره‌نگیکی پر له زاروه شیعری بخاته دوای بیره سووفیه‌کانی.

ههرجه‌نده مهوله‌وی خوی خستوته ژیر ههردوو بالی شهريعه‌ت و تهريقه‌تهوه، بؤ
ناسینی حهقیقه‌ت وه ههندی جاريش پشت به ماریضه‌ت دهبه‌ستن... که دیاره نهمه
کاری سووفی نیه و کاک له تیف و مامؤستای ههورامی باشی بؤ چوون، وه عهقیده‌ی
مهرضیه کهی بهسه بؤ نهودی که خودی مهوله‌وی نهیویستووه سووفی بیت، بهلکو دانا و
فهقیه‌ه له علم و شهرعا و شاعریکی شهلاف و تهره له شیعرا و دیدگای دینی مهوله‌وی
دیدیکی قهدر گرتیوه مروفانه‌یه و شهلاف و ناسک و مهربانه له تهني ههمواندا
رُوحی خاوین و چوون یهک دهبینی. نهمهش چوونه بوشاری پشت دهربیکان، شاری
پهنهان و عرفانی دهربیا دلهکان که له شیعری کوتایی سهده‌ی بیستدا لای سهرباب به
خهستی درگهوت و سهربابی کرده نهفسانه.

نهنده له سهربازی پیروقزی چهند دیدگایه‌کی جیاوازم خسته چوو له سال
(۲۰۰۶) دا و پاشتریش له گوفاری ههورامان (۱۱) دا بلاو کراونه‌وه. وه زور پیشتریش له
مانه ریزدار نهمهین نهقشنه‌ندی سهباره‌ت به صووفی گهه مهوله‌وی له مهربه‌جانی (۱)
مهوله‌وی دا له ل ۴ دلی: گومانی تیانیه مهوله‌وی صووفی مهسه‌لهک بیو، چونکه
شهربه‌وهی که موریدی شیخ عوسمان سراج الدین نهوه خوی بهلگه‌ی صووفی یونیه‌تی،
له‌گهه نهوهشا له‌گهه نهوه و ههموو پهیوه‌ندهشا له‌گهه زانیاری نیسلامی و شیخ و مهلا و
صووفی دا ناتوانم بلیم مهوله‌وی گیانی خوی تهراخان گردیوه بؤ صووفی گهه، چونکه
نهگهه بلیم دیوانه‌کهی نهله نه، نهله نه من ههمه‌رنگم، که راکه‌ی کاک نهنوهر و
له‌تیف ههلمه‌ت و ههورامی لهم رایه‌وه له دایک بیوون، بهلام سهباره‌ت به تههاوی شیعری

کوردی، جورئه‌تی رای یه‌کلاکه‌ره‌وهی له و چمشنه‌ی ماموستا له تیف هه‌لیمه‌ت زه‌حمه‌ته، چونکه سه‌رچاوه تۆز لى نیشتوه‌کانی ئیمە و بەیازى پېشینانمان تا ئیسقاش له تاران و بەخدا و نه‌سته‌نبوولد زیندان... وە رەنگه له کویره دیى یه‌کی کوردستانی گەوره‌شدا ئیمەش حمللاج و ابىن کوردىيمان ھەبیت. بۇ مەولەویش دیسانه‌وه دەلیم، خوینه‌رى ورد دەزانى مەولەوی خۆی لافى کامل بۇونى و شەھود و قەنائى لى نەداوه و خۆی به نۇستاد نەزانیو، بۇیە پېویست بۇونى به پیر و دەليل و ئاونىنەکان دووبات ندکاتەوه.

بۇ ئەوهی بچىنەوه سەر داڭەی بەيتەگەی مەولەوی به بىرۇئى من دوو نەواكە يەگىان بۇ بەخال بۇونەوهى جەستەيە، كە دەلى بەتۈننەتەوه دووھەميشيان بە ناوازى میوزىك تەسلیم كردنەوهى رۆحە بەخودا. كە ھەردوو حالمە (جى بەجى كردى) بەيمانەكىھ يە له نىوان خودا و بەندەدە). نامەوی بىزىم مەولەوی بىرۋاي بەزىندووبۇونەوه نىيە. نە خىر بەڭىو ئەپەنەسەي بۇمەردن و زيان لەتىگەمشى ئیمە بەرزنەرە و مردن بە ڙيانى راستە قىنە و چۈونەوهى دلۋىپە بۇ دەريا چۈون ڙيان بە تكە ھەلگۈزىش ئیمە زىاتر ھىچ نەبۇ. ئەمە ھەرلای مەولەوی وانىھ لاي ھەمۆ ئەمە قەترانەھى بەرەو دەريا پۇيان گرتى يە وە ھايە. نىزىر ھىچ باس و ناماژىيەك بۇ زىندوو بۇونەوه نىيە له وىنەكەدە، چونكە (ياونۇمەوه) وانە بىگەيىنەتەوه، گەرانەوه بۇلای خودا ھەلأا للهِ وَلَأَا إِلَيْهِ رَاجِعونَ گەرانەوهى رۆحە له كىدارى مردەدە، چونكە توانەوه و (مردن و زىندوو بۇونەوه) بۇخسى جۈرىتكە له عەزاب بۇ ئەوشىعە، چونكە زىندووبۇونەوهى نەجات نىيە بۇ مەولەوی بنىادى شىعرەكە (تان و پۇكەی) كۆستى عەنبەرە.

۱ - نایینه‌ی کامل نازیزه‌که‌ی فهرد

فیدای نامات بم صه‌فاییت ناوه‌رد

نم قه‌سیده‌ی له پیشوازی شیخ به‌الدین کوری شیخ عوسمانی سراج الدینی
ته‌ویله‌دا و تراود.

ناوینه‌ی ته‌واو پاک و بی‌گرد و نازیزی تاک و ته‌نها.... به‌سهر گه‌ردی هاتنت بم.
خوشبه‌ختیت هینا.

(ناوینه‌ی کامل) له دیوانه‌که‌دا نه‌منده راشه‌ی بو کراوه. نه‌که‌سی که ودک
ناوینه‌ی بی‌گرد وايت، بو ودرگرتنى شیوه و خو و ردوشتی باوکه پی گه‌یشت‌ووه‌که‌ت)
گه‌ر به پی نه‌م راشه بیت ده‌بیت ناینه‌ی کامل شیخ به‌الدین و نازیزه‌که‌ی فهرد
شیخی سراج الدین بیت. وه ردنگه ناینه‌ی کامل (شیخی به‌الدین) مورشیدی کامل بیت
یان (نایین) ده‌ستور و ده‌سمی ته‌واوی ته‌ریقه‌ت بیت، ده‌گونجی (نازیزه‌که‌ی فهرد) خوا
بیت... و ناینه‌ی کامل (به‌الدین) عه‌کس که‌رده‌دی جیلوه‌ی ته‌واوی خودایی بیت. گه‌ر
(نازیزه‌که‌ی فهرد) شیخ عوسمانی سراج الدین بیت نه‌وه (مه‌وله‌وه) به ته‌واوی دان
به‌وددا ده‌نیت که سراج الدین (سوق)‌یه و چووده‌ت ریزی نه‌وه سوّفیانه‌وه که ته‌واو
سه‌رکه‌ش و یاخین له ده‌سه‌لاته‌کانی رواله‌ت و رواله بازی، وه ناینه‌ی کامل (به‌الدین)
دروستکراو و تالیم‌دراوی نازیزه‌که‌ی فهرد ده‌بیت. ناینه به مرادیش دیت و اته دلی
مرؤفی ته‌واو.

ماموستا هه‌زار له سیلسیله‌ی نه‌خشبندیه‌دا بو نه‌وه دووزاته فه‌رموویه‌تی:

به‌حه‌ققی حورمه‌تی عوسمانی سانی

که فه‌زلی نه‌وه مه‌گه‌ر بو خوت بزانی

موعه‌تتهر بwoo له ویرا قاف هه‌تا قاف

چ با غیک دی گولی وا جوان و شهاف

دهستی قودرهت به فهییازی چه قاندی

هه اوی سافی تهونله په روه راندی

به حمهقی گه و هه ری یه کتای به هادار

به هانودیین مجه ممه دلن پر ئه نوار

فریس دا هه ر شتن چهوت و چهونله

موزاعهف زیادی کرد نرخی تهونله

{سیلیلهی نه خشنهندی، رد همان میسباح قازی چابیں ید کدم نیتیشاراتی سه لامددین ل ۲۱}

وهد مامؤستا مهلا ئه حمه دی نؤدشی دؤست و هاوریی مهوله وی و متمانه پیکراو و
باده نوشی مهیخانهی تهونله بؤ زاتی شیخ عوسمان فه رمو ویه تی.

به پیر ما سراج الدین که پنهاد

-
بنای عاشقی را سخت بنیاد

به ان صبح ا مید مستمندان

به ان درمان درد درمندان

به ان شاهنشهه ملک معانی

به ان دانای اسرار نهانی

به ان دریای امواج حقیقت

به ان سردار ا قواج طریقت

{سیلیلهی نه خشنهندی ل ۱۳}

۲ - خهیلین گهرد پات نه دیدم دوور بى

يانه‌ی چهم ويران ته‌مام خاپور بى

دهمیکه گهردی (تؤزی) که وشه‌کانت دووره له چاودکانم و مالی ویرانه و به
ته‌واوی ته‌پیو و (دارماوه).

نه‌و ماودیه‌ی که شیخ به‌الدین له حه‌ج بوده، جاریکیان شیخی به‌الدین له
خرزمه‌ت سراج الدین دا ده‌پرسن (باوکه نه‌وه چون ده‌کریت که‌سن بچیت بو حه‌ج و له
جی‌ی خویدا نه‌جولا بیت، باوکی ده‌فرمومی زووه بو نه‌وه پرسیاره له (حال) و تو
منالی، دیاره زور دوو باره‌ی ده‌کاته‌وه، نه‌ویش چاوی پی دا ده‌خات و ده‌یخه‌وینیت، پاش
که‌منی خه‌به‌ری ده‌کاته‌وه و ده‌فرمومیت چیت دی. به که‌منی سه‌رسامی و دله راوكیوه
ده‌فرمومی باهه من بینیم به‌رده رده‌که (کعبه) پیروز به‌هدری تؤدا ده‌سورایه‌وه،
سراج الدین ده‌فرمومیت من عه‌رشی خوام یان دلی من عه‌رشی خوایه، ناوه‌رۆکی نه‌م
سه‌گوزدشته يه که ئامانچ تبیدا شله‌قاندنی گۆمی نه‌ندیش و بیرکردن‌وه‌ی رۆشنە.
لای مه‌ولانا و شه‌مس و لای مه‌ولانا خالد و کابراي ناو کابه و ردنگه هاوشیوه‌ی له
دورگه‌کانی فوکلاندیش هه‌بیت. چوون ئیمه يه‌ک خاک و يه‌ک رۆحین. هه‌موومان
خه‌لکی يه‌ک شوین بوروین و ئیستاش هه‌ریه‌که و غه‌ریبی شوین و گۆشے‌یه‌کی نه‌م
ویرانه‌ین. حافز نه‌مه شه‌که‌ر پازانه به‌یان ده‌کات:

فاش می‌گویم و از گفته خود دلشادم

بنده عشقم و از هردو جهان ا زادم

گایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق

که درین دامگه حادثه چون ا فتادم

من ملک بودم و فردوس برین جایم بود

ادم اورد درین دیر خراب ابادم

{حافز- لیموده‌ی ل ۲۲۵- ۲۲۶}

رەنگە لە دواى ئەو بەزمى قال و حالەوە بىت ئەم تىڭەشتىنىلى كەوتۈھەتەوە كە سەردانى تەۋىلە و بىارە، بە حەج بشوبەيىت.

خەلگە بۇ ناجىن لە بۇ رەزىزە بىارە بۇ تەۋەف
خاڭى وەك خاڭى بەقىعە و ئاوى ئاوى زەمىزەمە. بىخۇد
سەرگەشتنە مەبن ھەرۆك پەروپىن و ستارە
بۇ ئەھلى خىرەد خۇنى يە لازم بە ئىشارە
ھەركەس دەيەوى عەفوى خودا عمرى دووبارە
ئەمپۇ بە يەقىن كەعبەيى حاجاتە بىارە

مەعلومە كەوا طورى مۇناجاتە بىارە شىخ محمد عوسمانى سراج الدین:

ھەر لەو شىعرەدا بىارە بە (كانتى كەرامەت و جىيگەي ئاوات و بەحرى فىيوظات و شاھى مەقامات و مەتلەعى ئاييات و.. ئاودەبات. وە دەشىن لە (يانەي چەم)، دا بىرمان بۇ خانەقاي تەۋىلە بېچىت كە لە سەر چەمى تەۋىلەمە و كانتى شىيخىلى ئىيە وىران بىت).

٤ - خانى بى تەشرىفت ھەم ئاوردەمە

گەرد پات وەتەن ئاوا كەرددەمە

باش بۇو دىسان تەشرىفت ھېنايەمە و تۆزى پېت ئىشىتمانى (چاوهكانتى ئاوا كەرددە بىتجىگە لە خۇشەويىستى (نىوان مەولەمە و شىخ كە تۆزى كەوشى سورمەمە لە ئەتكەپەت بىلەن وەتەن خانەقاپەمە و گەرانەمە شىيخ ئاودەدانى ولاتە، كانتى لە چاوهكانتى مەولەمە كەردى پا دوروخەينەمە ھەرچەندە ئەم مانايە لە بارتە، بەلام لە ئاودەدان كەردىنەمە زۇرىك دا (وەتەنلىق قراوان) بە كەمېك (گەردى پا- تۆز) بىي بىمش ئابىن لە ستابىكاي شىعىرى مەولەمە (تۆزى لە كەوشى پاي شىخ، ئىشىتمان ئاودەدان دەكتەمە).

٥ - ساقى ئىينە بەزم و مىسىن يارانمن

چەرخىچەمەر ئەو چەرخ ھەرددە چارانەن

ساقی (شیخ بهاالدین) نهمه بهزمی و مسله (شاد بیوونی عاشق و مهعشوق کمبل بیوون له مهیلا) بهزمی پنگه یشتئنی یاران، له نیووه دووه مدا (واته مهیخانه‌ی عیشقیش هه‌ترجمه‌ی دی و بهرد هرامه له مه‌جلسی و دک جاری جاران... واته دوای سراج الدین، و سه‌رده‌می بهاالدین (چون چه‌رخ هه‌روه کو جاران ده‌سوری) خانه‌فاس هه‌ربره‌وی هه‌یه‌و، با ده‌نوشانی لئن نه‌براؤه، بؤیه ساقی بچه‌رخن و ددور بدنه و هه‌ر و دک جاران نیمه باده نوشی مهیخانه‌ی عه‌شقی نیوه‌ین. خانه‌فای ته‌ویله نه‌کاتیکا بوهتله مه‌کوی حه‌قیقت‌مه‌وله‌وی له گهشمه و گه‌رمه‌ی فقی بیوونیدا بیووه. لیبر اوانه وابسته‌ی نه‌وخانه‌فایه ده‌بیت و ده‌بیتله مریده مریده به‌وه‌فای سراج الدین و پاشان به‌ها و هه‌ر کامیکیاندا نهم چاوه‌رنی باده‌هیه. ده‌بیتله مریده به‌وه‌فای سراج الدین و پاشان به‌ها و شیخ عومه‌رو باشی کورانی تری حه‌ق په‌رسن. بؤیه مه‌وله‌وی ده‌وله‌مه‌ندترین دیدی عرفانی هه‌یه. بؤزیاتر ناگادر بیوون له په‌یوه‌ندی مه‌وله‌وی و شیخانی نه‌قشبه‌ندی بروانه {کاروان ز ۲۳۵ مه‌وله‌وی و خانه‌فای شیخه نه‌قشبه‌ندی کان حه‌کیم مه‌لا صالح}

۱ - دهوری دهر وه بهزم وه پیاله‌وه

ژمنگ دل وه زاخ مه‌ی بماله‌وه

دهوری بده به بهزم و پیاله‌وه، ژمنگی دل به‌زاخی مه‌ی بماله‌وه.

نیمه ده‌بیت له (دهوری دهر) دا ببیسنین مه‌وله‌وی ده‌یه‌وی بلیتیت که گه‌رانی مه‌یخانه‌ی عیشق و ساقی بیوونی بهاالدین دهوریکه (جانشینی بهاالدین بؤ سراج الدین ارشاد و گه‌راندنی خانه‌ها) ماموستا حه‌کیمی مه‌لا صالح له کتیبه‌که‌ی دا بؤ ته‌وارودی خه‌واتر له نیوان مه‌لای جزیری و مه‌وله‌وی دا نهم به‌یته‌ی بهراورد کردوه له‌گه‌لن نهم دیپه‌ی مه‌لای جزیری دا.

جاماد دهستی شاهید ژمنگی زدل دهشونین

بیری موغان ز رهندان وه هوه دکز پی

{مه‌وله‌وی و ته‌قینه‌وهی زمان ل ۱۷-۱۶}

۷ - جامیمان جهدهم تۆ ھەم سەندە بۇ

فرسەتمن نەسیو نەك نە مەندە بۇ

جامیکمان لە دەستى تۆ وەرگرتىپ، يان باجامىن (پىتىكىش لە دەستى تۆ وەرگرىن،
ئەمە فرسەتە نەسىب نەك نەمەنلىق).

لە ووشەى (ھەم)دا دەزانىن مەولەوى ھەم لە دەستى سراج الدین باوکى شىخانى
تەۋىلە و بىارە بادەى وەرگرتووه و ھەم لەسەر دەستى شىخى يەالدین، كاك حەكىم لە
(مەولەويەكەمى)دا لە بىرى ئەمانىدە، ئەمەندە داناوه بە بىرى ئى نوسخەكانى لای خۆى وە
پېشىشىش ھەر بە (ئەمەندە) لە شوينى تر بىنراوه {مەرەجانى مەولەوى ۱۱}، لېرەدا
پىويسىتە ئەمە دووبات كەينەوە كە مەولەوى زۇر دوورتىر و قۇن تر ئاڭادارى پاشخانى
ئەدەبىياتى ھەورامى نوسراوى يارسان بۇوه، وە يەكىنە لەسەرچاوه بە پىتەكانى شىعىرى
مەولەوى. گەر بەوردى سەرنجى ئەدەبىياتى نوسراوى يارسان بىدرىت و بەراوردى يەك
لە شوين يەكىيان بۇ بىكەيت ئەزانتى صەيدى و بىتسارانى و دواتر مەولەوى لەو
ھوتاپخانەيە دەرچۈون.

ئىمە كاتى خۆى لە سەر مەزارى ئەو (پىرەمان) لە لازە ئەم بىرەمان ھېنايە گۈرئى
و نەيارىشمان زۇربۇون، نازانم لای رۇشتىپ و سەزى زادە مەلا زادە و شاعير و ئەدب
دۇست و تەنانەت لىكۆلەرانىش بۇ چى بە لايافەوه ئاسايى يە كە ھەر شاعرىنىڭ بەرنە
زېركارىگەرى شاعىرە گەورە دراوسىكەمان لە تۈرك و فارس و عەرەب و ھەندى
و..ھەندى بەلام بۇيان ھۇوت نادىرى كە بلىنن كارىگەرى ئەدەبىياتى (گۈرەن يارسان
ھەورامى) لە سەر ئەلەن شاعىمان ھەيە بە مەرجى ئەمەن دەھەنەي دەھەنەي دەھەنەي
يەكەم ئاسايى و پەواتىرىدە و ئەم سەرچاوه دەھەنەي ئىمەيە كارىگەرى لە سەر
ئەوانى ترىش كىدووه بە جۈرئى ئەو بۇچۇونەي درووست كىدووه كە كەسىكى وەكى شىخى
سەعدى ھەورامى بۇوبىت. وە دەھەنەي دەھەنەي و كارىگەرى و پىنگەرى ئەو دىالىكتە كوردىيە
لە ئەدەبىياتى كوردىدا شاھانەيە. مامۇستا مەھمەدى مەلا كەرىم ئەو بايەتەي زۇرچوان
رۇون كىدووهتەوە. {كەشكۈن شىعىنىڭ كىردى گۈرانى ساغ كىردىمەنەي تەنەرەي سۈلتۈنى چاپى يەكم

مەندىن لە ۱۸-۹ مەنامىن بەلام ورددە بەلگە دەدەينە دەست لەھەر شوينىتىكى نەم پرۇزىدەدا بىتەرى، بە هىچ جۇرىتىكىش نامانەۋى مۇرى نىنو چاوى عەقىدە مەولەۋى بىگۈرىن.

جەلالە خانمى لورستانى دەلى:

مەستم جە بادەى رۇي ئەلەست تو

ودسەن يەك جامى مەى جەدەس تو

ئايىنە زېلەم رۇشەن چوون مەى

جەو بۇن بىيەنم مەى پەرسەت تو

كە كارىگەرى و تەنانەت زۇر نزىك دەركەوتىنەودى نەم چوارىنە مەستە لاي
مەولەۋى ئاشكرايە و خوينەر دەتوانىت بۇ خۆى بەرارورد بکات.

۱ - ئازارم جەویم بىزازوم كەردىن

رەويىھى رەمەزان جە يادم بەردىن

ئازارى خۆم لە خۆمى بىزار كردووم، يان ئازار لە خۆمى بىزار كردووم، خۆم لە خۆم بىزارم ئادابى (پەيرەو) ئى رەمەزانى لە ياد بىردووم. داب و دەستورەكانى رەمەزانى لە ياد بىردووم. واتە نام بەرزىتە سەر پى و رەسمە تايىبەتكانى رەمەزان.

رەنگە مەولەوى لەم رەمەزانەدا زۇر نەخوش بوبىيەت، كە ئەمە يان پاڭانە و چاپۇشى شەرعى لەسەرە، خۇ نەگەر (ئازارەكە) نەخۇشى نەبىت و دەرد و ئىشى عىشق بىت. كە واى كردووه مەولەوى لەم رەمەزانەدا وەك موسىلمانىكى روالەتى و تەقلیدى دەرنەكەويىت ئەبىن لە رىوو (ئەخلاقىياتى صۈفىيەكانە) وە سەرتىجى زىاتر لەم شىعرە بىدەين. چۈون ھەلگەرإانە وەيەك دىيارە بەرامبەر رەمەزانى باو و.. پەنامەكى حال و رەويىھى (رۇزىويەكى) پاستەقىنەمان بۇ بىھيان دەكتات. يان رۇزىويەكى تايىبەت و بىچەوانە.

۲ - جەواساوه نىمت رۇزىم ئاواھەردىن

ھىچ ئازام جە ھىچ زۇرش نەوەردىن

لە ساتەوە نىھەتى رۇزىم ھىنباوه، ھىچ ئەندامىكىم تىرى لە ھىچ نەخواردووه.

لە پاستى دا (رەمەزان- مانگى رۇزىو) بىرىتى يە لە خۇگىرتفەوە و تەركى نەممەتكان... كە ئەمە مايەي گلەيى و بىزارى نىھە ؟ بەلام مەولەوى (سلبىانە) واقعىيەتى ايجابى رۇز و دەخويىنېتەوە، كە بەلاي منھو بىانووى بىتاقەت بۇونە كە لە رەمەزان، ھىماكارىيە بۇ دەرىپىنى مەبەستە شاراوهكە. كە رەنگە پەيوەندى بە دلىسارىدى جار جارو گەم وەختى نىيوان مەولەوى و شىخانەوە بىت. كە ئەم شىعرە لە بەردىم چەند رەھمند و چەند واتاوه بۇ نىمە راگرتۇوە. وە پەيامى جۇرى لە پەشىمانى و

ناشت بونه‌وهی له خوی نالاندووه و له پرووی پواله‌تیشه‌وه له نیوان (پۆزه، زور) یاری به جیناس کردوده. دواتر تیر نهخوارنی نازاکان باس دهکات.

۳ - نه‌چم نه‌دیده‌نی نازیز بی‌گه‌رد

نه‌گوش نه‌صه‌دای یاران هام فه‌رد

نه چاو له دیده‌نی نازیزی پاک و بی‌گه‌رد و نه گوئ له که‌یف و خوشی یارانی هاویبری وده خویم.

نازیزی بی‌گه‌رد گه‌ر بکه‌ینه‌وه به ناینه‌ی کامل واته وده سیفه‌تی مرادفی سه‌یریان بکه‌ین نه‌وه به زمانیکی (نهینی وسپری شیعری) له‌گه‌ن بحال‌الدین دا دددوی. خوگه‌ر (نازیزی بی‌گه‌رد، نازیه‌که‌ی فه‌رد) بیت له شیعری ناینه‌ی کاملدا نه‌وا به هه‌مان زمان له گه‌ل شیخی سراج‌الدین دا دددوی. وه ده‌زانین مهوله‌وهی نه‌وه زاته‌ی زور خوش ویستووه. دشکری په‌نه‌نده ناسویی یه‌که (دیوی زدمین شیعره‌که) بگویرین به ستونی (دیوی ناسمانی شیعره‌که). نه‌گه‌ر سارديه‌که له گه‌ن هه‌ر کام له و دوو زاته‌دا بووبی. مهوله‌وهی له جه‌ماعه‌ت و خانه‌قا دوورکه‌وتووده ود، ره‌نگه عاجزیه‌که له وانه‌وه بوبیت، چونکه مهوله‌وهی وده که‌سیکی مه‌حروم و شیاو و به به‌زیب و لی خوش بwoo له شیعره‌که‌دا ده‌دکه‌مویت، ده‌چینه‌وه سه‌ر راچه‌که.

نه‌وه که‌ی پۆز و ره‌مه‌زانه. که چاو له دیده‌نی نازیزی بی‌گه‌رد (خودا) له مانای عرفانی دا مه‌حروم بکات. که خوی ده‌بیت ره‌مه‌زان له دیده‌نی نه‌وه نازیزه‌ت په‌کات. نه‌مه یه ستاتیکا و ستاتیزی نووسینی تایبه‌تی مهوله‌وهی و رازی نه‌بوو به زمان و زاراوه و مانا و بینینی چه‌مکه‌کان وده باو.

که‌ی له پاستیدا ره‌مه‌زان ده‌بیت بی‌به‌ریت کات له که‌یف و سه‌قای یارانی هام فه‌رد. پابواردنی ره‌خی.. فه‌رد نیو بالی تاکه شیعری (واته که‌سی وده خوی) له‌تی سیوی، ئەم مانایه وامان لى دهکات بلیین مهوله‌وهی له و جوئه ره‌زه‌ووه بی‌زاره، وه نه‌وه ره‌زه‌ووه نی یه به لایه‌وه. یان ئەم جوئه ره‌زه‌وینیکی گرتووه هه‌زار قاتی ره‌زه‌ووهی پواله‌تی گرنگتره، گه‌ر ره‌زه‌ووه موسلمانان به مانا پواله‌تی وعادتیه‌که‌یدا بریتی بیت له

خۆگرتنهوه و خۆ بى بەش كردن لە ئىعىمەتە مادىيەكان. ئەوه رۆزۈوەگەي مەولەوي
مەحرۇوم بۇونىيەتى لەتەواوى ئىعىمەتە رۆحىيەكان.

وە رەنگە مەولەوي يلىت پاداشتى رۆز و چەند گەورەيە لاي من ناگاتە لقاو
دىدەنى ئازىز و تىرى چاوو گوئى و دل...هەت. مەولەوي ئامادەيە بۇ شەكالنى رۆزۈو..
ئەو رۆزۈوەي كە دىدەنى و شەنەوابى و شىرىنى ئازىزى لى قەددەغە كىردووه. بىنچىكە
لەوش لە كۆتايى مانگى رۆزۈوەكەدا لە بەردەم جەزنى دىدار و ئاشت بۇونەودا رامان
دەگرىت، كە يەقەناعەتى من سەحرى ماناو جادووەكائى شىعرى مەولەوي لەم دىدكاو
رەفانەوە دەرددەكەون.

٥ - شىرىنى اەڭار دلەم تالى يەن

جام نە جەماعەت دۆسان خالى يەن

شىرىنى كردنەوهى بەربانگم (رۆزۈوى دلەم) تالىيە و لە ناو جەمىي ياران و دۆستان
دا جېم خالى يە، جەماعەت جەم و مەولەوي كەم.

پاھەي وىنەكە بە قەناعەتى ئىعىمە بەم جۈرەيە كاتى مەولەوى بى بەشە لە رىزق و
رۇزى مەعنەويات و چاوى مەحرۇمە لە دىدەن و گوئى لە صەداو...هەت. كە ئەمانە
قۇوتى شىرىنى دل و دەرروونى.. مادام دىدەن و نوقتەكائى راىز و نىازى دۆستان لە بەر
بانگىدا نىن... ئەوه ھەرچى شىرىنى ترە، بە دلى ئەو تالى يە. واتە دىدەنى ئازىزى بى
گەرد و صەدای يارانى ھام فەرد، شىرىنى اەفطارى دلى منه. دېسانەوە لە دلىدا دەبىن
بۇمىستىن و بىزائىن بەررۇز و بۇونەكەدى دل چى يە؟ م. حەممە رەشىدى ئەمەينى بەپىنى
بەيازىتكى لاي خۇى لەبرى {دلەم}، {جەلام} ئى داناوه و بەلايەوه درووستىرە، {مەرەجااتى
سەولىرى ۲ ۱۹۶۰-۱۹۴۲} من خۇم سەرم لە شەن و گەو كەرنى بەيازان دەرناچىت و
پىرەمېرىدىش رەنگە لەو بەيازەوه ئەم شىعرەي وەرگىۋىلىت.

شىرىنى اەفطار لەلام تالىيە

من لە (افطارى دل) دا قەناعەتى پاھەي جىا و تىرى نەخواردىم بە پاھەكان پەيدا
كەد، چۈنكە بىزەي (دل) گومانەكەى من بۇ دل ساردى مەولەوى لە ئازىز و يارە ھەم

فه رده کان زیاد ددکات. (تؤرانه کاتی یه که). به پوژوو و مه حروم بیونی دله. شرینی به ربانگ کردنه و دل بریتی ده بیت، له (موسیبته کردنه و دل بریتی پیشوو (واته چه) سینه جه دیده نازیز بی گهرد و گوش په جه سه دای یارانی هام فه رد) که نه مهش نه و سحر دیه مهوله وی له نیمه ددکات و دنگه له به ردهم ناشت بیونه و دل جه زن و خوشی دا رامان گریت. و دل برای من نه و جینگورکن و وشه گورینانه نیو ددستنووس و به یازده کان که نیسته جوئی شه رعیه تیان داوه بهوانه له و باره ده ته حقیق ددکه ن... له پهی نه بردن ی نووسه رده کان بیوه به به رزی و شه فافی مانا کانی مهوله وی و دنگه زیاتر رواله تیانه سه ییری حال و ودز عی بیته کانیان کرد بی. و دل بهنده هه ر له و رو ده نه م به بله لگه کان ناسیرین نه کهین. شوین چه سپاندنه جوانه کان بکه وین. (افطار و دل) له دلبری تری مهوله ویدا ههن.

نه که رده افطار، دو سه کهی کامل

سیوای و ده مه کوس خه یاله که دل

۶ - نه واي مه رحه با نامان نه گوشم

چه نه لوداش هه رنه خروشم

سوژی نوازی مه رحه با نه هاتو و ده گویم و ده گه ل ده نگی مالناوایی دا له خروشم. نه م بیته ش که می له را فهی نه م شوینه تایبه تی یه خوی دوور که و تو و ده و دل را فهی کی گشتگیری کراوه هه رچه ند ناماژه به جوانی یه ک له هینانی (مه رحه با والوداع) دا کراوه.

مانای دیوانه که به به مری نیستای نه م بیته ناخوات (لهم مانگه دا گویم له مه رحه با هیچ دوستی که و نه بیوه، به لام هه میشه له به زمی دور و که و تنه و مالناوایی یاراندا بیوم).

به رای نیمه ده بیت بچینه و دلای کلیه کانی مانای بیته که (مه رحه با نه لوداع) ی مانگی رده مه زان مانگی خیر و خوشی و ره حم و به ره که ته و به خشین. له

کۆی قەناعەتى كۆمەلگاکەي مەولەوي دا وا سەير دەكرىت، بۇيە پىش ھاتنى بە قاسەوە چاوهربى دەكەن و بەگەشتى بە بەردوه تا (15) يەم رېزى بەشادى و خۇشى يەوە مەرەبە با و بەخىر ھاتن دەكرىت (موسلمانان دل خۇشى بەھاتنى). مەولەوي دەيەۋىت بىلىت من لە زەوق و شەوق و خىرى ھاتنى (مەرەبەكە) لە تەقسى خۇشى سەرەتاي بى بەشم... بۇيە لە جوش و خرۇشى (شەلوددابىكە) دام. بە چۈونى شادمانم كە پىنچەوانەي كۆي بىرى موسىلمانان كە بە چۈونى مىوانى ئازىزى سال دىلتەنگن، تەقسى 15 رېزى دووهمى دىلتەنگانەن... لە خوا حافىزى كردى دا، وە مەولەوي خۇيىشى (لوددابى) نوسىپو، كە مانگەكەي مەبەستە و قايىيەتى كردوو، نەك ئەلوددابى كە دەس بىدات بۇ گشت مالاوايى كردىك.

باپزانىن مەولەوي بۇ بەئەلوددابى خرۇشىدايە. چونكە لە (جەزىن) نزىك دەبىتەوە، جەزىن ئاشت بۇونەوە و گەردن ئازايى، مەولەوي بە ئومىدى ئاشتىبۇونەوە يە لە گەلن ئازىزدا و ئازارەكە لە خۆى دا ساپىزكەت كە ھاتنى جەزىن كەپل بۇونەوە يە بە دىدارى ئازىز و گوئى دانە بەشەكەرى راز و ئەمانەش شىريينى راستەقىنەن بۇ افطارى دل. (كىردىمەوى رېزى دل) مامۇستا حكىم دەلىت لە بىرى (نەوابى مەرەبە) (سەلايى مەرەبە) دروستە.

٧- زاييفىم ھەرىيەند جەحمد بەرلىقى يەن

نەسيم ئەربارۇم عەجايب نى يەن

لاوازىم ھېننە لە سنورى خۆى تى پەرىپو، نەسيم گەر بەھىئىن (ھەلم گرى) سەير نىيە.

ئەم كۆتايم ناسك و جوانەش دەرئەنجامى بىزاري ئازارى خود و دىلساردى و چاو پى نەكەوتى ئازىز و گوئى نەدانە صەدادى ياران و تالى يەكانى نەدوانى دۆستان و عاجزى يە. كە ئىئەم مەبەستمانە و بۇونەتە مايەي ئەوەي كە مەرۇڭ (مەولەوي) ھېننە لمپو و لاواز و زىاد لە حەمم زاييف بىكەت، شەمالى بىتوانى بىھىئى و بىبات. ھەمتىر دەبىت (زاييفىم) لە وەشەوە سەيرگەين كە مەولەوي لە بەرددەم پىرانى تەرىقەتدا بەتاپىت

(سراج الدین و بیهالدین) دا خوی زور به لواز و هیچ سهیر کردوود. له رهوی ته وازوی خویهود که له شوینی تردا به واجب بتو خوی دوزانی زیاد له حمد خوی بهرامیه شیخان بچوک دهکاتهود. که به لای هندی له مهوله‌وی ناسانه‌وه و دل رهخته له سلوک و پوششی مهوله‌وی سهیر دهکریت {مهوله‌وی و تهقیه‌وی زمان ۱۹-۱۱} که به لای منه‌وه بچوک بونه‌وه دکه بتو خودی پیران نیه و له راستیدا به خوی هیچ نه‌گرنده که بتو یاره. له نیوه‌ی دوودمدا هینده ناسک مانا دهفرینیت که نیمه خهیانی عهیب گرتن نه‌گرین، کاتن له چلکه قورسه کانی غه‌رده و رق و فیز و دنیا گه‌ری خوی پاک دهکاته‌وه، که نه‌مانهن له ش قورس ددکه‌ن.. بن نه‌مانه روح توانای فریتنی هه‌یه به ددم شه‌مان و نه‌سیمینکه‌وه.

تیکرا نه‌م راشه‌یه نزیکه له بالائی ته واوی شیعره‌که و نیمه هیوامانه توانیبیتمن نزیک بینه‌وه له دنیای شه‌فافی مهولانام، که قوفلی شیعره‌که‌ی له خه‌فت و محروم بونی دیداری نازیزانه‌وه داوه و له خه‌فتا لواز بود... هتد.

۱ - نازیز تای پشتەی دلەی خەم بى شۇ

نەزەللىا نە بەند تای پشتەکەی توْ

تالى پشتەی دلە غەم بارەگەم بى حەد ئالاۋەتە تالى پشتەی زوْلەكەن توْوە.
لەرسالەی عىشق دا ھاتووە كە زوْلەق مەعشقوق وەك كە مەندى وايە، سەد خەم و
پېچى تىايىھە لە راستى دا زوْلەق مەعشقوق ھىلانە دلى عاشقە... سەپاڭزەت بەم شىعرەش
دەلىن؛ (نەمە ھىلانە كردىنى دلى عاشقە لە خەم و پېچى زوْلەق مەعشقوق) دا، بەلام
تەرھىتكى جوانىز بە خەيانى مەولەھە دا ھاتووە. پشتەی دلەگەم واتە ھەوداي عىشق و
نەويىنم وەك لاو لاو ئالاۋە لە ھەوداي زوْلەق توْ، بەلام نەم عىشقە يەكلايەنە نىيە.
ھەردووكىيان پېكەوە پېچىان خواردووە بەيەكا و جىايى لە نىۋاتىياندا نەماواھ {رسالى
عىشىق ل ٢٩٤-٢٩٥}، وە لە درېزىھى راپە و نىكىدانەوە ئەم شىعرەدا دەلىن (نەم پشتەيە
ناكىرىيەتە وە بە هىچ جۆرىيەك تەنانەت ئەگەر خودى عاشقىش بىھۆئى، چونكە راکىشانى
مەعشق زۇر بەھىزە كەواتە ئەم خۇشەويىست زىاتىر رامكىشە و ھەوداي پشتەي
دلەگەمى من و زوْلەق خۇت زۇرتر پېتىج بىدە بە يەكا، با ياران و ھام دەردانم بىزانى كە
ئەمە زوْلەق تۆۋىيە كە كەوتوھ بەسەر جىلەكانم دا، لە راستى دا پېشەي جەرگ و دلى
منە كە ئاوا ھەن پاچراوه جائىز لە بەر ئەم عىشقە راستەقىنە ھەممۇ ياران
سىتايىشمان ئەكەن و لە ھەرلایەكەو ئافەرىيەمان بى دەلىن {ھەمان سەرچاوه} ئەم راپەيە
ھەلگۈزراوى راپەي دىوانەكەو زۇرېبەي سەرچاوه كانى ترە. لە پان ئەم لىدوانە جوانە دا
ئىمەش ھەمول دەددىن جۆرىيەكى تر سەير بىكەين.

ئازىز: تای پشتەي (تالى ھۇنراوهى، سەوداي عەشقى دلەي خەمى من بى
ئەندازە). دل جىي ئىيمان و عىشقى خودايى، ھۆينەوە ئال پەنگە بەدلدا ھاتنى حەل
كردىنى مەتەلى عىشق و شىكارى نھىنى جوانى يەكاني دۆست بىت، يان بىن ژمارە و بىن
حەد رىستى تای پشتەي عەشق (ھەمان كات) نۇوسىنى شىعريش بىت بۇ تای
زوْلەكەن ئازىز.

نماینده‌یا نهاده‌ی تای پرسته‌کمی تو... هه‌ر له نهادن و سه‌ردتای بودن‌هه‌وه پرسته‌ی دلی
من به‌ند بوده له پرسته‌ی زولفی تو‌دا، یان دزیاوه به زولفی تووه.

زولف په رده‌ی نهینی و سر پوشی جوانی یه‌کانی دوسته. دلیش کانگای نهینی یه‌کانی عهشقه.. دیاره نهم دوو مفردده ههر له سه‌ردتاوه به یهک ده‌خون (تای پشته‌ی دلی که شوینی هله‌لگرنی سری عهشق و خوشهویستی دوسته، ددبی خافز واته‌نی سری نهودله بپاریزرت، هم بنی حهد و شومار تالن تالن هوزنراودتهوه. هم تای پشته‌ی زولف نازیز که دلی عاشقانی ههر له نهزادله‌وه بهند کردووه. برووهنه رینگر و زنجیر له بی‌مردم که شفی جوانی یه‌کاندا، نهم دوانه له نهزادله‌وه بینجراون له یهک.

هەمەو لادانەکانى (زولف) پۇوبەند، ھەور، پەشماڭ، پۆشىن) لە شىعىردا... كامى دلە لە مەجازدا بۇ رۇوو يارو لە حەقىقەتتا دەركەوتى حەلى نەيەنى و ۋازەكەنى مەعشقىق.

-۲۵- هر دو چه نی هم پنج و هر ده هم پنج

چیاپی نه بھین مہ حائلہن ستم

هه دووکیان له یه ک (رشته دل و رشته زولف) پنچراون له یه ک و
جیاکردنوهیان هه مه حاله، هه م سته مه.

گریسی خوشبویستی عاشق و مهعشوق. کردنهوهی نهگو جاوه و جیابوونهوهی گوناهه. دلی پیر راز و خوشبویستی (به یان ناکریت و وتن توانای نیه له دهرخستن) پیچرانی ئەم دلهی له و زولفه پیر له حیکایه‌ته تولانییه. که ئەسلی مه قسه‌دیان شاردوه‌تلهوه، نه‌ویتن (پرووی دوست) له عرفاندا، سه‌یر ده بیت بقه‌ویت نه‌و ئالوده بیون و پیچرانه پیر له زدته لیک بکه‌بتهوه. نه‌وه بو خوی سته‌مت کردووه.

جیاپی: جیاکردنەوەی پەیوەندى دل و زۆلەف ھەلهینانى رازەگانى دل و
ھەلداڭانەوەی پەردىگانى سېرە، نە دووه سېر پارىز و سېرىپوشە (دل و زۆلەف) دروستىيان
گردووه.

۳ - سهرمهودای ناخونون یه‌کسر تیدا شی

هه‌رچه‌ند سه‌عیم گه‌رد جیا‌یو نه‌وی

سهر لی‌سواری په‌نجه‌کانم (نیوان نین‌ژک و کوشته‌که) له ناوچوو له جیا
کردن‌وه‌یاندا قایده‌ی نه‌بwoo.

گرئی ئال‌وسکاوی رشته‌ی دل و تالی زولف. مه‌تله‌که له کردن‌وه‌ی گرئی
که‌دایه... واته په‌ی بردن به (عیشق و ئیمان که سپری دل و پوالفتی نین و باطنین له
گه‌ن تیگه‌شتن و که‌شف کردنی سیفاته‌کانی جوانی خوادا. ده‌بیت سه‌ری ناخون) (په‌نجه
(به هینمای هه‌میشه به‌ردەوام و کوشش‌کانی بینیادهم و درگرین له کردن‌وه‌ی گرئی
کویره‌کانی چه‌مکی (زیان و مردن و خوش‌ویستی...هند) که له ودتی هه‌یه به نه‌تیجه‌ی
یه‌کلا که‌ردوه نه‌گه‌شت‌ووه.

بؤیه ده‌بیت ئیمه ته‌نها عاشق بین و دلمان له هیلانه‌ی په‌رجه‌می یاردا جى
بیلین (سه‌ری ناخون) به نوکی خه‌نجه‌ر یان خه‌نجه‌ردا له دل و ئامیت‌هی زولف... یان
گه‌پان و دل به‌رننه‌شته‌ردا راز و مه‌تله‌لی دوزینه‌وه‌ی عیشق بؤ ئیمه که‌شف ناکات.
سه‌ری ناخون، هۆکاری کردن‌وه‌یه هه‌رشتیکی ترى هاوشیوودی سه‌ری ناخون، توانای نه
کردن‌وه‌یه‌ی نیه. ئیمه به هۆکاره‌کان ناتوانین بگه‌ینه شیکاری مه‌تله‌لی عشق.

۴ - ئیسه خاس پاسمن تۇ نه‌ی سه‌ردەمدا

هه‌ردوو چه‌نی هەم پېچ دەی وەھەمدا

ئیستا باش وايم تۇ لەم سه‌ردەمدا، هه‌ردووکیان پیکه‌وه پېچ دەی بەمەگدا.
پەلک دروست کردنی له تاي رشته‌ی دل و تالی زولفی دۆست، دەس له ملانی
خوش‌ویستی که له دلەی خه‌دایه و نه گه‌ن زولفی مەعشوق. ئامازەی عرھانی ئەم
پەیتە ھدایەت دان و تەودجوھی باره... ئاویتەی نهیتى یه‌کانی دل (ھونینه‌وه‌ی رشته‌ی
تالی دل) له گه‌ن نهیتى جیلوه‌کانی مەعشوق لەم سه‌ردەمدا لەم دنیادا. ھەن نه‌ھینانی
مه‌تله‌کانی حیکەمەتى ئیلاھى لەم دنیادا و پېچدان (پېچران و ھەن گرتى) شیکاره‌کە

بۇ ئەرسەرددەمە كە ئەودنیايمە. واتە ئەرمەيلى نھىئى زانىنى دل و پازى تولانى زولفەكانت پېيکەوە پېيچ دد بە يەكدا. يانى زياتر گىرۋىدى پېيکەوە بۇونىان بىكە، ئەودووەتى (دل زولف) كە بە مردن و سووتان و تياچۇونى ھۆكاردكانى كردىوە لە يەك جىا نەكراڭەوە، باش وايە زياتر لە يەكىان بىنالىنى.

٥ - تاياران زانان رېشەي جەرگەمن

پاچىان، ئاوىزان وە ropyوو بەرگەمن

تاياران بىزانن ئەوە رېشەي جەرگەمە (پىنچراوى عەشقى دل لەگەن ရىشەي زولفا، كە ھەن پاچراواه (واتە بىراوه و ئاوىزان بۇوە بە ropyوو بەرگما.

پاچىان: بەشىكە لە پازانەوە و جوان كردن و رېتكخىستن، رېشە و بېزوبۇي درختە تىكەلەكاني ناواباخ، يان كورت كردىوە و بېرىنى سەروقى مەرۋە. سەرنج بىدە. بە كورتى راڭەكەي بە بۇچۇونى ئىيە ئاوایە:

ياران بىزانن خۆشەويسىتى رېشەي جەرگى من، سەوداى خاوى تالى ရىشەي دل بە داوى ရىشەي زولفەكاني ئەوەوە، پاچىان (بىراوه) و ئاوىزانى بالام بۇوە.

واتە لە بەرگەمن دا ماناي جل پۇشىن نايىت، بەلكو بەرگەمن مەبەست لە ropyوو و پوالەتى دەردەتى مەرۋە كە لىرەدا بە پېيچەوانەي جەرگەمەن، بەرگەمن هاتووە واتە عەشقى زولقى ئەو لە دلى من و ရىشەي سەوداى دلى من بەزولقى ئەوەوە ھەم رېشەي جەرگەمە (باطن) ھەم پاچىان وەropyو بەرگما (ظاهر).

يان سەوداى دل و زولقى تو وەك دوونەمام وگۈلن كە لەيەك ئالابن باخەوانى بەجوانى ھەلى پاچى بن بە ropyو گەلاوگۇلى يەكا جىاكردىنەويان تىكدان وستەم و گوناھ و ناشيرىنە، خزمەت كردىيان و ھەلپاچىينيان پېيکەوە بۇ ئەوەي ھەلچىن و جوانىرالاپكەن شاييانى ستايىش و نافەرينى. ئەوكات. (بەرگ واتاي گەلاذە دات).

زۇريش پېيش مەولەوى پېرشالىيار فەرمۇويەتى: داران گىيانداران جەرگ و دل بەرگن. مەولەوى دەلىت من رېشەم لەخۆشەويسىتى نھىئى و پېپېيچى تۆڭىر بۇوە و گەلاىي جوانى بەرپەمەوە دەردەواه و زۇريش لىئى جوانە و ئەم دارى نەمامى عىشقة باش ھەلپاچراوه و جەرگ و بەرگى را زاندۇممەتەوە.

نهو نه مامانه‌ی تهرز دارن به قه و بالای نه مامی تردا همه‌لچن که ژیانه‌وه ته رزو
چنگ له بالای نه مامه‌که ده پیکن و دوور خسته‌وه جیاکردنه‌ویان بؤ باخه‌وان
زه حمه‌ته. یانی نهه و جوهره نه مامانه هه ر نه مه‌نده ئاویزان بون و دلیان چوو
بمنه مامینکی تردا. نهه نیتر باشت له جیاکردنه‌ویان پیکه‌وه پیچران و همپاچینیانه.

۶ - هه‌نى مداران دهه و نه ناوه

ئافه‌رین واچان جه گردین لوه

نیتر یاران مدارام ده‌کهن و دهه به دعوا و ستایش ده‌بن بوم و ئافه‌رینم ده‌کهن له
هدموو لایه‌که‌وه.

(بینچانی رشتمکان) له لایه‌ن مه عشوقدوه باش گرئ دانیان پیکه‌وه له به‌یته‌کانی
پیشودا به لگه‌یه‌کی پیشانداوه بؤ یاران، تا یاران برووا بکهن که نهه و ئاویزانی عیشه‌ه
ریشه‌ی جه‌رگمه. نیتر یاران ده‌بته (مدارام) نه‌رمی نوینه‌کان نهوانه‌ی که نه‌رم و نیان
بؤ به‌رام‌به‌ره‌کانیان. چه‌مکی عیشق ئاسوده‌یی يه و جیگه‌ی ئافه‌رین و نه‌رمی نواندنه.
یان نهوانه‌ی سه‌یری باخی جوانی ده‌کهن نهه و لیک ئالله جوانه ده‌بینن، ئافه‌رین و
ستایش ده‌کهن.

مه‌وله‌وی سوژه‌ی نهه به‌یته‌ی له سه‌یری باخه جوانه‌کانی ته‌ویله‌وه هیناوه که
پرنه له سه‌لیقه‌ی باخه‌وانه‌کان و چاویکیش بؤ دارشته‌ی شیعره‌که له ماریفه‌تله‌کانی پیر
و حکمه‌تله‌کانی نهه و بوبه‌ه عیشق جوانترین خزمه‌قی که بیکات ئاویزانی رهگ و به‌رگه،
واته پیکخستنی دیوی دهرو ناوی مرؤفه‌کان رهگ و پیشک نه‌خوش بوبه، به وینه‌ی
دره‌خت گه‌لاو به‌رگیش جوان و پیکه‌وه نابن. عاشق ده‌بیت ظاهره باطن جوان بیت و
نهه دووجه‌مکه جوان به یه‌که‌وه بیستیت.

۱ - نهوجا بهزمگهی کهس جی نهردسته

مهنزلگهی صهیاد ههزاران خهسته

نهوشوینه بهزمگهی کهس لی رزگار نهبوود. بهزمگه. بهباری نهربینی داله بری
شوینی کهیف و رابواردن زیاتر به شوینی گوبه نانه و ددست ددات، که راچیان له
پال کهیفی راوی خویاندا و دک جهلا دیش دینه پیش و گوبه نی کوشتنی کهل و نیچیران
دهنینه و، نهوجی مهنزلگهی راچیانه که به ههزاران برینداریان خستوه.

کهس جی نهردسته. دهکری مهبهستی نهودش برات، نهوشوینه کهشوشوینی بهزم و
جی ای صهیادانه کهس شوینی نیه (یانی مهرد جی ردس نیه له و شوینه دا و جی مهرد
نی یه و اته سیفهتی نامه ردی بدینه راچی له درنه نجامی کوشتنه و یانی بهبر
کردنیه وی نیچیر و قوربایانی). جهنانی سید طاهر (بهزمگه) به
(بهزمگهی) دهخوینیته و. (خوارگی دلان- کاست) به مهش خهیالمان بؤ (دامگا) دهبات
شوینی خو مهلاس دان و بهزمی راچیان. دامگا نانه و له که لیمه میلیله کانی
نهوراماندا ههیه. بؤ نموونه:

نهتا دنیا ههن من پی تو نالو

دامگام نیانو شاته بالا تو

چیله کنی موانو به فهم لالا

دامگام نیانو دلی گورالا

گورانیه کی رزور خوشی ههورامیش به ناوی (بهزمی صهیاد) هوه ههیه که له
ناوخه لک و هیئزایانی گورانی ناسی ههورامی دا حمه حسین کهیمنه بیی بهداهینه ری
دهزانن. من نامه وی گهوره بیی و دهندگ خوشی و وستایی بیی نه و هونه رمه نده پخه مه لاه.
بهلام له گهل نهودشا گومان ده بهم نه و بهزمه ش زور له و میژووه کونتر بیت و لانی
که م بؤ سه رده می مهوله وی بگهربیته و مامؤستای کهیمنه بییش به شیوازو سه لیقه هی
خوی چربیتی و گیانی به بهرا کردبیته و.

دوو دیپری کوتایی شیعره‌کهش پاشه‌بینی، وه رنگه رویه‌کی دنیایی هه‌بینت و په‌یوهندی بهو حال و وهزعه‌ی مملانی مه‌زهه‌بی و ثیداری و جن‌نشینی و تهناهه‌ت سیاسیش هه‌بینت، بهه هه‌ر حال دهکری له ژیرکهش و هه‌وای تهريقه‌ت و پیکران بهه‌تیری پیرانیش لیکی بدینه‌وه.

۲ - من نه چیره‌کهی هه‌زار زام و هرده

نه‌رامی پهی ویش زوخاو سه‌رکه‌رد

من نه و نه چیره‌م هه‌زار زامم هه‌بیه (هه‌زار تیرم خواردووه، بهه‌رکه‌وتوجه) هه‌رزامی بؤ خوی زوخاو و کیمی لیوه دی. کهواته نه‌م یه‌کیکه له هه‌زاران خه‌سته و برینداره‌کان و هه‌زار زامی هه‌بیه. کاتی بهم زام و برین و تیر و زوخاوه، رهو و دهکاته سارا و هه‌ردووه بهه‌رد بهه ترس و له‌رزووه (بهه‌بینی (۵) نه‌م شیعره) بیرمان بؤ‌حالته تایبیه‌ت و عرفانی یه‌که‌ی بابا ناوس ده‌چیت که (۷۷۴) سان پیش مهوله‌وی یه‌{بروانه شیعری چوارم بینی -ج} و جیلوهی چهند شیعریکی نه‌م و همندی له یارانی پارسانه‌کان لای مهوله‌وی سیبه‌ریان ده‌رده‌که‌ونته‌وه، که من بؤ خوم بروام بهه‌وه هه‌بیه که‌لتوری پارسان و سه‌رچاوه‌ی نووسینی شیعری گؤران پشت و په‌نای ده‌رکه‌وتتنو مهوله‌وین و نه‌م ناگاداری نه و سه‌رچاوانه بیوه، به‌لام زور زیره‌کانه کارکردن‌هکانی داوه‌تمه‌وه، بؤ بهه‌راورد چون گؤران له ژیر کاریگه‌ری شیعری مهوله‌ویدایه بهه‌وه جوهرش مهوله‌وی له ژیر کاریگه‌ری شیعری هه‌ورامی دایه، به‌لام ته‌نیا خانا و بیسaranی زهق ده‌رده‌که‌ون، بؤیه لیکوله‌ران ته‌نیا هه‌ستیان بهه‌وان کردووه نیمه چهند جار و له چهند شوینی تردا نه‌مه‌مان درکاندووه له هه‌ر شوینیکی تریشدا بهه‌وه کاریگه‌ریه گهشتین ده‌میکی لئ ده‌دهین.

۳ - ترسیای صهدای ماردم هوش بهه‌رد

ره‌میای بؤی بارووت هه‌ردووه هه‌رد

من ترساوی دنگی ماردم و هوشم چووه (له ترسا هوشم چووه) و پاکردووم
له تاوی بونی بارووت (ترساوی دنگی تفهنجی ماردم و له هوش خو چووم، له تاوی
باروت هه رداو هه رداو رام کرد)

من له هینانی ناوی چهکی (ماردم) دا بیرم بوز هینرش و په لاما ری سوبای
عوسما نیه کان بوسه ر ناوچه جافنشین و چه کردن و له دده لات خستنی محمد پاشای
جاف و هیزدکهی که مهوله وی یه کنکه له دوسته کانی و رنگه له و په لاما ره شدا بوو بیت
که مهوله وی گهوره ترین زیانی به رکه و توه که سوتانی کتیب خانه کهی بود، که هم
جافه کان و هم مهوله ویش راده کنه نه و به رتی سیروان و مهوله وی له ولودر
ده گیرسته وده {برانه مهوله وی ریان و برهه سیی محنتی مهلا که ریه ل ۳۵ و حمروهها مهوله وی و ته قنوه زمان
حکیم ل ۷۲}. نه وجا به زمگه نه و شوینانه دین که ددکهونه به رشالاوی عوسما نیه کان و
هه زار زامه کهی مهوله ویش رنگه له ددست دانی مال و گیانی ناسراوانی بیت. وه دیاره
سهر له شکری عوسما نیه کان (عومه ر پاشای سه ردار) زور بن به زدیانه ددکه ویته
ویزدیان، به یتی (۵) شیعر دکه ش راست گویانه پیشاندانی نه و وینه یه، وه بیژه
(ردمیا) ش پاکردویه که له ترسی په لاما ری مرؤف هه لهات بی. وه با ود پیشمان به دابرانی
میزدی شیعره کان هه یه. نه را فه یه ش ناما زدی دووره و ناسه پیت.

٤ - کهی ته وانای سهیر دیارانمه

يا په راوی تاقهت بن یارانمه

کهی توانای سهیر کردنی دارو دیارمه و مهیل و رو غبه تم هه یه بن یاران.

له دیوانه که دا صه بیر نووسراوه و به سهیر را فه کراوه، رنگه هه لهی چاپ بن
ماموستا حه کیم یش راستی کردووه ته وه. ده بی نه و شوین و دیارانه که زهره مهند
بوون و سوتاون، مرؤف ته حه مه مولی سهیر کردنیانی نیه، بر وام وايه له دیوانه که دا باش
را فه نه کراوه.

شوینی به رهیشی نه یار و دوزمن بکه وی و بسوتینری، کهی پیاو خوی ده گری
سهیری بکات له تاو خه فهت خواردن بوز (به راوردی سوتان و کاولکاریه کان بکه که

دیوتن) و یان پاره کانت نه مین و تیابچن کهی تاقهت و ئارامت ههیه. تواپن بق
کاولکاری و ویرانیه کان.

دانا و نه دیب و شاعری پایه بهرز سهید طاهری هاشمی له ههوارگهی دلانا بهم
شیوهیه نهم بهیته خویندو دهه:

کهی توئای صهبر و یارانمهن یا پهروای تاقهت بنی یارانمهن
واته کهی به رگهی کات به سه بردن و رابواردنم ههیه و، یان چون نهم به رزنه
سه بر تاقهت به بنی یاران، یانی بین تاقهتم و بینیاران تاقهتی کهیف و رابواردنم
نیه. {ههوارگهی دلان دهنگی سید طاهری هاشمی کاسیت}

۵ - رووم که رد وه سارای هه رد وو بکرد وو

وهدسند ترس و لهرز جسمه شه رد وو

پووم کرده سارای هه رد وو دیاری به رد دلان به سه د ترس و لهرز وو خوم شارده وو.
نهمه رهندگه و نینهیه کی زور ناشکرا و راستی هه لهاتنی مهوله وی و هیزه کهی محمد
پاشا بیت. که نهمه پهیوهندی به میزووی میر و پاشا کانی نیمه وه ههیه، و کاری نیمه
نیه، هینده خومان لئن دا که شیعره که رهندگه هیما دار بیت و ناماژهی نه و کاره ساته
بکات، لیکولینه وه میزووی زیاتر په نجه رهی روشتر ده کاته وه. له سه ربه زینی لایه نی
دوقراو راکردووی شه ره که و قورسی زه رهرو زیانه کان و زیانی هه لهاتو هکان.

۶ - ج داوا نیوون مه که ردیم چه نی

با زدیم نیم رمهق پهی جاریو هه نی

ج شه ر و داوایه که له گه لاما نهیکه ن، لئن گه رین نیوه گیان بووم هه لی گرن بق
جاریکی تر. نیو ره مهق که زور گرنگه رافه نه کراوه.

نیو ره مهق نیوه گیان... یان قهوتی مه مره و مه زی، نه مهش زیاتر چیز وکی
شالاوه که و ترس و راکردن کهی مهوله وی و نزیکه کانی محمد پاشا زیاتر ده چه سپیتیت.

وە رەنگە كۆمەلنى سەردار و جاش هەر لى نەگەر ابن دواى خۇشاردىنەوە ژيانى كولە
مەرگى بەسەر ببات.

پىم خۇشە كەمن لەسەر نىم ۋەمەق بىرقىن و بىزانىن لە گۈزدەنلى مەمولەۋىدا چى
حاسىل دەكەين. ناوجەكانى (گونە و سەرا و چەۋەستانە) بۇ سەرددەمى ژيانى مەمولەوى
باش بۇون و حاسىلات دار، نەھى ئىيانى خۇش بۇوه كانى بەناچارى ھەندى و ۋەودەكانە
شەمېران، كەمن بارى گۈزەرەنلى دەگۈرىت. بەلام هەر بەھۆى سەركارى شىخ عەلى
عەبابەيلەنە. مەمولەوى و خزمەكانى باشىان گۈزەرەندىوە، رەنگە ئالۇگۇرەكە (عوسمانى
خالە) لە جىنى شىخ عەلى، لەلايەن محمد پاشاواھ لەم سەروبەندەى دواى شەپوشۇرەكە
بۇو بىت، جىۋەرەكىش لە ناچارى پاش شەپبۇو بىت. ئىت مەمولەوى و خزمەنى
بارلارددەن و رەنگە هەر لەو كاتەشدا ئىت بۇ ھەتا ھەتا يېرىپ رووی كردىتەوە سەرشاتە،
ئەم بەسەر ھاتە لەنامەكەى مەمولەوى و شىعرە فارسى يەكەى (وزان سوی وەتەن) دا
ناشىرىا... ئىت مەمولەوى سەرددەمى نەھامەتى و كىزىوونى نەستىرەتى بەختى دەبىت و
مردىنى عەنبەر و كۆنۈر بۇون و...هەندى. بە شۇينادىت، كە لە ھەموو يان كارىگەرتر و بە
سوى تر مەرگى عەنبەر خاتۇونى خىزانى يەتى (مەمولەوى سەرچان ۲۱-۵۴) ئىت بە
نيوهەگىانەكەش (نىيۇ ۋەمەق) نامىنىت.

بەدەر لەو راھە مىزۈوېي يە دەتوانىن دوورتىريش بىرقىن تابچىنەوە ھەممە شوانەى
بابا ئاوس و سەرنجى لە مىملانى و دەعواكانى ئەو زاتە و نەيارەكانى بىدەين. يانى بە
بارىڭى تىريشدا بەزمىگە و پىكىران و كەمس پىزگار نەبووهكە بخويىنىنەوە كەبەدەورى
ھەوراي عرفانىدا خول بخۆين.

شیعری بیست و حده و نهم

۱ - ئیمە گشت فانى، هەر ئەوەن باقى

نازوون وە بازووی پېر نەپرووی ساقى

ئیمە ھەممۇ تىاچۇوين، هەر ئەوماوه (نەمر) بنازم بە بازووی پېر قۇوت و ھېزى
ساقى (خودا) دا.

شیعرى بۇتىيە (بۇ مەرگى عبدالرحمن كورى مەممۇد يار ودىسى خەزندارى
مەممۇد پاشاي جاپ نووسراوه) دنبا مەيخانىيە دنبا و مەي نۆشان سەرۋەش و مەست
دەبن و دەكەون، تەنبا ساقى (بادەگىر) نەبىت. بەمەش (ئیمە تىاچۇو دەبىن) ئەو
(ساقى) باقى دەبىت. لە رۇوي مەجازى و دنبايى يەوه ھەردەم لىكچۇون و راڭەكان لېرىھ
وەردەگىرىن بۇ پېشىنى و تەصەوراتى ئەوئى. (ئەو دنبا). بە ھېز و بازووی بەقۇوتى
ساقى كە دىارە ھىلاك نابىت و ناوەستىت، ئیمە گشتىمان شەراب دەنۈشىن و دەكەوين
ئەو فرىيە ھەممۇمان دەكەۋىت و كەس نابۇئىرتىت. بادەي مەرك لەسەر دەستى
وەردەگىرين. جىناس لە نىوان (نازوو - بازوو - ساقى، باقى دا) ھەيە.

۲ - خەلاصىش دا پىت وە يەك پەيمانە

نازاد بىت جە بەند بەستەي پەيمانە

خەلاصىش دا پىت (كۈتايى پىت دايت، نەجاتى دايت، نازادى كىرىدى بەيەك پېڭ و
لە كۆت و بەندى بەلېنەكەي رىزگار بۇويت.

ئامازەي گىروگرفتى ئیمە لەگەن ئەركە عىبادىيەكان و ھەلسوكەوتە شەرعىيە كاندا
لەم دىرەدا ھەيە. گەرجى مەولەوى لە وەها دۆخىيىكدا نەزىياوه، بەلام چەند شىعرىيەكى
ھەيە دەرسىرى بىزازىن لە ئەركەكان. بۇيە مادام شەرابى مەرك، نازادى ئیمەيە لە
بەندى پەيمان، بە مردەمان لە ئۇرپا بەندى وەعد و بەلېنەكەدا دەرىيەن، ئەوه مەست
بۇون بەو بادىيە (مەرك) ئاسودەيى و حەسانەوەيە. ئاخىر ئیمە پەيمانىكەمان ھەيە لە
گەن پەروردىگارى خۇماندا، پەيمانى ئەوەي خودا خۇدای ئیمەيە و ھەر لە ئەزەلدا

په یمانه همه یه، تا نه و کاته ی له و جودابین و نیراده مان له دهستی خومناندایه دهیت و هفداری نه و په یمانه بین {دل و جار ۱۷۵-۱۷۸} و اته نه رکه کانمان جنبه جن بکهین، دیاره خودی (مردن) یش به دیویکی دا (و هفداری خوداشه بهودی له وهامی گهردی خاکدا که رازی نابیت بین به جهسته ناده... خودا به لینی به خاک بونه وهی پن دهات، پوچیش رازی نیه بچیته نادمه و خودا و هعده گه رانه وهی بولای خوی دهاتن.

نهم دیاردهیه جن ی تیفکرینه زیاتر (که مه رگ رزگاری نیمه یه له ژیرباری گران و فورسی نه رک و عیباده تدا، همروهها به لگهی و هفداری خودامانه بهرامبه و هعده گه رانه وه و به خاک بونه وه که نهمه له نیو میتو لوزیا روزه لاتی و که لامه کانی یارسان و ته نانه تماریفه تی پیر و فولکلوری نیو خه لکیشا همه یه. (په یمانه ۱) پیک باده یه.. (په یمانه ۲) به لینه (جیناسی ته واون).

۲ - عارفان چ خاس پهی وه حق به ردهن

وهسيهت حافظ وه جا ٹاوه ردهن

عارفان زور چاک (به باشی) ده رکیان وه راستی (حق) بردووه و وهسيه ته کهی حافظیان به جن هیناوه.

عارفان: لای جه نابی مدرس (خواناسه کانی خانه های ته ونله) ن وه به یته که شوناسیکی مه عرفی ده داته خواناسه کان، گه رچی و شه که لیزه دا تایبه تی به کی همه یه که له رووداوی شیعره که و هرگر تووه، به لام به کوئ نه ناسراو هاتووه بؤ نه وهی گشتگیر بکریت و هه رکه س به و جوره له زیان و مه رگ و فهزا بنوازیت. و بشن بلین نه وانه یه پهی به حق ده بن گویزایه ل و غه زهل په سه نده کانی حافی شیرازین.

سه رنجیکی تری من له به یته که نه وهیه خواناسانی خانه قای ته ونله (نه هلی خانه ها) به گشتی و مرید و شیخانی به تایبه تی حافظ شناسن و له تیز و نهندیشه کانی حافظه وه راستی گه شتون و وه به باری عرفانی دا حافظ خوین بیوون و ره نگه سافی نامه کانی حافز و غه زله کایان له به ر بوبیت. چوون کاریگه ری حافظ له نامه و وهسيهت و نامؤثرگاریه کانیاندا ده رده که ویت. خودی مهوله وی له به شیکی نه و نامه یه پیدا

که بۇ(ملا صالحی فخرالعاما)ى دەنیزىتىت بەم جۈزىرە باسى خانەقاي تەۋىنلە و شىخى
بەھادىپىن دەكتات:

لەم شويىنە پىرۇزىدا رېزى بەدەيان زاناو بەيمەت لە ھەموو گۆشەيەكى دوورو
ئىزىكى كوردىستانەوە وەگو پەروانە لەدەورى چىرى ۋەخساري شىيخ كۆئەبنەوە. {مۇلۇمى
سۈرانى-نەردەلانى ل ٤٢٤-٤١٩}

ھەرودە خانەقاي تەۋىنلە كىتىپخانەيەكى دەستنۇوسى تا راھىمەك گەورەي
تىيدابۇوە. بەتاپىبەت دەستنۇوسى شىعرەكانى(مەولانا جەلالەدەپنى رۇمى و حاھىزى شىرازى
و سەعدى و عەتارى نەيشاپۇورى)كە بۇونەتە يەكىك لەو سەر چاوانەي كەمەولەوى بىرى
سۆفيانە خۇرى پى دەولەمەند كردوون{كاروان.ز. ٤٢٥ مۇلۇرى و خانەقاي شىخە
نەقشبەندىيەكان.حكىم مەلا لالىج ل ١٧٣}

پىيم خۇشە بەشى لەو ساقى نامەيە بىنۇسىن كە لى عارفان و بادە نۇشانى
حەقىقەت وەك وەسىھەت وەردەگىرى و مەى نۇشانى دىنياپىش خۇشىانلى دى. وە پەنگە
بەدەر لەو ساقى نامانە لە ئاوغەزەلىياتە كانىشا ھەمان رېسپارداھەبىت.

من ار زانكە گردم بىستى هلاك

بىنایىن مىستان بىرىدم بخاڭ

بىتابووتى از چوب تاڭم كىنيد

پراھ خرابات خاڭم كىنيد

ب اب خرابات غسلم دھىيد

پىم انگاھ بىردوش مىستم نهيد

مەيزىزىد بىرگورمن جىزشراب

میارىد درماتمم جىز رىباب

{حافى لىمۇدەن-ساقى نامەها}

۴ - دفنت نه په‌هلوی مهیخانه که‌ردهن

وه سهر خاکت دا سهبووی مهی مه‌ردهن

به‌خاک سپاردنست له ته‌نیشت مهیخانه‌دایه و به‌سهر خاکتا گوزدی پر له مهیان
شکاندوود. واته عارفه‌کانی خانه‌قا له ته‌نیشت مهیخانه‌ی عهشقها به خاکیان سپارديت
و.. له‌ودسيه‌ته‌که‌ي حافزی حال زان که‌لکيان و درگرت و به‌گوزدی مهی خاکي سه‌ره‌بر
يان ته‌رکردي. گوزه شکاندن قه‌ولی په‌يمان به‌ستنه و له‌ناو ميسريه کونه‌کاندا نه و دل و
دلخوازدی به‌ته‌ماي پينکه‌ينانی ڏن و ميردي بوونايه ددبورو گوزه بشكينن له
نيوانياندا. {سيزده}

مهوله‌وي بېچگه له‌ودي نه م به‌يته‌ي له هه‌سارى حافز هه‌لگوزيود، جوانى بايسى
به شيعره‌که داود، ودك خوش‌ويستى بؤ هه‌ردوو ته‌ردفه‌که و ودزيفه‌ي کۆمەلايەتىانه‌ي
خۆي، مردنە‌که‌ي نه و جوان ده‌كات به جۈرىيڭ باوکى مردوو شانازى بکات و خوشحال
بىت كه مردىنى خەلاتى كوره‌که‌ي كراوه هاوستى نايىنه كاملەكان و نازيزانى بىن گەرد و
ساقيان و ميراوانى بادى عهشقه و دوا نارامگاى باخچەي مەرقەدد، نه مه پاساونىكى
ئىشراقى و عىشقانه‌يە و مايىه‌ي سه‌بوورى خەسارەمەند و لى خوشبوونىشە به‌رامبەر
بکوزدەكە. نه و دتا باوکى خوا لىخوشبووه‌كەش له و كۆستەدا فەرمۇويەتى:

پۇلە نه و پەحمان بىن واده مەردى

سەر وە پايەنداز(شاسراج)كەردى

ئىسە تو دلشاد وەجاي (ودقا) وە

چەم وە راي كەردم پېرى(بەها) وە

5 - قەلەم ياد كردار يار و نەغيyar دا

رەھەم كەرد تارىخ وە پۇوي مەزاردا

قەلەم (مېزۇو نوس و و يادخەرەوە) يە بۇ كىردارەكائى يار و نەيارەكان. مېزۇوى دۆست و دوزمن تۆمار دەكتات.. ئۇمارىيەكى بۇ مېزۇودا لە رۇوي مەزارى. كە دوايىر ئۇمارىيەك دەداتە ئىئەم بە پىئى شىعرەكە كە دەكتاتە سالى كوشتنى عبدالرحمن.

٦ - جامىش نۆشاوه چۈن مەردان وىھەرد

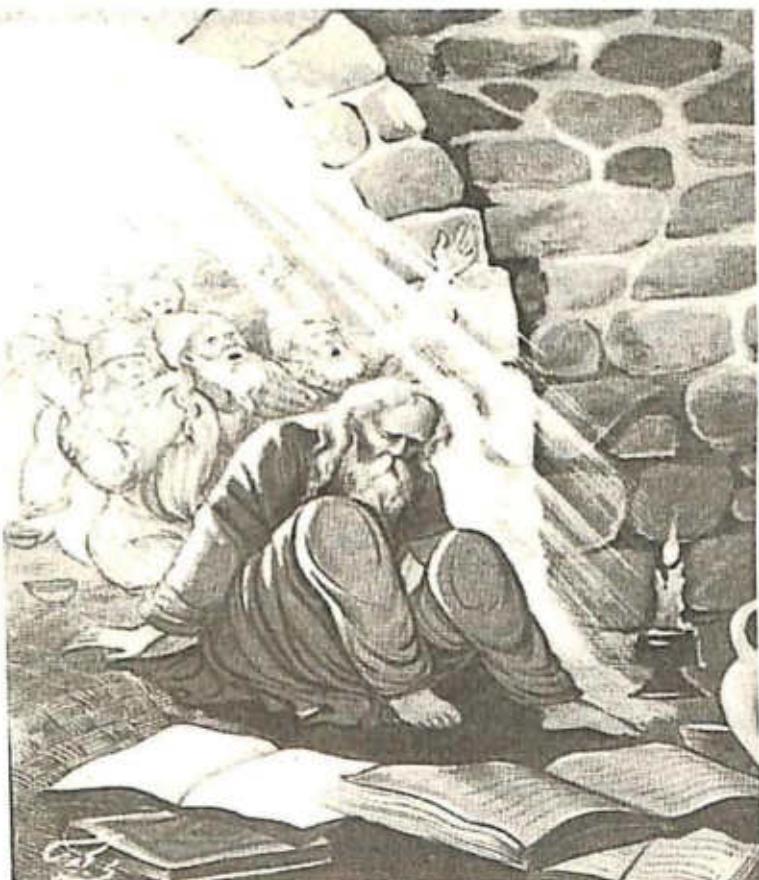
گۈشە مەيخانە وە زاویه كەرد

جامىيەكى تۈش كىرد (ھەندىنى پەيمانەي مەرك) و پىباوانە راپردوو (تىئەپەرى) زەريپى نەم وىنەيە لە (وېھەرد) دايىه، بىرىنى مەۋدای دوو شوئىن، بەلام مەولەوى وېھەرد بە (بەجىيەيشتنى ئەم دنیا بۇ ئەو دونيا) جىن كىردووە كە مەۋداكەيان بە روالەت چەند دوورە كەچى مەرك زۆر خىرا دەيان بېرىت و يەك هەناسەيە. هەرودەها بەرإەكەى جەنابى مدرس دا وا دەردىكەۋىت (زاویە) عىبادەت خانەبىن.

كە بەم جۇرەش گىرتى گۈشە مەيخانەي عەشق و عىبادەتى مەينۇشانە تا قىامەت، بۇ خۆي جوانى يەكى تىر دەردىخات كە لە دواي مەركىش لە مەيخانەدا (خانەقاي تەھۋىلە) ئەم ھەرمەستە (لەزىز قەبرىشا خەرىكى عىبادەتە، ئەم كۆتا دېرە دەچىتە جەنگى بەيتى (۲)ھ مەوه كە دەلىن نەجاتت بىو لە ئەرك و عىبادەت، ئەمكەنە وايلى دېت:

عىبادەتەكان و بەجىن ھىنانى ئەركەكان لەسەر زەھى دا ھىلاك كەرە بارى گرانى و مەرۇف ناجارە بە جىتبەجى كەردىيان، بەلام لە دواي مەرك يان دواي مەست بىوون بەشەرابى مەرك لە مەيخانەيەكى چۈون خانەقاي تەھۋىلە دا. ئەم مەستە و لەم عىبادەت خانەيەدا بە مەستى سوچىتكى گىرسەتە تا بەم عەشقەوە دەگاتە ساراي مەحشەر. ئەمەش زەريپى جوانى ئەو بەيتەيە كە لە رۋالەتدا ئەو ئەركەي نىيە و وەزىيەتى مېزۇوى كۆچ كەردىنەكەى پى سېپىراوه كە بە حروفى ئەبجەد ۱۲۹۶ دەكتاتە سالى كوشتنى عبدالرحمان {دېيان ۷۲}. گۈشە مەيخانە... هەتى. مامۇستا حكىيم نۇسىيەتى

میسرد عی یه که میش هه رهه مان میزوو در دده خات {مهوله وی حکیم ل ۸۸} هه رو دها باوکی
کوزراوه که له شیننیکیدا هه مان میزوو دیاری ده کات:
دل په تاریخ وات وه ددم ددرده وه وه داخ حهیف دنیای ویران که رده وه
به حسابی نه بجهه و رینووسی کون (وی داخ حیف دنیای ویران کرده) ده کاته
{کمشکنی یارو دیس ل ۸۸} ۱۴۹۶

شیعری بیست و هشتم

۱ - نازیز و مهربگ دل نه خروشنه

ئارهزووی خمدهنگ پەنجەکەی توشەن

نازیز بە مهربگ دل نه خروشە و ئارهزووی تیری پەنجەی تۆیەتى.

خەدەنگ، بەچاولەوان كردنى نامە لېكىداوەتەوە. نىز لە شىعرەكەدا ياسىن لە
نامە نىيە، گەرچى دوا دىئر (توغرا) بە زولفى (خوت) ھاتۇوە، كنایەيە لەمەخت بۆيە
تىكەل و پىكەلەك لە راپەكەدا دىاردە. گەر بۇنە روالەت و بىيانوو بىت بۆساتەكانى
داھىنان لاي مەولەوى. نەوە بە كەش و ھەواي شىعرەكەدا وا دىارە بۇ شىيخ عەزىزى
جانەودە نووسرا بىت، چۈنكە ھەندى دىئرى نەم شىعرە لە شىعرى (نازیز دىارەن
وادى لوامنەن) دەچىت. گەرچى بەلاي منھو بۇنە كان ھەربىيانوو يەكىن بۇ شەپقلى ھەستى
بىن بىنى مەولەوى، بۇ گومان كردەكەم نەم بەيتانە دىنەمەوە خزمەتى نەم دىئرە:

ياڭەرە بۇ دل دىوانەي دل تەنگ

وەخت نىشانەي دلان پەي خەدەنگ

پەلە پەل پەيزەوق زامى وەتىرت

نازار دا بۇ تاي زولف زنجىرت

ياخۇ تو دا بۇت وە دل مەزىدى مەربگ

تیرى خەدەنگ دا بۇ نەتۆي جەرك

خويىنەر بۇ بەراوردىكە دەتowanى قەواوى شىعرەكە بخويىنىتەوە

۲ - خەمەيانوەن ئامان تىرىكەت ئامان

ئامان وە سەر وەخت بىمار زامان

دهمیکه تیرگهت نههاتووه، ئامان لە نەھاتن بۆسەر وەختى (ھەوالى) ى بىمارى زامان، يان ئامان لە نەھاتنى تىرت بۇ ھەوال پرسىنى زام، جىناس ھەيە لە نىوان (ئامان، ئامان، زامان)دا، بەدەرلە مانى عرفانى بۇتىر و زام كە لەھەر كاتىكدا تىر ھەبوو نىشانە ئىلاتىھاتى دۆستە:

دەگرىت مەفھومى بەيتەكە بەرىنەوە ژىز نەو چىرۇكە ئايىنە كە پوختە ئاوازىكە ئەممەيە (بەندەر راستە قىنە كە لەپىرى خوادا بىت، ئابىت بى دەردو بەلابىت، گەرمەۋەيەك بىن ۋۆرت و بەلا بۇو، ترسى ئەوە دايىدەگرىت كە لە پىرى خوادا نەبىت، لەو بارەو چىرۇكى فۇلكلۇر ئايىن زۆر ھەن.

۲ - وەختمن ساكن بۇ ھورباي سا تىرى

دەماخش بەرزەن، دەخىل زنجىرى

خەرىكە دل دەسرەوى قوربان ساتىرى، بايىن ھەوايە دەخىلت بىم زنجىرى.

ئەم ئەدەبى دواندىنە و دان نان بە سەرگەردىنى و خەتاكان زۆر لە شىعرەكە ئازىز دىارەن، دەچىت، كە من پىم وايە (راشە شىعرى مەولەوى بە خودى شىعرى مەولەوى) يان بەرھەمەكانى ترى زۆر گومانمان بۇ ناھىلىت و زۆر گرىمان بۇ دەكانەوە وە يارمەتىمان دەدات پىرۇزە دىوانى كامىن بۇ مەولەوى بىننە ئاراوه. ئېرەش دل جۇرى لە سەركەشى ھەيە و خەرىكە لە حكمەت دەچىتە دەر، بۇ ئەوەي لەو جوڭەيە بىكەۋىت، دەبىت بەتىر دىنەوايى كرىت،

٤ - نەوا جە حىكمەت بەرىشۇ وە بەر

جار جار وە تىرى دل نەوا يېش كەر

نەوەك لە پاستى و دروستى بەجىن ھىنان بچىتە دەر، يانى مەھىئە لە بازىھە حىكمەت دل دەرچىت و جار جار بەتىرى دل نەوايى بىكە دلى بىدرەوە.

بۇ ئەوەي دل لە حىكمەت دەرنەچىت و تۈوشى زۇلم و سەتم نەبىت، مەرەبانى لە گەلا يۈنۈنە و تىرى تى گەرە. حىكمەت لە فەنسەقە ئىسلامى دا بىرىتى لە پەمى

بردن به حه قیقهتی نهشیا، که دابهش ده بیت به سه حکمتی نه زهری و حکمهتی عهمه‌ی، مهوله‌ی رهندگه حکمهتی اشرافی مه‌بهست بیت و له ژیر کاریگه‌ری شیخ شهاب الدین سه‌روردی دا بوده، بؤنه‌وهی دل له خوبایی نه بیت و هه‌ردهم له ژیر فه‌رمانی عه‌شق دا بیت، دلداری (مه‌عشق) بؤی بریتی ده بیت له کولانه‌وه و به‌رده‌وام تیر باران کردنی بؤنه‌وهی ساکن نه بیت (به‌واتا نه مری).

۵ - وهش وهش تای توغرای ویت بنمانه پیش

با هم رناسور بؤز و زوو نه بؤسارپیش

وهش وهش (خوش خوش) یانی زوو زوو تائی زولفس پدش و پر له پیچ و مه‌ته‌لاوی خوتی پیشان ده (بنوینه) که مانای دهوا ده‌دادات بؤ دل، به‌لام دهوا کولانه‌وه و تیر اوی کردن... بؤنه‌وهی سارپیز نه بی.

چونکه دل سارپیز و بی خهم و ساکن بwoo، له خانه‌ی حکمهت ده‌رده‌چیت. پهی بردن به‌شته‌کان و هیچی دنیا نابیت دل بی خهم بکات، بؤیه تیرو زنجیری زولف هه‌ردهم دل ده‌بهنه‌وه خانه‌ی (حکمت) و بیرکردن‌وه بؤ پهی بردن به نهینی. که خوی له تای توغرادا ده‌بینیت‌وه به‌وهی توغرا خه‌ته، بؤی هه‌یه که ئه‌م شیعره داوا کردنی نامه بیت، گهر وا بیت داوا نامه له شیخ عه‌زیزی هاودلی ده‌کات.

ده‌مه‌وهی بپروای خوم ده‌ربرم به‌رامبه‌ر به تالان بردنی وینه و که‌رسه و زاراوه و چه‌ملک و بابه‌ته ناسک و عرفانی یه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی گوران به‌گشتی و قوتاوخانه شیعری یه پته‌وه‌که‌ی بی‌سارانی و مه‌وله‌ی به‌تاپه‌تی له ئان و ساتی رینیسانسی شیعری کوردی دا... که‌تا ئیستاش ٹه و پرپوسه‌یه به‌رده‌وامه. دیاره من له باره سروشی یه‌که‌ی کارتیکردن تئی ده‌گه‌م و لاریم نیه، گه‌رجی ئه‌وهش نابیت به‌پرادیه‌ک بیت که‌سی دوودم بیت‌هه سیب‌هه‌ری ته‌واوی که‌سی یه‌که‌م. مه‌وله‌ی بؤ خوی له ئه‌ده‌بیاتی کوردی (گوران-هورامی یان ماجو) دا لوتكه‌ی گرتووه. به‌وه پی یه به هه‌ردوو باردا.. هه‌م کاریگه‌ر بیون پی یه‌م به تالان بردنی تفاوقی بالله‌خانه‌ی شیعری.. په‌لامار دراوه.

به لام بیچگه لهم روحه... چهندین فهود و وینه و خهیال و ته رکیبی شیعري و
زاراوه و ته نانهت فکر... پردمیرد بردوونی و ههندی جار نابه دلانه نیشارهی بو
کردوون و زوریشیان له پینناوی نویکردنه و دکهدا خراونه ته خزمه تی دیالیکتی کرمانجی
خواروو. که ئیمه ئینتیمامان ههیه بوی و پیمان خوشه بهره و ستاندار بونیش بپروات،
به لام ناپاکی يه ئه دهی يه که و دان نهنان به زخیره و پاشخانی ئه دهی و
عرفانی (ههورامی- گوراندا). مایهی دل نیشان و له هه مان کاتا هه لویسته. له ویژدانی
نه ته و دییماندا تاوانه.

لهو لایهنهوه نیمه یهکه م کهس نین و پیش نیمه باس لهو تالانی یه کراوه ج
ودك کارتی کردن ج ودك دزینى ئەدەبى. لهو پینناوهدا ئەوهى جى ی پەسەندى و دەس
خوشى يه، ھەولەكەي د. انور قادرە لە شاكارەكەي دا كە زۆر زانستيانه و بى تەردەف
ناماژەي بەكارکردنى پېرىمېردى لە سەر مەولەوي كردووه و نمۇونەي باشى ھەن
بىزاردۇوه و سەرنجى لە سەركارەكەي مامۆستا ھاوارىش داوه، وە دواجار لە ھەردۇو
بارەكەدا (كارىگەری و ورگىپنەكان- ھەم دزى ئەدەبى {لېيکاي- ۲۴۶- ۲۵۹}). ھەروەها كارکردنەكانى
بۇنەوهى زمانى شىعرى كوردى داوه {لېيکاي- ۲۴۶- ۲۵۹}. ھەروەها كارکردنەكانى
جوانەمەرگ مامۆستا ئومىد ئاشنا لە سەر پېرىمېردى و تەقەللەكانى.

بۇيە پېيوىستە لهو بوارەدا ھەولى تەواو بىدرىت بۇ جارىتكى تر بەشىۋەيەكى
زانستى و كارى ليزىنەي پىسىپۇرى لە شەن و كەو كردنى ئەدەبىياتى كوردى بە ھەموو
دىالىكتەكانى و ئەگەر كرا يەك خستن و گۇرىنى ئەو ئەدەبە بەرە و زمانىيکى ستاندار و
پاراستن و مانەوهى نەسلەكەي. ئەم شىعرە بەناوى كۈنە فرۇشى بلاڭ كردووه تەوهە {پېرىمېردى
نەمرىخەمەرسول ھاوارل ۱۹۷- ۱۹۸}. مامۆستا ھاوار لە پېرىمېردى نەمرا پەراوىزى ژمارە (۲)

ھەرامى یەكەي نووسىيە.

شیعری بیست و نویم

۱ - ناخ چراخ ج ناخ ناخ پهی ناخداری

چوون من خاطر خارخه مبار داخداری

له دیوانه کهدا نووسراوه بُو مهلا چراخ ناوی دؤستی نووسیوه، نیمه ناگاداری
ئه و تومان له بهیاز و دهست نووسان نیه، له ودی ههیه سهرنج نهدین و له دنیای
شاعره که وه تی ده فکرین، بُویه زور خیرا به سه رنچ ددرق، چوون به گومانم
لئی که هی مهوله وی بیت، ج ودک ووش و وینه، ج ودک زمان و فون، زیاتر له دنیای
بیسaranی یه وه نزیکه، یان له و شاعیرانه (چراخیات) یان نووسیوه. به لام من به لگهی
نه و توم نیه، یان گهر هی مهوله ویش بیت رنگه له شیعره کانی سه رهتای بیت و لاسایی
که رهودی بیسaranی بوبیت. به هه رحال...

ناخ خوشه ویست (دؤست) ج ئاخیک؟ ناخ بُو ناخداریکی ودک خوم دلن بریندار و
خه مبار و دا خدار، بُو نیشاندانی باری دهروونی و تاسه و حه سرهتی دؤست له پئی نه و
ئیقاعه و که به چهند پیتی دروستی کرد ووه باره که پیشان ده دات لم بھیتهدا^۹ جار
پیتی خ) که ریتمه قورسایی باری تاسه شاعر ده ده خات لینکچوون و جیناس له
وینه کهدا دیاره. {ئیقاع لە شیعری مهوله وی دا پرجم لوغانی}

۲ - بشیامی و سهیر سه ره سه راو چه مهمن

ج نه و چراخ نه و چه مهمن، ج مهمن

بشیامی (بچوینایه به مه به ستی چوون بُو سهیر و سهفا) به کار دیت نه م به کار
بردن له شاعرانی ژاودرو و ده روروبه ری دا زور دیاره) بچویتایه بُو سهیر و له و سه ره
سه را و چه مهمن، ج دؤسته ودک خوکه م له و چه مهمنه و ج خوشم. ئیقاعی پیت بُو
پیشاندانی سهیری چه مهمنه که له رنگه سی جار (س) و پینچ جار (ج) وه، ئۆکسٹای
نه م پیتانه له شیعره کهدا خوش و ناهه نگداره کار له ههست و نهستی مرؤفه
ده کات {هه مان سه رجاوه} جیناس له وینه کهدا ههیه.

۲ - ناله‌مان که‌ردا چهنى بولبولان

چهنى ناله‌ئى؟ چوون سفته دلان

وهك وتمان زمانى ئەم شىعره تەنبا لىرىدە ھېيە و لە شۇنىڭ ترى دىوانە كەدە ئىيە،
بەواتا زمان و تەعىيرى ئەم شىعره لە زمانى شىعرەكانى تر ناجىت (nalheman kearda)
(چەنى ناله‌ئى) بىنالىنايە لەگەن بولبولان، چۈن ناله‌ئى وەك دلن سوتاوان، جىناسى تەواو
(چەنى يەكەم لەگەن، چەنى دووھم، چۈن) وە لىكچۇونەكە ئەۋەيە (بىنالىنايە وەك دلن
سوتاوان).

٤ - تا نە قەفسىدا مادمان نەفسى

ئەوان پەي گولان ئىمە پەي كەسى

تا لە قەفسىدا ماومانە نەفس (گيان ھەناسە) بىنالىن ئەوان بۇ گولان و ئىمەش
بۇ كەسى، لەگەن بەيتى پىشىوودا لەف و نەشرى سازاندووه لەسەردەوە بۇ خوار (ئەوان-
بولبولان، بۇ گولان) (ئىمە، شاعر و چراخ، بۇ كەسى.)

لەقەفسىدا ھەم ماناي دروست و ھەم خوازە ھېيە، قەفس - زىندانى بولبولەكان،
سینەى مەرقۇڭ كە زىندانى گيانە.

دىسانەوە (مادمان) لە زمانى شىعرى مەولەوي ناجىت، كەرچى شىعرىكى ئاسك و
رۇمانسى يە.

۱ - نهادای پهشیوی حالات جهسته م

دوروهن جه ته حریر خامه‌ی شکسته م

نهم شیعره یه کیکه له و (۸) غه زده‌ی مهوله‌وی بؤ مهربگی عهنبه ر خاتوونی
خیزانی و توهود.

خوشه‌ویستی مهوله‌وی بؤ عهنبه ر خاتوون خوشیه‌ویستی یه کی له راده به‌دهر و
به‌تین بوده. مهربگی نهاده نهاده کاریکی جه رگری کردودته سه رژیانی مهوله‌وی و
زامیکی قولی ساریز نهبووی کردودته دلی مهوله‌وی و تادوا ههناسمی ته‌مه‌نی به‌و
زامه‌وه تلاودته‌وه. نه و پارچه شیعرانه‌ی پاش مهربگی عهنبه ر خاتوون، له‌سهر پاکی
شیعری کوردی دا سه‌رددسته‌ی شیعری لاواندنه‌وه و شینن و شایسته‌ی نهودن به‌راورد
کرین له‌گهه شیعری لاواندنه‌وه له نه‌دهبی کون و نوئی روهه‌لاتی و جیهاندا {مهوله‌وی
ژین و بدرجه‌می ل ۳۱}

بیری بنه‌رددتی نهاده لاواندنه‌وانه، به بوجوونی سوْفیانه و ئایینی باوی نهاده سه‌رددمه
که له پی وینه‌ی زیندووی پر مانای ژیان و قوون و ریالیسیانه ده‌برپاون {لیریکا ل ۱۵۱-۱۵۲}. نه‌مری دیننه شاراوه، چه‌مکی نه‌مری ده‌رکه‌وتنه‌وه یان پیشاندان و مانه‌وه‌ی
جیلوه‌ی یاره له سروشتدا، هه‌رددم ناماشه بیوونی نهود له بیر و نه‌ندیشه‌ی نیمه‌دا که
مهوله‌وی توانيویه‌تی عهنبه ره ریگه‌ی شیعریه‌تنه‌وه بگهه‌ینیتله نه‌مری.

بهم توقه غه‌زده مهوله‌وی له شیعری کوردیدا دیاردیده‌کی نوئی رهیناوه‌ته‌وه
شاراوه. خوشه‌ویستی شتیکی رووت و نه‌بستراکت نیه، ئافره‌تیکی به‌خه‌یاٹی شاعیر
خولتیتراؤ نیه، هاوسه‌ری شاعیره بیووه‌ته ره‌مزی و دقاو خوشه‌ویستی و ته‌نانه‌ت
نیشتمانیش {لیریکای...}

گوزارشت گردن له پهشیوی حالاته کانی جهسته م دوروه له نووسینی خامه‌ی
شکاوم، قهله م ناتوانیت پهشیوی حالتی جهسته م به‌یان کات. نیمه ده‌بیت سه‌رنج له

پهشیوی حالتی جهسته مهوله‌وی بدین، له ویوه بچینه بهردام نیروسیه‌تی ژیان کاتی مهوله‌وی و عهنبه‌ر ناویزان. (ناره‌حه‌تی جهسته له نهبوونی عهنبه‌ردا)، ده‌مانخانه بهردام پیچه‌وانه‌که‌ی (رده‌حه‌ت بوونی جهسته له بوونی عهنبه‌ردا) برو اسوده‌بی حالته کانی جهسته و نیرفانا بگهربین کاتی عهنبه‌ر هه‌یه. بؤیه به نهبوونی عهنبه‌ر که‌س ناتوانیت حالتی پهشیوی جهسته مهوله‌وی بیینیت (بناسیت) ته‌نانه‌ت خامه‌که‌ی خویشی.

گوپینی وشهی حالات له کاتی وهر گیپانی ئەم شیعر عدا به هەر وشهیه کی تر له قوهقى شیعیریه تى شیعرەکە و ستاتیکاى تىکرای وینەکە كەم دەگاتەمەد. دوا جار ئە و نەمریه ش ناھنیلت كە مەزگە شین نامەكانى مەمولەوویه. بۇیە پېرمىرد زۇر دوورنەكە و توهنتەمەد و ھەولى داوه وینەکە بخاتە سەر گرامەرى سورانى... .

ئەدای پەشیوی حالات چەستەم

نایه‌ته هودی خامه‌ی شکسته

زانيويهه تي هبيج واژه يهه کي تر له ساخته مانی نه و شيعره دا بې جى ئى حالات ناشى، چونکه خودى (حالات) كۆي (حاله) هو هەناسە و جوولە و زيندوويهه تى هەن گرتۇوه و ھەم جوانتر دەلالەتى پەشىويهه كەشه. بې بەراورد نەم بەيته لاي ماامؤستاي نەردەلائى دەنۇوسىن كە نە و يىستويهه تى له پىرەمپىرە نزىكتىر له رېنى ووشەوە له بېيتكە نزىك بېيتكەوە، بې لام دوا جار نەيزانىيە زۆر جارتاكە و شەيەك كلىلى كىرىنەوەي دەروازەي جوانى و بالاخانە كانى شىعريهه تى مەولەوەيە، بۇيە من لام وايە كلىلىكەي بىزىركەدۇوه.

پاسی یه‌زاره‌ی چوئنیه‌تی چه‌سته‌م

دوروه له رشتۀ خامه‌ی شکه‌سته

که خوینه‌ری تینوی شیعریه‌تی مهوله‌وی دهزانی (چونیه‌تی) چهند بی قابیله‌ته له چاو (حالات). ماموستای مدیریس له رافه‌ی (دهووره‌ن جه ته حریره‌وه) بو نهود چووه که مهگه‌ر خودی مهوله‌وی سخت بولای عهندیه و بهانی حالاتی بکات.

۲ - بهلام مهعدوم هرس دیدهش جوش وردهن

ناعیلاج خامهش و دهستگیر که ردهن

بهلام مهعدوم نه سرینی دیده جوشی هیناوه (بهکون گریان) له ناچاری دادهستی بتو قله هم بردووه... به هیوای فریاد رسن. نارهنهتی مهوله‌ی دهدهخات و بهکون گریانی، تهناههت ده گیپنه و زور جار خوی له مهزاره‌که عهنه بر گهوازندووه.

نیوبالی یه‌که م ودک له پهراویزی دیوانه‌که و ودرگیرانه‌که مامؤستا محمدامین نه رده‌لانيه و هاتووه ناواش ههیه. بهلام مهعدوم غهرق هرس جوش وردهن. دواجار نوچم بتو یهک له بنی ناودا ده گهربت، بویه نه م به‌یته‌ی بهم شیوه‌داناهه، بهلام به‌لای منه‌وه دروسته هی دیوانه‌که‌یه، چونکه مروف که نوچم بتو نیتر پهنا بتو هیچ نابات و ته‌سلیم ده‌بیت.

که غهرق بتو، پهلاماری خامه (دهس بردن بتو هه‌رشتی کاتی مروف خه‌ریکه ناویبات) مانای نامینیت نه و له دوا دیپدا خوی ده خاته بیخی ناو، نیتر لم به‌یته‌دا لازم نیه باسی غهرق بتوون بکریت. غهرق بتوون لم به‌یته‌دا به سروشی یهک له دوای یهک شیعره‌که ناخوات، به‌هه‌شتی مدرس زیره‌کانه نه‌مانی ههل بزاردووه. (له ناعیلاج دهستگیری خامه‌دا) نه‌وه ده خوینینه و که رهنه خامه نه‌توانیت مهوله‌ی له غهرقی کوستی عهنه بر رزگار بکات هم مهوله‌ی بـلای خویه و نه‌یتوانیو شیعری مایه‌ی په‌سنه‌ندی خوی بـل مه‌رگی عهنه بر بنووسنی یان نووسین له نیوان (بتوون و نه‌بتوونی عهنه‌ردا) توانای راگرتنی و هزعنی مهوله‌ی نیه.

۳ - پهله پهله پیکان پهله و خامه‌دا

یهک فهرد رهقهم که رده و رووی خامه‌دا

پهله پهله دهستی پیکاوه له خامه بـل نه‌وهی یهک فهرد بنووسنی.
نهم پهله پهله بردنی دهست بـل خامه و نووسینی فهردی رهنه بـل تومارکردنی
میژووی کوچی عهنه بر بیت محمدی مهلا کریم بـل هیچ به‌لگه‌یهکی باوهر پـل کراو
سه‌لینراو ده نووسنی مه‌رگی عهنه بر حهـوت سال پـیش مه‌رگی مهوله‌ی بـتوه {مهوله‌ی زیان

و بەرھەمی، مهر، جانی ۲ ل ۵۵۳ مەولەوی ۱۲۰۰ مىردووه کەواتە بەقىسى مامۆستا محمد ۱۲۹۳
كۆچى دەبىتە سالى مەدنى عەنبەر.

بە پىش شەن و كەو كەدنى شىعىرى لاوانەوەگانى مەولەوی بۇ عەنبەر وەك ئەھىدى
پىزدار فازل كەرىم (جەعفەر) كەدوپەتى {مېزۇرى بىدى كوردى ل ۱۴۴-۲۰۵} دەپۇزى
يەكەمى مەرمەن لە شوراى عاشورادا و نەو بەھارى ئەمسان نەو وەھار... مەرمەن و بەھار
پىكەوتى يەك نىن لە سالەدا، بۇيە نەو پىش وايە سالى مەدنى عەنبەر بەبۇچۇونى
نزيك دەبىتە پىش سالى ۱۲۷۱ بىكەت واتە سالى ۱۲۸۸ كۆچى.

٤ - ئىسە دىدەت دل دىۋانەكەتى وىت

نە بېخ ئاودا مەگىلۇ بەرىت

ئىستە چاوى دلى دىۋانەكەتى خوت، نە بنى ئاودا بۇت دەگەرى.. دىيارە دىدەت دل،
دىدەت سەرى مەولەوی نىيە، چونكە دىدەت سەر ھىتنىدە فرمىسىكى بەكولى پەستووه. دل
غەرقى گريان بۇوە و دىدەت دل، لە بنى ئاودا (فرمىسقا) بۇ عەنبەر دەگەرى. مەولەوى
شىنى وون بۇونى بالاتى عەبنەر دەكەت بە چاوى سەرچاوى دل نەمەش پىۋەن كەدنى
دىدى عرفانى مەولەوی بە مەرگ و ئاۋىتە بۇونى يارى دنیابى و دۆستى حەقىقى
يە. لەم پىڭەشەوە عەنبەر بە نەمرى دىسپېرى. وە پەنگە ئەم بەيتە حسابى نەبەجەدى
مېزۇرى مەدنى عەنبەر بىت و شىۋەت ترى بۇوبىت، ئەبىت هەولى گۈنجانى بۇ
بىرىت. بە پشت ئەستوورى بە بەلگە و شەن و كەو كەدنى بەيازو دەستووسان.

۱ - نازیزم گهربدن بلوور بینگه رد

نه مانه تی تو و دله پر جه درد

نازیزم گهربدن و دک شووشه ساف و لوسی بی پله (بلوری بی گهرد) نه مانه تی تو
و دله پر له دردی من. واته: دلم شهیدای تو بوده و له من بیزاره و له گهربدنی
تؤدایه، نه مانه ته له گهربنتاو واجبی نیگا داری لای تؤیه.

۲ - چون جه زند ویش بیه نثاره

غهربه نیگا بداره

چون له نیشتمانی له دایکی بعونی خوی نثاره ببوده و غهربه حورمه تی بگره
(قهدری غهربان) ریزگرتن و دلنه واپی کردنیانه. به جی هیشتني دل و دهروونی بو
ولاتی گهربدن بلوری بی گهرد و غهربه که وتن له ولاتی یاردا. که واته گهربدن بلور
دهبیت بهوردی چاودیری دل بکات چون غهربه نابهله ده، له بچوکترین فرسه تدا ون
دهبیت، گومپا دهبیت.

۳ - فهراموش نه بق لادی دره نگنی

سوبجی و هتیری، شامی خهدنگنی

کهم و زور فهراموش و بهره لای مهکه، بهیانی و نیواره به تیر پیوه نانیک
ثاگادری بکه. (دیوان) و دهکری (فهراموش نه بی) تکاو راسپارده بهیان کراوه که بی که
شاعر له بهیته کانی پیشوودا رووی له یاره و ده لی ثاگادری نه و دله غهربه به لیره دا
و دک بلی ی بیرت نه چن. لادی دره نگنی، بینگه لهواتای کهم و زور واتای زوو، دره نگیش)
دهدهن، چونکه بهیته که لهف و نه شری مورته بی تیایه (زوو - دره نگ. سوبح - شام).

مهره بانی یار له گهان دله غهربی دا بیندانی خوراکی عرفانی و روحی یه،
مهوله وی داوا ده کات بهیانیان و نیواره له خوراک بیندان بیری نه چیت خوراکه که ش

بەيانیان ژەمى تىر و ئىنواران خەدەنگ. ھەرچەندە خەدەنگ ھەر بەواتاي تىر دېت،
بەلام لە خەدەنگا شويىنى بەرزى تىر بارانەكە رەچاو كراوه و نىرۇوه دەتوانىن بالا
بەرزى، يان شويىنى بەرزى يار بىننە بىش چاو لە وىنەكەدا شويىنى خوداى بەرز و بالا،
كەرچى بەكارھىنانەكان (تىر و خەدەنگ) كلاسيكىن، بەلام تىكىرى شىعرەكە لە حالى
پۇمانسىھەتايە، بىتجىڭە لەف و نەشر دۈزىيەكىش ھەپە.

۱ - ئارەزۇوی ئامای مەرگ وىت كەردىن

گۆيا خەلەصىت وە دلن ئاودردىن

ئارەزۇوی هاتنى مەرگى خۇت كەردىووه گوايىھ كوتا بۇون (تەمواو بۇنت) بە دلدا
ھېنناوه (تەمەننای نەجات بۇون و مەردن)، مامۇستا حەكىم لە پىاجۇونەوە دا بۇ ئەم
شىعرە دەلىت ئەم دوو بەيىتە وەلامى ئەم دوو بەيىتە كۆماسى يە كە نەلى:-

ئەربۇ بەپۈرۈزى وەمەلەلەوە

بەيىو وە لا تۇ بە شەمالەوە

ئانە بۇ پۈرۈز سەفتەي جەرگەمن

مەعلوم بۇ مەعدوم وادىي مەرگەمن

۲ - ئەمەن بەيىتە ئەمەن دۆسەكەي گىانى

چەند بۇ پۈرۈز بۇ تۆھەر بىمانى

ئەمەن بۇ تۆ نەبىن دۆسەكەي گىانى (بۇنى سوتانى چەندان) بۇ كى بى، تۇ
ھەرمىيىنى.

يانى (ئەگەر تۆ بىرى و نەمىيىنى (بۇنى سوتانى چەندان بۇ كى بى) لەبەر ئەمەن
ياخوا ھەر (بىمىيىنى) لە "بىمانى دا" تى دەگەين مەولەوى بىنچىگە لە دوعاى نەمەردىن بۇ
كۆماسى بەرددوامىش دەبەخشى بە سوتانى عاشقان و دلداران.

۱ - ئاخ پەی خەلۇقتى بىدیام وە بى خەم

سیواي تۆ دىدەم كەس نەدىام وەچەم

ئاخ بۇ خەلۇقتى بىدیايدە بە بى خەم يانى خەلۇقتىكەم شىك بىردايدە بە بى خەم، بىزجىگە تۆ (دىدەم) كەسم بەچاو نەدىايدە. د. انور لە شاكارەكەيدا دەنۈسى (ئەم شیعرە كورتائى مەولەوي ئالۇز و نىڭار ئامىز و لە چەپلىقى دەرروونى يەوهەمە مەۋدان، لە يەك كاتىدا لە تەوھەرە كەدا كۆمەلتى بىز و ئەندىشە قۇول و جەوهەرى بەددەورى يەكدا كۆدەكاتەوە، كە شیعرە كان سېبەر چىپ پىرەكەن. لە ھەندىي وينەي سەركەوتۇودا گەلنى شتى بەرۋالەت ناكۇكمان بۇ كۆدەكاتەوە {لىرىكا ۹۹-۱۰۰} ئەم خەلۇقتى كە لىئرە ئاخى بۇ ھەلەكىشىن لە بىيىسارانى دا دەيدۈزىتەوە و تى ھەلکىشى دەگات (شەوەن... خەلۇقتەن) لە شوئىنى خۇبىدا ئىنى مەدوپىن.

۲ - دل پەی دىدەنت كام خەلۇقت سازۇ

تۆى دىدەيچىم بى مەردم نمازۇ

دل بۇ دېتن و دىدەنى تۆ كام خەلۇقت ساز بەگات، ناو چاۋىشم يەكەمە خەلۇقتى دىدەنى تۆ گلەنە و بىلبىلەم نايەلەن دەبنە پىڭىر و پەقىب، خەلۇقت: شوئىنى جۈل و ھۆل و بى پەقىب بۇ رىيازەت كىشان، بە بارە سرۇشتى يەكەمى دا پەنگە مەولەوي ژوانگەيەكى بى قىسە و قىسە لۇكى دەست نەكەوتى بۇ را ز و نىاز لەگەل عەنبەر يان لە لۇمە كەرنىتكەوە ھاتىنى كە جىڭەي پەرسىيارە لە بارى كۆمەلگەن ئەوكاتەدا خەلک چۈن لىن گەپاوه مەولەوي عەنبەرىيکى غەزىپ بىگاتە دىلەرى.

بى بارە عرفانى يەكەمى دا، بۇ وەسىل و گەيشەن بى مەعشقوق و سازدانى خەلۇقتىكى راستىن، تەنلى عاشق حىچاب و پەردەپەكە كە ئەبى لە ناو بىچى و نەمەنلىنى، ئەگىنا ھەتا عىشىق لە قەفەزى تەنلى عاشقىدا پاوهن كىرابى وەسىلى راستىن بىڭ نايە (تەنلى عاشق مانعى وەسىلى راستىنە) {رسالى عېشىن ل۴۵۸} ئەگەر دىدەشم يەكەمە خەلۇقتى

بُوت و بتهینمه ناو چاويشم بيلبله‌ي چاو دهبيته رينگرو نايهمان بتبينم، بهباره‌گهی
تريشا (مهردم) خه‌لک بيت، ثهر بتهينمه ناو چاويشم و دات نيم خه‌لکی هر سهيرت
دهکمن و ئاواتى من نايهمه‌تىدى {ديوان ل ٧٨}

(سوى تۇ). دەكىرى ئاماڙ دىيەكىش و درگرين بۇ كاكلەي ياد و عىبادەت دوور لە ژاوه
ژاوه‌كانى رياكارى و نواندنه ساختە كان لە عىبادەت خانەكان. وە دەكىرى ئەم ژوانەي
(خەلود) يەمىھولەوي نيازىيەتى جۈرۈ راکىردن بىت لە ئەركە دووبارە و ماندوو
كەرەكان كە بە ئاسانى نواندىن و درۇ و رياكاريان تىادەكىرىت، بەلام ئەمەي مەھولەوي
عەشق و گلىنەي خۆيىشى ناپارىزىت و رووپامانى بۇ ناكات. دلن خۆش بون بە عىبادەتى
پوالەتى حجاب و پەرددى حالى، مىزگەوت و دە يرو كەنىسىه و خانەقا و تەكىيەكان،
گەربۇونە مەقسەد، ئەوه تەجلىگاي حەزرەتى حەق نىن، بەرمال و جېھ و عەمامە و
مېزەرە.. گەر مەرقىيان كرده دىلى خۆيان ئەوه دەبنە پىودنى گيان. تىكراي دژايەتى
كردى شىعرى عرفانى بەرامبەر ئەو نىشانانە، لە بىنېنىڭى وەھادا لەدایك بۇوه.

۱ - نازیز وس بووزدم نهگنیجاو خدم

وس چوون بینایی پنهان بهرنجهدم

نازیز بهس بمحمره گنیزاوی خدموه، بهس چوون بینایی شارراوه به له چاوم.

۲ - وختن جه وصلیح همر دلم پتش بـ

مشیق وصل و فصل هفرشان چیش بـ

کاتن له پیگهشننیشا ههر دل پیش بهم دهبتت جیاوازی (فصل و وصل) پیگهشنن
و پن نهگهشنن چی بینت هادام نهنجام همر دل پیش منه.

کاک تهحسین حمه غمیریب لهم شیعره و همهولی داوه (وصل و فصل)
کومهلایهتی بکاتهوه و عاشق بیون بکاته کلتوریکی نه خلاقیانهی کومهلگه {دل و چار ۱۰-
۱۱۵} له روویه کی عرفانیشهوه رافهی نه دوو بهیته کردووه. نهگهر وصل بریتی
بینت نهوهی که تو نه بینم ئینسان بـ نهوهی شتیک ببینن دهبتت له دهرهوهی چاوى
نهوهوه بینت یانی مهساوه، پـهـنـدـیـک بـینـتـ لـهـ نـیـوـانـیـاتـداـ توـ کـهـ هـاتـبـیـتـهـ نـاـوـچـاـوـیـ
منهوهه ههر نهت بینم که واته وصلیش ههروهک فراقهکهی نهوسا وايه. له دریزهی مانا
کردنکهدا دهنووسیت (نهی نازیز بهس بمحمره ناوگنیزاوی خدموه بهس و مکو
بینایی له چاوهکانم وون به تووش له چاوهکانم وون مهبه، نهگهر لمهوصلیشا. له
گهیشتنه خزمهتی توشدا دلم پـرـ بـینـتـ لهـ نـازـارـ.ـ نـیـزـ فـصـلـ وـ وـصـلـ یـهـ کـشـتـ بـوـ منـ
که دیاره ئامازهشی کردووه بـ کـوـیرـ بـوـونـهـ کـهـیـ مـهـولـهـوـیـ.ـ بـهـلـامـ بـهـرـایـ منـ نـهـیـقاـنـیـوـهـ
شـرـوـقـهـکـهـ بـکـاتـ وـ نـهـوـ نـهـنـجـامـهـیـ مـهـولـهـوـیـ بـدـقـزـیـتـهـوـهـ کـهـ مـهـولـهـوـیـ بـهـوـ بـرـیـارـیـ یـهـکـسـانـهـ
گـهـیـانـدـوـمـ.

ئیمەش همهولی دهدەین بـ پـیـشـهـکـیـ بـوـنـیـ مـهـجـازـ بـهـ لـهـ حـهـقـیـقـەـتـ...ـ بـهـ بـارـیـکـیـ
مهجازىشدا ودى خويتىن. بهر له هەرشت (نازیز عەنبەر و بینایی) له پـهـکـ چـوـونـ.ـ لهـ

بەیتی بەگەمدا مردنسی عەنبەر زىزەکانە خۆی ھاونىشتۇته وىنەكەوە، بەلام دەبىت خەياللاريانە بۇي بېرقىن، چونكە دوانىنەكە لە گفتۇگۈزىيەكى بەرامبەر زىندىوو دەجىت، ئەمەش سەرەکانى مەونەوين بەلاي منهود (لە كوردىوارى دا كاتى مروق لە بەرخۇيەوە دل پەرە و يادى مردوویەكى دەكەت دەجىتە حائىكەوە لە درىزە خەيان و ئەندىشەي دا وون دەبىت و مردووەكە وەك زىندىووەك دەدونىتىت. من خۇم ذۈرجاڭ گۈنم لەلاۋەھە ئۇنان بۇوە كە كەسە ئىزىكەكانيان و ئازىزەكانيان لاۋاندۇتهوە و تەنانەت بە مردووەكانيان ووتۇوه (وەرە باپرۇن و بىڭەرە نەو بەرزاھ ولەم باپەتانە). كە دەبىت ئىمە سەرنىج لەو لاۋانىنەوانە بىدىن بىز تى گەشتىنى راڭھەكە.

مەولەھە ئە گفتۇگۈزىيەكى خەياللارى دا عەنبەر زىندىوو دەكەتەوە و كۆئىر بۇونى خۆى دەدات بە گۇنى دا، ئازىز بەس بەم خەرە ناو گىزىاوي خەفەت، لىم وون تەبىت وەك بىفایى چاوهەكانم.. لەم خەيان ۋىانەي بەيىتى بەگەم دا باودە بەھە دەكەت عەنبەر زىندىووە، بەلام بىنايى چاوهەكانى شەم وون بۇون، دىيارە عەنبەر ئابىيىن. لە بەيىتى دووهەمدا دەلى توخوا لە بەيەك گەشتىشىا كە من نەتوانم بىت بىنم و دلەم رىش بىت» عاجز بۇونى مروق لە وون كردىنى بىنايى و لە دەست دانى چاودا كە من زۇر لە ئىزىكەوە (٢٠ سالە ھەست بەعاجزى يەكانى باوكم دەگەم و بە ئەيىنى زۇر سەرنىجى ووردم لى داوه و كۆنترىوونى نەو يارمەتى باشى دام بۇ راڭھەي ھەندى بەيىتى مەولەھە) ئىيت داپرانىشت مادام ھەر نەديتنى تۇو دل بىرىندارى مەنە وەكىو بەك دەبن. مىدان بە كۆتاپى يە ترازىدەكە ئىان لە بەيىتى دووهەمدايە.. سەردەمى قەرمانىزەوايەتى كردىنى ئىرۇس و رۇمانسى يەت تى پەرىيە. مادام گەرانەوە مەحالە گۈريمان ئازىز تۇ نامخەيتە كىزىاوي خەم و لە چاوهەكانم (بىنايىم) ناچى... خۇ من تازە كۆئىر بۇوم و تۇ ھەر ئابىيىم.. كەواتە سەبورىيەك بۇ مردنسى عەنبەر لاي مەولەھە ئەم بەيىتەدا ھىلائەم كىردووە.. لە ئىستايىدا دلى خۆى بە كۆئىر بۇونى بەرامبەر مردنسى عەنبەر دەداتەوە. كە ئەم حال وقۇز و بارە دەرروونى يەنەھاتەكانى و كارمساتەكانى لە پىنگە ئەپرەن بىرۋاى ئارامى خۆيەوە وەك لە پاشخانى (نەشىبەندى) بۇونىيەوە سەرچاوهى گرتۇوه، دوور لە تورە

بیوون و هملچوون عارفانه دهگوزدريئنیت و قا مهرگی خوی نهرم و نیانانه دیته پیش، له شمند، ش دا باکانهی بیری و مانهوهی دیدهی سر دهکات و داک سهبووری بو حالته کانی.

و هنر و شه نهاد خالی پیشانیش دیهان سه رنه یه خهی فکر هه مشانیش شیهان.

(دوای بینیشی خال و هندهوشہ مل کھچہ)

غوسه‌ی دوری خان نه‌وگونای گول بیز

خیلی کم کار داشتند و همه از آنها بسیار خوب بودند.

دوری له خالی گونا هم دیسان و هنوهشه مل که ج دهکات.

وونهوشة بىه فەصل و بە وەصلیش يەك ئەنجامى ھەيە ئەۋىش گەردن كەچىيە. {بپوانە شەم كىتبە شىعىرى پېتىج} و مەولەويش لە ھەردۇو باردا ھەر ئەپىئىنى عەنېرى بىز ماوەتكەوە (مردىنى عەنېر و ساخى چاوى مەولەوى، لەگەل زىندۇوبۇون و ژيانى عەنېر و كۆپۈر بۇونى مەولەوى يەكسانىن)

۱ - ئای چەند سەر چەنگ چەرخ چەپ وەردەم

چەرخ چەن چەرخاو من مام نەمەردەم

ئەم شیعرە لە دیوانەکەدا تاکیك و د. انوریش ھەرودکو دیوانەکە ھەلسوکەوتى
لەگەلدا كردووه لە ژىز ناوى (فەرد) كورتەيەكى چىروپىرى زانستى باس دەكتات و ئەم
قەرددىشى، وەکو چۆك دانەدان و خۇرماڭرى شاعر باس كردووه اىرىكىل ۹۴-۹۳ لەلام لە
كتىبەكەي كاك حەكىمىي مەلا سالىح {مەولەوي حكيم ل ۱۶۲-۸۸، ۱۶۱} دەبىتە پانزە بەيت و
ئىمەش دىيگوازىنەوه بۇ پرۇزەكەي خۇمان و لەھەركۈي پىيوىست بۇو راڭەي دەكەين،
ھەرودە مامۇستا حەكىم لە پېشىنەكەي دا بەم شیعرەدە ۹ پارچە شیعرى بلاو
كردووهتەوه، بەلام مامۇستا حەكىم لە چاپ كردنى دیوانى يوسف بەگى ئىمامىيىشدا ھەمان
شىعر بلاۋەكەتەوه و رۇون كردنەوهى خۆيىشى دەنسىت بۇ كارەكەي. {دیوانى يوپى بەگى
نىمامى حكيم مەلا سالىح چاپى يەكم ۲۰۰۹ ل ۲۱-۱۶}. ھەرودە مامۇستا محمد عەلى قەرەداغى
لە شارۆكەيدا ھەمان شیعرى بە تىكەلى بلاۋەكەردووه تەوه. لە كەشكۈلى حاجى مەحموودى
يارودىسىشدا كە مامۇستا عوسمان مەھممەد ھەورامى ساخى كردووهتەوه بە شیعرى
يوسف بەگى جاف تۆمار كراوه لە گەلن ھەندى جىاوازىدا {كەشكۈلى ياروھىس ل ۱۵۲
۱۵۷} سەرەتاي رېزى زۇرمان بۇ دانايى ئەو سەرودرانە ئىمە پېيمان وايە كەسىان
نەچۈونەتە ئەودىي بارومى باخى شیعرەكەوه. جا شیعرى مەولەوي بىت يان ھى
ھەركام لە يوسفانە. ئىمە راڭەي دەقەكەمان كردووه كە زۇر مەبەستىمان ساخ كردنەوهى
خاودىنى نەبۈوه. ھەر چەندە لە بارادشەوه گۇمانى خۇمان دەرىپىووه.

۲ - ئەى هوو چەن سەرچەنگ چەرخ چەپ وەردەم

چەرخ چەن چەرخيا من مام نەمەردەم

ئەى هو چەند چەپۈكى چەپگەردەم خوارد، چەرخ چەند سورا و لە سورانە وەكانى
دا من مام و نەمردم. بۇ ئەودى بارى لىدانەكە (دەرددەكە) بە سەختى و سامىناك پېيشان

بدا له سه ر بیتی (ج) پن دا ده گری، تا ده نگی ستھمی چهارخ و ئاله باری يەگەی و
چەپوک بارانی دهستی رۆزگار ههست پن بکەیت، مەولەویش رۆحیکى بەھیزى
موسیقای ھەیە، بؤیە ئە و نیقا عانە لازی مەولەوی ھۆشیارانە بەكارهاتوون دەرهوھە و
ناوهوھى شیعى مەولەوی سیخنانە لەو نەمۇونانە {نیتاق لەشیعى مەولەویدا پەھیم لوقسانى
مېھرەجان ۲۴۹-۲۲۵}.

٤ - يە گەردۇون مودام گەردەلولشەن.

دەلداران دلان ھاي چەند تولشەن

ئەمە گەردۇونە ھەميشە گەردو لووئىھەتى، دەلداران، دلان.. ھاي چەند درېئە. واتە
سەرەتاي سورانى (گەردەلولى گەردۇن دىيارنى يە و خوا دەزانى سورانى چەند تۈوول
دەكىيەشى).

مودام-مەدام: بە پىنگى يەكتا پەرسىتىش ھاتووھ. گەرجى باوھى ناكەم شاعير ئەم
مانا يە پن دا بىت. لە ئەدەبیاتى عرفانى كەمانچى ژۇورۇودا زىياتر بەم مانا يە بەكار
براؤھ بەتا يەتى لازى عارقى گەورە و سوق خواناس و خۇ نامىن مەلازى جىزىرى دولىتى:

گۇوشى ب عامى مەددە، تەركى مودامى مەددە

اکثرهم فى غما، اغلبهم فى عما

{دىيانا مەلابىن جىزىرى، تحسين نېۋەھىم دۆشكى چاپى دوو ۰۰۵ ل ۳۷۲}

٤ - ئالەم بەرگەنار، وېم بە حالى وېم

ئاي چەن گىيان سەخت بىم چەن چەرخش دا پېم

دنىاى خىستەلاوه، يانى گەرد و خولى ئالاندە من، خۇم بە حالى خۇم، ئاي چەند
سەخت بۇو گىيانم و چەند خولى پن دام. ئەم شىعەرەش يەكىكە لەو شىعەرانەي كە نزىكە
لە ھەللىدانى پىشەكانى دۇن و مىزۇوی پقۇح و تەن گۇرپىن. وە زۇر بە ژىانى زىلەخا
دەچىت. ئەو كاتەيى عىشق و دركائىنى پازەكەي سووڭ و پىسواي دەگات و ھەر خۇي
بەحالى خۆيەتى. كۆشك و تەلار و خزمەتكار و سامان و ساز و ئامۇونى خواش لە
دەست دەدات.

۵ - مه‌جرا و مه‌حقوه‌رش که‌یل نه‌شادی پر

وه باري ئىبلىس پەردەي حەيداپ

مه‌جراو مه‌حقوه‌رش؛ بۇخچە و سندوقى پېرأو پېرى لە شادى و، بەبارى ئىبلىسدا پەردەي حەيداپى دېرى. مامۆستا حەكىم (مه‌جراو مه‌حقوه‌رى) بە جۇڭەلە و چال راپە كردووه كە بەلای ئىمەوهە راپەتى تىريش هەندىگىرى. لە كەشكۈلى ياروھىسىدا (مه‌جراي مەحظەر) هاتووه. كە بە رېبازى ئامادە بۇونى لىنىك دراوەتەوهە كەشكۈز لە ۱۰۳). بۇ بەراورد و جىاوازى راپەكان بروانەرە ئەو سەرچاودىيە. وە رەنگە وشەي (بارى) ناو بەيتەكە (يارى) بېت واتە يارمەتى دەر و وېنەكەش ئاوايلى دېت:

ئەم گەردونە وەك چەرچى يەكى ساختەچى وېنە دەكتە كە سندوقەكەى پې لە كالاۋ ورددوالەي خراب و لەو دەر و خۇول و كەسابەتەشدا شەيتان يارمەتى دەر و دەللىيەتى. وە بەيتەكاني دواتر كە كالاى سندوقەكەن تىكىپا (سلبىن). سىنوق و بۇخچەي گەردوون پېپېرە لە شتى سەرنج راکىش و (وەك ورددوالە فرۇشى منال خەلەتىنەي پېت) وە بە يارمەتى شەيتان ئەم گەردوونە فريومان دەدات.

٦ - ئەوەن بارخانەي بەد بەختىش ئاوهەردى

ھەروئىم مزانو چۈن باربەندىش كەرد

يەكەم جار بارخانەي بەد بەختى هيئناو ھەرخۇم ئەزانم چۈنى پېچاوهتەوه يانى بارخانەكە (كەل و پەلى بەد بەختى بۇوه، زۆرىشى پېچاوهتەوه) دواتر لەكەل و پەلەكاني دەدويت.

٧ - ئاوهەردى پارچەي بەد پۇشا نە وەرم

پۈوسىيا، رەنگ زەرد سەرتا كەمەرم

ھىئانى پارچەي (قۇماشى) بەدى لەبەر كردن (واتە خرائى پىن پۇشىم). "پارچەي بەد" لەو تەركىبە جوان و ناوازانەيە كە مەولەوى زۆر بەربلاو پەرەي پېداون بۇيى بە شىعىرى مەولەوى دەچىت. كاك حەكىم راپەي ئەم بەيتەي بەم جۆرە

گردووه، پارچه‌ی قوماشی به‌دی هیناوه به‌بالای بپیم سه‌رهه‌تاكو که مه‌رم به‌روو و دشی
و ره‌نگ زهردی ماودته‌وه. دياره وينه‌که واناليت و دهليت:

پارچه‌ی به‌دهدی له‌به‌ر گردم (وه‌رم) روو ده‌گريته‌وه تا که‌مه‌ر وه نه‌و پارچه‌ی به‌دهد
پارچه‌یه‌کی نه بینراوي ره‌نگ واتایی يه (معنه‌وی) ناویکی لیکدراوی واتایی يه
ديارني يه و له خراپه پیکه‌هاتووه هله‌لکري سيفه‌ته سلبیه‌کانه له‌ناو بارخانه‌که‌ی
چه‌رخی چه‌ب گه‌ردایه. له‌و پارچه‌ی به‌دهد که ره‌نگا و ره‌نگه به ره‌نگه سلبیه‌کان. ره‌شی
به‌ر ره‌وکه‌هاتووه و زهردی به‌ر سه‌ر تا که‌مه‌ری. (رووسیا و ره‌نگ زهردی) گردووه‌ته
ده‌لاله‌تی خه‌جاله‌ت. ته‌ناسوب هه‌ویه له به‌یته‌که‌دا.

۸- نزول کیشا دهست به‌ختم نه‌و رای به‌د

پای نه‌دهب نه‌هه‌رگ عاده‌ت که‌ردم ره‌د

دهستی به‌ختم بوسدر رئی خراپه‌کاری شورپوویه‌وه و پیئی نه‌دهبیم له کوشکی
عاده‌ت ره‌ت کرد. راهه‌که‌ی کاک حه‌کیم نزولی پیچه‌وانه‌ی صمود، وهرگرتووه، نه‌مه
پاسته، به‌لام (نزول) فارسی يه‌که‌ی مانای (سوده) له مامه‌له و ئالوگوپری پاره و بازركانی
دا وحمرامه، شيعره‌گه‌ش له‌بارو بارخانه‌که‌وه دياره جوئیک بازركانی تیدا کراوه و
كالاکان کالای به‌دهه‌ختین به‌یه‌کیه‌تی بايه‌ته‌وه شيعره که پابمنده، بويه ده‌کری به‌م
جوئرهش راهه کرد.

به‌ختم له رئی (به‌دا) دهستی بؤ سوود (پاره و قازانچی حه‌رام) راکیشا. پیئی
نه‌دهب نه‌هه‌رگ، کوشکی بچوک له‌ناو قیلاو کوشکی گه‌وره‌دا، به پیئی عاده‌تی شاهان
بؤ هه‌موو كفسی نیه، شاعیر دهلى من زياتر چووم و ره‌د بعوم. (دهستی به‌خته پای
نه‌دهب، کوشکی عاده‌ت، ته‌رکي به‌جوانه‌کانی داهيئنانی مه‌وله‌وين حيئناس هه‌يیه (ره‌د،
به‌دهد). كه‌سى له‌گه‌لن نه‌م گه‌ردوونه چه‌رجی به‌دا مامه‌له يکات ده‌دؤری. وه له يوسف و
زلیخاده، زولیخا نه‌و سود و به‌رتيله ده‌دات له دهست خستنى يوسفدا و كه‌سابه‌تکي
جه‌راهه و هه‌روهه‌ها پیئی بئ نه‌دهبیه‌کانیشی له ره‌سم و ياسای كوشک ده‌دهچن.

لای مه‌حمود پاروهیس دواي نه‌م دیزه دوو به‌يت هه‌ن كه‌لای كاک حکیم
تؤمانه‌کراون. نه‌وانیش:

کەم کەم وە ھەوەس بەسەد شەزار ھەرز
 لاحیا فی الدین پام بېرى نە ئەرز
 ناگاھ بە قریب پەشتى پا دا لىم
 چەرخم دا ئەو پىچ قەلەندەرى وىم
 بۇ بەراورد بىروانە {مەولەوى حكيم ل ۱۶۲ دىبواش يۈسف بەگى نىسامى - حكيم ل ۱۸ و كەشكۈلى
 حاجى مەھمۇدى ياروەيس ل ۱۵۴ - ۱۵۳}

٩- پىزە كەرد شىشەى بەزمى بىساتم

زىنگىيا زەنگ نەردى نەھاتم

شۇوشەى بەزمى شادىم (كەيىف و رابواردن) ئى ورد و خاش كرد و زەنگى نەردى نەھاتم زىنگايەود (دەنگى دۆپام دەنگى دايەود) ئەمەش لەناو زېاندەنەكەى زەنگى ياخاودىيە لە كۆشكى عەزىزا و بنىشته خۆشەى رازەكەيەتى كە دەبىت عاشقى راستەقىنه راز فاش نەكات و نەيەلىنى دلى لە دەست بېچت.

١٠ - پارە پارە كەرد مەنيام وە مەينەت

بادا لە تەرەى مەينەت وە بەينەت

بە بىرواي من راڭھى ئەم بەيتە بەم جۇرەيە. چارەنۇوسى وە مەينەت لەت لەت كەرد و ئەمچا تەشى مەينەتى وە بەينەت بادا. مامۆستاچەكىم (مەنيام) ئى، بە مامەود راڭھە كەردووە و لاي مامۆستا محمدەلى قەرەداخىش(مېنام) نۇسراوە كە دەكاتە شۇوشە، ئەگەر وشەكە هەورامى بىت (مەنيام) واتە نام يان ئەمنا، خۇ ئەگەر (مەنيە) ئى عەرەبى بىت و وەك ھەموو وشەكانى تر كە پىش مەولەوى تا سەرددەمى ئىستاش دەكىيەنە كوردى - ھەورامى (محبىت - مۇبەت، مەنيە - مەنيا) ئەو واتاكەى دەبىتە (چارەنۇوس) {قەرەنگى دەريا ب ۲ ل ۱۳۶۵}.

لە كەشكۈلى ياروەيسدا وەها نۇسراوە:

پارى پەرەند كەرد من نىام وە.. كە ساخ نەكراودتەوە و لىكدانەوەكەى بودتە
 پارچەيەكم جىاكرددوو و خىستە..

۱۱ - نهی سهر تا نهوسهر خول ناوهرددهوه

نهودای هم و غهم مه حکم کردهوه

نه سهرتا نهوسهری (دوو تال یان دوولونه) پیکهوه ریسان و بایدان، نهودای هم
و خهم توند و مه حکم کرد (تالی ریسراوی مه حکمه هم و خهم که پچرانی گران
بیت.

۱۲ - نیسه نه عهیشنه نه سرور نه راز

نه دایره‌ی دهف نه چل چه‌نگ نه ساز

نیستا نه زیانم همه‌یه و نه شادی و نه راز و نه ساز و نامیره‌کانی میوزیك.

عاشق کاتی راز دهدارکین و به‌دناؤ دهیت... عهیش و نوشی زیانی له دهست
دهدات (زیخا له پریدا). نه دوخه دهیت، همه‌مو عهیش و نوشکه‌ی له دهست دهداش
نهانه‌ت نامیری موسیقاکه‌ش.

لای یار و هیس دوای نه بیته نه مانه ههن:

نه جوشی جلووس سوزی جوانی

نه هازی هه‌تمهت زوری زرانی

هیچ کام نه باعجه‌ی به‌دهن نه مه‌ندهن

بینای بنچینه‌ی بیسامم که‌ندهن

۱۳ - یه‌کسر په‌ردی چه‌رخ چی نه‌هله‌ی کاره

مالاو به‌رد هر عه‌کس تاپوم دیاره

یه‌کسر (ثازا - خیرا) په‌ردی چه‌رخ (ناواز و ناهه‌نگی چه‌رخ) چی نه‌هله‌ی کاره
(پیاوی نیش) وه ره‌نگه مه‌بستی له نهندامه‌کانی جهسته بیت نه‌وانه‌ی دهتوانن له
ره‌نجدانها به‌کار بخرین (دهست و بازوو قول و قاج). یان (خرمه‌تکاروکاره‌گه‌ردکانی
زیخا) که دواتر پوونی ده‌که‌ینه‌وه. واته ناهه‌نگی چه‌رخ بیو گه‌رانی مه‌جلسی خوی

ئەھلى کارەکانى بىردو راي مالىن و ئىستەھەر وينەي تاپۇم ديارە (تەنلى بىھىست و قەوارەي بىھى گيان) ئەم بەيىتەش لاي كاك حەكىم جۇرى تر لىكىداوەتەوە ئەمولەوي حكىم لىلەنەن.

۱۴- بازھەم كلاۋەم چۈن بەذلەي دەرونىش

ھەرچەر خەممەدۇ چەنلى چەرخ وينىش

ھەمت كلاۋەم (دەزوی سواو و ئالۆسکاو يان خەردك) ودىك شىروشىتالى دەرونىش ئەمسورپىنى لەگەن خۆيدا. لاي يارودىيس نىبى بەيىتى يەكەم ودھايى:

باز ھەم قولاخم چۈون بەذلەي دەرونىش

۱۵ - ھەى چەرخ وە بەدى وىت گرفتار بى

ھەى چەرخ بەدەرى ھەرتا دياربى

ھەى چەرخ گرفتارى بەدى و كەچ رەفتارى خۇت بىت و ھەر تاھەيت ھەر خولت بىت و بىسۈرنى.

۱۶ - شەرت بۇ چۈن چەنلى (يوسف) بەدكارى

تۆ ئەو چەپگەردى، من ئەو بىھى عارى

مەرج بىت، چونكە لەگەن يوسف بەدكارى، نىتەر تۆ بە رېنگەى (نايىاستى) خۇتاو منىش بىھى عارى بىگەمدەبەر.

مامۆستا حەكىم نووسىيەتى ديارە (بۇ يوسف) ناۋى ئەرسەراوە، مامۆستاي قەرەداخىيىش نووسىيەتى (يوسف رەنگەزەلامىكى بەدو نالەبار بۇوبىت و بۇنمۇونەي بەدكارى ھېنرابىتەوە) ئەم سەرنجە زۆر دوورە. مامۆستا حەكىم بە شىعىرى مەمولەوى و دواترىيش بە شىعىرى يوسف بەگى ئىمامى بلاۋى كردوەتەوە. لاي حاجى مەھمۇود يارودىيسى ھاۋىپى مەمولەویش بە شىعىرى يوسف بەگى جاف تۆمار كراووه. كەنزىكتىزىن سەرچاودىيە لە مەمولەوى. من لە كۆتايى دادەمەۋى لە يەكىھەتى بابەتى شىعىرەكە و چىرۇڭى يوسف و زلىخاوا سەرنجىكى ناقابىل بىدەم.

و دک و تمان نه م شیعره تا کاردکهی نه م دوایهی مامؤستا حکیم (دیوانی یوسف به گم) مه بهسته، هر به شیعری مهوله‌وی دراودته قله م و به برآورد له گهان شیعره‌کانی تری یوسف به گدا نه م شیعره به هیزتره و تام و بونی شیعری مهوله‌ویش پیوه‌یه. به هر حال هی همه رکه‌سی بیت سه‌روهان باش را فهیان نه کرد ووه.

راز و به سه رهاتی پاله‌وانی لیریکی نه م شیعره زور به موعانات و رازه‌کهی زلیخا ده خوات، ته نانه‌ت ههندی له شیعره‌کانیش له سیبه‌ری به یته‌کانی خانا و چیره‌کی یوسف و زلیخادا نیشتون. زلیخا چهند جاری خه و به یوسفه و ده بینی... کاتن چاوی به عه‌زیز ده که‌ویت و نه زانی پاله‌وانی خه و دکه‌ی نیه ناواردیتله گو:-

ههی داد ههی بیداد ههی چه رخی چه پگه‌رد

تؤ نه رووی دهوران چیشت به من گه‌رد

تالمی من به و تهور سیاو زهبوونه‌ن

که‌شتنی ستاره‌م غه‌رقابی هونه‌ن

نه رد سه‌خت نامان به فانی به ختم

جه‌رگ پاره‌ی تیغ جه‌لالدی سه‌ختم

گه‌ردوونی که ج باز که‌ج نه ردی که‌ج کار

و سته‌نم نه‌گیج جه‌فای بی شومار

{ یوسف و زلیخا خانای قوبادی. بوزانه‌وی حکیم مهلا سالح ۲۰۰۶ ل ۹۸ }

ثیمه ده زانین که مهوله‌وی چاوی به نه سه‌ره‌کانی خانا که‌وتوجه و (یوسف ناوه شاعره‌کانیشی ناسیوه) وبه‌هره لی بردوون ناماژده‌یه کی گرنگیش ههیه که‌ئیمه بتوانین و دک چرایه ک بو تاریکی نه م شوینه. ههیکه‌ین. نه‌ویش دیپریکی (داخی) یه بو شیوه‌دنی مهوله‌وی.

نه شعار یوسف نه بیات خانا

جه‌خه‌یال خاصیش وه هیج مه نمانا

مهوله‌وی خوی ویستویه‌تی هاوشانی خانا بکات له حکایه‌ته شیعریه‌کاندا و دواتر زانیویه‌تی سه‌رکه‌وتتو نابی و واژی هیناوه. نه شیعره گهه‌ر هی مهوله‌وی بیت نه و چرکه‌ساتانه‌ی ویسته‌کهه‌ی مهوله‌ویه به‌لام به پوختی و به شیعر، نه میوسفه‌ی که مهلای داخی بؤ بهراوردی مهوله‌وی هیناوه‌تی، خهیان ناکهه میوسف به‌گی نیمامی بیت. و پدنگه یوسف یان یوسو ناسکهه‌ی مه‌بهست بیت، که نه‌ویش بؤخوی خاوه‌نی رازیکی نه‌قینداری و کهشف بوونی سرو چاردنوستیکی به داخ و جه‌رگیره ابروانه که‌شکونه شیعریکی کوردی - گزرانی ساع کردنده‌هه سدره‌تا نویشن نمنوری سولتانی ۱۹۹۸ لمندن ۱۱۸-۱۱۹ و بت‌نمونه شیعریشی ل ۳۶۱ و ۳۵۲-۲۲۸

بنیادی شیعره‌کهه‌ی مهوله‌وی له‌سهر (به‌دل نه‌سورانی چه‌رخ و بن‌دلی) (بن‌عاری به‌رامبهر نه‌هامه‌تی چه‌رخ)... که تینکرای وینه‌کان به ژیانی زلیخا و بن‌عاری و بن‌نه‌دهبی یه‌کانی کوشک و سوود دانه‌کانی بؤ کرپنی یوسف ددهخون). هه‌روهها بن‌عاری یوسفه‌کهش به دان پیانانه‌کهه‌ی یوسف ناسکه ده‌چیت له دوا چرکه‌ی ژیانیدا، چه‌ند شیعریکی میللی به زاریه‌وه ددوترین دیارتینیان نه م تاکه‌یه گوایه به‌رامبهر خان ووتويه‌تی:

نه‌مکوژی نامکوژی هه‌ر به کیرمه‌وه خاتو کلاو زه‌ر بwoo به ژیرمه‌وه

هه‌رجه‌نده من یوسف ناسکه به‌دوورتر ده‌زانم له و گوبه‌نه می‌زوویه و زالمان نیستاش ده‌توانن به مه‌یلی خویان بؤ هه‌ر بپیاریکیان سیناریو بسازیتن. نه و جوهره شیعره می‌بیلایانه‌ش دواتر به مه‌یلی ده نه‌نjamه‌کانی سیناریوکه که‌وتتو نه‌ته سهر زاران. شوینه‌وارناسان و عدوالانی می‌زووی راسته‌قینه ده‌بیت رۆزئی رپووی راستی نه م جوهره چیره‌کانه هه‌لمان. نیمه ده‌زانین زیرین کلاه به نابه دلی زه‌ماوه‌نی خان په‌زیرایی ده‌کات و مل بؤ نیاز و به‌رژه‌وندیه‌کانی کاکی ده‌دات. وه ستم و فه‌садی و بـهـد رهـوـشـتـی هـهـ نـدـی لـهـ بـنـهـ مـالـهـ فـهـ رـمـانـدـارـهـ کـانـیـ کـورـدـسـتـانـ بـهـ گـشتـیـ و نـهـ رـهـدـهـ لـانـیـ کـانـیـشـ بـهـ تـایـبـهـتـیـ لـهـ مـیـزوـوـدـاـ دـیـارـهـ. دـهـشـیـ کـلاـوـ زـهـرـیـشـ پـشـکـوـیـ گـرـیـ زـلـیـخـاـ تـیـاـ بـوـوـبـیـتـ وـ نـالـانـبـیـتـیـهـ یـوـسـفـیـ شـاعـرـوـ سـیـاـجـهـ مـانـهـ بـیـزـیـ بـلـیـمـهـتـ وـ یـوـسـفـیـ نـیـمـهـشـ مـلـیـ نـهـ دـاـبـیـتـ وـ بـوـوـبـیـتـهـ سـوـپـهـرـ بـهـ لـآـیـ نـاـبـرـوـ نـهـ چـوـوـنـیـ خـانـ وـ

کرینه‌ودی سومعه‌ی دوپراویان له نهنجامی به د نیازیه‌کانی کلاو زم‌خان. پیک به وینه‌ی رازه‌که‌ی حمزه‌رتی یوسف چوونکه نه و شیعرانه‌ی تا نیستا له بهر دهسن بهناوی یوسف ناسکه‌وه به چیره‌که‌ی ناخون و دهبیت له و مهیدانه‌دا ههولی زیاتر بدھین و بهوهی له خه‌یال‌دانی نه‌دهبی نه‌ته‌وه‌یماندایه ددم و دهست رازی نه‌بین. رافه‌که پیومن دهینه‌وه به یوسف و زلیخاوه، بهم حوره‌یه:

سورانی چه‌پگه‌رد به‌لای زلیخاوه (بی‌مهیلی یوسفه، بهرامیه‌ری، وهلای وايه چه‌رخ به‌دکاری له‌گهان یوسف دهکات که یوسف ناز و نیعمه‌تنه‌کانی نه و رابواردنه‌کانی قبول نیه. وه له رپووی عرفانی و حیکه‌مه‌تی رومانه‌که‌شده‌وه دیاری جه‌مالی یوسف خراب که‌وتله‌وه بؤزلیخاوه حافظ نیشاره‌یه‌کی جوانی نه و حکایه‌ته درکاندووه.

من از ئان حسن روز افزون که یوسف داشت دانستم

که عشق از پرده عصمت برون ئارد زلیخارا

من دهمزانی نه و جوانیه‌ی یوسف سمر نهنجام دهبیته مایه‌ی دهرهیننانی زولیخا له په‌رده‌ی شهربم و پاکی {مehrدمی باز برگی ۱ ل ۲۷}. نه‌هامه‌تی یه‌کانی زولیخا نه‌وهل جار له هاتنی بارخانه‌ی گه‌ردونه‌وه‌یه که بهره‌و مصر کاروان دهروا و یوسفی بی‌یه. که کوتایی چیره‌که‌که به باری عرفانی تهواو دهبیت.

به‌لام نه‌م شیعره دارای ناوه‌پراستی حکایه‌ته‌که‌یه و ته‌نها مه‌شه‌دهی شمیته‌نه‌ت و بی‌عاری و همه‌واله‌کانی زولیخا و خوراک‌گریه‌که‌ی یوسفه. وهره‌نگه (یوسف) ناویکیش هه‌بیت له ئارادا و مهوله‌وی شیعره‌که‌ی ئاراسته کردبیت (گه‌ر شیعری مهوله‌وی بیت). یان شیعری یوسف به‌گ بیت به‌و حوره‌یه که که‌شکولی یاروه‌یس تۆماری گردوه و مامؤستا حه‌کیم لهم دواییانه‌دا بلاؤی گردوه. به‌لام ئاشکرایه که شاعره‌که‌ی ئیمه له سه‌خت ترین کوسته‌کان و کاره‌ساته‌کانی دا نهیداوه‌تله بی‌عاری، خوینه‌ری وریا و تویزه‌ری به تاقه‌ت ده‌توانی ته‌واوی چیره‌گی یوسف و زولیخا بخوینتیه‌وه و بهراوردی له ئیمه باشت بکات. ئیمه زیاتر پاوه و خویندنه‌وه‌مان گردوه‌تله کاری خۇمان ساغکردنه‌وه له توانای کەم ناوه‌زی ئیمه‌دا نیه.

۱۱ - ئاخ فەلەك جەددەس كەج رەفتارى تو

داد نەچەپگەردى و دلن ئازارى تو

ئاخ فەلەك لە دەست كىدار چەوتى تو و داد لە سورانەوەي چەوت و ئازار بە دل
گەيەنەرت

۱۲ - ھەرسات ئەساسەي دەردى مە سازى

ھەر پۇ به رېنگى نەردى مە بازى

ھەرسات بىنچىنەي دەردى ساز دەكەيت و ھەر رۆزدەي بەشىۋەيەك يارى دەكەي
(نەرد بازى) تاولە.. كە دىارە مەبەستى گۈزى بازى فەلەكە

۱۳ - من خۇٽالە شووم خەستەي زام خەتەر

زەددەي خەدەنگان ھىجرانى دلېھر

من خۇٽالە (ناو چاوا)م شوومە و بىمار و بىرىندارى زامى خەتەرم، وە پېكراوى
تىرى دوورى دلېھرم.

۱۴ - دىدە پې ئەسىرين دەرروون پې جەتمە

كەفتەن نەررووي تەھوق بەندىخانەي خەم

چاوا پې لە قىرمىسىك و دەرروونم پې تەمە و كەوتومەتە ناو تەھوق و زنجىرىھى
بەندىخانەي خەمەوە.

۱۵ - دلن ئالودەي ھون تەن باركىشى دەرد

زوان لە نىڭ ولان، رەنگ خەزانى زەرد

دلىم خويناوىيە (خودانەدل بە خوين) و لاشەم باركىشى دەرددە و زيانم لەنگ و لالە
و رېنگىشىم وەك خەزان زەرددە. تەناسوب و وەك يەك لەوينەكەدا ھەيمە.

۶ - تو بهو بی رەحمى نازىزىچ وەي مەيل

دلهى كۆس كەفتەمى منىج جەھون كەيل

تو بهو بى بەزدىي و بى رەحمىيە و نازىزىش بهو مەيلەوە (كە ديارە مەيلەكەي نازىز لە بى رەحمى فەلەك دەچىت) كە دارپشتەي وينەكەي جوان و رۇمانسى كردووە، دلهى كۆس كەوتۇوى منىش بەم كەيلى و پېرىيە لە خوين. (مەيل - كەيل) جىناس.

٧ - سا با رەحمت بۇ چەواشەي بەدەخۇ

تۈيجىچەرخت چۈون وەصل نازىز كۆتا بۇ

سابا بەزدىي و رەحمت بى رەفتار بەدى چەواشەكار، تۈيىش با چەرخت (ددورو سۈرانت) وەك وەسلى نازىز كۆتابىيەت و كورت و بېرىتەوە. كۆ كىردىنەوەي دژەكان مانا پىچەوانەكان لە دەستى شىعرى مەولەويدا دەسەلاتى مەمولەوى دەر دەخەن... دواتر مانا دژەكان بەھونەرى ليكچۈن لە وينەكەدا جىن دەكەت دەلىن باسۇرانەوەي چەرخ لە كورتى دا وەك ساتى پىنگەشتى نازىز بىت. هەمان ناودرۇكى لەشۈينى تر ھەيە.

مەلا مەيدۇلايى داھى

۱ - ئازیز بی مهیلیت زینده‌گیم تال که رد

بی موبهتیت حوم شادیم به تال که رد

ئازیز بی مهیلیت زیانی تال کردم، بی موحیبه‌تیت فهرمانی شادی
هه لودشاندنه ود (حومی شادی) سه رد می زیانی خوش و پر له مهیلی ئازیز. فهراری
بی مهیلی ئازیز فهراری شادی شاعری سپیه ود. جیناس (تال به تال)

۲ - هیج نیلیتیفاتی نه دیم پیته ود

هیج نه مدی سهیریکم بکهیت و بنواری به لای کوزاروی دهستی خوتمه ود.

مامه لهی روحی و مامه لهی جهسته بی له وینه کهدا هن نیلیتیفاتی...
به ته و جووه به کار بردووه که زارا ویه کی عرفانی يه. خودی نیلتیفات... له
مهیه ستیکه ود یان روویه که ود لابه لای مه بهست و روویه کی تر بکهیت، به لام ته و جووه،
روو و در چه رخانی روحانی مورشیده (ئازیزه) له رووی به خشنده بی و چاکه و خیره ود،
که نه مه جیایه له موعامه لهی به ددنی (سلوک) و نه مه سهیره (واته مامه لهی روحی
یه). نه م نیلتیفاتی دوست و مه حبوبه تا دوا هه ناسه ش کامی عاشقان بیوه. جه نابی
سید طاهری هاشمی له یه کی له نه لقہ کانی هه وارگه دلاندا پارچه شیعریک
ده خوینیتی ود و به هه له دا نه چوویم ده فه رمنی هی میرزا عه زیزه و بو خوی کوتایی
شیعره که ش ناوی عه زیزی تیا براوه. شیعره که (۱۵) بیته به (قیبله مه لووله ن... دل.
په ری دووریت زارو و مه لووله ن دهست پی ده کات و به (عه زیز غولامه ن تا یوم
الممات) کوتایی دیت. نه ونده ده رهت هه بیوبیت به سه رجا و دکانی به ر دهستما گه رام و
که سیکم به و ناوه به ر چا و نه که وت.

چهند دیریکی شه و شیعره که بهم شوینه ده خون لیره دا ده نووسن. ود پر به دل
ده خوازم شیعری یار و دوستی خوش ویستی مهوله وی شیخ عه زیزی جانه و هری بیت. له

ههله و کهم و کورپیش داوای لی بوردنم ههیه چوون من له سهر کاسیت شیعره کانی له
مه رِدوان شاد سهید طاهر دهگوازمه و. که کاسیته کان باش تومار نه کراون. چهند
شیعری له میرزا عه زیز:

جه ورو جه فای تو جه حهد بهر شی یه ن

یه شهرت و مرودت دلداری نی یه ن

تو های له ته لار نه یوانی شایی (شاپی)

نمه یوت نه چه م چوون من گه دایی (گه دایی)

شاهان ثیلیفات داران پهی در رویش

تو نیهی وه ته نگ به ندهی خاتر رویش

من گه دای قه قیر قاپی ده رگای تو م

په شیو چوون ده سهی زولف سیای تو م

سیایی زولفت شیوهی به ختمه ن

خاک ده رگای تو تاج ته ختمه ن

{ههوارگهی دلان - کاسیت}

۲ - دوی ئاخم جه داخ بی موبالاتیت

قرچهی دل نه ده رد کهم ئیلاتیفاتیت

دوکه لی ئاخم له داخی که متنه رخه میت و قرچهی دلم له ده ردی کهم سهیریت کهم
(ته و جوهی و نوارینی روحی) نه ویان سه ری گه شته حه و ته بله قهی ئاسمان و دهنگی
ئه میشیان گه شته گوئی فریشتہ کان. نه م بھیت و نه وهی پاشی مانا کران، چونکه لیره
پیچان ههیه و لبه بیتی پاشی دا کرد نه و دکه دیت، و اته لھف و نه شری مورتھ بن.

٤ - ئەو سەر وە سای چەرخ ھەفتەمین ساوا

ئىند سەداش وە گۆش مەلەكان ياوا

٥ - ھەر كاتى زانى جە گشت و يەردم

تۆمارى يارىت نە دل تەى كەردم

ھەر كاتىكت زانى لە ھەموو ئەمانە تى پەرىم و تۆمارى خۆشەويىستىم لە دىلدا
پېچايەود بە راڭھى كاك حەكىم. وە رەنگە بلنى لە خۆشەويىستىدا لەوانەش زىاتر چۈرمۇم
و لە (نامە يان تۆمارى يارىدا... دەفتەرى عىشق دا) كە لە دلمايە... تى پەرىم:
واتە لەھە ئە دەفتەرى يارى دا كە لە دل نووسراوە... من تى پەرىم... و
مۇدىلى خۆشەويىستى من نەنووسراوە.

٦ - يَا ھا بىنايىم ئاواتە وەستەم

جە سەردى مەيلت گې كەفت وە جەستەم

يا ئەوەتا ئە بىنايىم... ئاواتە خوازم... لە سارد و سېرى مەيلت گې بەربوویە
جەستەم.. كۈركەنەوە دۈھكەن و زال بىوون بەسەرمانا و دروست كىردىن و زمان
داھىنەندا لاي مەولەوى شەقلىتىكى تايىبەتە. ئەمەش تەى كردىنە لە تۆمارى يارى يە كە
باوە، لە گەرمى دا گېرىتن، بەلام ئەوەتا ئەم لە ساردى مەيلى ئەودا گې گرتۇوە، مانا
و پاساوى گېرىش كاتى پېنناسە دەكىرىت كە ساردى ھەبىت... ئەو كاتە لە زەرورە بىوونى
گې حالى دەبىت.

٧ - ئايىرم نىيا وە كۆي وەقاوه

دام وە بىن ئەندىش تەن وە جەقاوە

وە چاودىرى ئى وەقادارى لە تۆناناكەم، و ئاگرم نا بە كىۋى وەقاوه و بىن خەيال و
بىرگەنەوە و ئەندىشە. تەنى خۆمم دا بە جەقاوە. ئەمەش تەى كردىنى تۆمارى يارى
يە. لە (ودقا، جەقا) دا ھەم جىناس ھەيە، ھەم دۈزىھەك. چۈون بەلايەوە كە وەقا نىيە خۆ
جەقا ھەيە، وەقا و جەقا يارىش ھەر ھى يارە و ئازىزە.

۸ - یهک جهستهی خهستهی عهالیلم مهندهن

پارچهی ئیستخوان زهالیلم مهندهن

تەنبا لهش نەخۆش و بىمارم و ئىسك و پروسکى لاز و زهالیلم ماوه جىناس

(زهالیل- عهالیل).

شیعری سی و ههشتم

۱ - نازیز فیراقت دن که ردهن ودهوون

سه رکه ردهن نه چهم نه سرم چوون جهیحوون

نازیز دابرانت (دورویت) دلی کرد و به خوین و له چاواما فرمیسک سه رده کات
و دک جهیحوون (چهم له جهیحوون ده چیت) له هله لدانی فرمیسکدا. له نهنجامی فراقدا
چاو جهیحوونی بوق وجودی من سازاندووه.

۲ - کهشتی وجودم ته وفانی که ردهن

ته ختهی پارهی روح وه عهدم به ردهن

کهشتی بوونمی دابه ددم تو قانه وه و پارچه ته ختهی روحی (گیانی) به ردهن عهدم
(نه بوون) برد.

۳ - خول مهد و نه گیج مهوجی فه نادا

نه جهی مه کیشوم وهی لاو وهی لادا

ته ختهی پارهی گیانه که، خول نه دا له ناو گیزاوی شه بولی تیا چووندا و نه جهی
نه مکیشی بهم لاو به ولادا.

دیاردهی ههندی (واژه و دهسته واژه شیعری) لای مهوله وی له شوینی زیاتر
ده رده که و نه وه رهنگه ههندی حالت و ته عبیر زور جی ی گرنگی دانی بوبن. نزیکی
لهم (وازانه) له شوینی تر ده لی (کای دلم له مهوج گیجی فه نادا. مؤله قه نه بهین
خه وف و رجادا).

۴ - زینده گیم پهی مه رگ ها نه ته داره ک

ئومییدی حهیات قه تجهن، وه بی شهک

زیانم بوق مه رگ خوی سازاندووه و به بی گومان ته مای زیانم بپیوه.

۵ - دهروازدی فهره‌ی کجارت مسدوده

ماتیم و دش ده‌ماخ، نومید نابوده

دهروازدی شادیم یه‌کجارت و به‌تمواوی داخراوه (به‌ستراوه) و ماتیم ده‌ماخی به‌رزه و نومیدم تیاچووه و (نابوته) وه نزیک لهم دارشته و مانا و مه‌بسته هه‌مت له دیوانه‌که‌ی دا هه‌یه.

۶ - هام وه سه‌ر قولله‌ی خهوف و رجاوه

نمهز رای لای توّم یاخود نه‌و لاوه

وام به‌سه‌ر لوتكه‌ی خهوف و رجاوه، نازانم به‌لای توّدا دیم و یاخود نه‌و لاوه.

قولله‌ی خهوف و رجا-ته‌عییریکی عارقانه‌یه و خودی (خهوف و رجا) دوو زاراوه‌ی سوّفیانه‌ن (خهوف؛ ترسان له‌وه‌ی به کرده‌وه‌ی به‌نده خوا حساب له‌گه‌ن به‌نده‌دا بکات دیاره، نه‌وه به‌لای خه‌ساردا ده‌که‌ویت، هه‌مان کات رجا؛ نومیده به‌وه‌ی به‌کرده‌وه‌ی خوتت له‌گه‌ن نه‌کری) که لهم حاله‌دا به‌لای یاردا ده‌که‌وی وه هه‌رددم (حالیکه له دووریانی تیاچون و تیانه‌چوون دای)، وه له مانادا (دزی یه‌کن) و دزیه‌ک هه‌یه له‌وینه‌که‌دا.

۷ - نه‌سیب بی نه‌سیب جه به‌هره و شه‌وقه‌ن

خه‌فهت نه به‌زه‌مه‌ن، شادی بی زه‌وقه‌ن

به‌ختم (به‌شم بی به‌شه له به‌هره و شادی) به‌ختم تاریکه و بی به‌شه له رؤشنی کینایه‌یه له سستی و بی که‌یفی.

شه‌وق لای سوّفیه‌کان بربیتیه له جوش سه‌ندنی ده‌روون بُو گه‌یشن به مه‌عششوی راسته‌قینه، شه‌وق به‌ربوونه ناگری دله به‌گری خودایی، تاویست و ئارادزوه‌کان بسوتینه‌ن {گه‌وه‌ه‌ری حقیقت ل ۴۳۱} که‌سی به‌ختی باش بیت لهو شه‌وقه‌ی به‌نسیب ده‌بی، مه‌وله‌وی خوی بی به‌ش ده‌زانی. که نه‌وه به‌شه‌ی نیه خه‌فهت به‌زمیه‌تی و به‌که‌یفه، شادیش بی زه‌وقه لوه‌ی که‌شه‌وق به‌نسیبی نه‌بووه. نه‌م وینه‌یه‌ش نزیکه‌که‌ی

له دیوانه‌که‌ی دا هه‌یه (صه‌دای زیل و بهم مهینه‌ت سه‌رته‌رzedن) وینه‌که همل کیشراوه
له دژیه‌ک.

۸ - لیم تاقی نی یه‌ن ئان جه‌وره جه کون

موغه‌نی ده‌وام لهردی کزه‌ی تون

لیم ناشکرانی یه (بوم تاقی ناکریته‌ود) نه و جهور و جه‌فایه له کوئیوه یه، گورانی
بیز (که‌لام خوین) ده‌رمان و ده‌وام لهردی کزه‌ی دهنگی تویه. من له ماییل بعون بؤ
ووفای ته‌مم بپیوه، و به‌جه‌فای قه‌ناعه‌ت ده‌که‌م. به‌لام نازانم نه و نازی
جه‌ورو جه‌فایه‌شی له کوئیه. له‌شوینی تریش وتمان که مه‌ولاناش ده‌لی: (مهر و وفا
نمی کونی جور جفا کون)

۹ - بهی ناله‌ی حه‌زین لیوی به‌رده‌وه

چون ئاماگ خه‌یال مه‌حوم که‌رده‌وه

بؤ ناله‌ی حه‌زین لیوی به‌رده‌وه (شتی بلی...) ودک هاتنى خه‌یال لەناوم به‌رده واته
(حه‌قیقه‌تم بکه به‌خه‌یال) لەم پیوه ده‌توانین تی بگهین که مه‌وله‌وی چه‌نده وا
بھسته‌ی خه‌یال بعوه و چون نه و ره‌گه‌زدی له پیتناوی داهینان و دروست کردنی وینه‌ی
شیعری دا خستوه‌تگه‌ر، به جوئی که‌س ناتوانیت پهی مه‌نزاوی کانی خه‌یالی نه و
بھریت... و من واتی ده‌گه‌م خه‌یال ده‌لیلی به هه‌شتی بعوه بؤ نه و کاتانه‌ی
دؤزه‌خه‌کانی مه‌وله‌وی تاودراون، هر دس بردن بؤ خه‌یالیش ناسوده‌یی روحی به و
داوه و هاوکیشه ناله‌باره‌کانی واقعی بؤ هاوسمنگ کردووه. دهنگی گورانی بیز و ناله‌ی
حه‌زینی چواندوه به خه‌یال. له وون کردنی ئەمدا (خوی دا) چون له مه‌یخانه‌ی دنیایی
دا مهینوش کەمهست ده‌بیت هاناوه بهر ووتن ده‌بات به تایبەتی شیعر و گورانی بؤ غەم
بەپادان ئەمیش له خه‌یال و مه‌ستیدا ده‌داته شیعریکی بیسaranی و خه‌یال ده‌بیت.

۱۰ - غەمەن رەقیقەم غەمەن ھام دەمم

غەمەن ھام مه‌جلیس عەزا و ماتەمم

غەم ھاوري و ھاودىمە و ھاو كۈرىي پرسە و ماتەمىنە.

۱۱ - غەم زۇرش گىرتهن بە ويش مەنازو

ساقى بۇ وەعيشق ئايەى وامتازوا

غەم زۇرى هيئاوه و دەسىلەتى بە دەستە و گرتۇوه و بە خۇيا دەنازى ساقى وەرە
بە عەشقى ئايەى. (وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيْهَا الْمُجْرِمُونَ)

كارىگەرى شىعرە غەمبارىيەكەي (ياران كى دىهن. سەرېشتەي خەمان چۈون من
كى دىهن) ئى بىسaranى زۇر بە قۇولى بە ناخى مەولەوى دا رۇچۇوه. لە چەند شويىنىڭ
دەردىكەۋىتە دومەولەوى پەنلى بۆددىبات.

۱۲ - پېكە جامەكەت پەيا پەي جەمەى

بەل وە جامى مەى دىسان ببۇن حەى

پېكە جامەكەت (پەياپەي). گورج و لەسەرييەك) لەمەى، بەلكو بە جامى مەى
دىسان زىندىو بىمەوە... مانا عرفانى يەكەى دل يەك لەسەر يەك پېكە لە ئىمان،
چونكە دلى پې لە ئىمان زىندىو و دلى بى ئىمان مردووە.

۱۳ - نەزانى وەحال دلەى پې دەردم

ئاي چەند سەرسەخت بىم لوا يت نەمردم

نەت زانى بە حالى دلەى پې لە دەردم، ئاي چەند سەرسەخت بۇوم تۇ رۇشتى من
ماام و نەمردم.

وەك ووتمان سىبەرى ھەندى بەيتى ئەم شىعرە لە دىوانەكەي دا جىا جىا دەر
كەوتۇون، خوينەرى ئاشتا بە مەولەوى دەتوانى حالتە دووبارەكان و وىنە و واژە و
ماناكان كە لە جارى زىياتر دەردىكەون بىناسىتە و رەنگە ئەوەش لە بايەخى مەولەوى
خۇيەوە بىت و ئەو حالە وەك بەشىكى لى ئاتبىت لە ئەندىشە و خەيالى... يان دوو
تەنى جىاي شىعرييەن بۇ يەك شىعر و بەو جۆرە فۇرمى جىايىان دروست كردووە، يان لە
دەساو دەس كەرنى بەيازاو سەرچاوه نووسەكانى شىعري ئەوەوە هاتىن. ئەم شىعرەش

بەغەم و کۆست و تان و پۆی خەيال و بىرۇ ئەندىشەئى دا لەو شىعرانە دەچىت كە بۇ
عەنېھەر نووسراپىن... ئەمە بۆچۈونە و بەلگەئى دروستى پىشكەنەران ئەتوانى بېيارى
بەجى تر بىدات. بەلام دلىيام دوا كۆچى عەنېھەر مەركى ئەو يارە ئازىزە بودتە ئامىيانى
ھەموو شىعرەكانى (تەنانەت شىعرە عرفانىيە كانىشى ھەۋىنى عەنېھەرى تىكراوه) وە من
پىيم وايە كە مەولەوى دەسکارى ھەندى شىعرى خۇى كىدوەتەوە لە دواى كۆچى
عەنېھەر.

مەولەوى لە تادەنلىقە قىيىيەتىدا

شیعری سی و نویمه

۱ - ئامان هامسهران دهردم کاری يه‌ن

دهرمانی دهردم نادیاری يه‌ن

ئامان هامسهران دهردم کاری يه و دهرمانی دهردم نادیاره (دهرمانی دهردم نی يه).

۲ - دهردم مهزانی يا بواچوون پیت

وهر نمه زانی ئیزهارکەر و لیت

دهردم ئهزانی يان خۆم پیت بلیم، گەر نایزانی بالیتى ئاشکراکەم.

۳ - وە تیرى مەوداى فەلەك پېکیام

وە دەردى دوورى ئازىز دلپیام

پېکرام بەتیرى فەلەك و دلّم بىرا بە دەردى دوورى ئازىز وە دەگرئ بە دەردى
دوورى ئازىز (دلّم بىرا) تەمى بەيەك گەشتىم نەماو دلپراو بۇوم.

۴ - فەناش كەردەوه دەست وە عەددەمدا

فانى زانوى دەرد وە رپووی ماتەمدا

(فەلەك فەناش كەردەوه) دەستى تواندەمەوه (ون كردەدەوه) لەنەبۈودا و ئەزىزى
دەردەيش بە رپووی ماتەمدا، لە پىتى تىياچوون و نابودىدان.

گەورەتر بۇي بچىن چەند ئامازەيەكى داماوى و بىن دەسەلاتى و نابود كەوتىن لەم
ويىنەدا دەدۋىزىنەوه. رەنگە ھەلگرى شايەتى (ئالوگۇرەكەي عوسمانى خالە و شىخ على
پیت) كە شىعرە فارسى يەكە بە ئاشكرا دەبرىت و ئەمەشيان بە شىعر و ھىما لە
رپووی مىزۇویەوه بۇوبىتە سەرچاوهى ئەم شىعرە. ھەرچەندە ھىزى رۆحى شىعرە كە
لەوه بە بايەخ ترو گەورەترە.

فهلهک نه و دهست رویشتوویی یه و دهسه لاته ماددی و مهعنیویهی هه مبوو له
عهدهدا تواندیهوه و ودکو نه بونی لی کرد. زیرهکانه چه مکی (فني في الله)ی به (فني
في عدم) گوئریوه، که دیاره سیفهتی نه بونی ده دهست به دهسته کان دهست نه روشتونه دهستی
نارپوات "بی دهسته، تیکرا نیدیومن و مانای دهست کورت و نه بونی دهگهیه نن، له و حاله
ماته مه شدا (کاتی دهستدار بی دهست بیت) باریکی دهروونی خراب دروست دهکات و
باشتین پهناي ماته میش (دهسته و نه زنون) بونه نه میش ده لی نه زنونکانی ده ردم به
رووی ماته مدا... خه ریکه نه وانیش له ناو ده جن و نابوت ده بن.

لای کاک حه کیم به و جوئه را فه نه کراوه.. را فه که لیله له خزمه تی حالی بونی
به یته که دا نیه، وه نه م به یته پیچراوه و له به یته کانی دواتردا ده کریته وه، (له ف
ونه شره) به مهش ده چیته وه خزمه تی یه کیه تی بابه ت.

جوئه له طافه تی له دنیای مهوله وی دا هه یه، نه ک له رووی (دوو واتا بو یه ک
ووشه) که نه مهش هونه ریکی رهوانبیزی یه، به لکو مه به ستم نه ودیه مهوله وی زور جار
له ته نی شیعریکدا ثاراسته گوپری به نیمه دهکات و له پیس وینه کانه وه نوشه له نیمه
دهکات و زور جاریش جادومان لی دهکات، بومه به ستنیکی دیار نیمه به ره و چهندین
مه به ستم و مانای تر را کیش دهکات هم مه به ستنیکی تایبہت جن دهکاته وه و ده ردی دلی
خوی هه لدھ پیژیته ناوی، هم به نیمه ش ده لی چاوی گشتی و یه ک بالا وین بپنه
شیعره که. ودک نه م وینه یه که نیمه هه ولمان دا (دهرد و داخه که) خوی له کوی گشتی
شیعره که دا بدؤزینه وه که نه من بو خوی نه م دیارد دیهم لای مهوله وی ناوناوه (تینقلابی
مانا).

۵ - نه و جه عهشق به شق سهر زده ده دان

ئیند جه تاش و سته سهیری سه رهه ردان

لهم به یته دا (پیچانه که)ی به یته پیش ووده کاته وه و به ودش سحری را فه کانمان لی
دهکات و دورمان ده خاته وه له را فه که پیش وو بو نه وهی پی نه زانین مانای تر قوت
دهکاته وه له برد ده ماندا... نه م شیعره یه ک له دوای یه ک به هونه ری پیچان و

کردنی و دادا بردووه و ددتانی خوت به شدار بیت له هه لودشانه و دی شیعره که ده بیت بهم
جوره بؤ پاشه که بچین.

(نهو، فهناش = ددست و دعه ددم - تیری فله ک) به یه کابگرین و (نید - دهدی دوری -
فانی زانوی دهرد) بخه ینه و ده سه ریه ک هیشتا و دستانی زیاتری دهونیت. نه و له بهر خاتری
(به بونه) عه شقی نهوانه ده سه رز دده ده ده دان دهستی به عه ده مدا چوو... که دیاره
(نهو هدر خودی مهوله و یه و ده لسوکه و تی مرؤبیانه و سه ربه خو له گه ل جزو و کانی
نه عزای دا) ده کات. نید (نه میش له سهیری تاش تل کردنی و ده سه ره رده کاندا نه زنوی
ده ده ده گرت و هر ووی ماته مدا.. راشه که لای ماموستا حه کیم زور پچر پچر و جیا به..
وه دیاره نه شیعره گه رچی له سه ره تاوه زور ساده ده و پیویستی به هیج نیه، به لام
مهوله وی له نیوی شیعره که دا هه و داری شیعره که غه رق ده کات، ماموستا حه کیم
(تاش وسته) و راشه کردووه (نه میشی بهست) به تاشی سه ره رده کات و ده. ماموستا
حمد پشید نه مینیش که کاری له سه ره نه کتیبه ماموستا حه کیم کردووه چهند
سه رنجیکی خیرا و دیاری له سه ره کتیبه که داوه، به وردی نه چووته خزمتی (ساتی له
گه ل مهوله ویدا مهره جان ۲۹۱) مهوله وی زور ورد و شاعرانه له سروشت و دهور و
به ره که که لکی و درگرت و ده ده ده کانی خستوته خزمت ستابیکای شیعره کانی یه و ده.
(تاش وسته) تل وسته تل وارای تل گرینای تل جمنای و تل دای) کار و نه ریتن وله
زمانی میلی هه و راما ندا ماونه ته و ده... تل کردنی و ده خلور کردنی و ده به ردی زل له سه ره
هه رده کانه و ده (شوینه به رزه کان) که هه ندی جار بؤ جوره له که یف کردن نه وجوره
سه رکیشیه کراوه.

تاش خستن و تل خلور بونه و ده یان به رد بارین نیشانه عیقاب و کاره ساتن.
هه رو ها مه حکمه تاویر و به ردان نیشانه جنگیری و ریشه داکوتان و
به هیزین. ماموستا گوران له گه شتی هه و راما ندا و و تو ویه تی:

ناو پیگا ته ق ته ق لاری به ردی زل

که هیشتا گه ردوون پی نه داوه تل

۶ - زپیا و پیکریای دهرد چهنی نهغیاران

منیج نه جوملهی مهذنهی یاران

ناوی زپیا و پیکراو به دهردی (چوون له گهن بیگانان) داو منیش مامهوه له پیزی (پیوهری) یاراندا... واته من ههر به پیوهری یاران مامهوه له ناویاندا خوّم حساب کرد.

به لای نیمهوه نه م به یته جوّره سه ریه خوّیه کی ههیه و ده چیته وه بو لای به یته چواردهم. پیکهوه سه رله راشهی (سوتان و لا بردن و له شکر کیشکهی عوسمانی و عومنه ری سه ردار) دهدنه وه، که دیاره مانای (جاش بونی) له نیو بالی یه که مدآ ههیه. نه وهی له پیوهر و پیزی یاران لانه دات و ددست تینکهان ده کات له گهن بیگاناندا... هر نه مهیه له خویندنه وهی خانی له مهم و زیندا بو شهیتان و ململانی ی نادهم و چه مکی بیگانه په رستی. نه وه له میزوودا نابرو چوو ناو زپیاوه. نه ودش ما وده وه نه ودیه. ره نگه له داهاتوودا به کارکردنی زیاتر و همه لاینه تر راستی زیاتر ده رکه ویت و نووسینه کانی نیمه بچنه خانه ای ناته واوی و هه له و په له بی که لکیه وه، به لام تینکرا نه بی به و جوّره سه رجاوه کانی نه ده بی کوردی مشت و مالدرین تا زه خیره زیاتر بخهین بو تویشیوی گه ران به دوای حه قیقه تدا.

۱ - ئاینەی زهور سیقاتی غەبىبى

مهکانى حلوع سېرى (لارىبى)

ناوینەی دەركەوتى سیفەتە غەبىي يەكان و لە پىشاندانيان و شوينى ديارى سرى يەقىن (نهىنى بە گومانى) ديار نىھ مەولەوى ئەم شىعرەي بۇ كىن نووسىوھ و بەكى دەلى (ئايىنە)... گەر بەھ و دەسفەي شىعرەكاني ترى راپىز بىن ئەوه يان (شىخ بەالدىن)ھ، خۆ ئەگەر مەولەوى زاتى خۆى مەبەست بىت، ئەوه لە مرىدى دەردەچىت دەبىتە مراد. كە لە ژيانى دا خۆى نەيوىستووه، مەكان و مەقاماتەكان.. بەرەو شىخايەتى و مراد تى پەرىنى.

بە بىراى من ديارترين شىعرى مەولەوى يە بۇ بەلگەي (جۇرئىكى سۆفيەتى) كە ديارە سۆفيە كوردەكان پەيرەدوی صوفى گەرى عەرەبى ئىسلاميان نەكىردووه، چونكە (تصوف لاي عەرەبە موسىلمانەكان.. دەزە كىردارى گەندەلى يەكانى خەلافەت و شەريعەت)ھ، بەلام گەلە ناعەرەبەكان رەوحىەتى موسىلمان بۇون و ئىسلاميان ئەھوون تر و نەرم و نىيان ترە.. ئەم شىعرە تواناي موناھەشەي كىتىبەكەي كاك لەتىف ھەلمەتى هەيە لە ھەندى روودوھ.

نمۇونەي گوتەزاكانى سۆفيەكان. دواي نەقلى گوتەكەي رابىعەي عەددوھ دەلى من هىچ گوتەزايدەكى كوردىم نەدۆزىيەوە تارمايى سۆفيگەرى بىيۇھ ديار بىن {سۆق و سۆقى} گەرى. لەتىف ھەلسەت ل ۱۳-۱۴ ديارە لاي سۆقى يە كوردەكان.. بەرامبەر تەرىقەت. شەريعەت ئەو مومارەسەيەي كە عەرەب كىردىيەتى ئەمان نەيان كىردووه بۇيە شوناسى شەريعەت و دەسىلەتلى مومارەسە كىردى شەريعەت وەكى لاي شەرع پەرسەتە عەرەبەكان نەبۈوه،

لە راستەقىتەي خودى دىنە كانىشا هىچ ناكۆكىك لەنېوان شەريعەت و تەرىقەتا نىھ، تا ئەو كاتەي شەريعەت نەبىتە دەسىلەت و خەلافەت نە بىتە ئايىديا، فەرمانى

ئىنسانى بە ئەمرى خوايى نەسەپىت. ئىت تەرىقەتىش نابىتە دژو ئۆپۈزىسىون. عەرەب لە مىزۇودا نمۇونەى بۇ يەكەم زۇرە واتە شەرىعەت وەك ھېزۇ دەسەلاتى داسەپاوى خەلېفە. حوكىمى كەسىك بۇودتە حوكى خوا كە ئەمە زۇر عار و كارەساتە. بۇيە پەرچە كردارى تەرىقەت بەو ناستە گەيى. بەلام نمۇونەى يەكەم بەو توخىه لاي كورد درووست نەبوھ، خەلېفە يەكى سەربەخۇ بەۋىنەى عەرەب شەرىعەت بکاتە دەسەلاتى سىاسى، لە بەرئەودش ھەلۋىستى سۆفييەتى كوردى دەرى شەرع نى يە و توندىنىيە. نمۇونەى سۆفيزىمى كوردى تەبایى و دەس لە ملانى جوانى ئەو دوو چەمكەيە بەرە و حەقىقەت.

بەلام وەك سىبەر و تارمايى ئىمەش لەو وەتەو گوتەزايانە بىن بەش نىن... وە ئەگەر دەرفەتى خۇ نەمايش كىردن و مەملانى ئى سروشتى تەرىقەت و رەچەدىنى يە كوردەكان... رەخسا، ئەو دوور نىيە ئىمەش نەكەوين بەسەر سۆقى گەورەي حەللاج ئاسادا، بەلام جارى سپى مەستى يە و ناوترىت، لېرەدا چەند نمۇونەيەك دەخەمە رپوو، وە بىرۋاي تەواوم بەدراسەكەي كاك لەتىف ھەيە (ئەگەر سوق بۇون لە لاي بىرىتى بىت لە ئىلحاد) كە ئىمە تارادەي ناشەرەنى بۇون... و جۇرى لە ئىلحاد سۆفيمان نى يە. بەلام بە ماناي توانەوە و يەك گىرنەوە و چۈنەوە رەفح بۇ نىشتمانى راستەقىنە دەيان نمۇونەمان ھەيە.

تەواوى ئەم شىعرەي مەولەوى كە دىئتە بەرددەمان. ھەرەھا ئەم شىعرەش نزىكە لە گوتەزاكەي رابىعە.

نەت بىن ھومىدى بەھەشت و نىعەمت

نەپارىتەوە بۇ جەزاي رەفعەت

سکالات نەبىن نەتخەنە عەزاب

نە سوتى ئى بەنار نەتكەن بەكەباب

بەندەگى نابىن وەك لات و گەدا

بىپارىتەوە بۇ نان و شۇربا

نیه‌تی هه‌رکه‌س پاک بیت و بین عه‌یب

ته‌عینی حه‌قه بؤ رجال الغیب

ده‌سه‌لاتی گشت به‌ددس خوایه

که‌ی رینگه‌ی قسه‌ی نه‌و لاو نه‌ولایه

(قوتبی تمریقہت شیخ عوسان)

ـ) سورانه‌ودی به‌ردده‌دشنه‌که‌ی که‌عبه به دهوری سراج الدین ی یه‌که‌مدا...
ده‌بیت سه‌رنج بدریت دوورله خه‌رافه و بروای کویرانه، به‌لکو ده‌بیت وردبوونه‌ودی
پرچی و سه‌رنجی هیمه‌ت و که‌رامه‌ت بدری. یان هه‌مان حال لای مه‌ولانا خالد
ومه‌سله‌ی هه‌موو قال و حاله‌کانی تر.

۲ - برهانی قاطع نیسپاتی هه‌ستی

دارویی ده ماغ خود بینی و مهستی

به‌لگه‌ی براوه بؤ سه‌لاندنی (بوون - وجود) و ده‌مانی ده‌ماگی خودبینی و
مهستی (مهستی) لیره‌دا بین ناگایی و جه‌هاله‌ت ده‌گه‌یه‌نیت و مانای سلبی هه‌یه. ئه‌م
هؤیه بwoo کوتایی به‌خو په‌سه‌ندی شه‌یتان هیناوخودا ئاده‌می خولقاند.

له شیعری فارسی‌شدا عاریفه‌کان له مه‌یخانان جیّیان بؤ خوپه‌سه‌ندان دا
نه‌ناود، له حقیقہ‌تیشا به هه‌شتی ئاسووده‌یی و دک به‌هه‌شتکه‌ی خودا جیّی خوپه‌سه‌ندان
نیه.

۳ - وهی دیمه‌ی حوسن وهی نماناوه

تؤری دل دیسان ئایر ساناوه

(دیم- روو.) به‌و رووه جوانه و به‌و نواندنه‌ود، تؤری دل دیسان ئاگری گرت.

(تؤری دل) کراوه به تؤر بؤ یارگرتن و ده‌لئی جوانی دهم و چاوی یار سوتانی.

(تۆری دل) کردنی دل به تۆر کاتى سینه له جهستهدا بکەين به فانوس چوونكە رۇوبەرى له تىيفەكان سىنه يە، ئەو كاتە سىنه دەبىتە مەلبەندى داگىرسان و نوور لە بەر گېڭىرنى تۆرەكە كە دلە. يانى دل داگىرسا سىنه شەوق دەداتەوە كە ئەو تۆرە لە شەوقى جوانى يار گېرى گرتىپتە و داگىرسابى، جەستەي كردبىتە چراخان.

وە گەر (تۆری دل) (تۈرى دل - طورى دل) مەبەست بى... ئەو سوتانىكى ترى ودکو طورە لە نجامى شەوق و تەجەلاى خوداوه. يانى دەركەتە و نواندىن پوخساري يار دلى وەك كىيۇ طور گې تى بەردا.

٤ - يەند بلېسىھى شەوق لېم كەردهن ئەسەر

جە وولەي پىشەم گې مەيۋە نە بەر

ئەو دىن بلىسىھى شەوق كارى تى كردىم لە لولەي ئىسىقانم دا گېدىتە دەرەوە، شەوق گېڭىرنى دلە بەنۇورى خودايى. تاوسەندىنى مەيلى ئەمە بۇ تەجەلاى خودا.

٥ - تەمامى ئەعزام نە رۇوي پەرەدەي پۇس

مەشغۇلەن وە ژەر ئىسپاتى يادۇس

ھەموو ئەندامەكانى لەشم لەسەر پىست سەرگەرمن بە (ذىرى ئىسپات) دۆست.

ئەم بەيتە و دوا بەيت جوانترىن حال و وىنەي شىعەرەكەن... وە بەلگەي توانەودى مەولەويە لە چەمك و زاراوه عرفانى يە كاندا، توانا و دەسەلاتى ئەو يېشە بۇ به ئاسانى دروست كردىنى زمان و دەربىرىنى بابهتە قورسەكان زۇر لىريكى و سادە و پۇمانسىيانە (زەر كردىنى تەمامى ئەعزا) كە لە تىپەي قالىبە و زەر كردىنى تەۋاوى گەردىلەكانى لاشەيە بە جۆرى كە خۇيىشى ھەستى پى دەكتات... وە زىندىوو كردىنەودى شەر حەوت لە تىيفەكەيە و نامادە بۈونە بۇ (سلطان الاذكار) بەرەدەوام بۈون لەسەر ئەم حالاتە، دەتخاتە سەر (ذىرى ماسىوا) واتە ھەموو شەكان لە زىران بىنچىگە لە (زاتى خودا) خۇيىشى (شىخ عومەرى ظىياالدین زۇرلەم زەرددادا بۈوه) عطار فەرمۇويەتى:

همه ذرات عالم مست عشق

فرو ماند میان نفی و اثبات {غزلیات عطار نیشاپوری ل ۳۵}

۶ - غهیرجه جاهیلی هیج نی یهند باقی

وادهی دورتهن هانا ههی ساقی

بینجگه له نه زانی هیج نامینیتهوه، هانام به تو ساقی وادهی دورته ردنگه
مهبهستی ئهودبیت (تهنها جاھل و نه زان یادی خواناکات و ئه مینیتهوه به نه زان و
ناتویتھوه له یاردا). ئه مهش مانای ماسیوای تۆخ تر کردوه له بەکارھینانه کەی خۆی و
مهوله‌وی ئه و زاراود یهی واودتر بردوه. ووتمن ماسیووا واته زکری هه مووشت بو
خواگیان بینجگه له زاتی خۆی. بەلام مهوله‌وی دەلتیت بینجگه له نه زان و جاهیلانیش که
ناتوانن بتوننوه.

یان مهبهستیه‌تی بلی (نا... غهیر) له نه زانی هیج نه ماوه و کالقامیم ته‌واو بووه
ساقی بمدھری تا ته‌واو بتویم‌وه. کە بەردو دوابه‌یت ئەم راھیه دەمان بات. یان دهور و
بەر ته‌نیا جاھل و جەھاله‌تی تیایه... منیش توانای ھەن کردنم نیه... ساقی بمگھری و
مهستم که.

۷ - مهستم کەر وە جام باده‌کەی سەرشار

تا کەس نه زانو منه‌نان یا یار

مهستم که بە پیالەی پر له شەراب، تاکەس نه زانی منم یان یار (وحدة الوجود)
(باده‌ی سەر شار) ئیمان و خوشەویستی پر. و توانه‌وھ له یاردا و بوون بەیه‌کی عاشق و
مه‌عشوق.

کاک له تیف هەلمەت گەر بە راست شیعری مهوله‌وی خویدبیتھوه و چاره‌کىتى
شیعری عەربى له و کوردیه‌ی مهوله‌وی تېگەشتايە وەھا بېرىارىتى نەددە. خۇ ئەم
شیعره گەر له دیوانە كۆنەکەدا نەيە. ئەوه له دیوانە له چاپدراوه‌کەی دەزگاى
سەردەمدا له لاپەرە(۵۷۸-۵۷۷) دا ھەيە. کاک له تیف دەلى: بە سەر جەمی دیوانە

چاپکراوه‌که‌ی مهوله‌ویدا چوومه‌وه، نهودم زیاتر له لا چه‌سپا که مهوله‌وی گهوره‌ترین شاعری رومانسی کورده، به‌لام به داخه‌وه هیج شیعری‌کی سوئیگه‌ریم له‌لای مهوله‌وی به‌دی نه‌کرد {سوئی و سوئیگری ل ۱۸}، به‌لام نه‌م شیعره له دیوانه‌که‌دانیه، کاک له‌تیف له چاپ دانه‌وه‌که‌ی سه‌رده‌می نه‌خویندوه‌ته‌وه، که له بابه‌ته‌که‌ی کاک حه‌کیم دا نه‌م شیعره هه‌یه خوگه‌ر مهوله‌وی‌که‌ی کاک حه‌کیم ددست نه‌که‌ویت بابه‌ته‌که‌ی له دیوانه‌که‌ی سه‌رده‌م دا هه‌یه، منیش ده‌لیم یه‌ک دوو نموونه‌ی به‌رزی شیعری ته‌صه‌وف گه‌ر هه‌بن مهوله‌وی ناکه‌نه نه‌وصوئیه‌ی که کاک له‌تیف مه‌به‌ستیه‌تی، به‌لام ناکری بپاریی یه‌کلا که‌ره‌وهش بدیین، چونکه نیمه له ته‌واوی به‌رهه‌می نه‌ک مهوله‌وی، به‌لکو هیج شاعر و زانایه‌کی خومن ناگادار نین. وه نه‌م شیعره‌ی مهوله‌وی جیایه له و شیعرانه‌ی که ناینین و ودک کاک له‌تیف ده‌لی لای عاشقانی مهوله‌وی ناویان لئن نراوه شیعری ته‌سه‌وف.

وه نه‌و جوهره رایه‌ی کاک له‌تیف تازه نیه و چهندین سال پیش نه‌و لای هیزایانی تر ده‌بربراهه‌پروانه {مهره‌جانی یه‌که‌می مهوله‌وی ل ۱۴ و مهره‌جانی دوه‌می مهوله‌وی ل ۱۳۷ - ۱۳۸} اه‌ردوباسی صوئی گه‌ری مهوله‌وی نه‌مین نه‌تشبه‌ندی وهیمسازی له شیعری مهوله‌ویدا ی حمده کدریم هه‌ورامی} پیم خوشه کاک له‌تیف که‌می له و ته‌ختتایانه دوورکه‌ویته‌وه و بیته شاخ و کیوه‌کانی دیوانه‌یی هه‌ورامان و له شاعریه‌تی گومانم نیه و ده‌زانم زوریش حمز له و پیکانه ده‌کات دل‌نیام بگاته لووتکه‌کانی زاری هه‌ورامی له نیمه جوانتر ده‌بینی. چوون ته‌واوی نه‌و نه‌ندیشه دینیه‌ی له را بردووی هه‌وراماندا کاری کردووه بربیتی یه له خوشه‌ویستی و عیشقی ناهورایی. ته‌نانه‌ت هر نه‌و با ودیده که به‌هه‌شتی له هه‌ورامان خولقاندووه و که‌وسه‌ره‌کانی بردووه‌ته شاهو و کؤسالان. وه پییان وابووه خودی به‌هه‌شت له هه‌ورامانه. وه ژیانیشیان پراو پر بووه له ساده‌بی و پاکیه‌تی.

شیعری چل و یه که م

۱ - ئەو دانه بابام جە رەوزەی بەھەشت

بە فتوای نُبليس چەشتى يَا نەچەشت

ئەو دانه (گەنم يان جۇ) كە بابا ئادەم لە باخى بەھەشتا بەفتوا (فېتى) شەيتان
دەمىلىنى دا يان نا... چەشتى يان نا... رەنگە بۆنەي دانانى شىعرەكە وشكە سالى و
كەمى دەغل و دان بۇوبىت، چونكە زىاتر مەبەستى ئەرژىشى (دانە) كە يە لەسەر
گۈزدەشتەكە ئادەم، دىارە بايەخى (دانە) كە لە بەھەشت زىاترە لاي مەرۆڤ (قەدرى نان).

۲ - مەحرۇوم بى نەراز حورانى بەھەشت

بە تە قازاي نەفس هەۋادان نەدەشت

بى بەش بۇو لە راپى حۆزىيەكاني بەھەشت و بەخواست و شوين كەوتى نەفس لە¹
بەھەشت دەريان نا.

۳ - چوون من سەرتاپام ئالۇدەي غەمنەن

ئى سال ئەو دانه جە لامان كەمەن

بۆيە من سەرتاپام لەخەم گىراود، چونكە ئەمسال ئەۋدانەمان كەمە.

مايەي خەفەتە بەھەشت بدۇرىنى و شوين ئەۋدانە كەويىت كەچى ئەويش نەبىت
ئەم شىعرە شىعرييکى سەرچى و سەربىي يە، بەبرۇاي من بى ھىزىشە و زۆر نزىك
قافييەي (بەھەشتى بەكار ھىناوەتەوە) ھىندە شىعري جوانى مەولەوى مەرۆڤ كەيل
دەكەن... ئەمەيان بى ھىز دىئتە پىش چاۋ بەبەراورد بە شىعري ترى مەولەوى، ئەم
ئىقتىباسە لاي پىرمىرىدىش دەركەوتتۇوه.

شیعری چل و دوودم

۱ - نیمشه وه کهردهش دل بی په ردهبی

مهفهوم جهناlesh نهی دوو فه ردهبی

نه مهش دوا شیعری پیتی (نه لف) د، کله کتیبه هیڑاکهی کاک حه کیم دا (زماره ۹) يه. که مامؤستا حه کیم به بروای نیمه را فهی رواله تی شیعره کهی کردووه {مهوله وی حه کیم ل ۱۶۵ } نیمشه و به هؤی کرده بیوه دل بی په رده بیوه. (بی په رده بیون له کوردهواری دا نابروچوونی کچه پیش شوکردن و به گهیشن به پیاوی شه رعنی خوی. دلی خواستووه بیو کچن وه پیچه وانه وه دایناوه که دل په رده کچینی دوڑاندووه و به و گوناههی کردوویه تی... خه ریکی نالاندنه، وه مانای ناله کهی نه م دوو فه ردهبی.

۲ - نهی خامی بی مه غز، هه ر پو سه که ویم

کوئسی به دنامی کوئس کوئس که ویم

مامؤستا حه کیم زور پووکهش و رواله تیانه بیو را فه که چووه. که مهوله وی خوی دلی نه مهفهومی نالاندنه دل له بی په رده بیونی نه م سه رزه نشته یه نهی بی عه قلی بی میشک و هه رزه، هه روا و وا لیکراودکه خوم (هه رپو سه که) کاک حه کیم به هه ر پیسته که را فهی کردووه. دیاره، بی مه غزی پیشت نه و سحره لی کردووه، به لام (هه رپو سه که) واته هه روا لیکراودکه. به که سی بی په رده و نابرو دوڑا و حیز ده و تریت. ودک (یارو... وا و وا لیکراو). له هه ورامی دا (هه رپو سه، هه رپاسه) به نه رینی و نه رینی دین، وه ده بن به دزی یه کیش کوئستی به د نامی و به د ردوشتی خوم و (کوئس کوئس که ویم) بی به خت و ناوجاودکه خوم له (کوئس) دا جیناسی ته واو هه یه. وه په یوهندی له نیوان (بی په رده، نابرو) و کوئس به مانای به خت هه یه، بی په رده بیون... نابرو ووچونه، ناوی رپووتکانه نه مهش بی به ختی و بی ناوجاوبه. (کوئس کوئس) نه ریتیکی کوردانه یه که سیکی که سه ری ده تاشی و رپوی دش ده کات. کوئس کوئسی لی ده که ن... به نه دیدیومی گوناهباری دیت. و له هه ندی شوینی کوردهواری به رامبه ر بیو که به بارانی ده کریت به مهیه ستی، باران بارین و بیزواني بهز دی، خواه میه ردان. وه نه ریتکی نه رؤز بیشه که

چهندین کاراکته‌ر به ناوی کوئسه‌وه دوری بابا نه و روز ددهن. ههروهها به زور زان و
فیلباز و ساخته‌چی دهوتریت (کوئسه‌ی سیانزه موسو)

۳ - جه جه‌ردی هه‌وهس نه‌رهسته‌که ویم

نه هه‌ردی عه‌بهس دهس به‌سته‌که ویم

له رینگر و جه‌ردی هه‌وهس، ده‌رنجه‌چووم و پزگارم نه‌بووم و هه‌وهس فرانتدمی و
له هه‌ردی پوچی دا دهست به‌سراؤ بووم. (واته بومه دیلی ههوا و هه‌وهس و که له‌چه
له دهستی هیچ و پوچی) به‌مهش هه‌م په‌ردی کچینی دلی دویراندووه و هه‌م درانی
په‌ردی راستی دل به گوناهه‌که.

بؤ دوزینه‌وهی یاری ئاسمانی و بردنی عیشق له مه‌جازدهوه به‌رهو حقیقت
سهره‌کی ترین مه‌رج زال بونه به سهر ههوا و نه‌فس دا و که‌بتی مه‌جاز. نیتر به‌یاری
هه‌میشه جوان ده‌گهیت و یاره مه‌جازیه‌که له به‌رددت و دک جاران نامینیت. نه‌مهش
پزگار بونه له جه‌ردی هه‌وهس. باشتین چیرۆک و پائه‌وان له‌م پووه‌وه (رازه‌که‌ی
زیخایه)

۴ - هانام هه‌روه تون ساقی جه‌مین جام

نه‌حیا که‌روه ناز، جه‌مه‌ی، مه‌ردی خام

هانم هه‌ربه تویه (ساقی) خودای (جه‌مین جام) بی‌گه‌رد و جوان زیندووکه‌وه
به‌ناز (ناز) به‌خشین و عه‌فو، به‌مه‌ی مردووی بی‌عه‌قل و بی‌ناوهز، په‌نگه ساقی
جه‌مین جام مورشدی کامل بیت که ده‌سه‌لاتی (ژیاندن و مراندن) ی روحی هه‌یه،
ده‌توانیت مرید بگه‌یه‌نیته فهناو به‌قا.

نه‌حمدی کوریش دلی پیم که‌رد که جور عه‌یی مه‌ی له و مه‌یه مردو ده‌کاچه‌ی.

۵ - چه‌نى خه‌فنای چه‌م بدەرۆ ده‌سشن

وهی وهی وه نه‌هو مه‌ی یه‌کسهر که‌رمه‌ستش

چهنه خه‌فنای چهم واتای چاو داگرتن دددات واته به‌چاو داگرتن و نازدهوه دهستی
بگره و مهی بددری، ودی بهو مهیه یه‌کسهر مهستی بکه. دهست دان هاوکات له‌گهن
داخستنی چاودا، ئامازه‌دیه کی ره‌زامه‌ندی ساقی جه‌مین جامه بؤ دانی پیک
(به‌خشندیه) ود دهکریت له‌خه‌فنای چه‌مدا گوئی پس نه‌دان و پوشین تئ بگه‌ین
که‌شے‌یدای پیک بؤ پوشینی عه‌بی په‌ردده‌راوی دل و کوستی گوناهه که‌ی هنای
و دبه‌رساقی بردووه. ساقی جه‌مین جامیش له و گوناهه‌ی ٹه و چاوی داخستووه (چاوی
پوشیوه.. چاوی‌پوشی لئ کرد) لیردوه دلی هه‌رپوسمه که دلی والی کراوه‌که.. که گوناه
مراند بووی به پیکی پر له نازو چاودا گرتني ساقی و دهس گرتني زیندوو ده‌بیته‌وه.
(جام، جورعه، مهستی، ناز) تیکرا زاراوه‌ی عرفانین. دووباره کردن‌هه‌وهی (ودی‌وهی)
ئامازه‌ی شاگه‌شکه بعون به مهره‌بانی یه زوره‌کانی ساقی یه.

۶ - شیوه‌ی دانه‌ی خال نه تؤی جامی مهی

نه‌شنه‌ی مه‌زه‌ی تؤم بدؤش په‌یاپه‌ی

شیوه‌ی دانه‌ی خال نه‌تؤی جامی مهی (له ناو جامی مهیه‌که‌دا) نه‌شنه‌ی
سهرگه‌رمی مه‌زه‌ی تؤم یه‌ک له‌سهر یه‌ک پس بدادت.

جامی مهی؛ دلی پر له ئیمانه، که ره‌نگ دانه‌وه و تیشك دانه‌وه جیلوه
ته‌جه‌للای یه‌زدانی یه، دانه‌ی خال، بینیتی به‌شیکی که‌می جوانی یار، یان چې‌ترین
به‌شی جوانی. حافزه‌دلتیت:

مادر پیاله عکس رخ یار دیده‌ایم ای بی خبر ز لزت شراب مدام ما

دانه‌ی خال دهشی یه‌ک حه‌رفی قورئان بیت، شاعریکی تریش ووتويه‌تی:

من به خال لبت ای دوست گرفتار شدم

چشم بیمار تو را دیدم بیمار شدم

که به‌راستی له دله‌وه تیشك دابه‌ش دهکات. ود دهکری ئیمه مadam ده‌رفه‌تمان هه‌یه
بؤ سه‌رنج دان به جوئیکی تر (تؤم) بخوینینه‌وه.

توم: تۆو.. گوله به رۆزه.. يان ههر چەردسىكى تر. كە مەينۇش و عەرەق خۇرەكان (خواردنەوهى پىيۇد دەخۇن و ھاوشانى پىك لە بەيناو بەينى ھەلدىنا). دەيچۇن و لەتالى (عەرەق) كەش كەم دەكتەوە. مەولەھى (دانەئى خالى ئى يار كەلە جامى مەيەكەدا دەركەوتتۈوە... لە ھەموو (تۆو-تۆم) يېك بە نەشئەترە بۇ مەزە و... ئەمەش لە خزمەت واتا عرفانى يە كەدایە(كە هەر لە ساقى- پىك - ناز- چاو- دەست - خال) نۇشىنەكە ساز دەكتات (لە دەرەوهى ئەودا ھېچ ناکات بەمەشرەب و مەزە. خال، سەرتاي دەست پى كردن و ھەمان نىشانەئى وەحدەتە.

٧ - مەست بۇون تا مەحشەر وە ئارەزووی يار

جە نەفخەئى ھاوار دلان بۇ بىيدار

مەست بىم تامەحشەر (رۆزى زىندىو بۇونەوهى) بىم ئارەزووی يار و لە لىدىنى ھاوارى دلان بىيدار بىمهوه.

نەفخەئى ھاوارى دلان.. هەتى. بەرامبەر نەفخى سور دروست كراوه يەكجار بەباكردن ھەوا بەو نەفخەدا مردووهكان زىندىو دەبنەوه. بە دەنگى نەفخەئى ھاوارىش دلان بىيدار دەبنەوه. بە ئارەزووی مەستى يارەوه بىچە مەحشەر و لەھۆئ لە ھاوارى دلاندا منىش بىيدار بىمهوه

٨ - بەل خامى و عەبەس، بەد نامى و ھەۋەس

ھەنى نە ئالەم نەزىناش چەردەس

بەلکو بى ئاوهزى و پوچى و بەدنائى و ئارەزو و ھەۋەس، ئىيت لە دنيا زەنگى نەزىتنىن. كە تىكىپاي و شەكە كانى نىوهى بەيىتەكە هي دوو فەردەكەن لە بەيىتى (٢،٤) دا كە ئەميان عەيىب دار كردووه كۆستيان خىست... لە بەيىتى (٤) دوه، هانا بىردىن بۇ ساقى و لە درىزەئى شىعرەكەدا چاپۇشى ساقى و دەسدان و مەي پى دان بەناز و دەركەوتتى دانەئى خالى و نەشئەئى مەزە و مەست بۇونى ئەم، دەبنە مايەئى ئەوهى كە لە دنيا زەنگ زەوانەبىت. وە ئىيمە لە قۇلکۈردا ئىدىيۈمى زەنگ زەمان ھەيە. جام بشكى ئەك بىزىنگى.

ههی داد ههی بی داد تالان کریاوم

ماچی نه که ردهی زدنگی زریاوم

وه ددکرئ مهست بونه که بـ (نهم دنیا و ماودی قهبر تانه فخ) و درگرین به ناره ززووی یار، نهم ناگای لـ دنیا نابیت و ... به خشینی ساقیش ده بیته ماـ یهـ سـ پـ یـ نـهـ وـ هـیـ لـ کـهـ وـ بـ بـ زـ دـ نـگـ کـانـ (قاونه دان و سـ پـ بـ وـ شـیـ).

جهـ رسـ: لـ مـ اـ نـ اـ عـ رـ فـ اـ نـیـ دـ اـ. گـوتـارـیـ ئـیـلاـهـیـ يـهـ بـهـ سـیـفـهـتـهـ جـهـ لـالـ يـهـ کـانـ. وـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـ (بـیـلـ) وـهـ حـیـ بـهـ جـهـ رسـ چـوـانـدوـوـهـ. يـانـیـ هـاتـنـیـ وـهـ حـیـ بـهـ زـ دـ نـگـ نـاـگـاـدـارـ کـرـنـهـ وـهـ نـاوـ بـرـدـوـوـهـ.

ئازيز جه دووريت تهن بي كلافه

پروح بي وه تمنوين حال نزافه

ئازيز له دووريت (تهن جهسته) لوول بورو به كلافه، وه گيانيشم نه ماوه فه وتا ودك
حاله تى نزافه كه تمنوين ناميي.

نيو بالى يه كهم ناماژدی پير بعون و چه مانه ودی تيدايه كه حاله تى پيري يه. بۇ
ئهوانه ئى تەمنەن دەكەن قۇناغى پېش مردنە، وە مانى بە سراوه بە تمنوينە كە ود.
پەنگە كەسيكى (قواعد) ئى باشت راھى بکات.

ئەوساتە زانام بە ختە كەم شەپ بى

عىلە كەم هامراي عىل سەگودر بى

ئەوكاتە زانيم بە ختە كەم شەپ بورو (ئىت شەپ دېتە رېم) عىلە كەم (قەموم و
خويشەكانم بعونە هاپرى ئى عىلى سەگودر.

دياره مەولەوى يەكىكە لە زۆر شاعرە نەرم و نيان و دل و دەرۈون و دەمپاڭە كانى
ئەدەبى كوردى، دوو سى ئاماژە كەم و كورت نەبن بە هيچ جۆرى ڕووى لە زەم و
شۆرین و شەپ نەناوه. لە گەن ئەوهشدا ئاماژە بۇ چەن قەمۇنى دەكىرىت و ئەم و ئەم
لە يەكى دوور دەخەنە ود. بەلام من بەھو جۆرە كەبىستوومە و كەمى زانيارىم ھەبى،
مەولەوى ئەم عىلى سەگودرە لە كلتوورى يارسانە كان و سەپ گۈزشە كە ئاي ئەوانە ود
وەر گرتووه، وە سينارييۆي گۈرانى يەخوش و بەھىزە كە كاڭە سوارە (مېنا) كە بەشىكى
لە دېي يارسان نشىنانى هاوار وېنە گىراوه بۇ پشت ئەستورى ئەم رايدە بەسە و لە ود
زياتر لە سەپرى ئارقىن و با تىنوهكان ھەولى دۆزىنە ود ئاو بەدەن.

ئاخ مارى زامدار پېچيا گە وىم

درۆز نە كە مال سۆچيا گە وىم

ئاخ وەکو مارى زامدار لۇول خوارد و خۆم، درۆزىنەكەى مال سووتاو خۆم (مارى زامدار، درۆزىنەكە. خواستن ھەيە).

لە ھەوراماندا بە مال پەرپووت و نەگبەت و تەرىك دەلىن درۆزىنەكە. (پاستى درۆزىنەكەس باوھىرى پېتاكات).

۱ - باعث وجود جه‌ماه تاماهی

دلیل اثبات صنعت ثیلاهی

یه‌کیکه له شیعره (دینییه‌کانی) مهوله‌وی، دان نان به بهد گرداری و بهد رِدقتاری مرؤف و برپا بون به به‌خشنده‌یی و بهزدیی فراوانی پهرودردگار. سه‌رده‌تاكه‌ی رووکردن خوایه و به‌ردبهره و له دهوری (گوناه - به‌خشنده‌یی خوا - په‌شیمانی) به‌ندادا ددسوريت‌هه‌وه.

نهم شیعره له دیوانه‌که‌دا (۲۷) به‌یته و له به‌یته (۱۴)وه و درجه‌رخانی له شیعره‌که دهرده‌که‌ویت و به‌هه‌شتی مدرس له راچه‌ی به‌یته (۱۴)وه دهنووسی دهس نه‌دادا لیره به‌دواوه پارچه هه‌لبه‌ستیکی سه‌ربه‌خو بی و له‌کاتی نووسینه‌وه‌دادا له‌گه‌ل نه‌وهی پیشوودا بوبن به‌یه‌ک {دیوان ل ۸۳}. ماموستا حمه امین نه‌ده‌لائیش له و درگی‌رانی دا له په‌راویزدا دهنووسی راست وایه نه‌م چامه‌یه دو شیعرن، وه دهشلی له هه‌ندی نوسخه‌دادا وایه {دیوانی مهوله‌وی سرمانی نه‌رد‌لائی ل ۴۸}.

وه نیمه‌ش وای بیو ده‌چین دوو شیعربن، نه‌وهی جی‌سه‌رنجه بیروبرای دروست بونونی خیله‌ت و چونیه‌تی راگرتني نه‌رز و ناسمان... له‌سهر بیروبر او خه‌یالی نه‌فسانه‌ی (گاو ماسی) لهم شیعره‌دا هه‌یه. وه ده‌لین گوایه مهوله‌وی نامه‌یه‌کی تری پرسیار نامیزی ناراسته‌ی سراج الدین کردووه له‌سهر پرسیار کردن له‌سهره‌تاكانی دروست بون و هه‌مان بیروبر. که (عوسمان محمد هه‌ورامی) ج رای خوی ج پشتگیری به‌هه‌شتی مدرسی هیناوه بق نه‌وهی دوو شیعره که نزم ولاوازن و هی نه‌و دوو زاته نین و داواکاریشه که‌س به‌شیعری مهوله‌وی و شیخ عوسمان سراج الدین یان نه‌زانی {هدورامان ژماره ۱۳ ل ۳۵} له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا من نایان خمه لاءه و لام وایه زمانی گفتو گوئی نه‌و دوو شیعره، زمانی په‌مز نامیزی مرید و مرادیکه، که نه‌کراوه به زمانی حال بوتریت و لهو حالت‌دا

و تراوه، بۆ نهودی (سرکەشەف نەبیت)، چونکە نەستەمی عەقل و تەسەوری باو پى ى
نەداوه بە كەشقى. وە نەم راژە لە كلتوري دينى يارسانەكاندا باس كراوه و بەشىك لە^١
قاش نەكىرىنى راز لاي عارقانى گەورە پەيودنە بهو باسەود، وە تەنانەت شاعریكى ودكى
حافز و مەولانا سلتنى ساق ھەواداران و يارانيان ئامۇزگارى دەكەن بە ناشكرا
نەكىرىنى راز جا نەو راژە قەمول و پەيمان بەستن بېت يا هەر سېيىكى تر، لە كلتوري
ھەوراماندا پلهى سې پوش و هانى سې پارىزى، سەرجاودكەن دەچىتەوە سەر
ئامۇزگارىيەكانى يارسان.

پىم خۆشە لىرەدا بۆ بەرچاوروونى چرای چەند بەيتىك ھەلگەم، ئىتە خۆى
خويىنەر لەكتى عەودالى بۆ نەو بابەته لە گەرانەكانىدا باش رېكە دەردەكتات.

دل مىرود زدستم صاحبدلان خدارا

دردا كە راز پنهان خواهد شد ناشكارا

(دل لە دەستم دەردهجى و خاودن دلائى بۆ خاترى خودا حەيفى كە رازەشاراودكەن
من ناشكرا دەبىت. نابى سې راز بەھەمۇو كەسى بلى ى، چونكە رازى عەشق
عاشقەكەن رىسوا دەكتات. هەر بۇيە لەم نەمۇونەي (پاراستن بۆ راژە) لاي حافز زۆرە.
جوانە مەركى بەھەشتى عرفان، نەكىرىم عەنەبى لە خۆوە شەرەكەن ناونەناوه
(مەحرەمى راز) هەر لە حافز ھەلى گۈزىيە. {مەحرەمى راز ل. ۳۰. ۲})

مەلا عەبدوللائى داخى خزم و دۆستى مەولەوى، بۆ كاك نەحمدەدى مەجزوب

دەنوسى:

تەرسوون نەرخامەن وەخەم شەق وەرددەم

تەحرىر كەرۇ راز مەخفى تۆى پەرددەم

ناپاڭىم ھەريەند نە حەد نەو دەر بۆ

پەى صەفای خاتىر پاگان كە دەر بۆ

{يادى مەردان ب ۱۸۱۲ ل. ۴}

حاجی شیخ عبدالرحمن ابوالوفا کوری شیخی سراج الدین دهفه رموی:

ای دل تو چرا فاش کنی قصه عشقش

گو مخزن مهرش به همان مهر و نشان باش

کاک نه حمهدی مه جزوب: فه رموویه تی:

چهند روی هم راز عوشاقی دل بیم

چون بولبول سه رمه است سهودایی گول بیم

یاران جهم دل و هش حوزن نه و هر ده

سیر پنهان نه بی قهت نه توی په ردہ

هه رو دها ده فه رموی:

گهر عه جاله ته نمهی وہ سهر و دخت

رازت فاش مه بی خه یلی سه خته ن سه خت

{به شیلک له دیوانی مه جزوی، حکیم مه لاسالح ۱۶۱ ل ۶۳}

بابه گه رچه کی هه راما:

مه ستیم وہ مه یلی نه و خاوه ن دوره ن

مه یخانه م نه دل شاره که سره ن

{میژووی ویژه کوردی (۱) ل ۱۳۳}

شاعریکی فارس:

بیدل کجا رود به که گوید نیاز خویش

با ناکسان چگونه کند فاش راز خویش

فاتمه لورهی گوران،

راز دار یاریم رازدار یاریم

ودهه رمان شاپاز دار یاریم

شاهم به زدیش ناماوه زاریم

راز که رد و درمان دهدادی کاریم

{ میزووی ویژه ل ۷۱ }

حافظ دلیت:

مصلحت نیست که از پرده برون افتاد راز

ور نه در مجلس رندان خبری نیست که نیست.

لزا خانمیشی دهانی:

قهبالهی سرپن بکرهه نهندیش

با نه زانو پیش بیگانه و خویش

شاعریکی تریش و تورویه‌تی:

وا اگر پرده زاسرار بیفتند روزی

فاش گردد که چه د فرقه‌ی این مهجور است.

گهر سه رنج له شیعره دینی و عرفانیه کانی نه ده بیاتی گوران به گشتی و (شیعری یارسان) به تایبه‌تی بدین- ده بینین زور به بیان باسی (نه راز و نیاز و سرپن) کرد و هه ته نانه ت نه در کانی سرپ لای سان سه هاک له ری ناموزگاری یه کانیه وه، بوته مه رجی یاری بون. که من لام وايه هره همان رازی (عاشقی و مه عشقی) خود و خواهی، که تو اند و دیان، نه و پهپی کامه هه باس کرد نه و رازه لای نه و آنه له نه لف و بی که ناگه ن مه ترسیداره، بؤیه عاشقان نالاندویانه ته نیو شیعره عرفانی یه کانیان باس نه کردنی هه نه شته به خش هه ژیان به خش. باس کردنی هه مهست له مهستی

ددخات و هم مهرگ دهکاته نسبی، بؤیه عارفان دهمیکه ههستیان بهوه کردووه که
باس کردنی رازی مهستی و تهواوی سری عهشق گیلهکان خراب سوودی لی دهبهن. و
ناکریت رازی تولانی ناشکرا کریت بؤیه ٿالاونهته (عرفان)، به شیعر و کهلام و
مؤسیقاوه، به زمانی مهجاز و بهجادوی ماناوه، چونکه بُو ساده لهوحان ٺهبي (یهک
شتی که م و کورت باس بکهیت) نه چیته ناو پرس و جوی مهتلہ گهورهکان.
پیر ٺه حمه‌دی گهنجه‌یی یهکی له حهفتاو دوو پیره‌ی یارسان دهه‌رموئ:

به وینه‌ی بلاں تؤیج ٺه حهه دواچه

يا هه رنه‌جه‌مدا رووکه‌ر وه ناجه

وه گه‌ر مه‌واچی ساتن بساجه

وهرنه ناهالان مه‌بُون دوهاچه

ئیمه دهزانین ٺهوانه‌ی رازیان لای نامه‌حرده‌کانی راز ناشکرا کرد، چونه سه‌دار
و باده‌ی مه‌رگیان نوشی، یان له زیندانه‌کاندا رزین، ٺهوانه‌ش که رزگاریان بیو، دیوانه
بوون و شیتی بوویه فریاد ره‌سیان. بؤیه دهکریت شاره‌زايانی ٺه و بواره و زمان زانی
رازی نه‌قشی و ٿائیناس و شیکار که‌ره‌کانی ٺه‌فسانه له و دوو نامه‌یه بکولنه‌وه رووکه‌شانه
نه‌یان خه‌نه‌دواوه وه ره‌نگه شایه‌تی باش بن بُو ٺاشته‌وایی بیرکردن‌وه‌ی دینی و هزری
ناینی نه‌قشبه‌ندیه‌کان و پاشخانی عرفانی ٺه‌ده‌بیاتی یارسان.

وه شیخی سراج الدین له وه‌لامه‌که‌ی مه‌وله‌وی دا ٿاماڙیه‌ک دهکات بُو پیویستی
نووسینی وه‌لامه‌که‌ی و باس کردنی بُو مه‌وله‌وی ده‌لی:

چونکه تومه‌عنای نهانیت زا نان ره‌مزی جه‌رموز په‌نهانیت وا نان

سه‌باره‌ت به ده‌سه‌لات شکان به سه‌ر مانای نیهانی و ره‌مز و ٺه‌سراری په‌نهانیدا،
گه‌وره زانایان گه‌واهی ٺه‌وه ٺه‌دهن که حه‌زره‌تی شیخ عوسمان شای ٺه و مه‌مله‌که‌ته
بووه. مهلا ٺه حمه‌دی نو‌دشی له وه‌سفیدا فه‌رموویه‌تی:

به ان دانای ا سرار نهانی

به ان شاهنشهه ملک معانی

له و تیگه‌شتهوه شا به مهوله‌وی دده‌رمی مادام تو مانای نبهان و شتی له پنهانت خویندووه، ودلامت دده‌مهوه نزیکی به‌یته‌که‌و، ودسفه‌که‌ی مهلا نه‌محمد له و گومانه‌مان نزیک دده‌تهوه که دوو شیعره‌که هی نه و دوو زاته‌بن، یا هیج نه‌بئ پرسه‌که هی که‌سیک بیت و ودلامه‌که هی حه‌زره‌تی شیخ عوسمان.

نیمه لیرهدا زیاتر نارقین و شیکاری ردمزه‌کان هه‌ل ده‌گرین و ده‌لیین نیمه نه و گفت‌گویه به‌لاواز نازانین به زمانیکی تی ده‌گهین که نه‌فسانه‌کانی خولقاندووه که تیکرا بایه‌خی خویان له بیرکردنه‌وی مرؤقدا هه‌یه، خو نه‌گه‌ر بچینه‌و سه‌ر کلتوری پرس و جوکانی یارسانه‌کان نه‌وه په‌نجه‌ره‌ی تر به رووی نیمه‌دا ده‌کریته‌وه.

{بروانه نه‌م کتیبه‌له شیعری ج ل شهری نه و دونامه مان کرده‌و}

مايه‌ی بون (نه‌ستی) له مانگه‌وه تا ماسی به‌لگه‌ی سه‌لاندنی ده‌ستکردي تون نه‌یلاه.

۲ - ضیای بیناییم، نور و چه‌مامتم

سه‌رمایه‌ی حه‌یات دین و نیمانم

رُوشنایی دیهم (بینینم) نوری چاوم نه‌ی سه‌رمایه‌ی ژیان و دین و نیمانم من نه‌گه‌ر نه‌م دنیاو نه‌و دنیام هه‌بیت له تزویه‌یه، دین، ره‌نگه نه‌و ری و ره‌سم و نه‌ریت و عاداته بیت که لیردن. نیمان پله‌یه‌کی به‌رزتره و گردنی دنیاکه‌ی تره، ودک چون (نور له چیا پرشنگدارتر و سه‌رو تره، پی تی ده‌چیت به‌رامبه‌ر (ضیا و نور له چاو)‌دا (دین و نیمان)‌ی هینابیت له حه‌یاتا وه هه‌مووشی به‌دهستی خودایه.

۳ - من ویم مزا نوو بی نه‌مریم که‌ردهن

نیتاعه‌ی فه‌رمان عه‌بدیم نه‌به‌ردهن

من خوم نه‌زانم نافه‌رمانیم کردووه و نه‌متوانیوه فه‌رمانی به‌ندگی به‌رم به‌ریوه.

مه‌ولاناخالدیش دده‌رمی:

شه‌رط نه‌مر توم وه جا ناودردهن

جه ته‌قصیرا تم ته‌قصیر نه‌گه‌ردهن

۴ - عومرم سهرا با غهرق غهفله‌تهن

زاد ناخرم بارخه‌جله‌تهن

ته‌مهنم سهراپای نوچمی بی‌ثاگایی بوروه و تویشوم بی‌دوارفُر باری خه‌جاله‌تی و شه‌رمه‌زاریه له گیلی یه‌تی دا هه‌موو ته‌مهنم نغروه بوروه.

(سهراپای ته‌مهنم له‌زدکاوی گیلیه‌تی و نه‌قامی دا ته‌مهنم پیس دهکات). ثیتر بی‌ثاخره‌ت ته‌نیا باری خه‌جاله‌تی پیس بوروی عمرم پی‌یه. تائیره وستانی به‌نده‌یه‌کی لاسار و دوپراو و نه‌زان و خه‌جاله‌ت بار وینه دهکات و دهیخاته به‌ردتم خودای دروست که‌رهو به‌دیهینه‌ر به سیفاته‌کانی خویه‌وه.

۵ - به‌لام مشیو تؤ وه فه‌زله‌که‌ی ویت

کرده‌ی من نه‌بی‌به‌هانه په‌ریت

به‌لام دهشتی تؤ به‌به‌خشش و چاکی خوت، کار و کرده‌ی من نه‌بی‌تیه بیانوو بوت. رهشی من نه‌بی‌تیه بیانوو بوت بی‌بی‌به‌ری کردنم له نوورت.

پیغامبه‌ری خوا(بیلکله) دهفرمومیت: هیچکام له نیوه به‌کرده‌وهی خوتان ناجنه به‌هه‌شت، خودا ره‌حمی خوی دهخاته کار بی‌دوزینه‌وهی گچکه‌ترین چاکه‌ی به‌نده، بی‌به‌خشش‌کانی بیانوو ناگریت له خراپه‌کاری یه‌کانی به‌نده. هه‌ر لهو باره‌وهی شیخی شه‌عدی دهفرمومیت: خدا بهشت را به بهانه‌من دهد، به بهانه دهد {دل و چاول} ۶۷

خودی هزرو بی‌چوونه‌که له فه‌رموده‌وه سه‌رجاوه‌ی گرتووه... ثیتر لای خه‌یام و حافز و مه‌ولاناو...هتد. نه‌و دیو و نه‌و دیو کراوه سه‌ری کیشاوه‌ته به‌راورده فه‌لسه‌فی و حکمه‌تیه‌کان (من بد کونم تو بد کونی) نه‌و تیگه‌شتنه هله‌یهی نیه که بی‌کراوه. نه‌وهش تینه‌گه‌شتنه له خه‌یام و نه‌ندیش‌کانی خواناسی عارفان. چوون هیج کات کاره شیاوه‌کانی خوای گه‌وره نابنه کاره زوشت و ناشیرینه‌کانی به‌نده. یانی بهو جوهره نیمه دهیکه‌ین خودا نایکات.

۶ - ا غماز که‌ی جه گرد نا به‌کاری من

جه روو سیاهی و به‌د کرداری من

چاپوشی بکهی له ههموو کارهنا به جیکانی من، چاودا خهی له رووسیایی و به دکرداری يه کانی من. يه کیک له جوانی يه کانی نه م شیعره نه م چاونو قاندنه يه. له بر امبه ردا دوای نه م چاو تو قاندنه به ندهی رو سیا خه جالهت و پنهنگی زهرد و په روشی هه يه. {دل و چاول ۶۸}

نه م ههست کردنه به گوناه و پدشی و لاساری يه و نه و نومیدی بیانو وه خودا لای شاعرانی صوفی مه شردب زور دهرده که ویت، مه حوى نزیک له م دینه ده لی:

له من نازانم نیتر نه فسی به دخو چی ده وی مه حوى

که به دکردار و به دره فتار و به ده فکار و به ده صلة ورم

مه گه ر به رمه و جی به حری ره حمه تم خا و هصفی سه تاری

ودرگه رنا زده حمه ته پابونه ودم، نامو مکینه سه رترم

{دیوانی مه حوى ل ۲۲۲}

۷ - پهی من کافی يه نه گرد ا نفعال

بو بمه حم ویت بکه ره م پامال

من نه م هه مو و په روشیه م به سه، (خو لو مه کردن و بیزاری له رو و پدشی و خه جله تی) و دره به به زیین خوت پامال م که واته ته فرو تونا و تارو ماری کرده و خراپه کانم بکه. ته فرو تونا بونی خوشی ده لیت، چونکه نه م سه را پا غه رقی خراپه کاری بووه، بؤیه ده لی پامال م که.

به پئی فه مو و دهش، تی ده گهین که زه ره یه ک نیمان له تو نایدا هه يه به گز دوزه خی گوناهدا بچیته وه و نیمه به گوناه کردن ده سمان له با وه بوون ناشوینه وه. (لا یضر مع الایمان ذنب) (لا یدخل النار احد فی قلبه مثقال حبة خردل من الایمان) {آیات و احادیث در اثار مولوی کرد کنگره بزرگداشت مولوی کرد ل ۶۸}

۸ - مه دیه وه تو مار کرده ویه رده م

بدیه وه زهردی رو خسار نا و هر ده م

مهروانه‌ره (نامه‌ی ثه‌عمالم) که له را بردووما (زیانما) چیم تیا نووسیبیون،
بروانه‌ره توّماری نه و جهسته‌یه‌ی هیناومه، سه‌یری ددم و چاوی پر خه‌جاله‌تم بکه.
به‌رامبهر توّماری ویه‌ردی پر له چلک و هله‌مدا، خف ړو خساری زدرد
هاوردوته ناسانه‌ت. زیانی سه‌رزدومیم مه‌که به پیوهر بو لیپرسینه‌وه، سه‌یری ئیستای
مه‌حشہ‌رم که.

نزارکدن به مه‌به‌ستی به‌هره بردن له کانگای لی بورده‌یی خودا. ده‌لاله‌تی (زدردی)
بیچگه له خه‌جاله‌ت مانای بی گه‌یشتوض ده‌دات. نه‌ک لیره، به‌لکو له شویتی تر. جوانی
کرج و کالی و نه‌گه‌یینه، به‌لام گوناه سه‌رباری روزدروی و خه‌جاله‌ت، ده‌تره‌سینه و
پیت ده‌گه‌یه‌نیت. په‌شیمانی له گوناه به‌لای خواوه خوش و به چیزه‌خواه گه‌وره
مه‌یلی نوارین و ته‌وجوهی بو گوناه ته‌رك که‌ران زیاتره. گوناه کردن و دک که‌وتنه
خواری زه‌رنه قوته‌یه له هیلانه‌که‌ی دا، هه‌ر به‌وهش فیری فرین ده‌بیت {حیواری زجیره‌ی
بیداری TV سه‌حدم}.

۹ - هه‌ر چه‌ند شایسته‌ی عه‌فوت نه‌دارون

ړووی شه‌رمه‌نده‌گیم وه ده‌رگات ماروون

هه‌ر چه‌ند شیاوی به‌خشنده‌یی و لی بوردن نیم، به‌لام هه‌ر به‌رو خساری زدرد و
شه‌رمه‌نده‌یمه‌وه دیمه. به‌رده‌مت (قاپی درگات لی ده‌گرم خه‌جاله‌تبارانه).

۱۰ - جه به‌حر که‌رم بی به‌شم مه‌که‌ر

شه‌پ نه‌فسانی جه راگه‌م لا به‌ر

له ده‌ریای به‌خشینت بی به‌شم مه‌که‌و شه‌پی (هه‌واو هه‌وهسی شه‌یتانی) لا به‌له
ریما نه‌م به‌یته و چه‌ند به‌یتیکی تری نه‌م شیعره ناستی هونه‌ریان نزمه و ده‌که‌ونه
ده‌ره‌وهی (پرؤسیه‌ی به‌هه‌رمه‌ندي و زمانی نووسینی) مه‌وله‌ویه‌وه، نزیک ده‌بنه‌وه له
نزاو تکا و هه‌ر پارانه‌و دیه‌ک که به‌زمانی هه‌مو واندا دیت.

۱۱ - تا به فهزل ویت بوانیمه وه

جه ددس هه واي نه فس يسانيمه ود

تا به چاکه و گهوردهی خوت بمخوینیته و له دهستی هه وای نه فس بمسینیته وه.
له دیوانه که و سورانی یه کهی نه رده لاتیشدا (بوانیمه وه بمخوینیته وه) هاتووه،
به لام راقه کهی له (رساله ای عیشق) دا به بانگر کردن وه هاتووه.

چونکه ناوبردن و ناخویندنده و زورجار مهبهستی چرین و بانگردنی ههیه، سه رنج بهده له کاری رپزادنهت له دام و دهزگاکاندا نورهی خویندنده وهی ناو (بانگردن) و ددشکری مهوله وی جیا لهوانه مهبهستی نه زمارکردنی بیت له سه ر فرازان به پرده می خواود، گهرچی نه و خوی له لیستی ردهشی هه واو هه و دسایه، به لام هیوای به گهورده می خواهی ببیه خشیت و به چاکهی خوی سهیری روخساری زهردی بکات (رووی سیاوه پهندگی زهرد و شه رمه ندهیں) یه کهی بخوینیتنه وه، نه ک نامهی (نه عمالی) کرده وه خرابه کانی دیاره به مهش له ریزی خه سارومه ندان دهرده چیت و له هه وا نه فس خوابی گهوره دهیستنیتنه وه.

مهوله‌وی مهیلی مرؤوف به لای ههواو ناره‌زووی دنیایی و گوناهدا... ههندی جار له
دهستی مرؤوفی گوناهبار درددهکات که مهیلی خوی تیا نیه و ههوا ههودس و شهیتان
زوردارن و جارگردنیان گانه، حونکه له شعری تری دا (hee-hods) به جه‌رده ناو دهبات؛

چه چهاردهی همه‌وس نه رهسته که ویم

نهنهه؛ ددی عهدهس ددست یهستهگه ویم

خواه گه وره به بهزادی و چاکه خوی خویندیه و، به وه ده بیته رزگارکه ری و
له دزو چه ته کانی هه و دس دیسینیتیه و. که فرند بورو ویان و نه م خوی تو انای
در ر باز بونی نه بورو. (جه بر ونیختیار و نسبه تی هه ر کامیان به کرد و ه کانی مروف له
عه قیده مرغیه دا باشته لی، دواوه).

^{۱۲} - به لکم حهی ناخر بھی ونم فکری کھم

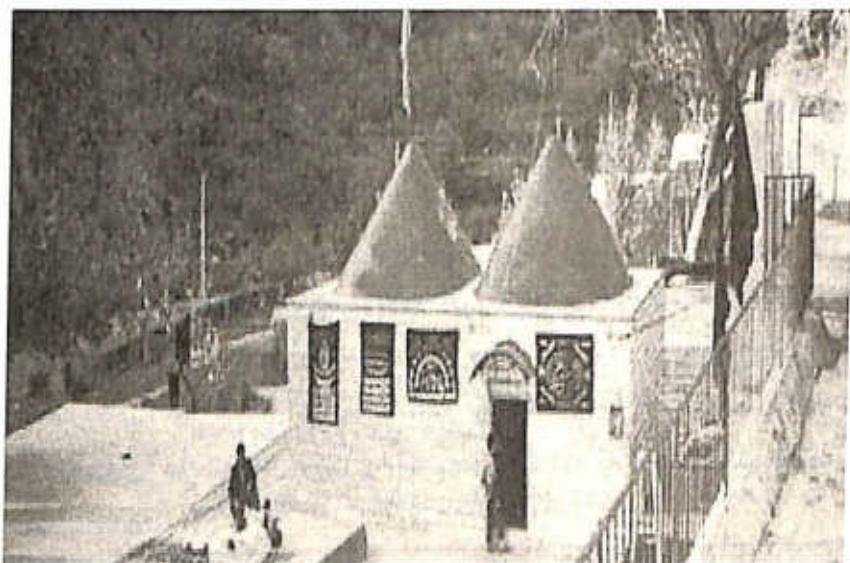
تەدارەك بەی جەند تەزبىچ زکرى كەم

بەلگو لەم دوا دوايەى تەمنەندا بىر بکەمەوه و خۆم بۆ چەند تەزبىچ و زكىرى ساز دەم، تۆبەو گەرانەوه لەسەر پېرىدا پەشىمانى لە تۆمارى كردەى گەنجى لە نەندىشەى دىنى ئىمەدا ئامادەيەو تەنانەت پېتۇر و سنورىشە كە مەۋە لەو ئاخىردا دەبىت زۇر وەرچەرخاۋ بىت بەلاي خودا دا. وە عەيپ نەبوونى زۇرشت لە گەنجى دا و عەيپ بوونى زۇر شت لە پېرى دا ھاوكىشەى دەستورى ژيانى ئايىنى و پەروەردەيى و كۆمەلائىتى ئىمەيە.

۱۳ - بەلام بەوشەرتە چەنیم قبۇل كەى

بە ھانەى نەسباب عەفۇوم وصول كەى

بەلام بەو شەرتە (مەرجە) لىيم قبۇل كەيت و بىيانووى تفاقى لى بوردىم جى بەجىن بکەيت (بەومەرجە ئەم پەرقىشى و دان نان بە خەجالەتى و شەرمەزارى و رۈوزەردى يەو ئەم ياد و دوعاى ئاخىرەم) لى وەرگرىت. يانى خودايە كە تو بۆ بىيانوو دەگەرتىت بۆ رېاندى بەخشىندەيىت. بەلگو ئەم خەجالەتىم بکەيتە ھۆكارو بىيانوو بۇم. سەيرى چەندىيەتى و پېوانەى بەھاكانم نەكەى، بەلگو ئەمانە بەبىيانوو بەھانەى گەيشتنم بەسەرفرازى حساب بکەيت. (شتىكى زۇرسەيرە شىعرە تايىبەت و روالەتىه دينىيەكانى مەولەوى شىعرە بىن هىزىزەكانى مەولەوين)

۱ - بینایی دیدم تو و سلامهت

دیده‌نی دیدار کهوت نه و قیامهت

یه کنیکه له و شیعرانه مهوله‌وی که ته‌لی سوز و بهزدی نیمه ده‌جوئینیت، تا
ناستی توانه‌وهی نه‌ندیشهمان ناراسته خوی دهکات، که‌سیکی.. گوناه و داماو و بیبه‌ری
له‌چاو، نه و چاوانه‌ی هیچ سه‌رداریکی تر له و جوڑه نی یه؟ که‌سی تر نه‌یتوانیوه له
هیچ کات و شوینیکدا به‌وینه نه و چاوانه سه‌یری هه‌بیت. نه‌م شیعره لای خوینه‌ری
عاشقی جوانی و مونته‌می به‌زدیری‌پی یه‌وه مایه‌ی غم و په‌زاره و دوش دامانه، چونکه
چاوه‌کانی مهوله‌وی، له و ده‌چوون چاوی مرؤفیک بن و بیناییان داهاتبی نه، به‌لکو
چاوه‌کانی نه و کامیرای گرته‌ی جوانی یه‌کان بوون بُو نیمه و خوارکی پُوحی نیمه‌یان
ده‌خست، لیلایی نه و چاوانه، دارمانی ده‌لاقه‌کانی جوانی و په‌نجه‌ره‌کانی روانینه..
هه‌تیو که‌وتني نمای سروشت و وشك کردنی زنه جوانه‌کانی ته‌ری بووه، له چه‌ند
شوینیکی دیوانه‌که‌ی دا نیمه مهوله‌وی‌کی زدلیل توش ده‌بین و کروزه ده‌بیستین. له
ساته‌کانی بن عه‌نبه‌ری دا، مرؤفیک ده‌بینین کسپه له هه‌ناو بُو بی‌یاوه‌ری، به‌لام له‌وی
به‌ته‌نولیک بُو مه‌رگ و به‌حهل کردنیکی عرفانی نیمه له شین ده‌خات و چه‌مه‌ریمان
به‌رز ناکات، به‌لام لیره پیمان ده‌لی بگرین بُو نه و چاوانه‌ی که له جوانی و شیعر بوون.
و دک له دیوانه که‌دا هاتووه نه‌م شیعره‌ی ناراسته ده‌ستیک کردووه. ماموستا
نه‌رده‌لائی ناوی ده‌سته‌که‌ی به محمد جسمی صدر العلما بردووه. {دیوانی مهوله‌وی
سوزانی نه‌رده‌لائی ل. ۹}.

بینایی چاوم تو سه‌لامهت بی (تؤخوش) دیده‌نی دیدار کهوته قیامهت (بینایی
چاوم) هم به ده‌سته‌که‌ی ده‌لی رؤشنی دیدم و هم ناگاداری دهکات‌وه له کوییر بوونی
و بینای چاوه‌کانی، و ده‌شلی تو سه‌لامهت بی. هه‌روهها له دیده‌نی دیداردا ده‌کری
(مه‌ وعدی) بینیش ده‌سته‌که‌ی بیت و و ده‌شکری به یاری عرفانی بلیت و دیده‌نی
خواه مه‌بهست بیت.

۲ - نه ر بینش نیه، ههی ئاوات وازم

باز هه رته سکینه گوش وه ئاواز

گه رجاوم نيه (ههستى بىينىن) ههی ئاواته خوازىكەم، هەم ديسان ئەوه گوئ ئارام
بەخشە بە بىستنى ئاواز.

واته گه رجاو نەما بۇ بىينىنت... ئەوه قيامەت يەك دەبىينىن، بەلام گوئ بە¹
بىستنى ئاواز (گفتۇگۇمان) دا دەمركىنى.

۳ - وە دلدا تەفصىل زەللىي و يەرد

چىش جە ئەوه دلدا ئاخىش ئاوه رد

بە دلدا زۇر بە درېزى زەللىي راپورد، يانى چى لە سەرتاوه كۆتايى كىرىد.

ختورەي زەللىي كاتى بە دلدا راپوردوو تىپەرى، زۇر درېزىتر بۇو لەمە، چىرۇكى زەللىيم، نازانم بۇچى ئەو چىرۇكى زەللىي يەم كە سەرتاکە دوورترە و كۆتايىھەكەي تا ئىستە دىارە كويىر بۇونمە، كەچى ئەو لە ئەودلەوە... چووې كۆتايى. دنیا يەك بەد بەختى و زەللىي حارى وا هەيءە، بە دلدا لە يەك ساتدا چىرۇكى درېزى بى سەرتا و كۆتا دەگۈزەرى، لە كاتى بەياندا (گوزارشت و دەربىرىيەندا) زۇرېيە مەشهدە حەزىنەكان تى دەپەرن و دەمنىن و هەموو يانىت بۇ دەستەمۇ نابن و تاك و تەرا دىئە ئىزىر پەكتى مەرۇقەوە، ئەم تاکەي مەولەوى شايەتى ئەو حالەتەيە. لە رۇوى دەرروونى يەوه... بۇ دەست كىرىن بە خەم و زەللىي مەرۇقى كە چاو لە دەست بىدات دەبىت خويىنەر خۆى بەشدارى بىكەت لە دەركەردى فەردەكاندا. لە مەشهدە كانى ناوجىرۇكى زەللىيم چى بۇ يەكسەر لە سەرتاوه لە سەر (كويىر بۇونم) وەستام. وەك دەزانىن لە كۆتايىھەكانى تەمەنيدا كارەساتە ناخۆشەكانى بە سەردا هاتووه. كەچى بەلايەوە حەزىن تەرينىان لە دەست دانى چاودەكانىيە تى.

٤ - باز بى تاقەتىم جە رۇوى پەردەوە

دەرگائى گوزدەرگائى چەند فەرد كەردەوە

دیسان بی تاقه‌تیم، له‌پووی ئاواز و يۆرەوە، ددرگای تى پەرینى ئەم چەند تاکەی
بۇ كىرمەوه.

شاياني باسه (پەرده) له چەند شويئىكى شىعري مەولەوى داھاتووە، تا نىستا
ھەربەپۈش، حجاب، راڭەكراود. وە من لام وايە زياڭىر پەرده مىوزىك و ئاوازە، كە
ھەندى ساز ھەيانە، چونكە سماعى مەولەوى بەرامبەر بىنېنى دەۋەستى وە پەنا بىردنە
بەر ئاواز و دەنگ حاشا ھەل نەگەرە لاي. بۇيە رەنگە مەبەستى له بەرخۇوە ئاواز و
دەرىدى دلى كىردىن بىت. كاتى مەرۇف پىاچۇونەوە بى تاقه‌تىيەكانى دلى دەكاتن، دەرگا بۇ
خالى كىردىنەوە بىرېنگى لە بى تاقه‌تىيەكانى واز دەبىت.. ئەمە ئە دياردەيە. دەشكىرى لە
ئەنجامى بىتاقه‌تىيەوە پەرده دلى بىرىت و چەند رازىك بىركىت:

ئىندەم سەبرىكەرد تاقەت لىم بېرىا مال سەبرىكەرد تاقەت لىم بېرىا

5 - ھۆرېزا و پىچ وەرد دووی كورە دەردوون

ئاو ئاوازىد، بەل ھوون، نە دىدەي گەردوون

تەم و دووی دەردوونم ھەستا و پىچى خوارد و بەرزبۇويەوە، نەك ئاو، بەلگو
خويىنى لە دىدەي گەردوون ھېتى.

مەولەوى خۆى بۇ كۈنر بۇونى ئاسمان دەخاتە گريانى خويىنىنەوە. بە ھۆى
بەرزبۇونەوە دووگەلى دەردوونىيەوە. بەوش كە گەردوون فرمىسىكى خويىنى بۇ
داوراند، كەمى خەفتە و مەراقى دەمەركىت و پەنا وە بەر نووسىنى چەند شىعريڭ
دەبات. مەلا حامىدى كاتبى شىيخان ئەم دىرەي گواستووەتەوە بۇ دەقىكى خۆى بە فارسى
كە بۇ كۆچى مەولەوى نووسىويەتى و دەلتىت: (أسمان گر خوون بىبارد بىر وفات مولوى
(ئەگەرچى ئەم شىعرە فارسييە لە كەشكۈلى حاجى مەحموود ياروەيسدا لە باسى
شىعري ئاوابراودا هاتووە و دراوهتە پال حاجى مەحموود. {كەشكۈلى ياروەيس ل ۹۴}

6 - رېزا جە سەردا بىلەسەم كەم بى

ئەسباب تەحرىر ئەي چەند قەرد جەم بى

دوای به رزبوونه ودی ناهو هه ناسه و تم و دووی دهروون و گريانی گه ردوون له
به یتی پیشودا، دهلى له بانه وه بارييه وه به سه رماو بلیسنه که م کرده وه و ثیتر
هؤکاری نووسینی نهم جه نده فه رده کوبوونه وه.

٧ - بازچیش بو یاران دهروون پرداخنه

نه غياران ده ماخ دل نه په رداخنه

نهم جي يه ديسان دهروونی یاران (دؤستان) پر له داخه و (بیگانان نه یاران، به
کهيف و دل شادن. به ههشتی رایه و گهوره (جهنابی مهلا عبدالکريم مدرس) له
هؤی نووسینی نهم شعره و راشهی چهند فه رديکی دا نووسينويه تی به هؤی
کويربوونیه وه، مهوله وی راز و ده ردی دلی بو دؤستیکی کردووه، وه راشه کانی نه و پیره
بیرکردن و خهیالی نیمه به ره و گله بی له دؤستان ناراسته ده کات، هه رچه نده نه و له
راشهی هیج فه رديکا نه و وتووه که مهوله وی بی تاقه ته له دؤستان و گله بیان لی
ده کات، به لام لیکوله رانی دواي خوی له راشه و تی گهشتني نهم شعره دا به هه له دا
چوون و رووی شعره که یان به ره و گله بی له دؤستان و هرچه رخاندووه، دیاره، به و
جوړه لی تی گهشتون.

نه و شوینه شعره که، که دؤستان به گله بی تی گهشتون به یته کانی (۱۱، ۹، ۱)،
که نیمه سه رباری پیزگرتن له رای نهوانه نهم شعره به گله بی مهوله وی بو
دؤستان و بی مرودتی و که م ته رخه می هاورپیان بو مهوله وی ده دهنه قه له، هه ولی
راشه و خویندنه وه جیا بو خومان ده دهین توش خوینه ری به پیز نازاد به له رای خوت.
مهوله وی لهم به یته وه نه خشنه يه ک بو داخ و که سه ری یاران و شادی و په رداخی
نه یاران ده کیشیت.. به ره به ره ناشکراشی ده کات هؤی نه مانه هه ممووی له ده ستانی
چاوه کانی نه من. هه ر لهم به یته وه ده لی (یاران دهروون پرداخنه) ثیتر ده بیت کام یارانه
بن که له خووه دانراون و نهم شعره شیان وه ک گله بی ناراسته کرابی. نابی بپرسین نه و
داخی دهروونی نه و یارانه بوچی يه؟ نهی ده ماخ پرداخی نه غياران بو خو ناکریت له
نه غياران دا مه بهستی دؤستان و هاورپیانی نزیکی بیت.

۸ - سه‌رد بی یه‌ن گهرمی شه‌وقی هام‌فه‌ردان

گهرمین سه‌ردی زه‌وقی جه‌رگه‌ی هام ده‌ردان

گهرمی شه‌وقی هاوفه‌رددکانم سارد بوه و ساردي زه‌وقی هاوده‌رددکانم گهرمه.

ماموستا حه‌کیم له هه‌ممووان زیاتر نه‌م شیعره به پر له گله‌یی ده‌زانیت به‌رامبه‌ر به هاوریکانی مه‌وله‌وی و شیخان و ناوداران و مرید و مه‌نسوبه‌کان. گوایه له کویر بوونی مه‌وله‌ویدا پشتگوییان خستووه و بایه‌خیان پی نه‌داوه. من هه‌ول نه‌دهم له شیعره‌کانه‌وه بگه‌مه رای پیچه‌وانه.

گهرمی شه‌وقی باز اپی هام‌فه‌ردانم ساد و سربووه. نه‌مه دیاره له‌وددا که مه‌وله‌وی کویره و ناجیته ناویان و شه‌وقیان نه‌ماوه به‌رامبه‌ر گهرمی شه‌وقیان زه‌وقیان سارده و شادی ناکه‌ن. گهرمی و شه‌وقی، سه‌رده‌می زه‌وق پاش و پیش له رینگه‌ی (سارد و گهرمه) ود، وینه‌که‌ی سیخناخی دژیه‌کی کرد ووه. مه‌وله‌وی له رینگه‌ی (هاو) (هاو) تیکرا به هاو فه‌رد و هاو ده‌رده‌کان ده‌لئی بؤخویان (گهرم و گوری شه‌وقیان) نه‌ماوه و گهرمه‌ی ساردي زه‌وقیانه (بی زه‌وقن) که هه‌مان واتاو مه‌بستی هه‌یه له هه‌ردوو بالی شیعره‌که‌دا. نه‌مه نه‌وهیه که مه‌وله‌وی له رینگه‌ی دژه‌کانه‌وه هاوخ‌ریه‌ک له مانادا دروست ده‌کات، هیچ ناسه‌واریک و ناماژدیه‌ک نیه، که بؤنی بی بایه‌خی و پشت گوئ خستنی لی بیت.

(گهرمین سه‌ردی زه‌دق) ناماژد نیه له خوش پایواردنی هام ده‌ردان، تا نیمه به گله‌یی ودری گرین، به‌لکو (ناماژدیه‌که هاوده‌ردان بی زه‌وقیان له‌وبه‌ری دایه) زه‌وقیان نیه. شه‌وقیان نیه، کز و خه‌مۆکن، زه‌وقیان سارده یان ساردي زه‌وقیان گهرمه‌یه‌تی. نه‌مه‌ش پیک پیچه‌وانه‌ی راچه‌کانه، گهرمی شه‌وقی هاوفه‌ردان و زه‌وقی هاوده‌ردان به‌سراوه به دیده‌کانی مه‌وله‌ویده‌وه.

۹ - ریزان سه‌وزه‌ی گول مه‌عارف وه گلن

چوّل بیه‌ن چه‌مه‌من جه سوّزه‌ی بولبول

سه‌وزه‌ی گولی علم و عرفان داوه‌ریووه‌ته سه‌ر گلن و خه‌زانیه‌تی، باخ و چه‌مه‌نیش له نوازی به‌سوّزی بولبول چوّل بووه.

ئەم بەيىتە لای كاڭ حەكىم وا لېكىدراوتهوه كە (مەعارف) واتە كەسانى ناودار و ئەھلى زانست و چاڭ، بەم پى يە دەبىت مەبەستى شىخانى نەقشەندى و بەگزادە جاف و مەلاكان و سەيدە دۆستەكانى بگرىيتهوه، كە پى يە وايە مەولەوي گلەييانلى دەكەت و دەبىت ساخ كرىيتهوه كە ئەوان كەم تەرخەم و بى وەقا بۇون.

ئەم شىعرە لە دىوانەكەدا تاپادىدەك راڭەى ياش نەكراوه، و مەبەست لىلە تىايادا. د. ئەنور قادرىش لەسەر ئەم شىعرە هيىنەي نووسىيە. چاوى نابىنابۇوى خۆى دەلاۋىننەتەوە و ھەرددەن ئى مردویەك دەلاۋىننەتەوە شاعير لە پىشا لە گەن دۆستىكا و توپۇز دەكەت و دوايى دىيە سەر ھەلپەشتى داخ و دەردى قولايى دلى {لىرىكا ل ۱۷۴}

ئىتە باسىك لە گلەيى و بناشت نىيە، نە لە شىعرەكەدا و نە لە نووسىيەكەنىش دا، وە گەر ھەبوايە زۆر چاك بۇو بىسەلىنلىرى، چۈنكە زانىيارى زياڭر بە ئىمە دەدات لەسەر جۇرى ڙيانى كۆمەلائىتى ناوداران لە گەن يەكتى دا. وە من ٻايدەكى تر لەم شىعرەدا دېت بە خەيالما كە تا ئىستا لىتى نە دواوين ئەويش لە دوو سى بەيىت ئەم شىعرە و چەند شىعىتىكى تردا زىرەكانە و ناپاستە و خۇجىيى كردووتهوه. ئەويش ناسىنى مەولەوي و قەدرىيەتى لاي خۆى، و شانازى كردىنلىك لە رېگەي سلىپى بۇونى دۆخى ئەم شىعرەوە ھەر ئەوەشە كە من دەممەوى جىياواز و دىدگاى نويت بەدەمە دەست لە سەر مەولەوي. كويىر بۇونى مەولەوي لاي خۆى ئەنم ئەنjamە دەخاتە پىش چاو و ئەم حالەتانە خولقاندوووه.

- ١ - نەمانى شەوقى ھام فەردان لە نەمانى شەوقەكەدا، نەمانى شەوقى دىدەي (رۇشنايى چاۋ) ئەم كەنەماوه.. شەوقى مەجلسى ھامقەردانىش نەماوه.
- ٢ - بۇوەتە هوى بى زەوقى ھامەردان كە ئەم زەوقى نەما.. ئىتە گەرمەي بازارى (ساردى زەوق) سەرە دەرزىيەكىش لە زەوق نىيە لاي ھام دەردان.

- ٣ - وەرىنى سەوزەي گولى مەعاريف لە خەزانى باخى دىدەي ئەممەوە، ھەر خودى چاو ۷۵٪ ئى ھۆكاريەكانى كەسبى زانستى لايە. بە كويىر بۇونى ئەم، قاتى تۆۋى سەرزەھى مەعريفەيە وە ھەم دەگرئ ئاماژە بىت بۇ ئەوهى جارىيەكى تر مالەكانى (زانست و

مهعریفه) بهردار نابن. و هم دشیت نامازه بیت به باخی پر له پومنسی یه‌تی سروشت و شیعری نه‌م که نیت نابینرین. کویر بونی من، خزانی مه‌عريفه‌یه.

۴ - چوْن بونی چه‌من، بی دنگی بولبول... له نه‌مانی نه‌مه‌ودیه، چونکه شیعری نه‌م و غهزه‌لخوانی و مه‌جلسی، چه‌منی پاراوی سه‌وزی مه‌عريفه‌یه و غهزه‌لخوانی بولبوله. نیمه ده‌بیت له هریهک له واژانه مه‌ناوهانه ورد نه‌بینه‌وه. شیعره‌که‌ش له‌گه‌ل هه‌موو به‌یتیکا دیسانه‌وه سه‌ر له‌به‌ری له خه‌یال‌ماندا داریزینه‌وه. وه نه‌م واژه و ته‌رکیبانه هیج کات له دیواری گله‌یی دا دانه‌نراون.

یارانی به‌داخ، نه‌غیاران به ده‌ماخ، ساردي زه‌وقی هام‌فردان، سه‌ردي زه‌وق، و‌هرينی سه‌وزه‌ی گون، چوْلی چه‌من، بی دنگی بولبول، پیچه‌وانه‌ی نه‌مانه له مه‌به‌ست و ناوده‌رکدا ده‌چیته‌وه دوچی هره‌تی بینایی و ناویانگی مه‌وله‌وه و گرمی بازاری، نیستا که وايه، هی کوتربونی مه‌وله‌وه یه، راسته قه‌ناعه‌تی سوچیانه‌ی مه‌وله‌وه کیبر و خوچ بهزل زانی و نه‌مانه‌ی تیادا نه هیشتووه، به‌لام ناشکرا من هه‌ست ده‌کهم به وده جوچه شانازی کردنیک به قه‌له‌می و هه‌ستی نه‌ده‌بیانه و پیچه‌ی له مه‌شیعره‌دا دیارن و ده‌کریت وردر بؤ دنیای مه‌وله‌وه بچین به تایبیت دنیای شیعریه‌تی مه‌وله‌وه، چونکه مه‌وله‌وه کیش و گرفت و نقشه ناینی و سیاسی و نابوریه‌کانی، که زور زه‌قند نه‌ویش چوون و ناشکرا به نامه، یان په‌یخام ده‌ری بپیون، زور کهم شیعری له شیعریه‌ت دوورخسته‌وه، که هم‌نه‌مه‌ش زامنی دنیای شیعری جوان شانازیکردن دیارده‌ی شیعری کلاسیکه پیش مه‌وله‌وه و تا کوتایی سه‌دهی را بردوو باو بیو، به‌لام مه‌وله‌وه ته‌قلیدیانه به‌کاری نه‌بردوه.

۱۰ - نیگای نیلتیفات گوشی چه‌م که‌من

پووی ده‌شت صه‌فای نه‌هل دل ته‌من

نیگای نیلتیفات روانین، ته‌وه‌جوه لاکردن‌وه، گوشی چه‌م، لاجاو سه‌یرکردن و نیونیگای یار که‌مه و به وش پووی ده‌شتی که‌یف و خوشی نه‌هلى دل ته‌مه. صه‌فای: پاکی سرووشت له ژدنگی لیلی و دووری له سه‌ر زه‌نشت کراوه‌کان دیت و سی پله‌یه { فدره‌نگی سوچیانه‌ی جزیری و مه‌حوى د. نیراهیم نه‌حمد شوان ۲۰۱. هولیتل ۲۱۵ }

رافهی دیوانه‌کهش دهلى: (هی چییه؟ سهیرکردنی ناسکی یار به لاجاو کم برووه‌تهوه، وه نه و روانینه نازدنینه نه ماوه یان بوچی یار به دهستوری زوو له قهراخ چه‌منی به‌رماله‌که یانا ناروانی بو دوسته‌کانی که به دهوریا دانه‌نیشن، وه بوچی پرووی دهشتی خوشی دلی یاران تهم دای گرتوه.

ثئمه له شروقهی شیعره‌کهدا هه‌مول نه‌دهین هه‌موو نه‌مانه، له نه‌نجامی کوییر بروونی مه‌وله‌وی یه‌وه ببینن به‌وهش به‌ردو نه‌وه ده‌چین، که کوییر بروونی مه‌وله‌وی واتای هه‌موو سلبیاته‌کان ده‌گه‌یه‌نی، به‌مهش نه‌ک ده‌گه‌ینه پشتگوی خستن و لئ نه‌پرسینه‌وهی یارانی، به‌لکو به پینچه‌وانه‌وه ده‌گه‌ینه پایه و مایه‌ی مه‌وله‌وی لای نازیزان.

گوشه‌ی چهم: بینچگه له تیله‌ی چاو، خانه‌قای ته‌ویله‌یه که پیک له سهر لیواری چه‌منی خوارینه.

خاوه‌منی نیگای نیلتیفات، ده‌گریت شیخی به‌الدین بیت.

نه‌هلی دل، نه‌وانه‌ی به دل زکر و یاد ده‌کهن، نه‌وانه‌ی که دلیان ناوه‌دانه به نوری خودا. نه‌وانه‌ی له‌خو گه‌راون و له رابه‌ر ده‌گه‌رین. نازادن به ههر جوئی بیت حالی خویان ده‌رخه‌ن.

به‌ره‌چاوه‌کردنی مانای تهم زاراوانه واتاکه‌ی وا ده‌نووسین:.

ته‌وه‌جوه کردنی مورشیده‌کهی له گوشه‌ی خانه‌قاؤه بو سهر رهوی دهشتی خوشی نه‌هلی دل‌ان کمه و.. به (بین ته‌وه‌جوهی) تهم له سه‌رددهشتی صه‌قای نه‌هلی دل‌ان نیشتووه. یانی نه‌هلی دل بین رابه‌ر ماون.

به‌ته‌وه‌جوهی مورشید خاروخه‌س ده‌بنه گولچار ته‌منی نه‌هلی دل ده‌هه‌ویته‌وه. هاورپیانی تهم (نه‌هلی دل) ده‌بی تهم له سهر رهوی دهشتی خوشیان بیونیشتبی؟ بو تهم دلی داگرتون؟ وه ده‌کری له (ته‌م) دا بو به‌رچاو لیلی چاوی دل بروانین، که له ته‌مدا بینین کم ده‌بیته‌وه و ناشکرایی، پروون نیه و پیگه‌ی گومان هه‌یه. کوییر بروونی مه‌وله‌وی نه‌م باره‌ی خولقاندووه. به‌مهش چاوه‌کانی ده‌کاته دووربینی بو حه‌ق بینی.

(گهر نیگای نیلتیفات که له خانه قاوه بؤ سهر رووی ددشت بیت) که بهیتی دواتر باسی ساردوسری کور و زکرده کان دهکات، دهبتیت بؤ حالتی میزرووی بگهربین شیخی بهاالدین (۱۲۹۸) وفاتی فرموده دیاره مهوله ویش نابینا بووه و ودل و جانیشنی نهوانیش بی گرفت نهبووه. که نهمه کاری نیمه نیه. کاری نیمه رافهیه کی جیاوازه و شیعره که دهخهینه و دوخی شیعیریهت بوونی خوی. (به کویربیونی مهوله وی هیچ شتی له جینگای خویدا نه ماوه، نهمهش بهنهنگه و هاوخرمه دوستان دهده خات)

گهر نیگای نیلتیفات بدهینه لای مهحبوبی حهقيقی و یاری راسته قینه، دهکریت بؤ کوست و نه هامه تیه کانی کوتایی ژیانی مهوله وی بگهربینه وه. کله کوتایی ژیانیدا کاردساته کان زور به سه ختی رووی تی دهکن و تهناهه ت نه و قسیه که ووتورویه تی: هه رچیت دابوو پیم یه کی دامه و جوئی له شه کواو بی تاقه تی پیوه دیاره.

۱۸ - حه لقہی خه فیهی زکر نالهی هه زار پهندگ

چون حه لقہی ده رگای و پیرانان دل ته نگ

نه لقہ و کوپی زکری یار، به نالهی هه زار پهندگ که به نهینی یادیان دهکرد (نه هلی دل) بؤ ودک نه لقہ پیزی ده رگای و پیرانان دل ته نگه؟

وینه یه کی چروپیر و جوانه و تا بیت مهوله وی بیرکردن و فراوان دهکات. زکری قه لبی - به دل ناوبردن و یادکردن.... نه لقہ نهینی نه و یاده که به هه زار پهندگ دهینالان، و دکو نه لقہ (نه لقہ پیز و ده قولباب) ده رگای و پیرانان دل ته نگه، ته شبیه که له و پهپی جوانی دایه. تیکرا وینه که ناماژه به و پیرانه بوونی کوپی زکری سووفیان و خاموشی خانه قایه له ساتی شیعره که دا، به واتاش دهکریت که مادام مهوله وی نابینایه و جای له جه ماعه ت نیه، نه لقہ زکری نهوانیش که جاران دهیان نالاند (ناوه ددان و قه ره بالق) بوو نیستا وینه ده رگای و پیرانان و نه لقہ ده رگای کاولان هه لقہ نهوانیش دل ته نگه. که نهمهش له خزمه تی گله یی کردندا نیه و زیاتر له پینا و مهوله وی دایه.

نه لقہ زکری صوفیان (هام ده ددان و هام فه دردان) بی جو وله یه و بی هه ناسه و ده نگی نیه، و دک نه لقہ ده رگای و پیرانان، دل ته نگه. ده رگای مالی و پیرانان...

مهارخه‌هه‌تی ددستی که‌سی پی ناگات و کم‌س نیه دهنگی لیوه بینی... به‌مهش ددگه‌ینه نه‌وهدی که بین مهوله‌ویان پیووددیاره، و خودی مهوله‌وی که‌سی چالاک و هوی شادی ناو نه‌لله‌ی زکر بوده. یانی مهوله‌وی له دهرگا دهری مالی دل و زکره‌کان بوده. نیستا نابینایه و ناتوانیت بروات و، نه‌لله‌ریزی دهرگای مه‌جلسی زکری یاران ژه‌نگ لینی داده. که ئەم دوخ و بارداش ماپه‌ی دلتنه‌نگی و گریانه.

۱۱- مشهود است که گرد لازمی و شیوه‌نی با

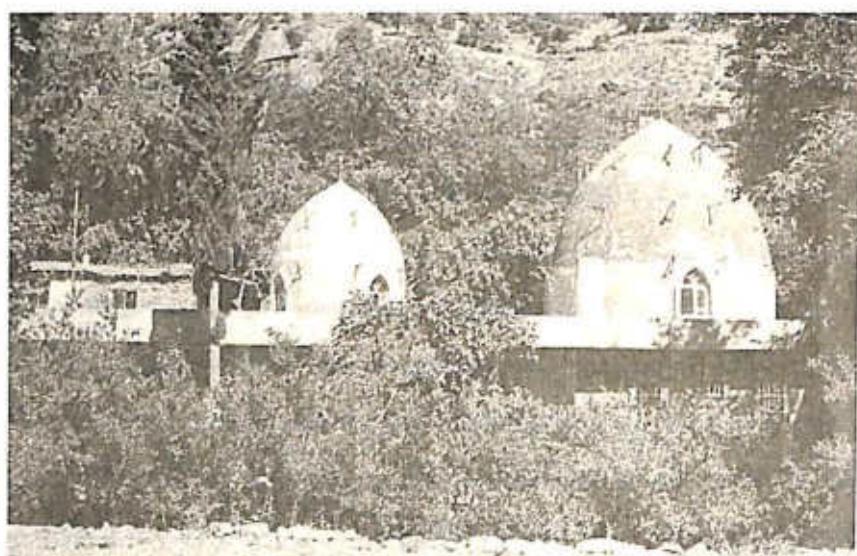
جه کام لا، لای دوست، کام دوست؟ وینهی تو

دەبىت لە ھەموو لاد شىودۇن و زارى بىت، كە دىيارە بەيتهكانى پېشىو ئامازەن بۇ لakan، لىرەش دەلىنى جەكام لا، لاي دۆست، دۆستىكى وەك تۆ. پرسىارەكەي بەيتى(٧) حىش بۇ؟ يە مشىق لىرەدا وەلام دراوهتەوە.

۱۲- کهی نیسه، یهی کی؟ یهی دیدهی مهعدوم

چیش بی یه‌ن؟ بی یه‌ن چه‌دیده مه‌حروم

ج کاتی، نیستا، بؤکی، بو چاوه کانی مهعدوم (مهوله‌وی) چی بووه؟ له دیده بی بهش بووه.

گریان له هه موولووه بؤ چاوهکانی مهوله‌وی، چونکه ودک و تمان چاوهکانی
مهوله‌وی چاوی بینینه‌کانی جوانی و دووربینه‌کانی گهوره کردنی جوانی گچه‌که‌یه‌وه
بینینی وشهی هه‌تیوو لاكه‌وتھیه، چاوهکانی مه‌عدوم دارپیژدری پلان و نه‌خشنه
ستاتیکی شیعر و په‌خشنان و کامیرای گرتھی وینه‌ی نوازه‌ی سروشت و بینینه‌کانی
بارن.

۱۲- بانو های راسهنه، یا قسهی ناسهنه

دیا، دن گهرد گهه جهی دهی رپاسه

۱ - به رزان هلال تار و هروان قهرا ردا

غوره‌ی شارشوق دلان دیاردا

سهربـهـزـدـکـانـ بـرـپـیـارـیـ توـانـهـوـهـیـ بـهـفـرـیـانـ دـاـ تـاـ ئـاسـتـیـ هـیـشـتـنـهـوـهـیـ مـانـگـیـکـیـ تـارـ.
بـهـمـهـشـ سـهـرـهـتاـوـ نـوـخـشـهـیـ مـانـگـیـ پـرـ سـهـداـ وـ جـوـشـیـ دـلـانـ دـیـارـیـ دـاـ.

یـانـ چـیـاـکـانـ بـرـپـیـارـیـ خـالـیـ کـرـدـنـهـوـهـیـ شـاخـهـکـانـیـانـ (لهـ مـانـگـیـ پـرـهـوـهـ بـوـ هـلـالـ
دـهـرـکـرـدـ) بـهـمـ بـچـوـکـکـرـدـنـهـوـهـیـ هـلـالـهـ تـارـهـ، سـهـرـهـتـایـ مـانـگـیـ پـرـشـوقـرـیـ دـلـانـهـ. (هـهـرـ مـانـگـیـکـیـ
تـهـواـوـ دـهـبـیـتـ بـچـوـکـ دـهـبـیـتـهـوـهـ، تـهـواـوـبـوـوـونـ وـ بـچـوـکـ بـوـوـنـهـوـهـیـ هـهـرـمـانـگـیـکـیـشـ سـهـرـهـتـایـ
مـانـگـیـ دـادـیـ یـهـ. مـهـولـهـوـیـ هـهـمـیـشـهـ لـهـ پـرـوـسـهـیـ نـوـوـسـیـنـیـ دـاـ رـهـوـشـتـ وـ دـیـارـدـهـیـ مـرـقـیـیـ
بـهـ دـیـارـدـهـ وـ دـیـمـهـنـیـ سـرـوـشـتـیـ رـهـنـگـ دـهـکـاتـ وـ بـهـ پـیـچـهـوـانـهـوـهـ هـهـوـلـیـ گـیـانـ بـهـ بـهـرـاـ کـرـدنـیـ
شتـگـهـلـیـ مـادـدـیـ دـدـدـاتـ).

تـارـ: لـایـ مـامـؤـسـتـاـ مـدـرـسـ بـهـ شـیـوـهـ مـانـاـ کـرـاوـهـ، لـهـ مـامـؤـسـتـاـ حـهـکـیـمـیـشـ بـیـسـتـ
کـهـ مـامـؤـسـتـاـ سـیدـ طـاهـرـیـ هـاشـمـیـ لـهـ مـهـولـهـوـیـهـکـهـیدـاـ بـهـ (هـلـالـ وـارـ) نـوـسـیـوـیـهـتـیـ بـهـمـهـشـ
مانـانـیـ شـیـوـهـ هـلـالـ درـوـوـسـتـ دـهـبـیـتـ.

بـهـ لـامـ رـهـنـگـهـ (هـلـالـ تـارـ) پـیـچـهـوـانـهـیـ مـانـگـیـ چـوارـدـهـیـ رـوـشـنـ بـیـتـ، چـونـکـهـ (هـلـالـ
بـچـوـکـ وـ تـارـیـکـهـ ئـهـمـهـشـ دـهـجـیـتـهـوـهـ خـرـمـهـتـیـ ثـیـسـتـاتـیـکـایـ شـیـعـرـهـکـهـ. کـهـ بـهـ رـزاـنـ قـهـرـارـیـ
(بـچـوـکـکـرـدـنـهـوـهـ لـهـ مـانـگـیـ چـارـدـهـوـهـ بـوـ هـلـالـ خـالـیـ کـرـدـنـهـوـهـ لـهـ پـرـیـ. هـلـالـ بـچـوـکـ وـ کـهـمـ وـ
خـالـیـ یـهـ، چـوارـدـهـ پـرـهـ بـوـیـهـ شـاخـهـکـانـ بـهـ پـرـ لـهـ بـهـفـرـیـانـهـوـهـ، مـانـگـیـ چـوارـدـهـنـ وـ پـرـنـ.
بـهـ رـزاـنـ قـهـرـارـیـ کـرـدـنـهـوـهـیـانـ بـهـ هـیـلـالـ دـهـدـاتـ، پـرـیـانـ نـامـیـنـیـ وـ بـهـفـرـهـکـهـ دـهـجـیـتـهـوـهـ سـهـرـ
بـهـ وـینـهـیـ مـانـگـ، شـاخـ وـ دـاخـ رـهـشـ دـهـبـنـهـوـهـ وـ دـهـرـدـکـهـوـنـ. کـهـمـیـکـ خـالـ خـالـ نـهـبـیـتـ.
کـهـجـیـ بـهـمـ رـهـشـبـوـوـنـهـ وـهـ وـچـوـوـنـهـوـهـ بـهـفـرـهـ دـهـلـیـنـ (رـوـشـنـ بـوـنـهـوـهـ)... ئـهـمـ دـیـارـدـهـ
سـرـوـشـتـیـ یـهـ سـهـرـهـتـایـهـ بـوـ دـهـرـکـهـوـتـنـیـ مـانـگـیـ پـرـجـوـشـ وـ خـرـوـشـیـ دـلـانـ، مـامـؤـسـتـاـ مـحـمـدـ
امـینـ ئـهـرـدـهـلـانـیـ دـهـنـوـوـسـیـ لـهـ مـهـلاـ عـبـدـالـکـرـیـمـیـ مـدـرـسـ بـیـسـتـوـوـهـ، ئـهـمـ شـیـعـرـهـیـ بـهـ بـوـنـهـیـ

مردنی کورینکی یهود نووسیوه، بهلام نهزانرا کام کوری بوده. ماموستا رهئوف عوسمانیش بهو جوړه ددهه رمۍ و ناوی کوره که شی نووسیوه. {رامان ژماره ۱۴.۳۱} پروسوی (بچوککردنوه، جا گهوره بون. خه لودت و تاریکی جا نوور. بی ناو کردنی خود جا ناوبانگ) له ګهل قه ناعه تی عرفانی مهوله ویدایه.

۲ - نهسيم وه بوی چين چنور ډووی هه رد

سوب (صباح الخير) ده ماخ دل که رد

نهسيم به بوی چين چنور ډووی هه رد، بهيانی (صباح الخير) ی ههستی بون کردنی دل کرد، کاتن زولفی چنور به ددم شنه بیانه وه، به دل ده ګات، له پنگه ی ههستی بونه وه، مرؤف خوش ده ماخ ده بیت نه محاله مهوله وی به (بهيانی باشی) دل. له شيعره کهدا جینی کردووه. که نه و په پری خولقانی جوانی یه.

جوانی یهکی تری نه بیته هیشتنه وه و دانانی (صباح الخير) ودک ناسنامه زمانه عهربی یهکه، مهوله وی زور وشهی عهربی یان فارسی به ههورامي و کوردي کراوی له زمانی شيعري خوی دا به کاربردووه. بی گومانم له وی (سه واخیری) له ههورامي کانیش بیستووه، بهلام دای نهناوه و (صباح الخير) ی داناوه، که حاله تیکی زور زدق و به هیزی بؤ لیقاکه (ده ماخی دل و بونی چنور لای شنه بیانی) شيعره که دروست کردووه و (حسن تعلیل) ی داوه به شيعره که.

۳ - جه پرژه شهونم نه توی په ردده وه

نه رگس مهس مهس چهم، ولاو که ردده وه

نه رگسی خومار و نووستوو له پرژانی شهونم، له ناو په ردده ناسکی دا، مهست مهست چاوی کرده وه (خه تو و خومار و سه رخوش و له هوش خوچوو بؤ بیدار بونه وه ناوی لی ده پژین) له نه ده بیانی کوردي دا مهست و خوماري نیرگز و چواندنی به چاوی خومار و جوان بابه تیکه به جوانی وینه لی دروست کراوه، ته نانه ت، نیرگس و چاو، بونه ته هاو و اتاوه له شوینی جیا جیادا بؤ یهک خوازراون هه رچه نده نیرگز له م وینه دا هه مان گولی نیرگزه، بهلام بؤ نه و بابه ته نه مهونانه ده نووسین:

ژ رهعن نیرگسین تهی مهست و خون ریز
زهمان بو عههدی جهنهنگ نهندگیز جهنهنگیز
(ملای جزیری)

ههناشم زولهکهی لادا و مهیلیکی نهکرد چاوی
نهسمیم نهندگوت و شهو رابوردو نهرگس ههر له خهودایه (نالی)

تا نیرگسی تو نازی ههبی غهمزه نومابی
شهرمهنده نهبی چی نی یه ئاهوی خهتابی (ودفایی)

٤ - سهوزه وستهنه فهرش نه و چهمهن دهس دهس

گولان جام وه دهس بولبولان سهرمدهس

سهوزه (ردنگی سهوزایی سهرهتای بههار - ودک بکهه چاوی لی کراوه) فهرشی
لهناوچهماندا دهس دهس راخستووه (پازانهوه و جوان کردنی) گولان جام به دهست و
پیک حازرن و باده گیپن، بولبولان سهه مهست و خومارن.

ئهم دهركهوتني مانگى شهوق و هاتنى بههارو پازانهوهى سرووشته لای لیزا خانمى
جاف كه حهوت صهد سالى پیش مهولهوى يه حاليکى عرفانى وهرگرتووه و كه زياتر وا
بهستهى تهن گورین کراوه و ژيان له دۆخى دووهەميدا به ستراوه به له دهستان و جى
ھيېشتى دۆخى يەكەمى:

ودفران بى وه ئاو، ودفران بى وه ئاو
ودهار چۈن ئاما، ودفران بى وه ئاو

گول و ونه وشە هۇرىزان جە خاو
پەرى ئارايىش دهشت و كۆف و كاو

۵ - مەنەم مەكەردى گرانەن دەردم

ئەرشىّويا بۇ قاقيەي فەردىم

گەر دەستورى قاقيەي بەيىتەكىن شىۋاون و تۈوشى لادان بۇون، لۆممەن مەكەن،
چۈون دەردىم گرانە.

لە مەولاي ئەم شىعرە لە پۇوي رخساردا، داهىنائىكى بىن پېشىنىه و بىن وىنەيە،
كە خودى مەولەوى لەو پەپى ھۆشىيارى پەخنەيى يەوه، ئامازىدى پېتەكەت نەوەك
ئەوانەي ھزرو زەوقىيان تىف تىفەداوه بە دەستورى جىڭىرى قاقيەوە، لۆممە ئەم
شىۋانى قاقيەيە بەكەن. مەولەوى بەر لە ھەركەس مەيلى شىعرى يەتى خەلگى ناسىيە.
داهىنائەكەي ھەر لەوددا نى يە كە قاقيە جووتەكەي تىكداوه، ئەوەشى ھەر داهىنائە و
سەرتايىھەكى پەخنەگى بۇ خۆى كردوەتەوە، مەيلى بەلای لىكۆلەينەوە و ھەلسانگاندىدا
چوودە، چونكە لە دیوانەكەي دا تۈوشى نموونە تر دەبىن. لىكۆلەران لەم شىعرەو
داهىنائەكەي مەولەوى دواون بەلام لە دەركە پەخنەيەكەي نە دواون. لەو بارەوە
بىرونە {رەنوف عوسان رامان ژمارە ۱۴. ولېرىكا ل و مەھرەجانى دووەم باسەكى د. عزەدىن}

٦ - فەرياد جە شۇرەي ئەرز چارەي من

ھەر سەۋەزەي مراد من نادىيارەن

داد و ھاوار لە خاكى سوپەر و نەشياوى چارەي من، كە سەۋەزەي مرادمى تىا نا
دىيارە و نارپىت. مەولەوى لە گۈزارەي چارە پەشى و ناوجاوا پەشى خۆى. زەۋى
شۇرەكەتى دروست كردووە، كەسى حال و وەزىعى چارە (بەخت) و بىت سەرزەۋى
مرادى نادىيار دەبىت و بە مراد ناگات مراپى حاسلىق نابىت.

٧ - داد جەھەواي شوم بەد ستارەي من

ھەر نەو گولالەي من نە پېوارەن

ھاوار لە ھەواي شوم و نەستىرەي بەدى من، كە ھەر تازە گولالە و گولى من لە^{خاكا}يە و پەنهانە. ھەرچەندە ئەو گىرپانەوە و ئەو رايە نەچەسپاوا، كە ئەم شىعرە بۇ
مردىنى كورىكى نۇوسيبىت، بەلام ئىمە لامان وايە بۇ چۈنى لەو جۆرە لە وەدەيە كە

(باسی تو و سه‌رددرنه هیتان و سه‌رزه‌وی و ناوخاک) له ههندی وینه‌ی نهم شیعره‌دا ههن، نهودش ناکاته نهوده مردنی له ثارادابی، بؤیه کاتن به کوتایی شیعره‌که‌دا تی ده‌په‌رین ناچار ده‌بین که بگه‌رینه‌وه بؤ (سه‌وزه‌ی مراد له به‌یتی ۶) و په‌یوهدی و پیوه‌ن دروست که‌ین له‌گه‌لن (تؤم ناره‌رده‌زوی دل). نهوكاته له بنیاتی گشتی شیعره‌که ده‌گه‌ین کله‌سهر (خوشی و شادی به‌هاره وهک سروشت) و (نابه‌هار و نامرادی مهوله‌وی) یه وهک شاعریکی عارف.

۸ - یا وله‌له‌ی دهف شا دهرویش جوش

به‌وصه‌دای ریشه‌ی دل ناشناوه

یا وله‌له‌ی دهف... جوشی، به‌و ده‌نگه‌ی به‌ریشه‌ی دل ناشناوه شاده‌رویش - دراودته پان دهف و پله‌وپایه‌ی دهفه‌که‌یه لای دره‌ویشان، چونکه دهف... شای دهرویشانه، له فولکلوری هه‌oramanda نه‌مه به مه‌ته‌لن ده‌کریت.

به‌م جوهره. (ئینه چیشا، چیشله و چیشا، شای دهرویشا؟ نه‌مه چیه، چی یه‌ی چیانه، شای دهرویشانه؟ که‌سی دووهدیش له و‌لامدا ده‌لئی نه‌وه دهفه. جاریکیان ماموستا قانیع له‌دیی کال ده‌بیت ده‌فیک به‌دهستی دهرویشیکه‌وه ده‌دریت ده‌لئین شه‌هیدبوو، ماموستاش به‌دهف ژنه‌که دهفه‌رموی: تؤ موسلمانی؟ ده‌لئی به‌لئی دهی تؤ نه‌وه دهفه‌ت دراندو کافریش نیت. که‌سی "شه‌هید بکریت ده‌بین کافرشه‌هیدی کردبیت {زایله‌لئی زریبارل} ده‌نگی دهف و گیانی دهرویش ریشه‌ی دلی مهوله‌ویه، یان به ریشه‌ی دلی ناشناوه.

۹ - یا جوش سه‌متور مطریب خروشی

چه‌نی نه‌هی دوو شه‌رد حه‌سره‌ت مه‌عنواوه

یاجوشی سه‌متور، گورانی بیز (ثاوازخوان) خروشی، به‌م دووفه‌رده (تاكه شیعره‌ی منه‌وه) که مانای حه‌سره‌تیان و‌ه‌رگرتووه، یان حه‌سره‌تیان له خودا هه‌لن گرت‌تووه. من گومانم له‌وه نیه، که مهوله‌وی حه‌زی له ده‌نگی خوش و ناوازی دلنشین بوبه، له‌وهش زیاتر پی‌ی خوش بوبه (شیعره‌کانی خوش بکرینه به‌ری ثاواز و ناله‌ی نه‌ی و (دهف و

موغه‌نی و مطرب و مه‌جلسی مؤسیقاری) را ده‌سپیری که کار له شیعری نه و بکهن وه به پینچه‌وانه شهود. لم بار دوه سه‌گوزشته شهه‌یه.

مطرب: بهو که‌سانه ده‌ترینت که فهیز به ده‌رویشان ده‌گهیه‌نن و ناره‌ززوی ره‌وش و سلوکیان لازیاد ده‌کهن. به دوزینه‌وهی ره‌مز و دیاری کردنی حه‌قیقه‌تنه کان دلی عاریفه کان ناوددان ده‌گهنه‌وه. {فرهنگ سرفیانه‌ی جزیری و مه‌حربی ل ۳۱۴}

۱. - بهل سه‌وز ببؤ توم ناره‌زوه‌که‌ی دل

های چه‌مه ده‌خیل شه‌وئی شه‌ونمی

به‌لکو تؤوی ناره‌ززوی دلی منیش سه‌وز ببی، نهی چاو، ده‌خیلم شه‌وئی شه‌ونمی ببارینه (شهو بگری به‌سهر مه‌زره‌عهی پر‌شوری دل و به‌ختا، به‌لکو سه‌وزه‌ی مراد حاصل که‌یت و تومه‌ی ناره‌ززوی دلی منیش بت‌هقی، گریانی خه‌وف و ترسی گوناهباری، بؤ حاصل کردنی به‌زهی و لیخوش بوبونی خودایی، که تاکه مرادی مه‌وله‌ویه گریان تؤوی ناره‌ززوی دل سه‌وز ده‌کات.

۱۱ - بهل پوو بنمانو نه و نازک نه و گول

ده‌مه نه‌سیمی، واده‌ی سوب ده‌مه

به‌لکو رهو بنوینن (لایی بکاته‌وه و نهایی بکات) نه و نازکه نه و گوله، ده‌مه نه‌سیمی (نه‌ناسه ساردي) واده‌ی په‌یانیک. به‌کورتی که‌منی له‌سهر ناوه‌پرکی نه‌م شیعره ده‌دویین:

ناشکرایه له ته‌ریقه‌تدا (موراد و مرید) هه‌ن. نه‌وانه‌ی مرادن له ریگه‌ی راکیشانی نیلاهیه‌وه، ببی دیستی خویان، مه‌حبوب دهیانگه ینیتیه سه‌ر مه‌رته‌بهی بالا، غیله‌هه کان فیزده‌کرین و له‌ژیر چاودییری راسته‌وه خوی خودادان واته له هه‌مwoo حالیکدا له ژیرجاو دیئری خودادان و خوی پالفت‌هه‌یان ده‌کات. (پیغه‌مبه‌ران و نه‌ولیا لهم په‌له‌ن) به‌لام نه‌وانه‌ی مریدن ده‌بیت له ژیر چاودییری (مرشدی کامل) دا بن که نه‌م زاراوانه‌ش هه‌ر نه و مانایه ده‌دهن (مرشدی کامل) ناینه‌ی کامل پیری پیران، نازیزی ببی گه‌رد...هتد) نه‌وانه له ده‌وله‌تی جه‌زبه ناگادارن و هه‌مwoo مه‌قامه‌کانی سه‌یرو حالت‌کانیان بپیوه.

نه مورادانه تهودجوه دهکن و یارمه‌تی ده‌ری مریدن، مریدیش همه‌میشه چاوی
له مورشد و نادابه‌کانی صوحبه‌ته. حاصل بعونی مرداش، ثه و مهیل و پروگردن و
موحیبه‌تهی (مرشدی کامله) نیتر مرید بهم حاله (مرادی مرید حاصله) خه‌زان،
گولجاره، دوزدخ به‌هه‌شته فقر، غنايه... وه به پیچه‌وانه‌شه‌وه. تؤوی ناره‌زووی ناو
دلیش ثه و توانه‌وهیه له جوانیه‌کانی یاردا. واته شادبون به ودصل.

نه‌وهی ته‌ریقه‌تیش ده‌گریت پیویستی به (ئیخلاص) هه‌یه. وه ده‌بیت موجاهید
بیت به‌سهر نه‌فس و هه‌وادا. وه مرید ده‌کری به‌هه‌ی ته‌هودجوه‌وه بگاته پله‌وپایه‌ی
مراد، ثه و کاته‌ش ده‌سه‌لاتی به‌سهر ده‌وله‌تی فه‌ناو به‌قادا ده‌شکن، نیتر ده‌توانی
پیچه‌وانه‌ی نیله‌امی شیخه‌که‌ی قه‌راربدات.

دیارده‌ی نیلتیفات و ته‌هودجوه و لاکردن‌وه له شیعری مهوله‌ویدا به‌رجاوه و جاری
وا هه‌یه له قوئناغی ثه‌رینی دایه و نیتر مهوله‌وی شاده وه جاری وا هه‌یه به
پیچه‌وانه‌وه. بارواله‌تانه (سات و زده‌منی) شادی بیت، ثه‌وه مهوله‌وی ناشاده و له هه‌ولی
گه‌یشن به‌هو حاله‌یه، هانا بردن بؤ ساقی و سازه‌کان و موغه‌نی هوکاره‌کان بؤ ده‌رباز
بعون له غه‌منی بی ته‌هودجوهی. لم مه‌بهم‌سته‌وه مامؤستا ته‌حسین حمه غه‌ریب له
کتیبه‌که‌ی دا سی دیارده ده‌ست نیشان دهکات له شیعری مهوله‌ویدا.

۱ - له زوربه‌ی شیعری مهوله‌وی ثه‌وه‌تا به غه‌مخواردن ده‌ست پی دهکات که
بیزراي يه و مه‌عشوق لای لی ناکاتمه‌وه له مه‌راقدا ده‌زی، له نیوه‌ی دووه‌می کوتایی ثه و
شیعرانه‌دا په‌نا بؤ (مه‌ی و ساقی و سازه‌کان و موغه‌نی ده‌بات).

۲ - به‌خوشی ده‌ست پی دهکات که‌چی له نیوه‌یدا ده‌بیته خه‌م و خه‌فهت.

۳ - سه‌رها تاکوتایی شیعره‌که (شادی يه)، به‌لام نه م شادی يه بؤ ویصال
ده‌گه‌رینیت‌وه.

که به‌بروای نیمه ثه و دیاردانه‌ش هه‌ر په‌یوه‌ندیان به ته‌ریقه‌ته‌وه هه‌یه که
مهوله‌وی سالکیه‌تی خودی مهوله‌وی له نیوان (مراد- مریدا) حال دهکات.

بۇ ئەودى (سەوزەدى مراد حاسن كەيت و تۆمەى نارەزۈوی دل) بىتەقىت ئەستىرەتى
بەخت بىتە دەرو بەگولالەت ياربىگەيت) پىويستە (نىخلاشت) ھەبىن (شەوگىران و
بەيان ھەناسە) زامنى كەش و ھەواو ناوى لە بارن بۇ گولى پرووى يار. ئەمە ئەو
شىعردىيە كە تىكىپ بە دەدورى ئەو حالەتەدا دەسۈرىتەتەد كە بەداخەتەد لە نووسىنەكانى
مەولەتى دا لىي ئەدواون، چونكە عاشق بۇون دەستور و ئەددەبى زەحەمەتى زۆرى خۆئى
ھەيە. لە پرووى داھىنەتكەمى مەولەتى لە پرووخسارى ئەم شىعرددا كە شىۋانى قافىيەت
مەولەتى خۆئى بە بىيانووى گراني دەردەدە پاساو دەدات بە قافىيە تىكىدانەتكە، كەووتمان
ئەودەش بۇ خۆئى ئاگادار بۇونى دىدى رەخنەتى مەولەتى لە كارەتكە. وە زۆربەرى
نووسەران و عاشقانى مەولەتى بۇ ئەو دىاردەتى چۈون، پېش ھەموويان ئەمین فەيزى
و دواتر ئەجمەدىن مەلاو.. ئىتە دىاردەتكە نووسەرانى تەريشلى ئى دواون.

شیعری چواردم

۱ - بهزم هامدهردان یار مؤبمٰت کیش

یهک ئیمشەو دەقى دەرویش ھای دەرویش

بەزمی ھامفه‌ردانه و یاریش خۆشەویستی جوانه. دەرویش، ھای دەرویش ئەمشەو دەقىکى بىن وىنە. يان بەزم و ېباواردىنی ھامفه‌ردانه لەسەر دینى خۆشەویستی یار، ئەمشەو و دەقىکى باشلى دە.

۲ - باوهر نەکورە و ۋەلۇلەی دەقدا

پرووی پەند و تەوبىخ وە ھەر تەرەف دا

بەھىنە بە كۆرى جۆش و خرۇش و نالەی دەقدا، پرووی پەند و سەرزەنشت و لۇمە بەھەرلادا واتە لەگەن دەف لىداندا ئەمشەو لەناوبەزمی ھامفه‌رداندا، بەناو جۆش و خرۇش و كورە دەقدا ئەم پەند و سەرزەنستانە بىدە بەرپرووی ھەرتەرەقدا.

۳ - پرووی پەند، ئەو یاران دل وە جەھد و جەخت

پرووی تەوبىخ نەو لای مەعدومى بەد بەخت

پرووی پەند و ئامۇڭارى لە رېگەی دەفەوە بىگەرە يارانى دل پې بە كۆشش و تاعەت و پرووی لۇمە و سەر زەنستىش بە لای مەعدومى بەد بەختا. واتە بە ۋەلۇلەی دەفەگەت (ھاوار و نالەی دەفەگەت) پەند بىن بۇ دل بە كۆششەكان و لۇمەش بىن بۇمنى بەدبەخت.

ئەم داپشتىن و گۈزارىشى لە شیعرى (۷) پىتى ئەلەف دا دووبارە ھاتووه، بەلام لەنيو بالى يەكەمى دا مەبەستەگە ھەر خودى مەولەويە.

باوەرە كۈورە دل نەجەھدۇ جەخت

پرووی تەوبىخ وەلای مەعدومى بەدبەخت

٤ - واجه ههی دلهی نهبلهی بین خهبهر

هوریز ساتی تهرک خاو شیرین کهر

بلی ههی دلهی گیل و گاواری بین خهبهر ههسته، ساتی واژ له خهوى شیرین بیننه، دلهی گیزی بین خهبهرو نهزان، ودختى خهونى يه. مادام خهلوهتى دوست سازه و دنیاش کش ومات و بین ناگایه دهیت خه و تهرک كهیت نه مانایهش دووباره هه لای مهولهوى له شیعری (٧ پیتی ا) دا ئاوا هاتووه.

باودره بسات تمماً تهیارکه
شهو خهفتەن شوم بهزار مار كه

٥ - شهودن، خهلوهتن، مال بین نهغیارەن

ئاللهم گرد وتهن، دووس خهبهردارەن

شهود و خهلوهته (شوینى لقاي تەنبا) و مال خالى يه له بىگانه و هەممو نووستوون و تەنبا يار ئاگادارە.

ھینانى نه م تاكە شیعرە له بیسaranى زۆر له شوینى خۆى دا مهولهوى ھیناۋىيەتى و سوودى لى بىننیوه. ئىمە زانيمان مهولهوى له شوینى تر و زۆر جار به ئاواتهەو بوجە خهلوهتى بین خەم ببىنى، كە بىچگە له يار، كەسى ترى لى نەبى، بەلام تەنانت ناو دىدھىشى بۇ نەو مەبەستە دەستى نەداوه و گلىنەي بوجەتە رەقىب. ئىستا مادام نەو خهلوهتى كە به ئاواتهەو بوجە سازاوه نەم لۆمە كردنە و سەرزەنستە دل له جې خۆيدايە و جې ئى خۆيەتى نەويش (ھینانى نەم شیعرە بین سارانى يه) كە له ئەزمۇونى شیعرى خۆيدا سازى نەكىدووه خهلوهتكەي ھیناۋەتە شیعرى خۆيەوە كەواتە نەو خهلوهتى مهولهوى ئاواتى بۇ دەخواست ئەوەتا، ئىت دل گیل نىيە، له خاوي شىرىندايە. بۆيە دەلى تەركى خه و بکە و بچۈرە خهلوهتى يارده.

٦ - نهوا مېھمان بۇ تۇ نەويىنى كەس

خەفتەت بۇ پەريت تا ئاخىر نەقەس

ئەو ياره (دۆس) نەودك ئەمشەو بىتە مىوانىت و تۆ لە خەودا بىت و دەرفەتت لەكىس چىت، نىتر خەفەت بىت بۇت تا ناخىر نەفەس. يار ھاتبىتە ژوانىت و تۆ خۇت لە خەوى گىلى دابىت.

٧ - دىدەت تۆزى غەير نىشتهنىش وەنە

جەجۇي سەوزەدىل ناۋىش دەرپەنە

دىدەت تۆزى بىڭانەلى نىشتوھ لەسەر جۇگەي سەوزى دلەوە ئاۋىتكى پى بىدە. من تا نىستا بوراڭەكانى ئەم وىنەيە خالى كۆتايمىم نەديوه و نەگەشتومەتە قەناعەت. راڭەكان لە (وەحدەتى) شىعرەكەوه نەكراون (نەگەر تۆ چاوت يار نابىن) و تۆز و گەردى تولفەتى بىڭانەلى نىشتووه له جۇگەي كېلىگەي دلن مىشى ئاوى پىا بىكە با پاك بىتەوه و دۆست ببىن) {دىوان ل ٩٢} ، مامۇستا حەممە رەشيد ئەمېنى بە پىنى بەيازىتكى لاي خۇى ئەم دېرىھى وانوسىيە.

دىدەت تۆزى غەير نىشتهنىش وەنە

جەجۇي سەوزەدىل ناۋىش دەرچەنە

ئەويش ھەربە وجۇرەكە دیوانەكە راڭەي كردووه تەنبا بە جىاوازى ئاوى پى بىدە لابردووه و بەوهى لاي خۇى دەلى ئاۋىتكى لى رادە.

دەفر و شتى تۆزاوى ئاوى لى را ئەدەن و پاك دەبىتەوه {ساتى لەگەن مەولەوى دا، مەھرەجان ل ٢٩٥} بەلام ئەم فەردا نابىت بەسەر بەخۇىي راڭەكىرىت بۆيە ئىمە بەم جۇرە بۆي دەچىن:

مەولەوى بە ئاواتى خەلۇھتى بۇوه، بىچىگە لە يار، خالى لە ھەرشت بى. ئەمشەو ئەو خەلۇھتەي بۆ ساز بۇوه (شىعرەكەي بىيىسارانى) كەچى ئەم خەوتىووه.. وەكۇ عالەم كە ھەممۇسى خەوتىووه و ئەميش گىل و بى ئاگايە.

ئەمەش لە ئان و ساتىكا كە تەنبا يارخە بەردارە، ئەم بى خەبەرە، بۆيە لەسەر دەستى دەفى دەرويىش لە وەلۇھلەدا لۆمەي دلەي بى خەبەر دەكەت و دەلى ھەستە و واز لە خەو بىنە، بۆيە دەبىت. كەمى لەسەر وەزىيەتى خەو لە دۆخى ئەم شىعرەدا بدۈيىن.

ئه و ئەغىار و بىنگانەيەرى كە رېنگرى بىنېنى يارە لە خەلۇقتى ئەمشەو دا ئە و خەوهى كە لە چاوى مەولەوى نىشتىوو و دلى بىن ناگا كردووە. بىنچەكە لەوهى كە مەولەوى گىلن كردو، رەقىبىشە، كەواتە جوانى و ستابىكاي وينەكە لەوددایە كە مەولەوى خودى (خەوى شىرىن) اخواستىوو و كردووېتى بەو بىنگانەيەرى كە دىدەى لە دىدەنلى دۆس لە خەلۇقتى ئەمشەو و مالى چۈلدا بىن بەش كردووە. بۆيە دەلى لە جۇي پاراو سەرسەراوى سەۋىزى دەلەوە (ناويىكى بىن بەدە يان تى رادە) يانى لە دەلەوە ئاۋ بېزىنە لە چاوا(بىگرى) ئەمەش بۇ ئەوهى كە خەو بىزىت و خەوالوپى بەربات و بېتەوە سەرخۇ و لە لقاى دۆست غافل نەبىن. خەوالو بە ئاۋ لىپرزاڭ بە ئاڭادىتەوە. بۇ بەلگەي ئەوهى كە ئەغىار و بىنگانەكە خەوى نىتو دىدەى مەولەوې (ناواتى دىدەنلى يارو خۆشەويىستى كە ناواتى لە مىزىنە دلى بۇو. و پىشىنە سازانى خەلۇدت، لاي مەولەوى چوون ھەر مەولەوى گلىنەي خۆشى بە ئەغىار و بىنگانە و رېنگر لە شۇنى تر ناودەبات.

دل پەي دىدەنلى كام خەلۇقت سازۇ

تۆي دىدەيچم بى مەرددوم نمازۇ.

٩ - وەرتۇ بىنایت پەردىش ھا نەسەر

ئەوتۇ مەوینۇ جەتۇ زەرىفتەر

وھ ئەگەر تۆش پەردىلى لىلائى ھاتووە بە چاوتاۋ ئەو نابىنى، ئەو تۆ زۆر چاك و جوانتر لە تۆ، تۆ دەبىن، رەنگە ئاماڙىيەك ھەبىن بۇ كۆير بۇونى، يان گەر ئاۋى سەۋىزى دل تۆزى غەريبەي (خەو) لە چاوتا نە سېرى. و تۆ لىلائىت ھات بەسەردا و پەردى بىنایى ھاو بە چاوتا. و ئەوت نەدى ئەو تۆ دەبىن. { لَا تُذَرْ كُلُّ الْأَبْصَارِ وَهُوَ يُذَرِّكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ }^{١,٢} انعام لە رسالەي عەشقىدا باس لە بىنایى ظاھرى و بىنایى باطنى كراوه {رسالەي عىشىت ۱۳۶} كە مەولەوى بە (دىدەى سەر) و دىدەى دل ناوابيان دەبات.

١٠ - ئەمچار يادكەر عمر عەبەس وېردىت

باوهر وھ خاتر ناپاڭى ئى كەردەت

مادام تو له دیتن بی بهش بوویت، بکه و هر يادی عمری به هیچ چووی پابوردووت، وه بیری خوتی بهینه وه ناپاکی کردنت. (يار هاته ژوان و خمه‌لوهته وه و تو له گهل خهودا نووستبوي) ئهوه (ناپاک يه كه يه).

۱۱ - سەر ئەفگەننە بەر چون شەرمە ساران

چەمەی چەم ھۆركەر چون سەيل واران

سەرداخەو سەرسۈرگە ودك شەرمەزaran و سەرچاوهى چاوت ھەل کە ودك لاقاوي باران.

(كنايە له خۇ بە گوناھبار زانين و گريانى زۇر بۇ شۇردنەوهى نا پاكىيەكانى رابوردوو، لىنىڭ چوون ھەيە له وىئەكەدا.

۱۲ - بەل شۇرۇ بەو ئاو كەرەم فراوان

بايەت وە بايەت سياھەي تاوان

بەلكو خواي گەورە و بەخشىندە لىپبورده فراوان، بەو ئاوه (فرمیسکى پەشيمانى) گوناھ بەگوناھ (بايەت وە بايەت) كە له تۆمارى كارە بەدوو خراب و رەشه كانتايە بشواتەوه بە كورتى (خودا له بەندە پەشيمان بېبورىت و قەلەم بەسەر تاوانە رەشه كانى دا بىننەت.

۱ - بولبول گولشهن بی نام و نهنجی

تمزدروو سهرسه رو با خچه‌ی بی رهنجی

بولبول گولشهنی بی عهیب و بی ناو، چوله‌که‌ی سه‌ر سه‌روی با خچه‌ی بی رهنجی.
وهک له دیواندا هاتووه. مهوله‌وی بهم پارچه شیعره قسه له‌گهله روحیانه‌تی شیخ
حه‌سنه‌نی مهولاناوا دهکات، به‌لام هوی نووسینی شیعره‌که دوو رای له‌سه‌ره لای مامؤستا
مدرس گهوره مالیکی جاف له‌گه‌رمیانه‌وه روشتووه بو هاوینه ههوار بو نزیکی دیی
مهولاناوا گوایه خیزانه‌که‌ی خوشکی شیری مهوله‌وی ده‌بیت، مهوله‌ویش داوا له شیخ
دهکات به هیمه‌تی خوی چاوی لیی بی.

له کتیبه‌که‌ی مامؤستا حه‌کیمیشدا سه‌ردای حبیاوازی چهند وشهیهک هوی
دانانه‌که‌ش به پی ا نوخره و به‌لگه‌کان ناوا ده‌نووسیت (خانزاد خانمی کچی محمد
پاشای جاف شیت بوروه، بردوویانه بو سه‌ر گوپی شیخ حه‌سنه‌نی مهولانا وا خوا لی
خوشن بورو مه‌عدوم نه‌م شیعره‌ی بو خزمه‌تی شیخ نووسیوه.

ئیمه ده‌زانین بی‌جگه له شیخ حه‌سنه ناوه له میزرووی نه‌دهبی کوردیدا(مهلا
نه‌بوبه‌کری مصنف که با پیره گهوره مهوله‌وی دهکات به ناوه حه‌سنه شیعری فه‌رموه
و تیکه‌لی له به‌رهه میاندا درووست بوروه. دووباتی دهکه‌ینه‌وه ئیمه توانای ساخ کردن‌وه
و به‌راورد و به‌یه‌کا گرتنی نوخره‌کانمان نیه. کاردکه‌ی ئیمه شروفه و ماناكدنی
ئه‌وهیه که له به‌ردهسته و راست کردن‌وهی مانا و به‌خشینی مانا نوییه، له پینتاو
گهوره‌تر کردنی داهیتانه‌کان و دیدگا حبیاکان.

به‌لام بو پله‌ی نه‌دهبی شیخ حه‌سنه‌نی مهولاناوا کاریگه‌کری له‌سه‌ر شاعرانی پاش
خوی نه‌م شیعره‌ی ده‌نووسین که مامؤستا مجده‌ممه‌دمعه‌لی قه‌ردداغی و صدیق بوره‌که‌یی
بلاویان کردودته‌وه.

قیبله مهسته نان قیبله مهسته نان

بی مهی جه بادهی عهشت مهسته نان

نهک مهست مه خمومور ددست به دهسته نان

سهرشار سهر مهست رپوی نه لهسته نان

هه ردم مه گنیلون چوون لا نوبالی

خاتر جه پهخنهی پقیبان خالی

شورشیداییم یاوا ودجایی

جه لام فهرق نیهن شا جه گه دایی

نه ر شیخان عهسر نوبه به نوبه

بدهران توبهی حه سه نه توبه

ساتی جه سه و دات دلسه رد نمه بق

دهمی جه عهشت بی دهد نمه بق

سه و دات سه رمایهی زینده گانیمه ن

نو سخهی نازادیت به نده گانیمه ن

{ میزروی ویژه ب ۲۳۶ }

(نام و نه نگ) عهیب و عار و به دناوی و ناوی خراب، چونکه (نام له گه نه نگدا هاتووه). نام خواستنی پله و پایه و ناوداری يه و که هه ردم عاشقان پهتی ده که نه وه. مهوله وی نه م ئاوه لئاوه لیکدراوهی به (بی) دژ کرد ووه و مانای اجابی دروست کرد ووه واته (به د ناونین و بی عهیب و عارین). بولبولي گولشه ن: خواستنی بق شیخ حه سه ن، بولبولي گولشه ن، بی عهیب و عاره. با خچهی بی ره نگی له دیوانه که دا نووسراوه مه بهست له دامه زراوی و به رده و امی و نه گؤرانه مامؤستا حه کیمیش ده نوی (یه ک ره نگی) دروسته، چونکه مانای وحدانیه ت (ده دات یانی وای لی دیت) (چو له که هی

سەرسەروی باخچەی يەكتاپەرسەت) {مەولەوى حەكىم ل ٨٩} كە دىارە (بىن پەنگىش) هەمان مەبەست دەدات، كوردەوارى لە سويندىان دا دەلىن (بەوكەسەئ كەس لە پەنگى نىيە، بىن پەنگە) بىن وينەيە. شىيخى عطار فەرمۇويەتى:

اتش عشق و محبت بىر فروز

تا بسوزد هەر كە او يىرنگ نىيست

راست نايد نام و ننگى عاشقى

دورد دە جاي نام و ننگ نىيست

{غزلیات عطارنىشاپورى ل ٢٩}

لە رسالەي عەشقىشدا (گولشەنى بىن ناو نەنگى) لەگەن باخچەي بىن پەنگى لە پەووي عرفانىيەوه بە (فەنا و بەقا) لېكىراونەتەوه {رسالەي عىشق ٤٢٨-٤٢٩} دواى بېرىنى پلهکان و پەچۇونى تەواو لە (فەنا) دا پلهى (بەقا) دەست پىن دەكات و نىتە ئىزىن و تواناى ئىرشاد بەسوقى دەبەخشتىت {گەوهەرى حەقىقەت ب ٤٢٥}.

٢ - نوختهى ئىنتىهای دائىرە تەمام

نەي دەس نەي چى تۈوتى دىاي جام

تۆ خالى كۆتايى بازنەي ئەولىاكانى و شەمالى دەس شەمالان ژەن و تۈوتى نۆپىيى ئاۋىنەي، بازنەي ئەولىا بە تۆوه تەواو دەبن و دادەخرىن. تۆ ھەرجى بلىيەت لە خواودىيە.

نوخته يان نوقطلە: بە يەكتى حەقىقى و تەمەردى ھەممۇ زۆرى و خودەكان دەوتى. تۈوتى: پەمىزى بىن تواناىي و چاولىكەريە {فەرەنگى سۆفيانەي جىزىرى و مەحوى ل ٣٢٦ . ٢٣} وە ھەندى جار دەركەوتتەوه بىننەوهى گيانى خودابى يە. دائىرەي وجوود(بازنەي بۇون) لە خالىكەوه دەست پىددەكات و كۆتايەكەشى دەچىتەوه سەر ھەمان خالن ئەمەش(نوختهى ئەوەن و ئاخىرە) كە كرۇكى تىيۇرياي (يەكتى بۇون) ھەم ئەندىشەيە لە ئادەمەوه سەرچاودى گرتۇوه بىيە سەير نىيە كە دەركەوتتى

یه‌که‌می نه م چه‌مکه لای هیندوسنه کانه چوون زورترین را له سدر نهودیه که نادم له هیندستان دابه‌زیوه.

ثیبن عه‌رده‌بی نوینه‌را یه‌تی نه م چه‌مکه دهکات له نیسلامدا به جیاوازی له نهودن و ناخ و زور و که‌مدا. که دیارترین برووا و سیماه نایینه یاری يه. که به‌داخله‌وه سه‌رچاوه‌کان لهم بارده‌وه کرجو کان و رواله‌تیانه نووسراون گهر بؤ نموونه‌ی شیعری له نه‌ده‌بیاته دا بؤ نه م چه‌مکه بگه‌رین، نهوا له هه‌ممو قوئانغ و خوله‌کاندا (نه‌وه‌لم یار ناخرم یار) دددوزینه‌وه. دواتریش له ته‌ریقه‌تی نه‌قشیدا زور باش جین گرتوه و که‌م شاعر هه‌میه لایه‌کی لی نه کردبیته‌وه. کروکی باسه‌که‌ش نه‌ممه‌میه که له قورنائدا هاتووه و سوق و عارفه‌کان به‌زمانی ته‌پری جوان و نه‌ندیشه‌ی روحیه‌وه ته‌فسیریان کردووه.

خوای گهوره له سووره‌ی (حدیدا) دا ده فهرموی (هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) واتاکه‌ی؛ پیشوا نه‌وه‌دو دوایی نه‌وه‌دو له به‌رچاوه نادیاره‌و له هه‌ممو شت ناگاداره. {قورنائی پیروز. وهر گیتیاوی هه‌زارل ۵۳۷} با خوینه‌ر سه‌رنج لهم مه‌فه‌وومه برات لای رابه‌رانی یارسان و نه‌ده‌بیاته عرفانیه دهوله مه‌نده‌که‌یان. من نموونه‌یه ک ده‌نووسم و ده‌پرسم. نیمه‌ی کوردی موسلمان کاتی نه‌وه‌مان نیه چاوه‌کانمان بشوین و جوانتر له و که‌لتوره بروانین؟

نمونه‌که: به‌دوای لیبوردن‌وه له برا کاکه‌یه‌کانم بؤ هه‌ر که‌ممو کوریه‌ک به‌شی لای عابدین و هرده‌گرم که من پی‌مایه ته‌فسیری چه‌ند نایه‌تیکه له سووره‌ی پیروزی حه‌دید.

زه‌وی و ناسمانی سیرشت کرد
چتی کوتکی درشت کرد
نه‌وسا مه‌شیه‌ی له‌خاک خولقان
دارو به‌ریشی بؤ له‌قان
ماشیوی داهیتنا له‌هدنی
مه‌شیه له خوشیا پیکه‌نی

هه‌ردوکیانی برده به‌هه‌شت

تاكو تيابا بژين به گه‌شت

ئه‌هريمەن هه‌ليانى خرمان

كلاوى به‌ختيانى فراند

يارددريانى گردبىز سەر زام

تا ميردانيان لىكەوتە دام

هه‌ودل ياره ئاخىر ياره

وه گشت چتى ناگاداره.

{ يارسان نه‌يوب رۆستم چاپى دوودم ل ۲۵۶ }

تۇوتى له نەدەبدى ئاماژىدە بۇ رەوانىزى و فەساحەتى زمان و شىرىن وتارى و
قىسە خۇشى و... له زاراودى عوردىاشدا جەبرى بۇون و تەقلیدى بى ئىرادەيدە. بۇ
زانىارى لەسەر شىيخ حەسەن بىروانە { رسالە عىشق ل ۴۳۳ - ۴۴۲ }

۲ - يانە دل وە فەيىض راي مەولا ناوا

تەوار تەرلان، لان، مەولانىدا

مالى دل بە بەخىشى رېنى مەولا، سوادرداو. تەوارى چوست وچالاکى مال لە
مەولانا ئاوابىت. تەرلان- لانه بەجىن ھېشتوو- تەرەى لانه و بىن ئۆقرە. فەيىض: خىستنە
دلى فرمانىكە بە رېگە ئىلهاام و بەبى زەممەت، ئەمەش بەخىشى خوايىيە وکە
پەيدابۇنى شتەكانى لى كەوتۈۋەتەوە. تەرلان: سرک و جوان و نازك.

شايازدن تەرلان زەرىفەن دەندەن

پەى غەمزە و نازش قامىم نەمەندەن (بىتسارانى)

ناوا: داگرتەن و سوق و سۆھان كردىنى دەر و حەوشە و بان، لەبرى چىمەنتۆ. بە
بەردى جۆرا و جۆرى گۈئى چەم (سىرىكۆلە) بە چەند قۇناغىلىك لادىيەكانى هەورامان
كەمىز زۆر شارەزايان لەو بوارەدا هەبۈوه، بە جۆرىك خاکى تايىبەت و جوان كە شەق

نهبات، ناسیویانه و هەموو خاکىکيان بۇ ئەو مەبەستە بەكار نەبردووه، ئەم نەرىتە لای مەولەوى ھاتوودتە ئەم شىعردە دەلى مائى دلت بە فەيچى راي خودا سواق داوه و سافت كردووه، درزى تىيا نىيە، خۆيىشت مالت لە مەولان ئاوايە.

جوانكارى (مەولانا - مەولان ئاوا) بىيىگە لە جىناس. لە مەولان ئاوادا مەبەستىتى بلى (دى كە شىخ حەسەنى مەولانا) ئاوددانى كردوودتەوە و ھەم بىشلى خودا ئاوددانى كردووه.

يان (فەيىضى راي مەولا) بچوينىن بەخۇن و تەركىدنى بۇ سواق و ساف كردن، باشتىن كەرسەمى سواق دانى دلە، بە جۆرى شەق نابات و ھەل نەكەنرىت. بەندەش ھەر لەو باردەوە ئەم وىنەيەي ھەيە.

بەسىرە كۆلەى دل رەقىت تاوى

ئازىز سانالىمى عەشقىم بناوى

دل درز بەردەي سەۋادى خاوى تۇن

چەمە راي پەحمى رەقە ساوى تۇن

مامۇستا حەكىم بۇ ئەم بەيتەش بە ئامازە بە چەند نوسخەيەك دەنۈوسى. شاباز، لەبىرى تەوار دروست ترە، لە نىز و مىندا جىيان و دىارە شىخ حەسەنىش لە رەگەزى نىزە {مەولەوى تەقىنەوە زمان ل ۱۹}

٤- پايەت بولىند بۇ سايەت فراوان

پەى پەى كەردەي رەم دىدە سىاوان

پايەت بەرز و سايەت فراوان بى، بۇ پىكانى گەلهى چاۋەشان، يان بەدەسەلات و سىبەرت زىاد بى، بۇ ئەو چاۋ پەشانەي، كەسرك و سل كردو بېكراون، چونكە (رەم) بەواتا سلەمینەوە، رەوينەوەش دىيت وە پەى كەردى، دىارە كە مەبەستى (پىكانە)- رېخۇشكەرە بۇ باسکەرنى ئەو ئاسكە چاۋ پەشمەي كە تەرە بۇوه و لەگەل دا بېراوه و بۇ ئەۋى چووه.

۵ - ئاهوی تۇون دل و بۇی ناف ئاوا

تار بى نه جەلھەو گەرمە سېرماوا

ئاسكى گەرميانى دل، كە بە موشك ناوددانە، تاك كەوتتووه و لەگەلەي گەرمەسېرى
دابپاوه. لېرە بەدواوه مەولەوي باسى ئافرەتكە و هاناو ھيمەتى شىخ دەكەت مامۆستا
حەكىم (؟)بەيت لەم شىعرەدى وەك نموونە بۇ وينەرى رۇماناتىكى شىعري مەولەوي
ورگرتتووه، بەلام لە نىوبالى يەكەمدا بە بىرۋاي ئىمە راڭەكەي نەپىكاوه.

ئاهوی تۇنى دل.... ھەمان ئاسكى تاربۇوى گەرمەسېرە، لەنیوهى دوومدا نەك بەو
جۈردى لای مامۆستا حەكىم (ئاسكى تۇونى دلەم. ئەو دلەي كە بە بۇنى موشك ناوددانە.
لەگەلن ئاسكى گەرميان حىبا بۇودتەوە

مەولەوي دەيەۋىت بلىت (ئەو ئاسكەي گەرمەسېرە، كە بېرموشكە و حىبا بۇودتەوە
و ئەوە ئاسكى تۇنى دلى منىشە واتە لە دلمايە و خۆشەۋىستە، چونكە پەيوەندىيەكى
واتايى لە نىوان (تۇونى دل- گەرمەسېر) دا ھەيە. لە ھەستىكىن بەو پەيوەندىيە وينەكە
زەريف دەبىت و ماناي ستاتىكى دىتە پىش چاو.

٦ - ڇەم كەرد مەراوه دىياوه مەس مەس

پەى ھەرد بارگەي تۆ گومە تىش بەس

رای كردو سلەميەوه و وەستاو مەست مەست دەپروانى، پاشان بۇ ھەردى بارەگاي
تۈكەوتە بازدان و ھەلبەز و دابەز. دەكىرى بەو جۈرەش سەيرى ماناي دوو بەيتەكە
بىكەين. ئاسكەگەرمەتىيەكەي دلى من لە من ھەلھات و بەرەولاي تۆ قەلەمبازى
كەرد. مەيلى گەرميانى دۆرائى و دلى دا بە كويىستانى تۆ. ھەم گەرميان و كويىستان و
دەنارى كەردنەيان لە شىعري كوردىدا لە ھەوارو خىل بەرەو خوار ژۇورىيەدا وەك رېقىبى
خۇيان چاوابيان لېكىردووه.

٧ - پەريش كەر ساي وەلگ ھيمەت وە ياتاخ

نەكەرۇش سەردى ئىتلاخ بىن دەماماخ

سیبهری گه لای داری هیمه‌تی خوتی بُو بکه به مهندز و یاتاخ، با سه‌رمای کویستان نهدا له دده‌ماخی. هیمه‌ت: هه‌ول کوشش و ویست و توانستی به هیز و عزمی ته‌واو.

پاسته لای هه‌مووان را فهکه دیاره، به‌لام پیویسته نیمه ناماژه به‌وه بکه‌ین (ناسکی هه‌لها تو گه‌رمیانی یه و به‌سه‌رمای کویستان را نه‌هاتووه، بؤیه پیویستی به‌گه‌لای هیمه‌تی شیخه، بیچگه لهوه له سیبهری گه‌لای هیمه‌تا... گه‌رمی هه‌ست پی ده‌که‌ین، که مهوله‌وی زور جار لهم وینه رواله‌ت مانا پیچه‌وا نانه‌دا به مهیلی خوی مانای دژ دروست ده‌کات. له پاستی دا سیبهری گه‌لای فینکه، به‌لام مهوله‌وی ده‌لیت گه‌لای هیمه‌تی بُو بکه به (نوین و دایپوشه) با گه‌رمای بیت. گه‌لامی بیته‌وه به گه‌لای هیمه‌ت سه‌رابیش حوان ده‌لیت:

سه‌رمام بووه چوومه‌ته پشت گولاله سوره‌دیهک گه‌رمم بووه‌ته‌وه.

پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌ش هه‌یه: کاتی کویستانیهک له گه‌رمیان بیت ده‌تریت:

گه‌رمای گه‌رمیان به‌رشو نه‌گیانت باشه‌مال شانو یه‌خه‌ی که‌تانت

۸ - چووزه‌ی سه‌وزه‌ی هه‌رد فهیض تو وهرق

گه‌ردش نه‌پای کاو لوطف تؤکه‌رقد

با خوارکی له چووزه‌ی گیای فهیض و به‌رهکه‌تی تو بی و گه‌پان و پایواردنی له داوینی چیای لوتفی تؤدا بیت. چووزه‌ی ناسکی هه‌ردی فهیضی تو بخوات، لای عاریفه‌کان لوت به وشه ده‌گوتری که‌به‌نده له حق نزیک ده‌کاته‌وه به‌هه‌وی گویپایه‌تی و له گوناهیش دووری ده‌خاته‌وه. هه‌رودها په‌روه‌رد کردنی عاشق به‌پیگه‌ی بینین و چاودیری لوت‌پیتی ده‌گوتری. له‌لایه‌کی دیکه‌وه گوت‌ویانه که مه‌به‌ست له لوت‌پشتنگیری به‌نده‌یه له‌لایه‌ن حق‌هه‌وه به به‌رد و امی خوشی و بینین وحال له رووی نارامگرن له سه‌رخواپه رستیه‌وه. {فره‌هنگی سرفیانه‌ی ... ل. ۲۹۷}

مهوله‌وی واژه کویستانیه‌کانی زور باش به‌کار بردووه، مادام ژینگه و که‌ش و هه‌وا کویستانی یه. نه‌هه‌وه له چووزه و سه‌وزه... که‌لک و هرده‌گری. وه له (پای کاو و لوطف) داوینی زه‌رد و ماھی لوطفدا تی ده‌گه‌ین شیخی مه‌ولانوا له فهیض و لوطفی زوره. وه

بیچگه له دلالته فینک و کویستانیه کان له (ودلگ، نیلاخ، چوزه، سهوزه، گهردش) ئیمە حەرەکەت و جولەی جەوانى و هىز و وزه له و اۋا نەش وەردەگرین. مەولەوى خۆىشى پەخنە گرانە دەبىزىت باسى پېرى نەھىئىنە ناو، بۇيە له مفردەتى ناسك و جەوان و كرج و كال و فەريکە كەلك وەردەگرئ. واتە ودشەكان له تاف جوانيدان و ئاپرەتە كەش به دىم و به تەمن جوان بۇوه و گەلائى ھىممەتى شىخىش ئەو گەرمىيە دەخاتەوە ناو ھەناوى گەنجى.

٩ - نەواچى من پېر ئىفتادەت دل رېش

ئىسە چەنى مەيل ئازىزانم چىش

نەلىيەت منى پېرى كەوتۇو، دل رېشى سەر له پاي قەبرا له رزىwoo ئىستاچى داوه له مەيل و خۆشەويىتى ئازىزان. واتە لۇمەتى گەنجىھەتى و ناسكى من و شىعرەكەم نەكەيت و نەلىيەت ئەم پېرە چى داوه له تاف جوانى.

١٠ - تا ياران نىگاى نىهانىشان بۇ

پېران مشىق تاف جوانىشان بۇ

تا ياران لەپەناوه چاوابان له ئىمەبىت (نىگايان ھەبىت) ئىت پېران دەبىت ھەر لە تافى جوانىابىن. واتە نىگاى ياروزەتى ھېشتەودى تافى جوانى يە. بەجوانى مانەوەش جۈرىكە لە نەمرى عىشقىش خودى گىای نەمرى و ئاوى حەياتە.

١١ - پەي چىش؟ مەيل لەيل پېرىش مەحالەن

سەنەتى بالقىش صەد ھەزار سالەن

چونكە مەيل لەيل مەحالە پېرى بىت و سالى بالقى صەد سالە (مەيل لەيل) خودى (عىشقى حەقىقىيە) كە ھەر لەيەك تافايە و زەمان و مەكان نسبەتى بەوەوە نىيە. لەوەكتەوە خىلقەت ھەيە و يار... نەو عىشقە ھەيە، مامۆستا تەحسىن زۆر جوان باسى چىھەتى عىشقى كردووە، ھەلبەت لە ژىر كارىگەرى مەولانا و نووسىنەكانى سروشدا، شەقل و خاسىيەتەكانى (عىشق و كەسى عاشق) پاڭرتى بالانسى گەنجى و ئومىد و حەرەكتەكانە.

نهوهی عیشقی نیه زیندوو نی یه. بابا طاهریش دهليت:

هرکه دردی نداره مردهاولی	هه رکه س بی دردهن لوان و مه ردهن
دل بی درد عشق افسرده اولی	دل بی درد عشق ماتهم و سه ردهن
سحربلبل زنه ناوا بگلبن	بولبل مه وانو سه حهر پای گولزار
هرکه عشق ندارد مرده اولی	هر که س بی عیشه نه روح سپه ردهن

{دیوانی بابا تاهیر به هورامی باقی شه فیعی چاپی یهك ۱۳۸۵-۶۷}

روح له کهش و هه واي عيشق گهشه دهکات و گهوره دهبيت. عرفان سازدانی کهش و هه واي عیشه، خودی عیشق، ریکلامی نی یه. دهمامک و هرنگریت و قوپی تیاناکریت، عیشق ده گمهن ترین و دانسه ترین شتی دنیا یه هه میشه عیشق بوونی ناسمانی هه یه، به لام له سه رزه ویش دهس دهکه ویت، چونکه زور جار شته زه مینیه کان دیوی ناسمانی شان هه یه {دل و چاول ۲۱-۲۲} که واته سه رهداوی حه قیقهت له مه جازدا یه و دهبيت مه جاز نه زموون بکریت، راسته قینه به مه جاز راهینان و ته مرینی لیقا به عاشقه کان دهکات، زدمین گوره پانی ته مارینی سویدی عیشقه مه جاز لیاقه ی رای حه قیقهت پی ده به خشیت..

ثیتر ماندوو نابیت و توانای یاریه عرفانی یه کانت هه یه به راوردی و هرزشی جهسته یه که و پیوه نی بکه به ریازهت کیشانه وه.

نهم چه مکه و راهینانه کانی لای صهیدی زور جوان ده رکه و توون و نه و پش مهوله وی که و تووه. بو نیره و هه شوینیکی تری مهوله وی که به سه ره باشد ده روانیت ده چینه خزمه تی صهیدی.

صهیدی له دوو شیعری سه ربہ خوّدا چه مکی (حه قیقهت و مه جاز) یان نه و دیو و روانهی که کاک ته حسین فه رمومونی باس دهکات. نیمه شیعره کان و هک نمومونه و هر ده گرین و را فه یان له به دریز بوونه و به جی دیلین. کورتهی نهم باسه یارمه تی خوینه ر ده دات بو را فهی شیعره کانی صهیدی. و هه مه و نه و با به ته نه قینیانه که

سەبەرات بە هەردوو روھى عىشق نووسراون. ئەو پابەرانە خۇيان بەو جۆرە باسىان لە عىشق كردووه. ثىت ئىمە هىچ خەتايەك ناكەين گەر بلىنин دوا جار يارى راستەقىنهى بى سەن و سال و لە كەس نەچوو تاقانە يارى هەمووان دەبىت.

ئەو نوسەر و لېكۈلەرانەش كە قارس دەبن بەم جۆرە ရاھەو شرۇفانە ئەوە تىكىستەكان و تەوزىيە داھىنەرەكان خۇيان لەبەر دەستان. با كەمنى بى لايەنتر و دىدە پۇشىن تر ئەم جۆرە بەرھەمانە بخويىننەوە. ئىمە كە دواجار مەيلى خۆشەويسى شىعرەكان بۇ مەنzelەكانى خوا پىنمایى دەكەين ود نەبى دىيە مەجازىيەكەمان كوشتبىت و خۆشەويسى (زۇن و سرووشت) مان كالى كردىتەوە. بە پىچەوانەوە هەرودك شاعر و عارفەكان خۇيان ئىمەش ئەو دىيە عىشقمان تۆختەر گەورەتەر كردووه.

(أ)

دله تەماي عەشق، دله تەماي عەشق
پەي پۇوي پەزاي حەق مەبىرە تەماي عەشق
ئەرژىرىنى شىتە، بىگنە نەپاى عەشق
بابە يۇ نالە و دەنگ و صەدادى عەشق
من تەماشاي عەيش نەغەمەي سازم كەرد
گۆش بە ئاوازى سەدادى عەشقىم وەرد
خۆجەسەدai عەشق هىچ نەبى وەشتەر
ساپا بەپەزاي عەشق نە جەرگم نەشتەر
گۆشم هەرجە دەنگ وەشى ئى سازەن
وەشەن سازى عەشق سەد كەمەجازەن
مەجاز ئەرسازىش پەي پاى حەقىقەن

هه رمه گنونه را، به ندی ته و فیقه ن
 ته و فیق جه لای حه ق هه رمه بق په ریش
 که س مه جاز تاسه ر نمه مانو پیش
 دامانی مه جاز تو باودر وه ده س
 چوون هوشیارانی به حه قیقی مه س
 سه دای سازی عه شق و هشنهن صه یدی و ده س
 و دش نیه ن تو بی جه و دش بی به ش

نه م روحیه ته که رواله تی شه ریعه ت تو انای ده رک کرد نی نیه، بؤیه روحی نایین
 و گه ران به دواي نه و کر و مه زگه دا، قوتا بخانه عرفانیه کانی هینایه نارا. ده بی
 سه رجهم ته ریقه ته کان و ره چه دینی يه کان، له و هه وله وه سه بیر بکرین نیتر حیاوازی
 يه کانی (گلان و خوگلان) به باشی ده رک ده که ين. به لام له و روه شه وه نابیت خودی
 ته ریقه ت و ره چه کان محوه بن و نامانج. چونکه گه ر وا بوبه نه وه به يار ناگه ين و نالی
 و اته نی ته نیا باج و ناویکمان پیده برت:

مه که ده عوایی پاکیی نه سه ب بق حیفه بی دونیا
 که سه بید بی، ج به رزنی ج پیریایی ج بار اوی
 به پیچه وانه را فهی ناو دیوانه که نالی و هرمان گرت وو.
 بؤیه له م روانگه وه پیویسته نیمه جاریکی تر رازه نه فینداری يه کانه مان بخوینین و
 گوئ بدهینه دلی شاعرانی پیشین و ته نانه ت گورانی يه غه رامیه کانیش، هیلی ناسویی
 و ستونییان بی بدهین نه و کاته هه ریه که مان ده گه ينے زنه يه کی پاراو و فینک بی
 نه وه که سه مان له وی تر بچیت.

له بەدحالى بۇونى خەلگى، له چىرۇكى ئەقىندارى (صەيدى) شكايمەت دەبەنە لاي شىخ سراج الدین، ديارە دەبىت شىخ نامەيەكى بۇ صەيدى ناردبىت و جۆرى لە گلەبى يان ناماژەدە گلەبىيەكانى خەلگى تىابوو بىت صەيدىش ئەم شىعرە له عەرزى شىخ عوسماندا دەنۈسىت.

مېزۇوى ئىيانى صەيدى و دوو صەيدى سەرددەمى ژيانيان مشت و مىرى زۇرى لە سەرە و لەو باردوو سەرچاوه زۇرن. لە باردى ئەم شىعرەدە سەر چاوهەكان بە وەلامى شىخ دياريان گردووە. بەلام مامؤستا ئەييوب رۇستم دەنۈوسى (ئەم مېزوانەي بۇ لە دايىك بۇون و بە سەر ھاتى ئىيانى صەيدى ديارى كراون، ھىچكاميان لە گەلن ماوهى ئىرشاد گردنى حەزرتى شىخ عوسمانى سراجوجىيەن دا يەكتانگرنەوە {ھەورامان بەرگى دوودم ل ۱۹۸۶ء.} وەمامؤستا لە بەرگى يەكمى ھەوراماندا مېزۇوى ئىيانى شىخى بە (۱۷۸-۱۴۸-۱۶۵) ديارى گردووە، ھەرچەندە كەمى تىكەلى پىوه ديارە {ھەورامان بەرگى يەكمى ل ۱۵۲} زۇربە سەرچاوهەكان نزىك بە مېزۇۋە بۇ سەرددەمى شىخ دادەنئىن. مەلا حامدى كاتبى شىخ و خاودنى كتىبى (رياض المشتاقين) ئەمەنى شىخ بە سالى كۆچى بە ۸۸ سالن ديارى دەكات و كە دەكمەۋىتە نىيوان (۱۹۹۵ - ۱۲۸۳). بۇ مېزۇوى ئىيان و قۇناغەكانى خويىندىن پلەي عرقانى حەزرتى سراج بېۋانە {مەولانا خالدو تدرىقتى نەقشبەندى سەيدتاهىر سەيد محمد سەيد زادەي هاشمى وەركىزشانى دلىز ميرزا سالى ۱۴۴..۲ - ۱۹۱} كەواتە ئەگەر صەيدى يەك كەس بىت و ھاواچەرخى مەلا عەولاتى خەربانى بۇوبىت، يان دووەميان ئەم صەيدىيە بىت ئەم دەشىت لە گەلن شىخ عوسمان ھاو چەرخ بۇوبىن و شىخ پىنج شەش سالى لە صەيدى گەورەتربۇوبىت.

سەرچاوهەكانى ئەم كورتە باسە لە صەيدى ناسى:

(ديوانى صەيدى كۈركىنەوەي موحەممەد ئەمین كاردۇخى بىياچۇونەوەي محمد رشيدئەمین ۱۲۸۵ سنە / ھەورامان بەرگى دووم ئەيوب رۇستم ل ۱۹۵ - ۲۰۸ / گۇڭارى ھەورامان ژمارە ۲ چەند لايە نىكى جىهانى صەيدى ھەورامى عوسمان مەھمەد ھەورامى ل ۶۷ - ۸۳ / خىزىگەي صەيدى و خەرمانە ئەدەب رووف مەحموود پۇور ۲۰۰۷)

میژووی ویژه‌ی کوردی ب ۱ ج ۴۱۴، ۵، ۶ / سهربوردیکی ههورامان و سهردانیکی تهونله عبدالرزاق عبدالرحمن محمد ل ۲۲-۲۱ / گوئاری ههله پجه دامگای شیعریکی (صهیدی).

يا شیخ سه‌نعامن يا شیخ سه‌نعامن

عاشق پهی ته‌رسا من چوون سه‌نعامن

بی باک جه‌تانه‌ی مه‌ناو مه‌نعامن

چوون یه‌عقوب داغدار پهی مای که‌نعامن

وامق پهی عوزرا زولف عه‌نبه‌رینم

فه‌رهاد جه‌حه‌سرهت خالی شیرینم

جه به‌هرام به‌د ته‌ر من نمه‌د پوشم

گول نه‌ندام سه‌ندهن قام چه‌نی هوشم

مه‌جنونی له‌یلم بیابان گیلم

عاله‌م مه‌زانان پهی له‌یلن ویلم

زه‌دهی گول جه‌مین وه‌نه‌وشه خالم

ها جه‌لاش هوشم فکرم خه‌یالم

من چوون سالکان رای عه‌شقم دائم

يا شیخ لا قه‌یدم جه لومه‌ی لایم

نه‌واچان پی ده‌رد هه‌ر من موبته‌لام

سهد که‌س ها چوون من به نایه‌کی که‌لام

هه‌زار که‌س وهی ته‌ورشیووهش ئی بازین

نیم به حه‌قیقهت نیم به مه‌جازین

تا مه جاز نه بۆ حه قيق نمه بۆ^۱
حه قيق بى مه جاز ته حقيق نمه بۆ^۲
ئەر حه قيقىەن ئەر مه جازى يەن
دلو من به ئەو به خوا را زى يەن
گشت جە من فىيىتەر حائشان فەنان
دا خەم هەر ئىىدەن هەر پەى من مەنەن
گرد جە هام دەردى من حاشاكەران
سا خەلقان بەيان تەماشا كەران
ئەر عاشق نەبان يەكسەر مەللا و شىخ
فتوا بۆ صەيدى سەربەران بە تىيىخ
خويىنەر دەتوانى سەرنج لەوه بىدات كە صەيدى چۈن را زە عىشقىيىنى يەكاني
لەبەرددم عرقاندا شەن و كەو كردوود، و مه جاز چۈن دەكاتە راھىنەرى عاشق بۆ
راھىنەنى بەرەو حه قيقەت.

۱ - بنچینه‌ی شادیت جه دل به رناؤهرد

جه پای مؤلمت دوور هر چیومت که رد که رد

بنچینه‌ی شادیت له دل دهرهینام، بئ مؤلمت و درگرتن هر شتیکت کرد، کردت، به
بئ نهودی مؤلمت بخوازی هر چی یه‌کت ویست کردت و بنچینه‌ی شادی دلمت دهرهینا.
مامؤستا حه‌کیم له پیاچوونه‌وه‌که‌یدا ده‌بیزی له بری (مؤلمت) مؤبهت له همندی
نوسخه‌دا هاتووه، که دیاره نهودش ده‌گونجی و نهوكات نه‌وه‌سه‌ی که بنچینه‌ی شادی
دلی نه‌مه‌ی کاول کردووه دیاره له رئی موحیبهت دووربووه.

گه رئه شیعره به ته‌واوی نه‌و هنه‌ناسه‌یه و هرگرین که تیکرا سلبیاته‌کانی، لای
مه‌وله‌وی نیجابیاتن، نهود (مؤلمتیش) دروست ده‌بیت، چونکه یار پیویستی به مؤلمت
نه و عاشق بیون ده‌بیت لا ارادی بیت. مه‌عشوق، عاشق بئ ویستانه گرفتار بکات و
بیخات، گلاندنی عاشق له عه‌شق، ده‌بیت به دهستی خوی نه‌بیت واته یار هیج کات به
ترازو کیشانی عه‌شق لازمی به مؤلمت نیه. بؤ گرفتاری و بار و به‌لا خستنه سه‌ره‌کانی
عاشق. واته تئی په‌پینی عیشق بازگه‌کان ناناستیت، یار هر کاتی ویستی هر که‌سی
نه‌لته‌کیش پیویستی به مؤلمت نی يه، چون که‌س له و لاتری یاره‌وه نی يه. وه ده‌کریت
نه‌ناسه‌یه‌کی جه‌بری بهم شیعره بدھین(نادهم و بنیادهم هیج پرسنکیان پینه‌کراوه له
دروستبوونیان دا، بهندی چواره‌مهی حه‌وت بهنده که‌ی خانای قوبادی لهم لایه‌نه
دهدویت)

۲ - نیسته نه‌ی تالی و قین که ردت په‌ی چیش؟

نه‌ی تو به‌سته‌ی زام لابه‌ردت په‌ی چیش؟

نیسته نه‌م رووگرژی و موئی و قین کردنه‌ت له‌چی؟ نه‌م لابردنی په‌ترؤی زامه و
کولانه‌وهی بوجی. پاش نهودی بنچینه‌ی شادیت بئ پرس دهرهینام و چهندین زامت له
دل کردوون هیشتا هه‌رجه‌ور ده‌نوینی و رووم لئی گرژ ده‌که‌یت و قین ده‌که‌ی، نه‌و

زامانه‌ی ساریز دبیون و په ترؤیان ده بهست نهوانیشت کولانه‌وه. (فهراموش بعون و ساریزبونی داخی له بههشت و ددهنن و هاتنی دین بوری و شوین گرتنه بهری دووباره گهرانه‌وه، کولانه‌وه. وه دهبن (من) عاشق هیج نه‌لیت، قین و قاری یار بیانوش رهایه.

۲ - بار نه‌ی مهینه‌ت گرد نه‌وو کافی

تهمات زیاد که رد جه بی نینسافی

نه‌م هه‌مو باری مهینه‌ته بهس نه‌بوو، له بی ویژدانیتا ته‌ماعی زیاترت هه‌یه و به ته‌مای باری زیاتری.

۴ - ترس بی سامان زه‌حمه‌ت جه‌لای من

جهور دله‌ردن مهینه‌ی نه رای من

شتن که زور لی ای بترسم (ترسی زوری من) و زه‌حمه‌تی له لام، جهور و جه‌فای دولبه‌ره، نه‌وهش دینیته پیم. سه‌ره رای نه‌و هه‌مو مهینه تانه‌ی تر من شتن زور زه‌حمه‌ت بی و لی بترسم جهوری دولبه‌ره، وه ده‌زانم نه‌وهشم وه سه‌ردینی.

۵ - هه‌لای هه‌ی ماجی گیرت نه وهردهن

بؤی شه‌مامه‌ی نیش عه‌شقت نه که‌ردهن

هیشتا هه‌ی، پیم دله‌ی گیرت نه خواردووه و بونی شه‌مامه‌ی نیش عه‌شقت نه‌کردووه. گیر خواردن به دهست نیش و ژانی موحیبه‌ته‌وه، بهو زوویی و ناسانیه نیه. ده‌دهکانی بی ژماره و نیش و ژانی نه‌براؤدیه، به‌لام تیکرایان لای عاشق شفان و به مه‌رحه‌مهت و ناز و نیگا سه‌یر دهکرین. باودر ناکه‌م که‌سی تر توانیبیتی وهک مه‌وله‌وی زاراودی وا ناسک و جوان و پر به مانای (نه‌رینی) بؤ ژان و نیشی عیشقی هاتبی به خه‌یالا (شه‌مامه‌ی نیشی عیشق) هه‌لگری جوانی و له هه‌مان کات دا ناسکی و له هه‌مووی گرنگتر بچوکی شه‌مامه‌یه،

مهوله‌وی دهیه‌ویت بلیت مه‌عشوق به‌لاؤ دهرده‌کانی به که‌م و گچکه دینه به‌رجاو،
بؤیه به شه‌مامه حسابی کردودوه. دیاره لای ئه‌میش شه‌مامه هه‌ردهم له دهست و له به‌ر
بینی ده‌ماخایه. لهم به‌یته‌وه له رواله‌تدا دهرد و په‌زاره و خه‌م و جه‌قا و قار به هیج
گیراون، که هه‌موو ئه‌مانه دهواي زامي عاشقن و تا زور بن. هیشتا که‌مه، چونکه له
عیشقى را سته‌قینه‌دا گهر به پیکرانی ساده دهست پی بکات کوتایه‌که‌ی کوشتن دهبت
له‌م دنیادا، چونکه قیزه‌ی گه‌یشتني راسته‌قینه و شادبوون به ودلی هه‌ردهمی، دهبت
به‌کوشتن دا تیپه‌پری (پیوشونین) که دینه‌کان بؤ گه‌یاندنه‌وهی ئیمه گرتويانه‌ته به‌ر
بؤیه هه‌موو دهرو دارده‌خته‌کانی ریگه مادام يه‌ک له‌سه‌ریه‌ک بپینی قوئاغه و نزیك
بوونه‌وه له مه‌نزاً یار، ئه‌وه لای عاشق قبولن مه‌حوى له‌باردهوه دهلى:

له‌سه‌ر خۆچوونه شهیدا بوونه، قور پیوانه، سوتانه

هه‌تا مردن، مه‌حیببەت ئیشی زوره، ریزی لى ده‌گرم.

٦ - من ده‌ردم په‌یکار ناز دلگیرەن

دهواي زامانم زامدارى تيرەن

من ده‌ردم شه‌پرو شور و (کیشەو هەرا) ئ ناز و دلگیرى ئه‌وه، دهواي زامه‌کانیش
ھەمت زامداریيمه به تیر، شه‌پری بەناز و دلگیرى ئه‌و ده‌ردهم و ده‌رمانی زامه‌کانیش
زامدارى تیریه‌تى.

عاشق نابیت له ده‌رده‌ی مه‌عشوق و عه‌شقه‌که‌ی نه ده‌ردى هه‌بیت و نه ده‌رمان،
بەلکو ده‌رد و ده‌رمان له خودى داروخانه‌ی عه‌شقایه و مه‌عشوق دهینوین.

٧ - بى شەرتىش دۆسى، قارش وەقامەن

مەزه‌ی قین لەزەت، جەقاش صەقامەن

بى په‌یه‌مانى و بى مه‌يلى لام دۆستىيە و توره بوونى وەقامە و مەزه‌ی رق و
تۇزانى به چېڭىز و ئازارى كەيف و خۆشىمە. بى شەرتى (بى قەولى- نادۆستى) دۆستىمە..

مهوله‌وی له ریگه‌ی چهند ووشه یه‌که‌وه که هم په‌یوهدنارن هم دژ دارشته‌یه‌کی نوئی به وینه‌که داوه له زدتی له ودقا دورخستوده‌وه و، جه‌های بردوه‌ته حالی که‌یف و سه‌رخوشی و قینی کردوه‌وه به مه‌زه و نه‌نشه ده‌دادات به دردی عیشقه‌که‌ی، مادام دلی بردوه‌وه و دل له‌لای خویه‌تی (شهرتی و بن شهرتی) شتی نین. کاک نه‌حمه‌دی مه‌جزوب ده‌لی:

من جه بن شهرتیت نمه بوون دلگیر

چون دل هم‌ر نانه‌ن تؤ که‌ردت زنجیر

{ مه‌جزوب حکیم ملا‌سالم ل ۷۲ }

۸. نه‌ر هم‌رسات دهردی دهردی و تهر چه‌نی

به‌یو ماجوون ناخ په‌ی دهردیو هه‌نی

گه‌ر هم‌ر ساتی دهردی وه دهردیکی تریشی له‌گه‌ن بن، دل‌لیم ناخ بؤ دهردیک که هه‌یت یان ناخ بؤ دهردیکی تر. نه‌م تاکه و چهند مه‌فهومیکی له و‌لامه‌که‌ی بولبولا دووباره بوونه‌ته‌وه مادام مه‌عشوق ته‌ماعی زیاتری به‌دهرد خستنه سه‌رو باری گران تر لینانی عاشقه له و بارده‌وه، عاشقیش په‌زاویه و هیشتا ده‌دهکان به که‌م سه‌میر ده‌کات و ناخ بؤ دهردی زیاتر هه‌لده‌کیشی، نیمه‌ده‌بیت له (نه‌نی) دا هم‌ه له چهندیه‌تی دهرد و هم‌ه له چونیه‌تی دهرد سه‌رنج بدھین نه‌وکات ده‌توانین به‌ره‌و (دهردی عه‌شق) را‌فه‌که‌مان ڈاراسته بکه‌ین، چونکه تا جه‌مسه‌ری عاشق و مه‌عشوق هه‌بیت و عیشق هیلی به‌یه‌ک گه‌شتني بیت... دهرد و به‌لا هه‌یه.

به‌لا‌لای سو‌فیه‌کان تاقی کردنه‌وهی دوستانه‌به هه‌موو جو‌ره نافه‌تی، هم‌ر چهنده به‌لا زیاد بکات نزیکی زیاترده‌بیت. به‌لا‌جل و به‌رگی و‌لیه‌کانه و خو‌راکی پیغه‌مبه‌ران. پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: سه‌خرتین به‌لا تایبه‌ته به پیغه‌مبه‌ران و و‌لیه‌کان و پیاو چاکان. نیمه‌ی پیغه‌مبه‌ران دژوارترین به‌لامان تووش بووه. { فرده‌نگی سو‌فیانه‌ی ل ۶۴ } له به‌لا‌دا په‌نا به خوا گرتن باشترين کاره و نالاندن نابه جیترين کار. بویه مه‌موله‌وی خه‌منی له دهست به‌لا نیه و خه‌منی گه‌وره‌ی که‌منی دهرد و نه‌مانی به‌لا‌ایه.

کوتا دهرد که بی ددرمانه و خویشی جوئیکه له ددرمان مهربگه. مهربگ چی یه؟
لهو نیوهنددها ج و دزیفه یه کی هه یه ئه وه حائلیمان دهکات له پینگه کانی بؤ لای یار
چوون، وه ئیمه تا نه مرین ناگهین و گهوره نابین. بؤیه ئه م دنیا به پوالهت پان و
گهوره یه، به دهربیچه یه کی ته سک و بچوک کوتایی دیت. که زور وردیکلانه یه، بؤیه
هیچی ده دهکانی تر چاره نین و عاشق پییان نارازیه، به لام دوا بین ده ردی بی ددرمان
(مردن) که ئیتر به سه ریا زدم ناکریت بؤ خوی بلیتی ئیمه یه بؤ داخل بوونمان به ردو
مهنzelی یار. ئه م حاله ته یه ته نانه ت له شیعره غه رامی و مه جازی و گورانیه کانماندا
هاتووه. به هه رد وو حاله تی ئه رینی و نه رینی (ئه و هه موو بکوژه و مه مکوژه) یه له
هه شوینی دیتنه پیش چاوت ئه م حاله تی ده رد و ده رمانی عیشه خولقاندو ویه تی.

مهوله وی (بی ده ردی) به گهوره ترین و سه خترین ده رد ده زانی و له شوینی تر
زور چاک به هاو نرخ و ده سما یه ی ده رد و ده ده داری بؤ پاگه ی عیشق ته وزیف
کرد وو. (سه و دایی سارای ده ردی بی ده ردیم).

۹ - ئامانه نه ریدیت بالا عه رعه ر ته رز

عه رزکه ر نه ک جاری وه صهد سوّز به رز

ده خیلت بم و ئامان نه گه ر بالا عه رعه ری منت دی، نه ک جاری، سه دجار به سوّز و
ناله ی به رزه وه پی ی بلی... جوئی له تکا کردن له پینگه یه و ده سیله وه.

۱۰ بهل دل وه ش که ره مهینه گازه که ش

زور ده وه بازووی غه مزه و نازه که ش

به لکو دل خوش کات مهینه بارو مهینه گازه که شی، تو زور بده به بازووی
غه مزه و نازت. که له دیواندا رافه نه کراوه. دوا دیپی ئه م شیعره یار مه تی ده ره بؤ
رافه که شیمه.

که داوای به رده و امى تیر و تیر باران و تیر لە سەر تیر دهکات، به مه ش که وان
ھینانه وه بؤ ئه و هه موو خه ده نگه، زور و بازووی ده دیت، بؤیه ده لی زور بده به بازووی
که وانی غه مزه و نازت، بؤ تیر بارانی ئیمه، چونکه.

۱۱- پهیا پهی پهی نه دلهی ته نگدا

۱- بین شهرت و شوئنیت جه‌حجه‌د نه و دهرهن

رحمهت نه و پادت، و هفادران تهران

بی پهیمانی و بی فهمولیت له را ده به دهره و، ردهمته له یادت، که له خوت و دقادرته.

بی شهرت. بی پهیمان، بی شوون، بی قولاخ، وون، یانی: هه والی له ودفاو پهیمانت نیه، یادت، بیره وه ریت که جار جار له مندا سه رهه لئه نه دات به ودفا تره. واته تو که نایبیت به دیار مانا، یادت به خه یال‌مانا سه رنده دا، فه زلی یاد (مه عنه ویه) در اووه به سه ر (خودی مادی) دا. نهم خاله زه ریفه ش په کنکه له شه قله کانی شیعری مهوله وی.

۲ - دیده‌م حیوان میقر از بین شهرتیت تیز که رد

دادات چه تابته‌ی ودصل چهو پهرش و یهرد

دیده م چاودکه م، چونکه مهقهستی بی شهرتیت تیز کرد و ناته په ردهی (رایلهه) ای و هصال و لهوسه رهوه دهرت کرد. یان، دیده م، تزووک مهقهست بی شهرتیت تیز کرد و په ردهی و هصلت ئه م سهر و سهر هه لینا (دراند).

تانته یا تنه نه نه داو و تاله ناسک و رایله لانه که جالجالوکه دهیان هینیته و
یه ده لین تهونی جالجالوکه. مهوله وی کرد ویه تی یه په ردی و هسل.

جوانی وینه که له ودادیه له ودصال دا، حاجزی هر دیلیته وه، با تهوداوه ناسکه شن بیت یان نه و نزیکیه له ودصلدا دروست دهکات که بهینی (من - تو) نیوهندکه، زور ناسک دهکاته وه. دهشکری ودصل، لیقا نه بیت. به لکورایه لیکی زورناسک بیت (دلبه رو دلدار) ی پیکه وه بهستبیت که مهق هستی بی شهرتی دراند بیتی.

۳ - شهرت یو تاچهستهی خهستهی مههچوریت

پاکتاوش که رف مهردهن چه دووریت

شهرت بی تا مردن نه جهسته نه خوشی دایرانست، له دووریت پاکتاو دهکات واته
نه جهسته خهسته کله کوچی توذا ماود، مردن به تهواوی له دووریت پاکتاوی دهکا
و دهیقهوتین.

مردن: هم جهسته خهسته که پاکتاو دهکات و نه جاتی دهداد، هم بهخیز و
چاکه چاوی لی کراوه، واته مردن نه جهسته يه له دووریت پاکتاو دهکات نه مجاره
مردن ده بیته و دلیل و دوری نایه لیت و نزیکمان ده خاتمه و. واته مردن دوریه کان
له ناو ده بات. له دو خانه دا تی ده گهین که ناکری خیرا به سه ریه ک واژه شیعری
مهوله وی دا تی پهرين.(مردن نه جاتم ده داد له دووریت)

نه شهرت و ئیقراره مهوله وی که له شیعر ددا به یانی دهکات شاعرانی نزیک
به سه ر ده می خوی و دواتریش له وینانه یان دروست کرد ووه به جوئی ههندی جار
خه لکی ساده تیکه لیان دهکات و شیعری خه لکانی تر ده دنه پال مهوله وی، که من خوم
زور جار توشی چه له حانی و راست کردن ووه یان بوم.

ده بی ئاماژه ش به و بدهین خه یالی خه لکانیک دواي مهوله وی چهند راز و شیعری
مهه نه ئامیز و قسیه چهند ماناو ته نانه شتی قوپیشیان دروست کرد ووه و داویه نه ته
پال مهوله وی. بق پوون کردن ووه هاوشیوه و شهرت و شویه نه شیعره
جهان شاراخانم ده نووسین. که له رنگه کوئرانی هه ورامی یوه گواز راوه ته وه و زوریک
پیان وایه شیعری مهوله ویه:

تا نه فه س به نه دهن نه یانه قه فه س

سیواي تو دیده شادن بون و دکه س

تاخاس ویم نه که ریسوای زه مانه

نه بون و ده سه رزان خویش و بینگانه

تاشکست نه ددم و دشای جوانیم

دنیا پر نه بق گشت جه نادانیم

تامینان خاتر نه‌بیز و ودگل

شهرتهن مهیل تو بهرنه‌شو جه‌دل

تا نه‌لف بالام وینه‌ی نون نه‌بو

تا مؤخ نه‌غرام گشت ودهون نه‌بو

تادیده‌م وه ئاو مروار ته‌رنه‌بو

تا گوشم جه‌سەمع تەمام که‌رنه‌بو

تا زوان نه‌دهم له‌نگ لان نه‌بو

تا نه‌عزای بەدهن گشت به تال نه‌بو

تا چراخ پوچ خاس نه‌بو خاموش

شهرتهن مه‌یله‌کەت نه‌کەم فەراموش

گەرچى ئەم تىكەلى يە لە ئەددەبیات ناسى دا جىنى نەگرتۇوە و مايەى سەرئىشە
نىيە، بەلام هەر بەدم خەلگى نەخويىندەواردۇ بەھەلە دەگوازرىتەوە. دەنا خويىنەرى
ھەميشە بەردەۋامى شىعىرى مەولەوى عادەت بە سەلىقەي ئەودەكەت وەرلەو روانگەوە
توانى ناسىنەوەي شىعىرى مەولەوى پەيدا دەكەت.

٤ - جە شوم پېشوم ئەلەجەد سەرای خەم

جە سەر واژەي ھون جۈي سەرچەمەي چەم

لە خاكى ئاماذهى پەلە نەحس و نەگبەتى، و جىيگە سەرى گۆرى خەممە، لە
سەركىدى خويىنى جۈگەلەي سەرچاوهكەي چاوما. ئەلەجەد، شويىنى سەر لە گۆريچەي
گۆپدا. ئەلەجەد سەرای خەم، شوم پېشوم، ئەو خاكەي لەسەر سەرى پەلە بەد بەختى و
خەم بېۋە كراوى مەولەوى. كە لەو ئاستەدا لە ئەنجامى بەرزبۇونەوەي خويىناوى
جۈگەي چاوهكائى.. ئاماذه كراوه بۇ روان.

جواني وينه که له ودادیه مهوله‌وي له ژير خاك و له ناو قهبرا له ثاست ئەلچەدى دا شوينى سەرى. هيئىنده گرياوە.. هوناوه‌کەي ھەن داوه و خاكى سەر قەبىرەکەي له ثاستى سەرى دا تەرببۇوه و خاكەکەي ئامادەي رۈوان كردووە. (سەرى پېرخەمى) ئەلچەدى له سەردووه پەين دار كردووە.

مهوله‌وی له نازک ته داره کیشا. ژیانه‌وی گیاو سه‌وزبوبون، ده‌گمه‌پینیت‌وه بُو خاکی به‌یاری یاران و دلیت سه‌وزدی سه‌رخاکی نیمه‌ش ددبیت‌هه قه‌رشی مه‌جلسی کی؟ لیردهش ددلی له سه‌ر خاکی ته‌ربووی سه‌ری من... که لافاوی خوین له سه‌ر چاوه‌ی چاوه‌مده‌وه سه‌ری گردوه و ته‌پی گردوه و ئله‌لجه‌دم پې له شومى و خەمە، خاکی سه‌ر مه‌زارى ئاماده ده‌کات بُو به‌یتى دواتر.

۵- وہ یوں نہ ہو بالا و خہت و کولم و فہم

سه روزه سه روزه و گول خونجه بدء دهم

بهبُونی (ههوای یادی) نه و بالاًو خهت (خهت و خان و زولفه) و ددم و کولمه سهروو سهوزه و گول و خونچه ددم بکاتهوه. (بوی بهژن و بالای) ههوای لهبارن بُه همل کردن بهسهر خاکی ثامادهی سهرهمهزاری نه م و سهوز بیونهکان. دهکریت بشلیین هاتنى بُونی (یادی) نه و بهژن و بالاًو نه گریجه و کولم و ددمه. دار و گیا و گول لهسهر مهزار و نه لجههدي مردوان دا سهوز دهبن و خونچه ددم دهکاتهوه (یان ددکمهویته ددم و دشاندن لاف لندان (لف و نشی مو، دتهبه).

۶- دلهی مهینه گاز سفتهی کوئی قهقهه‌س

نهیہ وہ نشان تم موزو دی کھس

دلهی به مهینهت برینداری من، که سووتاوه و بودته کوی قهقهه‌س، نه بیته نیشان و نیچیری تیری برزانگی هیچ که‌سی. و دهکری نهم شیعرهش به رینه هه رزه‌لی بی عهنبه‌ری یهود و بؤ نه نووسرا بیت، چونکه له به‌یتی (۲) دا. مهق‌ستی بی شهرتی له‌وسل نه دریت و دووله‌تیان دهکات (وهصل یهک ته‌نی عهنبه‌ر و مهوله‌وی) لهت بیونی تانته‌ی وسل ریک چیابوونه و دیانه. به‌یته‌کانی (۶، ۵) شهرتیکه مهوله‌وی دهیکات،

کاتی مردن به تهواوی جهسته‌ی فهتواوی دوریت لهناو دهبات و لهسهر نه‌لجه‌دی پر
لهسهری غم و محنه‌تی من که پرده له یادی بهزون و بالات که دیسان نه‌و یاده، لهسهر
خاکی مهزارم سهرو سهوزه گول و خونچه‌ی ودک بهزون و دهم و زولف و کولمی خوت
سهوز دهکات، نه‌بیت نه‌م دلم نیشانه‌ی تیری موژه‌ی که‌س نه‌بیت.

میقرازی بین شهرتی: شهرتی دلداری و دولبه‌ر پیکه‌وه ژیان و پیکه‌وه مردن،
مردنی یه‌کیکیان به جن نه‌هینانی شهرته. که نه‌مهش ههر له کونه‌وه بوده‌ته ته‌عییری
دلداری پته‌وه و راسته‌قینه.

شین و هه‌ردوبیما با ههر یووه بو نه‌ک یواما مه‌ن شیت و لیوه بو

له به‌یتی (۴) دا زدری‌پیه‌که له‌وددایه‌که جهسته‌ی خهسته‌ی دهدی دووری (بین
عه‌نبه‌ری) ههر بو نه‌وه باشه مه‌رگ له‌ناوی به‌رینت و نه‌یهیلیت. له‌(پاکتاو)یشا
تیده‌گهین که مه‌وله‌وه پاریزه‌ری چهندین وشه‌ی پرسنه‌نه که نیمه لامان وايه تازه‌ن. وه
له کوتا به‌یتا (سفته‌ی کوئی قه‌قنه‌س) داهینانیکی تره، له‌سهر دارشته‌ی کوئی زوخال
دروستی گردووه، نه‌مهش ناماژه‌یه به زیره‌کی مه‌وله‌وه له گه‌ران به‌دوای زمانی
تایبه‌تی خوی و بین زاری له زمانی باو و هه‌ست کردن به بین گیان بیونی وشه و سوانی
له نه‌نجامی هه‌ردم و هه‌رسات به‌کارهینانی له یه‌ک جوئی واتادا.

۱ - بی نازدن نه سباب نه سب و سواریت

بی که یفه نه ساس خاصه شکاریت

شمک و تفاق نه سب و سواریت بی نازه و که ل و په ل تایبہت به راویشت بی که یفه.

وهك له دیوانه که دا نووسراوه {دیوان ۱۰۰} مهوله وی نه شیعره بی بهناوی مه حمود یارو هیسه و نووسیوه، له لا وانده وهی عبدالرحمانی جوانه مه رگی کوری دا. مهوله وی (۵) پارچه شیعری بی لاؤانه وهی نووسیوه. بینجگه له شیعر پرسنه نامه فارسی ثاراسته باوکی کردووه {یادی مدردان بد رگی دوودم ۴۷۱}. (د. انور قادر و ماموستا محمد علی قه ردخی له سه رنه شیعره پرسانه ناکوکن مشتوم بیان کارله پر ژذکه نیمه ناکات) ناماژه دهکات به به جیمانی که ل و په ل تایبہتی مردووه که، که له نه مانی خاوه نیاندا بی ناز دهکون که ل و په ل کانی نه تایبہتن به سواری و راوشکاردوه. که ده بی سوارچاک و راچیه کی باش بوبیت.

۲ - یاوه ران جه مه ن، واده شکاره ن

ئای لال بام صهدای تو نادیاره ن

یاران و دوستان کوبونه و واده را و شکاره، ئای لال بم دهنگی تو دیار نیه ته رکیبی (واده شکاره ن) له شوینی تریشدا به کار ده بات.

۳ - پنهانه ن سیمین واره که ت

شیوه کوتاه ن یادگاره که ت

شاراوه ده روحساری زه ریف و سپی و جوانت (سیمین- سیمین وار- سیمین عوزار) وه ته نه یادگاره کانت به شیوه کوتاه ماون، هه مهو شته کان ماون بینجگه له خوت که دوای مردوو به کوتاه له پرسه گیراندا نمایش ده کریت، مهوله وی زور باش له که له پوری

کۆمەلەگەکەی و داب و نەریتەکانى سوودى وەرگرتۇوە ما مۆستا حەكىم مەلا صالح و مامۆستا حەممە رەشىدى ئەمېنىڭ ئاورىيان لەم بابەتە داۋەتەوە و چەند نمۇونەيەكىان ھىچناوەتەوە {مەولەوى تەقىنەوە زمان حكىم مەلا سالح ل ۱۶۶ و كىنگە بىزىگەشت مولى كىردى} كۆ نمۇونەتى تىرىش زۆرن لايى مەولەوى كۆتەل گىپەن يان ئالاتى كۆتەل نمايشىكى ترازىدى يەوزۇر جاربۇ گەورە پىاوان كراوه و لە ھەوراماندا زۆر بىرەسى ھەبۈوه {بىرۇانە سرووتە دىنى و كۆمەلایەتىيەكانى خەلکىن ھەورامان. نەيوب رۇستەم ل ۶۶-۸۸}.

٤ - خەيان بالات نە ئايىنه چەم

سەبتەن چۈون يادت نە دلەى پېرخەم

خەيانى بالات لە ئاوىنە ئاومدا نەقش و جىڭىرە، وەك يادت لە دلەى پېرخەمما.

(خەيانى بالا) بە خەيان بالاي دىننەتە پېش چاو و، وىنە ئەگىرى و لە چاودا دەيشواتەوە و داي دەنى چاو رۇلى سەرەكى لە گىرته و وىنەكاندا ھەيە.. بالا جەستەيە، چاو وىنە ئەگىرى و... دەسکەوتەكى ئەنلىكىن خەيان كاتى بەرەو بەزىن و بالا مادىيات دەپرۇن، چاو دەيان گىرى، لە چاودا دادەنرىن، بەلام يادو يادەورى و ئەندىشەي مەعنەويات بەرەو دل دەچىن و لە قۇلى دا جىن دەگىرن، گەر تەواوى ھەستەكەن لە دەست بىدات، ھىشتا ھەر يادەكەن لەناؤ ناجىن. لەو ترسەدایە كە مەولەوى نىوهى بەيتەكە دەچۈنن بەنيوەكەي تر، (خەيانى بالا لە چاودا) وەك (يادە لە دلدا) لە نەقش و جىڭىردا. وەك قايمكارى يەك بۇ ئەگەرى بەيتەكە دواتىر، لە دل و چاودا ئازىزى داناود.

٥ - دل گوم بۇ ياكەش مەنزىلگە ئەنلىكىن

چەم گوم بۇ ياكەش دلەى پېرخەمەن

دل گوم بىت، جىڭىه ئەو مەنزىلگە چاومە، چاو گوم بىت جىڭىه دلەى پېرخەمە. دەكىرىت لە مەنزىلگە ئەنلىكىن... ئاماژەيەكى زىرەكانە وەرگرىن بۇ ئارامگاي خوا لى خوش بۇو، كە گۆشە ئاخانە قاى تەويلەيە، لە شوينى تردا مەولەوى دىيارى كردووه.

لهچه م گوم بودا.. دهچیه ود سهر هاوکیشەی (دیده دیه سهرو دیده دل) که
مهوله وی تهوزیپی کردوون و واجبی بۆ دیاری کردوون ود رەنگە کویر بونی
مهوله وی، که دووسالی دوای نەم شیعره بود، بمانخاتە ود بهر دەم نەم هاوکیشەیە. چوون
نەم خوالیخوش بود ۱۲۹۶ مردووه، مهوله وی ۱۳۰۰ مردووه، که عەنبەریش بهر لەم
میزروانەیە.. ود رەنگە تۆماری خەمەکانی تىكەل کرد بیت و شیوه ن بۆ تهواوی
كارهساتە کان بکات.

٦ - دل دایم ود ویر نەو خەیال شادەن

چەم قایم مەشغۇل نىگاى نەو يادەن

دل هەمیشە بە بیرى نەو خەیال شادە، يان دل هەمیشە بە بیرى خەیالى بالاى
نەو... کە لە چاومايە، شادە، چاويش زۆر قایم مەشغۇل نىگاى نەو يادەيە (يادى نەو لە¹
دلدا) واتە دل هەر دەم بە بیرى نەودى كە خەیالى بالاى لە ناوجاومايە ئاسوودە و شادەو،
چاويشىم زۆر بە پەتھوی و قایمى سەرقائى نەويادەيە وا لە دلدا. پەيوەندى كارييگەری
نىوان چاو و دل لە ئەقینداريدا سەرنج بدەن.

شیعری نویمه

۱ - بهلن خالوکهم قهديم دهستورهن

پهی مهی زدهی مهی کهباب زهروورهن

بهلن خالوکهم له کونهود دهستوره که مهینوش و مهی زده، کهبابیان پیویسته. بق
مهزهی مهی کهباب پیویسته.

گه رچی بونهی له دایک بوون لهم شیعرهدا (کهباب و خوی یهکه) زور ساده و بی
نهرزه، بهلام مهولهوى له چند بهتیکدا ئەم نان و کهباھی دوست دهباتهود
خزمەتی عیشق و دهرد و ژان. دوستیک نامه و کهبابی بق مهولهوى ناردووه، ئەو
دوستهش دهبیت یهکن بىن لهوانهی که مهولهوى به خالو ناویان دهبات. مهولهوى مهی
نوشی کونی ریگهی عیشقا و نیچیری ناو ئەو داوهیه. دوستیش بهههمان دهردی
مهولهوى چوود، بؤیه ئیش و زام و نمهک، بابهتی شیعرهکهیه له وهلامی نامهکهدا.

۲ - نامه و کهبابت وه مهعدوم یاوا

ئەوش نهپووی چەم ئىد وه دەم ساوا

نامه و کهبابت به دهستی مهعدوم گەیی، ئەوی نایه بان چاو و ئەمی خسته ناو
دەم. هونهرى پېچان و كردنەوە ھەیه (چاو- نامه- دەم- کهباب).

۳ - گەرد دهرد ئیش دهروون بەردەوە

عەشقەکەی قهديم تازەگەردەوە

گەرد و تۆزى دهردى دهروونى لابرد (تۆزى دهرد و ئیشى دهروونى لابرد و عەشقە
کونهکەی تازە كرددەوە) راچەکانى دیوان له زور شویندا تواناي دەرختىنى ماناي شیعرى
و ستاتيکاييان نەبوود، چونكە مامۆستاي بەھەشتى زياتر ئەو دەمە کاري لهسەرگۈ
كردنەوە و نە فەوتان كردوھ کاري ئەو دنياي ရاست بىت. سفرەوخوانى ئەونەمرەش
نەبوایله كوي بىزىيانىيە.

کاتی تۆز و گەرد لەسەر ھەرشتی بنووسى. دەیشاریتەوە و کۆنی دەکات، يان نایەلیت بەتەواوی خۆی دەرخات. دەردی ئىش، لای مەولەوی تۆزى لى نىشتۇوە و ھەردەم تازدەبى يەکەم وون كردووە. كەنەمەش نابىت، لادانى تۆز لەسەر دەرد. خستنەوە رپووی (دەردی ئىش) و جارىکى تر نوى بۇونەودىتى، كە ئەمەش جۆرىكە (لە نوى كردنەوە تعمیر) كە بۇ بەيتەكە كراوه. ئەمەيە ستراتىزى كە مەولەوی لە شىعرا پەيرپەوی دەکات و زمانى پى دروست كردووە. بە جۆرى كە زۆر جار ئىمە نەتوانىن بىگەينە مانا.

٤ سېرت جە ئىشاي زام نە وەرده بى

ئىضھارت پەرى ئەمەك كەردە بى

تىرت لە ئىشى زام نەخوارد بۇو، داواي خويشت كرد بۇو، بۇ زام.

ئەمانە ۋالەتن و جوانى يەكەلای مەولەوی لەعرفانى بەيتەكەدايە. نامە و دىيارى نىوان دوو دۆستەكە عەشقى كۆنيان تازە كردوەتەوە و كەوتونەتە وە بىرى دەردو زامەكانيان لە عەشقە.

دەردى عىشق لای عاشق، تا ناسۇر و بە ئىش و بى نارام بىت تا بى دەوا و بى هەتوان بىت عاشق گەرمىر و سەرحال ترە. بۇيە عاشق ھەميشە تەماعى بەزۆرى دەرد و خراپى ئىش و سۆي بۇونەوە زياترە، چونكە ئەمانە مەرحة مەتى زىاترى مەعشوقن مەولەوی بە دۆستەكەي دەلى.

تولە ئىشى زام تىرت نەخواردۇو و داواي خويشت كردوه بۇ سەر زام، چونكە ئىشى زام، ھەم كەمە و ھەم بى تام. خوى، ئىشەكە زىاتر دەکات و خۇشتى دەکات. دەبىت سەرنج لە (خوى) بىرىت كە ئىشى زام زىاتر بەكزە دەکات، ئەوكاتەش دەردى عىشق دەگاتە ئاستى تەماعەكانى عاشق. و خودى دەرمانە بۇ عاشق وەزىفەي خوى خۇشە كردىنە.

له عه طاردوه باشت له وينه که ده گهين، عطار فه رمooویه تی:

عشق بى درد ناتمام بود

کز نمک ديك را طعام بود

نمک اين حدیث درد دلست

عشق بى درد دل حرام بود

۵- جه من نمهك داي، جه قاصد كيشان

جه تو زامهت داي، جه زامهت نيشان

له من خوي و له دليل هيئنان و له تو زام و له زاميش نيش و زان. لم به يتهدا
مهولهوي حه كيمه و ددوا دهنويني بـ دوسته که، دهبيت له تمريقه تدا و لاي ثه هلي دلان
پله يه کي هه بوبهت، که و هسيه ته که شيخي سراج الدين به لگه شوين و پايهد
مهولهويه گوقاري رامان ۲۱ له باره باودنامه خه ليفه يه تي مهوله ويده وده} شيخ له
ودسفي مهوله ويده دهلى زاناي رهبانی سه دهفي گمه هه ره مه عاري و مه عاني ثه ستيره
بورجي نيو ثه ستيره کانی ئاسماني به خته و هری. بـ ده ردی عيشق و تمريقه تي عاشقان و

دینی مهحبوبان و مهربانی عاشقی زام نیشانه‌یه، که‌واته دوسته‌که‌ی عاشقه ئه‌میش بؤ
زامه‌که‌ی، خوئی ده‌دات، دلیل خویکان ده‌گه‌یه‌نیت (تامی عیشق) ئیتر زامی به خوئی
کراو نابیت بیانوی هه‌بیت بؤ نه نیشان، که‌واته زامی به نیش نیشانه‌ی عاشق بوون
گه‌وره‌تر ده‌کات. ده‌کرئ نیبره‌رو و درگری خوینکه پیچه‌وانه بکینه‌وه یانی
(ئیضهارت) له‌دیپری چواره‌مدا به نواندنی خویکه لیکبده‌ینه‌وه. نه‌ک داواکردن.

۱ - بهتیهی کارخانهی نوسای بەغدايی

درومان وە تای نە ئاشنایي

عابای کارخانهی وەستاکانی بەغداو، دووراو بە تائی دەززووی ئاشنایي.

پېش کاره نایابەکەی مامۆستای مدرس دیوانەكان ئەم شیعرەيان بۇ (شیخ ضیالدین) دیارى كردووه، پیرەمیردىش لەوانەوە رۆحەکەی وەرگىراوە، لەسەر ئەم شیعرە نووسراوە بۇ شیخ ضیالدین نووسیوه.

ج پیرەمیرد لە وەرگىرانەکەی داو ج مامۆستا گۈران لە وتارەکەی دا كە ئەم شیعرە بە پەخشان راڭە كردووه وايان پېشان داوه مەولەوی ناردويەتى و شیعرەکەيان بەرەو كەسى دووەم ئاراستە كردووه. هەرچەندە مامۆستا گۈران، مل پېچ ناو دەبا لە برى عەبا، بەلام زىرەكانە دەننوسى ئەوكەسەئى دیاريەکەی بۇ چووه (كاك ئەحمدە) پريسى يە {مەولەوی و شیعرى موناسەبەت گۇقىارى بەيان ژمارە ۳۱۱۹۷۵} بەھەشتى مەلا عەبدولكەريمىش لە دیوانەکەدا دەننوسى بۇ دۆستىكى نووسیوه كە عابايەكى هاوينە ئەناردووه. مامۆستا حەكىم مەلا سالىح ناوى دۆستەکەی بە كاك ئەحمدە پريسى نووسیوه {مەولەوی حەكىم ل ۹۱} و لە هەمووان زىاتر لە (مەجزوبەكەی دا دەقى شیعرىكى كاك ئەحمدە ئەناردووه، كە ئەم شیعرە مەولەي دەبىتە وەلامى، وەلامەكەشى نووسیوه.

كە دەبىي كاك ئەحمدە لەگەل عەباكەدا ئەم شیعرەشى بۇ مەولەوی نووسىبىي:

عەbam كىاستەن تان و بۇ بى عەيپ

سوّقاتەن پەرىت توی رجال الغىب

ورازيان وە زولف نە و عروسى دل

بۇش گىرتەن نەناف ئاھوی نەساسل

ههـر تـالـهـيـش زـيلـهـيـ سـهـمـتـورـيـ دـارـوـ

هـهـر نـالـهـيـش نـامـيـ دـلـبـهـر مـهـشـمـارـوـ

هـهـر شـهـو وـهـ مـهـ خـفـيـ زـيـكـرـيـ لـهـيـلـ مـهـ كـهـيـ

قـامـتـ وـهـ صـهـهـبـاـيـ مـؤـبـهـتـ كـهـيـلـ مـهـ كـهـيـ

نـالـهـيـ بـيـ صـهـدـاتـ وـهـ سـهـقـقـيـ گـهـرـدـوـونـ

بـهـرـمـهـشـقـ وـهـ كـوـيـ فـهـنـاـ بـوـونـ

نـهـ وـ سـاتـهـ وـهـخـتـهـ مـهـجـزـوـوبـتـ وـيـرـ بـوـ

بـاـ نـيـمـهـيـجـ دـلـمـانـ هـهـدـهـقـ تـيرـ بـوـ

{بـهـشـيـكـ لـهـديـوانـيـ مـهـجـزـوـوبـ لـ ۵۲}

كـاكـ نـهـ حـمـهـدـيـشـ هـيـنـدـهـيـ مـهـولـهـوـيـ نـاسـكـ وـهـسـفـيـ عـابـاـكـهـ دـهـكـاتـ. بـگـرـهـ جـوـانـتـرـيـشـ
بـوـيـهـ مـهـولـهـوـيـشـ لـهـوـلـامـهـكـهـداـ عـابـاـكـهـ وـ بـهـكـارـ هـيـنـانـهـكـهـيـ بـوـ خـوـيـ وـهـسـفـ دـهـكـاتـ.

۲ - سـفـيـدـتـهـرـ جـهـرـگـ مـهـيـنـهـتـ گـازـهـكـهـمـ

نـازـكـتـهـرـ جـهـنـازـ جـايـ نـيـازـهـكـهـمـ

سـپـيـ تـرـ لـهـ مـهـرـگـيـ مـهـيـنـهـتـ گـازـمـ وـ نـازـكـتـ لـهـ نـازـيـ خـاـوـهـنـيـ جـيـ نـيـازـمـ، وـاـتـهـ
عـابـهـكـهـيـ كـهـنـارـدـوـوـتـهـ سـپـيـ تـرـهـ لـهـ مـهـرـگـيـ مـهـيـنـهـتـمـ وـ نـاسـكـتـهـ لـهـ يـارـ. دـهـتـوـانـيـنـ لـهـ جـيـ
نـيـازـداـ بـوـ نـهـنـدـامـيـ نـاسـكـ وـ سـپـيـ عـهـنـبـهـرـ بـگـهـرـيـينـ. شـوـيـنـ جـيـ نـيـازـبـيـتـ نـازـيـ
چـهـنـدـجـوانـهـ.

عـابـاـكـهـ سـپـيـ يـهـ... وـهـ كـفـنـ. لـهـ مـهـرـگـداـ وـ نـاسـكـهـ وـهـكـ يـارـ لـهـ نـازـداـ،

مامـؤـسـتاـ نـهـرـدـلـانـيـ لـهـ بـرـيـ (ـمـهـرـگـ)ـ (ـجـهـرـگـ)ـ نـوـوـسـيـوـهـ وـهـ بـيـنـ وـاـيـهـ لـهـگـهـنـ
شـيـعـريـكـيـ تـرـداـ يـهـكـ شـيـعـرهـ وـ بـوـ نـهـ حـمـهـدـ پـرـيـسـيـ نـوـوـسـرـاوـهـ {ـدـيـوانـيـ مـهـولـهـوـيـ سـوـرـانـيـ
نـهـرـدـلـانـيـ لـ ۳۱۶}ـ هـهـرـوـهـهـاـ مـامـؤـسـتاـ حـمـهـهـ رـهـشـيـدـيـ نـهـمـيـنـيـشـ هـهـمـانـ رـايـ هـهـيـهـ وـ
دـهـنـوـسـيـ تـاـ بـهـ نـيـسـتـهـ نـهـمـ بـيـسـتـوـوهـ بـلـيـنـ مـهـرـگـيـ سـپـيـ هـهـرـچـهـنـدـهـ مـرـدـوـوـكـاتـيـ كـفـنـ

دهکنهن سپی پوش دهبیت، بهلام لیرهدا باسی مهرگه نه مردوو {میپرهجانی مهوله‌وی ۲
ل۲۹۵} بهلام لای نه‌هلى عرفان خودی مهرگ و مردن ماناو مهغازی تریان ههیه و
چهند جوریکی مردن ههیه. مردنی سوورو سپی و سهوزو رهش {فرهنه‌نگی سفیانی
دیوانی جزیری و مه‌حوى ل ۳۱۱}

۲ - چوون لونگ مه‌جنون بدھوش وہ کؤلدا

بگیلو وہ دهشت پای سارای چؤلدا

وهك (جل یان شپو شیتال)ی مه‌جنون بیدم به کؤلدا و بگه‌ریم به دهشت و پای
سارای چؤلدا.

تهشیبیهی عه باکه و خوی به (لونگی مه‌جنون. تاکی مه‌جنون) له‌ودایه که مه‌جنون
تاکه جل و رایه‌خی فه‌قیرانه‌ی سه‌رشانی... که همر نه‌هودی بووه، نه‌میش له قیمه‌ت و
به‌هادا و هردم هاوری یه‌تی دا دهلى عاباکه‌ت جل مه‌جنونه... و خویشی دهکاته
مه‌جنونی ویلی دهشت و سارای چؤلهاوانی. هردوو کرداری (بدوش - بگیلو) لای
پیره‌میردا دراو نه‌ته پان که‌سی دووهم... له‌وهش دیاریه‌که دهبیت لای مه‌وله‌ویه‌وه
ده‌چووبیت و مه‌وله‌وی به بونیراو بلن بیده به کؤلتاو پیوهی بگه‌ری، که دیاره
هله‌لایه.

وهك لونگی مه‌جنون بیده به کؤلدا

پیوهی بگه‌ری به سه‌حرای چؤلدا

مه‌وله‌وی دهلى:

وهك لونگی مه‌جنون بیدم به کؤلدا

(لای نه‌ردہ‌لانی) پیوهی بگه‌ریم له دهشتی چؤلدا

وهك لونگی مه‌جنون شه‌ریک دروست کردنی بُو مه‌جنون و جووت بوون و
هاوری بُو په‌یدا بوو.

٤ - جار جار بهوگشت دهرد نهدامهتهوه

بهو قامهت وشك پر زامهتهوه

جار جار بهو همه مگه دهردی پهشیمانی و بهو بالا وشك و رهقهی پر زامهت و
مهینهت باردهوه. که (خودی مهوله‌وی) یه. لهم بهیتهوه وورد وورد پینگهی نهوه خوش
دهکات (که خودی) خوی بکاته بالایه‌کی وشك و پر مهینهت و زام و حمه‌سردت، ناه
هم‌لکیشو و هنهنase سارد، به دهردی هه‌رددم پهشیمانی، عاباکه‌ش به‌سه‌رشانی
قمه‌یافه‌یه‌کی لهو چه‌شنه‌وه، ده‌بیته به‌یداخی سه‌رمه‌زاران، بویه مهوله‌وی (داریکه به
نالاوه - لمه‌سه‌رمه‌زاران روواوه... ود هه‌م ده‌توانین هه‌لسوکه‌وته (هه‌م مردووه - هه‌م
زیندووه) له‌گهان مهوله‌وی دا بکهین، که مه‌جنونیش به حال ماوه. بویه (سفیدی هه‌رگ)
لهم روودوه هیچ نوقسان نابیت... نه‌وکاته‌ش که مهوله‌وی له چویه‌کدا روحی سپارد
جهسته رهقه‌که‌ی ودک مه‌جنون به عاباکه‌یه‌وه، ده‌بیته داری سه‌رمه‌زاری.

٥ - شنؤی هنهنasan نه سه‌ر دیاران

شانوش چون به‌یداخ نه سه‌رمه‌زاران

شنؤی هنهنasan لمه‌سه‌ر دیارانه‌وه بیله‌رین (بیشه‌کین) ودک نالاو به‌یداخی سه‌ر
قمه‌بران.

واته هنهنase ساردو هه‌لکیشراوه‌کانم به دهردی پهشیمانی یه‌وه، دینه ده، به‌سه‌ر
شاخدهوه له عاباکه دهدن و ودک نالائی سه‌ر قمه‌بران ده‌یشه‌کینیت‌وه. که نه‌م جوژره
هم‌لسوکه‌وته لای مهوله‌وی سه‌یر نیه. له شوینی تردا خوی ده‌خاته گوژ و لمناو گوژدا
له جوگه‌له‌ی چاوی یه‌وه فرمیسک هه‌لده‌گری و مه‌زاری خوی پی‌ته‌ر دهکات.

جه‌شوم پر‌شوم نه‌لجه‌د سه‌رای خه‌م

جه سه‌روازه‌ی هون جوی سه‌رچه‌مه‌ی چه‌م

ده‌شکری (شنؤی هنهنasan) له باری نه‌ناسراوی گشتیی دا وه خوینین که شنؤی
نه‌ناسه‌ی عاشقانی هنهنase ساردي تر لمه‌سه‌ر دیارانه‌وه هه‌ل کات، عاباکه‌ی نه‌م بلره‌رین
ودک به‌یداخی سه‌رمه‌زاران.

بەمەش وىنەكە كراوه دەبىت و رەھەندى نەمرى ھەلەگریت و خودى مەولەویش
دەبىت دارى سەر قەبران.

كالى ئەحىمەدى پۈريمسى

۱ - بالای ژالای شهنج صهد بهلا پیوهن

دووکانچه‌ی شادی دردینان شیوهن

بالای بهرز و شوخ و شهنج صهد بهلا پیودیه، بو تیکدانی (بازاری زهوق) دوکانی شادی بیماران (دردیداران). دهشگونجی (شیودن) بهوینه بیت و بهیته‌که تهشیبیه بیت، چونکه مهوله‌ی زور سهیر داهینانی له و هونه‌رهی رهوانبیزی دا کردووه... بهم پیه یه دهبیت بلین بالای شوخ و شهنج و رهنجاو رهنجی صهد بهلا کردووه، ودکو دووکانی شادی دردینان، چپری وینه‌که رامان دهکیشیت بو راشه‌ی تر. دوکان له‌ودها شاده که پره له شت دردیداریش پره له نیش ودهرد.

بالای بهرزی یار صهد بهلا پیوه‌یه (دهکریت له ژالا دا تیپن له سوبای بهلا بینینه پیش چاو که دهسته‌ی صهد که‌سین) ودک دووکانچه‌ی شادی بیماران... یانی چون دردیدار به دردی زور دووکانه‌که‌ی شادیه‌تی. نه‌مهش پیکه‌وه گونجامی (اجابیات سلبیات)ه دردو بهلا. له بالای یاردا جنی گرتووه. شادی له دووکانی دردیداراندا.

دهشگونجی (دردینان بهکو.. نیچیره برینداره‌کانی... صهد بهلا) بالاکه بن، وه تیکدانی دوکانی شادی دردیداران به قهزاو بهلا بالاکه‌ی چووبن.

۲ - دل مدق وه دهم نیش نیشه‌وه

بی وه قهزای سه‌خت دیده‌ی ویشه‌وه

دل نهدا به‌ددم چزوی نیشه‌وه، وه بwoo به قهزای سه‌ختی دیده‌ی خویه‌وه.

له دیوانه‌که‌دا هاتووه که بهرامبه‌ر جوانی و تراوه که پیر بwoo. یانی خودی جوانه‌که نه‌یتوانیوه باری جوانی خوی هه‌لگری و خویشی بwoo به داوی بهلا که دیده‌کانی خویه‌وه. دهکری قول تر و که‌من دوورتریش بروین.

نه‌هو یاره‌ی که بالای خاوه‌نی صهد بهلا یه (کینایه له جوانی که دل زور ببیکن) وه به‌ناردنی نه‌هو بهلا یانه بو دلان... دل به نووک و چزوی نیشی بهلا کانی ده‌پیکیته‌وه.

دواجار خوی پیوه دهبن... چونکه ری لهدلیک دهکه ویت که مهندزی خوی بیت و نیتر خوی بپیکنیت و هئم (ماناوا، مفهومه له داستانه نهفینه کاندا) همه و مهوله وی سوزه وینه کهی له و تانه چنیوه. له نیوان (نیش، نیش، ویش) جیناس همه.

نهم سوزه پیکرانی نازارانه به تیری جوانی خویان نمودنی له شیعری پیش مهوله ویدا همه و لموباره و شیعریکی یوسو ناسکه وی که چوته ناو چهندوچونه نهده بیه کانه و به تایبته لای ماموستایان (محمدعلی قهرداغی و نهنوری سولتانی و حهکیمی مهلا سالج) به لای منه و حکایه ته که بهم جوړه:

نه گهر دروست بیت به ریزاد خانی ژنی خان نه محمد تووشی ده ردی (سا) بووبیت. وک ماموستا حهکیم ده لیت (دیوانی بیسaranی حکیم ل ۴۹۱) نه وه براوته سه ر بابا شیخ که شه خس و رهنه نه و نه خوشیه گرتبیته خوی. و له ههوراماندا چهندین پیر و وهلی ههن که بونه و مه رجه عی چاره سهربیو نه خوشیه کان. (له ناو هدا بابا حهیرانی و بابا شیخ ههن. زیانیان زور پیش سه رده می بیسaranی بووه. په مزور پرازی نه و پیرانه و تیکرای ناوه کانیان نزیک ده بنه و له سه رده می پېرشالیار) نه م با به ته سوزه و نیلامی شیعره که (جه بیسaran مان..... یا پیر بابا شیخ جه بیسaran مان) ی یوسو ناسکه و نه و بؤ خوی نووسیویه تی و ثار استه کمی نه کرد و من لام وايه دواتر بیسaranی له خوشی شیعره که یوسوه و بوده نوینه ری بابا شیخ و وهلامه شیعری (یوسف کهم نیه نی) نووسیو و سه رجاوه ده ده که ده خاته و نو بالی جوانی هه مان نازارو جوان به تایبته و له یلا به گشت. و اته ساتی نو سینی شیعره که یوسف قسه کردن له گهان به هره یان غایبد. کوتای شیعره که لای سولتانی و قهرداغی له یه ک نزیکه و لای ماموستا حهکیم ناوی راستی بیسaranی براوه. که من لام وايه سه رهتای ده سکاری کردن که بوه و له پیناو نه و خهیاله دا کراوه که بؤ چوونی (بؤ بیسaranی نو سینی شیعره که بسنه لینر).

دیاره نه مهی نیمه ش هه ری چوونه و ناسه پینری. سه رنجیکی تریشم همه وی که له هه ناوی دوو تیکسته که و هه لقو لاوه نه ویش نه ویش که دیدی دوشاعره که ده ده خات له وی مردوو به چاک یان خراب ده خلی به سه ر زیانی زیندوانه و نیه بیر کردن و وی نیمه وی ده سه لات به شه خس کان ده به خشی. نه مهش دو شاعره که جیاده کاته و له کوی

بیر کردنەوەی خەلکەکە. لە بەر دوور نەکەوتنەوە و دریز نە بوونەوەی بابەتەکە
شیعرەکان ناگوازینەوە و خوینەر بۆ بەراورد و خویندەوەیان سەیرى نەم سەرچاوانە
پکات: ۱) کەشكۆلی کەله پورى نەدبى کوردى بەرگى دوودم ل ۱۵۶-۱۶.

۲- دیوانى بىسaranى حكيم مەلاسالج ل ۴۸۸-۴۹۱

۳- کەشكۆلە شىعرىتكى كوردى گۈرانى. نەنودرى سولتانى ل ۳۶..

۱ - بکیانه پهیکن و یارانه وه

پهی کن پهی مهجنون بیارانه وه

پهیام و پهیکن له گهان یارانا بنیره (فروستاده) بؤ کی؟ بؤ مهجنون بیهیننه وه،
مهوله وی به شیخ بهاالدین دهلی، ودقی بہ نامه وه، بنیری به دوای شیخ عمر ضیاالدین
دا که تؤراوه و تهوله وی به جن هیشتوده، با بیهیننه وه. له دیوانه کهدا پارانه وه
نووسراوه. نیمه شوین رای مامؤستا حه کیم که وتن و (یارانه وه) مان به درووست تر
زانی {مدوله وی حکیم ل ۹۱}. وه پهندگه گیروگرفتی، جن نشینی و ارشاد کردن له نیو
هندی له شیخاندا هه بیو بیت که نیره جنی نه و باسانه نی یه. مهوله وی له سه ردمنی
شیخ سراج الدین دا چهندین جار (ودقدی دان وسان) بیووه و پهلوی زور و ناشکرای له
ریک که وتن و ناشته وایی دا بینیو، دیارتین نوینه رایه تی کردنی (هاوریی له گهان
نه بولودفا و مهلا نه حمهدی نودشی دا) بیووه، بوسنه.

پهندگه ویستبیتی به شیخ بهاالدین بلی با بچم به دوای شیخ عومه ردا بیهینمه وه.
که شیخ عومه ر چووته مه ریوان، وه پهندگه مهوله وی پیش بینی رو و داوه کهی نیوان
فرهاد میرزا و شیخی بهاالدین کردبی، که دهگاته شهپر، وه ترسی بووبیت شیخ عومه ر
بکه ویته به ره کهی تره وه... که نه م بابه ته قله می شاره زایانی نه و بواره میز وویه و
جوئی پهیوندی خیزانی گهوره و رابه رانی دینی و سیاسی نه م میله تهی دهوی.

۲ - مایهی بی مهیلیت بشارانه وه

با باست نه شو به شارانه وه

مایهی بی مهیلیت بشارانه وه و دهندگ و باست نه پروا به شارانه وه. واته شیخ
عومه ری برات ته و للا و دور بیت، ده بیت مایهی بلاو بیوونه وهی باس و ناوی بی
مهیه لی تو، بؤ ناو بانگی تو خرابه، نه م شیعره چهند گرنگه له رووی ده رخستنی
پهیوندی نیوان رابه ره کانی نیمه و ململانی کانی دسه لات (دینی - دنیایی) هیندesh

به لگه‌یه کاتی که شیعر و دزیفه‌ی تری را گهیاندن و درده‌گریت، چهنده لواز و ناشیرین و دوره له خهیالی به‌رژی هونه‌ری، نیمه له میژووی نه‌دبی نویماندا له و جوئه شیعره‌مان زوره ته‌نامه‌ت لای گورانی رابه‌ریش، نه‌م شیعره‌ی مهوله‌ویش دیاره، که زوره له قسه ده‌چیت.. و دوره له دنیای شیعريه‌تی.

بؤ باس و خواسی ناوه‌رکه‌که‌ش دیاره سارديبه‌ک له نیوان بها‌الدين و شیخ عومه‌ری برایدا هه‌بووه، و دووهمیان توزاوه. نیمه ده‌زانین شیخ عومه‌ر له خزمه‌تی باوکیا خویندوویه‌تی و ته‌ریقه‌تی و درگرتووه. به فه‌رمانی شیخ عوسمانی سراج‌الدین باوکی له خزمه‌تی شیخ بها‌الدين برآگه‌وره‌ی دا خه‌ریکی سلوك و نادابی ته‌ریقه‌ت بووه. هه‌ر به فه‌رمانی شیخ عوسمان سراج‌الدین باوکی نیجازه‌ی خه‌لافه‌ت و نيرشاد له‌لایه‌ن شیخ محمد بها‌الدینه‌وه دهدريته شیخ عومه‌ر ضیالدین. دهقی نیجازه‌که له یادی مه‌رداندا بلاوکراوه‌ت‌وه {یادی مه‌ردان ب ۱۵۱-۱۵۳} و له‌ناویدا شیعریکی فارسی هاتووه، که ئاماژدیه‌کی نزیک ده‌داد له ئاشتی -توزان -باش- خراب... هتد، دهق‌که‌ی خراب نی یه بنووسيين.

زیک شاخیم اگر شیرین اگر تلخ

له که‌شکوله‌که‌ی حاجی مه‌حمود یاروه‌یسدا دووبه‌یت به ناوی مه‌وله‌ویه‌وه تؤمار
کراون که نزیکن له دارپشته‌ی نه‌م شیعره فارسیه. پیم باشه بیان گواز‌مه‌وه بؤ نیره:

عه‌جgeb داریوون نه‌ی مه‌رز و بوومدا

نه‌ی چه‌مه‌ی بی‌شوی باخچه‌ی مه‌عدوومدا

دوو نه‌مه‌ر به‌خشنه‌ن جامی نه‌شکاران

شادی نه‌غیاران خه‌مناکی یاران

{که‌شکوله‌ی یاروه‌یس ل ۵۶}

هه‌رودها له هه‌مان که‌شکوله‌ی نه‌م شیعره‌ی مه‌وله‌وی بووه‌ت دیپری (۲ و ۴) ای شیعریک مه‌لا عومه‌ری ره‌نجووری که ژیانی پیش مه‌وله‌وی بووه و دیوانه‌که‌ی له‌لایه‌ن مامؤستا مجه‌مه‌د عه‌لی قه‌ردداغیه‌وه چاپ کراوه. مامؤستا عوسمان هه‌ورامیش که ساخ

کەرەوەی کەشکۆللى ناو براود ئامازى بەھوھ كردۇھ كەدىسان ھەر لە ھەمان كەشکۆلدا
بەناوى مەھولەويە وە تۆمار كراود. بۇ بەراورد شىعرەكە بەھو جۆرەي كە بۇ پەنچوورى
تۆمارە دەنۈوسىن و سەرنجى ئىتمە لەو بارەوە ئەھویە كە شىعرەكە هي پەنچوورىھ و
پەنگە مەھولەويى لە پەيھام يان نامەيەكدا بە مەبەستى كارەكە هيئابىتى كە ئەمە ئەھو
كات و ئىستاشى لە گەلن بىت باو بۇوه بە پىتى كار و ناوه رېكى دارېشتن سوودىيان لە¹
شىعرى گونجاو بۇ شوينەكە وەرگرتۇوە. كە زۇربەي نامەكانى نىيوان شىخان و مەيدو
مەنسۇوبەكان لەو نمۇونەيان تىكەوتۇوە. بە ھەلە دانە پائى ھەندى شىعر بە پېران و
شىخان لاي بەياز نووسانى كۆن و لىكۆلەرانى ئەم سەرددەمە لەورۇانگەيەوە درووست
بۇوه. ھەر لەم سۈنگەيەوە شىعرى (يا كاغەز بېرىان يا مەلا مەرەدەن) ئى بىسaranى كراود
بە شىعرى شىخ عوسمانى سراج الدين. كە ئەھو نەمرانە بى قەسىد ئەھو كارەيان كردۇوه و
بۇ عەرزى ئەدەب لەو عورفە كەلگىيان وەر گرتۇوە.

شىعرەكە بە ناوى پەنچوورى:

بە خارانەوە بە خارانەوە

قىبلەم وەس سفتەم بە خارانەوە

وەس جەرگەم بەدر وە خارانەوە

باوەس بگىلۇون وە خارانەوە

بىنمانە پەيکى وەيارانەوە

مەجنۇونت جە نەجد بىيارانەوە

مايەي بى مەيلەت بشارانەوە

با باست نەشۇ وە شارانەوە

نامەي وەقاو بەين بە پەيمانەوە

با ھەر بىمانۇ وە پەيمانەوە

پەنچوورى پەنچەن وە پەنچانەوە

ھەنى وەس دلەم بېپەنچانەوە

{كەشکۆللى ياروھىس ل ٧٧}

۱ - بلیسه‌ی ناهیر نه دهروون خیزان

ناله‌م الفراق یه عقوبی بیزان

بلیسه‌ی ناگر له دهروونم به رزبوویه ودو ههستا، نالینم فراقی یه عقوبی له به رچاو
خست. نه و ناگری دووریه‌ی بهربوده دلی من و ناله‌م دیت، ناله نالی من (هاوار و ناله‌ی
یه عقوب بؤ یوسفی بیزان) فراقی من و یار، به سویتاو کاریگه‌رتره له یه عقوب بؤ
یوسف. به باری عرفانیش دا دروست تره، چونکه له خودا دوور بوون.. له هه مهوو
دووریه‌کانی تر خراب تره، زهمی فراقه‌که به سه‌ر فراقی یه عقوب‌دا له ویوه‌یه.
مه‌ولانا خالدیش لهم به‌یته به‌رزنتر و کاریگه‌رتري هه‌یه به جوئی به‌سه‌ر
دوزه‌خدا زدم ده‌کات و فه‌رموویه‌تی:

دوور جه قامه‌ت قیامه‌ت خیزان

هجرت شهاره‌ی جه‌هنه‌م بیزان

دوور له قامه‌تی تو قیامه‌ت هه‌ستاوه و دابران‌تین و تاوی دوزه‌خی بیزرا‌ندووه.
شیخ یه عقوب جانی جافیش دلی:

خه‌ریک مهنده‌نان من چه‌نی زامه‌ت

دوریت نمانان په‌نه‌م قیامه‌ت

فیدای دوریت بام پیسنه‌ش که‌رده‌ن پیم

بیزار بیه‌نان جه زینده‌گی ویم

۲ - ته‌می خه‌م یانه‌ی دل خاپوور که‌رده‌ن

رای ٹاما‌ی لای تو جه یادم به‌رده‌ن

ته‌می خه‌م مائی دلی ویران کردووه، رینگه‌ی هاتنی لای توی، له یاد بردوومه‌ته‌وه.

خەم ھىنەد زۇرى بۇ ھىنام تەم و دووى دلى وىران كردووم و پىگەي ھاتنە لاي توپى نازانم و دەركى ناكەم... يانى پىگەي لەبىر بىردومنەتەوە. لە تەتمۇماندا ئاستى بىينىن كەم دەبىتەوە. من پىيم وايە ئەم شىعرەش دەست دەدات بچىتە پىزى (عەنبەرە شىعرەكان) دوه، بىن عەنبەرە لاي مەولەوى زىاتر ھاندەرى مەولەوى بۇوه، بۇ وەستان، لە سەر بۇون و نەبۇون و مەرگ و ژيان. من بۆيە واش دەلىم مەولەوى خۇى لە شۇينى تر دەلى ئەمپۇ ياسېبى دەگە مەلات، پەنگە ئەمپۇ سېبى زۇرى كىشا بىت و مەولەوى بە تەما نە بوبىت دواى عەنبەر ئەوەندە بىزى، بۆيە پاكانە دەكەت لەوەى كە نەمردووە. ئەم سەرنجانەش دەمانگەيىننە ئەو بىروايەي عەنبەر بەر لە پىر بۇون مردىت و زووتى لەو مىزۇو ئەگەرانەي بۇ كۆچى ئەو خاتۇونە خراوونەتە رۇو. درووست ئەو كاتانەي كە مىرىدىك پىويىستى بە ژنه مەولەوى بىن ژن بۇوه. ئەمەشە هىزى داوه بە عەنبەرە شىعرەكانى مەولەوى. چون ئەم مانايانە زۇرن لە دەوري مەولەوى دا. با بۇ بەلكە نزىك بىنەوە لەم شىعرانە و لە وىنە سەرنج بگرىنە ئەم شىعرەش.

(ا) وە مەرگەت دىدەم ھام نەگۈزەردا

منىج لام لاي تۇن ئارق يافەردا

ب) بىنايى بەراس، دلەى پە دەردم

ئاي چەند سەرسەخت بىم لواي نە مەردم

سەيرە من دواى توپى نەمردووە من بە تەما بۇوم دواى توپى ئەمپۇ سېبى بىرم و بگە مەلات، بەلام ديارە مالى دلەم تەمى خەم دايپۇشىووە. پىگەي لاي تۆى لە ياد بىردووە. بۆيە من دلىيام لەو (۸) پارچە باوهى كەھەن و ناسراون، مەولەوى شىعرى ترى بۇ عەنبەر نووسىيە وە مەرگى عەنبەر گەرلە شىعرى سەر بەخۆشدا نەبوو بىن، هاتووەتە شىعرى ترىيەوە. دەكىرى بلىيەن مەولەوى دواى عەنبەر ھەرچى نووسىيى چاوىيىكى لە دواى عەنبەر بۇوه، لەم شىعرەشدا پاكانەي نەمردن دەكەت بۇ عەنبەر، كۆتا دىرىش داوا لە ساقى دەكەت (ئاشتى درووست كات لە ھەستى و فەنادا، يانى يەكلايى كاتەوە. ئەم راھەو بۇ چۈونانە رېڭر نابىن بۇ پىدانى ماناو بابەتى عرفانى، بەلكوو يارمەتى دەرىيىكى باشىش دەبن.

۲ - مهگیلۇن نە گىچ بەحرى ماتەمدا

ھەر خەمەن مەيۇ وە بانى خەمدا

لەناو گىزۇ خولى بەحرى ماتەمدا دەگەپىم، ھەر خەمە دىت بەسەر خەمدا

٤ - خەم زۇرش گىرتەن بە وىش مەنازو

ساقى بۆ بەعىشق ئايەى وامتازو

خەم دەسەلاتى پەيدا كردووه و زۇرى (قودتى) و دېبەرھىنواوه بە خۇى دەنمازى، ساقى ودرە بە خاترى عىشقى ئايەتى و امتازو. (عىشقى ئايەى وامتازو) مەولەوى لە چەند شويىندا ھىنوايەتى و دووبارە كردوودتەوه ﴿وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أُتْهَا الْمُخْرِمُونَ﴾ سورەتى ياسىن ئايەتى(٥٩).

٥ - صولجى دەون وە بەين ھەستى و فەنادا

وەس خەيال بەرۇم وە لاو وە لادا

ئاشتى يەك بەخەرە نىۋان بۇون و تىاجۇون، با بەس خەيال بەم لاو بەولادا بىبات. (صۈلچى دەون) واتە صولجى بىدەم. دواى دواكە لە ساقى، مەولەوى تەمەننا دەگات خۆى بىتوانى لە نىۋان (ھەستى ونىستى) دا ئاشتى يەك بىتىنیتە ئاراوه خەيالى كەم بىت يان كەم لە نىۋان بۇون و نەبۇون دا (زىندوبى خۆى و مردىنى عەنبەردا) دا خەيال بىتىنیت و بىبات دەشكۈنچى مەبەستى (بەقا) بىت كە وەلى دواى گەشتىن و فەننا، دەگاتە دەولەتى بەقاو ئىتەر يەكلائى بۇوتەوه.

۱ - بههشتی باقی دین دلبهرن

جه قسمت خانه نه من نه و درهن

بههشتی نه براوه و همه میشه بینینی دلبهره که نه و دش له بهخت و بهشی
مندا به دره. واته (ویصال- بینینی دلبهر) له مال و خانه بهخت و بهشی منا نیه، له
دروهی مالی بهخت و بهشی منایه.

۲ - ساکه وهی دینه بههشتی باقی

ثیسه من بی دین دووره جیم تاقی

ساکه مادام به ههشتی نه براوه بهو (دینه) دیته دان، ثیسته من بی بهش و دوورم
و تاک و تهنا جیم گرتووه (نه و دینه نیه بگهمه بههشت).

کاک حکیم (بیدینی به دینم نیه {مدوله‌ی حکیم ل ۱۶۶-۱۶۷}، راشه کردوه،
ماموستا حمه رشید نه مینی له پیاچونه و کهی دا راستی کردوه و تهود {مهره‌جان ۲
ل ۳،۸-۳،۷}، هر چنده من هینده هله نابینم له راشه کهی کاک حکیم دا، بهلی
مهوله‌ویش ددهه‌رموی:

من نه و دینه نیه بمگهیه نیته دیده‌نی دلبهر که بو خوی بههشتی نه براوه‌یه.
من مادام بینینی یارله قسمه‌تما نیه، که واته دلبهر نابینم و بههشتی و هسل نابیته
نسیبم - مادام ناجمه نه و بههشتی دیده‌نی دلبهره و له قسمت و نسیبما نیه. که واته
له دره‌وهی نه و بههشتهم و دوره جیم... نه مهش ده مانباته و سه ر بی دینی. بی دینی
له خزمه‌ت راشه وینه‌که‌دایه... نه ک نیمان و عهقیده. له دره‌وهی وینه‌که. که واته
ماموستا حه‌کیم زوریش خراب بوی نه چووه.

له شاری عارفاندا پواله‌تی وشه حسابیکی نه وتوی نیه عطاریش فهرمومویه‌تی:
دلم بر خاست و دینم رفت از دست
کنون من بی دل و بی دین نشستم {غزلیات عطار نیشاپوری ل ۲۷۵}

با ڦلت نهوى به ڪهلامتا

نهك نهدامهٽى بى و هشانتا

با (وتم) له قسه‌کردننا نهبي، نهك پهشيماني بى به شانتا

سهد سال بيوري و ڪلکي ههليپاچي

له دهست ساحيو مال ههريگيز ده‌نهاچي

سهد سال وتم وتم بکهيت و بيپري و ڪلکي ههليپاچي (واته گورانى به‌سهراء) بيئني
همرده‌ناسريته‌وه و ساحيپ مالي په‌يدا ده‌بيت و توش ده‌نهاچي.

که‌واته مالي کمس نابيته هيي کمس و خاوهنى راسته‌قينه‌ى ده‌رده‌که‌ويت به پئي
نهو سه‌رگوزه‌شت‌هه‌ي مامؤستا عوسمان محمد هه‌ورامي ده‌يگيريته‌وه له خوا لى خوش
بوو مهلا عبدالله ئ چروفسانى {مهره‌جانى مهولوی 1951ء، ديدگاى

رەخنه‌گرى مەولەوى مان بۇ دەرددەكەۋىت دەبىن مەولەوى ئاڭادارى كارتى كىرىن و
ئالۆكۆپ و دزى يە ئەددېبىيەكان بىت وھ پەنگە ھەر لەو سەرددەمەدا ھەستى بە بىردىن و
تىكەل كىرىنى شىعرى خۇيىشى كىرىبىت و كە دواى خۇيىشى لاي پېرە مىزىد، دەركەوت ئەم
شىعرە و ھەلسەنگاندى شىعرەكەى (مەحرۇم - و خان)، و مەكەردى مەنەم، بۇ
شىوانى قافىيە شىعر، دەبىن سىن بەلگەى گرنگ بۇ رەخنه و دىدگاى رەخنه‌گرى
مەولەوى.

۱- بیچاره وه تای زولفت گیربیه ن

ها نه پای تهل دا جواوش نیه ن

بیچاره (دل) وه داوی تالی زولفت گیراوه، ها له پای ته‌لداو جوابی نیه.

(پای تهل) له دیوانه که‌دا به کم‌سیک له سهر هیل ای ته‌لگراف بی و وه‌لامی دهست نه‌که‌وئ رافه کراوه.. تهل... هه‌مان تای زولفی یاره.... که وه‌ک داو نراونه‌ته‌وه بو دل و دلیان گرت‌تووه دل له خه‌یالی دهربازبیوندا به زولفه‌وه ئالو‌سکاوه و وه‌لامی نیه. زیندانی بی وه‌لام... گه‌رچی نه‌م شیعره له دیوانه که‌دا تاکه، به‌لام لای پیره‌میرد دوو به‌یته و مام‌ؤستا نه‌رده‌لآنیش له ودر گی‌رانه که‌ی دا هیناویه‌تی. و سه‌رنجی لی داوه، له‌به‌ر نه‌وهی پیره‌میرد {مهوله‌ی سورانی پیره‌میرد ل ۷۸}، له داوی شیعری (نه‌دادی په‌شیوی) دا دایناوه. لیره‌دا دیپه‌که‌ی تر ده‌نوسین:

من و بی مه‌یلی چوون وا تهن شه و رون

مه‌یلت نه دلدا دل هه‌ر جه‌لای تون

بیچاره وه تای زولفت گیربیه ن

ها نه پای ته‌لدا جوابش نیه ن.

له عرفاندا (دل و داوی زولف) ویلن بیونی باوه‌ری دله بو لادانی په‌رده و نهینیه کانی مه‌عشق، زولف رووده‌پوشی و دلان ناگه‌نه په‌رده لادان و گیره‌ده ده‌بن. نه‌م باسه له‌مه‌جازدا و له حه‌قیقه‌تدا نمودن‌هی له شیعری کون و نوئی ای کوریدا زوره..

هاتم به‌بونه‌ی خالت توشی داوی زولفت بووم

ته‌پریکی نابه‌له‌د بووم نه‌مزانی دانه‌ی داوه

(وه‌فایی)

نه حمده هه ردی:

نه ولی زورم دا له داوي زولقى نه ووبى مروهته

دھرچم و دوايى بھينم بهم عەزاب و مەينهته

زور نزىك لهوهى مەولەوى هيمن دەلى:

ئەسىرى كە زىيەته كۇتىرى دلى من

دەبىن حالى ج بىن كۇتىر لە تۈرى

شىخ عبدالرحمن ابو لودقاش دەلى:

پا بىست (وفا) نىيست دل غم دەجانا

از دانە خال تو در افتادە دام است

شیعری حه‌قدیمه‌م

۱- بپریا وه بالای کالای رهئیسی

رجال الغیبه نه محمد پریسی

کالای رهئیسی (ناوی راسته قینه و سه‌رهگی) براوه به بالای نه محمد پریسیدا و بسو
به پیاوی غه‌یبی.

پیاوانی غه‌یبی مه‌ثموری خودایین، ده‌توانن به نهینی و ناشکرا کار و فرمان جی
به‌جی بکه‌ن، بؤ ههر شوینیک پیان سپیرا ده‌توانن ناماده‌بن {گه‌وهه‌ری حقیقت
ب۲۴۳.} سه‌رنج بده له گیزنه‌وهکان سه‌باره‌ت به پیاوچاکان و شیخانی ته‌ریقت،
خدی نه محمد پریسی (مه‌جزوب) نه‌هو شیعرو عابایه‌ی بؤ مه‌وله‌وی ده‌نیریت ناوی
(رجال الغیب) ده‌بات بهم جوزه:

عابام کیاسته‌ن تان و بؤ بی عهیب

سوچاته‌ن په‌ریت تؤی (رجال الغیب)

ههر بؤ پله‌ی سوچیه‌تی کاک نه محمد، مهلا عه‌بدوللای داخیش له وه‌سفی دا ده‌لی:

سه‌واری نه‌یجه‌ی بالوی دا نا

دیوانه‌ی وه عیلم حه‌قیقه‌ت زا نا

سه‌رداری سه‌ردار حه‌للاجی پانی

گؤیای ا نا الحق دا نای سوبحانی

جبهی ته‌ن خالی، نه ما سیوای حه‌ق

هوهیدا مه‌ملوو جه زاتی مطلق

نه يجه سوار يان نه سوار كرده و ه بالوں بورو سواری قاميشي بووه گوتورو به تى
ده چم بولاي خودا. پيموايه نه يسارو نه يسوار له شيعري كورديدا باش راشه نه كراوه
ته نانه ت لاي ناليش و دك گرهوي ليهاتوه.

شتينكى سهير تريش لاي من نه ياريهى منالانى ههورامان بورو كه داري كيان ده گرد
به ولاخ و دهيان پازانه و سوارى ده بون، من بوخوم نه وياريهم گردوه. خه لگى
سوسه كانيش به قاميش سوارناسراون و ته نانه ت پيشى تورده دهن. نه وياريهم له زور بهي
ناوجه كانى كور دستاندا باوه من دلنيام حكايه تى نه ورازه ده چيته و ه لاي بالوں. بويه
دلنيام مهوله و هاورييانى له وقوتابخانه شيعريه زور ناگادرى سه رجاوه عرفانى كانى
يارسان بون. خاليكى گرنگى تر كه ديسان ده گريت ببىته و دلام بوقتى به هيئا كه
له تيف هه لمهت لهم شيعريه مهلا عه بولالادا هه يه نه وه يه كه ناوبر او به كاك نه حمه دى
مه جزووب دەلى:

له ژيرى عاباو جبهه كهى بهرتدا هيج شتى نى يه بىچگە له حق، و ه دووباتى
ده كاتمه و ه كه له ژير جبهه كهى مه جزووبدا ذاتى موتلهق ده ركه و تووه. كه ئەم (هيج له
ژير نەم جبهدا نىيە، بىچگە له خوا) لاي نه و سو فيانه كه كاك له تيف دهيان ناسى هه يه.
دوبهاره لاي نيمهش هه يه و نهندىشە گەرى خوا ويستى و خوا يارى مولك و تاپسى هيج
تاك و نه ته و ده زمانىك نىيە. ئەم مولك و ماله له ئادەم تاپى كراوه و ئادەم يش نه
ميراسە بە يەك كورى نه داوه ده گەپىتە و بوقتى هه موومان.

۱- پهشیو وینه ویم نیشه بیم خه جل

دیم شادی دس دا نه دهروازه دل

پهشیو وکو خوم، دانیشتبو، سه رگه رم، دیم شادی دهستی دا له دهروازه دل.
(خه جل، به شهرمه زاری و خو خه ریک کردنیش راوه کراوه.)

چواندنی شاعیر به خودی خوی لهو عادته مهوله ویه وه یه که زور نه و هونه رهی
به سه ریه کدا شیلاوه. (پهشیو وینه ویم) چواندنی که به رهوبی وینه بی و بی نمونه بی
ثاراسته دهکات (خوم وکو خوم پهشیو) که س به حالی من نی یه.

به پهشیو و بیحالی خومه وه خه ریک مابوم و دانیشتبو که شادی دهستی دا
له دهروازه دل (دهست دانی شادی له دهروازه دل) دارشته یه کی شیعری ستاتیکی
جوانه له پی ای (خواستنه وه) دروستی کرد ووه، له روحه کهی پیره منیردا نه و جوانی یه
وونه

لی راکشا بم وک خوم په شوکاو

دیم هات دل خوشی له ده ردا به تاو

{ مهوله وی سو رانی پره میرد ل ۱۹۵ }

ماموستای نه ده لانی جوانتر نه م به یه کرد ووه به سو رانی هه رچه نده گورانی کی
کرد ووه که له جی خویدا نی یه و ده لاله تی وشه و مانا تیک نه دات

دانیشتبو کز وک خوم خه جل

دیم شادی دهستی دا له ده رکی دل

{ دیوانی مهوله وی سو رانی نه ده لانی ل ۱۴۱ }

ماموستا (پهشیو) ی کردوه به (کز) که جیاوازیان زوره، له پهشیویدا حمره کهت و شلمزان و نا ئارامى هەمە بەلام لە (کز) دا سکونەت و بى جولەبى و دوش دامانى هەمە
ئەم شیعره وەلامە نامە بە نەحمد بەگى كوماسى

۲- واتم نامانى هەرگىز ھای چىشەن

لەب بەردەوە چىش نامە بى پېشەن

ووتم نەھاتووی هەرگىز (شادى) ھای چى يە (پېكەنی) (چى) نامە بىكى بى
يە. ئەم بەيىتە لەرۋالەتا زۇر سادە سواو و دوبارە دېتە پېش چاوى خويىنەر، بەلام
بەلەسەر وەستانى تەربىيەتى شیعرى مەولەوى تىيا ئەدۆزىتە وە.

شادى هەرگىز لاي لە مەولەوى نەکردوه، ئەم جارەيان سەيرە، چۈن ھاتوو. وەلام
وەردەگرىن كاتىك بۆ ئەو بىچىن خودى شادى (بۇنى نامە كەي كۆماسى) يەو لەبەر ئەو
ھاتوو، شادى بەنامە كەي كۆماسى خەندەوبزە گرتويەتى.

۳- بە تارىكى خەت مەعناش مەجۇشا

چۈن ئاوى حەيات دل خاس خاس نۇشا

بەتارىكى خەتكەي ماناي نەدرەو شايەوە و دکو ئاوى حەيات، دل چاك چاك لىنى
نۇش. دانور لەسەر ئەم شیعره دەنسىس، ئەم غەزدەلە بەئەفسانە و ھەندى وىنەي
ھونەرى تر خولقىئىراوە، لىرەش دا رەمىز ئاوى زىننەگانى بەكار ھىنناوە و باسى خولىي
ئادەمپىزادى لەگەران لەتارىكىدا بەدواى ئەم نەيىنەدا كردووە {بىوانەلىرىكا ل ۱۹۱۱} مەولەوى لە شوينى تر (حەيات و ضولات) پېكەوە پەيوەندى دار دەكتات و دەلى:

كاوه وە بى بەرگ سىبا نەمە بۆ

حەيات جە ضولات جىيانە بۆ

حىكايەتى گەران بەدواى نەمەيدا لە ئەفسانە كاندا مرۇقى ماندو نەکردۇوە و
نەوهەولە تائىستاش بەردەوامە. بەلام بەھۆكارى جىاتىر مەولەوى دەزانى كە (ئاوى
حەيات سەرچاوه كەي چۈلماتە) موڭكىن ئى يە، بۇيە ئەم جارە لەتارىكى خەتدا، چرا

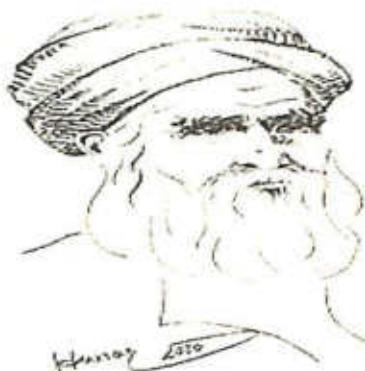
ئەدات بەددست نىمەوە، نوسىن لەپى ئەپەشەكانەوە دەكەتە سەر چاودى نەمرى و
 (مانا) ش دەكەتە ئاوى حەيات، نەمرى خۆيىشى بەنۇشىنى ئاوى حەيات نەبووە. بەلكو
 مەولەوى لەتارىكى خەتا نەدرەوشىتەوە نامرىت.

بىنچەگە لەچەمكى (زىيان و مردن) كە ئالاۋەتە شىعرەكەو لەئەفسانەي (ئاوى
 حەياتا) دېت و دەچىت. نىمە دەبىت لە (درەشانەوە تارىكى) سەرنج بەدىن كەبىر
 ياران و ھىزىز وانان و نەندىشىمەندان... لەچەھلى كۆمەلگاۋ تارىكستانىدا درەشانەتەوە.
 مەولانا خالىد ھەر لەم نەفسانەوە وزە و درەڭرىت و بەرامبەر نەيارەكەنلى دەبىتەوە،
 كەچۈنە مەولانا دەچىتە بوسگام و دەھلى و سەمنان و نەيشاپور و گۈس و جامو ھورات و
 غەزىنەين و كاپل و لاهورو قەندەھار، كەچى لە مىكەو مەدىنە و شوينە منە و درەكەنلى
 ئىسلامدا نامىنىتەوە، نەمەش دەكەنە بوختانى تەرىقەتەكەى كەدىنلى مەجوسى و ئاگر
 بەرسىت و دارو بەرد پەرسىتە كانى ھىتاواھ، مەولانا بە هيىزى ماناي ئەم نەفسانەيە
 و دلاميان دەداتەوە:

سکەندەر كەوتە تارىكى بەشۈن ئاوى حەياتا و من

لەتارىكى شەوا دۆزىمەوە رې ئى راستى چەشمەئى ئاو

بۆزىاتر ئاگادار بۇون بىروانە {گەران بەدوای نەمەيدا مولود نىجرايىم حسن چاپى يەكىم ۲۰۰۲
 ھەولىر ل ۱۳۲-۱۴۶} مەسىھ

سەلاھىن سەرلەپلىرى، ئاخىن

۴- ناخ قووه‌ی زه‌مین ده‌رونم که‌م بی

بووله‌که‌ی سفتم سه‌رده‌ای خه‌م بی

ناخ برپشی زه‌وی ده‌رونم که‌م بیو، خوله‌میش‌که‌ی سوتانم، کرايوو به پتی هات و چوئی خه‌مه‌وه زه‌وی خوله‌میش پیووه کراو، نه‌ریتینکی کورده‌واریه، خوله‌میش به سه‌ر بان یان رینگه‌ی هات و چووه ده‌کریت بؤ نه‌وه‌ی گیا لی نه‌رویت. {مه‌وله‌ی تدقینه‌وه زمان ل۸۵} به‌مه‌ش هیزی زه‌مینه‌که بؤ روان که‌م ده‌کاته‌وه.

مه‌وله‌ی ده‌لیت خوله‌میشی لاشه سوتاودکه‌م کراوه به سه‌ر زه‌مینی ده‌رونمداو خه‌میش به‌سه‌ریا دیت و ده‌چیت.

(سه‌رده‌ای) بینجگه مانای (له سه‌ر رینگه) مانای سه‌ر باری نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت، واته خه‌میش هیننده به‌سه‌ر رینگه‌ی خوله‌میش پیووه کراوی جه‌سته سوتاوه‌که‌مدا هات و چوئی کردووه، کوتاویه‌تی یه‌وه‌و قودتی له زه‌وی ده‌رونم بپیوه مه‌وله‌ی له‌شوینی تربیه‌هات و چوئی خه‌م و مه‌ینه‌ت به‌رینگه‌کانی دل و ده‌روونیدا هه‌مان واتا بهم جوره داده‌ریزی.

خیلخانه‌ی مه‌ینه‌ت یه‌ند ناماو شی یه‌ن

وه سه‌فحه‌ی دلدا سوهان ساو بی یه‌ن

له‌وینه‌که‌دا لیکچونی هه‌لگه‌راوه و خواستنی درکاو هه‌یه.

۵. ورنه نه‌و شهونم جه‌سه‌ردا مه‌وه شت

مه‌شیا که‌رداییش وه ره‌و چه‌ی به‌هه‌شت

گه‌رنا نه‌و شهونمه‌ی که‌له‌سه‌رده‌ودا ده‌باری، نه‌بوایه زه‌وی ده‌رونمی بکردايه‌ته باخچه‌ی به‌هه‌شت. خواستن هه‌یه له (شهونم) دا سه‌رتا خواری نامه‌که‌ی، یان نامه‌که‌ی دوای خویندنه‌وه بهدل به (بارینی شهونم له‌سه‌ر زه‌وی) اوینه کردووه. به‌لام زه‌وی ده‌رونی بی‌پیتی نه‌م که به‌خه‌م و خوله‌میشی سووتاو کوتراوه و هیچی لی شین نابیت له وینه‌که دا خواستنی ئاشکرا و جوانی باییس هه‌یه.

موحد مدد عدلی سولتانی له قیستیثانی ههوراماندا

۶- فهرمابیت ئیسا جەمین جام جەم

پاسه چەن نی یەن تو دیهنت وەچەم

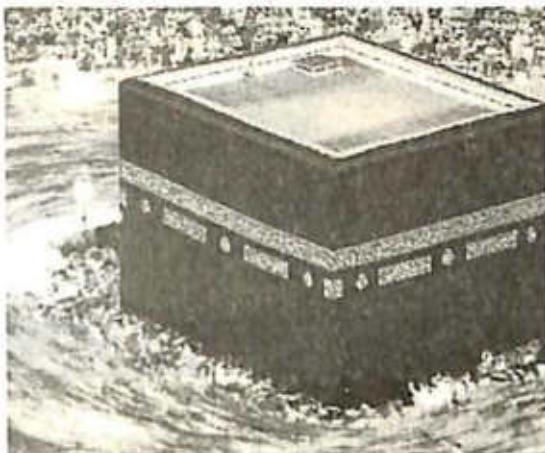
فەرمۇو بوت ئىستا دەمۇ چاو ئاوىنە، ئاوه‌هاش نەماوه كەتو دیوته بەچاو.

ئەو يارەي كەتو دیوته جاران رۆخسارى وەك ئاوىنەي جەم بۇو(جامى جەمى جەمشىد) ئاوه‌ها نەماوه. دەبىت رۆخسارى يار درەو شاوه تر بوبىت، قۇناغى (جام جەم) ئى تى پەرەندىبىنەمەش دەمانخاتە سەر جۇرىتى كەپانىن كە روانىنى دلە، چۈنكە جامى جەم (رۆخسارى يار) جاران (لەمەو پېش مەولەوى) هەر بەچاو نىگا كراوه. تواناكانى بىنىنى تىدا كەم بۇوە، كە (رۆخسار) درەو شاوه تر بىتە پېش چاو وەك ئەو سا نەبىت دەبىت بىنىنە كان لى يەوه لە تواناى چاو زىاتر بىن بەمەش دەچىنەوە خزمەتى عرفانى وىنەكە، مەولەوى شەرعىيەتى (فەزلى جەمین دان بە سەر جامى جەمدا) لە بىنىنى عرفانى خۆى بۇ بى وىنەبى يارەوە وەرگرتۈوە. لە شوينىنىكى تردا دەلىت:

جەمین رەشك جام جەم نوماي جەمشىد

رەوش سەنجهكەي قورس ماھ و خورشىد

بۇ تىڭەشتى زىاتر لە بارەوە بېروانە بۇ راھە ئەم شىعرە لەپىتى(ج)ئەم كەتىپەدا.

٧- نرخ کالاکهش نالاته‌ر بی یه‌ن

صه‌د گیان وه بولن بالا ته‌ر نی یه‌ن

نرخی شمه‌که‌کانی به‌رز بووده‌و دو صه‌د گیان له‌قیمه‌تیا پولیکن، یان زیاتر نین،
مرؤف کاتی عاشقانه‌تر له‌یار ده‌پوانیت، به‌های کالاکانی یار له‌بازاری سه‌وداو مامه‌له‌ی (عیشق) دا به‌نرخ تر ده‌بن، به‌جوریک که ده‌ستمایه‌کانی عاشق بی نه‌رزش ده‌بن و له‌و
بازاره دا ره‌واجیان نابیت و ناجن.

٨- ثاری تا په‌ی نه‌و من ره‌من چون شه‌و

شه‌وقدن په‌ی خه‌نده‌ی صوبح جه‌به‌هی نه‌و

به‌لئی تابو نه‌و من ره‌ژم ودک شه‌و بیت، (تاریک بونی ره‌ژم به‌وینه‌ی شهوم)
شه‌وقد بُو پیکه‌نیتی به‌یانی ره‌خساری نه‌و.

مه‌وله‌وی هؤکاری جوانتر بونه‌کانی یار به‌میتودی عیشق ره‌شن ده‌کاته‌وه. چوْن
شه‌وق زیاتر له‌تاریکیدا دره‌وشانه‌وهی هه‌یه، به‌وحوْردهش عاشق ده‌بیت شه‌وقده‌کانی
تریخاته بهر نه‌زمانه‌وه. باشترين تافیگه‌ش بُو نه‌وه به‌شه‌و کردنی ره‌ژه‌بُو نه‌و
مه‌یدانه‌ی که‌ته نه‌ا شه‌وقدی ره‌استه‌قینه ده‌گه‌وهیت. نیمه ده‌بی (یه‌ک مانا به) (جه‌به‌ه)
نه‌دهین. که دیم و ره‌خسار ده‌گه‌یه‌نیت. کاتیک ره‌بهره‌کانی تاریکی زیاد ده‌گه‌ین

دەرفەتى شەوقى جەبەھى يار لەبەياندا زیاتر دەبىت. جەبەھى يەكىكە لەمەنزاھەكانى مانگىش كەواتە وىنەكە لەوە چىترە كە راھەكىت.

دەبىت نىمە بەرەو مانگىش بىرۇين و فەنتازيايەكى ترو ستاتيکايەكى تر بېبىنин. لەپاستىدا سەير كردنى مانگ لەرۇزدا هىچ پېتاسە يەكى شەوق و جوانى ناكات، بۇ نەوهى لە رۇزىشدا وەك شەو شەوق و جوانى مانگ ھەست پى بکەين كە(دەم و چاوى يارە) دواى نەوهى لە (جام جەم) ھ وە پېش كەوتۇوتر بۇوه، مانگ قۇناغى بالا ترە لە ناوىنە. دەبىت قوربانى بەھىت، عاشق رۇزەكانى تارىك دەكات بەۋىنە شەو، نەمەش لەخزمەت پېنناسەكىدى جوانى مانگ دا بىزە(بەيان) واتاي راستەقىنە شەبەقى بىردووهتە بەرخەندە ئى بەشەوقى مانگى يار. وىنەكە(دژىيەك و وەك يەك و خواستنى) تىايە

٩-تاوه ئەپەرى دەرد دلەي من شانەن

زەريفەر گورەي ئەو دانە دانەن

تا بەمشارى دەرد. دلى من دا بىت و بېتىھ شانە، زولفى ئەو جوانترال تال دەبن، عاشق تا دەردد دارتىرى بى مەعشق جوانتردەبىت مشارى دەرد، دلى بکاتە شانە بەو شانە زلەپە يار جوانتر دا دىن و دەوەستن.

بۇون بەشانە دلى بەمشارى دەرد، رەنج كىشان و خۇ خەريك كردنى عاشقە بۇ داهىنائى زولف (پېچ و پەناو سېھەكانى) مەعشق

ھەرچەندە وىنە كە جوانە بەلام گەر بى ئەدەبى نەبىت يەكەم جارە من ھەست دەكەم مەولەھى لەبەر قافىھ داماوهو (دانە دانەن -شانەن) دەنا زولف تاتا يان تال تال و باقە باقە دەبن، شتى قابىلەتى ژماردن نەبىت توکى سەرە(دانە دانە). بۇشتىكە قابىلەتى ژماردى ھەبى. مەولەھى دلى كەردووهتە شانەي چۇ (دارىن) وە دانە دانە كەشى كە وەسقى زولفى پېتكراوه تەوه، لەدانە شانەكەوه بۇوه. واتە دلى وەك تەختە بە مشارى دەرد داھاتووه بۇدتە شانەي دارىنى دار بۇ داهىنائى زولفەكانى يارو تال تال و دسانى ئەو زولفانە ھى شانە كردنىيانە بەدلى من.

۱۰- تامن دووی سفته‌ی جهسته‌م فیشته‌ردن

جهلای ناوینه‌ی نه و زیاد ته‌ردن

تامن دوکه‌لی سوتانی جهسته‌م زیاتر بینت، جهلای ناوینه‌ی نه ویش زیاتره. شهوق په‌یداکردنی شوشه و ناوینه، کاتن به‌خوله میش و نه‌سرین پاکی دده‌نه‌وه. کاتن من نه‌سوتیم و ده‌بمه خو له میش، ناوینه‌ی روخساری نه و زیاتر شهوق ده سینیت. جه‌لای زیاتر یان که‌مالی جه‌لا: ده‌رگه‌وتئی حه‌قه له مرؤقی کاملدا {فرهنگ سونیانه‌ی ل ۹۳}

کیوی طوور به نوورو ته‌جه‌لای خودا بwooسوتو او سفته‌که‌ی بوویه کل. پشتني چاو به‌کل هم سوونه‌تمو هم باودریش وايه شه‌وقی بینایی زیاد ده‌کات.

۱۱- تاسفته‌ی قامه‌ت من وسمه وه‌شن

نه‌بروی نه وه رووی دل که‌مان که‌شن

تاخوله‌میش بالای من وسمه‌ی شیاو و جوان و خوش کراوبیت (گیرابیت‌وه و ناماده کراوبیت). بروی نه و به‌پوی دلدا که‌مانی تر ده‌بیت. که‌مان که‌ش - پاکیشانی تیرو که‌مان به‌مه‌به‌ستی هاویشن. به‌نه‌ندازه‌ی هیزی پاکیشان و دریزی تیره‌که. دوجه‌مسه‌ری که‌مانه‌که دینه‌وه یه‌ک. له‌وسمه‌ی سوتانی من بروی پشت‌ووه و که‌مانی کرد‌ووه و تیری به‌پوی دل دده‌اوی. پیردمیرد نیوبالی دووه‌می نه‌م به‌یته‌ی زور شیواندووه

تاسووت‌ووی له‌شی من وهک و دسمه‌یه

بروو زولفی نه وه‌په‌ری و سونه‌یه

۱۲- های چیشت واته‌ن وه ره‌حمه‌ت شادبی

مه‌ر زووته‌ر که‌م بی‌ئیسه زیاد بی؟

های چیت ووت‌ووه ره‌حمه‌ت ل بینت - مه‌ر زوتر (پیشتر) که‌م بووه و نیسته زیاد بووه.

یانی جاران جوانیه کهی که متر بورویه پیش ناودرۆکی نامه کهی کۆماسی و
وهسفة کانی ئیسته جوانتر بورو، لهو کاتهی که مهوله‌وی دیویه‌تی - مامۆستای مدرس
له بەیته‌دا دەنوسى (مهوله‌وی ئاپر دەداته‌وو بەلای کۆماسیدا) من پیش خوشە
سەرنجیک لەپوی تیگە شتنەوە بدم کەناودرۆکی ئەم شیعرانە (بەیتی (٦) تا (١١) یان
ھی کۆماسین و مهوله‌وی له بینای شیعرە کەی خۆی دا کە وەلامە دایناون و بە چەکی
(الست و ازل و ئەوەن و ئاخىر) رەخنه یان لى دەگرئ چونکە ناگونجى بلنى يار جوان تر
بورو له جاران، له بەر ئەوە دایبردوی يار کەم دەکاتەوە. یانی جوانی يار له رابردوودا
کەم نرخ دەکات.

دەلیلیتکى تریش لەشیعرە کەدا هەیه کەنەو (پېنج بەیته ھی کۆماسى بن و
مهوله‌وی بە مەرامى جوا بە جوى و رۇن كردنەوە و جۆرى لە رەخنە له ناودرۆکیان
ھینابىنیيەتە شیعرە کەی خۆیەوە. ئەويش لە بەیتى شەشمدا مهوله‌وی دەلىن (ھای
چىشت واتەن، ھای چىت فەرمۇوە، دواى ئەم بەیتەش دەلىن گەر لە زامى دلى منه و
ئەتپوانى وات نە دەوت ئەم سەرنجەی من ھاوشانى دەست پاکى مهوله‌وی يە له
ئەدەبدا کە خۆی ئاماژە دى بۇ كردۇوە.

١٢- ئەر جەزام دلى من نىگات مەكەرد

مەزانات ئەو زات ئەو وەسف بىن گەرد

گەرسەيرى زامى دلى منت ئەكىرىد، ئەتزاپى ئەو زاتەو ئەو پەسەند كراوه بى
گەرددە. یان گەرلە زامى دلى منه و ئەتپوانى. ئەتزاپى واتە زامە کانى دلى ئەم دەبنە
بەلگەو دەلیلى جوانى و كارامە يى لە مەوبىيى يار.

١٤- ئەو راز، ئەو ناز، ئەو قەوس، ئەو خەدەنگ

بى يەن، ھەن، مەبۇ، مەگىلان جەرەنگ

ئەو رازو عىشودو نازو بىرۇنگە، ھەبۇو، ھەيەو، دەبىت و ناگۇرېن.
ئەزەلەتى زاتى خوداو سىفەتە کانى.

۱۵- حالش دسته‌مل وه نیستیقباله‌ن

نیستیقبال چه‌نی ماظلیش يه‌ک حاله‌ن

نیستا دسته‌ملی داهاتووه، داهاتوشی له‌گهان رابوردویدا هم‌ر يه‌ک حال و دوخه،
دیاری گردنی خالی سه‌رده‌تاو کوتای له‌وبابه‌تهداد زه حمه‌ته. خه‌یال په‌رته‌وازه دهکات و
بیر سه‌رگه‌ردان، نهم به‌یته (ده‌لیلی نیسپاته) و له‌شیعریه‌ت دوره، ناودرۆکه‌که‌ی نزیک
بووده‌وه له (مه‌رجیه)‌که‌ی. وه په‌نگه ودک سه‌رجاوه زابیت‌ه وه ناو نهم شیعره
مه‌وله‌وی کاتی (زات، سیفه‌ت) ی خودای دینه شیعره‌وه. پهنا ده باته‌وه به‌ر مه‌فهومه
نیمانیه‌کانی بؤ خالی بوون، نهم به‌یته چربونه‌وه‌ی نهم به‌یتanhی (عه‌قیده‌که‌یه‌تی).

نه‌زهل و نه‌وهل به‌بین بیدایه‌ت

نه‌به‌دی و ناخرا به‌بین نیهاهه‌ت

نه‌زهل په‌یمانی له‌گهان نه‌به‌د کرد

نه‌زهل هه‌ل بگرد، نه‌به‌د دا بگرد

نه‌م سه‌ر به‌رده ژور تاقوودتی بوو

نه‌م سه‌ر به‌رده ژیر تا تاشه‌تی چوو

نه‌و ده‌لی فه‌ریاد این ابتدیه‌ا

نه‌م ده‌لی هه‌ی داد این انتیها

{هدلیوارده‌یدک له عه‌قیده‌ی مه رظیه مه‌وله‌وی بابه عملی شیخ عمر قمره‌دادگی ل. ۶۰.

۱۶- باری دل وه خشت ویرانی ثاوان

حه‌قت وه ده‌سهن نه‌داری تاوان

به‌هه‌ر حال دل به‌خشتی ویرانی ثاوه‌دانه و توش حه‌قت هه‌یه و تاوانت نی یه
گه‌ر واحالی بیت.

ئىمە لە گل خام دروست بويىن، خشتنى كە لە ويرانەتى تر كەوتۈۋەتەوە و ئىمە ساختمانى خۆمان و دىلمان پى ئاوددان كردووەتەوە بىنياتى لەسەركوتە خشت و كۇنەخشتان بىن، لە كوى دەركى ئەمە دەركەوتە ھەممەچەشن و داهىنانە جوانانە ھەمە يە.

١٧- دل طفل و ئازىز ھەر رۇ نەشانى

ھەر لادى تەرزى ھەرسات نىشانى

دل منالە و ئازىزىش ھەر رۇزى ھە شكۆيەكدايە، ھەردەمە و شىۋەيەك و ھەرساتى دەركەوتەن و نمايەكى ھەمە.

كەواتە دلى منال كە بە كوتە خشتى ويرانە ئاوددانە لە كوى ئەتوانى لەو گشته دەركەوتەن و نىشانانە ئازىز حالى بىت. تەشبيھو كورت بېرى ھەمە. { يَسْأَلُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأنٍ }

١٨- گا چوون ستارەت تارىكەتى سەھەر

گا قەمەر، گاخۇر، مەيۇ وە نەظەر

جارى وەك (ئەستىرەت تارىكەتى بەيان) كاروان كۈزە و جاريڭ وەك مانگ و جاريڭ وەك خۇر دىتە پىش چاو.

لەم دېرەدا چىرۇكى گەپان بەدواى يەزداندا لە ئەندىشەو ھزرى را بىردووى مرۆقىدا دەخويىتىنەوە، تابە ئىبراھىم دەگات و ناوى خوداي تاقانە تىكىرى ئەمە ناۋ نىشان و فۇرمانە تى دەپەرىنى...

قۇناغى پەرسىن و پەرسىراودكان رەوايەك لەم بەيتەدا ودردەگرن وە دلى تەل ئاساش ناھەقى نى يە، ئەم ھەمە موو ضھورات و تەجەلابانە بۇ ناخويىنرەتەوە.

١٩- گاوه بىستون ھەستى بىناوه

حوسنىش وەگول گوون وەش ئىستىغناوه

جاری به سه ر بیستونی هستی بیناوه (که کوشک و ساختمانی دروستکراوی عاشقه بـ مـ عـ شـ وـ) به جوانی پـ هـ نـ گـ اوـ وـ دـ دـ لـ مـ نـ دـ يـ هـ وـ .

جوانی وینه که له سپاردنی و هزیله یه به بیستون. بیستون و هزیله سروشی و مه جازیه که ای ون گردووه و بوودته عهرش بوودته (بورج و ساختمانی له دنیای بوندا) که یار پـ هـ نـ گـ اوـ وـ جـ وـ اـ نـ یـ اـ شـ دـ هـ کـ اـ تـ . وـ گـ مـ اـ نـ دـ هـ کـ رـیـ تـ وـ شـ هـ یـ بـیـ سـ توـونـ (بـغـ سـ تـانـ) بـیـتـ وـ وـ وـ شـ هـ یـهـ کـیـ نـ یـ اـ نـ مـیـ تـ اـیـ بـیـتـ . چـ وـ وـ بـغـ وـ اـ زـ هـ یـهـ کـیـ خـ دـ اـیـانـهـ اـیـ نـ هـ وـ زـ هـ مـ اـنـهـ اـیـ پـهـ رـسـتـنـهـ . بـوـزـیـاتـرـ نـ اـشـنـابـوـونـ بـرـپـانـهـ { بـیـادـشـتـهـ اـیـ بـیـامـوـونـ : مـهـ پـرـسـتـیـ درـ کـرـدـسـتـانـ . کـامـلـ صـفـرـیـانـ ۱۳۸۵ـ لـ ۱۷ـ }

۲۰ - دهست شیرینیش ماوهرو و دیاد

فـهـرـهـادـ نـهـ تـاقـ فـهـرـقـهـ کـهـیـ فـهـرـهـادـ

دهستی شیرینی، فـهـرـهـادـ نـاوـ تـاقـ بـیـسـتـوـونـمـانـ دـیـنـیـتـهـ وـهـ یـادـ کـهـ رـهـنـجـیـ بـهـ زـایـهـ چـوـوـ، خـهـبـاتـ کـارـیـهـ کـانـیـ فـهـرـهـادـ لـهـ رـیـ عـهـشـقـیـ شـیرـینـاـ .

مه جاز لـهـ خـزـمـهـ تـیـ حـهـ قـیـقـهـ تـدـایـهـ وـهـ (نـماـ) کـانـیـ نـازـیـزـبـهـ هـهـ رـجـوـرـوـ شـیـوـهـیـهـ کـهـ دـهـدـهـکـهـوـنـ وـانـهـیـهـ کـهـ لـهـ عـیـشـقـ دـهـلـیـنـهـ وـهـ لـهـ زـانـگـوـیـ بـیـسـتـوـونـ خـوـشـهـ وـیـسـتـیـاـنـهـ وـهـ شـیرـینـ وـ فـهـرـهـادـ وـ لـهـ پـایـ دـوـجـهـیـلـیـشـ نـهـوـهـ مـهـ جـنـوـونـهـ کـانـ وـ لـهـ خـاـکـیـ بـوـتـانـیـشـ نـهـوـهـ مـهـ مـهـ کـانـ وـوـ هـتـنـدـ .

دهستی شیرین. هـیـزـیـ لـهـ بـنـ نـهـ هـاتـوـوـیـ یـارـیـ تـاقـانـهـیـهـ، کـهـ تـوـانـایـ خـوـلـقـانـدـنـیـ نـهـوـهـمـوـوـ رـازـانـهـیـهـ بـوـیـهـ فـهـرـهـادـ رـاـسـتـهـقـیـنـهـ کـانـ دـهـبـیـتـ لـهـ پـیـنـاـوـهـدـاـ بـمـرـنـ وـ بـهـ تـارـیـکـیـهـ کـانـدـاـ بـهـرـهـوـ نـهـمـرـیـ بـرـپـونـ .

۲۱ - گـاـ چـهـرـخـ دـیدـهـیـ صـهـدـ لـهـیـلاـ فـرـوـشـ

کـوـورـهـ نـارـ نـازـ ماـوهـرـوـ وـهـ جـوـشـ

جرـجـارـیـشـ بـهـ چـهـرـخـ دـیدـهـیـ (هـیـنـانـ وـ بـرـدـنـیـ چـاـوـیـ) کـورـهـ نـاـگـرـیـنـیـ نـازـیـ تـاوـ دـدـدـاتـ وـبـهـ وـ چـهـرـخـ وـ چـاـوـهـ صـهـدـ لـهـیـلاـ دـهـفـرـوـشـیـتـ .

به سورانیکی چاوی چیزکه مه جازیه کان (له یلا کان) تالان فروش ده بن. یانی صه دان
مه عشوی مه جازی له به ردهم یه ک هینان و بردنی چاویکی یاری حه قیقی دا
پاگیراون. ئەم بەراورده وامان لىدەکات له دەردی سەریه کانی مه جوونی له یلا و بروانینه
دەردی سەری مه جنۇونە کانی یاری راستە قینە. وەتىبگەین کە دەردە کانیشیان يەکو
صەدن. خاوهنى ئە وچەرخ و چاوه ھەزاران جار له شیرین شىرىنتۇ له له یلا له یلا ترە. وە
دەبىت ئىمەش له فەرھادومە جنۇون لىۋە تر بىن. ئەی کوانى بەلگەی عاشقىمان و
بىستۇون و دوجەيلى ئىمە بۇ ئەولە كويىيە؟ بەو جۆرە کە مە حوى دەلىت:
نه گەر تۇ رۇو بە خالتىكى له له یلا شۇخ و زىبا تر

منیش ناشفته حالتیکی له فهیسم شیت و شهیداتر

۲۲-تا یوئی حهراحت مهوج و دهريای دهرد

مهجنوون وينهی تم بهرو هر ده و هرد

تا پله کانی گهرمی شهپولی دهربای دهد، و هکو تهم مهجنون ههردنا و ههرد به ریت،
تینی کورهی ناز، عاشق دهرد دارتر دهکات و گهرمتر دهربای دهردکانی دیته شهپول و
خودی عاشق و هکو تهم دهباته ههرداو ههود.

له وینه که دا ئاشکرايی ده رده کانی عەشق و گەورەيان له دەريادا جىّ كراوه وە
قۇوهتى نازى مەعشق و تاودانى كورەكان وینه كراوه.

-۲۲- خالق یهی حلال نه و کار سازیشان

وادهی ته جه للای تم نهند از یشهن

گهر نه و نازیزه خوی سازداوه بو فارکردن و واده گهرمه تیر ته قاندنهه تی.
نهوه خالق مل که ج و ناماده هیه.

یان خالو: نه وه یار و دهی ته جه للای سیفاته جه لایه کانیه‌تی، لهم کاتانه‌دا ده بیت
ئیمه نیبراهیم و نیسماعیل بین. جه لال و جه لالی پیچه‌وانه‌ی جه مال و جه مالیه‌تی
یارن. عاجزی و قین وقارو غه زدب.. هتد له سیفاتی جه لالی یارن. واته کاتن خوی
سازندوه بُو قین و قار، نه وه واده‌ی دمرکه‌وتون و تم بارانیه کانیه‌تی.

جهلal: سیفهته نادیاره کانن (باطن) و جهمالیش یفهته دیاردکان. جهلal. دیرخستنی گهوره‌ی دولبه‌ره به پیز زیاد بیونی خواستی عاشق، له رواله‌تدا (جهمال و جهلal) دژن. بهلام له دهرووندا هه‌ر جهمالیکی هه‌یه و هه‌ر جهلالیکی هه‌یه. نه‌مهش له نهینیه سه‌ر سوره‌ینه‌ردکانه. بؤ زیاتر تیگه‌شتن له سیفه‌تی (جهمال و جهلal) بپوانه { فدره‌نگی سوپرانه‌ی ل. ۹۳-۹۵ }

۲۴- بسم الله نه و تیر په‌ر تیدا به‌سته‌ش

نیک نیشانه‌ی تهن صهد جار شکسته‌ش

به‌ناوی خواود (پازی بیون و نیه‌تی کار) نه و تیری په‌ردار و نه‌مهش جهسته‌ی نیشانه دانراوی من که صهد جاری تر پیکاویه‌تی.

تیری په‌لو په‌دار.. شویتی زیاتر به جن دیلنی له جهسته‌دا. و نه‌لئن وا من بیونمه‌وه نیشانه‌ی تیره‌کانی که صهد جاری تر لئی داوم و برینداری کردوم.

۲۵- چوں په‌نگ که‌رۆ زام تازه، دامانم

ثاو مزو نه و دهم کونه زامانم

کاتی زامی تازه دامانم په‌نگ دهکات، کونه زامه‌کانیشم ناویان تئی ده‌زیته‌وه. زامی تازه.. به‌رده‌وامی و ودقای یاره.. که پازیه به مه‌رجه‌مه‌تی بالا ناردن بؤ عاشقو دواجار له خزمه‌تی و‌صل و په‌زامه‌ندی مه‌عشوقدان. له پیگه‌ی زامی تازه‌وه. نوی بونه‌وه و ته‌بیونه‌وه ده‌دریته‌وه به‌کونه زامه‌کان. به‌مهش دیرینی و به‌رده‌وامی عاشق بؤ مه‌عشوقدسه‌ملی.. بیجگه له‌وه له (ثاو مزو نه‌دهم) تامی تامی و دیقی کونه برینه‌کان ده‌بینین له به‌خیلی زامی تازه‌دا جیناس و دزیه‌ک له وینه‌که‌دا هه‌ن.

۲۶- زام تهن وه تیر به‌لاش زیاتهر

پای ناموشوی دل و‌لاش زیاتهر

تا زام له تهن و جهسته‌ما زیاتر بیت، به تیره‌کانی به‌لای، پیگه‌ی هاتوچوکردنی دل بؤ لای زیاتر ده‌بیت. تا تیرم زیاتر پیوه بی، کونی زیاتر له جهسته‌ما، بؤ ده‌رباز بیون و هاتوچوی دل بؤ لای زیاتر ده‌بیت.

ئەمە بۇو له باسى بەلا دا كە ووتمان تا بەلا زۆرتربىت نزىكى زياترە. واتە كۈلان و كۆچە دەرچۈوهكان بە تىرىدكاني ئەو لەبەردەم دلّما دەكىرىنەوە و كەمەر پىگەي بەبن بەستم دىئته رى، لىرەوەيە كە دەردو قەزاو بەلاڭانى مەعشوق لە عرفاندا بە خىر دەگەرنىن. گەرجى لەم دوو بەيتەدا عىبارەت و بىرۋەكەكان كلاسيكىن، بەلام بە ووشك و زېرى كلاسيكيانە بەكار نەبراون و مەولەوى ھەلىكىشاون لە مىرگ و ھەسارە تەرىدكاني رۆمانسىيەت.

۱- پای شادیم دیسان ماران گهستهوه

نه پیاله‌ی چهم ژار تؤ بهستهوه

پای شادیم دیسان مار پیوه‌ی داو له پیاله‌ی چاوم دا ژاره‌که‌ی تویزی بهست (دیار
کهوت)

هر کاتی ویستبیتم که‌یف که‌م و شادیم سه‌ر حال بینت و جولاو، نهوا پیی نه‌و
شادیم گه‌زراوه. شادیم لی تیک چووه نه‌مجاره‌ش دیسان مار دای به پیی شادیمه‌وه.
نم شیعره ودک سه‌رچاوه‌کان دیاریان کردوه. بو شنیخ عبد الصمدی شیخ رسولی
سوله‌یی نوسراوه، که چووه بو کرپینی (تفاقی ژن هینان) مار پیوه‌ی داووه و مردووه.
پوداوه‌کان یان کاتی پوداوه‌کان یان شوینی پودانیان وه. یان ناوی که‌س و
شته‌کان که ده‌بنه بونه‌ی شیعری و بیانووه نووسین لای مهوله‌وه، نهوا نه‌وانه له کوره‌ی
شیعریه‌ت دا ده‌توینیت‌وه، ووشک و رهق ودک خویان و دریان ناگریت و به‌کاریان
ناهینیت.

۲- صهنه‌م په‌رسن نیم صهنه‌د ناسه نان

دووی کوره‌ی ده‌رون شیوه‌ن راسه‌نان

بت په‌رسن نیم و خوای بی نیاز ده‌ناسم، دووکه‌لی کوره‌ی ده‌رون و شیوونم
راستن.

مهوله‌وه دوو ناماژه‌ی جوان نه‌خاته بهر ده‌ممان لهم شیعره‌دا.

۱- که‌سی خودای بی نیاز بناسی. نهوه به‌نده دلسوژه‌کانی نه و خودایه‌شی خوش
دهوی و ناسایی يه به مه‌رگیان نه و شیوه‌نه بکات.. یان هر پیزیک له به‌نده‌کانی خوا
بنیت و پله‌و پایه یان گه‌وره سه‌یر بکات. نه‌مه‌ش به و ته‌وریه‌یه‌ی که له ووشه‌ی
(صمد) دا هیناویه‌تی. {درگایه‌ک بو تینگدیشت له هوزراوه‌کانی مهوله‌وه رووف

عوسمان. مهره‌جان (۲) (۱۲۰)

۲- شیوه‌نی راست و شیوه‌نی دروستکراو: له‌سهر ئاستى ئەدەب و ناو خەلگىدا كاتى شىعرى بۇ مەرگى ئازىزى يان هەر كەسى دەنوسرىت، ئەبىت جوش و خرۇشى دەرون و سۆز تىايىدا راستەقىنه بن و دروست كراو نەبن. ئەدەبى كوردى پە لە شىعرانە كە بە تەكلىف بۇ چەلەو يادەكان نوسراون و ئاشكرا دەست كىرى و بى سۆزىان پىوه ديارە، له سەردەمى مەولەويش دا رەنگە ئە ديارىدە (سۆزى درۆينه) باو بۇوبىت مەولەوى زۆر پىش خەلگانى تر ئامازە بە (سۆز) كردە. كە كەرسە و ماڭى شىعىرى لاۋانە وە يان شىن گىرى يە.

دياردەن نواندن له گريان و فرمىسىكى دەست كردا.. لە ڙيانى رۆزانەدا بەرچاوه تەنانەت ئىدىيۇمى (ئاغەرۇ خوا شوکر) لە وىوه ھاتووه كە دەكىرى پېچەوانە حالەكەش بىگرى.

لە ناو ئەددەبى نوسراويسا گەر لى كۈلىنە وە بۇ بەراوردى ئە و حالە بکرىت، بە ئاشكرا نمۇونەت دېتە دەست تەنانەت لاي گۈرانى رابەريش بە ئاسانى ھەستى پى دەكرىت. گەر شىوه‌نەكانى وەرگرىن و بەراوردىان بىكەين بە شىوه‌نە كەى بۇ ھىۋاى كورى.

بۇيە مەولەوى تا رۇداوهكە زۆر سروشتىيانە كارى لە دل و دەرۈونى نەكىدىنى شىعىرى نەوتووه. خۇيىشى زۆر حجان ئە و مانايە بە ئىمە دەدات.

دوكەلى كورە دەرون - بوجەتە هوئى گريانى و شىوه‌نە ئەم كاتى دوگەل بە پۇي كەسىكىدا دەچىت چاوى ئاو دەكتات.

وە لەبەر (صەنەم) دەكەن نى يە كە دەگرىم، واتە بىيىجگە لە ماناي زمانى (صەنەم - بىت) دەكىرى بە غەيرى (صەمەد) وەرئى گرىن واتە لەبەر غەيرى خوانى يە كە شىن دەكەم بەلگو لەبەرخوايە.. بۇ خەلگى نى يە و بۇ خوايە ئەمەش دەچىتە وە خزمەتى حالەتى راستەقىنه.

صەمەد: ئەودىيە كە ھاوارى دەكەن و پاشى پى دەبەستن، كە خودايە و كە بەندەكان خۇيان و نيازەكانىشيانى دەدەنە دەست. صەنەم: ئە و شتەيە كەبەندە لە خوا

قەددىغە دەكەت. لاي ھەندىكىش بىرىتىيە لە ھەستى رەدا، بۇيە لايان وايە بت پەرسىت لە حەقىقەتدا حەق پەرسىتە. { فەرەنگى سۆفيانى... ل ۲۱۶ }

بۇيە دەكىرى بىنچىگە ھونەرى جىناسى (صەنەم - صەمەد) لەوشەدا لەماناشدا بە دز يەك ودرىان گرىن. وە لە (صەد) ناسە نان دا تەورىيەش ھەيە.

٣- ساقى مەى ھەى داد، موغەنى چەنگى

نهى چى ھات فەرياد ، مەلەپ ئاھەنگى

ساقى ھەى داد مەى، ئاواز خوين (لاۋىنەر) چەنگى، نەى چى ھاي ھاوار، موطرىب
نهوازىنەد (گۇرانى بىز) ئاھەنگى

د. عزىزىن مەستەقا سەرنجى دەرچۈون لە سنورى دەقى نەقشى يەكان، دەگىرىتە ئەم شىعرە، كە مەولەوى زۆر مېۋىزىكىانە لە ئامىرەكانى تر دەروانىت، كە بىنچىگە لە دەف وەك شاي ئامىرەكانى نەقشى لە ئامىرەكانى تر كەلك وەردەگرى كە لە ئەندىشە دىنى كوردىوارى دا شوين پايە يان بەرزە، بەتايبەت تەمور. وە رەنگە (مەى) وەك پىكى سەبورى بەكار ھاتبى.

٤. گەرمى مەى، نەواو كزەى دەف و نەى

تىكەل بۇ چەنى زايەلەى ودى ودى

گەر مەى: كزەى دەف و نەواي نەى تىكەل بن لەگەل دەنگ و زايەلەى ودى ودى.
حال وەزىعى ئەم دو بەيتە و بە يەكدادانى لەردو دەنگى ئامىرەكان گرىيان و قوغانەكان،
وينەيەكى پاستەقىنەي (چەمەرى پىوان و رى و رەسمى شىن و مردو ناشتنن .. كە
كاريان لە هىزرى مەولەوى كردو و تەنانەت زۆر باش دىمەنەكانى كۆتەل گىپانىش لە
شىعرە شىنگىزى يەكانى دا رەنگى داوهتەوە. وەك لە دىوانەكەدا ھاتووە وينەكە پىچان و
كردىنەودى نارېتى تىايە.

٥. وا چدىچ وا دەى نشىنگەى تەنگەن

ياران چەمەپا برا درەنگەن

بلین کهی کاتی ئهودیه له گوپی ته‌نگا بیت، یاران و هاوپیان چاوه‌رین برا دره‌نگه. (نشینگه‌ی ته‌نگ. گوپی ته‌نگو تار) .

نشینگه: شوینیکی بچوک ساده‌و ساکاره، راوجیان یان کهشه‌وانان و ته‌نانه‌ت پی‌بواران دروستی دهکنه، یان شوینی تایبیه‌ت دهکنه به‌لادان و دانیشتن. ئیستاش چهندین شوین هه‌یه له هه‌وراماندا به‌ناوی که‌سیکی دیاره‌وه ناسراون وده ده‌لین نشینگه‌ی قلان. به‌تایبیه‌ت چه‌ند نشینگه‌یه‌کی شیخی حسام‌ه‌دین ئیستاش به‌وناوه‌وه ده‌ناسرین.

وده ده‌بینین لیره‌شدا نه‌ریتی مردوو دواندن(قسه کردن له‌گهان مردوو) له لای دؤست و ئازیزانی یه‌وه هاتووه. که ئه‌م تئ گه‌شتنه له راشه‌ی شیعره بونه‌یی یه‌کانی شیوه‌ن لای مه‌وله‌وه گرنگه.

۶- گردین ته داره‌ک به‌غداشان جه‌مه‌ن

واده‌ی زیارت غوث الاعظمه ن

هه‌مووان تفاق و ته‌داره‌کی چوون بؤ به‌غدايان ئاماذه‌گردووه واده‌ی زیارت و ته‌وا فی غه‌وسه، (بانگ کنه کوچ کردوه که (شیخ عبدالصمد) واده‌ی دانیشتن و پال که‌وتون نی یه له نیشنگه ته‌نگه‌کهی دا (گوپ) واده‌ی زیارتی غه‌وسه.

ئه‌م بانگ کردن‌ه و پئ ووتنه (واچدی) دیاره له رینگه‌ی ساقی و مهی و مگرب و موغه‌نى و سازه‌کانه‌وه راگه‌یه‌نراوه که‌واته خه‌یاتی پواندنی رفوح و په‌یوه‌ندی مؤسیقا و رفوح لیره‌ش ئاماذه‌ی هه‌یه.

۷- بئ توبه‌و خشوع ده‌س وه دوعاوه

کئ گه‌ردهن که‌ج بؤ نه‌و باره‌گاوه

به بئ تو (که به‌و له‌خوا ترسان و ده‌س به‌دوا و نزایه‌ته‌وه) کئ گه‌ردن که‌ج کات له‌و باره‌گایه‌دا. که‌سی ترمان نی یه را به‌رمان بیت له باره‌گای غه‌وپ دا، یان له به‌ردهم باره‌گای خوادا له تو مل که‌ج و پاریزکارترمان نیه، ده‌س به نزمان تیا نی یه.

ئەگەر (بىن تۆبە) واتەكەى (بىن تۆبەكار بىت) واتە كەسمان تۆ بەكار نىن.
(كىن) لە دېرى دوودمدا.. دەمانباتەوە بەرددم (شىخ صەممەد) كەوا تە ئەو تو
بەكارىشە.

٨- دەخىل جەماعەت بىن ئىمامەتەن

ئىمامەت ماتەم وە بىن قامەتەن

دەخىل جەماعەت (نوىزىكەران، ھاۋىتكانى شىخ) بەبىن ئىمامان و بىن پىشەوان
ئىمامەت ماتەم، پىشەوايى و رابەرى كىردىن دۆش داماون و ماتەمن و بىن قامەتن.
قامەت كىردىن: سازدان و جۇشانى موسولمانان و تەبىلغۇ و ناگاداركىردنەوە بۇ
وەستانى نوىزى. ئەوجا ئىمام دەست دەكتا بە ئىمامەت، كاتىن كە قامەت دەر نى يە،
ئىمام ناپەختەت و بىن تاڭتە.. بەلام مەولەوى (كىدارى - فعل) ھەست دار دەكتا
و دەيانخاتە دۆخى مەرقىبۇونەوە، بەمەش جۇرى لە ستاتىكا دەخولقىتىن.

٩- گۈشەي تاي هيىندى مەندىلى بىن گەرد

مايل كەر ئەولای ساي گەرددەن زەرد

گۈشەي (سوچى) مىزىدە سېپى يە بىن گەرددەكەت بىكە بەلاۋە ولارى كەرەوە بۇ
سەر گەردنە زەرددەكەت. دەست دانە مىزىدە سەرە كلاۋو و جولان بەمەبەستى قامەت
ھىنان و ئىمامەت كىردىن (ئەوخۇ نامادەكىردنە نەرىتىكى مەلايىانە يە).

١٠- قىام دەر وە بەزىن ئەو قەدو قامەت

قىامەت قام دەر پەرى (قد قامت)

ھەستانەوە بىدە بە بەزىنەو ئەو قەد و قامەتە (ھەستەوە، پەست بەدە لەو گۆرەدا)
قىامەتىنە بۇ (قد قامت صلاھ).

كاتىن قامەت دەدرى موسولمانان پەيتا بەيتا و پىكەوە دەچن بە دەم قامەتەوە و
ھەلەستىنە سەرپىن و نوىزىدا دەبەستن. مەولەوى ئەم دىمەنەي بە حەشرو ھەستانەوە
چواندۇوە.

(قیامهت قام دهر) ئەگەربە تەورەيەكەوە بىبەستىنەوە بە (صمدى خواوه) ئەوە
قیامهت بەرپاکىرىنى خودايە هاتنى ساعە، كە ديارە وىنەكان پېن لە گباق وتناسب و
جىناسى ناقص.

۱۱- ھامدەردان پەى بەزم شادى جەم بى يەن

ج خەيرەن صەداي كار خەيرنى يەن

ھاودەردان بۇ بەزمى شادى كۆبۈنەتەوە و ج خېرە دەنگى كارى خېرت نى يە.
ئىمە بۇ شادى و بەزمى ژن ھىنان و زەماونى تۆ جەمین، توش دەنگى كارى خېرت
نى يە. (ژن ھىنان كارە خېرەكەيە).

۱۲- مەيلەت چەنلى مان يەكجارى سەرددەن

يا دوور با زامان مار كار لېت كەرددەن

مەيلەت لەگەلمان بە تەواوى سارده، يان دوور با زامەكانى مار كارى لېت كەردووه.
يان مەيلەت لەگەل (مان - ژيان) بەتەواوى سارده و ناتەۋى بىزى. يان دوور با زامەكانى
مار كاريان لېت كەردووه و ژيانلى دەسىنن. كە ديارە بەو گەستەي مارە. شىخ نەماوه.

۱۳- رۇ پەرى ئەومەيل راي خودايىت رۇ

رۇ پەى وەقاو شەرەت ئاشنایىت رۇ

رۇرۇ بۇ ئەو مەيلى رىنى خودايەت و رۇ بۇ ئەو وەقاو شەرتى ئاشنایىي يەت.

۱۴- رۇ پەى ئىش سەخت مار گەستەي كارىت

رۇ پەى دەرسەر كەس نادىارىت

رۇ بۇ ئىشى سەخت و كارىگەرى گەستەي مار، رۇ بۇ دەردى سەرەت كەس پىن نەزان
و نادىارت. مامۆستا ئەردەلائى (دەردى سېر) ئى بەلاو جوانە واتە (دەردى كەس نەزان و
دەردى نادىار وېنى دەرمان).

۱۵- ئای تۆ کام نەدیت جە عەررووس نۆ

تا عەررووسى خاك پەستان بى وە تۆ

ئاي تۆ لەزەت نەديوو و بەكام نەگەشتۈرى بۈكى تازە، تا بۈوكى خاك جووت بۇو
لەگەلتا.. واتە بەكام نەگەشتى لەگەن بۈكى نوى، تا بۈوكى خاك بىرىتى و لەگەلنى
جووت بۇوى. {لە دىوانەكەدا ئەى تۆ نۇسراوه ئىمە راي مامۇستا حەممەپشىدمان
و درگرت { لە دىواندا (پەستان) بە ھاۋېشتى راڭە كراف. مامۇستا حەكىم بە جووت
بۇون راڭەيى كردوه. {دىوان ل ۱۷۱ او مەولەوي و تەقىنەودى زمان ل ۱۰۰ }

خانى قوبادىش پېش ھەمۈوان (پەستان) ئى بەمانى ئاۋىزان و جووت بۇون و
ھاۋېشتى لە شىرىن و خەسرە وەكەيدا چەندىن جار بەكار بىردووه.

چۈون مىيۇ مەفتۈل پەستان بىن وەھەم

لىيۇ ودبانلىيۇ دەم جە ناو دەم

پەستان بۇون وە بە ڙن بالا تۈول نەى

شە و وىنە لاو لاو پاي نەمام نەى

نەبۇ پەى پەستان من دلگىر ئىمىشە و

بويەرۇ بە لوگف جە تەقصىر ئىمىشە و

ئەردىن جە سەنگ نىيت شۆخ سىتەمگەر

ئىمىشە و تا بەرۇ بۇ پەستانم بەر

با پەتستانت بۇون ئىمانم ئىمىشە و

غەمەخوارىم بىکەر مىيەمانم ئىمىشە و

ئامانەن ئىمىشە و چۈون زولف لولت

با بېبۇن پەستان بالاى نە و تولت

ویش سه‌رنیگون کمرد نه خاک گلکوش

پشتان به پهرویز بو نیا وه بوش

پهستان بی شیرین وه بهژن نهدا

به خاک سیای گلکوش خوسرهودا

وه زورنزيك سېبەرى نەم دوو بەيتهى دوايى و لىكچۇنى باپەتى و ناوهەرۆكىان
لەسەر بەيتهەكەى مەولەوى نىشتۇوه پەنگە دەركەوتىنەوەي كارىگەرى شاكارەكەى خانا
بىت لە خەيالى مەولەوى دا.

۱۶- جەى خار دندان ڙار ئاوردىمى مار

خاطر نازك ويت مەدەر ئازار

بە درېكى ددانى ڙەھرھىنەرى مار دلى ناسكى خوت ئازارمەددە. دلى خوت ئازارمەددە
و عاجز مەبە و ئازار مەخۇ بەجى درېكى ددانى ڙاراوى مار.

۱۷- تو نەو گولى باخ مصطفى بى

گەنج خەزانەى مرتهضە وي بى

تو كە تازە گولى باخچەى پىيغەمبەرى بىت و گەنجى خەزىنەى مەولا عەلى بىت.

۱۸ - گول عادە تشنەن بى خارىمە بو

گەنج رەويەشەن بى مار نەمە بو

عادەت و سروشتى گول ودهايە بى درك نابىت و پى و شوينى گەنجىش بى مار
نابىت.

تۆش مادام هەم گولى باخچەى پىيغەمبەرى و هەم گەنجى خەزىنەى عەلى، دەبىت
ھەم درېكى ددانى مارو هەم خودى مارىشىت هەبى بۆيە دەبىت دلن شاد بىت و دلن بە
ئازار نەبىت بەو درك و مارە. پىيويستە بۈوتۈرىت مار رېشەيەكى كۆن و قۇلى لەناو
باوهەرى ئايىنى كورداندا هەمەيە. لە ھەندى باردا نىشانەى حكمەت و پېرۋىزى و خېرە ودك

لای یه زیدیه کان ته نانه ت زاراوه مادیه کان و په یو دندی مارو ده سه لاتی ماده کان ناشکرایه. ره نگه نه فسانه هی ماری سهر شانی زوح اک به دیویکی تردا بخوینرینه ود. پینگه هی مار رونتر دهست نیشان بکات له میز ووی نه ته ودی دا، ود مار و هزیله یه کی پاریز کاری که ری له نه فسانه هی (گه نج دا) هه یه ته نانه ت (شیعیریه تی زولف و پوو) و چواندنه کلاسیکی یه کان هر لد و پوده ودیه. هه رو ها شاخی مار مایه هی فهرو چاوه زارو زیره. { مار له بیرون باوره کونه کانی کور ددا، رامان ژماره ۳۱ ولینکولینه ودی نه دبی فولکلوری کور دی د. عز دین ل ۱۸ و یاداشته های پیرامون - مهربرستی در کردستان ل ۴۹ }

ده بی نه وه ش بلینین که به جو ریکی ترو دیدیکی تر مار لای کاکه یه کانیش دوزمن نی یه و نایکوژن هه رچه نده رپلی شهرو خرابه و نه گبه تیش ده گیپری.

که واته مار هم رپلی نه هریمه نی و شهپری گیپراوه، هم رپلی خیر و چاکه ش. له موناسه بهی نه م شیعره دا (مار، ژیان، ناویزان، عاشقه و ماشقه) خیرا به دیارده میز وویه کاندا ده مانبات. نه وه تا له کاتی خوی دا نه حمهد پریسی (مه جزوب) هاوری دی مهوله وی مانای ترمان بؤ قوت ده کاته وه و پرپلی شهیدایی ده داتی و ده لئی:

نه نه نه و ماره هه ر مارغار بی

پهی پا بؤسی پاش نه نینتزار بی

نه وه ماری نه شکه وتی ثور بیو بؤ ماجی پیتی هات بیو، که واته ده بیت له نیوان (پیتی نه بیو بکر و پیتی شیخ صمد و پای شادی مهوله وی) مار نه گریس نه بی نه دیدگاوه خوالی خوش بیو ده بیت به گه نجی عمل و گولی محمدی.

به گیپرانه ودی (ماموستا حمه رشیدی نه مینی) مهوله وی به شیعیریکی مه ته ل نامیز شاعیریه تی میرزا عبد القادری پاودی تاقی ده کاته وه که به ستراوه به (به کارهینانی ماره وه)

مهوله وی کاتی له خانه گای لای پاوه ده بیت نه م شیعره له تاقی کردن وه میرزا ده نووسن.

سای که مه رهشا گه ر مارش نه بؤ
دؤسی خاست بؤ به دکارش نه بؤ

سیبه‌رو په‌نای (که‌مه‌ر به‌ردی گه‌وره‌ی که‌لین دار) خوشه گه‌ر ماری نه‌بیت و
دؤستی چاکت له گه‌لن بیان هه‌بیت به دکاری نه‌بی. که پیوه‌نی مانا دراوه به
ئه‌شکوتی ئة‌ور و سای ئه شکه‌وت و حوزره‌ت و دؤستی چاکی و دك ئه‌بوبه‌کر، میرزاش
بهم شیعره وەلامی ددداته‌وه له‌بهر په‌یوه‌ندی باسه که هه‌ندیک له شیعره‌که دهنوسین.

هه‌ر نه‌و شه‌و ئه‌وان ته‌شريف مه‌بهردهن

نیراده‌ی مه‌نزل غار په‌ورگه‌ردهن

مار وه ئه‌مر حه‌ق سه‌ر ئاوه‌رد ودبه‌ر

سەلام که‌رد واتش ياخه‌يرل به‌شهر

چه‌ن قه‌رن‌نه ئه‌ی غار ئه‌ی جاگه جامه‌ن

ئه‌ی سوراخ سەنگ زىدو ماوامه‌ن

ئاره‌زووم روخسار پر نوور تو بی

مه‌يلم شه‌ره فیاب حووزور تو بی

ديم ئه‌بو بکر راگه‌ش لیم به‌سته‌ن

به‌خوا خو ئه‌من ئه‌وم نه‌گه‌سته‌ن

گه‌روه‌غه‌يزه‌وه دابام پاشه‌وه

نه‌مه ياوأ که‌س وه ها ناشه‌وه

{ مه‌ره‌جانی مه‌وله‌وی ۲۱۳ او میرزا نه‌ولقادری پاوه‌بی حه‌مه‌ره‌شیدی ئه‌مینى ل ۲۹ }

ھه‌روه‌ها خانیش له مه‌م و زینه‌که‌يدا له‌سەر زاري زین ده‌بیزیت:-

ئه‌م صور گولین ئه‌و ڙ بی مه خاره

ئه‌م گه‌نجین و ئه‌و ڙ بی مه ماره

گول حيحفظ دبن ب نوكی خاران

گه‌نجينه خودان دبن ب ماران

{ مه‌م وزين - ئه‌حمده‌دى خانى، ئاماذه‌گردن و په‌راويز بی نوسىنى ھه‌زار ۱۹۸۹ پاريس

ل ۱۶۷

۱۹- غەریبیت زیاد نە شەھادەت بى

شەھادەت ھەم دەم وە سەیادەت بى

غەریبیت لە شەھیدیت زیاتر بۇو، شەھیدیشت ھاودەمى سەیادەت بۇو. مەولەوى زۆر جوان پلەی غەریبى بەرزکردىتەوە وە بە جۆرى كە هىچ شتى نى يە لە شەھیدى بەرزتر. ئەم (غەریبى) لە شەھیدى بەرزتر دەكتەوە. لە دیوانەكەدا ھاتووە (غەریبیت پلەی شەھیدیتى بەرزکردىوە).

لای عارفەكان شەھيد ئەو كەسەيە كە عاشقەو بە پاكى عەشقەكەمى راگرتۇوە و كې كردىووە و مردۇوە.

ئەم بەرزکردنەوەيەش بە بەرەكەتى (غەریبى يەكەيە) لە (سەیادەت) دا رۇشنايەك لە عاشورا بەدى دەكەين. غەریبیك كە لە غوربەتا شەھيد بىت وەك شىخ صەند ئەوە شەھیدى يە ھاودەمى شەھيد بۇونى حسین دەبىت، كە دەزانىن سەيدىيەتى نەودى پىغەمبەرە، وە جۆرى شەھيد بونە غەریبەكەش بۇ خۆى سەيادەتە راپەرى يە.

۲۰- ئەى رەسول نارو شەوقىش بەروازادا

وە نازو ئىعزاز كار تۆ سازدا

ئەم رەسولەي ئەمپۇ شەوقى فرەاندو بە نازو شکو و پىزەوە كارى تۆي پىكىختى.

ئەى رەسول: شىخ رەسولى سۆللەيى باوكى شىخ عبد الصمدى كۆچ كردىو كە بە دەزامەندى و ئارامى يەوە، تىكەل بەپىزو شکو و عىزەتەوە، روفات و جەنازە كورەكەي بەرى كردىو (لەكارسازدان دا) پەنگە تى بىگەين كە رى و رەسمەكانى مردو بەرى كردى جەنابى شىخ خۆى ئەنجامى دايىن (شۇرۇن، كفن، نويىز، دفن).

(بەرواز) بە خاترى بىرىنى پىنگەي ئەم دنياو ئەو دنيا ھاتوو. كە سەربارى دوريان لە ئەندىشەدا (مردىن فېرىتى رۇح) كورتىيان دەكتەوە، بە مردىن لەم دنيا دەرىدەچىت بۇ ئەو دونىيا، لە دیواندا (ئەى رەسول) بە فريشتهى مەرگ (ئىزراڭىلىش) راڭە كراوه.

۲۱- رڄام ههن فهدا نه و گهردهلول دا

بويهري نه ڙير ساي نه و پرسول دا

تکام همه يه سبهيني له گهردهلولي پڙڙي همستانهوه و حهشرا له ڙير ساي و سڀهري نه و پرسوله کهدا (پيغه مبهر) تئي پهري.

(نه مڙو و سبهى) ثارو و فهداي بهيته كان. ٿاماڙهئ خيران بو ماردن و تهى گردني دوو دنيا گهه تهى گردن و جياوازى و دورى دو دنيا گهه ماوهيان پڙڙيکه) نهمه لىکدانه و ديهي کونى جوانه و هم دڙ يه گيشن، نه چهار پيشوو باوکي شيخ صمهه دى گوچ گردوه. نه و پرسول پيغه مبهري ٿازيزه له دنيا.

لهم دنيادا باوکت (شيخ پرسول بهري گردي و له دنيادا پيغه مبهر دهبيتهوه بهريخهري نه ويئي شيخ صمهه د و سايي. وينه که تمزي یه له دوختي گونجان و دڙهكان و تهوريه و تهناسوب.

مامؤستا نه رده لانیش نه دوو به یته‌ی جوان و هرگیراوه و هم به راویزی چاکیشی
بؤ نوسیوه.

نه ره سوون نه ره په خوشه‌ویست

به نازو به پیز کاری پیخستی

تکایه سبه‌ی لهو گهرده‌لولدا

تیپه‌ر که‌ی له ژیر سای نه و ره سوولدا

{ دیوان مهولدوی محمد نه‌مین نه رده لانی بدرگی یه‌کم ج ۱ ل ۲۷۹ }

۱- پزیسکه‌ی چه‌خماخ کارمه‌ن

ج وخت و واده‌ی ئه‌ی گوفتارمه‌ن

پزیسکه‌و گری چه‌خماخ (تفه‌نگ) م به‌سه. ئیتر ج وخت و کاتی قسه‌کردنه‌م.
کارو کردی هه‌میشه‌بیم بیرکردنوه‌یه له پزیسکه‌ی چه‌خماخ، ئیتر نام په‌رژیته سه‌ر
هیچی تر ته‌نانه‌ت مه‌جال قسه‌شم نی‌یه تو‌ماری یه‌ک چرکه ساته (پزیسکه‌و دنگی
تفه‌نگ که نازیزی ده‌کوژی‌یه‌ک گرتاه‌ی سینه‌مایی قه‌شنه‌نگه).
کاری من.. قورسه.. بیرکردنوه‌یه له دنگ و پزیسکه‌ی تفه‌نگ!

یه‌کیکه له و شیعرانه‌ی بو مه‌رگی عبدالرحمنی محمود یاروهیس و تراوه‌شیوه‌دنی
مه‌وله‌وی بو نه‌م خوا لیخو‌شبووه زوّر جه‌رگیره و خه‌ریکه به ژماره‌ی شیعری شیوه‌دنی دا
له عه‌نبه‌ری نزیک ده‌کاته‌وه. مه‌وله‌وی ناسان له‌سه‌ر راّهه و ژماره و هیزی نه‌م شیعرانه
قسه‌ی حیاوازیان هه‌یه. له رساله‌ی عیشقدا هاتوه مه‌وله‌وی (۵) پارچه شیعری له
لاوانه‌وهی نه‌م زاته‌دا ووتوه {رساله‌ی عیش ل ۳۱} زانای سه‌ردهم ده انور پشت به‌ستوو به
دیوانه‌که به (۷) دانه‌یان له قه‌لهم ده‌دات و نه‌مه‌شی به‌لاوه راسته، که به‌لگه‌ی
چه‌ندیتیانی له نامه‌که‌ی خودی مه‌وله‌ویه‌وه و درگزتوه و چه‌ند لابه‌رده‌یکی به
نرخیشی له‌سه‌ر نووسیون. {لیریکا ل ۱۵۲}

مامؤستا محمد علی قه‌ردداخی به یه‌ک پارچه شیعری دریزیان له قه‌لهم
ده‌دات {شارقیه‌ک له باخچه‌ی نه‌ده‌بی مه‌وله‌وی. گوئاری کوئر ب ۶۶۵} سه‌رباری
حیاکردنوه‌شیان مامؤستا مه‌لا عبدالکریمیش ده‌لی و دک شعیریکی دریز بن وايه {دیوان
ل ۱۱۹}. مامؤستا گورانی نه‌مریش ده‌لی: شیوه‌ن نامه‌یه‌کی دریزه. به‌لام هیج گومانم نی
یه. له هه‌لبه‌سته هه‌لبه‌سته کانی نه‌وه هه‌ر و دک له نمونه هه‌ره به‌رژه‌کانی شیوه‌ن
نامه‌یه له‌سه‌ر پاکی نه‌ده‌بی کوردی دا. {گوئاری بدیان ۳۱ سالی ۱۹۷۵ الله‌چاپدانه‌وهی
ووتاریکی مامؤستا گورانه}

۲- دلهی کؤس کەفتەم ھەم تەم گەردەوە

پەرەدە سەبۇرىش تەمام درەھوە

دلهی کۆسکەوتوم جارىكى تر تەم داي گرتەمەوە پەرەدە سەبۇرى بە تەواوى
درپاندەوە.

تەم كەردنەوهى دل، مەراق داگىتن و سوئ بونەمەوە ۋىيانەوهى تر لەگەن زامى كۈنى دلدا، كولانەوهى، كە يادى لە دەست چوو بە دلدا راھىپورى، مەراق دات دەگرى نەمە فەراموشى و مەيل بېرىن و سەبۇرى كە بودته پەتروى قام و پەرەدە سەبۇورى بە ياد كەردنەوهە ترازىيەكەن لادەجىت و نەدرىت.

مامۆستا عەلى قەرەداغى لە پەرۇزدەكەيدا (ۋەزانەوهى مىزۇوى زانىيانى كورد... بەرگى ۱۷۶۲ل) لە وەلامى د. نەنومردا لە مەرنەم شىين نامانە پىن داگرى دەكتات و دەھەرمۇئى ناگونجى چەند شىعرىك بن، وچەند بەلكەو دەلىلىك دەدات بۆسەلاندىنى بۆچۈونەكەي. يەك لەوانە دەنۇسىت (نەبووه بە عادەت و عەقلىش نەوه قبۇول ناكات پىاوىتكى وەك مەولەوى بىت بۆ يەك تەعزىزىيەنامە شەقى حەوت پارچە شىعرى جىا- جىابىنۇسىت. خاودەن تاعزىزەش كاتى نەوهى نىيە لەو سەرەلەيەدا شەش حەوت نامەي يەك كەمس بخۇيىتەوە)

ئىمە لە چەند شوين ووتۇومانە كەم دەسەلاتىن و نەوه كارى زانىيانى ئەبوبارديه بۆيە بەرەھايى لايەنگى لە بۆچۈوفى يەك كەمس ناكەين و بە دىزى كەسىش نانووسىن. بەلام لەھەر شوينىك بىرۇامان ھەبىت بۆچۈونى خۆمان دەرددەپىن. ئىت لە گەل پاى كىتدا تەبايە و لە گەل كىتدا نا تەبا، ھەسەلات نىيە و نىيەتى خراب لە گۈرپىدا نى يە. سەبارەت بەم بۆچۈونەي مامۆستاشى من وادەزانم لە نەنجامى سەرخىستى راکەيداو لە جەنگى نووسىن بەرامبەرەكەيە نووسراوە و دەرك و لە بىزىنگ دانى پىيەد ديار نىيە.

چونكە ئەم دەقانەي مەولەوى بەيەك فۇرم و بە سەر يەكەوه نووسراين يىان شىعرشىعىر و جىا نووسراين، دواجار وەر گر ھەر دەھانخۇيىتەوهە كات لەو روھوە ھەمان كاتە.

له پهراویزیشدا رُون کردنوه ددات و دنووسیت(نهمه به بونهی جیاچیاوه دهگونجی لهماوهی چهند سالدا بوعنه نبه ر خاتونی خیزانی کوچکردووی بکات و له همر موحده‌ره میکدا، يان له همر به هاریکدا که سویکهی به یادی کوچی دوایی خیزانی تازه دهبیته و ده به پارچه شیعریکی به سوز کهف و کولی سینهی گرگرتووی دابمکینیته و به لام نه و حالته مه حمودی یاروهیس زور جیايه {هه مان سرچاوه ل ۲۶۳} سه بارهت بهم رُون کردنوه یهش که به لامه و راسته و بهجی، به لام دهتوانیت به دزی راکهی ماموستا کاری پی بکهین، چوونکه مهوله وی خوی باسی نه و سوی بون و کولانه و ده دراندی په رده بی سه بوریه دهکات و بیژه (هم) لهم جوړه حاله تانه دا گرنګه و کلیلیکی باشه بو سه ماندنه همر بوجوونیک. واته (هم) پیمان ده لیت که پات کردنوه هی و دیسان بو هه مان دوڅ ياد دهکه. بویه ده لیتین تا رای جیاواز هه بیت ده رک و وهستانه کان باشت ده بن و حه قیقهت زیاتر روشن ده بیته و ده.

۲- نالاو گردهوا و خولیاوه و خول و درد

جهه و بول ده دهدا ویش سامان سا که رد

نالاندنه و گریاو دهورو خول خواردو خوی له خوله میشی ده دهیه ته واوی هه لکیشا.

ئاشکرایه يهکی له شهقله دیاره کانی هونه ری شیعری مهوله وی، هه لسوکه و کردنی يه تی له تهک و وشهه دیارده و مفرده نامرؤیه کان، به سیفه تی مرؤی، به تایبې تی له ریی هونه ره کانی (خواستن و ودک يهکه و) بویه لهم شیعره دا هه است ناکهیت (دل کاره کته ره) به لکو مرؤقیکت دیتہ پیش چاو. نه مهش و نه بی شیعری مهوله وی له ژیان و واقع دور خستبیته و کردبیتی به شه نتازیا یاه کی رهوت { لیریکا ل ۱۵۶ } به لکو هه ردهم له ژینگه کۆمە لایه تی يهکه دا بایه تی شیعره کانی هه لدھ بژیریت و هه است و نه ندیشە کانی سروش تیانه ده ده بیت.

(جهه و بول ده دهدا) خوله میشگاو شوینی فری دانی سه ره کۆزه ری ناو سوپا و ئاگر دانان که زور جار نزیک له مالانه.. ئازیز مردووان په لاماری ده ده نه و دهیکه ن به سه ریاندا.

"سامان سا" به ویران را فه کراوه. به لام "سامان سا" واته دا پوشینی ته واو به هر شتی.. لیرهدا به حوریک که هه مهوو تنه که (جهسته مهوله‌وی) خوّله‌میشی به رکه‌وی، کاتی به ته واوی پهله بره‌ویته‌وه سامان ده بیت. سامان ساکردنی دل له خوّله‌میشدا واته هیچی خوی نه هیشت و به ته واوی رهندگ و روی پیش‌سوی له دهست دا.

۴. نیسه بوون دهرد که‌رقو و سه‌ردا

دهک سلامه‌ت بی چیت ئی خه‌به‌ردا

نیستا خوّله‌میشی (دهرد و رهنج و نازار و مهینه‌ت) دهکات به سه‌ری خویدا سه‌لامه‌ت بی بو نهم هه‌واله‌ت پیدا.

ماموستای مدرس دهنوسی و دیاره حاجی محمود پاش کوزرانی عبدالرحمن کورنیکی تری مردوه و زامی پیش‌سوی کولاوه تهوه و مهوله‌وی نهم شیعره‌ی به ناوی ناوبراوه‌وه نوسیوه. به پیش نهم بوجوونه‌ش، نه و پایه سه‌ر دهکه‌ویت که پیش وایه نهم شیعرانه جیان. چونکه حاجی مه‌حکمود یاروه‌یس شیوه‌نی دوو کوری تری دهکات به ناوی عه‌لی و فه‌تاج

گا ماجووم هه‌ی ثاخ‌های ئه‌پواح‌رم ره

گا عه‌لی گاهنی داخ فه‌تاج ره

له بهر نه‌وهی که خوی سالی مردنی فه‌تاج دیاری دهکات و ده‌لئی (۱۳۰۴) بووه. که چوار سال دوای کوچی مهوله‌وی بووه. که نه‌مهش ناگونجیت. گه‌ر شوین بؤچوونه‌که‌ی ماموستای مدرس بکه‌وین. ده‌بیش عه‌لی کوری بووبیت. که دوای نه‌وره‌حمان مرد بیت.

۵. دله پوشان بین په‌رده‌ی سه‌بووری

سازا بین چه‌نی ده‌رده‌که‌ی دوووری

دلهم په‌رده‌ی سه‌بووری پوشابوو بهره ساریز بwoo بwoo، له‌گهان ده‌رده‌ی دوووری دا سازا بwoo عاده‌تی کردبwoo (واته بروای به مردن و دوووری عبدالرحمن کردبwoo له گه‌نیشیا را هاتبwoo) وینه‌یه‌کی ساده و مؤسیقی و ناسک و جوان له‌هه‌مان کاتا نارام به‌خش و جه‌رگیریش.

٦- په‌رده‌ی سه‌بووریم درپا پُوله پُو

پیشه‌ی جه‌رگه‌که‌م بپیا پُوله پُو

دل کولایه‌وه و په‌رده‌ی سه‌بوری دراند... پُوله پُو، پیشه‌ی جه‌رگه‌که‌م بپا پُوله
پُو. مه‌ Hammond باروه‌یس که‌لکی له‌مبه‌یته و درگرتووه وله شینی کوریکی تریدا بهم جوره
به‌کاری هیناوه

کولیاوه زامم، دیسان درپیاوه

په‌رده‌ی سه‌بووریم، جه‌رگه‌که‌م بپیاوه

{که‌شکوئی حاجی مه‌Hamood یاروه‌یس عوسمان مه‌Mamed هه‌oramی L ٩٦}

٧- وه ناکام هیجره‌ت که‌رده‌م. پُوله پُو

داخان گشت وه خاک به‌رده‌م، پُوله پُو

وهی بی‌ مراد کوچ کردوه که‌م پُوله پُو، داخانت هه‌موو ده‌بهمه گله‌وه پُوله پُو.
ناکام به ناوات نه‌گه‌شتتوو له دیواندا به ناکاو پاشه کراوه

٨- خان و مان خاموش بی‌ تؤ پُوله پُو

نه‌گفالان مه‌دهوش بی‌ تؤ پُوله پُو

خان و مان و دیوه خان و دهرو مان بی‌ تؤ بی‌ دهنگ و کشوماته و مناله‌کان ویل و
سهرگه‌ردانن بی‌ تؤ پُوله پُو.

خاموش... کوژانه‌وهی شه‌وق و روناکی. مائی خاموش، کنایه‌یه له مردنکه‌ی
نازیز که ئەم درکه‌یه له زمانی کوردیدا باوه (بیویه چرای ماله‌که) واته روناکی ماله
مامۆستاخه‌کیم له پیاچوونه‌وهی ئەم بەیتەدا دەبىزى (خانومان) خانمانه واته ژنان بۇ
به‌رامبەری ئەگفالان، { مەولەوی حەکیم L ٩٢ } ئەشگونجى وابى بەلام خان و مانه‌که
جوانته. چوون دواتر خاتوونانی هیناوه.

۹- ته‌لمیت سیا پوش بی تو رپله رف

خاتوو نان بی هوش بی تو رپله رف

بارگه و بنه‌ی هاوینه ردش پوش بی تو رپله رف خاتوونان بی هوشن بی تو و
بوراونه‌ته‌وه بی تو رپله رف.

خاصیه‌تیکی هونه‌ری به‌رزی هارمۇنى لەم شىعرددا جى كراوه، مەولەھى
توانیویه‌تى لە پىگەی نەزمۇنى خۆيەوه يارى بە كىشى (۱۰) بىرگەيى بکات، بەوهش لە
پىگەی مۇسیقای ناودوه ئىمە دەباتە كۆرى پرسەكەوه {لىرىكا ۱۹۶۳}

۱۰- کام وەصفت خەیال، کام شىۋوت ياد كەم

پەی کام خەسلەتت دادو فەرياد كەم

کام وەصفت بىئىمە خەیال و کام شىۋوت يادكەم. بۇ کام خەسلەت و تايىبەتىيەتتىت
هاوار و دادكەم. بە خەیال کام دىمەنلى جوانىت بىئىمە يادمەوه.

۱۱- پەی عەقىدەو دين موسولمانىت، داد

پەی شىۋەت شىرىن نەوجهوانىت داد

بۇ باودرو ئىمان و دينى موسولمانىت، داد، داد بۇ شىۋەت شىرىنى تازە لاويت
دىمەنلى شىۋەت شىرىن جوانى دىننەتە پىش چاوجەسلەت و عەقىدەو ئىمانى.

۱۲- پەی ئەو عەقل و قام ھۆشىياريت داد

پەی خۆش گوفتارى و خۆش رەفتارىت داد

بۇ ئەو ئاودزو زېرى و ھۆشىيارىت داد، داد بۇ قىسە شىرىنى و خۆشى دەم و دەدەت و
داد بۇ كىدارو كردەدەت.

لە دیوانەكەدا لە بىرى گوفتارى (خۆش نىگارى) نوسراوه ئىمە راستىرىنەدەكەي
كاك حەكىمان دانا، چۈنكە كار ناكتە سەر ساختمانى شىعرە كەم و لە خزمەتى جوانى
شىعرەكەدايە. {مەولەھى حكيم ل ۹۲}

۱۳- فهرياد پهی ئىخلاص ناخ پهی ئايىت

پهی ئاغەي دنياو پهی ئاغەي دينت

هاوار بۇ ئەمەگ و كارامەيىت و ئاخ بۇ ئايىت (رەوشت وتنى روانىن و نەرىت) بۇ
گەورەيىت لە دنياو بۇ گەورەيىت دينت.

مهولەوى وشەكەى وا سازاندۇوه كە (ئاغەي دين) واتە پياوى گەورەيى دين و ھەم
گەورەيى دين خۆشى.

۱۴- هەر كەس دىيم دىدەم مەيل تۆ پىش بى

كى بى كى جە تۆ خاطرش پىش بى

ھەر كەسم دىوه چاوه كەم خۆشەويىسى تۆى لە دلا بۇوه، كى بى كى ھەيە لە تۆ
دى ئىشابى. رەگەزدۆزى ھەيە لە(تىش+پىش) دا كەسى نى يە رەخنە و عەيىبىكى لە
تۆ دى بىت و كەس رقى ليت نەبۇوه، كەس حەزى بە مەرگەت نەگردووه.

۱۵- فەلەك جەرگىش دەن وە مەوداى چىدا

كام خاطر پىشىش بى نەتۆى دىلدا

فەلەك (گەردوون) ياخوا جەرگى بىدەن بە نوکى تىزى چىدا، ئەبى كام زام و
رقەي لە دلا بۇوبى، واتۆى بىردىوه.

مهولەوى نەفرىن لە فەلەك دەكتا بە زمانى حاجى مەحمودەوه، دەلى كەسى لە
تۆ دل ئىشاؤ نەبۇوه. ئەبى فەلەك (بهچى تۆ پەست و خاڭر پىش) بۇوبى، ياخوا
جەرگى فەلەك بىدەن بە تىغ دا.

وە رەنگە ئەم بەيىتەيى مەحمود پاشاي جاف، كە دىيارە محمود ياروھىس پياو و
خەزنه دارى بۇوه. لە سەرو بەندى تازىيە و شىعرە شىوون و چەمەرىيەكاندا بەرامبەر
بەم شىعرەيى مەولەوى و ترابىت جىي خۆيەتى لىرەدا تۆمارى كەين.

برا چۈون فەلەك كەسسش نە مەردهن

مەرگ جوانان وە عادەت كەردهن

که ددبیته و دلام بۆ بهیتی پیشتوو که مەسەلەکە (خاطر پیشی نی یه) بەلگو
فەلەک بى کەسەو خۆی گوپی نەمردود بۆیە بەلايەود مەرگی جوانان ناسایی یه.

١٦- دهورش وەی طەورە ئەی جەورە ئاودەرد

من حەسرەت مەند کەرد تو بەو دەردە بەرد

سۈرانى فەلەک بەم جۆرە و ئەم سەتمەی ھېننا (ستەم كردن) منى مەينەت بارو
حەسرەت چەش كردو تۆيىش بەو دەردە برد.

ھەندى شويىنى ئەم شىعرەو رەوتى ھەندى بەيتى لە لەنجهى چەند (وىنەيەكى
شىرين و خوسەرەوەكەى خاناي قوبادى دەچن، بەبىن ئەوهى بلىيەن مەولەوى لاسايى
كەرەوەيەكى بى خەيان و ئەندىشە، بەلام چراي ئەم لەپەرانە شىرين و خوسەرە
پىنگەي شىوهنەكەى ئىرە رۇشەن دەكتەوە. لەپەرەكانى (٧٧٦-٧٧٧-٢٠٢) چەند بەيتىكى لى
دەھىننەن بۆ زياتريش خويىنەر دەتوانى سەيرى ئەو لەپەرانە بکات.

سامانىم سەرگون، بازارم بەرباد

پەى قەرەدام راۋ، پەى پەرويىزم داد

لال پوش و لال بەخش خاس خەيالىم رۇ

نەوهى كەيکاوس كەمەر لالىم رۇ

شاھ شىئر شكار غاز يانم رۇ

سالار سەرەنگ كەيکەي يانم رۇ

دلدار و دلبهر دلاودرم رۇ

گەنجوركۆى گەنج با داودرم رۇ..هەند

بەلام ھونەرى شىعريەت لاي مەولەوى سەشارترە، چونكە خانا لەبەر ھەناسەي
رۇمانە شىعرەكەى پەنا دەباتە بەر ھۆنینەوە ھەرودە كاريگەرى ئەم شىعرەي مەولەوى
لەسەر مامۆستا گۆرانى ڑابەر (ديارە) بە تايىبەتى گۆران لە رۇي دارېشتى ھونەرى و

دابهش کردنی کیشەکانهوه له شیعری له سهره مهربگی هیوادا. رەنگە بهم شیعرەی مهولەوی نیهەتی هینابی. {دیوانی گۆزان. شیعری له سهره مهربگی هیوادا} هەروەھا {مەرەجانى، مەمولەوی (۱) شاعرتى مەمولەوی رووف عوسجان ل ۷۹-۸۰}

THE HISTORY OF THE CHURCH

۱- پوی خهیاته‌ی فهرد بو عهنه برینت

دهس ریسه‌که‌ی فکر بیکر شیرینت

پوی ناوریشمی شیعره بون خوشکه‌ت، که به ددستی بیرو خهیالی تازه و تایبه‌ت و
شیرینی خوت ریسرا بوو.

تان وپو؛ دوو تالی ریسراوی هونراوه له تهوندا تان به دهگاکه‌وه راده‌کیشیت و
بهستوونی پیکده‌خریت، پو بهناو تانه‌که‌دا دهبریت و قوماشیکی له مهرهز یان خوری
دروست دهبیت تان و پو واتا خوازراوه‌که‌ی دهبیته دوو شتی پیویست و پیکه‌وه گونجاو
به جوئی نهبوونی یه‌کیکیان نه‌وی تریان نوقسان دهکات. به‌تایبه‌تی (پو) وهکو هه‌وینه
بوه‌واو کردنی (تان) هه‌رودها (تان وپو) واته ودک یه‌کن. یان ته‌واوکه‌ری یه‌کن.

تان؛ له کاردا سه‌ره‌کی تره و پو لاده‌کی یه به‌لام نرخ و به‌های زوره.

که‌واته (شیعره‌کانی مهلا عه‌بدوللا با که‌میش بن. به‌لام وهکو پو وان، زور
گرنگن، ناسکن به بایه‌خن، لیره‌وه تی ده‌گهین مهلا عه‌بدوللا نه‌یویستووه هه‌میشه
بریسین (شاعر بنت) به پی‌ی پیویستی یه‌کانی (تان) ای هاوردیکانی (پو) شیعری
که‌می نوسيوه به‌لام ناسک. چونکه پو، هه‌لگری ده‌لاله‌تی (حسوسیه‌ت و ناسکی و
باریکی و سفتی خویه‌تی).

بویه جی‌ی خویه‌تی هه‌ولی ناسینی نه و که‌سه بدین که ئه‌م شیعره‌ی ئاراسته
کراوه.

گه‌وردو رابه‌رم مهلا عبدالکریم نووسیویه‌تی: مهوله‌وی ئه‌م شیعره‌ی له وه‌لامی
نامه‌یه‌کی شیخ عبدالله‌ی داخیا نووسیوه که شاعریکی به‌رزه بووه. زور جار نامه‌ی به
هه‌لبه‌ست بو مهوله‌وی ناردوه {دیوان ل ۱۲۲} هه‌رودها له پهراویزدا شیعریکی (داخی)
بلاؤ دهکاته‌وه {دیوان ل ۱۵۲}.

ههـ جـهـنـابـیـ مـوـدـهـرـیـسـ لـهـ يـادـیـ مـهـرـدـانـدـاـ دـهـنـوـسـیـ: دـوـسـتـیـکـیـ تـرـیـ مـهـولـهـوـیـ شـیـخـ عـبـدـوـلـلـاـیـ دـاخـیـ يـهـ کـهـ شـاعـرـیـکـیـ بـهـرـزـبـوـوـهـ وـ هـهـرـچـهـنـدـهـ بـهـ باـشـیـ بـوـمـ سـاـغـ نـهـبـوـدـتـهـوـهـ کـنـ يـهـ ؟ـبـهـ هـهـنـدـیـ نـیـشـانـهـداـ وـ دـیـارـهـ شـیـخـ عـبـدـوـلـلـاـیـ مـرـادـوـهـیـسـ خـالـقـزـایـ مـهـولـهـوـیـ بـوـبـیـ {ـيـادـیـ مـهـرـدـانـ بـهـرـگـیـ دـوـدـمـ لـ۱۲ـ وـ ۴۹۸ـ وـ ۱۳ـ}.

مامـؤـسـتاـ مـحـمـدـ نـهـمـيـنـ نـهـرـدـهـلـانـیـ لـهـ وـهـرـگـیـرـانـهـکـهـیـ دـاـ بـوـ سـوـرـانـیـ دـهـنـوـسـیـ ئـهـمـ هـهـلـبـهـسـتـهـ وـهـلـامـ بـوـ شـیـخـ عـبـدـوـلـلـاـیـ دـاخـیـ کـهـ قـهـصـیدـهـیـهـکـیـ (ـ۵۱ـ) شـیـعـرـیـ دـهـنـیـرـیـ بـوـ مـهـولـهـوـیـ، لـهـ قـهـصـیدـهـیـهـداـ (ـ۱۵ـ) بـهـیـتـیـ مـهـولـهـوـیـ نـاـوـ بـهـنـاـوـ تـیـ هـهـلـکـیـشـ بـهـ شـیـعـرـهـکـانـیـ خـوـیـ دـهـکـاـ. مـنـ نـهـوـ قـهـصـیدـهـیـمـ لـایـهـ لـهـ بـهـرـ تـهـسـکـیـ مـاوـهـ لـیـرـهـدـاـ بـلـاـوـیـ نـاـکـهـمـهـوـهـ. بـهـلـامـ مـنـ گـومـانـمـ نـیـ يـهـ بـهـ بـیـ یـ وـوـشـهـیـ (ـمـهـحـرـوـومـیـ) لـهـ بـهـیـتـیـ دـوـهـمـداـ مـهـولـهـوـیـ بـهـمـ قـهـصـیدـهـیـهـیـ قـسـهـ لـهـگـهـلـ مـهـحـرـوـومـ دـهـکـاـ. {ـدـیـوـانـیـ مـهـولـهـوـیـ بـوـ سـوـرـانـیـ مـحـمـدـاـمـیـنـ نـهـرـدـهـلـانـیـ لـ} ۳۵۶

مامـؤـسـتـایـانـ مـحـمـدـ عـلـىـ قـرـدـاـخـیـ وـ حـهـکـیـمـ مـهـلـاـ صـالـحـ شـتـیـکـیـ ئـهـوـتـوـیـانـ نـهـ نـوـوـسـیـوـوـهـ تـهـنـهاـ بـاسـیـ کـنـ بـهـرـکـنـ وـلـاسـایـ شـیـعـرـیـ (ـمـهـحـرـوـومـ، خـانـاـ) وـ هـهـلـسـهـنـگـانـدـنـهـکـهـیـ مـهـولـهـوـیـانـ کـرـدـوـهـ. مـامـؤـسـتـاـ مـحـمـدـ عـهـلـ قـهـرـدـاـخـیـ بـاسـیـکـ (ـلـهـ مـهـحـرـوـومـیـ) نـاوـیـکـ دـهـکـاتـ وـ دـیـارـیـشـیـ کـرـدـوـهـ کـهـ (ـمـهـحـرـوـومـ، مـهـحـرـوـومـیـ) دـوـوـ کـهـسـیـ حـبـیـانـ وـ زـمـانـیـ شـیـعـرـیـشـیـانـ جـیـاـ يـهـ {ـکـهـشـکـزـلـیـ کـدـلـهـپـورـیـ نـهـدـهـبـیـ کـورـدـیـ بـ ۴ـ لـ ۲۴ـ - ۹۹ـ وـ ۲۷ـ}، هـهـرـچـیـ دـهـ اـنـورـ قـادـرـیـشـ، لـهـ لـ۷۵ـ لـیـرـیـکـاـکـهـیـ دـاـ هـهـرـ رـاـکـانـیـ مـدـرـسـ دـوـبـارـهـ دـهـکـاتـهـوـهـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ شـیـخـ عـبـدـالـلـهـ دـاخـیـ، چـونـکـهـ کـارـهـکـهـیـ ئـهـوـهـ کـارـیـ سـاـخـ کـرـدـنـهـوـهـ نـاوـهـکـانـیـ تـرـنـیـهـ.

بـوـیـهـ مـنـ لـیـرـهـدـاـ پـیـشـ ئـهـسـتـورـ بـهـ وـرـدـ خـوـینـدـنـهـوـهـیـ مـهـولـهـوـیـ خـوـیـ وـ هـهـمـوـوـ ئـهـوـ قـوـزـبـنـ وـ کـهـ لـهـبـهـرـانـهـیـ کـهـ دـیـنـهـ رـیـیـ مـهـولـهـوـیـ نـاـسـیـ وـ بـهـرـاـورـدـیـ بـهـرـهـمـهـ نـوـسـرـاـوـهـکـانـ وـ یـارـمـهـتـیـ مـامـؤـسـتـایـانـیـ پـیـشـ خـوـمـ چـهـنـدـ قـسـهـیـهـکـیـ نـاـ قـابـیـلـ دـهـنـوـسـمـ.

* شـیـخـ عـبـدـالـلـهـ دـاخـیـ وـ مـهـولـهـوـیـ زـوـرـ نـزـیـکـنـ لـهـ یـهـکـ وـ رـهـنـگـهـ مـهـولـهـوـیـ لـهـ نـاـوـ تـهـواـوـیـ هـاـوـچـهـرـخـانـیـ دـاـ (ـئـهـمـ وـ ئـهـمـمـدـ بـهـگـیـ کـوـمـاسـیـ بـهـ شـاعـرـ تـرـ دـابـنـیـ. گـهـرـ بـوـمـانـ دـهـرـکـهـوتـ ئـهـمـ شـیـخـ عـبـدـالـلـهـ یـهـ هـهـمـانـ (ـمـهـحـرـوـومـهـ) چـونـکـهـ ئـهـوـهـ دـهـزـانـیـنـ ئـهـمـ شـیـخـ

عبدالله يه له پاڭ مەلا حامدى كاتبى شىخانى تەۋىلە(يان مەحموود يارودىس) و
مەحوى دا، دەبىتە كەسىن كە شىودنى بۇ مەرگى مەولەوي كردبىت.

* نەو مەحرومەي ھاو رەدەيفى خانا چەند شىعرىك دەنوسى و مەولەوي
رەدەسپېرى بۇ ھەلسەنگاندىن، وە مەولەويش شىعرەكانى ئەم بەسەر ئەوانەي خانادا
سەرەدەخات.

* مەولەوي ج لەم شىعرەي بەردەستمان و ج شىعرە رەخنەيى و
ھەلسەنگاندىكەي، مۇزىكى تايىمت و خاس ئەدات بە شاعرەكە، كە له ھەردوکياباندا
ھەيە و تا ئىستا لەسەرى نەودستاون لىرەدا پىيوىستە دوبارە نەو شىعرانە بنووسين.

مەحروم.. كە شىعرەكە بۇ مەولەوي دەنوسى دەلى:

مەعدۇوم پاس خانا سوزانى عەشق بى

كەي وينەي مەحروموم ھەر عەشقىش مەشق بى

مەولەوي له وەلامە بەراوردىكەي دا دەنۈسى: نەو باوهى خەيال (مەحروموم) ئى

دانما

ھەروەها لە شوينىكى ترى ھەمان شىعردا دەنۈسى

لاكىن زادەي تەبع بۇ عەنبەرىنت

دەس رېسەكەي فيكىر بىكىر شىرىنت

كە ئاشكرايە (وەسفەكان يەك مانان له دو شىعري جىيادا) بەمەش ھەمان
تايىبەتى دروست دەبىت كە كەسەكە ھەمان كەسە.

زادەي تەبع بۇ عەنبەرى پۇي خەياتەي فەرد، وە ھەردوکيابان دەس رېسى فىكري
بىكىرى شىرىن.. كە دەبىتە مەلا عبد الله ئى داخى مەحروموم. من نازانم داخى يەكە جى
يە ؟ شوينە، خىلە.....ھەندى. بەلام گەر نازناو بىت و له سووتانى عەشق و گېرى ئەقىندا
وەرگىرابىت (ئەو داخى عەشقە) وە مەحرومەكەش دەبىتە نازناوى ترى. وە رەنگە
ئەميش وەك (سەي عبدالرەحيم) دوو نازناوى ھەبوو بىت نازناوى شىعري (مەعدۇوم)

نازنای ناو خهلک مهوله‌وی. ئەمیش (داخی) هی ناو خهلک بیت و (مه‌حروم) نازنای شیعری‌کەی بى. (دو نازنایان زیاتر بۆ یەك کەس لە ئەدەبی کوردیدا ھەبوبە وەك (ھجری - کوردی - مشوی - محوي - مەعدوم مهوله‌وی) وە پەنگە (داخی، مه‌حروم) يش لهو بابه‌ته بى و دواتر شاعر داخی یەکەی ھەلبزارد بى ئىمە بۆچوونی خۆمان دەربېرى و چاوه‌ری بەلگە دەکەین بۆ داهاتووش.

مهوله‌وی لەم شیعره‌شدا له ریئی (ئىستعارە) وە (ھەلسوكەوتى مرفوی دەدات) بە ووشەی (فکر) وە فکر دەکاتە مروفقىکى (مۇنى ئاسك و شىرىن) بەوه کە ریسان کارى ژنه، بۆیە وا دەلىم و چوون فکر خەریک دەکات بە ریسانى ئاورىشمى بۇن عەنبەرى ناسكى كەس نەبىسراوى شیعر.. كە ئەمانەش شايھتى دانن له سەرتوانى داهىتان لاي مەلا عبدالله و ئەندىشە ئاسك و ئەندوستى مهوله‌وی.

۲- چون ئارەزووی وەصل نەتۆی مه‌حرومى

تەنده بیت وە تان فەرد مەعدومى

وەك ئارەزووی بەيار گەيشتن له تۆيى (مه‌حروم بون دا) تەنی بۇوتن بە تانى شیعرى منه‌وە.

واته پۆ ناسكەکە شیعرى خوت کە له ئارەزووی بە يار گەيشتن دەچىت لە لات. ئەو پۆيەت بە تانى شیعرى من تەنی دىارە (تان) (پۆ) لەناودا وون دەبىت. كەواتە ئارەزوه‌کە مه‌حروم عەدم دەبىت. بۆيە راۋە ئەم شیعرە زىاد لهو ھەلەگرىت کە كراوه له تۆيى دلى مه‌حرومدا ئارەزووی ئاسك و بارىكى وەك ئاورىشىم بۆ (يار) ھەيە كە بە تانى شیعرى مەعدوم تەنراوه. چواندى بۆي خەياتە بە ئارەزووی وەصل له ناسكى و خوش پۆيى دا له وەوەيە كە وەصل بچوڭتىن بىيانووی مەعشوق دەيپچىرىنى.

له كۆكىرنەوەي (تان و پۆدا) ئاماڙى ئەو ھەيە كە شیعرى ئەو دوو زاتە بە يەكىان خواردوو.

۲- چوون شەبەندە رۆز صەد تەرزە پەنگدا

تەودن دان وە تال دىباي فەرەنگدا

وەکو شەبەنگە رۆز (سەترل حمام) صەدجۇرە پەنگى دايەوە (پەنگى نواند) و بەردى دا بە تالى پارچە پەنگا و پەنگە ئاورىشىمەكاني فەرەنگدا. (دىباي فەرەنگ) ئەم سىن بەيەتە ديسان يارىيەكى ترى نويى مەولەوى يە بە ھونەرەكاني چواندىن، پۇي خەياتەي فەرد لە ئارەزووی وەصلن و شەبەنگ و رۆز دەچىت خەياتەي فەردى تو بازارى ئاورىشىمى فەرەنگى شكاند (بەردى دا) كنایەيە لە شكاندىن.

4- پەي دەفع سەوداى دەرد نەمامان

بەرگى بى پەي دل سەرتا وە دا مان

بۇ گلدانەوەي (پاراستنى) ئەقىنى دەردى نەمامان، بەرگىنك بۇو بۇ دل لە سەرتا وە دامانى

واتە شىعرەكاني تو (پۇي خەياتەي فەرد) بۇ پاراستنى دلى من لە نەخۇشى ئەقىن و دەردى نەمامە دلېرەكان) بەرگىنكى پراو پىن بە دلەم و دلەم دەپارىزىن.

يان: بۇ دەسمایە و مامەلەي دلەم بۇچونە سەوداى دەردى نازدارانەوە بەرگىنكى باشنى، واتە دل پرووت و پەجالنى يە. بۇ ئەقىن دارى.

يان: يان بۇ لابىدىن و چاردەسەركەرنى نەخۇشى (اكزما)

دل سەرتا وە دامان دەپوشىن و دەپارىزىن، واتە دل ئەتوانى بچىتە شەپو دەرد و مەينەتى ئەقىنى ناسكە نەمامەكان.

چوون رووت نىيەو بەرگى پاراستنى پۇشىووه.

5- دل ئەو بەرگ و بۇي جاراش نەبى

پرووي لواي مەجلىس يارانش نەبى

دل ئەو بەرگ و پەنگ و بۇنەي جارانى نەبۇو، رووي چوونە مەجلىسى يلرانى نەبۇو دل بى پەنگ و بەرگ و پەجال بۇو، بەكەلگى چوونە مەجلىسى يارانى نەبۇو.

کهواته بهرگ دروو یان تهونکه‌ری خهیالی بی وینه و بیری ناسک و جوانی (داخنی) بؤ دلی نهم (مهوله‌وی) بهرگی ناوریشمینی چوون ناره‌زهووی و هصل و شه‌بهنگه ره‌زی، پر به بهری دوریووه یان پیساوه. کهواته دلی پوشته کردتنه‌وه هم توانای چونه مه‌جلیسی یارانی هه‌یه، هم توانای بهرگه گرتني سه‌ودای نه‌مامان.

۶- پوشته کردده‌وه ثیحسانت یاوا

دهک هه‌ی دهوله‌مه‌ند یانه‌ت هه‌ر ناوا

دلمت پوشته کردده‌وه (به شیعره‌کانت) خیرت گه‌یی دهک هه‌ی دهوله‌مه‌ند مالت هه‌ر ناوا بی.

۷- بی باکیم عیله‌لت دل سه‌ردی نی یه‌ن

بی مه‌یلیم جه تهراوه هام فه‌ردی نی یه‌ن

بی باکیم له نوسینی نامه‌دا به‌هه‌ی دل سه‌ردی‌وه نی یه و بی مه‌یلیم له واژه‌ینانی دوستایه‌تیته‌وه نی یه (هام فه‌رد) به دوستایه‌تی راهه کراوه، به‌لام ره‌نگه له (هام فه‌رد) مه‌به‌ستی شیعر نه ناردن بی بؤ هاو‌شیعری خوی (فه‌رد بؤ هام فه‌رد) چونکه به‌یتی دواتر پاکانایه بؤ نه‌وه که شیعر پیویستی به سوژی دل هه‌یه. نه‌میش سوژی دلی توراوه وسی ته‌لاقه‌ی که‌وت‌وه، نیتر ناتوانیت شیعر بنوسینیت، یان نایه‌ویت شیعری در‌ویینه بنوسینی. شیعری بی سوژ شیعری ساخته‌یه، که نهم راستی یه نه‌ده‌بی یه مهوله‌وی له شوینی تریشدنا باسمان کرد په‌نجه‌ی بؤ راکیشاده.

۸- به‌لام مه‌سته‌له‌ی فتوای قه‌زای حه‌ق

نه مه‌حکه‌مه‌ی شه‌رع حاکم مطلق

به‌لام یه‌کلاکردن‌وه‌ی فتوای قه‌زای حه‌ق له دادگای شه‌رعی حاکمی ره‌هادا که خواه گه‌وره‌یه کیش‌که‌ی براند‌وه‌وه له به‌شی من و سوژدا یان دل و سوژدا.

سوژ که سه‌رجاوه‌ی نووسینی شیعری راسته‌قینه‌و هاو‌سه‌ری حه‌لامه بؤ له دایک بیوونی شیعر له من توراوه. مه‌وله‌وی زور حوان و به‌ر له هه‌ر ره‌خنه‌گریکی تری نیو نه‌ده‌بی کوردی بابه‌ت و ره‌گه‌زه‌کانی نووسینی شیعر ناو ده‌بات.

۹- نهوعهروس سوّز وه دل پهرودرده

خهرج گیان وه گیان وه کابین که رده

تازه بعوکی سوّز که به دل پهرودرده کردبورو وه له خهرج و مارديں دا گیانم
دابوو، واته گیانم مارديں سوّز بwoo بتو دلم، به راستی نهم هونه رهی خواستنه زور جار
لای مهوله وی به کار براوه هه میشه زور به جوانی و مرؤیانه سیفه ته کان زهق و توخ
ده کاته وه.

نهم وینه یه کیکه له وتنه چرۆ جوانه کان هم له رووی شیعریه ته وه، هم له
ودشا باسکردنه له یه کیکه بنه ماو ماکه کانی نوسین به تایبہ تی شیعر که (سوّزی دله)
مؤری سه رکه وتنه بتو هر شیعریکی راسته قینه و ته نانه ت هوی جیاوازیه کانه له نیوان
(پوپامانی و مجامه لمه و خوشی ویستی راسته قینه)

۱۰- وه هه رسن ته لاق باینه که ردهن

یاد په جمعه تش وه دل ناوه ردهن

(تازه بعوکی سوّز) وه هه رسن ته لاقه، ته لاق دراوده، نومیدی گه رانه وهی بتو دلی
نی یه. باینه: ته لاقی چاک نه کراوه و بن مه جال بتو په جمعه ت، له مه حکمه مهی شه رعنی
حه قد، به ویست و فه راری حاکمی موتلهق بوكی سوّزی دل، هه رسن ته لاقی که وتوو و
له دل جیا بوده ته وه، وه ده بی ماره یشی بکه ویست که گیانی مهوله ویه، ستاتیکای وینه که
لیره دایه که باسیان لیوه نه کردوه.

وه پاکانه ی (بن باکی و بن مهیلی) به یتی (۷) ی شیعره که لیره دایه، نامه و
شیعری بن سوّز نانوسری، ثئ بوكی سوّزی دلیش هه رسن ته لاقی که وتوو و
جیا بوده ته وه و ته لاقه که ش چاک ناکریتہ وه، وه بریاره که ش هی فه رمان په اوی هه قد، وه
ده بی هه ق لای سوّزیش بن، که واته جیا بونه وکه له به رژه وهندی مهوله وی دا نی یه.

نه عهروسی سوّز، هه مه و شتیکی ده که ویست له ماره یه که هی، نه وهی دیاره له
عهقدی نیکاحی شیعره که دا (ماره یه حازری یه، نه وه گیانی مهوله ویه ده بیت بن بات)
وه من لام وايه به پی ی نه وه زیفه ستاتیکی و جوانه هی که مهوله وی به زمانی دهدات

و ستراتیژی نوسینه لای و له ههر شوینی ویستبیتی چهندین هانهی مانای تهقاندووه.
بؤیه من خهیالم بؤ لای مارهی قهرزیش دهروات که نهوعه روی سوزی بؤ دل ماره
پی کراوه. مانگی هنگوینی دل و سوز

سەردەمی بهره لووتکە چوون و گەرمى شىعر نوسینى مەولەوى قۇناغى زېپىنى
زيانى ئەدەبى مەولەوى.

وە دەبىت شىعرە جوانە کانى مەولەوى مارهی قەرز بن. چونكە سۆز بودتە
مايەی نوسینيان کەواتە (نه عەرس) لە شىعرە کانىشى دەكەۋىت ئەمە يە ستاتىكى
شىعرى مەولەوى کە راڭە كاران كورتىان هيئناوه. خۇ من بەداخەمە مەلا نىم، گەر مەلا
بومايە شەرعى ئەم بەيتەم دەكىد ھەر لە بەر ئەم وىسگانە شە ئەم بەرھەمە نا قابىلەم
بەشە رىعەتى مەيل ناونا.

۱۱- كەم بى شنۆي وەش ئاھ صوب دەمى

وشكاوش ئاما جۇي چەممە چەمى

كەم بۇو شنۆي خوش و ئاهى بەيانيان، وشكاوى هات جوڭەلەي سەرچاوهى چاوم (فرمىسىم نەما).

كاتى كە سۆز لە دل ئەتۈرى دل وەزىفە عاتفى يەكان و ئىمامى يەكانى لە دەست
ئەدات. ئىتە جۇرى لەبى مروھتى و كەم مەيلى ڦۇو لە مروق دەكتات و ئەرك و
فرمانە كان بەدرؤست بەجى ناھىيىن.

۱۲- بى سۆزى مەنزا دل كەرد وە ياتاخ

پەي ئاوا و ھەواش ئاوا ئاھو ئەو داخ

بى سۆزى نشىنگە و مالى دلى كەرد بەماوا و شوينى حەوانە وەي. منىش بؤ ئاوا
ھەواي ئاھو ئاخ و داخم بؤ ھەل كەدوه (يانى بى داوه) بە بىرۋاي ئىمە بەم جۇرە
راڭە يە بؤ وىنە كە بچىن باشە چونكە ئەم وىنە يە پىچەوانەي وىنە فىنە كەي (نه
عەررووس سۆز) ھ.

سۆز: بوكى دله، له خەرج و ماردييى دا گيان دراوه كاتى ئەم له دلا بىن (شنۇي ودش) ھەيءە و نەسىمى بەيان و تەرى لە جۆگەي چاودا.

بىن سۆزى: ھەويى نەوەرەرسى سۆز و دوزمنى دله و داگىركاره ئاهو و ئاخ و داخ ھەيءە، چونكە نەيارو داگىر كەر شياوى كەش و ھەواي لە بار نين.

لای من وئىنەكە كاتى جوانتر دەبىت (ياتاخ) بە پىنخەف چە بکەين سەربىارى واتاي مەنزىل و مەنۋا، بەو جۇردش كاتى (بىن سۆزى دل داگىر دەكتا) ھەلى دەبېزىرىت بۇ حەوانەوە خەو، ئەوه ئاه و تىن و داخ كە ھۆكارييکى خرابى خەو زېاندن و ئىسراحت نەكىدىن (لە دۆخى ھاوينەي شىعرەكەدا) ئەوه تى دەگەين بىن سۆزى (داگىر كەر) شياوى پىنخەفييکى ئارام و سازگار نى يە، بە پىچەوانەي عەرسى سۆزەوە.

مەولەوي دەيەويت دل، مادام سۆزى تىا نەماوه و عەرسى سۆز جىابوھەوە و ناگەپىتهوە مەنزىل دل. مەنزىل دل گې تى بەردات و كاولى كات ئىتە بىانوو گلەيى كردىنى دۆستەكەش دەبېزىرىت.

وەپىچان و كردىنەوەي پىتكە ھەيءە (لەبرى ئاھ - لەبرى ھەوا - داخ).

۱۳- وە بىن من تۆ وىت زەنت بىن ياوان

خاست فەرمماوان دانەت شكاوان

بە بىن من تۆ خۆشت چاك بىرت بۇي چووە، چاكت فەرمۇوە و گەوهەرت شكاندۇوە. واتە تۆ خۆت چاكت فەرمۇوە و گەوهەرت شكاندۇوە باش بۇي چووېيت. دانەت شكاوان؛ گفت شىرينى و قىسە خۆشى و نەستەقى ووتە. دانە بەردى بەنرخى ياقوتى يە ، يان مروارى، مامۇستا ئەردەلانىش (دانەت شكاوان) بە ئەشكىيىن گەوهەر وەرگىزراوە.

۱۴- بىن بە دەلەن عمر خاسىش ھەر پاسەن

باختش پەي مەعشقۇق بىن بەدەن خاسەن

بىن ھاوتايە تەمەن و باشتەر ھەر وايە، بە دىلەرى بەدۇرىنى، بىن بەرامبەر تەمەن و زيان بەدەيى بەيار.

به دهله: به ههورامی کردنه (بدل) ۵.شتن جنی شتیکی تر بگریتهوه. بهرامبهری دوشتی هاو بههار هاونرخ. واته هیچ شتن نی یه هاوتای عمره له بهرامبهر تهمهندنا هیچ به دهله نی یه باش وايه ههروا به بهلاش بیدهیت به مهعشوق.

له ههورامی دا بهرامبهر بهدهله ردهله ههیه. که وشهیه کی لیکدراویان لی دروست دهبیت. (ردهله و بهدهله) واته مامهله و گوئینهوهی دوو شت، شتن که بی ردهله یان ردهله بوو نهود به لاشه، یان دوپراندنه، بهلام مهوله‌ی جوان جیی باختی کردوده و دهله عمری بی هاوتا که هیچ نرخی نی یه له بهرامبهری تهمهندنا دهبیت ههروا سه‌رفی خوش‌ویستی مه‌عشوق کری. وه خوت بی ودرگرتني نرخ و قیمه‌تی عمرناماده نه‌کهیت و له بهرامبهر گیان به‌خشین به یار داوای هیچ له و نازداره نه‌کهیت.

مامؤستا حهکیم له پیاچوونهوهی نهم بهیته‌داد، دهله نه‌مه هی داخی یه و مهوله‌ی تی هه‌لکیشی کردوه {مهوله‌ی حکیم ل ۹۲} وه رهنه که به دهله‌ی (خاست فه‌رمawan) بیو چونه کهی راست بیت. بهلام زور سه‌یره به لامهوه مامؤستا محمد امین نه‌رده‌لائی دهله نه‌مه هه‌ر هی مهوله‌یه و داخی تی هه‌لکیش کردوه. {مهوله‌ی سوزانی محمد امین نه‌رده‌لائی ل ۳۶۱} واته نامه‌کهی داخی هه‌ر نهم بهیته مهوله‌ی دهله‌ی تیا بوو بیت نه‌هی چون مهوله‌ی به خوی دهله خاست فه‌رمawan وه زور جار مهوله‌ی له خاس خاستری فه‌رمورو که چی به خوی نالی خاست فه‌رمawan. لهوه زورتری ناوی چونکه به به‌لگه‌ی بهیته پیش‌وودا دیاره بهرامبهر که‌سی دووهم شیعره‌که گفت و گو دهکات بریا مامؤستا محمد امین نه‌رده‌لائی قه‌صیده‌کهی داخی بلاو دهکردوه بیو نه‌وهی نیمه دهست کراوه‌تر بوبینایه. له‌باره‌ی بی به‌دهله عمر حافزی شیرازی دهله‌یت:

جريدة رو که گزر گاه عافیت تنگ است

بیاله گیر که عمر عزیز بی بدل است

۱- پیشانیم ههودس زانووش جازمهن

تمعظیم جهناپ پیری لازمهن

ناو چهوانم (تهولم) نارهزووی دانه واندنس نه زنوم دهکات، چونکه پیزو شکو
دانان بؤ جهناپی پیری پیویسته.

نارهزووی چه مینه وه، به جوئری ناوچاو بؤ نه زنوم دا نه ویت جازمه.

جهزم: بریتی يه له بیدنهنگ کردن و نه جولانی حمره که، واته جهناپی پیری
هات نه بی سه ردانه ویت به جوئری جاریکی تر خه یالی جووله سه ره لپرین و
به رزکردن هودی نه کات. برینی حمره که و جووله له پیر.

مهوله وی له چهند شوینیکدا که لک و سوود له وانه نه حوى و درسه کان و ئاداته
ووشک و بی گیانه کان وهر دهگریت و زور جوان له بی گیانیه و درس که ره وشك و
رده یان پزگار دهکات و له شیعرا گیانداریان دهکات. له پی حالتی (جزم) دوه تی
دهگهین کاتی جهناپی پیری هات نیتر که سی له به رده میا را و دستا و فنج و قیت نابیت،
وه نومیندی گه رانه وه بؤ حالتی (قامه تی پیک و جوان) مه حالت.

بؤیه نیمه زور جار دهلىین ستراتیزی نوسینی مهوله وی که له پی زمانه وه نه و
ستراتیزه ده چه سپین، دیاردیه کی زور جیاوازو داهینه رانه يه. لیرهش (پیری) له
حالتی گوزاره بی، مه عنده وی دهرباز دهکات و دهیکاته مرؤفیکی مه زنی به شان و شکو. له
پی نه و شانه وه که ده لاله تی گهوره بی هله دهگرن (جهناپ، تمعظیم) وه (لازم و
جازم) دو. ملهوری دكتاتوری پیر بیون له زهني نیمه دا وینه دهکات که دوا جار پیری
سواری ملی هه میوان ده بیت له پیگه عومری دریزدا.

به لام مهوله وی به دریزای شیعره کان له طافهت ده نوین و دیارد ده هاوکیشہ کان
به ئاقاری ترو ته نویلی ترشیکار دهکات. نه وهتا ده انور قادر ده نویسی (لیکدانه وهی
عه بی پیری و تممهن ده خاته بهر لیکدانه وهی ثیدیاں { لیریکا ۱۷۲-۱۷۴ } که پیری

سەربارى وىران كردنەكانى توانست و غەريزە لە پىچەوانەي (جوان، جوانى) دەلالەتى ناشرىنىش ھەلددگرى بى نەودى مەبەستمان بىت كە بە پىر بلىن ناشرين. ھەر ئەمەشە جۇرىيەك پەستى و دىلگرانى دىنتە ئاراوه كاتى كە بە كەسى بوترىت (پېرىت، يان پىر بۇويت) بەلام بە واژەي (رېزگرتىن) مەولەوى لە رى ئى هونەرى (جوانى بايسەوھ) سەبەب و ھۆكارەكان كە سروشتىن لا دددات و خۇي بىيانو و ھۆكار دا دەتاشى.

۲- بالا كەردەوھ مەيل ئەو لاي پەستى

وردىكلاڭانەن دەرواژەي ھەستى

بالام مەيلى خۇ گرمۇلە كردن و بچوك بونەھى ھەيە چۈنكە دەرگاي ھەستى (بۇون) بىچكۈلەيە.

مرۇف پېۋىست ناكات نىگەرانى مردن (گۇرپانى قۇناغ و دۆخەكان) بىت بەو جۇرەي عارفاتى گەورە لە رېنى پاساوى عەقلانىيەوە تىكىرى دوالىزمەكان ھەلددەسەنگىنن و لە رې ماناي (دەركانەوە) واتاي عەقلانى پەيدا دەگەن. دنیا ئىمە دوو دەرگاي ھەيە تى پەرين لە دەرگاي هاتن دا دەرگاي يەكم ناوى پى بهخشىوين و دەرچۈون لە دەرگاي دووھم بەجى ھېشتنى دنيا وەصل و ژيانى نەپراوەمان دەداتى وە ھەردەو دەرگاكەش بچوکن مرۇف دەبىت خۇي نەھى و گرمۇلە بکات. ئىمە لە سكى دايىماندا بى ناو بۇويىن و بە تى پەرين بە دەرگاي يەكمى ژيان (زى ئى دايىك) ئىمە بۇويىنە خاودن ناو. مەولانى رۇمى ئەم دەرسە بە مەولەوى داوه.

ئىمە ھەر كاتى تى دەپەرين و قۇناغى پېشتر بەجى دەيلىن دوھم جار گەورەتى دەبىن، كەواتە مردن ئەزمۇونىيەكى ترى گەورە بۇونە. (وردىكلاڭانەن) ئامازەيە بۇ بچوکى دەرگاكانى ھەستى. لە گچىكە زىنى لە دايىك بونەوە تى پەرين و ئەم دنيا فراوانەمان هاتە بەردهم لە گۇرپىشەوە دەردهچىن و دنیا يەكى گەورەتى بە ھەممۇ رەھەندەكانەوە چاودەرىمانە. بۇيە ھەر دەم لە رېنى لە دايىك بۇونەگەورەكانەوە پېۋىستە ئەزمۇونى بچوکىردنەوە بىكەين، پېرىش بە كارامەتلىرىن مامۇستاكانى چەمىنەوەيە. نمۇونە ئەم راڭەو واژەيە لە ئەدەبىياتى عرفانى دا زۆرە و لاي عەطار و مەولانا و حافز زۆر دىيارە.

ماموستا محمد ئەمین ئەرددلائى لە پەراوينى ل ٧٥ بۇچونىنىكى ع.ع. شەونم دەرباردى (وردى كلانه) دەخاتە پۇو دەستنوسىنىكى لاي شەھيد مەلا جەمیل رۆزبەيانى دەكتە شایەتى بۇچونەكەي ع.ع. شەونم گوايىھ كلانه كۈزدەكەيە {مەولەوى سۈزانى نەرددلائى ل ٧٥} هەرچەندە (كۈزدەكە مت و مۇرويەكى تەختى شىنى ھەندى جار كون كونە و بە زۇرى بە سەرى دەرواژەدە دەركاكانەوە دادەنرېت، زىاتر بە مەبەستى چاوه زار بۇ نىوهى بەيتەكە دەست دەدات بەلام بۇ گەورەيى و تەئويلى پېرى لە تەواوى شىعرەكە دەست نادات وە ھەورامىش كلانه نالى بەلكو دەلتى كىيلانى.

۳- مەعدوومى كىردى بەدى ھەزار تەرز

زانووى ئومىت ناودرۇ ئەو لەرز

مەعدوومى (لەناوجۇو، مەولەوى) كىردى دەدەدەز و خراپى ھەزار پەنگە ئەزىزى ئومىت نەھىيىتە لەرزە. يان نەلەرزى لە ترسى كىردى دەركەنە كانت.

مەولەوى ھەرددەم زمان لە سواوى و ناقابىلى و دووبارەبوونەوە بى تام دەرباز دەكتە و زمانى شىعرى فەراھەم دەكتە. ئەزىزى نەلەرزى لە ترسا قىسىيەكى سواو و دووبارادىيە. بەلام كاتىن مەولەوى بە شىعرىيەتدا دەبىتە ئەزىزى ئومىت و ترسى كىردى بەد؟، ھەرئەمەشە جىاوازى نىوان قىسى و شىعر.

٤- ئەو كەس مزانوو (ستتار) دن ئارق

چەو بۆزورگ تەرەن شەو ئەو رۇت نارق

ئەزانىم ئەو كەسى ئەمپۇرۇ پۇشەردە لەوە گەورەتە كە شەو بەسىر رۇتتا نەھىيىن. ئارق، ئەمپۇرۇ، ئىستا ئاماژەي (زىيانە لە دىنيادا) دنیا ھەر ئارقۇن دنیا ھەر ئەمپۇرۇيە. ئەمپۇرۇ لە دىنيادا چەندىن گوناھ دەكتەيت، كەسى ھەيە، گوناھەكانت دەشارىتەوە و حەيات نابات. خودا گوناھ پۇشه و فرسەتى توبە قىقل ناكات. كەس لە كاتى ئەنجام دانى گوناھى گەورەدا ناكۈزىت ئەمپۇرۇ بەو رۇزە یون و ناشكرايە خودا گوناھان دەپوشىت و ئەيان شارىتەوە لە تارىكى داو كەسمان ناشكرا ناكات. ئەو خودايە لەوە گەورەتە (ئەو رۇت) ئەو رۇزە قىامەت و ساراي مەحشەرتلى نەكتە بەشەو.

شهو ژامازه‌ی تاریکی یه، که له تاریکیدا شته‌کان نادیار دهبن خودای گهوره زور
لهوه گهوره‌تره، که نه‌توانیت رۆزى حه‌شريش که ropyne و ئاشکراو ديار، نه‌کات به شهه
و سپه نهیئنی و شاردنوهه و نادیار. جوانی ئەم بەیته‌يش مەوله‌وي له پئى ئەركى زمان و
وەزىفه‌ی ووشەوه خولقاندویه‌تى، که راچه‌ی ستاتیکی پیویسته.

ھینانى شهه به سەر رۆزدا، له نەنجامى سورانه‌وهى زەویه‌وه پەيدا دەبىت، نەمپۇ
که ئىمە مانايەك تى دەگەين بۇ شهه و رۆز لەوه‌وه بەلام سبەي (قيامەت، رۆزى
ھەشر) ئەم پەيوەندىھ گەردۇونى يه و ھاوكىشە فەلەكى يه نامىنیت تا شهه و رۆز
ھەبىت بەلام مەوله‌وي به (خودا لەویش گهوره‌تره) دەرگائى مانا بۇ ئىمە دەكتەوه. تا
نىستا نەبىسراوه (بلىن شەوى حەشر ھەر دەوترىت رۆزى حەشر) مادام پۆزە كەواته
زۇون و ئاشكرايە كرده ھەزار رەنگە نا به جى و گوناھە خراپەكانى ئىمە ديارن ،
ھەموو كەس دەيانبىن رۆزى حەشر رۆزى ئابپۇ چۈونى گوناھبارانه (خودا من و تۆ و
ھەركەسيكى ترى وەك من گوناھكار بپارىزىت).

بەلام (سەتتار) يى خواي گهوره و لهوهش گهوره‌تر (هېز دەدات به زرانى ئەزىزى
ئومىدى ئىمە) که لەویش رۆزى حەشر تارىك بکات و بىكاتە شەوى حەشر. نەمەش
شاردنوهه و پۆشىنى گوناھەكانى ئىمەيە خودای گهوره دەتوانیت له حەشريشا
عەيىبەكانمان داپۆشىت. نەو بەزىي و مىھەبانى و لىخۇش بۇونەي خواي گهوره‌ش
زۆرييەكەي له دنیايە. وە دەكىرىت (شەو نەو رۆت نارق) بەخشىن و چاو پۆشىنى خودا
بىت بەلام بهو جۇرەي سەرەوه ئىمە دەچىنە بەرددەم عەقلى داھىنانى مەوله‌وي وىنەكە
پە لە تەناسوب و دەزىيەك و رەگەز دۆزى ناتەواو.

٥- سفیدىت قەلغان بەي پەرووي سپات بۇ

كەمانىت شەققىع تىرىدىيات بۇ

سفیدىت، سپىي يەتى مۇوى سەرت يان رېشت، قەلغان بىت بۇ پەرووي رەشت،
چەمانه‌وەت تکا كارى تىرى روانىنە حەرامەكانىت بىت.

سپی بوونی سهرو پیش به سه رپووی رهشتا زال ده بیت، مهوله‌وی (سفیدیت) ی ودها داناده له وینه‌که‌دا، بیچگه له ممو نیمه بو ترس و لهرزی روزه‌که‌ی حه‌شریش بچین. که سپی بوونه‌وه، هه‌لگری ددلاهه‌تی ترس و رهندگ پن‌نه‌مانه

کاتی جوان و قنج و قیمتیت، به رزو بالای. خه‌ریکی تیری نه‌زدر و روانینی حه‌رامی. نیستا پیری (چه‌ماودی) با نه‌م که‌مانه (لاریه) تکا کاری جوانی تیری دیات بی، پیری شه‌فیعی جوانی بیت. (سفید + سیا) (که‌مان «تیر») دژیه‌کن.

۶- نمه بو پیری و تهن ناته‌وانیت

وهی دوو فه‌رددهوه ناو دهس جوانیت

پیری و ته‌نی لاوازو که نه‌فتت بهم دوو شیعردهوه نابنه دهس نویزیکی ددم و تافی جوانیت.

نیمه له پیناوا (ستراتیزی فره مانایی و گهوره‌بوونی مهوله‌وی) به ته‌واو پیچه‌وانه‌ی راشه‌که‌ی ماموستا و هه‌ممو نه‌وانی تردهوه راشه‌ی دهکه‌ین بی نه‌وهی ماناکانی تر پدد که‌ینه‌وه. چونکه دزی ستراتیزه‌که‌ی خومانه که فرهیی مانا و دیدگای جیا به رهه‌م دینین.

پیری و تهن ناته‌وانی که‌س به پول نایکریت چونکه له ته‌واوی وزهه ناوداری یه‌کانی له ددست داوه، نه‌م دوو به‌یته‌ش به ته‌واوی مهوله‌وی خوی له پیگه‌ی دارپشته‌ی وینه‌که‌وه (ودک دوو فلسی قه‌له‌ب) دهیانخاته گیرفانی بیرو نه‌ندیشی نیمه‌وه.

نه‌نیکی قه‌لب و دوو فه‌رد، مالیکی ناشرین دوو فلس، نابنه (ناودهس) دهسترنویزیکی جوانی که (عیباده‌تی لاو دهس نویزی جوان) دیده تا ئاستی به غیلی پی بردن. به‌هاو نرخی به‌رزکردوه‌ته‌وه یه‌کی له تاقمه‌کانی ژیئر سایه‌ی خودا گه‌نجانی دهس نویز شوردوی جوان.

نه‌م حاله‌تی به‌یته نه‌هو جادوی مانایه یه که مهوله‌وی زور جار له‌یه‌ک تاکه وشهی ده‌پیچیت و نیمه فریو ده‌دات لیره‌ش دا زانینی مانای (ناو دهس) کلیلی کردن‌وهی مانای جیایه. که هه‌واری شیعرده‌که له چهق به‌ستووی ده‌باز ده‌کات و سیبه‌رد و سیبه‌رد پی

دهکات. وه من زور سهر سامم نه و به حری عیلم و غهواسی ماناو نه ده بیاتی کلاسیکه
جهنابی به ههشتی مدرس چون فریوی نه و ووشیهی خواردوه که که سی تر هیندی
نه و مهلا نی يه و چون (ثاوده) ی به هاو واتا رافه کردوه. دیاره واتای نهم به یته
له ژیر سیبه ری نهم فه رمووده دایه، حهوت دهسته خوا نه یناخاته ژیر سیبه ری خوی
له رو زددا که بیجگه له سیبه ری نه و سیبه ری تر نی يه. که دهسته دودم گهنجیکه به
په رستنی خواوه ته مهندی هه لدا بیت. که واته نهم به یته له شهپری به یته پیشودایه،
خه جالتیه کانی پیری و ناوی دهس نویزی جوانی له کن برکیی به دهست هینانی به زهی
خودان و مهوله وی لایه نگری عیبادتی تاق جوانیه. که نهم لایه نگریه ش
ناآه زدارنه يه و هیچ کات پیری و جه نگاودره کانی به رامبهر جوانی و جه نگاودره کانی
ناآه ستن.

۷- عه زابم نه رصده جه حهد به رشی يه

جه پوو سیاییم گرانته ر نی يه

عه زاب و سزا دانم هه رچه نده صهد نه ونده له راده ده رچووه، به لامه وه له روو
رده شیم قورس تر نی يه، صهد نه ونده عه زابم به لاوه سوک تره له روو ره شیم. عارفان
کاتی ده گنه يه قین و برووا به لیخو شبوونی خوای گمهوره، له به رامبهر تاوانباری و
گوناهه زور و زه ونده کاندا، شه رمه زار و خه جاله ت ده بن، ته ریق بوونه وه له دوزخ به
عه زابتر ده زان. نه مهش له لیخو ش بوونی یوسف له برا کانه وه سه رچاوه ده گریت، به
جوری يه کن له برا کان هیند خه جاله ت باری دل فراوانی یوسفه، داوای عه زاب ده کات.

۸- من که خه جاله ت خزمه ت ناما پیم

جه هه نه م صهد سال دوزخ بؤ وه جیم

من که خه جاله ت به ردم و خزمه ت نوم پی هات، نیت به جه هه نه م با صهد سال
له دوزخا بم.

به جه هه نه م نیدیوم و ده بربینیکی کورده واریه واته چش نهم چش کردن
کاتیکه نیت در فهت و نرخ له دهست چوو بیت هه رچی تر ببیت با بی نه م حاله

خرابتر نی یه بهلامهوه و له خهجالهتی بهردمی تو باشته. یانی من مادام توانیم بهرگهی روزه‌ردی و خهجالهتی بهردمی تو بگرم، بهرگهی صمد سالی دوزه‌خیش دهگرم، جهه‌نهنم و دوزه‌خ هه‌رچه‌ند هاو واتان به‌لام به‌دوو گوزاره‌ی جیا به‌کار براون عارفان له‌وروانگه‌وه که‌خویان به‌شیاوی به‌خشین و مهره‌بانیه‌کانی یار نازانن کاتی ده‌گهنه نه تو بروایه‌ش که‌توبه ددکهن و خوای گه‌وره پهیمانی به‌خشین و لیخوشه‌بوونی داوه‌وه دهیان بووریت. نه‌مان هه‌ر له دوزه‌خی خه‌جاله‌تباری گوناهه‌کانیاندان و بگره شه‌رمازریه‌کانی به‌ردمی تاقانه‌ی خوشه‌ویست له دوزه‌خ ناپه‌حه‌ت تره له لایان. مه‌ولانا خالد له نامه‌کانیدا بؤ نه‌م بابه‌ته ئاماژه‌ی هه‌یه‌وه شیعری فارسیش له‌م نمودن‌یه‌ی زوره.

گویند خودا گوناه را می‌بخشد

ا و بخشدو من از این خجالت چه کونم

۹- مطرب بؤ وه داد دلگیریمه‌وه

پیری‌ها ئاما وه پیریمه‌وه

ئواز خوین ودره به داد و هاوای دلگیری و زویریمه‌وه، پیری واهات به‌رده و روم پیری پیشوازیم لی دهکات و دلگیرم، گورانی بیز ودره به ئوازه‌ی شیعری بیسaranی یه‌وه ماموستا حه‌کیم ددنوسن سوژیتی نه‌م به‌یته‌ی له خانای قوبادی و هرگرتووه خanax له به‌یتیکی فولکلوری (له‌کی) و هرگرتووه. خانا دلیت:

ها پیری ئاما وه پیریمه‌وه

ئیتر نیم و‌ته‌نگ زویریمه‌وه

له‌فولکلوره‌که‌شدا و‌ها هاتووه:

پیری هاتییه وه پیریمه‌وه

وه‌ی دله‌ی خه‌مین دلگیریمه‌وه

{ مه‌وله‌وه و‌ته‌قینه‌وهی زمان ل ۶۰ }

۱۰- نهوات ویرانه‌ی دل کهرو ناوا

چه‌نی به‌سته‌ی فهرد بیسaran ماوا

سوژو نوازه‌ی خوشت ویرانه‌ی دلم ناوددان کاته‌وه له گهان شیعری بیسaranی دا.
شیعری بیسaranی له گهان سوزی نوازخوین که‌رسه‌و تفاون که دلی ویرانی مهوله‌وی
ناوددان ده‌که‌نه‌وه.

ویرا نه‌ی دل یان ویران بوونی دل له نه‌نجامی په‌لاماره‌کانی گه‌نجیه‌تی دا بو سه‌ر
دل و خاپوورکردنی دل له لایهن سوپاکانی گوناه و چه‌که کوشنده‌کانی هه‌وا و
هه‌وسه‌کانی گه‌نجی یه‌وه بووه. ناوددان کردن‌وه‌ی ویرانه‌ی دل به توبه و
پاشگه‌زبونه‌وه ده‌بیت که فهرده‌کانی بیسaranی تیکرا لهره‌ی په‌شیمان بونه‌وه و توبه و
نزای لئی خوش بوونن.

ثینه گرد جه وخت نادانیم بی یه‌ن

فه‌صل سه‌ر مهستی ی جوانیم بی یه‌ن

ثیسه‌هه جه گشت په‌شیمانیم به‌رد

واده‌ی پریمه‌ن جوانیم و یه‌رد

کوچ دوا ییمه‌ن یاوامن نو به

نوبه‌ی توبه‌من که‌رهدار، تؤ به

شیعره‌که‌ی بیسaranی (۸) به‌یته‌وه له دیوان بیسaranی دا هه‌یه، به هه‌ندی جیاوازی
له‌گهان ناو دیوانه‌که‌ی مهوله‌وی ماموستا حه‌کیم راست ده‌کات مهوله‌وی باشترين شایه‌ته
له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌هی بیسaranی یه، نه‌ک کوماسی ودک هه‌ندی ده‌لین چونکه
مهوله‌وی هه‌م بیسaranی خوینه‌ر بووه هه‌م هاوریتی نزیکی کوماسی. {بیسaranی حکیمی
مهلا سالح چاپ ۱ سنن ۹۴-۹۵ ل ۱۳۷۵}

شیعری شهشم

۱- پهزارهت شادیم جه بیخ ناوه ردهن

دووریت ریشهی دل خهیمه کهنه کهنه ردهن

پهزارهت شادی و خوشیمی له بیخ دهرهینا و دووریت ریشهی دلمی خهیمه کهنه کرد
ریشهی دلی و دک پایه لی بهستنه و هی خیوهت پچران.

ماموستا محمدعلی قه رداغی له شاروکه یدا دهنوسی ئەم شیعره له دیوانه کهدا
پرزو بلاود. ود لای به پیزیان بووته (۱۶) به یته و ناماژهی به حیاوازیه کان کردووه و
به هه مان جوئر نه ویش فه رمویه تى وەلامی نامه یه کی کوماسی پی داوهته وه و
بەخسانیکیش له گەله و به خالق ویه ردهن دەست پی دەکات. {شاروکه لە باخچەی
ندبی مەولەوی. گۇثارى كۆرىدەرگى شەشم ل ۲۳۹ - ۲۴۱}

ماموستا حەکیمیش له پشکین و لیکۆلینه و دا بۇ ئەم شیعره دهنوسی بەم به یته
دەست پی دەکات هه مان زانیاری شاروکهی قه رداغی يه.

خالق ویه ردهن

ھېجرانت يەكجار جەحمد و يەردهن

کەواته بەم پى يە دەچىتە نىيۇ (پىتى خ) ود شیعره کە ئاپاستە ئەحمد بەگى
کوماسى دەكريت، نەویش وەلامی داوهته وه کەواته به یته يەکەمى دیوانه کە دەبىتە
دوم ود نیوهى دوودەمى به یته کەش بەم جوئر دهنوسىت.

دووریت خهیمهی دل ریشه کهنه کهنه ردهن

واته دووریت خیوهتی دلمى له ریشه دهرهیناوه هەرجەندە هەردوو دارپشتنە کە
دەست ئەدەن و يەکە میان ياریه کى تىا كراوه دوودەمیش واقعانە دارپىزراوه.

۲- فیراقت فەرقەم وە توتىيا كەرد

جىايىتە ئازام جە ھەم جىا كەرد

جیا بونه و دت سه رمی کرده توتیا و نازامی له یه ک جیا کرده و هه لی و دشاند.

۲- وه سواسهت وهی تهور نیش دان وه جه رگم

وه مه رگت قمه سه رازیم وه مه رگم

هر دهمه و له سه ر خه یالیکت به جوئی (چزوو. نیش) داوه له جه رگم، سویند
به مه رگت رازیم به مه رگم.

یان و دسواسهت، واته هه ردتم له سه ر خه یال و بیرکردن و دیده کم له تو. نه
یه کلایی نه بونه وه له خودی نیشی یه کلا بونه وهی مه رگ نیشی خراب تره.

وه ده گونجی (ودسواسهت) مه بهستی له راپایی و هه ردتم له سه ر شه رتیکی
به رام بهر بیت. واته "دوودلی تو" چزووی له جه رگم داوه به ده لی په ژارهت (په
ژارهی تو - فرات - جیا بونه و دت - و دسواسهت - و دسواسهی تو) ماموستا حه کیم
(نیش به نیش) راست کرده و دته وه {مهوله وی حه کیم ل ۹۴}.

۴- ویت بدھر نینساف نه و نه مام نو

مه ردهن خاسته رهن یاخو دووری تو

خوت بدھ له مه حه کی ویژدان و به ویژدان پیم بلی نه و نه مام نو، مردن چاکتره
یاخود دووری تو. برپیار بدھ به ویژدانه وه (مردن و دووری تو) بؤ من کامیان چاکتره..
له دیپی پیشودا به لای خویه وه به مه رگ رازی یه چوون مه رگ نه زمونیکی
یه کلا که ره و رهایه. هه رچه نده ماموستایان محمد علی قه ره داغی و حه کیمی مه لام
سالج به پی نوسخه (نه و نه مام نو) به (خالوکهی خوش خو) راست ده کنه وه، به لام
نیمه (نه و نه مام نو) به جوان ترو فره ماناتر ده زانین به ده لی نه مه. وینه که له مؤری
تایبہت و ودزیفه میژویه کهی به رام بهر بؤ نوسراو داده رن و گشتی و هه رده می و
نه مری ده به خشی له ری را فه و مانادا که مهوله وی خوی و ها کاری کرد وه و به و
ستر ایزه هه لسوکه و تی له گه ل بونه و تایبہ تمه ندیه کاندا کرد ووه.

۵- مهردهن یه ک ساتهن نه برواحه که‌ی ویم

دووریت هه ر ساتئی صه د مهرگه ن په ریم

مردن یه ک ساته کیانه که‌ی خوم، به لام دووریت هه ر ساتیکی صه د مهرگه بوم:

مردن خوی ساتیکه به لام یه ک سات دووری صه د مهرگه.

۶- مهرجهسته خهسته من جه فو لادهن

یهند دووریت وینؤ هیمان دل شادهن

مه‌گهه لاشه بیماری من له پولایه نه م گشت دووریهت ببینی و هیشتا دل شادبی.

دیسانه وه جهسته: مرؤیه که ههست به دووری دهکات و چاوی ههیه دوریه کان ده بینی..

دلی شاد..يان ناشاد ده بیت. جیناس ههیه له نیوان (جهسته و خهسته) دا

۷- دهک ره حمهت نه و قهبر گشت و هفداداران

خصوصا نه و که‌س شای و هفداداران

دیاره نه م کوتا به یته دیوانه که سه په رای نه وهی باش نه شیلراودو مهرجه کانی

هاتن و ره حمهتی که‌سی و هفدادار دیار نی یه، بو کوتایش دهست نادات و به ناسانی

ههست دهکهیت شیعره که به په ریه وه ماوه.

ماموستا محمدعلی قه ره داغی له شاروکه یدا نه م دیره و دهنووسی:

دهک ره حمهت نه و قهبر گشت سینه صافان

خصوصه نه عقوب میرزا که جافان

هه رودها دریزه شیعره که تومار دهکات و به لام ره شنایی له سه ر میرزا

نه عقووبه که نی یه. {شاروکه ده باخچه... ل ۲۴۰ }

به ریز حه کیمی مهلا صالح له کتیبه که یدا هه م دیره که‌ی راست کردوه ته وه و
که سه که‌ی دیاری کردوه.. به لام زور دیار نا، وه به پی ا دوو نوسخه دریزه شیعره که‌ی

تومار کردوه. نیمه به ده لیلی نه وهی که خودی ماموستای مدرس له پیشه کی
مهوله ویه که‌ی دا ده فه رموی:

لام وايه کۆمەلە شىعرى مەولەوى لاي سەيدەكانى با ينچۈش ھەبى، بە نىشانەتى
ئەوه كە لە سەرتاپ مامۇستايىما لە خويىندىگە خانەقاپ بىارە خوالى خوش بۇو
(امين الساداتى باينچۈش) لەۋى بۇو زۆربە شىعرى مەولەوى لەپەر بۇو مەعنەكائى
باش ئەزانىن و ئەيزانى كە و لە ج موناسەبەيەكدا داي ئاون. مامۇستا داخىكى
گرانىش ھەلەكىشى كە ئەو كات ئەو شتەنە لە ئەمین سادات نەنسىيەتىمە. وە
نوسخەكە لاي كاك حەكىم نوسخە باينچۇ و نوسخە شەوكەت ياريانە، يۇيە لەم
بەيتەو كۆتاپى شىعرەكان كەلەك لە كىتبە كە مامۇستا حەكىم و دردەگەرىن.

دەك رەحمەت ئەو قەبر گرد سىنە سافان

خسوسەن يەعقوب ميرەكە جافان

دەك رەحمەت لە قەبرى ھەممۇ سىنە ساف و پاكلان بە تايىبەتى ميرزا يەعقوبى
ميرەكە جافان.

مامۇستا حەكىم دەنسى ميرزا يەعقوب جاف شاعيرىكى باش ئە ناسراوى ئەو
دەورىمە و لەوه ئەجى مەولەوى بەيتى لى هەننابى بۇ تى ھەلکىشى شىعرەكە {مەولەوى
حەكىم لى ۹۶} وە رەنگە لەمەولەلى شىعرەكە هي ميرزا يەعقوبى جاف بىن.. ئازانم
سەبارەت بە ميرزا يەعقوب نەم شىعرە ھەيە كە مامۇستا محمد عەلى قەردداغى يلا
وى كەردوەتەوە.

چراخم خالت.....
خاو سەندەن جە خىل خاۋىرەن خالت

غارتى دان خەرمان خەمان خەيالىت
چەلى دان جەمەن جامان جەمالىت

بۇ تەواوى شىعرەكە بروانە {كەشكۈلى كەلەپورى تەدەبى كۈرۈدى بەرگى چواردم
ل ۱۲۴} وە دەزانىين لە مېزۇوى ئەدەبى كۈردىدا شاعيرىكى ئاسراومان بە ئاوى سەمى
ياقۇى مايدەشتىيەوە ھەيە. كە مامۇستا بۇرەكەيى باسى كەردوە و بە جىاش ئاوى (شىيخ

یهعقوب خان) دهبات. {میژوی ویژه کوردی بدرگی دووه م ل ۱۴۹ و بدرگی یهکم ل ۵۹۵} له که شکوله که هی مه حمود یارودیسیشا به سهید یاقو و، و میرزا یهعقوبی جاف ناوی هاتووه {که شکولی حاجی مه حمودی یارودیس عوسان محمد ههورامی ل ۱۴} وه مامؤستا محمد عهلى سولتانيش دهليت:

شیخ یهعقوب جان، شیخ یهعقوب خان، مهلا یهعقوب خان، سهید یهعقوب ههموویان ههمان سهی یاقوی مایدهشتین....و ئه حمده به گی کوماسی فهردیتکی تئه له لکیشی شیعری خوی کردووه.

دهی په حمدهت وه قهبر گشت سینه سافان

مه خسوسهنه یهعقوب مهلاکه هی جافان

چه رخ چهپ چه نیم راس بهسته ن که لهك

مهر من سه نگم دان وه مینای فهلهك

{که شکوله شیعرتکی کوردی-گورانی ساع کردنده و سهرهتا نوسینی نهندنی سولتانی لهندن ۱۹۹۸ ل ۱۲۲} بهم پییه شیعره که دهیته وه به شیعری کوماسی. من لام وایه ته اوی نه و شیعره لای مامؤستا قه رداغی و کاک حه کیم ههیه به تیکه لی هی مهوله وی و کوماسی و میرزایه. بهم شیوه هیه:

له سهره تاوه تا (مهر جهسته هی من جه فولادهن) هی مهوله ویه و له ژیر کاریگه ری زاراوه و شیوازی کوماسیدایه و نه مهش ئاساییه له ئان و ساتی وه لام دانه وهی نامهدا درووست بوروه.

(فهردی چه رخ چهپ) هی میرزایه عقووبه و په نگه سیبه ری چهند فهردیتکی له سهه هه ردووشا عیر (مهوله وی و کوماسی) نیشت بتیت.

کوتای شیعره که هی کوماسیه و مهوله وی به پیی پیویست بؤ وه لام گونجان هه لی وه شاندووه. نه مانه بؤچوونن تا نه و کاته هی که دهستووس و سه رچاوهی باوهه پیکراو ساخیان ده کاته وه. بؤیه ئیمه شیعره کان بھو جو ره سه روهرانی رابه ر فه رموویانه وھ ده گرین و رافه یان ده کهین.

۸- چەرخى چەپ چەنیم راس بەستەن كەلەك

مەرمن سەنگم دان وە مىناي فەلەك

چەرخى چېگەردى گەردون لەكەلما بە راستى دەستى داۋەتە فىل و فريو و فرت
و فىل، ئاخىر مەگەر من بەردم گرتۇوەتە شووشەي گەردوون. يان چەرخى چەپ راستى
لىنى بەستووم بە كەلەك (رېئى لىنى گرتۇوم) مەگەر من بەردم لە شووشەي
فەلەك داوه.

بىزازى شاعرەكەيە لە ياسا و پىساكانى (سروشت، گەردوون) كە زۇر جار بەدلى
ئىمە نىن. دەرىيەك لە نىوان (چەپ، راس) رەگەزدۇزى (فەلەك، كەلەك).

۹- دايىم پەرىئى و من ھا جە بەھانە

گاهىن (ئەصفەھان) گاهىن جە بانە

بەدایم و ھەمېشە بۆمن لە بىانودايە. جارى ئەسفەھان و جارى تر بانە.

مەولەوى لە حىبا بونەوەكەي دا لە ھاۋىييانى (شىيخ عەزىزى جانەوەرى) پىشتر
ووتبووى (تا بانەش بىت شوکرین) ئاخىر لەبانەش دورتر ھەيە.

۱۰- نەددۇم فرسەت ساتىن وە بىن خەم

گەرد پالاڭەت بىمالۇون وە چەم

ساتىن دەرقەتم پىن نادات بەبىن خەم، تۈزى كە وشەكەت بە چاۋ بىمالىم.

۱۱- ياشەوي شىن كەم جە شەو نالىنت

يا رۇبىي رۇ كەم وە زارى و شىنت

يان شەوي شىن كەم لە شەو نالىنت يا پۇزىك لە زارى و شىنتا رۇ كەم.

۱۲- يان نالىم چەنلى ئالەت بىخىزۇ

يا دىدەم ئەسرىن پەرىيەت بىرېزۇ

یان ناله و نالینم له گهله نالینتا به رپابلیت و یان دیده م بوت فرمیست بپریزنت.
وینه کان را فهی زور همل ناگرن چونکه زمانه که یان نزیکه و ساده و تئ گه شتنی ناسانه
بؤیه زور شرöffهی ناکهین.

۱۳- یا شه‌ممی جه شه‌رح دووری دووباره

داخ هیجر و دصل دلهی سه‌د پاره

یا که‌می له به یانی فراوانی دووری دووباره و داخی هیجر و دصل پینگه‌یشن و
دابرانی دلهی سه‌د پاره. پارچه پارچه کراود.

۱۴- عیشوه و گریشمی حوروی جه‌مین گول

عه‌رزه‌کهم وه پابوس پهی ته‌سکین دل

عیشوه و غه‌مزه و نازی حوری ددم و چاو و دک گول. عه‌رز کهم به ماچی پیوه
(قاج ماج کردن) بؤ ته‌سکینی دل.

له گهله به‌یتی پیشوددا له که‌می شه‌رحی دووری و داخی هیجر و دصل و عیشوه
و نازی به قاج ماج کردن وه عه‌رز کهم بؤ دامرکانی دل.

۱۵- چه‌پگه‌رد نمازوم ده‌می فه‌راقت

ساخوا یا وه صل، یا مه‌رگ، یا تاقه‌ت

چه‌پگه رد نایه‌لئی ساتی ناسووده بم، سا خواهیه یا وه‌صل (به‌یار گه‌یشن) یا
مه‌رگ (نه‌جات دان) یان تاقه‌ت و هیزو توانا. هه‌رکام له و سی یه دهرمانی ناسووده‌یی
گیانن.

نه‌گبه‌تی و به‌د به‌ختی له وه‌دایه عاشقان له و سی دهرمانه‌ش بی به‌ش بن.
که‌لیمه‌یه‌کی هه‌ورامی هه‌یه ده‌لیت.

شۆخه‌که‌ی قه‌د باریک له‌ت له‌ته‌ن جه‌رگم

نه‌تو دات دهرمان نه خواه داش مه‌رگم

۱- پەشیوی وە نەزم لەولووی ئەسرین دا

پەروین دائیرە خورشید تەزبین دا

فرمیسکە ھۆنراوەکانى بەدەورى بازنهى وەك خۆرى دەم و چاویدا بۇونە
ئەستىرە پەروین(شىيا) و دىمى پازاندەدە.

دائيرە خورشید: ئەو ھېلە بازنهىيە كە ئەستىرە ھەسارەكان لە كاتى
سۈرانەوەياندا بە دەوري خۆردا دروستى دەكەن، خوازراوه و لە شىعرەكەدا بۇودتە دەم و
چاو.

فرمیسکە وەك مروارى و زەنگولەيان لە سەر ئەو روومەتە بە شىواوى پەشىوی
وەك گۇ ئەستىرە پەروينى دەوري خۆرن. بۇچۇونى مامۇستا ئەردەلانى وايە كە
خورشید ئاسمان بىت {مەولەوي سۈرانى ئەردەلانى ل ۳۸۲} ئاسمان و دائيرە خورشيدو
پىكى و پىكى و نەزمىيان بە مەرگى ئەو نازدارە تىك دەچن بە وىنە پەشىواوى زىف و
دەم و چاو رېنин و گريانى نازداران. ئەم بەيە شىوهنە لە سروشتا بۇودتە خواستن
بەيىتى دواى خۆى ھەمان رۆل دەگىرىت لاي نازداران.

۲- جای ناخوون وە خوون ئەو گۇنای بىنگەرد

ئىشارەت وە مانگ مەينەت دل كەرد

جىنگە نىنۇكى خوينىاوى سەر گۇنا بىنگەردەكان، ئاماژە دەكەن بە مانگى مەينەتى
دل.

ئافرەتان كاتى چىنگ لە روومەتىيان دەگەن و دەم و چاويان دېننە خوار، جىنگەي
نىنۇك لە سەر روومەتىيان بە جى دەمەننەت كە لە شىوەيەنەن دەل دايە و بە خوين سۈورە.
ئەم جىنگە وەتە لە سەر روومەت، لەگەل ھەمان دۆخ لە ئاسمان، ئاماژە يە بۇئەوەي مانگى
نارەحەتى دل و مەينەتە. لە كورددواريدا ترس و مەينەت لەو مانگە دەگرىت كە

سورو ربیت چوون لای ئەستىرە ناسەكان مانگى سوور نىشانەي شەپ و شۇپە. لە سەر وەختى ئیانى مەولەویدا مردى نازىز و نازداران بەو خىرايى يە نە دەبپايد وە و بە ئاسانى فەرامؤش نە دەكرا. نازىھەت بارى پرسەو ماتەم سالاتى دەخايىند.

۲- شىرىنى قامەت قيامەت نە وەرد

سەلائى فەرز بەرگ ئازىھەتى ئاوهەرد

شىرىنى بەزۇن و بالائى كە ئىستا قيامەت دەپىنوى. بانگى دا كە تازىھە گرتىن و پەشپۇشى فەرزە. يان شىرىنى بەزۇن وبالائى كە ھەستا ورۇي، قيامەتى هىننا بۇ ئىمە و تازىھە و پەشپۇشى فەرزىكەدە لەسەرمان.

مانى نزىكى قامەت بەزۇن و بالاو مانى دوورى قامەت هىننانى نويژە. مانى نزىكى سەلا شىوهن و گريانەو مانى دوورى نويژە. {ديوان ل ۱۳۱ و نەردەلانى ۳۸۳} شىرىنى قامەتى نازداردەكە لە گەلن دەنگى خوش و شىرىنى تەقسى قامەتى پېش نويژە، شىن و دابەستى نويژيان فەرز كردووه. بە مردى پەريزاد خان قيامەت بەر پا بۈوه و مەكرۇھەكان موباح و حەرامەكان حەلائن بۈون. مەولەوى بە هىننانى قيامەت ئەو شەرىعەتە لە شىعرەكەدا درووست كردووه كە قيامەت ھەستا ئەو پېوەرانە مانىيان نامىيەت. كاتى قيامەت ھەستا ئىت نويزىش درووست نى يە. ئەودتا مەحوى لەبارىكى تردا دەلىت:

وەها مشەوش بۇو كە محرابى بروقى دى ئىمام

ئىزىنى خەلگى دا كە قيامەت ھەستاوه بۇ ج دىئنە نويژ

4- ھەنى فتواي شەرع بادە نۆشان بۇ

حەلائى كالائى ماتەم پۆشان بۇ

ئىت كاتى رەوابوون و حەلائى بەرگى رەشه بۇ ماتەم پۆشان و فتواي شەرعە بۆبادە نۆشان.

د. ئەنۋەر دەننۇسىت (بادە) بە مانا فەرەنگىيەكەي بە كار ھاتووه و ھەست بە ھىماو رەمىز ناكەين {لىريكا ل ۱۶۶} ئەمە راستە بەلام دوورتر بروقىن بە نسبەت بادەو

شەرۇھەوە حەلائى بۇونى شەممە لە مانگ بېرانە. مەولەۋى لەم جۇرە شىعرانەدا دنیا و ئاخىرەت پىشان دەدات و نە حکامەكان دەگۈرۈت. ھەموو ئەمانەش لە خزمەت بە ھېزى و جەرگىپە كۆستەكان و خولقانى شىعرىيەت دەخاتە گەپ.

٥. وەشەن ئەو بالا چۈون بەو كالاوه

بازەش ئەو كالاھەر بەو بالاوه

چۈونكە جوانە بالاي ئەو ماتەم پۇشانە بەو بەرگە رەشەوە، كەواتە لېيان گەپىن با لە بەرياندا بىت.

بىيچىگە لە ماناكانى شىعرى ئافرەتى سوور و سېرىھىلىنى جوانە. لە كالاي رەشى نازداران گەپىن و شەرع رېنگەسى پىداون. ھىچ ناشىرىن و عەيىبەيەك لە شتى حەلائى و رېنگە پىدرادۇدا نى يە و كەس ھەقى بەسەرييەوە نىيە و لاي ھەمۇوان جوانە.

٦. حەيات جە ظولمات جىا نەمە بۇ

كاوه وە بى بەرگ سىيا نەمە بۇ

رۇشنايى ژيان لە تارىكى مردن جىا نابىتەوە و بەرگى رەشىش لە بەردە كەى كابە نابىتەوە. ژيان و مردن پىكەوەن و خودى ژيان لە تارىكەيەوەيە (ئەفسانەسى ئاوى حەيات و سەرچاواه تارىكەكەى) كابە و قىبلە ئىمەش لە دنیادا روو لە بەردىكى بەرگ رەشە. كە بۇ پىناسە كەرىدىنى ئەم دنیا يە و چەمكى ژيان زۇر گرنگە كە رەھنەدى بەرد بۇون و رەشى بەرگى كابە خويىندەوەي بۇ بىكرىت. مەولەۋى لە پەناوه دەلىت نازدار و جوانانى رەشپۇش قىبلە شىعرى منن.

(كاوه) لە دىوانەكەدا بە مىسىكى بۇن خۇش راڭە كراوەو مامۇستا حكيم ېاستى كردوھەتەوە بە كاعبە {مەولەۋى و تەقىنەۋى زمان ل ۱۰۱-۱۰۲} شايىانى باسە زۇر پىشىتىش پىرەمىيىردد بە كەعبە و درىگىپەراوە.

سەرچاوهى حەيات لە ظولماتىا

كەعبەش ھەر وەك ئەو بەرگى سىايد {مەولەۋى پىرەمىيىرە سۆرانى ل ۱۱۶}

به دهست هینانی ژيانى راسته قينه و نه براودى نه و دنياش پووكردنە كابەي به رگ
پدشە لهم دنيادا. ئىمە بۇ ئەوه پوو له پدش دەكەين يانى دنيا به پدش وينە بکەين كە
دوا جار ناتوانىت زامن پوشنايى بكت، بۇ ئەوهى سېپىھتى و پوشنايى ئەو دنيا به
دهست بخەين، ئىرە لاي خۆمان و له خۆمان پدش دەكەين.

۱- په یخام بالای خه مباره که تۆ

خه میاى حه لقەی گوشواره که تۆ

پاسپارده دی من خه مباری بالای تو که ودک نه لقەی گواره که ت چه ماومه ته و بۆ
نه وهی له گویم که یت. یان رازو په یامی نه فینی من خه مبارو چه ماوهی بالات که وه ک
نه لقەی گواره چه ماوته وه بۆ نه وهی بچیت به گویتا.

بۆنەی نه م شیعره له دیوانه که دا وانووسراوه که مهوله وی گله بی له دوستیکی
ده کات که پاسپارده یه کی ناردوه ته لا به گوینی نه کردووه. من وانازانم نه م بۆنە سازاندنه
بیانووی سه ره کی نه م جوړه شیعرانه بیت. چوون ماناو ناوړ پوکه که یان له وه به رز تروو
شیعری تره.

مهرج و په یمانی خوشه ویستی ، له گوئی کردن و به گوئی کردنی په یخامه کانه. نیتر
نه و په یمانه دیینی و نه خلاقی بن ودک له گووتاری زوربهی دیینه کاندا هاتوه، یان
نه کلیف و قسی سوژداری و روالة تیانه روزانه نیوان هر که سیک بن. نه مه
چه مکی (طاعه ته) و نایات و حدیث فه رمووده زوری له سه ره ته نانه ت بایه خ و گرنگی
هر ووته یه ک له به گویگرتن و هه میشه له گویندا زرنگانه و دیدایه و له کورد و اریدا
دهوتیریت:

بیکه به گواره و بیکه ره گویت. له دیرزه مانیشه و پیر شالیار فه رموویه تی:

گوشت جه کیاسته زانای سیمار بۆ هوشت جه کیاسته زانای پیر شالیار بۆ

بیرت لای ووته کانی من بینت و گوئی بدھره له نیراوه که زانای په مز گو. بؤیه
مهوله وی به نه لقەی چه ماودی گواره نه م بابه تهی در کاندووه (له گوئی کردن و گوئی پی
نه دان) نه مجاره لای عاشقه وه بۆ مه عشووق. له باری پارانه وه و مهیلی یار خویدایه.
پیچه وانهی فه رمان و دواکانی یار له عاشق.

۲- چهند وه سهر گوشی وه گوشت ناودرد

چوون بهد بهخت بیم تو گوشت نه کمرد

چهند جار درا به گوینتاو بیست، بهلام له به دیه ختیما له گوینت نه کرد.

(سهر گوشی وه گوش هینان) ته نیا بیستنی رواله تیانه یه به بی له گوئی کرهن و به قسه کردن. چوون دهزانیین بیستن له گوئی پیدان و به گوئی کردن جیاوازه.

له دیوانه کهدا نه مه به چپه لیکدرا وده و. چهند به چپه راسپیریه کهی من درا به گوینتا و بهلام چونکه من بهد بهخت بووم تو گوینت نه دایه {دیوان ل ۱۳۲}

شیعری نویمه

۱- پهی که‌سی خاسه‌ن هه‌وای سه‌یر باخ

ماسيوای مه‌عشوق نه‌بؤش ئاخ وداخ

بؤکه‌سی باشه ئاره‌زوو و سه‌یری باخ بیچگه له‌ياره‌يچی ترى له‌سه‌ردا
نه‌بی، يانی بیچگه له‌ئاخ وداخ كردن بؤ يار، ئاخ وداخى ترى نه‌بی.

ده‌بی هه‌لېو ئاخ وداخ و ئاوات خواستن و كله‌لکه‌لەی سه‌ری بنیادم تەنیا بؤیار
بیت، نه‌وانه سه‌یری باخ بؤیان چاکه‌وشیاوی چوونه ناو سه‌یری باخن، بەلامه‌وه ریس
تىنده‌چیت لە (سه‌یری باخ) دا مەبەستى بەھەشت بیت، هەرچەند ئەم مەرامە دوورە، لە
گەل ئەوهشدا هەرشادى و سه‌ير كردنیکى تەقلیدىش بؤ خۆی بەشىكە لە شادى
بەھەشت.

كەواتە بیچگه لە يار نابىن هىچى ترت له‌خەيال وبىردا بیت، هەمووشتىكى
تردەكەونه خانەی بیچگه‌وه و دەبنە شەريك دانان بؤ مه‌عشوق، هەرچەند ئەو شتانەش
دەردو مەينەت بن، دەدى مادام بیچگه لە مه‌عشوق شتى ترلە خەيالدا هەيە ئەوه سه‌يرى
باخ حەرامە بؤ موشرىكان، دېپى دوووم زياتر رۇشناييمان دەداتنى.

۲- من جفت مه‌عشوق دەرد هەمرازمهن

چوون باز سه‌رچل وادى بازمهن

من لە جىيى مه‌عشوق و هاوشانى ئەو، ئاخ وداخ و دەرد هاولار، وەكى بازى بى
بىركەنەوەلەسەر وەستان وادى فېرىن دەدوركەوتەوەمە لەو خەيالاتى دەرداشە.

من بیچگه لە مه‌عشوق دەردى ترم هەيە، سىيواي مه‌عشوق دەردى تر لە
سەرمایە، ئەم دەرداش نابىن بىنە جووتى مه‌عشوق، (يانى عاشق نابىن هىچ حسابى بؤ
دەرد بکات و دان بە بۈونى دەردا بىنەت)، بؤيە كاتىھەتى بىن بىر كردىنەوە (ھامرازى دەرد)، كە
شەريك وجىوتى مه‌عشوقنى بەجى بىللەم، چوون دەرد هەر دەردىك بىت شەريك قەرار

دانه بُويارو نابيٽت بيکه يٽه هاواراز. هر شتيٽكى تر بِينجگه له ئىه ويارة نه فس ده كاته بُووم (كونه په پوو) كونه په بُووش به ويرانه عادتى هه يه وسە يرى باخى لى نايٽت. ده بٽت عاشقى راسته قىنه هه موودكاني تربىنجگه له ئه و نازانه به جى بِينلىٽ. بُو ئه ودئ باز بٽت و نه بٽتى كونه په پوو. بچىٽه سە يرى باخ و به ويرانه و خwoo نه گرىٽ.

ئه ودئه كەنالى دەلتى:

ئەلانەي نه فسى بُووم ئاسا هەتا كەى حىرصى ويرانه

لەگەل ئەم عەشق بازانه بِرۇ بازانه، نازانه

{ديوانى نالى ل ٤٨٢}

دنيا با به چوڭلۇت رۇشىن و ئاوددان بٽت لە راستىدا ويرانه يە وناكىرى ئىمە كونه په پوانه بە دىيار ئەم ويرانه يە و دانىشىن و نه چىنە سە يرى باخى و دىصلن وجه نەتى يار. كەئەمە مەرام و مەبەستى مەولەويە. ئەوانەي عاشقى مە عشۇوقنى وەكى بازى سەرچەن ئازايانە فېرىن ويرانە يان بە جى ھىشت و چوونە ژوانى ليقاوه. مەولەويش وادەي بازىيەتى (يانى بُوونە باز) قۇناغى گۈرپىن لە بُوومە وە كونه په بُووە وە بُو باز. هر ئەمەشە كە عارفان و سۆفيانى ترگەركىيانە و تووپيانە:

كەھىچ شتىٽكى تر (اجابى يان سلبى) نابى بکرىٽتە جووتى مە عشۇوق، چوون و دە كارىٽك شرکە، ئەوى تەملەسانى فەرمۇيەتى:

قورئان ھەمووی ھاوتا پەيدا كىردىنە بُوخوا

يەكتايى وا لە گوفتە كانى ئىمەدا

{سۇنى و سۇفيگەرتىتى. لمىتىف خەلسەت ل ٢٥٧}

مەلاي جزىريش فەرمۇيەتى:

تو ۋ ئەنسىخەيى تەوحىدمە خوون ئايەتى نە فىي

بى ئالەتى ئىثبات كۈنىلايىم ئەز

تو لە نوسخەی تەوحیدا ئايەتى نەفی مەخوئىنە بىيچگە لەناوى خودا هىچى دى
مەلىٽى و منىش ئە و بىيچگە يەم.

بە راستى راڤە نەپىكانى دىوانى شىعرى كوردى بېرىارى پەلە و سەختى
لىكە و توودتە وە، بە تايىبەتى دىوانى شىعرى (كوردى ھەورامى) چوون نووسمەران و
ھىزايانى تر شوين راڤە كردنە كانى ترە كە و تۈون و خۇيان ھەولى راڤەي جىابان
نەداوه. ئەم بەيتە لاي مەولەوى ناسان سادە راڤە كراوه و هييادارم بەم بىن دەسەلاتىيە لاي
من وەلامىك بىت بۇ كتىبە نازەننە كەي لەتىف ھەلمەت.

تاكه‌كان

پهنج بيهن ود شهش، شهش رووکه‌رد نه پهنج

حه‌رير نه ما بهين بى يهـن گـهـوهـهـر سـهـنج

پـيـنجـ بـوـودـ بـهـ شـهـشـ (پـيـنجـ پـهـنـجـهـيـ دـهـسـتـ لـهـ گـهـلـهـ مـدـاـبـوـونـهـ تـهـ شـهـشـ)ـ شـهـشـهـ مـيـنـ
كـهـقـهـلـهـمـهـ كـهـيـهـوـروـوـيـ گـرـدوـوـهـتـهـ پـيـنجـهـكـهـيـ تـرـوـ لـهـ نـيـوـدـنـدـهـشاـ حـهـرـيرـ كـهـ كـاـغـهـزـهـ
گـهـوهـهـرـدـهـگـرـيـتـ وـ نـوـوـسـيـنـ بـوـوـدـهـتـهـ گـهـوهـهـرـ.

گـهـرـچـىـ ئـهـمـ يـارـيـانـهـ لـهـ رـوـانـگـهـيـ رـهـوـانـبـيـزـيـهـوـهـ هـونـهـرـنـ وـ مـهـتـهـلـتـامـيـزـوـ نـامـانـجـ
پـيـكـهـخـهـرـيـ كـاتـ بـهـسـهـرـ بـرـدـنـنـ وـ لـايـ مـهـولـهـوـيـ لـهـ خـهـلـكـانـيـ تـرـ باـشـتـريـشـنـ،ـلـهـ گـهـلـنـ ئـهـوـدـشـداـ
ماـيـهـيـ خـوـشـحـالـيـهـ كـهـمـهـولـهـوـيـ لـهـ هـهـوـلـانـهـيـ كـهـمـنـ .ـچـوـونـ هـيـجـ شـلـزاـنـ وـ شـلـهـقـانـيـ لـهـ
ئـهـنـدـيـشـهـيـ مـاـنـاـداـ درـوـوـسـتـ نـاـكـهـنـ.ـمـنـ هـهـرـ لـهـ بـهـرـ دـهـرـگـانـهـكـهـيـ دـيـوـانـيـ مـدـرـسـداـ
دهـيـانـگـواـزـمـهـوـهـ نـيـوـ نـوـوـسـيـنـهـكـهـمـ،ـمـادـاـمـ نـاوـيـ شـهـرـيـعـهـتـهـ بـالـهـ شـتـهـ گـچـكـانـهـشـيـ تـيـابـيـتـ بـؤـ
نـهـوانـهـيـ رـيـيانـ لـيـ دـهـكـهـوـيـتـ.

پـيـرـيـ وـ فـهـقـيـرـيـ وـكـهـپـيـفـيـ هـهـرـسـيـ

نـهـبـوـ وـهـهـيـجـرـانـ بـارـ هـيـجـ كـهـسـيـ

پـيـرـيـ وـ هـهـژـارـيـ وـ پـوـخـلـيـ،ـئـهـمـ سـيـانـهـ نـهـبـنـهـ بـارـيـ هـيـجـ كـهـسـيـ.ـئـهـمـ تـاكـهـشـ زـيـاتـرـ لـهـ
قـسـهـيـيـكـيـ مـيـلـالـيـ نـهـسـتـهـقـ دـهـچـيـتـ وـلـهـ سـتـرـاتـيـزـيـهـتـيـ زـمانـ وـ وـهـزـيـفـهـ گـرـنـگـهـكـانـيـ مـاـنـاـ لـايـ
مـهـولـهـوـيـ دـوـورـهـ.

پیتی (تن)

شیعری یه‌کدهم

۱- ته‌زنه‌ی گیان وه لهب سه‌ودای سه‌بوری
که‌فته بیم نه گنج ده‌ریاکه‌ی دووری

تینو و گیان له سمر لیو له گیزی ده‌ریای دووریدا و که‌وتبووم، له خه‌یال و
سه‌ودای سه‌بوری دا. واته له ناو ده‌ردی دوری گیانم هاتبووه لیوان و که‌وتبووم،
چاوه‌ریی تنوکن له‌ناوی سوکنایی و سه‌بوریم ده‌کرد.

۲- دیم نه‌شنه‌ی فینک سیراوی سه‌ردا

شنوی زینده‌گیم ئاماوه به‌ردا

دیم نه شنه‌ی فینکی تیر ناوی هات و شنوی ژیانم به به‌ردا هاته‌وه.

نه‌شنه: که‌یف و شادی و سه‌رده‌تای مهست بوونه.

سیراوی: تینویه‌تی شکاندن و تیر ناو بوون.

باوه‌رم وايه مهوله‌ی نه وینه‌یه‌ی له (نوباو) ناودانی باخ و باخته‌کانی
هه‌ورامانه‌وه و هرگرتووه، که بوخوی (رخوی ناودان- نوباو) که‌یف و سه‌فايه‌کی هه‌یه،
له‌لایه‌ک جوئیکه له سه‌یران و له لاکه‌ی ترهوه دیمه‌نى (تاف و بهنگاو قه‌لودزه‌کان) دارو
دره‌خت ده‌خنه سه‌ماو جوله، شنویان مرؤفه که‌یلی مهستی ده‌کات.

کاتن نه‌مامه‌کان تیراوده‌بن، ده‌که‌ونه شنه‌و گه‌لاکانیان سه‌ما ده‌که‌ن.

به‌مهش (دوای نوباو) باخ ژیانی به به‌ردا ده‌کریته‌وه، که‌سی باختیکی هه‌ورامانی
ناؤ نه‌دا بیت نه به‌یته نه و نه‌شنه‌یه‌ی پی نابه‌خشی.

۳- دیم خدر نامه‌ی توش ناوه‌رده‌وه

ده‌ک رستگاربؤ، ئیحیام که‌رده‌وه

دیم خدر (خدری نه مرو نوشه‌ری ٿاواي ڙيان) نامه‌ی تؤى هینناو، دهک ٻڙگارو سه‌رفراز بیت، منى زیندوو گرددوه.

خدری زینده: ٿاواي نه مري خواردوه، نامه‌که: ٿاوه خدر هینناویه‌تى، بُو که‌سى تینوو. په یودندی هه‌يه له نیوان خدری زینده و سیراوي) به‌یتى پیشودا، خدر تیراوه له ٿاواي زینده‌گي، به‌لای هه‌رکه سدا بِروات، يان توشی هه‌رکه س بیت نه‌وکه‌سه‌ش به‌خت باشه و رِنگه له تیراوي به‌شى بُدات.

له نامه‌دا خواستن هه‌يه، مادام لای خدره، نه‌وه ٿاواي ڙيانه و خویندنه‌وهی نامه‌که ده‌بیته هُوی لیوتہ ٻکردن و تینوه‌که مان ده‌زینیت‌وه. بُو خُوی زیندوو بوونه‌وهش له نه‌دبیاتي سوچیاندا ته‌جهلا دانه به نه‌فس و ٻووناک بوونه‌وهی به نوور. جوانی وینه‌که له‌وه‌دایه که نزای ٻڙگاري ده‌کات بُو خدری زینده، که نه‌وه خُوی ٻڙگارکه رو فریده‌سه، له گه‌پان له‌پی نه‌مریدا، له نه‌سکه‌نده رو گه‌لگاميش، سه‌رکه و تووتر بووه و له مردن ٻڙگاري بووه، رِنگه مهوله‌وي نه‌مجاره بیه‌ویت له ڙيان ٻڙگاري بیت، يان دوعاکه هه‌ر پاهاتنیکي زمانی يه و به‌س.

٤- ڀاوا پیم په‌ریم زایه‌له‌ی زاریت

زگاري زامه‌ت بی ده‌واي کاريت

پیم گه‌بي، ده‌نگي شیوه‌ن و زاریت بوم، سه‌ختی زام و بی ده‌رمانی کاريگه‌رت ده‌نگي شیوه‌ن و گريانت بومن و سه‌ختی و په‌ريشانی بی ده‌رمانی زامت حالي بووم.

٥- مزانوو هامفه‌رد پرپه‌رت و شونی

يارم دلدارم غه‌مخوارم تؤني

نه‌زانم هاوري، پر له شهرت و په‌يمان و به‌لئي، يار و دلدار و غه‌مخورم تؤيت، (شهرت و شون) به‌جيئه‌ناني په‌يمان و چون به‌سهر و هختي يه‌وه له‌کات و شويئي خوي‌دا.

٦- به‌لام تؤيچ ٿاخر رهنجت به‌رده‌بئ

چهند جار ڙار مار دووریت و هرده‌بئ

به‌لام خوتؤیش ئاخر رەنجلت كىشاپوو، زدھمەت و جەوركىشان، و چەند جار زاري
مارى دوورىت چەشت بىوو.

مامۆستاي مودھريس لە بۇنهى نەم شىعرەدا دەنۇسى دۆستىكى مەولەوي مۇلەتى
دۆستىكى ترى مەولەوي دەدات بۇ سەقەر، مەولەوي و دۆستى مۇلەت دەر هەردۇو
ناپەحەتى سەقەرى دۆستە كانىيان دەبن. بۇيە ئەو شىعىرى بۇ مەولەوي دەنۇسى و
مەولەويش نەم شىعىرە لە وەلامدا دەنۇسى.

٧-پەي چىش وستانىيەت ئەي مەھلەكەي سەخت

فتواي لوات دا، لوا وە بىي وەخت

بۇچى منت خستە ئەم ناپەحەتى و ھىلاكى يە سەختەوە و فتواي رۇينىت دا، رۇيى
بە بىي وەخت، كە توش نەترانى دور كەوتىنەوەي بۇ ھەردووكمان ھىلاكى و ناپەحەتى
بىوو، بۇ مۇلەتت پىدا.

٨-زوانىت، وەختى ئىزنىش تەلەب كەرد

لال كەي نەم بۇ، چەنلى ئاش ئاۋەرد

كاتى ئەو مۇلەتى رۇينى خواست، زمانىت چۈن لال نەبىوو، يان كەي لال ئەبى، كاتى
(ئەرى) ئى هات بەسەردا.

لەوكاتەدا بەلىن هات بە سەرزمانتا بۇ چۈونى ئەو، بۇ لال نە بىو زمانىت، لەوكاتەدا
(كە قورستىن وشەي هات بەسەرا) لال نەبىوو، ئىتىز كەي لال دەبىي. ئەمە لەپوالەتدا
نزايدەكى خراپە، دەنا زىياتر مەولەوى دەيەويت كارىگەرى (بەلىن بۇ چۈنى دۆست)
دەرخات كە چۈن زمانى لە گۇ نە خستووه.

٩-چەم بىي پەي دىنىش بىنايىش كەم بىي

گۆش بىي شەفتىش صەداش ماتەم بىي

چاوم بەبىي دىنى ئەو بىنايى كەم بىوو، گۈيم بىي بىستىن دەنگى، پې بىوو لە دەنگى
ماتەم و قىسى خەفەتى.

یان. چاوم که ههبوو بُو بینینی نه و بُوو، که نهونی يه بیبینم، چاویش بینایی
کزبوو واته (نه و دوسته نوری چاو و قودتی بینینم بُوو).

گویم بُو گفت ولوفتی شیرینی نه و بُوو، يانی بُو قسه‌ی نه و گویم ههبوو، که نه و
نی يه گویشم نی يه، (صهداش ماته‌م بی) به‌رای من واته بیستنی شین و شهپوریه‌تی
يانی بیستنی نه ماو کهربُوو، نه ک نهودی که پر بُوو له ماته‌م.

دشگونجی بهم جوړه ش را فه کریت:

چاوم ههبوو بُو بینین پیش نهودی نه و بِروات چاوم کوئر بُووبُوو، گویم مابُوو
گویش به چوونی دنگی نه ماو کهربُوو. ودک له دیوانه‌کهدا هاتووه نه م بهیته و
بهیته دواتر (به‌پی خویندنده‌وهی پدیدیفه‌کانی (بی) را فه‌کان له حالتی گوړاندان. {دیوان

{۱۲۷}

۱۰- ته بی بارکیشیش خهسته‌ی هیجران بی

دل بی مهندلگه‌ی مهیلش ویران بی

تهن و لاشه‌م بی بار و کولن کیشانی نه و، له بی باریداماندووه، له
به‌ردورکه وتنه‌وهی نه و، دل مهندلگه‌ی مهیلی نه و بُوو، نیستا بی نه و دلیش ویران
بُووه. واته لاشه‌م (شانم) مadam هیچ له بار و قورسی نه وی له سهر نیه، به ماندووی ده‌زانم
و به شانی نازانم. هر نهمه‌یه حه‌سیب قه‌ردادغی هیناوه‌تی شانم باری تو همن نه‌گری
پیشان نیه.

یان دل بی نه و که مهیلی بینیشن تیایدا ویران بُووه، گه‌رجی د. عزه‌دین مسته‌قا
باسی (پینج ههست و شهش ههست) ده‌کات لای مهوله‌وی و گوړان نمونه‌ی به‌شداری پی
کردنیان و نمونه‌ی شیعري هیناوه {میهره‌جانی ۲۷۲-۲۷۱} که نه م دوو شیعره‌ش ده‌چنه
ژیر باسی (ههسته‌وه) به راستی لای مهوله‌وی ههسته‌کان له‌وانه زیاترن که نیمه دهیان
ناسین، نه و له‌ری (مه‌جاز و حه‌قیقه‌ت) واژه‌ی به‌ردهست و شادی نمونه‌یی خه‌یالی،
ههستی تر دهخاته گه‌ر که نیمه نه و ههستانه‌مان نی يه، که‌واته دل هاوشاپی (چاو،
گوی، ته) بُووه‌ته ههستی بُو چیزبردن له مهیل (ئیمان) بؤیه و هزیله‌ی ههستیاری دل
لای مهوله‌وی و تهواوی یارانی ده‌ریا دل قورس و گرانتره له ههسته‌کانی تر.

دل دوو وینه و جيڪهوتى ھەمە:

۱- ئەو گۆشته شىوه سنه وبەرييە كە لە لاي چەپى سينگدايە، ئەم دلە بۇ ھەمۇو
گيانلەبەرىيە و بەلكو بۇ مردووشە.

كەلاي عارفان و شاعيران بايەخىكى نىيە و شويىنى ئەم دلە تاقيقەكانى زانستە.

۲- لەتىفە يەكى خوايى گيانىيە و ئەممەيە حەقىقەتى مەرۋە و مەبەست لە دل،
قورئانىش نيازى لەم دلەيە { إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَمُرَا^{شەيد} ئەم وتارە بۇ ھەر كەسى دل زىندىووه، يان باشى گوئى لى دەدىرىي و بېرىشى ھەر لە^{لای} ئەم دەبىتە ھۆى پەند گرتەن و بېر كەرنەوە. قورئانى پېرۋەز سوورە ق
وەرگىرانى ھەزار} كە ئەم وينەيان ماناو كرۈكى زۇرى ھەمە. لەوانە:

كۆگاى نەينىيەكانى حەق و شويىنى نەينىيەكانى، كە بۇ حەقىقەتەكانى بۇون وەكى
ثاوينەيە بۇ دەم و چاول، دل ئەو نوورە ئەزەلى و نەينىيە بەرزەيە كە لە سەر چاوهى
بۇونەودرانەوە دابەزىيۇوە بۇ ئەوەدى خودا سەيرى مەرۋە بىكەت، لە قورئاندا بە رۇحى
فووکراو لە ئادەم دەربىردراؤ {فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعَوْلَهُ سَاجِدِينَ} ئەو
نوورە كرۈكى خولقىنراوەكان و كاكلەي ھەمۇو بۇونەوەرانە. وە بە خىرايسى لە
گۇرانىدايە.

مەنزاڭلى عەشق لە ناو دلدا لەو ديو كۆتا پەردەيدايم. كەلاي ئەنسارى دلى ئادەمیزاد
چوار پەردەيە.

پەردەيەكەم : سينگە كە شويىن و ويسگەي ئىلهاامە.

پەردەي دووەم: قەلبەشويىنى نوورى باوەرە. {كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ
مەنە }

پەردەي سىتىيەم: فونادە كەسەرا پەردەي بىنىنى حەقە { مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا
رَأَى } دلى ئەوھەرچى دىتۈيە درۇ نەبۇوه.

په رددي چواردهم: شوغافه که ويستگه‌ی باري عهشقه { و قال نسأة في المدينة أمرأة
الغزير ترأود قناعاً عن نفسِه قد شففها حباً إنما لتراءها في ضلال مُبَين } ثم چوار په ردديه
ههريه‌کيکيان تاييه‌تاييه‌کي خوي ههريه، خودا بو ههريه‌کي له‌مانه جوهره تيرپوا نينيکي
ههريه.

دل دو و دسفى ههريه: يه‌کي بینگه‌ردي (سب) و ثه‌وى ديكه دلپه‌قى (ردهش).
بینگه‌ردي له خواردنى حه‌لله‌وه‌دېوه و دلپه‌قى له خواردنى حه‌رامه‌وه‌دې، كه‌سى
كه‌حه‌رامى خوارد دلى رەق دەبىت { فلولا إِذْ حَاءُهُمْ بِأَسْنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسْتَ قُلُوبَهُمْ
وَرَبَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } ثه‌مانه دل رەش بۇون وشەيتانىش كاره‌كانيانى واله
بهر پازاندبوونه‌وه‌دکه هه‌ر له سەر حاشايم مان انعام: ۴۲ و درگىزىنى هه‌زار} ژه‌نگى بىن
وھقاينى لى دەنيشى و كه حه‌لائى خوارد له‌گەن خوشەويستى حه‌ق تىكەن دەبى و له
يادى خه‌لگەوه بەردو يادى حه‌ق دەچى و به چاوى حه‌ق دەبىنى و به گوئى حه‌ق
دەبىسىن.

نهو ناوينه‌ي که روخسارى واتاي تازدو نوورى ديدارى خوايى نيشان دددات دله.
نهو جامه جيھان بىنه‌ي که حه‌قىقه‌تى و دسفى خوايى و ورده لوتفه‌كانى يەزدانى له‌ودا
دەتوانرى بېبىترى هه‌ر دله. نهو شابازه‌ي که جارى له سەر لووتکەي عه‌رش دەنيشى و
جارىتكى دى له دامه‌نى زه‌وى هيلا انه دەكات دله. جيھان ناوينه‌ي دله و نهسل دله و جيھان
لقة

خودا له فەرمۇودە قۇدىسا فەرمۇویەتى (زه‌وى وناسمانەكانم شوینى منيان
تىدا نابىتەوه، بەلام دلى بەندە باوەردارم شوینمى نىدا دەبىتەوه) بۆ زىاتر بىروانە
{ فەرەنگى سەنچانە... ۱۴۱ و ۲۶۹ - ۲۷۰ }

به لاي منهوه مەولەوي خاوهن دلىكى له و جوهره بۇوه و هه‌ر ثه‌وهشە كردوویەتىيە
خاوهنى نهو شىعرە له دلا شىرينانە.

۱۱-ج دادى مرؤ خاكم وە سەربىۋ

ئىسە تەماي من يا زايەلەي تو

ج سودیکی همه‌یه، خاکم وه سه‌ربی، به ته‌ما بعونی من و دهنگی شیوه‌ن و زاری تو،
بی‌سوده ئومیتی من و هیچ دادی نادات شیوه‌نی تو.
له‌مولا به‌عاده‌تی مهوله‌وی شیعره‌کان و هرده‌چه‌رخن و له‌تایبه‌تی بعون ددکه‌ون
و مه‌ساحه‌ی ماناو فرین و داگیرکردنی نه‌ندیشیه یان فراوان تر ده‌بی، هه‌رلیزه‌دوه نه‌و
شیعره بؤ‌چونی بی‌گه‌رانه‌وه، مردن دهست ده‌دات و په‌ریز و پلیزه‌کانی بونه ده‌بریت.

۱۲-مه‌علوم بی وه نه‌م حه‌سره‌تت کیشان

په‌ی سه‌یرو صوحبه‌ت صه‌فای دل ریشان

لیم پروونه حه‌سره‌تت کیشاده و به دریغی، بؤ‌که‌یف و په‌وشتی نیوان یاران و
رایواردنی دل ریشان تو به‌داخی و نه‌فسوس همل نه‌کیشی بؤ‌سازدانی جاریکی تری
صوحبه‌ت و سه‌یر و رایواردنی دل ریشان.
دهشی (صوحبه‌ت و سه‌یر و سه‌فا) عرفانیانه لیک ده‌ینه‌وه، نه‌و کات ری ده‌به‌ینه
سه‌ر نه‌وهی که ره‌نگه یه‌کی له شیخان و پیران ٹیزنسی سه‌فره‌که یان دابیت گه‌رجی
(زوان که‌ی لال نمه‌بؤ) لام پیه‌ده دوورمان ده‌خاته‌وه.

۱۳-هام ره‌قیقم ده‌رد، هام صوحبه‌تم کؤس

ویم جه ویم خالی، مه‌وج مدهو جه دؤس

ده‌سه برام ده‌رد و هاواراز و نیازم کؤسته. خۆم له خۆم خالی بعومه‌ته‌وه و پې له
یار بعوم و شه پۇل ده‌دم له دؤست. له خۆ بعومه‌ته‌وه و جمه‌م دی له دؤست. هاواریی
ده‌رد بعوم و له گەن کؤستا بعومه‌ته هاودم و نادویم، له خۆ خالی بعون له و ده‌رد
صوحبه‌ته‌وه قئیر بعوم. هدر به‌ووش گه‌بیشتیم و له دؤست پر بعوم.

دەلین: هه‌ر بپرواداری هاو ده‌می خەلگی کردو بەرگەی ئازاره‌کانیانی گرت چاکتە
له کوشە گیری، نه‌مه‌ش مەرۋە داناده‌کات و دوا حار سالك بە مەبەست دەگەیینیت.
به کەش و هەوای شیعره‌که و بەتىنى خۆشەویستی نیوان هاپتکان، ره‌نگه له
بونه‌ی میزروویی شیعره‌کەدا دؤست و هاواری سه فەر کردوووه‌که (شیخ عەزیزی جانه‌وهره

یان کوماسی) بیت. وه من زیاتر خهیالم بو شیخ عهزیز ده چیت به ده لیلی له یه ک
چوونی هندی له به یته کانی ئه شیعره و شیعری (نمازیز دیارهنه وادهی لوامنه)
(بگذرته بز پائی شیعری ۲ ییتی نه لف لم کتیبهدا) بوبه راورد نمودن یه ک ودر ده گرین.

رازت توشی گوش، مه نزل و مه نزل

چه م بی پهی دینش بیناییش که م بی

گوش بی شنه فتش صه داش ماته م بی

ئه مه ودک به راورد بو بونه شیعره که دهنا مهوله وی زوربه کات شیعره کان له
بونه درده هینیت و ناسو کانی فرینیان فراوان ده کات و هه مه مو مه رامه کان له
خوش ویستی هاوری کاندا نغروی خوش ویستی یارو دوست و دلداری تاقانه هی پاسته قینه
ده کات. حافزی شیرازی ده لیت:

چنان پر شد فظای سینه از دوست

که فکر خویش گم شد از ضمیرم

و ها پربوو فهزای سینه له مه عشووق

که فکری بونی خوشم چوو له بیرم {شوم ل ۱۹۰}

۱۴- تا نه و بهوجه مال دل ده سه پاله ن

من سهیرم مه حان، صه قام به تاله

تاله و به جوانی یهی ددست شکانه وه له گهله دلی مانا بکات، من سهیر و گهشتم
مه حان و کهیف و شادیم به تاله.

یان: تا نه و له بهرامیه نمای جوانیه کهیدا داوای دل بکات و دل ببات من سهیر و
سه قام مه حان و به تاله. چوون سهیر و سه قام به دل ده گرین و منیش دلم له بهرامیه
جوانیه کهیدا به خشیوه.

دەستەپال، لە دیواندا: كەسىك كەوتىن لە سەرشان، لە راڭھى شىعرەكەشا ئەو بەو
جوانى يە دل ئەكوتىن بەعەرزاو لە سەر لا ئەيختا، لىك دراودتەوە {دیوان ل ۱۲۸}

لە كورددوارىدا كاتى منال ددانى دەردىت دانە پوكەى بۇ دەكەن و بە دەرو
دراسىنى دەبەخشن. ھەر مالى كە بەشى دەدرىت شتى لە خۇراك يان پارە دەخەنەوە
ناو كاسە هاتووەكە. لە ھەورامانىشدا لە كاتى قوربانى زەماۋەندى پېرىشالىاردا ئەوانەي
دىن بۇ پىشكە گۆشتى خۇيان لە گەل دەسىياندا شتى لە خۇراك دىنن ئەمەش مامەلە و
نرخ نىيە بۇ بەشە گۆشتەكىيان چۈون دىيارى كراو نىيە تا بىيىتە بەها بەمەش دەسەپال
دەوتىت و واتە شتى لە بەرامبەر بىردى گۆشتەكەدا بۇ بەرپۇھ چۈونى
جەزئەكە {جەزئىك بۇ بىر بىنەمايمەن بۇ نۇستۇرۇنى كوردى رەوف سەمۇرەپۇر، ھەولىغىر ۷۰۰۹} مەولەوى
ئەم وشەيە لە ھەورامان و دەرهەويان و بلىبەردا ھىنواه، بىگومان بەشدارى ئەو
جەزئەشى كردووە. من زۇر گەرام و فەرەمنىڭ و وشەي ترم زۇر ھىننا و بىردى، لەم دوو
راڭھى باشتى نەھات بەخەيالما.

۱- يارى دەست شکانەوە لە نىوان دل و جوانى ياردا، كە ھەر دەم دل ئەدۇرى،

۲- دان و بە خىشىنى دل لە بەرامبەر جوانى ياردا كە بىن گومان نابىيىتە نرخ و
قىممەتى جوانىيەكە. (يانى دەسەپال دەبىيىتە دەسمایە و نرخىك بۇ سەندىنى شتى، كە لە
پاستىدا بەھاى شتە بە دەست هاتووەكە لە قىممەتى دەسەپالەكە زىاتر بىت) وەك ئەم
شىعرە كە جوانى يار زۇرلە دلى مەولەوى زىاترە دلى مەولەوى ناتوانىت جوانى يارى
پى دەس بخىتىت. كە بەلامەوە نزىكە لە دنیاي ئەفسوناوى ئەندىشە و خەيالى مەولەوى.

كاك ئە حمەدى پريسيش(مه جزووب) فەرمۇويەتى:

تا جەلائى جەبەھى لە يلىن ھەر شىۋەن

قەيس ھەر رۇ تەرزى دىوانە و لىۋەن {مه جزووب، حكىم سلا سانع ل ۲۰}

۱۵- جەو بۇ نۇ فەردم ئىستىيغا بىزەن

دامەنش لايق ئەي پەراوىزەن

له به رئه و دیه که شیعرم پارچه‌ی نیستیضا له به رچاو نه خات، دامه‌ن و په رلامنه‌ی
شیاوی نه م په راویزدیه.

نیستیضا: له دیوانه‌که‌دا به قوماشینکی جوانی و دک تاقه لیکدراودت‌هود. تاقه‌ش:
پارچه قوماشینک ببوده داویانه له پشتی که‌وا. بهم پنیه رافه‌که‌ی بهم جویره‌یه:
له بهر جوانی و ودسفی نهود، که شیعرم پارچه‌ی قوماشی نیستیضا له به رچاو
ددخات، نه بی نه و پارچه بکریته په راویزد په رلامنه‌ی شیعری من، له چاو پارچه‌ی
شیعری منا، نه و قوماشه دهیت له خوارده‌ی پارچه‌ی شیعری من بیت، نه مهش
جویریکه له شانازی و ناسینی به هیزی شیعری خوی یانی شیعری خه‌لگی ناگه‌نه بالای
شیعری من و ده بیت له په راویزد (خوار) ی شیعری منا بن. و دک نه م په راویزد که
شیعریک دوای نه م شیعره‌یه.

نیستیقا: واتای به‌ته‌واوی دهست خستن و گرتني شتیک، یان داواکردن.
حه‌قی ته‌واو: بهم پی یه‌ش رافه‌که‌ی وای لی دی.

له به رئه و دیه که‌دا نه و شیعری من به‌ته‌واوی (حه‌ق-ماق خوی) له به رچاو که‌وتووه، به‌مانا
رواله‌تی و زمانی یه‌که‌ی.

واته: له بهر جوانی نه و شیعری من (ماق خوی بیزراوه) به‌وهی که به ماقی
خومی نازانم بچمه (سه‌یرو صوحه‌تله) یان شهری جوانی نه و دهه. بؤیه نه و په راویزد
دههینیت و ناشبه‌تال به چه‌مکه‌کانی لای خوی دهکات.

نیستیقا: له مه‌یدانی نه ده‌بدنا نه و دیه که شاعیریک له مه‌دح و ستایش و ودسفی
که‌سیکدا یان شتیکدا بیگه‌یه‌نیته ناستیک که له و باشت نه بی، یانی بیگه‌یه‌نیته
ناستیکی به‌رزو لوتکه، که مه‌وله‌وی زیاتر نه م باره‌ی مانای مه‌به‌سته، و ده‌لی
له به رئه و دیه که شیعرم گه‌یوه‌تله لوتکه و ته‌نانه‌ت لوتکه‌ی بیزاندووه، دامینی نه و
لووتکه شیاوی نه م په راویزدیه، یانی شیعری تر ده‌بی لهداویتنی فه‌ردی مندابن، نه مهش
نار‌استه و خوچ ده‌چیته ژیر خانه‌ی شانازی کردن به شیعری خویه‌وه، که مه‌وله‌وی له بهر
سووفی مه‌شدبی که‌م به‌لایدا چووه، و دک شاعره‌کانی نه و دهوره زه‌مانه به ناشکرا

شانازی به شیعری خویه و ناکات، به لام به رای من جار جاری هست به و ددکهیت که
مهوله‌ی به نهدب و شرمده شانازیه کدهکات.

نیستیفا: له کوندا به رامبهر ژمیریاری و (حسابات)، هاتووه که
(مسته‌و قیه کان) ژمیریاران خه‌ریکی حسابی مالیان بیون. شیعره که به لای نهم پاشه‌ی شدا
ده‌چیت بهم جوزه:

له به رئه‌هه شیعری من (ژمیریاریان) له به رچاو خستووه و له ژماره نایین.

۱۶- شیوه هر نیدهن من که ردمن سهیر

فام خودا حافظه، دین بنیش و خه‌یر

دیمهن و شیوه هه رئه‌ههیه که من سهیرم کرد و ناوهز خوات له گهان
و نهی دین و روانین تؤیش دانیشه به خه‌یر. و اته تو با نگهیشتی من مه که بق سهیر و
صوحبهت و صه‌قا، من به جوانی چیدا بگه‌ریم که (جوانی هه جوانی نه و که جیگهی
سهیری منه) و اته من شیت و سه‌رگه‌ردانی (هه ره و شیوه) و فام نه ماوه.

دین له سه عاقل و فامیده ده‌کریته مال، من فام نه ماوه، که و اته دین با بوخوی
دانیش. یان زور به پیچه و انه و یانی مادام شیوه هه ره و ههیه که من دیوومه (شیوه و
جوانی راسته قینه) که عه‌قل و ناوهز به رگهی ناگریت و ته‌حه‌مولی ناکات، یانی فام
خواه‌افیزی لی دهکات و دین سکونه دهکات و ده‌مینیت، مرادف بیون و دز بیونی
عه‌قل و دین له بیرکردن و دین سه‌رنج بده. برپاداران و عاشقانی راسته قینه له
نیوان عه‌قل و دین دا، له عه قلیان هه‌لداوه و دینیان هه‌لیزاردووه. چوون عه‌قل ناگاته
دین و دین نیسبه‌ت به خودا دراوه.

ماموستا حه‌کیم له پیاچوونه و هه ره شیعره دا سه‌رنج و رای جوانی ده‌بربریوه
و ده‌لی، نه ره شیعره و ده‌گیرانی شیعریکی (خجنده) فارسی، که نه‌لی:

گر که چشم اینست و ابرو این و ناز این و عیشه این

الوداع ای زهد و تقوی الفراق ای عقل و دین

هربویه مهوله‌وی خویش نامازدی به پهراویز کردووه (سولموی حکیم ل) نهمهش سه‌لیقه‌ی رهخنه‌یی و ددست پاکی نه‌ددبی مهوله‌وی یه. که کارتی کردن شیعریه‌کانی به بن نامازه نه‌گواسته‌ده و به‌جوری بدرچاوی نیمه روون دهکاته‌ده که نه‌و شوین و شیعره هی خوی نیه و وهری گرتوه. که‌نم حالته له دیوانه‌که‌ی دا چهند جاری دیتله‌ری.

۱۷- تؤ‌سهر ودهش وهی سهیر صهفاو به‌خته‌ده

من ویلن ویلن وهی زام سزای سهخته‌ده

تؤمهست و سه‌رخوش به سه‌یرو سه‌فاو که‌یف و شادی به‌خته‌ده، منیش سه‌رگه‌ردان و ویلن ویلن زام و سزای سهختی خومم.

به‌یته‌کانی پیش نه‌م شیعره (مهوله‌وی فام و ناودزو دین و سه‌یرو صهفاو صوحبه‌ته‌کانی) دایه دواوه و بیانووه‌که‌شی نه‌ده بwoo که من له خوم خالی و سه‌رگه‌رمی بیرکرنده‌ده دوستم و به سه‌یرو و سه‌فاو شیوه‌ی نه‌ده ده خه‌ریکم. بؤیه گفت و گوی (من + تؤ) مهوله‌وی + دوسته‌که) لهم چوار به‌یته‌دا دینیته ناراوه.

تیپرانینی بؤ (عهشق) له ژیر سایه‌ی هه‌ردوو چه‌مکی عیرفانی (وهدصلن و فه‌صلن) دا وینه‌کانی دروست کردووه، وه هیچ کام له گوزاره‌کانی نه‌ده دوو چه‌مکه (ته‌لخ) ناکات به جوری له هه‌ردو کیاندا سه‌ر نه‌نجام هه‌ر عه‌شقه، ویلن زام و سزای سهخت جیا نی یه له سه‌یرو صه‌فاو به‌خت، هه‌ردووکیان واجباتی عه‌شقن، هه‌رچه‌نده له روی رهوانبیزی یه‌ده نه‌م زاراوانه دژن، جیناس له نیوان (سه‌خت و به‌خت) یشدا هه‌یه.

۱۸- تؤ هه‌رسات شادیت بن نه‌ندازه بؤ

من هه‌رلا ده‌ردی په‌ریم تازه بؤ

تؤ هه‌رسات و چرکه‌یه ک شادیت له راده‌هه‌ددر و بن حمد بیت، یان یاخوا وابیت من نه‌وکات ده‌ردی بؤم تازه ده‌بیته‌ده یان ده‌ردیکی تازه‌ده بؤ دیت، وه‌کو وتمان هه‌ردوو

بالی شیعره که به گهزو یه زی عهشق پیوراون به جوئی خوینه و دک یه ک ته ره فداریان
ده کات.

کاتی که (تؤکه) له به ردورکه و تنه و دک سه پیرو صه فاکه ریک ده خات و شادی
بخاته دلی دل حهزینه کانه و د، نه و د (منه که) ده ردی دوری و ساتی سه فره که بیر
ده که ویته و د.. و اته هه رد و وکیان هه رچاویان (له دوسته) و له به رئه و د هم شادی بی
نه ندازه ها وری که د، هم ده رد و مهینه تی تازه مهوله وی (من + تو، شادی + ده رد) دز
یه کن (تازه + نه ندازه) جیناسن.
ده شگونجی (هه مووت و کان) تاقه یاری عرفانی بن و عاشق به هه ر ده رد و رهنجی بینت
رازیه، به شهرت نه و رازی بیت و خوشحال.

۱۹. تو وینه بولبول مهست هه وا گول

من چوون با یه قووش چو ل نه وا دل

تو و دکو بولبول مهستی هه وا و بون و به رامه کانی گول بیت و منیش و دکو
با یه قووش به سه ر چو ل دلما بخوینم.
ودک یه که کان: تو و دک بولبول، من و دک با یه قووش.
هه رو هها دی پی دو و د ها و وینه یه که مه.
دزیه که کان: من + تو، بولبول + با یه قووش.

نه ناسوبه کان (بولبول، بون، گول، با یه قووش، خویندن، چو ل)
وه دک چو ن بولبول خه ریکی و احباب و درسی عهشقه به دیار مه عشوقه و د، به
هه مان جوئی با یه قوشیش خه ریکی هه مان راهاتنه، با له پواله تدا دزیش بن.
مهوله وی له رازی عهشقی نه م به یته دا لای کرد و ده و ده به لای نه فسانه (گول و
بولبول) یارساندا، نه م نه فسانه یه که خولقاندن که ده رئه نجامی در کاندنی رازی
عashقی و شهیدا بونه. له نه زموونی نه م نه فسانه و چه ندین سه رگوزه شته
پیغه م به رانه و دیه که کا که بیه کان جه خت له سه ر نه در کاندنی رازی (یاریتی) ده که نه و د.

چونکه نهوان پیان وايه، مهحردمى راز به ناسان ددست ناکهويت، حافظيش زور که لکي
له و بابهته ودرگرتووه. چونکه که راز فاش بwoo، نهود بزوی ههیه (عهشق) بفهوتی و
مهعشوق له ددست دهرچیت، بؤیه درکاندنی نه و رازه عارقانی ودکو حهلاجي گهيانده
دار، نهم بابهته له شيعري كورديدا قوهتي له نهفسانهکه ودرگرتووه. تهناشت
ههركهسيك زياد عاشق بwoo بيت به خوي وتوود بومه نهفسانه، كورتهی نهفسانهکه
نهمهيه:

گول و بولبول ههردوكيان له بههشتدا بعون و له سهر کانياویك دهزيان گول
پهري بwoo، بولبول فريشته، گول که پهيماني له گهل کانياوکهدا بهستبوو به کهس
ميئرد نهکا، دهميک بwoo دلی له بولبول چوو بwoo، وه نهيده ويست پهيمانهکه بشكيني،
بهلام به بولبول وت كچيكم له سكدايه ناوم ناوه (بؤ، بون) ههركاتي نهوم بwoo دهتدمى،
دهبي تويش پهيمانم بدھيتن که بهلای کهسهوه نهم رازه نهدرکيني، نهويش بهلئيني پيندا
که راز دار بى و رازهکه ههـ له دلی خويدا بميئنـتهـوهـ.

سهر له ئىواره گول چووه سـهـرـ کـانـياـوـهـکـهـ وـ پـىـ وـتـ کـهـ منـ بـرـپـارـيـكـيـ وـامـ بهـ
بولبول داوه، نهويش وـتـ باـشـهـ بـولـبـولـ فـريـشـتـهـ يـهـكـيـ جـوـانـ وـ پـيـكـهـ وـتـوـوهـ، گـولـ گـهـرـايـهـوهـ
وـ چـوـوهـ سـهـرـبـانـ وـ چـاوـيـ نـابـيـهـكـاـ وـ رـاـكـشاـ بـؤـ نـهـوـهـ كـچـهـكـهـيـ بـبـيـتـ، بـولـبـولـ هـاـتـهـ سـهـرـيـ
وـ لـهـ خـوشـياـ چـريـكـانـيـ، جـارـجـارـ گـولـ لـهـ ژـيرـ لـيـوـهـوـهـ چـاوـيـكـيـ دـهـكـرـدـهـوـهـ وـ دـهـيـوـتـ كـورـهـ
مهـچـريـكـيـنـهـ باـ كـهـسـ پـيـمانـ نـهـزـانـيـ، بهـلامـ نـهـ وـ زـيـاتـرـ گـهـرمـ دـهـبـوـوـ، وـ دـهـيـچـريـكـانـدـ هـهـتاـ
کـهـوتـهـ دـهـمـهـدـهـمـيـ تـارـيـكـ وـ لـيـلـهـيـ بـهـيـانـيـ کـهـوتـهـ نـهـوـكـاتـهـيـ کـهـ گـولـ کـچـهـكـهـيـ بـبـيـ، (بـاـ)
لـهـدوـورـدـوـهـ وـ گـويـيـ لـهـ چـريـكـهـيـ بـولـبـولـ بـwooـ، نـهـويـشـ ماـوـهـيـ بـwooـ دـلـيـ چـوـوبـوـوـ لـهـ (بـؤـ)
بـهـشـنـهـ وـ سـرـوـدـيـهـكـ هـاـتـ بـولـبـولـ کـهـ نـهـوـنـدـهـ چـريـكـانـبـوـوـ مـانـدـوـوـ بـwooـ بـwooـ چـاوـيـ
چـوـوبـوـهـ خـهـوـ، وـ خـهـوـيـ پـيـاـ کـهـوتـبـوـوـ (بـاـ) کـرـدـيـ بـهـ (بـؤـ) دـاـوـ رـفـانـدـيـ، بـولـبـولـ کـهـ وـرـيـاـ
بـوـوهـوـهـ سـهـرـنـجـيـ دـاـ (بـؤـ) خـوشـهـوـيـسـتـيـ نـهـماـوهـ، لـهـ گـولـيـ پـرسـيـ: نـهـويـشـ وـتـ مـهـگـهـرـ
نهـموـوتـ مـهـچـريـكـيـنـهـ (بـاـ) کـهـ دـلـيـ بـهـ (بـؤـ) وـ بـwooـ، هـهـرـكـهـ چـريـكـانـدـ هـاـتـ وـ بـرـدـيـ.
(مـيـزـوـيـسـ وـيـزـهـيـ كـورـدـيـ بـ ۱۹۳ـلـ) حـمـرـهاـ كـاـكـ نـامـقـهـهـ وـرـامـيـ نـهـ وـ نـهـفـسـانـهـيـهـ سـاخـ كـرـدوـوهـهـوهـ.

گـولـ وـ بـولـبـولـ سـهـرـلـهـ نـوـئـ پـهـيـمانـيـانـ بـهـسـتـهـوـهـ، بـهـلامـ بـولـبـولـ لـهـ چـريـكـهـ وـازـيـ
نهـهـيـنـاـ، هـهـتـاـ لـهـ بـهـهـشتـ دـهـرـيـانـ كـرـدـنـ، نـهـمـ بـوـدـتـهـ دـاـخـيـ گـهـورـهـيـ بـولـبـولـ وـ لـهـ دـدـستـ

دانی مه عشق، بؤیه خویندنی ئیستای داخه و ئیستا و ئه وساش هه ر بؤ (بؤ - بون) ده نالین. خوینه ر توانی هه رکاتن وینه شیعری (به گول، بولبول، عهشق، و بون و جوان) هاته به رددم له شیعری کور دیدا له به ر پوشنايی ئه و ئه فسانه يهدا سه رنجه (مه جازی و حه قیقیه کان) ده بربیت، تا ده که ویته سه ری به ره و شاری عرفان و مه نزلی دوست. که ئه م ئه فسانه يه دارای عرفانی کی به رزو ئه خلاقیاتی کی دینی جوان و لیریکایه کی ناسکه. ئیمه و دک نمونه شیعری میللى کور دی چهند شیعری دهنوسین.

نه ر بولبول نه بؤش داخن له دلدا

مهوا نو سه حهر له دهوری گولدا

هه رلایی گول هن په ر چینش خاره دن

پای بولبول نی یه ن گول ئینتیز اردن

هه رو ها نزیکه (۸۸۵) سال پیش مهوله و پراوپری ئه فسانه که جه لاله خانی لورستانی ده لی.

یاران په ری بؤ یاران په ری بؤ

زاری که ن چه نی بولبول په ری بؤ

ئه ز نه و وله نان ئامام و دلای تو

ئانه په یمان ویم و دستم جه نو {میزوری و زده ل ۹۲}

مه حويش له ده رسی (فه صل و ودصل) ئه فسانه که و ده لی:

ده رسی عيشقم هه رله کن په روانه يا بولبول بوده

بیگه من يا نه یگه من، هه ر مه شقى ئوستادی ده که م

بؤ ئه وهی با سه که ئیمه سنوری خوی نه به زینت خوینه ده تواني گهشتی خوی
بکات به گولزاری شاعره عارفه کانی رابور دودی ئیمه {عیشق له عاله می بولبول و په روانه دا، گزئاری
کزج زماره ۱۰} (مهوله وی، مه حوى، نالی، مه لای جزیری، خانی) و گهان شاعری تر، وه
سه رنج له تهوزیضی کردنی ئه فسانه که و گویرانی رهنگ و بونی و راشه و مانای نوی به

بېي پەوتى بەرەو پېش چوون، لە نمۇونە شىعرىيە كان بىدات، بۇ نەھەدى لە وەمەبەستەش
حالى بىن ئەم شىعرەدى مەولانا خالد دەنۈوسىن بۇ لە سەر وەستان كە چۈن شىكارى
ئەفسانەكەى كردووه.

تىشكى مەرى تۆ نەگەر شەوقى نەخستايەتە باخ
كەى بەعەشقى گولەود بولبول نەكەوتە گولزار
٢٠- پەرى تۆ راحەت، پەرى من زامەت

ھەردوو سلامەت، تارۋى قىامەت
بۇ تۆ ئاسوودىي و حەوانەوه، بۇ منىش دەردو مەينەت و ئىش، ھەردوو
بەسەلامەتى و ئاسايش خەريکى مەشقى خۇمان بىن تارۋىزى قىامەت، واتە حكمەتەكانى
(فەصل) ھىچيان كەم نى يە (لە بەرەكەتەكانى وەصل) ھەردووگىيان دوowanە جوانى و
ھى مەعشوقىن، خوا لە ھىج كامىڭمان تىڭ نەدات.

۱- تهدریس و تهدیدیس تهمجید بینگهنه

حهسارهی تهقریر تهوحید بینگهنه

دهس دان له پیرۆزی و بین گهردی خوا و شان و شکوی گهورهی ثه و بین دنگه. وه
شهر و راڤه و ددم دان له نهستیرهی بهیانی یهکتایی خودا بین رنگه.

له دیوانهکهدا حهساره به شووره و تهقریر به روونکردندهوه و تهوحید خوا به
یهک دانان لیکدراونهتهوه. بهم پی یه راڤهی دیوانهکه وايه: شورهی خویندنگهی عیلمی
تهوحیدم رنگ و رووی نی یه.

بهلام بهم جوّره له عاده‌تی مهوله‌وی دورین و ههست بهو گیانه ناکهین که
ههرددم لاهشیعری مهوله‌وی دا له بهر (ووشهدا) یه. بویه نیمه سهرباری ریز بو
راڤهکهی سهروهرم راڤهی تری دهکهین.

حهساره. ههساره، نهستیره. تقریر: سهرباری روونکردندهوه، نیمه واتای (بهیان)ی
لی وهردهگرین.

توحید: یهکتایی خودای گهوره.

نهستیرهی بهیان واته سهرباری پهراویزی شهر و روونکردندهوه، نهستیرهی بهیان
ههبوو واتای روشنی دروست دهبیت، نهستیرهی به یان ئاماژه‌یه به رؤز بووندهوه و
پوناکی، تهوحید یهکتایی خوا.

که واته به کویر بوونی مهوله‌وی. نهستیرهی بهیانی تهوحید بین رنگه و
نابینریت، له ووه که مهوله‌وی چاوی نی یه دنگ و بانگی درسی بیت و نهستیرهی
بهیانی تهوحیدی دیار بیت. بین رنگی پیمان دهلى که به لیلی چاوی مهوله‌وی بهیان
(شهر) روون نی یه، به بپواي نیمه نهش شیعره سهرباری لایه‌نی سوّز و بهزه‌یی جولان

پایه‌ی زانستی مهوله‌ی دیاری دهکات و نه جوزه شانازی کردنهش که بهینا و بهین باسی کرووه لیره رونزه.

مادام نه کویره که واته که سن نی یه نهستنردي به‌يانی یه‌كتایي ببیني مامؤستاي نه ردنه‌لاننيش له‌بهر روشنايي راشه‌كه‌ي مامؤستاي مدرسدا نه شيعردي و درگيراوه..

بهم جوزه نيمه پيeman وايه هاوگري و گونجان له شيعرده‌كدهدا دروست دهبي، چونكه پله‌ي زانياري مهوله‌ي له ناسمانی وينه و ماناديه.

وهدك له ديوانه‌كدهدا هاتووه مهوله‌ي نه غه‌زده‌ي بو خزمه‌تی شیخ محمد جسيمي برای شیخ قادری دانه‌ری شهرحی (تهذیب الكلام) نووسیوه

۲- پارچه‌ی تهذیفات شیخ مهاجر

گرانهن، نی یه‌ن مشته‌ری و تاجر

پارچه دانراوه‌کانی شیخی مهاجر گرانن، که‌س تواني‌مامه‌له و سه‌ودا کردنیانی نی یه، (هیج بازرگان و فروشیاری و هیج موشته‌ری و کریاری) تواني‌مامه‌له‌کردنی پارچه‌کانی شیخی مهاجری نی یه.

وهدك جه‌نابي مدرس دده‌رموي مهوله‌ي خوی به تاجری‌کي سه‌رمایه‌ي زانست داناوه، که هم‌نه‌وه تواني‌کرین و وتنه‌وه (كتیبه‌کانی - پارچه‌کانی) شیخی مهاجری هه‌بی.

لهم شيعرده‌دا ناوي چهند بابه‌ت و ددرسیک دین نيمه له بهر نه خوینده‌واری و بی سه‌وادي‌مان له و پودوه پهنا ددبه‌ینه بهر فه يضي سه‌رودری نه‌ده‌بیات جه‌نابي مدرس و نه‌باویک له و شاجویه هه‌لددگرین، هه شوینیکیش زانیمان نه‌توانین حیاتر له و بوی بچین نه‌وه رای خومن دنووسین، به هیواي نه‌وه که فریو نه‌خوین و بایی نه‌بین، نه‌وه شوینانه‌ی شیعره‌که‌ش که نه‌شنه‌ی خویشی به نيمه نابه‌خشن و حالی نابین، دان به جاهلي خوی‌مانا ده‌نیین.

۲- "کشف الغطا"ی صدر محمد جسیم

خونچه‌ی نه‌شکفته‌ن بی‌شنوی نه‌سیم

گهر شنوی نه‌سمی نیمه نه‌بینت، کتبی (کشف الغطا)ی زانای پایه به‌رز محمد جسیم، ودک خونچه‌ی نه‌کراودیه، سه‌رباری هونه‌ره‌کانی طباق، جیناس و تناسب له نیوان (خونچه، نه‌سیم) و (جسیم و نسیم) نه‌وه مانایه‌کی جوانی له نیوان کردنه‌وه کتبی و هه‌لدانه‌وه له لایهن خویه‌وه دروست کردووه.

کتبی ناودرۆکه زانستی يه‌که‌ی هه‌رچی بیت به داخراوی و نه‌کردنه‌وه و نه‌خویندن‌وهی هیچ سودی نی يه، که‌وایه نه‌وه نه‌سیمه مانای نماییش وکردنه‌وه به خونچه ده‌دات. (کردنه‌وه و خویندن‌وه‌شه مانا به کتبی‌که ده‌دات، که‌واته به کویر بوونی، شنه‌ی نه‌سیمي زانایی نه‌هم هه‌ن ناکات بؤ کردنه‌وه کتبی‌که‌ی محمد جسیم).

۴- بی‌نازه‌ن کیتاب (عطای) دولتین

یه‌ند ریزان قه‌تره‌ی خوم جه عین عه بین

کتبی (عطای دولتین) بی‌ناز که‌وت‌ووه، داوه‌ریوه قه‌تره‌ی خه‌م له چاوی عه‌ین، به‌هه‌ی فریسکمه که له‌سهر چاوه‌ی چاومه‌وه ده‌رژین کویربووم و نه‌وه کتبی‌هش بی‌ناز ماوه.

به‌هه‌شتی مدرس نوسییه (عطای الدولتین) کتبی‌که هه‌رچه‌ند نه‌هم دیوه، به‌لام به هه‌ندیک نیشانه‌دا وادیاره باسی مه‌زه‌هه‌بی شیعه‌وه سونی ده‌کات، به نیازی نه‌هیشتني ناکوکی و له يه‌ک نزیک کردنه‌وهی ده‌وله‌تی عوسمانی سونی مه‌زه‌هه‌ب و ده‌وله‌تی نیرانی شیعه مه‌زه‌هه‌ب نوسراوه. بؤ ناسینی ره‌چه‌له‌ک ویله و پایه‌ی زانستی نه‌وه زانا مه‌ردو خیانه‌ی سنه که له‌م شیعره‌دا ناو براؤن برروانه {تاریخ سردوخ جلد ۲ چاپ ۳-۱۷} ۲۶ شه‌جرد که‌یان

گهر قه‌تره‌یه‌ک له خوم واته (نوقته، خالیک) له عه‌ین بتکیت و له سه‌ری دانییین (ع) ده‌کات به (غ) نه‌وکاته (عطای) ده‌بیت‌هه (غطا)، ماناكه‌ی ده‌بیت‌هه (سه‌رپوش، یان په‌رده دادان) که‌واته کتبی‌که گهر مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وهی نه‌وه دوو مه‌زه‌هه‌ب به بیت.. نه‌وه

په ردپوشي مهسته له ناكوکه کانی کردوه، که نه و ناكوکيانه سهرهنجام له جهنهنگی کاروانسه رادا توخ دهبنهود و له سالی ۱۳۷۱ و نه برايانه به ناچاري سنه بهره و سليماني بهجي ديلن و تهدريسي مهدردهه دارالاحسان به شيخ يوسفي خزمي فخر العلماء هاوري ی مهولهوي دهبريت که له غولام شاخانهوه نزيك بووه، نامه کانی مهولهوي به رونني تيشك دخنه سهرهنگي

نهگهه نه و تيكه ليه ردوايه که له هندئ ناوچه کوردي دا له نيوان دووبپيت يان به رودواکردنی هندئ پيتدا دهکريت وئيمهش بتوانين بيان کهين (غطا - بکهين به خط) نهود (عطا الدولتين) دهبيته (خطا الدولتين) بيانووي کويربوونی مهولهوي نه و رېگهه يه به نيمه ددات که (غ) به (خ) بخوينينهود. مهولهوي ههر دهبيت لهو ياريه زمانیه شتيکي مهبهست بیت که له بهيتي دواتردا نيشانی ددات.

۵. تهفاوت نه يهنت تيشدا جه مايهين

شوبههی شين و سين ميثل عهين و غهين

جياوازی نبيه له نيوان (شين و سين)دا ودکو (عهين و غهين)، واته کويربوونی من واي کردووه فهرقى نه و چوار پيته نه کەم به لام به لاي منهوه به و کويريهش به و چوار پيته و نه و دوو شيعره گهورهترین داوي بؤ نيمه ناوتهوه ناوتهوه نيمه دهبيت له مولهه تى کويربوونی مهولهويهود به هه موو نه گهه رهكان تيكه لاوكردن بکهين به و ووشانه و دواتر سهرنج له مانا گۈراوه كان بددين، (ع،غ) فهريقان نه بيت (عطا) دهبيته (غطا)، شيعه - ش بگۈزپين بؤ (س) ود (ع) بگۈزپين بؤ (غ) نه وکات، وشهى شيعه - دهبيته سيفه، نه وش يه كيکه له نادر وسته كان به لاي سونهوه، ود من باوهرناكەم تەنيا ههر بؤ فهرق نه کردن (ش، س) هيئابى، چونكە نه يتوانى گەر تەنيا تيكه لاوكردن روالهه تىهه کەم مهبهست بیت دوو پيتي ترى بىنایه بؤ نموونه (ق، ف).. وه نه گەر به جييان بىنى تردوه بېرىپين بؤ مەتەلەكە که من وام پى جوانترە، جياوازى نه کردن بیت له نيوان (شيعه و سونى)دا. هەرچەندە مامۆستاي مدرس دەفه رموئى كتىبە كەم نه دىووه، به لام لايەنگرانه له مەزھەبە كەم خۇي (سونى) را قەكەي کردووه.

يان خهمن کويير بونى چاوي جياوازى كردنى مهزهبي بير بردودوهتهوه. (س)
سوننه بکهين به (ش) نهود دهبيته شنه له فرهنهنگى عهميدا به واتاي له عنده و
نهفرین واتا کراوه.

به ههرحان له گەن روالەتى وشه و پيتهكىدا هەرا و ناكۆكىكەكانى ئەو دوو
مهزهبه و هەردوو دەولەتكەيان له بېيەكەمى مەولەويش ئازلۇدە.

٦- باڭ نەمەدۇ تەمير تەحرىر وەھەم دا

گا وەپۈرى پۇرم دا، گا وە عەجمەم دا

مەلى نوسىنەم بالى بە يەكدا نادات و توا ناي فېرىنى نىيە جارى بۇ لاي عەجمەم و
جارى بەپۈرى پۇرمدا، فېرىنى نوسىنەكانى بۇ لاي ئەمير و والى يەكانى هەردوو دەولەت،
كە له گەن مەولەويا پەيوەندىيان هەبۈوه و نەمە پەيوەندىيانە بە قۇناغى ساردى و
گەرمى دا تىپەريوون، كە مەولەوى لە بارەي نوسىنەوه (نامەكانى) مەبەستە كە له
ھەندى رۇوهە لە شىعرەكان بە بايەختىن.

لە نىيوان فېرىن و نوسىندا (كۈترى نامەبەر) دېتە نىتو ئاسمانى بۇ چۈونەكان،
چۈنكە جاران و تا نىيىتاش لە ھەندى شوين كۈترە نامەبەرەكان ھەن.

٧- ئومەنای دەولەت جە گىردىن لاؤھ

بە ئىنتىزارەن چەم نە پۇرى پاوه

والى و پياو ماقولانى (دەولەت) لە ھەموو لاؤھ چاوهپىن و چاوهپىن گەينە بەرى
(نامە نوسىن و ھەوالى من)

(گىردىن لاؤھ) پىزو پايە و حورمەتى (مەولەوى بۇ ئىمە دەرددەخات).

٨- تەوا ناي واناي فەرمان نە مەندەن

چە پەر بى جوا و، خەبەر پا بەندەن

تەوا ناي خويىندەوهى فەرمانم نەماوه لە بەرئەوه تەتەر وەلامى دەست ناكەۋىت و
پىي ھەوالى بەستراوه.

واتای فه‌رمان. خویندن‌هودی نامه، که راسته و خو (نامه) بُخُوی و هلام داوا دهکات،
نه‌مهش واتای فه‌رمانه‌که‌یه.

چه‌په‌ر: چیخ و ته‌یمان، که جاران نه‌م دیوو نه‌و دیو و بُو فه‌رمان بانگیان له یه‌ک
کرد ووه، واته نه‌و دیوی ته‌یمان، بن و هلام ماوه، که (دده‌لله‌تی ووته‌که) زیاتر نیران و
کوردستانی رُؤژه‌لات دینیته پیش چاوی نیمه.

۹- سه‌هلهن بینایی دیده‌ی مه‌عدوم سه‌ند

داخم هه‌ر نیدهن، ناخ په‌ی یاران مه‌ند

سه‌ندن‌هودی بینایی له دیده‌ی مه‌عدوم، له خویا گران نیه و ناسانه و فه‌رمانیکی
خوایه، داخی من نه‌و دیه ناخ و خه‌فه‌تی کوینر بونی من بُو یاران مایه‌وه. واته من
کوینر بونه‌که‌مم لا گران نیه، نیگه‌رانی نه‌ودم دوست و یارانم خه‌فه‌تبار کرد.

نه‌م به‌یته‌ش دزی نه‌وبو چوونه ده‌وستیتیه‌وه که پی‌ی وایه یارانی مه‌وله‌وهی له
کوینر بونه‌که‌مم لا گران نیه، نیگه‌رانی نه‌ودم دوست و یارانم خه‌فه‌تبار کرد.
له دوستان راشه ده‌کهن. بگه‌پیوه بُو راشه‌ی نه‌و شیعره له‌م کتیبه دا.

نه‌م خه‌می خو نه‌خواردن و فه‌راموش کردن و پشتگوئی خستن‌هی خوی لای
مه‌وله‌وهی، خویندن‌هودی مه‌ینه‌تی یه‌کانی پی‌ی دهکات و خه‌می خوی دهکاته قوربانی
خه‌می به‌رامبهره‌کانی، به‌و دیاردیه‌ش که‌سیه‌تی یه‌کی به‌هیز ده‌داد به وینه‌کانی و
حه‌په‌سان به خوینه‌رده‌کانی، بُو گه‌یاندنی کروکی نه‌و سه‌رنجه یه‌ک وینه‌ی تر له
دیونه‌که‌ی و درده‌گرین، ثیتر له هه‌ر جن‌هاته ریمان خوینه‌ر نه‌توانی سه‌رنجی خوی
بدات.

سوچنوم حه‌سردت ده‌ردي جیایت

نه‌ک چون بلیسنه‌ی یاد ته‌نیاییت

حه‌سردتی ده‌ردي جیاییت نه‌مسوتیئن، به‌لام نه‌ک و دکو کلپه‌ی یادی ته‌نیاییت،
واته خه‌م و بیرکردن‌هودم له ته‌نیابونی تو به‌هیزتره له جیایی خوم.

۱۰- بهلام کین بدو نهی راگوزهدا

شان وه شان شیر قهزاو قهدهدا

بهلام کن همهیه لهم ری و گوزهدا بتوانی شان بدا له شانی شیری قهزاو قهدهر.

راگوزه (زیان تهی کردنی نیوان دوو دنیا)

پهلاماری شیر له راگوزهدا: شیری خواستووه بو ده رخستنی توانای له ناکاوی قهزا
و قهدهر و پهلاماردانی وه که سیش نی یه بتوانی شان له شانی ئهو شیره بادات و
نیچیره کهی لی و در گریته وه

که واته (شیره کهی قهزاو قهدهر) چاوی منی بردووه، چاری ناکهم و رازیم به
قهزاو قهدهری خوا، ئهمهش یه کیکه له بنه ماکانی باوهه. نزیکه (۷۵۰) سال بھر له
مهوله وی بابا تایه ری عوریان دهی:

شیر مردی بودم دلم چه دونست

اجل قصدم کرد و شیر ژیونست

ژ مو شیر ژیان پرهیز می کرد

تنم وا مرگ جنگیدن ندونست

شیره پیاو بوم، دلم چی له وه ده زانی، که ئه جهله رئی به شیری ژیانم گرت.
شیری راستی له ژیاندا خوی له من ده پاراست، که چی تمدن شهپری مردنی نه ده زانی.
شیری ژیان ناتوانی و نازانی له گهان شیری مهرگدا بجه نگی.

۱۱- مه حبوبه نه هرچی موقته ضای قهزان

مه رغوبه نه جه لای هرگه س پیش په زان

نازیز و شیرینه هرچی خوا پئی خوش بی (له قهزاو قهدهری خوا وه بی) او
په سهنده لای. هرگه سی به په زای خوا پازی بی. زانستی خودا که ئه زله لیه حوكمی ئه وه،
په یدا کردنی هۆکاره کان قه زای ئه وه ن. باوهه دار لای رؤشنە که ناشی به بی هۆشتی له م

جیهانهدا رُوو بَدات. وَه لایش پِوونه بَنْ قَهْدَرِي خوا هیچ پهیدا نابیت. {نَرْهَنگی سُوفیانی.... ل ۲۶۸} ئَم ياسایه لای بِرپَواداران پهسنهند و پیش رازین. (قَهْزا - رَهْزا) (مه حبوب - مه رغوب) جیناسه.

١٢- هه رشیرئ شیران شیر و هردهن

گه ردن پهی زنجیر ته قدير که ج که ردهن

هه ر شیرئ له شیری شیران شیری خوارد بَنْ گه ردنی که ج دهکات بُو زنجيري چاره نووس (قسمهت و نسيبي که خوا تقديري كردووه) رهگه زدؤزى له ووشەي شير و شير دا هه يه به رينووسى كون رهگه ز دوزيه كه ته واوه به رينووسى ئىستاش ناته واو. هه رگهسى بهرگه شيرى قهزا و قهدر بگريت و گه ردنی که ج بکات بُو تقديري خوا. به راستى شيرى شيرى خواردووه. مه ولاناش له و باره وه ووتويه تى:

انکو ز شيران شير خورد آو شير باشد نىست مرد

بسیار نقش آدمى ديدم که بود ازدها

{كىگە بىرگداشت مولوي كرد ل ٧٥}

١٣- باري نه گەر ههور نه لطاف باري

پهی مهدد کاري وه دلدا باري

هه رچون بَنْ نه گەر ههورى لوتفى خوا بُو كۆمەكى من به سەر دلدا باري خوا لوتفى زوره نه گەر ههورى لوتفى ببارىنى به سەر دلما، قازانچ دەكەم ههورى لوتفى خوا به سەر دلدا ببارى و سەبورى دانه و ديه.

بارى. ببارى. به هه رحال. جاري. كه رهتى.

(بارى) بىچگە له واتاي بارين و ناوي خوا، واتاي (بهينيش) دددات واته (به هه) حال نه گەر ههورى لوتفى خوا بُو هاوكاري و يارمه تىت به سەر دلدا بىنى، زهر دن ناكهيت. لە نىوان (بارى - بارى) جيناسى تام هه يه، لە نىوان (بارى - بارى)

جیناسه‌گه ناته‌واوه. یان گه ر جارئ ههوری که ره‌می خوا به‌سهر دلدا بینیت و بباری،
نه‌وه یارمه‌تی دره.

مهوله‌وی به سی شیعری پیش‌سو زه‌مینه‌ی ره‌زامه‌ندی و مل که‌چی و سه‌بوری
بؤخوی ناماوه ده‌کات، کوتایی هه‌موو ترازیدیاو نه‌هاماوه‌تیه‌کانی له میرگی قه‌ناعه‌ته
ثایینیه‌کان هه‌لده‌کیش و له ریگه‌ی نه‌وه عرفانه‌وه، دلی خوی ده‌داته‌وه، وه تیکرای
دره‌نه‌نجامه‌کان ده‌کاته دسمایه‌ی نه‌وه دنیا.

۱۴- دیده‌ی سه‌همرشی دیده‌ی سپر کافین

نید دا ی مونافین نه‌وه ده‌واش شافین.

چاوی سه‌هگه‌ر (له دهست چوو) چاوی به‌نهانم (دل) به‌سه، نه‌م (چاوی سه‌ره)
بؤ خوی ده‌رده و نه‌وه (چاوی دل) ده‌رمان و شفایه، چاوی سه‌ر ده‌رده بؤ ته‌ندره‌ستی و
چاوی دل ده‌رمانه بؤ ته‌ندره‌ستی. (دزیه‌ک هه‌یه) هه‌روه‌ها (پیچان و گردنه‌وهی
ریکیش).

لای سو‌فیه‌کان هوش و گیان و نهینی و دیار هه‌ر یه‌که‌یان چاویکن، پایه‌ی چاوی
هوش بینینی نووری نایه‌ته‌کانه پایه‌ی چاوی دل یه‌قینه و بینینی نووری سیفه‌ته‌کانه،
{هه‌رده‌نگی سو‌فیانه‌ی..ل.۱۰۳} هه‌رکاتن چاوی سه‌ر و چاوی دل له بیگه‌ر دیدا وهک
یه‌کیان لیهات نه‌وا سه‌رایا روخسار ده‌بیته نوور و هه‌ستی پی ده‌کریت.

فه‌زل دانی چاوی دل به سه‌ر چاوی سه‌ره‌وه، وانه‌یه‌کی گرنگی عرفانی یه. عارفان
هه‌ردهم ته‌ئکیدیان له سه‌ر نه‌وه کردوه‌ته‌وه که هه‌ردهم له تی فکرین و بینینا بؤ
هه‌موو کارو کردو هه‌لسه‌نگاندنه دینی یه‌کان قورساایی بخنه سه‌ر دل و نه‌وان
ودزیفه‌ی گه‌وره‌یان به دل سپاردووه، چوون چاوی دله راستی شته‌کان و لايه‌نی نادیارو
شاراوه بینینیت و له بینینی حه‌قیقه‌تدا هاوا کارمانه. لهو رووه‌وهیه تاکه خالی که خواه
گه‌وره زیاتر ته‌رکیزی له سه‌ریه‌تی دله. به جوئی ویسعه‌تی دل ده‌بیته عه‌رشی خوا و
خوداوه‌ند و پیغه‌مبه‌رانیش بایه‌خی گه‌وره‌ی دلیان به‌یان کردووه. بؤیه لای عارفان
هیچ کام له نعمه‌ته‌کانی ته‌ن ناگه‌نه (دل).

هر ئودشه که تەريقەتەكانى كردوودته شەقامى جوانى بەرەو حەقيقت چوون.
چونكە گەورەترين مەيدانى زكر كردن و باشترين مەساحە بۇ يەكەمین هەنگاوى چون
بەرەو خودا دلە، بۆيە سەير نى يە كە مەولەوى بادە نۆشى نەقشى (دل) لە
ھەمووشتەكان لە پىش تر داناوه.

١٥- ئىيىدە وەزىفەي گلن، ئەو لە حلېفەي دل

ئەو چون مەنزىلەن، ئىيىد بىن چوون مەنزىل

وەزىفەي ئەم گلن كردن و ئازارە، وەزىفەي ئەو تەرمى و خۆشىيە، ئەو وەك
شويىنى وينە داردەكانە، ئەم شويىنى كەسىكە كەبىن چوون وينەيە. مەولەوى لە و رېنى
يەوه كە قىلى ھونەرى (لەف و نەشرەكەي نەداود) رې بۇ ئىيمە خوش دەكتات كە ماناكان
بە يەكدا بىگرىنەوه.

پىشتر بەدىدەي چاو دەلىن، داي مونافى، دەردى سلبى، لەم بەيتەدا دەردەكەي چاو
دييارى دەكتات كە (چاو گلن كردنە) وە دەردو ئازارەكانى چاوى سەر دەبەستىتەوه بە
بىنېنى ئەو شتائەي كە وينەيان ھەيە و دەبىنرىن، ئەم ھەمۇو بىنراوانەش مايەي
ئازارى چاون، وە چاو وينەگرى گوناھەكانە، ئەو گوناھانەي دواتر مايەي تىياچون و
ئازارون بۇ چاو، بە پىچەوانەوه دەيدەي پەنهان دىدەي دل دەدوا و شفای دەردەكانە،
چوون رېنگەي زۇرى تىيا نابىيەتەوه و جىنى (كەسىكە بىن وينەو نمونەيە) ئەمەش نەك
نابىيە ئازار، بەلكۇ مايەي خوشتوسى و نەرم و نىانى يە. بۇونى خودا لە دلدا مايەي
خوشحالى و ئاسوودەيى دلە. وە يەكىڭ لە لەطىفەكان كە بە نۇورىي خوا رۇشىن
دەبنەوه لەطىفەي دلە بۆيە باشترين پىۋەرىش بۇ تەندرووست بۇونى ھەر زكر و
ئەركىتكى بەندايەتى (ئىيەلمانانى دلە) لە گەلن خۆت راستكۆيانە بکەوەرە گفت و گۇزبانە
لە چەند كار و كردهي عىبادەتدا دل حەساوه بۇويت؟

كە واتە چاو كە بېپارىدەرى وەرگىتنى ھەممە جۇر وينەيە، بەو قەردبالى كردنى
وينانە دەردى چاو گلن كردنى بۇخۇي سازاندۇو و لە كۆتايسىدا تىياچوو، بەلام چش لە
تىياچوونى ئەو مەنزىلەي كە پې بۇ لە وينە، چاوى پەنهانى دلەم ماوه كە شىفايە بۇم
جىنى خوداي بە تەنها و بىن وينە و بىن چوونە. دل چوارچىوهى يەك وينەيە، وينەي

تاقانه‌ی نه و یاره عرفانیه. مهوله‌وی له دیوانه‌که‌یدا زور هاوکیشەی له نیوان (دل و چاو) دا دروست کردووه، بريا (دل و چاو) کاک ته‌حسین هەر تایبەت بوایه به (دل و چاو) لای مهوله‌وی. چاو به زوری وینه‌کانی ناوی موشريك بورو و شەريکه وینه‌ی ترى بۇ یار سازاندووه، بۆیه هەقىھەتى به کوئر بۇون و تىياچۇون. دل تەنیا شوینه بۇ جىگە وینه‌ی یار و یارىش خۆی نه و شوینه‌ی به له بار ترىن شوین داناوه، بۆیه دىدەي دل يەكتا بىنە و گرفتارى شرك نه بۇوه. نەمەش مايەی تەسەللاو شفایه.

نه و ئاشته‌وايى و تەبايى يەيى كە هەيە لای مهوله‌وی له نیوان (خود و سروشت و خودا) دا يارمەتى ئەھە داوه كە پالھوانانه بچىتە جەنگى ماناو شىعرييەتەوە، گەورەترين گەرنى شىعرييەتى مهوله‌وی نەبەزىنە بەرامبەر ووشە و دۆش دا نەمانە له دروستكىرى زمانىيکى تردا. لە راستيدا ئاشته‌وايى نه و سيانەيە مانا بەخشىنە به ژيان. هەرجەندە ئەم شىعرە رازى كويىر بۇونى مهوله‌وی بەيان دەگات، بەلام مهوله‌وی بەر له كويىر بۇونىشى خاوهنى نه و جىهان بىنى يە بۇوه كە وەزىيەكەن (چاو و دل) جىادەكەتەوە. شتە مادىيەكان كە قابىلىيەتى نزمتىيان له شتە رۇحى و گيانىيەكان هەيە لە رېي زاراوهى بەرجەستەوە بەيان دەگات، بەلام چاوى دل بوخچەي ھەلگرتى وينه رۇحى و ئەرزىشدارەكانە. بۆيە رۇوبەر وۇوي تىكەلى زاراوه و دىپرو ماناي ماددى و مەعنەوى دەبىنەوە، لاگردنەوەي مهوله‌وی بۇ ئەو دوانەي (چاو، دل) د كە بە ھونەرەكانى (وەك يەك و دەو خواتىن ولەف و نەشەنە حوسنى تعليل) دوھ تەرجمەي حالەتە ويئىدانى يەكانى خۆى له وينه‌ي بەرجەستەي ناو سروشتەوە دەگات.

(دين - بىنین) زياتر بايەخ بە گرتەي وينه‌كان دەدات و واجبى چاو ئەھەيە كە له گەل (ئاشكر او ظاهردا) قەراردەر. ئەھەش (بالى شەريعەتى دين) دەگرېتەوە، كە چاو ھەلگرىيەتى، بەلام (مهىل و موحىبەت، ئىمان) كە وينه‌ي پەنھان و مەعنەوەيە و زامنى بە يەك گەشتى ئىيمە و خودايە خوا زياتر لەۋى دەنۈرى لە دللا دا ئەنرېت.

ئەمە ئەھەشتە نادىياردىيە كە درۇى تىا ناكىرىت، ھەر بۆيە ئەھەيە لە بەر چاوانە و دىيارە، مەرج نىيە له بەر دلائن بىت، چونكە دل تاکە شوينى پەنھانە كە خودا له ھەلسەنگاندەكانىدا لېي دەنوارى لە راستى و بنچىنەشدا ئەھە نيقاشى نیوان (چاو و دل) و (شەريعەت و تەرىقەت).

۱۶- ئەو بەقاش نى يەن، فەناش تاقى يەن

ئىد عە طاي تاقى و باقى و لاقىهەن

ئەو (چاوى سەر) مانەودى نى يەو بە دلىيابىيەود لە ئاو دەچىت، ئەم (چاوى دلن) بەخشىشى (تاقانە خواى تاكە) و هەرمادە و مايمەي وەسىل و لېقاىە.

يان چاۋ (ئەو واجبات و دين دارىيەى كە چاۋ يايەخى يەكەمى ھەيە تىايىدا و ئەودى دەبىنرى، بەلگەى خودا پەرسىتى بىت.. ھەموو واجباتە دىنى يەكان و ئەركە پوالەتىيەكان) ناگەنە دەولەتى (بەقا) وە تەنبا ھەر لە (فەنادا) دين و دەچن ئەو (ئەو دلەي كە نشىنگەى رەحمان و ياد و مەيلى ئازىزە وەھىچ قۆپى و غەشىتى كە تىا ناكرىت، وە ئىمانى پاستەقىنە و قىبلەي ھەموو كەسىكە لە خودى خۇيدا، ئىمە دەبىت لە ھەولەكانمان بۇ (عىبادەت كەردى خودا) لە بەر يەكتە كە دەبىنرىنин ٻوو وەرگىرپىن، بىرۋانىنە دلى خۇمان كە مەعبۇودو مەعشوقى ئازىزى تىايىە، بەم جۇرە لە بىرى مراقاھبەي دين دارى خەريکى دەبىن بە رابطە ئى خوايى يەوە.

بۇيە تەنها شەھادەو بەلگەى دەرچۈون و بلىتى بىنىنى خودا دلە. ئىمە ناكرىت دلەمان وىران كەين و سەفەكان پېرىكەين، ھەر ئەو ئەرك و واجبە ماندوگەرانە بى خۆشەويىتى و يارى لە دل جىڭىر دەبنە مايمەي ماندوبۇون و راکردن لىيان، وە ھىچ كات توانى رېكخىستەوەي كۆمەلگە و تاقى كەردىنەوەي ئەخلاقىيان نى يە، بۇيە ئەم دىاردەي ئىستا سەربارى گەرم و گورى و قەردبالقى مزگەوت و گوتارەكان نەيتوانىوە مەفھومەكان لە مزگەوتەوە بخاتە سەرجادە.

كەواتە (چاۋ بەخۇى و ودىيەكانىيەوە، ھىنندە ورد و دەقيق نىيە، تەنانەت فرييوى بىرپاردان دەخوات و لە سەر پوالەتەكان كارددەكتات، بەمەش توانى رېنناسەكەردىن جوانىيەكانى نىيە، كەواتە بۇ تىياچۇون باشە، بەلام دل پېچەوانەي چاوى سەرە.

بە راستى ئىمە دەبىت خويىندەوە بۇ زۇربەي شىعىرى كوردى لە راپردوودا بکەينەوە، لە مانا نزىك و پوالەتىيەكان، لېكۈلىنەوە دەربازكەين، بۇ ئەوەي بتوانىن لە رېنگەيانەوە سەرنج بگرىنەوە كۆمەلگا، من نالىيم بەلاغە گەرييەكان وە لانىيىن، بەلکو لە پال ئامازەي ھونەرەكانى رەوانبىزىدا ھەولى گوتارى زىندووپى دەق بەھىن.

۱- ته خته‌ی موبهت تاش، نه جار دل ته نگ

گیر گیچ دام کلافه‌ی شه و ره نگ

ته خته تاشی خوش‌ویستی، دارتاشی دل ته نگ، گیرا و له پیچی داوی کلافه‌ی ودک
شه و. نه نیچیری پیوه بwoo به داوی نه بینراوده.

گیر گیچ دام: که سی پی بی به نه لقه‌ی داوه وه.

کلافه‌ی شه و ره نگ: رهشی و تاریکی شه و دهزوی که داوه‌که‌ی پی نراوه‌ته وه که
نه بینری، ثم شیعره وه لامه له نامه‌یه کی مهلا عبدوره حیمی نجاری دا، که دوستی
مهوله‌ویه و باسی سوّز و نه شنیه خوشی خوی دهکات بؤ مهوله‌وی له سه‌ره‌تای
تهریقت و هرگرتند. مهوله‌ویش ثم شیعره بؤ نوسیوه، وه ددبیت شه و مهلا ره حیمه
دارتاش بwoo بیت، مهوله‌وی مهلا ناگادار دهکاته وه له وی که:

پیگای تهریقت سه‌خت و تاریک و پرداوه ریبوار(ناره‌حه‌تی بون به مرید و
سوّفی) ناتوانیت به سه‌ر داوه‌کاندا بروات و بیان‌بری، چونکه داوه‌کان به کلافه‌ی وه کو
شه وی تاریک نراونه‌ته وه و نابیترین، توش نیستاکه ته‌نیا پیت پیوه بwoo و گیراویت،
نجار و اته دارتاش و ناوی دی یه‌کیشه لای پاوه که ته‌کیه و مه‌رفه‌د و مه‌زاری شیخ
حه‌ماییزی نجاره و سه‌ربه تهریقتی قادرین. نیستا شیخ قادر سه‌ر په‌رشتی کوّرو زکری
دهرویشانی دهکات و پیاویکی خاکی بی فیزو ده‌عیه و خزمه‌ت گوزاره.

۲- نامه‌ی نایرین گه‌رمی نه نگیزت

دووی پوش جه‌سته‌ی ده‌ردینان خیزت

نامه‌ی ناگرینی گه‌رمی هه‌ل‌سینه‌رت و دوکه‌لی هه‌ستاو له پوشی جه‌سته‌ی بیمارت
گه‌یی.

نامه‌کهت ناگرینه و به رپاکه‌ری گه‌رمی دوکه‌لی پووشی جه‌سته‌ی دهرده دار و
بیمارانی پیوادیه.

۲. یاوا و حالیم بی یه‌ک یه‌ک نیشاران

خه‌ندم که‌رد هه‌ی های، دهرده‌که‌ن یاران

نامه‌کهت گه‌یی، تئ گه‌شتم له یه‌ک به یه‌کی ناماژدکان و پینکه‌نیم، ووتم هه‌ی
های یاران دهرده که‌یه‌تی؛ گیروده بیون به دهردی عیشق و داودکانی مه‌عشووقة‌وهه.

۴. نه‌ر پاسه‌ن دوستیت دوسته‌که‌ی گیانی

من وه دار کوله‌ک خه‌مان مزانی

گه‌رد دوستایه‌تیت راسته (واته به‌راست دوستی) نه‌ی دوسته‌که‌ی گیانیم. وه منت
به‌داری کوله‌که‌ی خه‌مان زانیوه.

واته به‌راست تو و ده‌زانی من توانای به‌رگه گرتني خه‌م و مهینه‌تم هه‌یه له و
پیه‌دا. یان تو به‌راست من به خاوه‌ن نه‌زمون و چه‌میوی ده‌ستی خه‌می نه‌و پی‌یه
ده‌زانی.

۵. هوون بی پایان دهردم وهرده بو

ته‌جره‌به‌ی تویر دام عه‌شقم که‌رده بو

خوینی بی پایانی دهردم خواردبی و نه‌زمونی تویر و داوی عه‌شقم کردنی. یان
تدواوی خوینی دهردم خواردبیت و له تویر داوی عه‌شقا نه‌زمونم هه‌بی (خوین
خواردن‌وه) ته‌عتبریکی کلاسیکیه.

ته‌جره‌به‌ی تویر دام عه‌شقم: برپین و تیپه‌رین به مه‌نzelه‌کانی ته‌ریقه‌ت و نه‌زمون
کردنی تافقی کردن‌وه‌کان و به‌جن هیشتنتی مه‌قامه‌کان و گه‌یشن به دوا مه‌نzel.
نه‌وهدن‌هی من ته‌جروبه‌م کردنی پیت ده‌لیم.

۶. هالای گرپه‌ی دهرد نه‌و بالای نالا

نه کووره‌ی ده‌روون نه گرتنه‌ن بالا

هیشتا بلیسه و تاوی ددرد له کوورهی دهروننتهوه نه یته‌نیودتهوه بؤ بالای بهرزت،
یان هیشتا له کورهی دهروننتهوه گر بالاتی نه گرتوهنهوه و سهراسه‌ری بالات نه سوتاوه
(که من سوتاوه و تو زورت ماوه) یان هیشتا کلپهی ددرد و گپی نه و بالایی رپ نه چودته
دهروننهوه و بالای نه سوتاندوویت.

۷. دام دوو بادهی صهیاد قاتل

نه پینچیان نه دهور پای شکسته‌ی دل

داوی دولوی راوجی خوین پیژو بکوژ له پینی شکاوی دلت نه پینچراوه.
واته هیشتا داوه‌کهی يهک لؤیه و نه و هیزه‌ی نی يه جاریکی تر به دهوری پینی
شکاوی دلتا بیتهوه و توندی کات، دل نه توانی با پینشی شکاو بیت مادام داوه‌که يهک
لؤیه و بی هیزه توانای پچران و دهرباز بعونی هه‌یه.. خوت دهرباز که.. دهنا نه مجاره
پینی شکاوی دلت توند نه پینچی.

۸. فرسهت نه‌که‌وتهن بهو رهند قادر بؤ

جهفاش فراوان و هفاش نادر بؤ

راوجی قاتل همل بؤ نه رهخساوه، بهو جورهی که قوهت و زوری خوی دهرباخا
سزای زورت بدادت و وهفای بشاریتهوه، واته تو سهرهاتای پیوه بعونته، همل نه رهخساوه
تا توانای زورداری و سزا دهري و کم بهزه‌ی و وهفای نه و راوجیه قاتلهت بؤ دهركه‌ی.
نهم دهربپینانه بینجگه له مانا زمانی و رواله‌تی يهيان مانا مه‌جازی خویشیان هه‌یه،
که گومی عهشق تافقن بیت مهله‌ی خوش تره، دهري چین تا به تاو و یاو و بی دهربمان
بیت، عاشق زوتر دهگات به شهراره‌ی مه‌رگ و دوايین بازگه‌ی گه‌یشن، (قادر - نادر، وهفا
- جهفا) رهگه‌ز دوزی و دژیه‌ک هه‌یه.

۹. دهخیل زوو تهر کیش پات نه و دماوه

نه‌گنی نه تقردام به هه دوو پاوه

ده خیلت بم تا زووه، پیت بکیشهوه بؤ دواوه و همنگاوی تر نه نی، با به هه ردووه
پیت نه که ویته نیو داوه که وه.

تا پینیه کی دل شکاوه، بگه ریوه، چونکه یه ک جوله که تر فاچه که تر تریشت ده بات
و به ته واوی گیر وده دد بیت، نه و کات فرسه ت بؤ صه یادی فاتل دینته پیش و به داوی
دوولو شه ته ک وجہ پرت ددادت و ددت به سینه و دو به جیت دنایت. نه م ناگادریانه
مهوله وی یه که مین درسن که دهد رین به گوئی هه رکه سینکا که دهیه ویت بیته سالک و
یه که م همنگاو هه لگری.

به ناره حه ت پیشاندانی رینگه و قورس کردنی نه رکه کانی طه ریقه ت، له و دودیه
که کم کم هه یه بتوانی ببیته پیاوی نه و مهیدانه، و هر گرتنیش له و مهدرسه هی
حوبه دا هه ر له یه که م روزه وه با جی گرانی هه یه. دوو همنگاو چوویته پیش دواتر
ناتوانیت بگه رینیته ود.. هر ددم پهله هی برینی همنگاوی ترو سه ختی تر ده کهیت تا نه و
کاته هی (لیقا و درده گریت و شاد نه بیت). بؤیه شیخان و پیران سه ره تا به هه رکه سینکیان
و وتوووه با نه که ویه نه م داوه قورسه وه بؤ برینی نه م ریکایه ساده ترین و ناسانترین
وانه کان نه مانه ن:

ته و به و په شیمانی: و در دع، پاریزگاری و ته قوا، زوه ده، ده س و دل شوردن له دنیا
و مافیه ای، فه قر، هه ژاری و ده س کورتی، بی نیازی به خه لک و به نیازی خودا، صه ببر،
خو گرتن و نارامی و مقاومه ته به رام به ر سه ختی و نه هامه تیه کان.

ته و دککول: پالدان و پشت به ستن به خوا به ته نه اها.

خه و ف: ته نه اه خواتر سان له و دی گوناه ت به نسبت نه بی و یان ترس له و دی
خوا به کرده و دی خوتت له گه ل بکات.

رجا: هیوا بیون به و دی خوا به کرده و دی خوتت له گه ل نه کات.

شوکر: پی خوش بیون به و دی خوا به کرده و دی خوتت له گه ل نه کات.

فه نا: له خو بینگانه بیون و به خودا ناشنا.

و چهندین وانه و تاق کردنده و دیمه‌نی سه‌پر سه‌مehrی خوش و ناخوش و
چهندین حال و ودزی ته‌صهور نه‌کراو، ته‌نانه‌ت له نیوه‌ی ریگه‌شدا گهر یارمه‌تی مراد
و مرشد نه‌بیت حال و ودزی سالک زور په‌شیوه. بؤ زیاتر تیگه‌شتن له و چه‌مکانه و
چهندین وانه‌ی تری ته‌سکیه بروانه (شیخ عبدالقدیر گدیلانی و د. ناصر احمد نه‌حمد شوان) ۱۴۰۳

{۱۵۷-۲۱۴}

۱۰- جه و دما و دس با نیستیغناوه

له‌رزی و سهر ته‌ل دار فهناوه

له‌وه و دوا به دهست با نیازی و بی موبالاتی دوسته و، به سهر داری فهناوه
نه‌له‌رزی.. که پیوه بwooی به داوی عه‌شقه و.. بوویت به نییچیری بی دهست و پای
دهستی صه‌یاد نیتر نه و نیازنکی پیت نی یه و تؤش بهره با نی مرودتی نه و له
ناوت دهبات.

مهوله‌ی خوی و هک مامؤستایه‌کی نه و مهیدانه و عارف که له و ناوه‌ی دابیت، زور
شه‌فافانه به سه‌رهاته‌کانی نه و پی یه باس دهکات.

چونکه خوی زور ماوه‌ته و له نیوان (خهوف و پجا) دا نه‌وه‌تا خوی ده‌بیزی:

هام و سه‌ر قولله‌ی خهوف و پجاوه

نمهز پای لای توم یاخود نه‌ولاه

هیج نیلتیفاتی نه‌دیم پیته و

هیج نه‌دیای وه‌لای کوشته‌ی ویته و

دوی ئاخم جه‌دax بی موبالاتیت..... و... هتد و چهندین نمونه‌ی تر که دینه
پیمان، بؤ پشت نه‌ستوریمان له نامؤزگاری مامؤستا مهوله‌ی بؤ قوتایه‌که‌ی پقی
یه‌که‌می عیشق (مهلا ره‌حیم).

۱۱- سهر و نهت ببؤ و بارگه‌ردنه

بوازی همرسات ناوات و مه‌ردنه

سهرت لى ببىته بارى گەردن و هەرساتى ناوات بە مردن بخوازى. عاشقى پاسته قىنه رپووى نەو يارد دەبىت ترسى لەم پىشەت و نامازە قورسانە نە بىت و بەلنى بکات. چونكە (يارخۇش ويسن) نەبىن بىن مەرج بىت و هېيج شتى پېشت سارد نە كاتەوە. چوون نەو شارى پې شۇرۇ دورگەئ نارامىيە. تا نەچىت نازانى چۈنە، نەو نەسکە نجه بىنە ئەرەپ، تا نەيخۇي نازانى چىيە؟ بۇيە دەبىت ببىته نەزمۇنىكى زاتى و هەركەسەو خۆى نەزمۇنى كات.

ئەم ئاگادارى و زانياريانە ئەنابى مەولەوى لە ۋالەتا ناپەحەتن بە تى گەشتىنەكانى دەرەودى نەو دنیايە.. دەنا شارى عرفان چراخانى مانايە و مردن دوا پلىكانە ئەرگەوتىنە بۇ مالى كۆشكى دۆست. تەنانەت وات لى دى لەو رې يەدا خەمى بىن دەردى بخۇى و بە دواي تىرو خۇدانە بەر تىر باران دا بىگەرىيەت، ئىش دەبىتە نوقلى ترش و شىرينى منالى لە لات، كوشتن گەورەترين داوهتى يار دەبىت. بەلام ياران ئەم كوشتنە پىك نايىن بۇ بىرىندارەكانىيان. ئەم دىياردە لای نالى و كوردى و مەحوى زۇر دىيارە و نەوان بە يار دەلىن گەر تۆبەشت كرد لە كوشت و كوشтар تۆبەكت بخەرە دواي كوشتنى ئىمە.

۱۲- نە پەى نەو رەويەى بەينەت دارى بۇ

نە پەى تۆيىج وە مەرگ رېستگارى بۇ

ئەوكاتە نە ئەو رەويەى مەيل و وەفاو بەيندارى دەزانى نە بۇ تۆيش مەرگ دەبىتە هوى رېزگار بون.

ئەو (دۆست - مەعشقوق - صەيداد) كە تۆى گلان، ئىيت دەچىتە سەر وەختى راوى ترو (بىرىندارگىردن و وەفا كىردى بە تۆى چەراو و دىيل و بىرىندار) فەرامۇش دەكتات، ئىيت دواين ھەل و مەھرەبانى ئەو بۇ تۆ نايەتە بەر، كە كوشتنە. مەرگ لای عارفان نەك ھەر رېزگارى و گەيشتنە بەلگۇ جۆرىيەكىشە لە گەورە بۇون، بۇيە عاشقە پىتكاراوهكان لەو رېنگەيەدا پەلهى كوشتنىيانە لە سەر دەستى (لەيلاكانىيان) كە نمونە ئەم جۆرە وينانە لە شىعرى كوردىدا زۇر دىئنە بەرددەم تۆى سەرودەر.

-

۱۳- نه و صهبر، نه و تاقهت، نه و تهوانی دهد

نه دیت خه رجم که رد فانیدهش نه که رد

تو نهت دی من صهبرو تاقهت و توانای به رگه گرتنی دردم، هه مموو به کار هینا سوودی نه بwoo. مانای تری نه م وینه یه نه وودیه که حه یفی صهبرو تاقهت و تواناکانی نیمه هه ژارن و به شی خه رج و کرپنی درد و مهینه تیه کانی یاریان نی یه، نیمه مایه پوچین ناتوانین زیاتر ناره حه تی و مهینه تی و درد و به لakan بکرپین که زیاتر قازانچ بکهین، بویه صهبرو تواناکانی نیمه ته واو درین.. درد و رهنج و زه حممه ته کانی یاریش ده گهون و نیمه سکه کرپنی نه وانمان نی یه. شیعرو گورانی یه عرفانی یه کانی مرؤف به هه ردوو دیوی (مه جازو حه قیقهت) ده بیت نیه تی جوان بینی و جوان ناسیان لی بینیت، چونکه هیچ شتی مانای ناشیرین و سلبی نی یه له و دنیا یهدا.

۱۴- نیسه سوچیای گه رمی دل سه ردیم

سه و دایی سارای دهد بی ده ردیم

ئیسته سووتاوم به گه رمی دل ساری و ماخولیای سارای دهد بی ده ردیم.
نیوبالی دوه می نه م به یته را فه کهی له دیواندا و کراوه: گرفتاری ده ردیکم که له که سه و دیار نیه و به جو ریکه که س به ده رد ده دارم نازانی. {دیوان ل ۱۴۷} ماموستا حه کیمیش نیو بالی دوه می و را فه کرد ووه (بومه ته نه فینداریکی دهشت و سارای دهد و نازار، ده دیک که له هه ناو مدایه و که س ده رکی ناکات خوّم نه بی} {مهوله وی و ته قیمه وی زمان ل ۱۰۳}

نیمه هه دهول دده دین را فه یه کی تر بخه ینه به ردهم خوینه ر له پاستی دا مهوله وی هه رو ده عارفه کانی تری شیعری کور دی و پی بواری ته ریقه تی حه زره تی گول و په روانه (بی ده دی) به گه و ره ترین دهد ده زانی، به می تؤ ده کانی عه شق و پی و ره کانی دل ره قی یار ناکریت عاشق (بی ده ده ده و بی زام و بی نیش و برین بیت)، که واته بی ده ده ده گه و ره ترین دهد له پیگه کی عه شقا، ته نانه ت نیشانه کانی عاشقی (ده ده و رهنج و زامن) هه رکاتی مه عشوق دهد و باری مهینه تی نه خسته سه رشان و به ردهمی عاشقه کهی نه وه یار گه رمی دل سار دیه تی، دهد ناردن نیشانه کی نه وه ده عشوق (عاشقی

فهراموش نهگردوه) بويه له دينرهکانى پيشردا دلني يار دواى نهودى كه خستيتىه داوي خوى (ردويه بيهنهت داري) نامينىن و فهراموش دهكات.

ئىستا به ددست نه و گهرمى دلن سارديه و سوتاوم و له ساراي مهينهت و ددردى بى ددردىدا دهگەريم، كەواته به پىچەوانەي راي نه و دوو بەرىزدم، مەولەوي شىتى بى ددردى يه يانى هيچى نيه و ساخه، كە نەمهش لە عاشقى دەخات، چوون ديارترين نيشانەي ناسينهودى عاشقان ددرده داري و رەنگ زىردىانه.

عاشقان دىن لە دوور ديارن

رەنگيان زىرددو لىتو بە بارن

ھەر مەولەوي خوى لە پەيامىكى تريدا لەوانەي عەشقى بۆ بولبول دەلى:

ئەر ھەرسات دەردى، دەردى و تەرچەنى

بەيۇ ماچۇو ئاخ پەى دەردى ھەنى

نهودتا لىردىش بەكەم دەردى، رازى نى يە، و دەردى گرانى دەۋى نەخوازەلا نەوه بەبى دەردى ھەر رازى نابىت. ئاشكراسە باودەركىدىنى ئىيمە بە ھەركەسى كە بلى من عاشقى بۆ ئايەتكانى زام و برىن و دەرد دەگەريپىن تا باودەرى بىن بکەين. خۇ ھەركەسى هات و ووتى من عاشقى مەعشووق باودەنەكەت و دەيخاتە بەر نەزمۇونى بەلاوه.

۱۵- ئەر مەرنەودى خاس وەر نە مزانوو

مەرگ پەرى توپۇچ مەدونە زانوو

نەگەر گويم بۆ شل نەكهى باشە، نەگينا خۆم ئەزانم كە مەرگ بۆ توپۇش دېتە سەر ئەزۇنۇ و خوى ئامادە دەكتە، {يۈران ل ۱۴۷} مامۇستا حەكىمېش بەم جۆرە راھەي كردووه: نەگەر گويم بۆ شل نەكهى نەوه باشە، نەگەر نا ئەزانم مەرگ بۆ توپۇش دەدا لە ئەزۇنۇ. {سەولەرى و تەقىنەرى زىمان ل ۱۰۳-۱۰۴} مامۇستا حەمەرشىيدى ئەمېنېش بە پىسى بەيازىك بەم جۆرە تاكەكەي دارېشتەو و راھەي كردوه.

به مهربگی خوی سویندی بُو نه خوا، نهگهر وانه کهی که من دهیلیم نهوا و دکو
نهوانی تر بُو تؤیش نهدم بهسهر نهژنوما، (به مهربگت بُو تؤیش له نهژنونهدم) {ساتن
له گهل مهوله ویدا، میره جانی مهوله وی ۲۹۶-۲۹۷}.

گهر ههول بدهین له مالی شیعر دکه خویدا بُو مانای کوتا بهیته که بگه ریین، نهود
راکهی مامؤستا حمه رشید به جنی ترد، هه رجه نده را فه کهی مامؤستا حه کیم شیعری یه و
نه لسوکه وی مه حسوسانهی مهوله ویه له تهک ووشیدا، بهلام مهوله وی له بهیتیکی نه
شیعرهیدا به دؤسته کهی دهلى؛ دهکه ویته حالی که یار نه وهنده مهربه بان نیه له گه لتا تا
بتکوژیت و نه جاتت بیت، واته مهربگت نادات، تا مهربگ بیته مايهی رزگاریت، بُویه نه
بهیته که سی شیعر پیش کوتاییه، دزی را فه کانی تر ده وهستی که بُو کوتایی شیعر دکه
کراوه، بُویه دار شتنه کهی مامؤستای نه مینی هیچ ناکوکی یه کی نیه له گه ل ساختمانی
عرفانی شیعره کهدا. له بهر نه وه گرنگترین شتن لای عاشق (حساب بُو کردنیه تی لای
مه عشق) نیت جیاوازیه که نیه له نیوان (زه حمهت و ره حمه ته کانی) یاردا. خه می که
هه بی ترسه له (نه پرسینه وه چاک یان خراب) عه بدی له سه ردہمی مووسادا، عه رزی
موساده کات و پیتی دهلى؛ عه رزی خوا بکه بزانه، من له و دنیادا له کویندام؟ مووسا
دهگه ریته وه و پیتی ده فه رموموی؛ له بنی بنی دوزه خدای، عه بدی عاشق نوخه ده کات و
دهلى؛ بهس نیه له بیری خوادام، من ترسم له وه بُو فه رامؤشم کات.

۱- تهئیر خهیال کرده‌ی من سه‌ردا

سستی شه‌رمه‌نددن، سه‌رشی وه وه‌ردا

کاریگه‌ری خهیال دهرکه‌وت له کرده‌وهی من که کردم. سستی خه‌جالته و سه‌ر
له‌تر ده‌دات بؤ پیشه‌وه (سستیم شه‌رمه‌زاری کرده‌وه‌کانمه و سه‌رسوپیشم هی نه‌وانه).
نه‌و ره‌وشت و کردارانه‌ی له جوانی دا نه‌نجامم دان نه‌ودتا کاریگه‌ریان له سه‌رم
دهرکه‌وت. نه‌وهی لای من خهیال بwoo وا به تان بwoo.

مه‌وله‌وی سه‌رف کردنی ته‌مه‌نی خوی له کرده‌ی خراپدا (تینکرای چواندوه به
خه‌یالی مه‌ی خواردن‌وه) وه وینه که‌شی تینکرای له دنیای به‌د مه‌ستینکه‌وه خواستووه و
ردنگ و تان و پؤکانی بیری پی چنیوه. مرؤفی سه‌رخوش و به‌دهه‌ست که خه‌یال
دهبیت له نه‌نجامی زور خواردن‌وه، بی هیزو سست دهبیت و له‌تر ده‌دات و سه‌ری خوی
ناگریت. مه‌وله‌وی زور جوان ژیانی له ده‌می را بردوودا (ته‌مه‌نی رؤشت‌تووی جه‌وانی)
چواندوه به که‌سیک که سه‌رگه‌رمی خواردن‌وه بیت. وه کاریگه‌ری و حال و ودزعنی
ژیانی بیری ده‌گه‌رینیت‌وه بؤ کرده‌وه‌کانی جوانی و خه‌یالی له جوانیدا.. کاردانه‌وه‌کانی
له پیریدا ده‌دهکه‌ون.

پیش خواردن‌وه جوانی یه ثینجا سه‌رگه‌رمی خواردن‌وه (کرده‌ی خراپ)
و خه‌یال، پاشان سه‌رخوشی و لار رویشنن و سستی و سه‌ر به خو نه‌گرتن. وه بیری دیت.
واهه چون خواردن‌وه چوستی ناهیلی و سستی دینیتیه پیش و سه‌ر له ناو ده‌بات. ناوا
کرده‌وه خراپه‌کانی من، دوا جار لاشه‌یان سست کردم و سه‌ریان تیا بردم. که دواتر له
شیعره‌کاندا له ریگه‌ی (حسن تعلیل) دوه هه‌ولی خویندن‌وهی خوی ده‌دات بؤ پیر بوون.

۲- سه‌نگی سه‌نگی بار تاوان زور که‌ردهن

پیری به‌د نامه‌ن قامه‌ت خه‌م وه‌ردهن

قورسایی باری قورسی تاوانه زوری گردوه له سهرم و قامه‌تمی چه‌ماندوه و پیری پی بهد ناو ببوده. باری قورسی گوناچه له سه‌ر شانم که‌له‌که ببون و زوریان هیناوه بؤ قامه‌تم و چه‌ماندوویه‌تی، که‌جی پیری (ته‌مه‌ن) پی بهد ناو ببوده.

کووپ ببونه‌وهی پشتی به هونه‌ری (حسن تعلیل) داودته پاں باری قورسی تاوان. بهنده ردنگه له بهر نه‌گه‌شتنم به ئەزمۇونى پیرى نه‌توانم بگەمە (بەهای مەعنەویات و خۆ پىدا چونه‌وهکانى مەولام) گەر سەنگبارى تاوان قامه‌تى منىشى چەمان، كە له خوا دەخوازىم به و جۆرم له تەك نەکا، دەگەپىمەوه سەر ئەم هەندە شىعرانە، بويه بؤ راڭەكان لەم شوئىنانەدا پشت به ئەزمۇونى پېرائىم دەبەستم. قافىيە دیوانەكە دووبارەيە له بهر ئەوه دروستەكەمان لاي كتىبەكەي پىزدار مامۇستا حەكيم وەرگرت {مەولەرى حكيم ل ۹۹}

۳- تەن خەمياوه يانى دەستورەن

وادھى ھۆرىزناى گيان ئەو حوزورەن

جهسته كە دانە وييوجه ماناي ئەوهيدە كاتى هەستانەوهى گيانە بؤ حوزور، ئەمەش ياساي هەستانەوهى رۈزانەيە كاتى سەر بەره و پىش دەبەيت و كەمنى خوت دەچەمىيىتەوە. هەموو هەستانىك چەمانه‌وهيدەكى دەۋىت، ئەمە ياساي سروشىتى له رۈزانەدا لاي مەولەوى وينەى ترى پى (مەحسوس كراوه) و پيرى هەر دەبىتە قۇناغى پىش كۆتايى ژيان، قۇناغى بەرلە مردن، بەر لە وەى هەستانەوه بؤ رېزى فريشىتە گيان كە دەبىتە مىوانىت، پيرى كووپت دەكتات و ئامادە ئەو هەستانەوهى دەكتات. دەستورت ئەداتى و پىت ئەلى، حازرى هەستانەوهى گيان بە، بەره و حوزوور.

بىنجىگە لەم مانايە ئىمە دەتوانىن لەم دەستورەي مەولەويەوه ياساي ترى رۇحى و گيانى دارېزىن، ياساي (خۇ نزم كردنەوه و بچۈوك كردنەوهى جەسته و بەرزى كردنەوهى گيان) يان (بچۈك كردنەوهى جەسته گەورە ببۇنى گيانە) كە هەر يەك لەم ياساييانە مەولەوى كارى له سەر گردوون و له رېڭەي مەيلى دۆستا وەك شەرىعەتىك پەيرەھى لى كردوون.

گه ردته وی گیانت به رزه فربیت و بگاته به زری نهود ده بیت جهسته بچوک
بکه یته وه، هم جهسته خوت بچوک که یته وه هم مه ساحه کانی دنیای جهسته (دنیای
مادی).

قهبر: بریتیه له بچوک کردن و دنیای مادی نیمه تا نه و راده، بؤیه کاتن مردن
لازم کردنی گیانی نیمه يه و در بازگردانی روحه له مه ساحه گچه بونیه وه بؤ
گه وردبوون.. نهود راسته خوت دنیای جهسته که دنیای مادیه.. پرا و پری خوت بچوک
ده بیت وه له ژیانی (نامی) بونیشدا کاتن له بچوک ترین ریزدودوه تی ده بیری ده بیت
خاوهنی (ناو) نه و کاته ش کاتن هه ولی شکاندن و بچوک کردن و کانی (کبر و لخوبای و
من منه کانت) دددیت.. نهود گه وردبوون چاپریته و کاتن خوتت بهشت نه زانی نه و کات
ده روبه ر زور به گه وره سهیرت ده که ن.

وه به پیچه وانه شه وه کاتن هه ر بخوت خوت گه وره و به رز ده که یته وه، نهود له
چاوی نهوانی ترده و هینده بچوک ده بیت وه تا ناستی نه دیتن، نه م نه زموونی مانایه له
تیکرای ژیانی شیعری رابه ران و پیران و عارفاندا به دی ده کری.

بؤیه گه ردته ویت گیان هه ستیت به ره و به رزی باره گای خوا، نهود جهسته
بچه مینه وه، (قامت چه مان) لای بابا تاهیریش هه يه.

قدم دائم زیار غصه خم بی چوو مو محنت کشی در دهر کم بی

۴- تاوان رای نه فهس پجا گرتنه نیم

کرده یاگه ه ده س ته ما ناسته ن پیم

تاوان و گوناچ ریگه هه ناسه ه تکای لئ گرت ووم، کرده وه پیس و خرابه کانم جیگه
دهستیکی هیواو ته مایان بؤ نه هیشت ووم. تابینا قاقام غه رقی گوناھه و به ربینم گیر او،
تاوان دهستی ناودته گه روم و نایه لئ تکایه ک له ده ممه وه بیت، هه ناسه ه چنیوم.

پجا، تکا: په یودست بونی دله به کردنی کاریک له داهات وودا که خوت حه زی
لییه تی. شاد بونی دله به تیبینی کردنی به خشنده بی و دلنيا بونی دله له بدھی
به خشنده. بینینش شکوّمه ندی حه قه به چاوی جه ماله وه.

ئەم مەقامە لە دواى مەقامى ترسەوە دىت و (سەرنج لە خەوف و رەجا بىدە لاي
مەولەوى) حكمەتى خوايە كە ھاوكات ترس و تكاي خستووەتە دلى رېبوارەوە. لە
ميانە ياندا ميانەرى و باوەرى راست پەيدا دەبىت. هەر كاتى ترس ھەبىت نا ئومىد
نابىت و ئومىدەوارىش بۇويت بى ترس نابىت. ئەمەش حالەتى مۆلەقى مەولەويە لە
نىوان ئە دووانەدا.

کای دلەم نە گىچ مەھوج فەنادا مۆلەقەن نە بەين خەوف و رەجادا

لەم بارەوە لوقمان بە كورەكەى گووت: لە خوا بىرسەو تكاي لى بکە. چۈن دەتوانم
وا بىم كە يەك دلەم ھەيە، لوقمان گووتى: نەت زانىوھ باوەردار دوو دلى ھەيە. بە
يەكىكىان دەترسى و بەھى تريان تكا دەكتات. پىغەمبەر لە حالى نەخۇشىكى پرسى،
ئەويش لە وەلامدا ووتى: ئومىدەم بە بەخشنىدى خوا ھەيەو لىشى دەترسم. پىغەمبەر
فەرمۇوى تكا و ترس لە دلى ھەر بەندەيەك لە حالىكى وادا كۆپىنەوە بىتكومان خوا لە
شەپەرى ترسەكەى دەپارىزىت.

ترس و تكا دووانە بەرامبەر يە كن و وە يەك سودىيان ھەيە. بە لام دواى
گەيشتن بە ناسىنى خودا تكايەكەى نامىنېت. لە عارفان ھەشىن دەلىن: تكا كىزلىرىن
قۇناغەكانى رېبوارانە، لە بەر ئەو دەزى خواتى حەقە. خودا ھەر چۈنى بىھەۋى دەيكتات
و تكا دەزى ئە ويسىتەيەو گازىندەيە لە كارى حەق. بەلام لە رەھوشى سۆقىيانەدا تكا
گەرمى ترس دادەبەزىنْ و بەرەو گومان چاڭى دەبات. {نەرەنگى سۆقىيانى.. ۱۶۲} سالانى
عومرم پىس كردووە و شوين دەستىكى پاڭ شك نابەم كاتى دەست بۇ زىيانم دەبەم. بۇ
تەماى لى خۇشبوون و هيوا، ج شوينىنېكىم پاڭە و دل بە ج ساتى خوش كەم تا بە تەما بىم
دەستى هيوابى پىوه بىگەم.

رەجا و نەفەس.. ھىننە ناسك كراونەتمەوە و شىاوى بەزەين لە بەردەم جەردەكانى
تاواندا.

5- پاى ھەودس تەزان، ئارەزوو مۆلەق

مەندەن وە رەحمةت بى پایان حەق

پئی ههودسم تهزيوه و مهيل و ثارهزووم مؤلهقه و تياماوه، ماودته سهر پدحمهت
و بهزدي بي پاياني خوا.

منى (عهبد)ي موقيسي مايه پووج، كه تهنانهت يهك نهفهسيشم بؤ لالانهوه بي
نهماوه و تاوان ههموو رينگه كانى لى گرتووم و يهك جينگه دهستم بؤ پاكى نى يه بؤ
دهستى نوميند و، باري قورسى گوناج چهماندى، پئى ههودسم تهzin له ههودسبازى دا
و ثارهزووم سهركه ردان و بي جووله بwoo. يان ههودس و ثارهزووم ليخوش بروونم حاليان
ودك حالى بي تهنى و پيرى لاشهمن و ددس و با شكاون و ناتوانن بهره و پارانهوه بؤ
ليخوشبوون ههندگاويك ههلكرن و مؤلهق دستاون له چاودرپى په حمهتى بي پاياني
حهقدا.

حالهتى نه نازى به چاکهكارى خو و به خراب زانينى خود و هيوا و نوميندى
بهزدي خودا لاي مهولهوى دووباره دهبيتهوه. و ههرددم خوى له نيو (خهوف و پجا).
ههستى و نيسى.. ههرددم نوميند به مايه و كردهكانى خوى بهلai (سلبى)دا دهخات.
كه وتنه دنياى ئيجابى ئوه ددهيلىتىه بؤ په حمهتى كانى خواي گهوره، مرؤف ههرددم به
كردهكانى خوى له مامهلهى مهشىردا دددېرىت، بهلام به بهزدي يهكانى خواي له
گەلدا بكرىت براودىه.. نەم قەناعەتەش، قەناعەتى دينىه، كه عارفهكان له وەزياتر تۆخ
ترى دەكەنهوه، كه هىچ له كردهوهكان به چاک له سهر خويان نەزمار ناكەن. وە
دەشكىرى ههودس به يەكى يان جوئى له خوشە ويستىه كان له بهيتەكەدا جىبكەينهوه.
كه يەكىكە له مەقامەكانى دلداره رېبوارەكان. بەر له گەيشتن به عەشق و شەيداينى.

٦- دامنهكە ئايير دەررۇونم تۆنى

وە دوو فەرددوه موغەنى كۆنى

دوا گەرمى و پىشكۈ دەررۇنم تۆى گۈرانىبىئىز، كواي؟! بهم دوو شىعردوه بىئى. نەم
بەيتە ئىمە جىا له وە دىيوان و مامؤستا حەكىمېش لاي لى دەكەينهوه. بؤ جىاوازى
پاھەكان بېۋانە {دىيوان ل ١٤٨ و مەمولەرى تەقىنەوەي زمان ل ٤٠}
دامنه: راستە واتاڭ داۋىن و حاشىيە و پاين و جۇرىيەكى نەخۇشى تادارىش دەدات،
بەلام واتاڭ كۆتايى شىشى، يان دواي هەموو شتىش دەدات، نەمەش بە درىزايى بنىيادى

شیعر دکه دیته زهنسی نیمه ود، کاتی نهنهسی پچا و شانی چه ماوه و نه بونی جیتی دهستی
نومیند و سه رگه ردانی چه قانی پی هه و دس و نارهزووی پر حمهت.. هند، هیج کاریکیان
پی ناکریت و چراکانی نومیند کزو کوزاوه دهبن، لهم حالنه تانه دا مهوله وی زور حجار پهنا
دهباته بهر (ساقی، مطراب، موغه نی، دهف، نهی، مهی، فهرد) که نه مانه زور حجار دوا
حهل و دوا چهک و دواین نومیندی دلدانه دون لیرهش (دوا شت) دوا نه نجام که مهوله وی
گهرم کاته ود یان دوا گهرمی دهرونی مهوله وی که مایبیت و ترسکه بیت موغه نی به و
دوو شیعر.. نه مانه ش دوا کارتی بهردہ می خوا و پر زه که حسابن. ود رونگه نهم شیعره
دوا شیعری مهوله وی بیت. چوون فه ردی (هه رحمیت دابوو بیم بهک یهک دامه ود)
ئاما زهی (پی شیعری) بیودیه و زیاتر له شیودی قسده دهربراوه.

شاعیره عارفه کان به ههستی له دزی واعظ و زاهدو ووشکه سو فیانی کوزا و ددا
دووته رگیبهی عرفانی به مهیه است به کارده بهن که هیمای تین و یاوی نالوش و گم
تیبه رو بون و ته ری و که یلی چیز ن بیار، نهوانیش هه رد وو ته رگیهی (دامنهی نایر و
دامنهی ته ران). که داوین ته ری و داوین گهرمی پواله تباذه کان لیس تی ناگه ن.

دامنهی نایر ده لاله تی بیونی گره له ناخدا و بیچه وانهی داوینی کوزا و ده خاموش
دیت. ود چوون داوین ته ری ده لاله تی مهیل و وشك نه بیونه و دزی ووشکیه. ته ری
داوین لای نهم عارفانه به ره که تی گریانی حجاو درووستی ده کات.

مهوله وی له جیسی تر باس له ته ری داوین ده کات به هوی گریانه و ده دلیت،

حوی زووخ حاری یه ن شه و چه زامان

ته ردن ود نه سرین روان دامان

سهی گاهری هاشمیش نهم نه رکیبهی به کار هینا و ده هه ره موویه تی

منی داوین ته ری و نهم و دعاظی و شکهت واعظا هه بیهات

خوايا باده نوشی پیس پهندی دوندی یا شامن

{هدوارگه دلان کاسینت}

۷- یاره‌بی نه و شه و تاریکه‌ی فانی

هر تو وه کرده‌ی به‌دیم مزانی

خودایه، له و شه وه تاریکه‌ی دنیای تیا چووندا، هه ر تو به‌کرده‌وه خراب و
ناله‌باره‌کانم دهزانی.

نه و دنیایه‌ی که لای من رفشن بتو گوناهم دهکرد، وام دهزانی که‌س ناگای لی نی
یه؟ تو به‌کرده‌وه به‌ده‌کانم دهزانی.

مهوله‌وی (به‌شه‌وی تاریکی دنیای فانی) زور سهیر دنیاکه‌ی بی وده وینه ده‌گات،
دنیا تیا نه‌چیت، نه م شه وه تاریکه که ناماژدی گنلی و پن نه‌زانین و شاردنه‌وهی له
برپای نیمه‌دا چی کرده‌وه بتو گوناھ، روزی مه‌حشه‌ری به دوادا دیت نیتر هه‌موو شته‌کان
دهکه‌ونه به‌رجاو و رفشن ده‌ده‌گهون، روزی مه‌حشه‌ر، ده‌خسته‌وه و به دینار
خسته‌وهی کرده به‌ده‌کانی (دنیای تیاچوو) ی دوینی شه‌وی را بردووی دنیا، نه م
سبه‌ینی ی مه‌حشه‌ر، شاراوه‌کانی ده‌ده‌خات.

۸- نای سوبج مه‌حشه‌ر سه نه‌فگه‌نده ویم

شه‌رمه‌نده‌ی حوزوور خودا و به‌نده ویم

نای له‌به‌ره به‌یانی روزی مه‌حشه‌ر، سه‌رشوپ خوّم، شه‌رمه‌نده‌ی به‌رده‌می خودا و
به‌نده‌کانی تر خوّم.

نه و هه‌موو تاوانه له سه‌ر یه‌ک که‌له‌که بوانه (سه‌نگی سه‌نگی بار) که به دریزایی
شیعره‌که (به‌نده - مهوله‌وی) به و حاله ده‌گه‌یه‌نن. هه‌موو نه‌وانه‌ش که له دنیادا
شاراوون و خودا پییان دهزانی.. روزی مه‌حشه‌ر ده‌ده‌گهون و ده‌بنه مایه‌ی خه‌جاله‌تی و
شه‌رمه‌زاری، نه‌مه کاتیک که خودا ره‌حم نه‌گات و باری مؤله‌قی یه‌که به‌دیوی دوپراندا
بکه‌ویت. به‌لام دوا فرسه‌ت که گه‌وره‌ترین کارتی ته‌واوی به‌نده‌کانه ره‌حمی خوایه. گه‌ر
خودا ره‌حمی کرد نه وه نیمه ده‌گه‌وینه باری (اجابی) بردنه‌وه‌وه، وه خودا زور له وده
گه‌وره‌تره که له ویش (روزی مه‌حشه‌ر) شه‌ویکمان به‌سه‌ردا نه‌یه‌نیت. (سرپوشی و

شاردنەوە و چاوبۇشىن). عەبىب و عارە دەركەوتتە كانمان نەخاتەوە پەنھان و تارىكى.
مەولەوى ئومىدى شەۋىيىكى تر لە بەرددەم نەم كۆتا دېرەدا لە جىنى تر بەرز دەكتەوە.

ئەو كەس مزانوو ستارەن ئارقۇ

جەو بۆزورگتەرەن شەو ئەو رۆت ئارقۇ

كە بىنیادى هەردوو شىعرەكە بەر پەشىمانى و تۆبە و ئومىدى بەخشىن نراون.
واتە دەللاھتى ناشكرايى و ديار كە لە بىزەرى رۆزدەھىيە لە (مەحشەردا، مەولەوى بە
ھىنانى شەو بە سەر ئەھىپ رۆزىشا ئومىدى حەيا نەچۈونمان لەو رۆزەدا بە رەحمى خوا
بۇ سەوز دەكتەن. ئەگىننا نەوە ئىتمە گەر بەجدى لەو رۆزە بىر بىكەينەوە لەو خەجالەتى
يە تى دەگەين، بىروانە و سەرنج بىدە خۆت دەزانى چىت كردووە. دە ئەھىپ كردووته
نەگەر خوا نەيپۇشىت و بە ناشكرا بىداتەوە بە چاوتا. ئەم حالەتى سەرشۇپىيە ئىتمە لە
بەيانى مەحشەردا، ئەو شىعرە عرفانى يە بە ھىزانەش نەيانتوانىيە گۈزارشتى لى
بىكەن.

۱- تهرک ئىنتىخار حەيات كەردىنم

يانى ژار مار دوورى و دردە نم

وازم لە چاودىز كەردىنى ژيان هىنناوه، مەبەستىم بلىم ژاري مارى دوورىم خواردووه، ژاري دوورى واىلى كەردووم هيچ تەمايەكىم بەزيان نى يە.

مارى دوورى: لەم تەركىبەدا زۇر جوان درېزى و گەوردىي ماردكەت دېتە پېش چاوسەربارى ناپەحەتى ژاردىكەي، چونكە (دەردى دوورى ماوەو مەسافەتى) كەردوته مارىكى زەبەلاح و پەلە ژاري كوشىندە بە جۈرى بات بە ھەركەسەوە چاودىزى ژيانىلى ناكىرت.

۲- شنۋى رەشەبای زوسان ھىجران

سەرچەلەي عەيشم كەردىن وە بورىان

شنھى رەشەبای دوورى (زستانى حىايى و دوورى) گۆپكەي (سەر تەرز) ژيانمى كەرده بىريانى، ئەم وينەيەي كە بەم جۈرە لە بەردىمى ئىمەدايە پىويىستى بە شەن و كەوكەردىنى زياڭىرە، چونكە درەنگ بۇت دەجىتەوە سەرىيەك.

سەرچەلەي عەيش: خامەو سەرتەرزى تازادى گۆپكەدار، كە نىشانەي ژيان، يان ژيانەودى درەختن و مەولەوى ژيان و گەنجى پىنچواندووه. زۇر جار ئەم سەر چلانە لە ئەنجامى پە لە كەردن و زۇو دەركەوتىيان زستان دەياناتەزىنەت و سەرما دەيانبات. ئەم حالەتەي درەخت كاتىكە فەسلەكان گۆپرابىن و نەمام زۇو زىبابىتەوە (ژيانى درقۇزانانەي نەمام). كە مەولەوى زۇر ناگايابانە لەو پەرى شىعرىيەتدا (بە سەرچەلەي عەيش) وينەكەي ھىنناوه، كە لە سەرچەلەدا جۈرى لە لاسارى و بىن وادەيى و چەقاوەسووپىي شەيە، ئەمەش لە گەل (عەيشى لاودا) رېتك دېتەوە، بۇيە عرفانى ئەم بەيتە لە وەدايە: دەبىت بە وادەوە عەيش بىكەيت و تەمەن بە ئەزمۇون و دەرسى خۆيەوە بەپەرى كەي، دەنا زستان و گەركان.. ئەو ئاماڙە بەلەو سەرچلانە تەحەمولى ناكەن. شنۋى و

پدشه‌بای زووسان تیکرا واژگه‌لی فینک، یان سارد و تووشن، چونه نه‌مانه خراونه‌ته خزمه‌تی (بوریان- برزانه) وه.

دهبیت لمسه‌ر (جوانی و ناسکی سه‌رچله‌ی ژیان) بوهستین.

چون به‌رخی ناسک باشتره بُو بربیانی. بهم جوزه وینه‌که راشه‌ی مه‌عقولی خوی دهست دهخات. (چون گهرمی و گپه‌ی به‌تین حه‌یوانی ناسک به بربیانی دهکات) من بهو جوزه (شنوی رهش‌بای زستانی دووری گوپکه‌ی ژیانمی ته‌زان) گوپکه‌ی سه‌رما بردوو له شیوه‌ی دا وه‌کو شتی برزا و سووتاو ده‌ردکه‌هونت و که‌می رهش هه‌لدگه‌ری بهو جوزه (بوریان) له مانا گهرم و برزاوه‌که‌وه گوازراوه‌تمه‌وه بُو وینه‌که.

به ته‌واوی نه‌م شیعره‌ی مهوله‌وه له پیگه‌ی (مفرده‌ه ساردو سه‌خت و زستانی‌کانه‌وه) زه‌در و زیانی ده‌خاته‌وه و که له (مفردہ گهرم و به‌تین و گپه‌کان) بکه‌هونت‌وه، واته هاوشیوه‌ی نه‌مان. دوژخ به رهه‌ندی ساردوو گهرمیه‌وه.

۳- کلیله‌ی خه‌فهت نه سه‌ر کاوه‌ی دل

مه‌زره‌عه‌ی شادیم که‌ردن بی حاصل

که‌ویه به‌فری خه‌فهت له سه‌ر که‌ندو ماھ و گه‌موی دل، کشتی شادی بی به‌ر و بووم (دان) کرد.

کاو: شوینیکی ئارام و لاپال له چیای سه‌ختین و به‌ردیندا، یان خرگاوه خره‌لان که له شوینی جیاجیای هه‌وراماندا ههن و زینگه‌ی له بار و سازن بُو سه‌وز بوونی چنور و سووره هه‌لائه که نه‌م دووگوله کویستانیه شوینی باشیان له شیعری هه‌ورامیدا گرتووه.

زولفیت گرهنج و خاوه‌نی، سه‌ر لووله‌نی، سیاوه‌نی

چنوروو راگه‌و کاوه‌نی، که‌مه‌نده یا شاماره‌نی

صه‌یدی به زولفه‌کانی (پیون - پیحان) ای یاری ده‌لیت: چنوری پیگه‌ی کاو، کلیله: ره‌نوی به‌فری زوری به باوه هینراو. خه‌فهت به هه‌ناسه‌ی سارده‌وه کشتی شادیمی فه‌وتان و بی دان ما و هیچم لی دهست نه‌که‌وه. شادی نه‌مان له دلدا چوینراوه به کشتوكالی فه‌وتاوی بی به‌روبووم.

۴- من جه خیل خانه‌ی مهینه‌ت پامالم

کون بهینه‌ت دارئ پهرسو نه حوالم

من له ناو خیلخانه‌ی مهینه‌تا بووم به ژیردهوه و تیاچووم، کوا و مقاداری له حال و
نه حوالم بپرسی.

پامال: تارو مارو فهوتا و به ژیر پنوه بwoo. که سیک که هوزی مهینه‌ت لیس باست
بیتهوه و پرזה و هیزی لی بپی بیت.

۵- مهر نازیز و دخهیر تهشیریف باودرو

نهی گیجاو خم دسگیریم که رف

مه‌گهر نازیز له سهر خیر (به‌خیر) ته‌شیریف بینی و لم گیژاوی خه‌مه‌دا دهست
بداته دهستم. مهر نازیز لم ثان و ساتی تیاچوونه‌مدا دهستم بگری و یارمه‌تیم بدادت.

۶- بنوشو و دل صه‌هباي مهیل ویش

پهی وخت مه‌ردن حه‌سرهت نه‌بو پیش

به دل بنوشن له مهی مهیلی خوی بو کاتی گیانه‌لا و گیاندان نه بیته داخ و
حه‌سرت بؤی.

نازیز بیت و له سه‌رده‌مرگدا چهند قه‌تردین له مهی مهیلی خوی بکا به دم
دلله‌وه بو نه‌وهی داخ و نه‌فسوس بو مردنی نه‌م نه‌خوات.

۱- تاجه (داخی) تاق، چفت خهمهنان

پاس بالا چوون چوی چهوگان چهمهنان

تا له داخی تاکم و ئەم لە گەن نى يە، ئەوه ھاوچووتى خەمم و پىك و پاست
بالام ودکو دەمى دارى گۈچان لازو چەماوەتەوە.

(داخی) خزم و ھاوچەرخى مەولەوى مەلا عبدالله ئى داخى يە، كە لىنى دواين،
ديارە ئەم شىعرە وەك لە ديوانەكەي دا ھاتووە، بە بۇئەي نەتوانىنى چوونى مەولەوى
بۇ لای داخى بە ھۆى ناوى سيروانەوە نوسراوە، كە پىگربۇوه لە ودى مەولەوى بچىت
بۇلای داخى. بەلام بەندە بە جۇرىكى تريش بۇ راھەكە دەچم، چونكە مەولەوى حىبا لە
شاعرەكانى ترى ئەدەبى كوردى كە (ناوه تايىبەتىيەكان) تەنها ودکو ماناو مەغزاي خۇيان
بە كاردىن، بەلكو ئەم لە پىيى وەزىيەتى زمانەوە گشتاندىنيان بە سەردا دېننى:

لە رېق و كىنه و داخى تاك. تەنها بۇون و تاكىيەتى دا ھاوچووتى خەمم، واتە لەرېق
و داخى تاقى دا، ھاوچووتى خەمم.. واتە ھاوچووتى بۇونى خەم لە تەنبايى باشتە،
بە وىنەي (شهر لە بە تالى باشتە) لەم دەستورەوە مەولەوى لە رېقى تاقدا ھاوچووتى
خەمم. واتە مەرۆف لە رېقى تەنبايى دا گەن خەمدا جووت بېت لە تە نىابۇونەكەي
باشتە ئەتوانىن بە ئىدىيۇمى (تەنبايى ھەر بۇ خوا باشە) خزمەت بەم راھەيە
بىگەيەننى.

چون پىك و پاستى دارى گۈچان، كە وىنەي (تاق - تاكە) چەمینەوە بەشىكى بۇ
درەوست بۇونى (دەم - دەس) ئى گۈچان.. كە وىنەي جووتە. جووتى لەرېقى خەم و
لاربۇونەوەكەوە درەوست دەبېت. بەوهى دارى پاس بە تەنبا ناگىرىت بە دەستەوە. بەلام
كە بۇويە چەوگان و چەما ئەوه ئىنچا دەبىتە جووت و ھاۋىپى دەستى.

لە طافەت ھەيە لە (داخى) دا، دېرى يەك لە (جفت، تاق، پاس، چەم) وەك يەك لە
بالا چون چەوگان) وە ھەروەھا جىناسى ناتەواولە (خەمهنان - چەمهنان).

۱۶۰ شه-رلای را خس

۲- شهمال و خزمەت نەو زامان خەتەر

بشق، نەر پەرساش ئىدىش جواو دەر

شەمال بچۈرە خزمەتى نەو زامدارە مەترسى دارە و نەگەر لىتى پرسى، بىئى بلنىم
پىم خۆشە لىردا قىسىمەك ھەمە بىدرىكىنەم.

ھەندى لەوانەي دەروىشانە و بىن وردبۇونەوه لە توانستى داهىنەن و گەشە
پوكانەودى زمان و ۋەدەيى شكانى قالبە چەقىبەستوەكانى زمان لاي ھەر داهىنەرەي بە¹
قەناعەتى خۆيان دلى بىرىندارى زمانى ھەورامىن و لە ھەولى بۇزانەوەيدان. مەولەوى بە²
تىكىدەرى زمانەكەيان دەزانىن و جارجار دەرىشى دەپىن كە خۆشىان لىتى نايى ھەندى
جارپلاپارىشى تىدەگەن، نەم سەرنجەيان دوور لە پىيەرەكانى رەخنە دەرددەپىن، دەنا خۇ
ئىمە و پىش ئىمەش پىزدارانى تر لەو دوواون كە زمانى مەولەوى پېراو پېرى وشە و
بەشۈين پىن چوندا ھەورامى نىيە، كە بەلاي بەندەوە خالى گەورە و بەھىزى
سەركەوتەكەي مەولەوى نەو نەترسان و بويىرىيەيەتى لە شكانى زمان و داتاشىنى ترو
وەزىفەي تر.

من بؤ خوم يهكى له و كهسانه پئى وتم (مامؤستا حهزناكهم ئهودنده به گهوره سهيرى مهولهوى بكمهيت و ئهودنده به سهري دا ههل بلنى. وتم: بؤ ناخر خۇ مهولهوى زۇر لەوه گهوره تره ؟ وتم: نەي نازانى دايىكى زمانەكەي ئىمەي گاوه؟ (مهبەستى لە ديارى نەكىرىدىنى نىرۇمىن و دانانى چەند جىتىا و شەھەيەكى ترو شكانى ھەندى نامراز و نەو تايىبەتى يەى كە هەر خويىنەرئ دەركيان پى دەكتات وەك وشەي (ئىد) لەم بەيتەي بەردەستىمانا) وتم: كاكە خۆزگە خوشكىش بگايە! ھەلبەت من خۇم دەزانم چىم وەلام داودتەوه؟ كىن ھەيە بتوانى لە نموونە شىعريەكانى مهولهوى لە سەدەي دوووهمى كۈچىيەوه تا ئەم سەدەي ئىمەش لە زمانى ھەرامىدا يان تەواوى ماچۇ گۇدا، بەرزىترو زۇرتىر و جوانتر پىشان بىدات، بؤيە خزمەتى مهولهوى بؤ تىكىپا ئەدەبىياتى كوردى لە رېتى زمانى دايىكزادى ئىمەي ھەرامىيەوه، مانانى شانازى و قەدر زانىنە.

۲- گىرۋىدەي ئازار سەخت فىرا قەن

ھەر چەند موشتاقى ئىيندە موشتاقەن

گىرۋىدەي ئازارى سەخت و كارىگەری جودايىيە و تو چەند تامەززۇرى دىدارى،
نەويش ھېنەدە تامەززۇرىيە.

موشتاق: ئارەزووى زۇرى دىدار و گەيشتن. مهولهوى ھەركارو فرمان و داوايىكى بؤ جى بەجى نەكرابىت يان ھەرگلەيى و گازاندەيەكىلى كرابىت، ھېنەدە جوان پاكانەكانى لەپى (عاتىيە و زمانى ناسكى شىعريەوه) دەردەپىت كە مەرۇڭ سەرسامى دەقەكانى دەكتات، ھەرددەم بەرامبەر زوشتى يەكان زىبائى پېشىشكەش دەكتات.

٤. بەلام تاو سەيل دەردەكەي دوورىت

لاقاو ھوناوا پەنج مەھجۇوريت

بەلام، بىزىنەي پلۇووسكى فرمىسىكى دەردى دوورىت و لاقاوى خويىناوى پەنجى بەجى ماوت.

مەھجۇور: كەسى كە جودا بوبىتەوه.

واته: ناوی فریسکی دهردی دووری و لاقاوی خوینی ردنجی نهودی که لیت جیام و لیت به جی مام.

۵. تانجه روی نهی چهم، سیروانی نه و چهم

جوشاوی ودهم نهی چهم تا نه و چهم

تانجه روی نهی چاو و سیروانی نه و چاو، به لرفه وه جوشان لهم چاو تا نه و چاو.
دهکری نهی بـیته دریزهـی بـیتهـکـی پـیشـوـو بـیـتـ بـهـ شـیـعـرـ، چـاوـیـ کـهـ فـیـچـقـهـ وـ تـاوـیـ سـهـیـلـیـ دـوـوـرـیـتـهـ وـ دـکـ تـانـجـهـرـوـ وـ چـاوـیـنـکـ کـهـ هـوـنـاوـیـ فـرـمـیـسـکـیـ رـدـنـجـیـ دـورـیـ بـهـ جـیـمـانـتـهـ وـ دـکـ سـیـرـوـانـ.

هـلـقـوـلـاـوـدـکـانـیـ نـهـمـ دـوـوـ چـهـمـهـ (لـایـ مـهـولـهـوـیـ فـرـمـیـسـکـیـ هـهـرـدـوـوـچـاوـ وـ لـهـ سـرـوـشتـ دـاـ سـیـرـوـانـ وـ تـانـجـهـرـوـ)ـ پـیـکـهـوـهـ تـیـکـهـلـ بـوـونـ.ـ تـیـکـهـلـیـ دـوـوـ ړـوـوـبـارـ نـاوـ زـوـرـ دـهـکـهـنـ وـ بـوـارـ کـهـمـ دـدـکـهـنـهـوـهـ.ـ هـهـرـوـدـکـ لـایـ خـوـینـدـهـوـارـانـیـ نـهـدـدـبـیـ هـهـوـرـامـیـ نـاـشـکـرـاـیـهـ،ـ کـهـ زـوـرـیـکـ لـهـ نـهـدـدـبـهـکـهـیـانـ تـهـنـانـهـتـ نـاـهـنـگـ وـ نـاـواـزـیـ گـوـرـانـیـانـ گـوـاسـتـرـاـوـهـوـهـ بـوـ دـیـالـیـکـتـهـکـانـیـ تـرـ،ـ بـهـلـامـ زـوـرـ بـهـ فـرـاـوـانـیـ بـوـ نـهـمـ دـیـالـهـکـتـیـکـهـیـ کـهـ خـهـرـیـکـهـ بـهـرـهـ وـ سـتـانـدارـدـ بـوـونـ نـهـرـواـ.

بـهـ لـامـهـوـدـ درـوـوـسـتـ بـوـونـیـ وـهـاـ زـمـانـیـکـیـ یـهـکـگـرـتـوـوـ لـهـ خـزـمـهـتـیـ زـمـانـیـ نـهـتـهـوـدـیدـایـهـ.ـ بـهـلـامـ بـهـ گـوـرـگـانـ خـوـارـدـ دـانـیـ هـهـرـ دـیـالـیـکـتـیـکـ کـارـیـکـیـ مـهـترـسـیدـارـهـ.ـ نـهـوـهـیـ جـیـگـهـیـ نـیـگـهـرـانـیـهـ نـهـ وـ گـوـاسـتـنـهـوـدـیـهـ بـهـزـوـرـیـ وـ دـکـ جـیـنـؤـسـایـدـ وـ تـالـانـ دـهـسـتـیـ بـوـ بـرـاـوـهـ.ـ بـهـتـایـبـهـتـ لـهـ سـهـرـدـمـیـ رـیـنـیـسـانـسـیـ دـیـالـیـکـتـیـ کـرـمـانـجـیـ خـوـارـوـ وـ لـهـ سـهـرـ دـهـسـتـیـ پـیـرـهـمـیـرـدـیـ نـهـمـرـ،ـ کـهـ هـهـنـدـیـکـیـ کـارـهـکـانـیـ مـایـهـیـ نـرـخـانـدـنـ وـ دـهـسـتـ خـوـشـینـ لـهـ وـ رـوـهـوـهـ کـهـ بـهـ وـدـرـگـیـرـانـ وـ نـهـمـانـهـتـ کـرـدـوـونـیـ سـهـرـبـارـیـ قـسـهـکـرـدـنـ لـهـ سـهـرـکـهـوـتـنـیـ کـارـهـکـهـیـ یـانـ سـهـرـنـهـکـهـوـتـنـیـ.

بـهـلـامـ زـوـرـیـکـیـانـ لـهـ دـیـوـانـهـکـهـیدـاـ دـهـرـکـهـوـتـوـونـ،ـ بـهـ بـیـ نـاـوـبـرـدـنـیـ نـهـسـلـهـکـهـیـانـ،ـ بـهـشـیـ لـهـ تـاـوانـهـ کـهـ دـهـگـهـرـیـتـهـوـهـ بـوـ نـهـوـنـوـسـهـرـ وـ لـیـکـوـلـهـرـهـ وـ کـؤـکـهـرـهـوـهـ بـهـ رـیـزـانـهـیـ بـاـیـهـخـیـانـ دـاـوـهـ بـهـ نـهـدـدـبـیـ پـیـرـهـمـیـرـدـ،ـ چـوـنـکـهـ نـهـیـانـتـوـانـیـوـهـ نـاـمـاـزـهـکـانـیـ نـهـ دـهـبـیـ (ـ گـوـرانـ -ـ هـهـوـرـامـیـ)ـ بـخـوـینـنـهـوـهـ.ـ بـهـشـیـکـیـشـیـ هـهـرـ گـوـمـانـ بـوـ دـهـسـتـ پـاـکـیـ پـیـرـهـمـیـرـدـ دـهـهـیـلـهـوـهـ،ـ کـهـ دـاـنـورـ قـادـرـ وـ ئـوـمـنـدـ ئـاشـنـاـ لـهـ هـهـوـلـهـکـانـیـانـداـ لـایـ بـهـشـتـکـیـ چـاـکـیـ نـهـ وـ مـهـبـدـانـهـداـ

گردوهته و ۰ {الیکا ل ۲۴۶-۲۵۹ و پیره میزدی نرمیده ناشنا ل ۱۱۵-۹۳}. هه رووهها له پینناو بردننه ووه سه ری لاریکان بوق راسته شه قامی دروستی داهینان هه ولیکی باشی خه رج دراوه. رهنگه خه لگی تریش هه ر له و پینناو هدا رنجیان داین و من چون نه مکردوهته کاری يه که مم له دویان نه گه رایم، نه م به یته ش له دیوانه که هی پیره میزد ناخنراوه.

۶- که لک هورمدا نمازا ده و لیش

رأى ظاهر نهوى يا بنية و نهوى يتش

که له کم هه لدا نایه لن لئی ددم، رئی هاتنم نه بیوو، یه بیخ خستنه ناوی.

کەلەك: قایق: بەلەم بۆ پەرینەوە، کە ھۆکارى ئەم بەرە و بەر گردن بۇو لەم
بەرى سېروان بۆ ئەو بەرى سېروان.

مهوله‌ی دهلى: خو کله‌کم هه‌لدا يان خستمه ناو سيروان، به‌لام هاژه و لرفه‌ی (چه‌مه‌کان) پي نه‌وهيان نه‌دام پي بخه‌مه ناو کله‌که‌وه و بي‌م بولات. تا له نزيکه‌وه ته‌مبه‌ره و به‌ري سيروان نه‌كه‌ي، يان بي دهسه‌لاتانه به ديار کله‌ك و به‌له‌مه‌وه دا نه‌نيشي کاريگه‌ردي نهم به‌يته له سه‌ر روحت نانيشی که (مهوله‌وي و داخى) هه‌ريه‌كه‌يان له به‌ريکى بوون وه من لام وايه نهم ديره فولكلورهش هي نه‌و ناوه بيت که ده‌للت:

من لهم بهره‌وه تو له و به رده
هه دو کمان سو و تابن به به خه ۵۹۵

بسووتاینایه. ئەو سەقەرە خزمەتى زۆرى بەم نۇوسىنە كرد و لە نزىكەوە لە گەل
شۇين پىنى مەولەوى و يارانىدا تاسەم شکاند.
كەلەكم ھەندا — كەلەك ھۈرمە

مامۇستا حەكىم مەلا صالح سەباردت بە يارى كىرىدى مەولەوى بە (جىئناوى لكاوى
كەسى يەكەم) دىاردەد و سىيمايىھەكى دىيارى ئەددىبى كلاسىكىيە، بە تايىبەت (بەعەررۇز
نوسرابو) لە بەر تەفعىلەو كورت نەھىيەن دوو نەمونە لای مەولەويشى باس كىردووه.
بەلام دەفەرمۇوئى ئاپا ئەزمۇونى مەولەوى خۆيەتى يان پەيرەدوی (نالى و مەحوى)
كىردووه ھەركامىيەن بىت گىرنگ نەودىيە مەولەوى لەم باردوه دەستى خالى نى يە.

من زووم شناسا — من زوو شناسام

زووم زانان — زوو زانام

كە ئەم دوو نەمونەيە لای كاك حەكىم (مەد) كە لە سەر ئاودلگارى كاتى (زوو)
دانراوه ئەم نەمونەيە لەم بەيتەدايە (كەلەك ھۈرمە) ھەمان شتە، بەلام جىئناوهەكە لە
سەر كارە، وە ئەزمۇونەكەش ھى مەولەوى نىيە و پېش مەولەوى لە ئەدەبىياتى نوسرابو
ھەۋامى — گۇران، دا ھەيە و رەنگە ئالى و مەحويش لەو سەر چاودوه وەريان گىرتىتتى.

ئەودتا خانى قوبادى دەلىت:

من ئارۇم زانا بە تاجىت قەسەم

بە وەصل شىرىن تالىيم مەبۇكەم

ھەرودە ئەم بەيتەش:

بىمالۇن نەچەم گەرد خاك پات

شیعری حەوتهم

۱. تۆ نەی کۆچدا کار وىت مەحکەم كەردهن

بەلام رېشەی من جەبىيغ ئاوهەردهن

تۆ لەم كۆچەدا كارى خوت باش رېك خشتۇوە، بەلام رېشەی منت لەرگ و
رېشەوە هيپاواھ.

يەكىكى تر لە لاۋاندەنەوەكانى بۇ مەرگى جەرگىرى عەبدالرەحمانى كورپى حاجى
مەممودى ياروھىسى، كە دۆست و خۇشەويىستى مەولەوى بۇد و كە شەكۈلىنىكى لىنى بەجىن
ماوه و خۇيىشى بۇ مەرگى نەم كورپى لەوانەوەيەكى چاڭى فەرمۇوە كە سەربارى
نارەحەتى كۆستەكە راڙى بۇون بە فەرمانى خواو مەيلدارى و دلن نەئىشانى تىبا
دەخوينىنەوە بۇ بىنهمالەي شىيخانى تەۋىلە كە دەستى قەدەر كارەساتەكەي بە كورپى
ئەوان سپاردووە. كە تىيىدا حاجى دەلىت:

رۇلە نەو پەھمان بىن وادە مەردى

سەر وە پايە نداز(شا سراج)كەردى

ئىستە تۆ دلشاد وە جای (وەقا)وە

چەم وە راي كەرەم پېرى (بەھا)وە

بۇ تەواوى شىعرەكە و زانىيارى پىيويىست بىروانە {كەشكۈلى حاجى مەممۇدى

يا روھىسلىكۈلىنىدە و ساخكىرنەوە عوشان محمدەمەد ھەۋرامى ۱۹۹۸-۸-۸}.

لە دوا دىېرى دا بەيتى مېڭۈوپى بۇ كۆزرانى كورپەكەي تۆمار دەكتات كە سالى
كۆزراوه. يانى مەولەوى نەو شىن نامە شىعرييە بە هېزانەي بە سىن چوار سالى
بەر لە مردنى خۆى نووسىيۇون.

تان و پۇي نەم شىعرەي مەولەوېش لە سەر بەراووردى (چۈون و مان)، حالى
كەسى كۆچ كەردوو حالى كەسى ماوه لە دوايى. (رېشەی جەرگ - منال بە نسبەت

باوکهوه) مه حکمه می کار، کارهساتی مردن که (شههیدبیون) که سی هر بیهودت بپروات و که سی تر توانای رئی گرتن و نه هیشتمنی نه بیت، مینیخ همان دهکه نی و به هر چیه و به سترابیت له پدگ و پیشه‌ی دینی، وینه که بهو جو ره خولقاوه شیعره که تا کوتایی له سهر جو ری له جیاوازی و دزی دهروات.

۲- تو مرده‌ی شههید زینده‌ی بی باکی

من زینده‌ی مرده‌ی داشت خه مناکی

تو مردووی شههیدی زیندووی بی باکیت و باکت نیه، من زیندووی مردووم له داشتی خه مناکیدا.

پیغه‌مبهر فه رموویه‌تی: بمن پیش نهودی بمن. که سی شههید بی نهود زیندوو و نیتر هیچ باکی نیه و جاریکی تر نامریت، که سی وازی له پهیوه‌ندیه کانی دنیایی هینتا بیت و ته می نهم ویرانه‌یه بربیت نهود زیندوو و زیانی لای خواه گهوره مسوگه‌ره، به لام نهودی له داشتی خه م و که سه‌ردا ده مینیتله و به سهر زیندوو، دهنا مردووی ناو خه م و پهزاره‌یه.

ناماژه بهو نایه‌تانه‌کراوه که له سهر شههیدن، و دزیه کی یه کی چر له وینه که دا دیاره.

۳- تو نازاد پهی سهیر جای جاویدانی

من پا بهسته‌ی بهند نه دنیای قانی

تو نازادی بو سهیر و گهشتی شوینی ههتا ههتا نه چووی (به ههشت)، به لام من به زنجیره کانی نهم دنیا تیاچووه و پیم به ستراده. جوانی وینه که له و دایه که من به ستراده به دنیاوه که تیاده‌چن و منیشی پیوه تیا ده چم و ناتوانم پیم بکه مهود و له کوتاه کانی خوم دهرباز بکه، که چن تو خوتت نازاد کرد و نیسته سهیری باخی به ههشت دهکه‌یت و هرگیز تیا ناجیت چوون خوت بهست بهو دنیاوه.

۴- تو لواه بهو نه جر سه ختنی زامه‌وه

من په ری حمسه‌دت دوریت مامه‌وه

تؤ به ئەجرو پاداشتى زامە سەختەكەتهوھ چۈويت و من بۇ حەسرەتى دوورى و
جودايىت مامەوه، يان: تؤ بەرە و وەرگرتنى پاداشتى زامە سەختەكەت چۈويت و من بۇ
حەسرەتى دورىت مامەوه.

٥. پەى تؤ راھەت بۇ، پەرى من زامەت

ھەر شەو رۇ رۇ بۇ تارۇئى قىامەت

بۇ تؤ ئاسودەيى بىت و بۇ من رەنج و دل نىشى، ھەر شەو تا رۇز ئەبىتەوه ھەر
پۇ رۇم بىت، تا رۇزەكەئ قىامەت.

۱- تۆ پلاخهی دووکەلی هیجران دلبهر

جەم بۇوگە وەك ھەور نە رۇوی سەققى سەر

چېرىۋونەودى دوکەلی دوورى دولبهر بە سەرىيەكا وەك ھەور كۆ بودتەوە لە سەر
سەرم، غەم و پەزارەم لە تاۋ دوورى دولبهر يەك لە سەر يەك كۆبودتەوە لە سەر سەرم
وەك چېرىۋونەودى گەواڭ ھەور.

تۆ پلاخە: لە ھەورامىشدا بە پەترۇ بەستىنى زام و زەخىم دەوتىرتىت.

۲- حاشا خۇزەنگىم ھىيج نەماگە پى

سەرم وەك تاس دەنگى لىيۇھ تى

حاشا بىن، ھىيج رەنگىكم بەرۋەدە نەماوه و سەرىيىش وەك تاس دەنگى لىيۇھ دى.
تاس: قابى لەواش وقولى مىس.. كە بەلىدانى زىرنىگەى دى، مەولەوى دەيەۋىت بلېت
لە تاۋ دووکەلی دوورى دولبهر وپۇ گىزۈ كاس بۇوم لە ھىيج حالى نابىم و زىرنىگەى سەرم
دىت (وەك يەك لەۋىنەكەدا ھەيە).

۳- كەى كەم نىستەكەم خويىناو نەكا شەست

لەدوو پلۇوسكەى چاوشۇراوگەى بەست

ھەميشە خويىناو لە چاومەدە دەبارى و شەست دەكاؤ لە گولاؤ و پلۇسکى چاوما
شۇراوگەى بەستىووە، ھەر دوو پلۇسکى چاوم جىنگەى پىيا ھاتنى فرمىسىكىيان پىيۇھ دىارە.
يان ھاكا ئەوەنەى نەبرەد و خويىناو دابارى.

۴- لافاو كۈوجەى جەستەى زوخالى

ھەپگاۋ ھەستى ھەرجى بۇو مائى

لماو.. کۆلەنی جەستەی سوتماک و بە زوخال بۇوى لە خاشاك و قوراواي ھەستى
ھەرچى تىابوو مائى. واتە:

منى وىرانى کۆلەنی ژيان و بۇونم پې لە زوخال و سوتاوى جەستە و خاشاكى
بۇونم.. بە لافاوى دروست بۇوى شۆراوگەي فرمىسىكى بەردەۋامم پاڭ دەبىتەوه..

۱- تهن وه نیش دهد زامه‌تان خهسته‌ن

فهلهک پای نامام وه زنجیر بهسته‌ن

لاشه‌م بهئیشی دهد دو زام فههوتاوه و ماندووه، گه ردوون پیش هاتنمی به زنجیر
بهستووه.

۲- خهم زده‌ی خهم کیش خهفت باره‌نان

به‌ری جه یاودر، دوور جه یاره نان

خهمبارم و خهم دهستی لیوه‌شاندووم و خهمکیش و خهفت بارم، له هاریکارو
یاریده‌ددر به‌ریم و له یار و دولبه‌ریش دوور.

یان من خه‌ریکی به دنیا هینانی خهم و له من خهم له دایک ده‌بی و خه‌ریکی
خهمکیشم (به دیار دانیشتني خهمه‌وه له ساوا بوونی) داو خهفت بارم، منی زهیسانی
بادار به خهم بwoo، له یار و له یاوه‌ریش دوور و ته‌وه‌لام.

چربوونه‌وهی (خهم) لهم وینه‌دا له دنیای صهیدیمان نزیک ده‌خاته‌وه، که نه‌ویش
له سهر چاوه غه‌مگینه‌که‌ی بیسaranی یه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، غه‌مباره‌کان لایان به لای
یه‌کدا بwoo.

نه‌م شیعره‌ی بیسaranیش زوربه‌ی شاعیرانی دوای نه‌و کردوانه‌ته میوانی غه‌زهله
خهمباره‌کانیان.

هه‌رکه‌س غه‌مباره‌ن به‌یو و‌لای من

خهم چه‌نی خه‌می زوو مه بؤ ساکن

نه‌ودتا (صهیدیش له شیعریکی تایبیه‌ت، قالبدراو به‌خهم ده‌بزینت،

نه‌سلم جه‌خه‌مه‌ن جه خهم بینا

بابو من خه‌ما، خه‌می دیهنا

۲- چهپ گهرد ههرساتئ دهردئ مدو پیم

رای ئاماى قاصيد ئازيز بهستهن لیم

چهرخى چهپ سورا و ههرساتئ دهردیکم ددداتئ و رېگەي هاتنى دهلىلى و
فروستاددى ئازيزى لیم بهستووه.

۴- وەشلە هەر پەي تۆن هەي شادمانى

پەيك لەيل ئاما وە تۇز مىزگانى

شاگەشكەيى و شادمانى هەر بۇ تۈيە ئەي شادمانى خوشى لە خۇت و مژدم بەرى
پەيكى لەيل بۇ لاي تۇز هاتووه.

۱- تا توانام بی شه و بینداریم که ردم

په رئ نوشای جام بی قهارایم که ردم

تا توانا و هیزم هه بیو شه و بینداریم کرد (نه خه وتن له شهودا) له پیناو نوشینی
جامی باددا ئارامم نه بیو.

تا توانام هه بیو: واته تمدن و برسنی گهنجیم له په رستش و عیبادتی تؤدا
سهرفکرد، شهوبیداری شهونویز و زکری شهوان که شهريعت و تهريقت جهختیان له
سهر کردو دته و به تایبیت و چپتر شهوانی قهدری ردمه زان پرا و پر کراوه له نه رک و
واحبات هیندهش گهوره کراوه فهزلی به سهر هه زاران سالدا دراوه، بق گهیشن به
له زدتی نه شئی نیمان هیز و توانای خومم پری و بی قهارانه رفیع کرده وه.

۲- ویت واتهن هه رکه س شهوان بینداربی

مشیو مهست زهوق بادهی مهی خاربی

تؤ خوت قهروموده که هه رکه سی شه و بیندار بینت و خه ریکی راز و نیاز بی له
گه لاما نه وه بی نیازی ناکەم و ددبیت مهستی بادهی زهوقی بکەم.

له رپووی عیرقانیه وه:

زهوق چه شتنه له به روبوومه کانی ته جه للاو واده کو کردنە وهی سهمه ری
گهیشن و دیداره. {فرهنگ مختصر اصطلاحات عرفانی ل: ۲۵؛}

عاشق تهمنی سه رف دهکات، ئارام و قهار له خوی ده بپیت و خه و حه رام
دهکات، ئه و کاته که دنیا خه ریکی پشو و خه وه ته نانه دلداری دلباره
مه جازیه کانیش له و کاتانه دا فرسهت و ملاسی به یەك گه شتن و راز و نیاز و رابواردن
ده گرن. بق یە له و کاتانه که ته واوی خه لک خه و توون و بی ئاگان خه و بق عاشقان
گیلی یە. ئه وه عاشق ئه و شهوانی خه لودت به گورانیه کانی عه شق و کولانه وهی برین و

پازو نیازدکانی بۇ و دصلی دولبەر و ماج و بادەتى لىوان بە بەيان دەگەيەنىت،
جورعەيەكى بادى بەيان بۇ شەوبىتدارى ئەو پەرى ئاواتە و مەست بۇونە لە سەر شارى
پاردا.

لەم بەيتەدا (مەعشوق) كەوتودتە ژىر پرسىيارى (وەفای پەيمانەوە) ديازە كە خۆى
وتېيتى (بە شەوبىتدارەكان بادە دەددەم و مەستى مەي بەيانىان دەكەم) ئەوھە ئەو ھېزۇ
توانا سەرفىڭراوە جارىيەتى دى دەگەپىتەوە بۇ عاشق، وە ھەر ئەوھە مەولەوى لە عرقانى
نەم جۈرە شىعرانەدا دووپاتى دەكتەوە و گەنجىيەتى رادەگىرت.

مەستى وەپىران جوانى مەۋ

ھېزى دوبارەتى زرانى مەۋ

بەم جۈرە (مەستى زەوق بادەتى مەي خار) ئەو ھېزە (گەنجى) دەدانەوە لە
پووپەكى تريشەوە ھەركاتى ئەم دنیا تارىكەتى فانىيە كە بۇخۇى وەك شەۋىيەتلىك تارىك و
نوتەكە (عاشق) دەيكاتە خەلۇقتەگەتى بىن دارى و يار پەرسىي و دىللارى ئەوھە بە لايەوە
كۇرت دەبىت و زۇو دەبپىتەوە. لەم پووپەوە شەو رووبەرىيە باشى عەشق و كاتەكانى
پازو نیازى داگىر كردووە لە شىعرە عاشقانەكاندا.

كاتى كە لەم شەوەدا لىرە لەم دنیا تارىكەدا تۇ ھەر خەيالىت لاي يارە و بىتدارى،
بىتەرارى، ئەوھە يار خۆى وەعددى بادەتى بەيانى پى داوى، رۇزبۇونەوە (مەحشەر) تۇ
مەستى زەوقى وەسلى (ئەمەش) ئەو عالەمەيە كە زەمەن تىايىدا كار ناكات و مەرۇڭ ھەر
دەمە و ھەميشە گەنجە، ئەم لايەنە زۇر بە فراوانى لاي حافز جىيى گىرتوه.

گوتارى بەھېزى عرقان و زمانى ناسكى عەشق لەوەدىيە، كە مەرۇڭ كەمەندىكىش
خۆى دەكتە و جىيەكەدار دەبىت لە دىلدا، بە بەراورد لە نىوان گوتارى وەعزۇ ھېزى
سوابى زمانى دەعووه و بانگەوازەكانى لايەنلى روالەت. بۇيە كاتى ئەم چوارينە لە مەجاز
داگرى و بە زمانە سواوهكەت بىدەيتە گوئى.. ئەوھە گىيانى دەردەچىت و دەبىتەوە گوتارە
دووبارەكان كە ئىئىمە لە ھەيىندا دەيانبىستىن و ھەر لە مىزگەوتەكەدا قەتىس دەبىن و
لە گەلەمان نايەنە ناو كۆمەلگاواه، ھەر ئەمەشە بودتە ھۆى تۆرانى ئىئىمە لە دىين.. دەبىن

دل ناشتمان کاته وود به ته‌پی ثیمان و زیندو و ببینه ود به عهشق، له عیباده‌تماندا
(خودا) چهق بیت بو نغرو بونمان له په‌رسش و به‌ندايه‌تى. نهک واجبات بربیتی که‌ین
له حه‌صانه‌ی کومه‌لایه‌تى و ددمامک بو ردوشت و نه‌خلاق و مزگه‌وت و ناو قهربالغى.

۱- تهرسوون نهر بهدهن رهقیب دل سهند

بکهروش و خاک گهردش چهپگهرد

نهترسم نهگهر لهشی بهدکاره دل ساردەکەم چەرخی چەپگەرد بیکا بهخول.

۲- وخت ته ماشای نه و بەرگوزیدەم

شەمال بشانو گەردش نه و دیدەم

کاتی سهیرکردنی نه و یاره هەلبزاردە و ئازىزەم، شەمال تۆز و گەردی بکات بە چەر
و چاومدا.

واته (تۆزەکەيشى هەر بۇلى رەقىيى بىكىرى)، پىويستە كەمىتى تر بە بارى
عرفانى بەيتەكەدا بىرۇين زىاد لەو راڤەيە نىيۇ ديوان.

مهولەوى لە قەناعەتە عرفانى يەكەيدا بىرۋاي وايە تەن جەستە ھەرددەم رېڭەر
لە وەصل و تىيرکردنى سەير و بىينىنى دۆست. تەنانەت لە خەلۇقتى دوو بە دووی خۆى
و ياردادا، ترسى گلىنەی چاوى ھەيە كە بىتە رەقىيى و رېڭەر. بۇيە وەك سەرجەم
(خەيالى عرفانى) و وىنەي شىعىرى تەصەوف، مەولەوى دەيەۋىت بە تەواوى تەن
بىتۈننەتە و ھەممۇ (حاجزو پەرددە و رېڭەكەنە) جەستە لە بەرددەم رۇحدا پامال
بکات و بەرددەم (بەصىرتەت و چاوهكائى بىينىنى رەق رۇشىن بکاتەوە. بۇيە بە بىرۋاي ئىمە
(رەقىيى) كەسى نىيە لە دەرەوە خودى مەولەوى، وەك زۇر جار لە شىعىرە دىلدارىيەكەندا
دىتە رېمان، ئىمە لامان وايە (ئەربەدەن، جەستەي مەولەوى) خودى رەقىيەكەيە. دىارە
دەبىت پۇزى نه و لاشەيە لە رېنى بىينىنى نەودا بىرۇيەت. نەترسم (لاشەم - جەستەم.. كە
رەقىيى دل ساردى منه) چەرخى چەپگەرد بىيەوتتىنى و بىكاتە خۆل، لەو كاتەدا كە
من تەماشى يارى تاھانە و ھەلبزاردەم دەكەم، شەمال لە تۆزى بەدەنی رەقىيى بىدا بە
چاو ماو لە سەيرکردنى رۇشنى يار چاوم تەلخ كات، شاياني باسە ئەم سەير و چاوتى

بپینه سهیری رُوحی يه و نابیت خهیالن بُو چاوی سهربروات، نیمه له بهر پوشنایی
قەناعەتى مەولەوى خۇيىدا نەم راڤانە درىزدەكەينەوە. با بهم نموونانەدا بچىنەوە:

دل پەى دىدىنىت كام خەلۇقت سازۇ

تۆى دىدە يچم بى مەردوم نمازۇ

لەم بەيتەدا (مەردوم بىلبىلە) رەقىبە و رېنگرى دىدىنى و دىدارە.

واچە ھەى دلەى نەبلەى بى خەبەر

ھۆرىز ساتى تەرك خاوشىرىن كەر

لىرەدا (خاوخەو) رەقىبە و رېنگرە لە چۈونە خەلۇقت و سەيرى يار، لىرەش (تۆزو
خاشاكى تەن) رەقىبە و رېنگرى سەيرى يارە. نىمە نەو لىكدانەوە و راڤانەش ناخەينە
لاوه كە كارەكتەرى رەقىب بە نەيار و دژەكە عاشق دەزانىن لە دەرەوەي عاشقە
پالەوانەكان. چۈون لە جۇرە راڤەيەش ھەلەدگەن و شىعرى كوردى لە پۇوبەرە
فراوانەكەيدا لە نموونەيە زىاتەرە.

تادلۇ وەتمەمای نەو ترفة ترفةن

نه حوم هەر مەحودن صەرقەم بى صەرقەن

تا دل بە تەمائى ئاسودەبى ژيان و نازو نعمەتەي رەقاھى بىت، رېم نا دىيار و وونە
و مالىم نارەواجە، نەو راڤەي دىوانىش دەرى دەخات كە (نەحو و صەرف) بە دوو
زانستى قواعدى عەربى لىك دەينەوە، مامۇستاي مدرس (ترفة ترفسى) بە شەوق و
برىسىكە يار و پۇخساري يار لىكداوەتەوە، يانى تامن خەيالىم لاي شەوقى يار بىت
كەڭ لە زانست و زانياريانە نابىئىم. لاي عاشقانى پۇوي يار خەيال دان بەو لە
مەدرەسە دەرسەكانى تر گرنگىتە.

تا وە زولف و پۇوي تۆ تەماشامەن

ئەدای نماي فەرز صوبج و عىشامەن

تا من ٻووم له و زولفه رِدشہ و ددم و چاو و روھی تو بیت، ئه و ده بیت فهرزی
نویزی به یانی و شیوان به جن بینم.

واته کاتن سه یری زولفی پدشت ده که م، ده بن نویزی عیشا به جن بینم، وہ کاتن
سه یری ٻووت ده که م، ئه و ده بیت نویزی به یانی بکه م، وہ لہ یہ ک کاتدا سه یرگردنی
زولف و ددم و و چاو یہ ک خستنی دوو نویزی دوور له یہ ک وجیان، که ئه مه خه یال و
وینه یہ کی جوانی به خشیو، وینه که پنچان و کردنہ وہ ناریکه (زولف - صوبج - ٻوو
- عیشا) ئه وہی تنبیبی ده کریت له سه ر قائب و تان و پوئی ئه م دوو تاک به یته ئه وہ دیه
که ئه مه یان لای مهوله وی (تاکه) و له شیعریکی ها و چه رخی مهوله وی مهلا صالح
فه خروال علمادا له شیعریکی سه رب خودا هه یه، وہ ره نگه مهلا صالح له مهوله وی
و هرگرتی.

ئه م دوو قائبہ که تان و پوئی ئه م جوڑه وینه یان پی چنراوه زور به نزیکی له یہ ک
و لای مهوله وی و ههندی له ها و چه رخانی ده ردہ کهون.

کاک ئه حمه دی مه جزو ب:

تاجه لای جه بھه ی لہیلن هه ر شیوه ن

قہیس هه ر قه ته رزی دیوانه و لیوه ن

تائیم نیگاں عهین دیده دی جه ویوه ن

من مه رگم میوان، ده ردم نصیوه ن

۱- تاقی خانه‌قای دل پر و دلوهلهن

تاسی که‌له‌ی سه‌ر پر نه هله‌له‌لن

تاقی خانه‌قای دل به‌جوشه واودیلاهه‌تی، تاسی که‌له‌ی سه‌ریشم خه‌ریکی هله‌له‌له
کیشانه.

خانه‌قای دلم خروشاده و له تاقه‌که‌یه‌ود ددنگ و هه‌راو هوریا دینت، له روزانی
زیارت و خه‌تمه و بونه ناینیه کاندا خانه‌قا پراوپر ددبیت و دمنگی زکرو حال کردنی
درویشان له خانه‌قاوه ددبیستری (هه‌چه‌نده خانه‌قاو صوفی و زکری بیندهنگ)
په‌یوه‌نداری نه‌قشین له بنچینه‌دا، به‌لام به‌هه‌ی تیکه‌لی و پیکه‌وه گونجانیان و سه‌ردنه‌ی
نه‌قشیه کان خویان به‌خادمی (نه‌قشی - قادری) زانیوه، حال کردن و سه‌مای شیعری
به‌جوش و خروش و گورانی و دفعی شیخانه تیکه‌ل دهبوون، به تایبه‌ت له خانه‌قاکانی
هه‌وراماندا من بؤخوم حال و ودزعنی ثه وینه‌یه م له (ته‌ویله و بیاره و باخه‌کونه‌ی)
نه‌قشیه کان و له (نجار) ای قادریه کان دیوه و له نزیکه‌وه ثه و هله‌له و دلوهله و
ته‌قsem هه‌ست پیکردوه که پیم وايه ریشه‌که‌ی له هه‌وراماندا ده‌چیته‌وه سه‌ر
زده‌ماوه‌ندی پیرشالیارکه زور پیش سه‌ره‌لدانی ثه و ته‌ریقه‌تانه‌یه و تیسته‌ش له
هه‌ورامانی ته‌خت به ریوه ده‌چینت.

مانا عرفانیه‌که‌ی ثه‌ودیه: که مهوله‌وی له هه‌ردوو زانکوی (دل و سه‌ر) دا سه‌رقاله
و به هه‌موو ده‌مارو هه‌سته‌کانی که‌وتودته (نقاش و چه‌ند و چون) و ثه‌م شیعره له
دیوانه‌که‌دا نیه و ثیمه له کتیبه‌که‌ی کاک حه‌کیم و درمان گرت {سوله‌ی حکیم ل ۱۶۸}

مه‌وله‌وی زور جوان (تاق، تاس) ای به‌کارهیناوه، تاق له لای دیواری خانه‌قاوه‌وه و
شیوه‌که‌ی و شوینه‌که‌ی له دل ده‌چی، و تاسیش (له سه‌ردوه یه) و دک گومه‌زه‌کانی
سه‌رخانه‌قا.

۲- فیکرم نه ته‌هزیب نه‌فس و نیسپاته‌ن
خه‌یالم مه‌شغول شه‌رحتی سیفاته‌ن

بیرم خه‌ریکی (مه‌شغول) پاککردنه‌وهی نه‌فس و سه‌لاندنه (سه‌لاندنی بوونی خودا) خه‌یالیشم سه‌رگه‌رمی لینکدانه‌وه و راچه‌کردنی سیفاته‌کانیه‌تی،
نیثبات: جنی به‌جینکردنی حوكمی په‌رستنه‌کانه و دزی له ناوچوونه. نیثبات و
مه‌حwoo پیکه‌وه دین.

و دلوه‌له‌کانی تاقی دل: ختورد و غایله‌کان و نیه‌ته‌کانی دل. هه‌له‌له کیشانه‌کانی سه‌ر: فیکر و بیر کردنه‌وهون، که مه‌لبه‌نده‌که‌ی سه‌ره و ئاودزو عه‌قل رینموونی که‌ریه‌تی، زور جار په‌له هه‌وری گومان و به‌رجاولیتی ده‌خاته به‌ردهم دیده‌وه، بؤیه ده‌بیت فکر هه‌ردهم خه‌ریکی خاوین کردنه‌وهی نه‌فس بیت بوئه‌وهی بوونی دوست پیویستی به سه‌لاندن نه‌بیت.. ئه‌مانه‌ش له پاستی دا به زکر و زیندووکردنه‌وهی مه‌لبه‌نده‌کانی زکر دهبن. به جوئی ته‌واوی (به‌دهن و نه‌فس) له په‌له پاکو خاوین ده‌بنه‌وه (شته‌کانی تر) نامیتن بیچگه له (خودا) ئه‌مه‌ش نیسپاته و به ته‌واوی دنیا ده‌بنه شایه‌تی بوونی دوست. ئه‌وهی سیفه‌ته به‌دهکان له خوی راده‌مالی و ده‌یانگوریت‌وه به سیفاتی چاک، حهق دای ده‌پوشی و مه‌حوي ده‌کات {فرجه‌نگی سزینانی ۲۴}. ئه‌و نامیتیت حهق ده‌ری ده‌خات. (مه‌وله‌وهی خالی و به‌لام پر له دوست)، خه‌یالیش ده‌ست ده‌کات به لینکدانه‌وه و به‌یان و راچه‌ی سیفه‌ته‌کانی ئه‌و دوسته، چونکه ئه‌و یاره ئیمه له تواناما‌ندا نیه خودی خوی ته‌ماشاكه‌ین، ده‌بیت خه‌ریکی شه‌ر حی نایه‌ته‌کانی جوانی ئه‌و بین کی توانيویه‌تی سه‌یری (بروژ- خور) بکات، به‌لام هه‌ردهم گورانیمان بو نورو تیشك و گرو مۆم و ړوناکی و گه‌رمیه‌کانی و توهوه. بؤیه (زاتی خودا که هه‌یه و حاشای لی ناکریت) ده‌بیت له ریی ویناکردنی سیفاته‌کانی و ده‌رکه‌وتنه‌وهی نوری، ئیمه خه‌ریکی عاشقیتی بین، دهنا بو خوی له کوئ ئه‌مینین تا به‌رگه‌ی یه‌ک زه‌ره‌ی ئه‌و نوره بگرین.

ئاخر ئیمه بهم تؤزه حالت دله‌وه وا بووینه طور، بؤیه ده‌بیت هه‌میشه (له‌بریگه‌ی عه‌کس‌وه نه‌ک خوی) ئیمه خه‌ریکی عرفان بین.

۳- عه‌کس ته‌جه‌للای مه‌شعلمی رووی دوست

شه‌وق مهدو چون شهم نه فانوس پووس

دەركەوتەي نورى درەخشانى ropy دار، لە فانۇسى پىنىستما شەوق ئەدات بەھۆينەي

شەم.

تەجەللا: دەركەوتە و جىن گىرتى نورى خودايە لە دلى عارفاندا، دەركەوتەي
تىشكى نورى نيلاھى لاي عارفانى باك دلن دواي تەي كردىنى رېنگەكان و گەيشتن بە
فەنایە. شەوق: وورۇزانى دلن لە كاتى ناو ھينانى دلبەردا، شەوق لە دلى دلداردا وەك
فتىلەيە لە چرادا و عەشقىش وەكۇ رۇنە لە ناگردا، ناگرى خوايە لە دل بەر دەبىت
وختووردىكانى بەندە دەسۋەتىنى. (مېھمەنگى سۈپەنلىق ل ۲۰۰۵)

تەواوى پىستم بۇودتە چراو فانۇس وەك چۈن گونى گېلى لە ناو چرا و فانۇسدا
تىيا شەوق بەدانەو بەھە جۆرە شەوق و نورى چراخانى ropy دار لە تەواوى پىستما
شەوق دەدانەو، كەواتە بۇومەتە فانۇسى شەوقى يار، نەمەش وەك وتمان كاتىكە
تەواوى بەدەن و ئازىز مەشغۇلى زىك دەبىت. ئىت تەواوى جىڭە و مەنزاھەكان پېزىش
نور دەبن، تا ئەو ئاستەي لە ناوهەنە دەكەت و پىست هىچى ترنىيە جىڭە لە
شۇوشەي چرائ ئەم مۇم و مەشىعە لىستانە، نەمەش (سلطان الاذكار) ۵.

٤- تەمامى ئە عظام جە ropy پەردى بېس

مەشغۇلەن وە ژىك نىسپاتى يادؤس

ئەم شىعرەش دەتوانى بىچىتە مەيدانى بۇردانى كىتىبەكەي كاك لەتىف ھەلمەتەو،
ئىمە خويىنەر سەرپىشك دەكەين لە ھەلگۈزىنى تەرى عرفان لە وورده زنە و كانىلەكانى
بەيتەكانى مەولەويدا.

٥- تۆرى تەن شۆلەي جەزبەي حەقىقەت

وە گەردى سورمەي دىدەي مەعرىفەت

مامۇستا حەكىم بەم جۆرە راڭەي ئەم بەيتەي كردووە.

بەگەردو تۆزى كلى چاوى مەعرىفەت تۆرى بەدەن تىشكى جەزبەي حەقىقەتى
وە خۆگەرتووە، ئىمە پىشترىش ووتمان لە پىئناو (فردىي مانا لاي مەولەوي) ستراتىزى
گەورە بۇونى مەولەوي، شىكار بۇ راڭەكانى سەروردانى تر دەكەين يان راڭەي جىباو زۆر

جار دژ له ٻاڻه کانی ٺهوان ده خهينه ٻوو، بي ٺهوهی مه به ستمان بیت هيج کام
له ٻاڻه کان ٻڌدکه ینه وه. بو به راوردو جيماوازى ٻاڻه کان بِروانه {مهولهوي حكم ١٦٨٠ یان ديواني
مهولهوي له جاب داسوري سردم ٦٢٠٠٤٨} من لام وايه (توري تهن)ه واته (طورى تهن)
ٻاڻه کهش واي لئن ديت

طورى تهن (لاشه و به دنی مهولهوي) به پزيشکي جه زبهي حهقيقه سوتان و
بوونه گه ردی سورمهی دیدهی مه عريفهت، يان شولهی جه زبهه تهنی هه لگه راندم به
سورمه، يان پزيشکي له جازبهي حهقيقهت کشاو طورى تهن يان تهنی طورى سوتان و
كرديه گه رد و سورمه و كلی دیدهی مه عريفهت (بو ٻوشن کردنوهوي دیده و گل
نه کردن) يانی له ٻاستيدا و له ٻوی عرفانهوه به زو خال کردنی طور درسی به لگه
ته جه للايهك و شوله يه کي خودايي بوو.. بو ٺهوهی بيکاته کلی ٺه و چاواني که تواني
بييني ٻاسته قينه يان نيء و باوهر به بوونی خودايه کي جوان هه است پئي ناکهن. له
موساوه طورمان کرده سورمه بو ٻشتني چاوتان تا چاك ببینن.

له ٺه ده بياتي عرفانيدا طور بريتیه له ٺه فسي خو و ده بي بسووتينريت و خود
نه مين و جي چوں کات بو ده رکه وتنی يار. که نيم هه یت و که هم نيت و هه مهو
گووته کانی لهم جوړه له ئيمامي عهلي و بهر له ويش لهم ده رسهوه له دايرک بوون. به یتي
دو اتر به لگه سه ماندن ددداته دهست.

٦- تاخاس عهقيده ٺه حوال نه کوں بو

نه وا قورسي نوور ئي خلاسم کول بو

تا زور چاك عهقيدهو باوهر (ٺه حوال)ي له کوں بي، نه ودک گوئي نووری ودک
خورى ئي خلاسم کول بي، کول يان کوں: دهسته پاچه و داماو.

طور: ٺه فسي خوته، ٺه و چيایه يه که موسا تيابدا ده رکه و داواي بييني خوداي

کرد {فرهمنگي سڀاني. ج ٢٢٩}

يانی طورى تهن دوسووتينم و ده يکه مه پهند بو کوئي عهقيدهم. بو ٺه وه
هه ميشه بيري ئي خلاسم بیت ئي خلاصم و کول و کوں و کز نه بي.

واته چون طور ته‌نى خوی سوتان و عه‌قىده‌ى (دلتىاپى لە نورو تەجەللاو جوانى) اى خودا، بۇو بە بارى كۆلى و هەرددم لە بىنەزەرى (طور) دا ئىمە لە عه‌قىده‌ى (نه‌حوال) كە دەركەوتى خودايە تى دەگەين. نەم دەرسە لە قورنانەوه و درگىراوه

{ وَنَادَيْنَا مِنْ حَابِ الظُّرُورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّتْنَا لَهُبَّا }

يَا يَنِى إِسْرَائِيلَ فَذَلِكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَأَعْدَنَاكُمْ حَابِ الظُّرُورِ الْأَيْمَنِ وَنَرَنَّا عَلَيْكُمُ الْمَنْ وَالسُّلْوَى }

فَلَمَّا فَطَنَ مُوسَى الْأَجْلَ وَسَارَ بِاهْلِهِ آتَى مِنْ حَابِ الظُّرُورِ نَارًا قَالَ يَا أَهْلَهُ امْتَحِنُوا إِنِّي آتَيْتُ نَارًا لَعَلَّيْ أَتَيْكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ أَوْ خَذْوَةً مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تُضَطَّلُونَ }

{ وَمَا كُنَّا بِحَابِ الظُّرُورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِيرَ قَوْمًا مَا أَنَّهُمْ مِنْ ثَدِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكِرُونَ }

منيش (مهوله‌وي) بۇ ئەوهى گۈي چىرو پېرى وەك خۇرى ئىخلاسم ھەرددم بە گۈرو نور بىت (طورى ته‌نى خۆمم) بەشۇلە و پزىسىكى حەقيقت سوتان گەرددەكى (سوتماكەكەى) نەكەمە نىئۇ دىدەي مەعرىيفەتمەوه. زۇر جوانە گەر مەرە ھىنەدى طورىش گەورە بىت گېر لە خوی بەردات و لاشە بکاتە خاشاك و ړوچ بکاتە فانوس. لە وون بۇونى ھوش و سووتانى تەمندا نەودىت لە ناپەيداپى تۆدا نەو پەيدا دەبىت.

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَمَةً رَبِّهِ قَالَ رَبِّ أَرْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَنَّلِ فَإِنِّي أَسْتَقْرُ مَكَانَهُ فَسُوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَحَلَّ رَبِّ الْجَنَّلِ جَعَلَهُ ذَكْرًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سَبِّحَانَكَ تُبَتِّ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ.

۷- رۆپىنى راپ راس وەرمەدە جە دەس

مەبۇ وە باعيس توغىيانى ھەوەس

دەشتىنى رىڭكاي راپ لە دەست بەرمەدە، چونكە دەبىتە ھۆى بەرەلەي ھەوەس. توغىيان: سنور بەزاندىن و لەپادە دەرچوون، ئىمە (بەرەلەمان) دانا. كوردەوارى ئەمە ووتتووه: راستى رەفتى، چەفتى كەفتى.

۸- يەك پەنگى مايهى پەستگارى يەن

ساقى وە جامى دەردم كارى يەن

یه کردنگی (پراستی و دروستی و له باری مایه‌ی پزگاریه، ساقی به جامیکه‌وه بی، دردم کاری يه، يه کردنگ، خواپه‌رسن). که‌سینکه که به (پای پاس) دا برپوات.

۹- دهمی قبول که، زمیعی ناله

بهن دهمی که‌م بؤ ناله‌م جه ناله‌م

ساتن بی هیزی ناله‌ی منیش قبول که، با دهمی لای خه‌لکی ناله‌م که‌م بی.

له به‌رددم ساقیدا: مهست و مهینوشی حه‌قیقی دهیت زامی به‌کارو دردی بی
درمان و ناله‌ی زورو به هیزی هه‌بیت (فراوانی عیبادت) ناشی (ناله و دهرد که‌م بن)
و داوای (جام) یش بکریت.

دهمه‌وه له ری قه‌ناعه‌ت پی کردنی خومه‌وه که‌من دریزدادپی بکه‌م له به‌یتی
پیشوودا دهقه‌رمی (دهردم کاری يه و ساقی جامیک بینه)، به‌لام لیره‌دا له‌پی جوانی
یه‌وه (پاکانه دهکات بؤ که‌منی نالاندنسی و ده‌لئ چاوبوشه بکه و له بی هیزی ناله‌م چی
دهبی عاله‌م دهمی ناله‌ی منی لی نهیان که‌م بیت) له پراستی دا نه‌م دوو به‌یته که‌من
ناته‌با له‌ل یه‌کا دینه پیش چاو. زمیعی ناله، که به‌لای ساقیه‌وه گوناهه، مهوله‌وه
دوای به‌خشنین دهکات و ده‌لئ: نه‌و ناله‌م که بی هیزه، قبولکه و باده‌م به‌ری. که‌م بؤ:
که‌م به واتای وازی لی بینه و لی گه‌ریش دیت.

هه‌رودها له کتیبه‌که‌ی ماموستا حه‌کیم و هه‌م له دیوانه له‌چاپ دراوه‌که‌ی
سه‌رده‌میشا (ناله‌م به تاله‌م) نووسراوه.

جا نازانم هه‌له‌ی چاپه یان نا، خوگه‌ر (تاله) بیت، نه‌وه زمیعی تاله دهیتیه بی
شانسی، بی شانی‌سیه‌که‌ش له ودایه که به‌دردی کاری‌شده ناله‌ی که‌مه گه‌ر شانس و
به‌ختی هه‌بوایه نه‌وه له نیو عاله‌ما ناله‌ی که‌م نه ده‌بwoo، و به‌شی سه‌ندنی جام ناله‌ی
ده‌بwoo. چوون خودی مهوله‌وه خوی دهستووری و درگرتن و نوشین باده‌ی به مه‌رجی
ناله دارشتووه. یانی جوشان پیوه‌ره بؤ نوشان:

بجوشو هه‌رکه‌س به فه‌د ناله‌ی ویش

بنوشو هه‌رکه‌س وه پیاله‌ی ویش

۱- تؤی دهروون وه نیش زامانی خهتمر

کهيله ن جههونا و مهوجش وست نه سهر

ناخی دهروون به چزووی زامه کاریه کانم پربووه له خوینا و خوی اه وه له
شهپول.

۲- هاژه وست وه سهر گشت کونه زامان

کوليانيو جه نو سه رکه رد نه دامان

هاژه کرد به سهر هه موو کونه زامه کانم و کولانه وه له نوئ و خوین له داوینه وه
سه ری کرد.

۳- کزیان و چزیان قرچهش دا نه جه رگ

قهله زهی زو خا و ره نگین که ردش به رگ

کزانه وه و چزانه وه زامه کان و قرچه يان دا له جه رگم (سوئ بونه وه) له قهله زهی
زو خا و به رگی به رمی ره نگین کرد.

۴- وشتهره ن نازیز مه رگ جهی ژيانه

هه رساتئ سه د ره نگ مه گری به هانه

نازیز، مه رگم له م ژيانه خوشتره، تو که هه رساتئ سه د ره نگ (جور) په لپ و
بيانووم لی ده گری.

۵- جوی زو خ جاري يه ن شه و جه زامان

تمه ره ن وه نه سرین روان دامان

شهوانه جوگه لهی زو خا و له زامه کانم هه لگیر او و خوره دی، ره زانه ش داوینم
به نه سرین تمه ره.

۶- نازیز ساوه‌سنه ناخن نهفه‌سنه

چکه‌ی زووختی جه‌رگ، هه‌رسی چه‌م وده‌سنه

نازیز ددسا نیتر به‌سنه و دوا هه‌ناسه‌مه، که‌واته نیتر جوگه‌له‌ی به‌خوری زوختاو
نامینن و له چکه‌ش ددکه‌وئ و نیتر چکه‌و تکه‌ی زوختی جه‌رگ و فرمیسکی چاو کوتا
دهبن، نهم شیعرد ساده‌یه و گیردو کیشه‌ی راشه‌ی نیه و زوریش هونه‌ری نیه، بؤیه که‌م
له سه‌ری دواین، ود راشه‌که‌شمان له کتیبه‌که‌ی ماموستا حه‌کیمه‌وه ودرگرت. {مه‌رله‌ی حکیم

۱۱۷

۱- ته‌سکینی دله‌ی پر جه‌خاره‌که‌م

ددرمانی زامان بی قه‌راره‌که‌م

نارامی به خشی دله‌ی پرمه‌ینه و که‌سهرم، ددرمانی زامانی نه‌سره‌وتهم، دلی
پرمه‌ینه و جه‌خاری (مرید) ته‌نیا سوکنایی و نارامی به بایه‌خی (مرشدکه‌یه‌وه)
به‌ستراوه، ئەم شیعره له‌دیوانه‌که‌دا نیه، ئىمە لە کتىبەکەی مامؤستا حەکیم
گواستمانه‌وه، كە دیاره وەلامی نامەی دۆستىكە، ئەودى مامؤستا حەکیم له‌سەر ئەم
شیعره‌ی ووتوروه نەودندىيە كە:

ئایه‌توللاز محمد مەردۇخى كوردىستانى له‌وەلامى د. سەعید خانى كوردىستانى كە
كتىبى (نزانى) بە‌دياري بۇ ئایه‌توللاز ناردوده، شیعرىتىكى نوسىيود، بە‌و جۆرە كە
مامؤستا حەکیم دیاري گردوه كوت و مت شیعرەکەی مەولەويە، ئەودندىيىشى كە لەم
شیعرەدا نیه، هەر بە‌يتى مەولەويەن كە لە دیوانه‌کەدا ھەن، مامؤستا حەکیم زۆر جوان
بە‌يەكىداگرتۇون {سولبىي حكيم لـ ٤٨١-١٧١}. ھەندى شوينى ئەم شیعرە لای كاك حەکیم
زۆر لە شیعرىتىكى ناو دیوانه‌کە دەچىت كە بە (ددرمان زامان دەرددەکەی كارىم) دەست
پى دەگات، جەنابىي مدرس نوسىيويە مەولەوي ئەم غەزەلە بۇ دۆستىكى نوسىيود كە
دياري يەكى بۇ ناردىيۇو، دورىش نیه ئەو دۆستە شىخى تەويىلە بۇوبىي. {دیوان ۲۳۹}.

ئەودى كە مايەي سەرسۈرمان و سەيرە نەودىيە كەچۇن مېزۇنوسىك و زانايەكى
ناسراوى وەك (ئایه‌توللاز محمد مەردۇخى) بە زمانى خۇى دەلىت و دەنسى: ئەم
شیعرەم له وەلامى دیاري ناردىنە‌کەي د. سعید خاندا نوسىيودو لە مېزۇدەکەي دا بىلەسى
دەگاتەوه. {تارىخ سەردوخ جلد دوم چاپ سوم لـ ١٩١٧} كە بە‌لای منه‌وه هەر ئەم ناپاکىيە بەم
شیعرە مەولەوي تەواوى بە‌رهەمە كە دەخاتە خانەي گومانه‌وه.

۲- نامەكەت كىاست وەلای من ياوا

پەيا پەي نە رۇوى دوو دىدەم ساوا

نامه‌کهی که نار دبووت پیم گهی و تاو تاو نه‌منایه بان چاو و چاوم پیس
هله‌نه‌نو.

۲- دهروننت وه کول جوش ناومردہ بی

کزهی دووری ویت نیزهار که رده بی

دهروننت به کول تاوی سهندبوو گزهی دووری خوتت به یان گردبوو.

۴. دیو ناته‌وه دمرد کوره‌ی دهروننم

کولناته‌وه زام دله‌ی پر هونم

دهردی کوره‌ی دهروننت دیواندو زامه‌کانی دله‌ی پر خوینمت کولانده‌وه.

دیونا، تیکدانی و دارتی ژنه‌نینی هیلانه‌ی زینده‌ودرانی وهک زهرده‌واله و سور
پیاز..... هتد، به مه‌بهستی و روژاندنیان.

مهوله‌وی زور جوان نهم دیاردده‌ی (چه‌قاوه سویی یه منالانی) هیناوه‌ته ناو وینه‌ی
شیعریه‌وه، دهروون: کوره‌و هیلانه، زهرده‌واله: دهرد.

۵- نمازی ساتی راحه‌ت بیون پهی ویم

دهک بی به‌لابی چیش مه‌که‌ری پیم

نایه‌لی ساتی بوخوم نارام به، نه‌ی بی به‌لابی چیم پی دهکه‌ی، دوو به‌یتی زور
جوان و ناسکی شیعره‌که‌ن.

له رواله‌تدا نهم به‌یته ناته‌بایی دهکات له گهله سه‌ره‌تای شیعره‌که، به‌لام له زمانی
پر له ره‌مزو دزی نیو عرفان که له گهله رواله‌تدا هه‌یه نه‌وه‌یه که واژه‌گهله سلبی لای
نیمه (له‌خولگه‌ی واتای احابیدا ده‌سورین) بویه دهرد، زام، راحه‌ت نه‌بیون که له
نه‌نجامی (نامه و هه‌دیهی) پیردا رویان داوه، له راستیدا مه‌ره‌هم و ده‌مانن، چونکه له
لای یاره‌وه هاتوون. وه نهم ده‌مانه کاریگه‌ر تر ده‌بی تا قورس و سه‌خت دار بیت.

۶- من خو کەم زوحاو هیجرانم ودردهن

ئەمچار كزەى تۇ يج تەمامم كەردهن

من خو کەم زوحاوی دوركەوتنهوەم خواردووە، وانەجا كزەى تۆيىش تەواوم دەكتات (گىيانم دەچىن) نەم بەيته، (تەعلىقە لە خۆيدا) وەك بلىنى من خۆم تائىستە زوحاوی دور كەوتنهوەم نەچەشتىن تا كزەى دورى تۆيىشى بىننە سەر، گەر تائىستا زوحاوی هىجري خۆم تەواوى نەكىد بەم (نەيكوشىتم) نەوا نەو كزەيەى كە تۇ دەرت بېرىۋە لەدورى كارى خۆى دەكتات و دەمكۈزى.

وەك وتمان ئايەتوللا مەردۇخ دەقاودەقى نەم شىعرەوە ھەندىيەكى ترى لە دىوانەكە ھىنناوەو شىعرييکى (۱۶) بەيتنى لى دروست كردوە و بەناوى خۆيەوە ئاراستەي د. سەعىدى كوردىستانى كردوە، تەنبا دوو سى بەيتنى كە نەوانىش زۆر باو و بىسـتاون.

ئىمە بۇ ئاسانى بەراوردى خويىنەر شىعرەكە لاي (ئايەتوللا) دەگوازىنەوە

ئارامى دلەى پې جەخارەكەم

دەرمانى دەرروون پې نازارەكەم

نامەو (نزانىت) وەلای من ياوا

بۇ سام و نەررووی دو دىدەم ساوا

ياوا وەسەرددەم كوشىتكەي تىرت

مەلەمدا نەزام خەستەي زنجىرت

ياساي دلدارىت بەجى ئاودەن

بوجىك نەوازىت پاوه جى كەردهن

وېرى گۈل شىرين شەكەر وېزەكەت

وازەى گۈل قەشەنگ عەبىر بىزەكەت

نه دلئ صهد دل فریفتهش مه بؤ

هه زاری وه ک من شیفتهش مه بؤ

کولئ دله که ت جوش نا و هر ده بی

کزه دوري يه که ت قسه که رده بی

من خو که م زو خاو چه پگه ردم و هر ده

نه م جار هه م کزه سامان ش که رده

دیوناتو دوهی کورهی ده رونم

کولناتو زامان دلهی پر هوونم

من جه دوری تو دلم پر ده رده

ویره په زاره م جه هه رد و هه رده

.....

هه رسا دیم و هچه م تو هال بالات

کاره بام یاوا و هلاں نالات

دیسان دیمه وه گونا زه رده که ت

بو سام دو و دانه قه تران و هر ده که ت

نانه پوژ جه ژن شادو مانيمه ن

نانه نو و ههار زينده گانيمه ن

و هرنه نیسه من هونی دل و هر ده

گیانم سه نگینبار تهن خه زان که رده

جه رگم ود مه و دای ژانا بیه ن پیش

بی درو نازیز (نژانیم) پهی چیش

من ودیاد تؤ هه میشه شادم

ساراو سه ر زدوی مهیذ ودیادم.

{تاریخ مردودخ جلد ۲ ۱۸-۱۹}

شیعری چواردهم

۱- ته لاکه‌ی جه‌مین قال بؤته‌ی عهشق

پهی ستاده‌گی نه‌سیری سه‌رمه‌شق

ئالتونی روخسار که تواده‌ی بؤته‌ی عهشقه، بؤ پی داگری و به‌ردہ‌وامی له دیلى،
سه رمه‌شقه.

يان، ئالتونی روخسار که قال بwoo، و نه‌زمونون دیده‌ی له عهشق، بؤ به‌ردہ‌وامی
دیل بون سه‌رمه‌شقه. (ته لاکه‌ی جه‌مین) روخساری زردی قال بwoo له عهشق، که
رهنگی زهدی نیشانه‌ی به‌ردہ‌وامی و پی داگری و سه‌رمه‌شقی دیلى يه.

که‌سى که ئیستیقامه‌تی هه‌یه و له نه‌زمونونی عهشق‌قا قاله و زه‌جرو مهینه‌تەکانى
نه‌هو رېنگه‌یه روخساریان زهدکردو، (زهدو زایفی) دوو نیشانه‌ی گرنگن بؤ ناسینه‌وهی
(عاشق- دیل) که له پیتاناوی عهشقدا روخسار زهد دین، وه نرخى نه‌هو زهدی پووی
عاشقه، مهوله‌وی به ئالتون ناوی دهبات واته نه‌هو ئالتونه‌ی روخساری من که له نه‌نجامى
به‌ردہ‌وامیم له عهشق‌قا سه‌رمه‌شقی دیلیم دروست بوده.

رافه‌ی نهم شیعره لای کاك حه‌کیم زور جیایه له رافه‌که‌ی نیمه بپوانه {مولدوي
حکیم ۱۷۲}، وه ئیمه‌ی کلۇن زور ماندووی رافه‌ی نهم شیعره بوبوين.

۲- که‌ردەن وھ مەفرەق بوقى سەفرای دەرد

خەریدارەکەم مەيلیش کەردەن سەرد

بوقى سەفرای (زهدداو، تالاۋ) دەرد، نه‌هو ئالتونی روخسارەی کردم به مە فرەق و
بەو ھۆيەوە كېيارەكەم له كېينم مەيلى سارد بوبويەوە.

مە فرەق- مە فرەغ / كانزايدەکى تىكەلە له مەس و قەلايى.

مامۆستا حه‌کیم بهم جۆرە رافه‌ی نهم بەيتەی كردو (شەيپورى زهدداوی دەردی
کرد به دوو كەرتەوە) که دياز زور دورە له مەبەستى مەوله‌وی، به بپواي نیمه ئىشكالى
گرامەرى ھەندى وينه و دارشتنيان نه پىكانى رافه‌ی لى كەوتەوە.

مهوله‌وی دهلى: شهیپوری زهرداوی دهدزی من، که هینده پیم نالاندوه و زهرداوم
هیناودته‌وه، رهنگى (ئالتونى) پوخسارى گۈرپۈم (ئالتونه‌کەی قەلپ كردىم و لە
عەيارەكەی دابەزاندوه) يان واى لى كردوه زياتر بە مەفرەق (مس - قەلائى) دەنۋىنى،
بۇيە كېيارەكەم مەعشوقەكەم مەيلى لە كېپىنى نىيە و سارده لىتى. عاشقان بە دەم
دەرددوه نابى نالەيان ھەبىت. نالە لىرەدا بۇنى خراپى و درگرتۇوه و بۇ ئالتونه‌کە و
زەدرى ھەبۈوه.

يانى (نيخلاصم بە تەزويىر دىتە پېش چاوا.. نىشانە و بەلگەي عاشقىم كە
پوخسارى وەك ئالتۇون زەرددە. لە ئەنجامى سەفراي دەرددوه رەش بوبه. يانى رەنگى تىك
چۈوه. يانى نەدەببۇو رەنگى چۈون ئالتۇون زەردم بە زووخاوى نالە و سەفراي دەرد
بېشىواندایه.

لە ھەردوو ويئەكەدا خواستن ھەيە (تەلڭەي جەمین - بوقى سەفرا) لە ئەنجامى
شهیپورى نالە نالى بەزوخاودوه ئالتۇن بودتە مەفرەق. كە ئەمەش دىۋىتى ترى
ستاتىكايه.. كە نالە و زوخاوى ئەم توانيویەتى كار لە ئالتۇن بکات و رەنگى بگۈرۈت. كە
ديارە لاي زېرناس ئالتۇون و قە لايى دووكانزاي حبىان و نابىنە يەك.

نزيكەي (٥٥٠) سالىكىش پېش مەولەوی سان سەھاكى بەرزنجى (سلتانى ساق) ئەم
مەبەستەي دەربىريووه:

سېم نە جاي تەلا سېم نە جاي تەلا

سەرەف نەگرتەن سېم نە جاي تەلا

تەلا نە جاي سېم نەدانغان سەلا

دور نە جاي سەددەف نەمېرۇ ھەلا

شور نە جاي بلوور نەدانش جەلا

سەنگىش نەمە وۇ وە قول و قەلا

{مېزروى وىزىء ب ۱۶۳ لىج}

۳- سه ر تهرکیب کهی مه جرای مهرو مهیل

سهوادش لادو شه و نه جهسته کهيل

سهر پیکهاتووه سندوقچه‌ی میهرو مهیل و خوش‌ویستی تاریکی دریزی شه‌و لادات
له سهر چهسته‌ی پهست و ماندو.

تهرکیب: پیکهاتوو.. مهچرا؛ جوپبار- جوگه- صندوقچه‌ی دارین.

سہواد الیل، دریٹری شہوی تار.

کہیں، پر، پہست۔

سهرم سندوشه پر له مهرو و مهلا و خوشه ويستي. به لام شهوي تاريک و نوته کي دريئز دايپوشيوه، دهبيت شهوي دريئز رهشايي و تاريکي لا بات له سهر جهسته‌ي. يان دهشى مهر واتاى (موحيبة‌ت)ي نه بشن به لکو هه‌مان خورى پيش زهددهشت بشن که‌ناوي يه‌گي له خوداکانه.

مهوله‌وی بلئ خوریک له سه‌رمایه و ده‌بئ پهشایی شه‌وی دریز له سه‌ر جه‌سته
لابات، هه‌موو ده‌ركه‌وتني نورو خورو پوناکيه کان واته پاو نانی شه و تاريکي يه‌كان.
نور ئاشكرايیه و.. تاريکي جه‌هل و نه‌زانی و وون بیونه يان ده‌شى سه‌ر، سه‌رى لاشه
نه‌بیت و سه‌رى هه‌ر شتیکى تر كه له ناوايدا شت هه‌بیت و به‌و سه‌ره دا پوشراپیت، بۇ
گه‌يشتن به شته‌كه‌ي ناوی ده‌بیت سه‌ر لا به‌ین نه‌مه‌ش ده‌بیت‌ه قوربايی دان به‌سه‌ر بۇ
ده‌ركه‌وتنه‌كانی جه‌وهه‌ر.

۴- تا نهشہ رفی ردنگ سکھی زهر بی جهود

جهت، می‌وارید سه‌دهف کاسه‌ی سه‌دور

تا سکه‌ی نه شهره‌ی ره‌نگی زه‌ر به بی‌سته‌م، له گه‌ل مرواری سه‌ده‌فی نیو کاسه‌ی سه‌برم دهرگه‌ون.

وشه کاتی پهشی شه و له سهه لاسهه سندوهه په له مهرو مهیل په دویه وه نه وه
 (سکهه زیری نه شرهه و مرواری و سهه ددفی جامی نارامی) به ناسان ددردگاهون.

به‌لام نه‌گهر (زه‌ری جه‌ور) بخوینریته‌ود، واته (بؤلیک جه‌ورو جه‌فای خوارد بی‌)
یانی (پارده‌ی کون) نه‌وکات هم (نه‌شدوفی و هم سکه‌ی زدر) ده‌بنه دوو پولی به
سه‌رچوو به دهست جه‌ورو جه‌فاؤه.

گهر کاسه‌ی سه‌ور (ثه‌ور) بخوینریته‌ود، نه‌ود ده‌بنیت‌هی هیشوده نه‌ستیره‌ی په‌روین
یان ثورديا، نه‌وکاتیش ده‌بنیت‌هی دوودم بورجی فله‌ک ود له‌گه‌لن (مهر و خورشیدی به‌یتی
سن‌یه‌م) گونجان دروست ده‌بنیت ماناکه‌شی ده‌بنیت‌هی سه‌رتیکی پرله خورو مرواري و
سه‌ددف و ثورديبا.

۵. وخت عه‌رzi حوسن نازیزی دلپیش

لیم قبول که‌رۆ جه باتی پیشکیش

له کاتی نمایشی جوانی دا نازیزی دله‌ی بریندارم، له باتی پیشکه‌ش لیم قبول
کات.

۶. مه‌علوومه‌ن زه‌ری ناره‌وای شاربۆ

ناقبول ته‌بیع نه‌هلى بازار بۆ

دیاره پارده‌یه که له شاردا نه‌روات و لای نه‌هلى بازار په‌سنه‌ند نه‌بی.

۷. که‌س جه‌خاص و عام نمه گنوش نه و‌ند

جه هه‌ر دیارئ مه‌یق و ده‌ریشخه‌ند

هیچ که‌س ری تئ ناکه‌ویت و لئی ناکه‌ویت (ودری ناگرئ) وه له هه‌موو لایه‌که‌وه
مايه‌ی خه‌نین و گالته‌ی پی‌ کردنه.

ده‌سمایه يه‌ک که قه‌لب بیت و نه‌روات، بۆ کربنی شتی دانسقه و نایاب، بیت‌هه رwoo،
مشته‌ريان و نه‌هلى بازار گالته‌ی پی‌ ده‌که‌ه.

۸. به‌ل جه‌و که‌مینه‌م جه زال یوسف

په‌ی قه‌لبی مايه‌م کیشۇ ته‌ئه‌سوف

به لکو له و زدلیل و پهربوت و پیره کنه فته بم که یوسف، بُـ کـم ئـه رـزـشـی و هـیـچـی
ماـیـهـمـ نـیـگـهـ رـانـ بـیـتـ (داـخـ هـلـکـیـشـ) يـانـ خـوـمـ بهـ دـاـخـ بـمـ بـوـ دـهـسـمـایـهـ کـهـمـ. کـهـمـینـهـ: کـهـمـ
نـرـخـ، زـدـلـیـلـ، بـیـ مـایـهـ.

زال: پـیـروـ پـهـکـهـوـتـهـ، تـهـوـاوـیـ موـوـیـ بـهـدـهـنـ سـپـیـ {فرـنـگـ عـمـیدـ جـلـدـ ۱۰۸۹}.

۹. وـهـسـ نـیـ یـهـنـ نـهـجـهـ مـعـ بـهـزـمـهـ کـهـیـ یـارـانـ

ماـجـانـ ئـیـدـیـجـ بـوـونـ جـهـخـهـ رـیدـارـانـ

بـهـسـ نـیـهـ لـهـنـیـوـ کـوـرـوـ بـهـزـمـ وـ مـهـزـاتـیـ یـارـانـداـ دـهـلـیـنـ ئـهـمـیـشـ بـوـ بـهـ کـرـیـارـ. وـاـتـهـ لـهـ وـ
سـهـرـانـهـداـ سـهـرـیـ منـیـشـ لـهـ کـرـیـارـانـداـ دـهـزـمـیـرـنـ.

بـوـونـ رـهـنـگـ (یـوـونـ) بـیـتـ وـاـتـهـ یـهـکـیـکـ، یـانـیـ دـهـلـیـنـ ئـهـمـیـشـ یـهـکـیـکـهـ لـهـ کـرـیـارـهـکـانـ
کـوـتـایـیـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ (لـهـ مـهـزـاتـیـ کـرـیـنـ وـ فـرـوـشـتـنـیـ یـوـسـفـ) ئـیـلـهـامـیـ وـهـرـگـرـتـوـوـهـ، کـهـ
زـوـرـیـکـ بـیـ گـوـیـدـانـهـ دـهـسـمـایـهـ یـانـ لـهـ عـهـشـقـ وـ نـیـخـلـاـصـیـدـاـ چـوـونـهـ مـهـزـاتـهـ کـهـوـهـ، لـهـ
پـیرـهـزـنـیـکـیـ مـایـهـ بـوـوـچـهـوـهـ تـاـ زـلـیـخـاـیـ سـهـرـ مـایـهـدارـ، بـُـ مـهـولـهـوـیـ (چـیـرـؤـکـیـ مـهـزـاتـیـ
یـوـسـفـ) کـرـدـوـهـتـهـ ئـیـلـهـامـیـ ئـهـمـ شـیـعـرـهـ.

حـوـسـنـیـ ئـازـیـزـ: جـوـانـیـ یـوـسـفـ کـهـ مـوـتـیـقـیـ یـارـیـ رـاسـتـهـ قـینـهـ وـ چـیـرـؤـکـیـ قـینـ وـ
عـهـشـقـهـ، مـهـولـهـوـیـ دـهـجـیـتـهـ مـهـزـاتـیـهـوـهـ.

وـهـ رـهـنـگـهـ مـهـولـهـوـیـ دـاـسـتـانـهـکـهـیـ لـایـ خـانـایـ خـوـینـدـبـیـتـهـوـهـ وـ کـارـیـ لـیـ کـرـدـبـیـتـ بـوـ
بـهـراـوـورـدـ، ئـهـوـ شـوـینـهـیـ دـاـسـتـانـهـکـهـیـ خـانـاـ دـهـگـواـزـیـنـهـوـهـ. خـانـاـ لـهـ یـوـسـفـ وـ زـلـیـخـادـاـ دـهـلـیـ:

یـوـسـفـ خـوـرـ ئـاسـاـ پـوـوـ کـهـرـدـ وـ بـازـارـ

مـونـادـیـ چـوـونـ رـهـعـدـ جـارـکـیـشاـ وـ شـارـ

واتـ مـالـیـکـ نـهـچـینـ مـهـتـاشـ ئـاـورـدـهـنـ

جـهـوـ مـهـتـاـ مـیـسـرـشـ ئـاـوـدـدانـ کـهـرـدـهـنـ

مـیـسـرـیـ نـهـژـادـانـ ئـهـعلاـ ئـیـفـتـیـخـارـ

ههريهك جهلاين بى به خهريدار
شنهفتم نه ددم يهك پيره زالى

سفتهي رووي دوران قهديمى حالت
سفيد گيسو بى هم عهسا نه ددست

ئه و هم به تەعجىل ئاما بى ود قهست
ناماو كلاつかهى رېسمان بەدەست

ئه و هم خهريدار رەعنای دىدە مەست
ئه و حەلقەي كلاف رېسمانى سفید

ئاودرد چەنى وىش پەى بەيع و خرىد
بدۇ وە بەھاى ئه و شىريين غولام

بەرۋ چەنى وىش تاواھى ئەييام
موات وە مالىك لوتفت بۇ چەنەيم

بەھام هەر ئىدەن يوسف بىھر پىيم
واتشان ئەزى زال بىنيشە خاموش

نەمەندەن چەنیت مايەي عەقل و ھۆش
واتەن ئەي ياران ئىنە شىت بىھن

وەرنە بەھايىن بەى تەور كى دىھن
واتش مزانوو كاسىدەن مەتام

بەل وە خهريدار يوسف مەحسوب بام
يوسف و زلىخا حكيم مەلا سالىح لـ ١٥٤ - ١٥٥ } بەراستى عىشق و ئىخلاص ئه و
پىرەزىنەي كرددە سومبىل و بە نەمرى هيىشتى يەوه.

پیشی "ج"

شیعری یه کدهم

۱ جه رگت لهت لهت بوجه واشهی چه پگه رد
خالوت جیاکه رد، یه کاربی توکه رد

جه رگت لهتلهت بنی چه رخی چه پگه ردی سه ر لی شیواو. ئهمه کار بووتکرد.

خالوت له من خیاکرده و. ای دیوان ل ۶۵۹ تیمه ده زانیل جیاوازی بله یازه کان تاراده تیکه لکردنی

به بونهی دوور که وتنه ودی ئه حمد بهگی کوماسیه وه و تراوه، که دوور خراوه وه و
بپردهشت وگه یلان { دیوان ل ۶۵۹ } تیمه ده زانیل جیاوازی بله یازه کان تاراده تیکه لکردنی
به رههم پوشته و جای جیاوازی ووشیه و دوستیه واژم. بیه یازنناس وساغ که ره وه
به ریزه کانی تر له و روده و رهنجی زوریان داوه و سفره و خوانیان بوق نیمه رازاندوه وه و

نیترنیمه ناماژه کان له وباره وه کم ده که ینه وه مه گه ر کاتی زور پیویست بنت.

رُوزیک برادریکی رُوشنبیرم ووتی کفره که مهوله ویت بیستووه؟ وتم

یانه للاکامه کفر ووتی: ئه وه که به خوا ده لیت ئی بهد کرده وه. له دلی خوما
نیستخفاریکم کردو به ئه و هیچم نه وت، چونکه به راستی به دنیا مهوله وی چاهل بwoo.

بوق نه و برادره و ئه وانه بش که ته کفیری ووشه ده که نیانی ئه م جا لاته شیعريانه

(به دکردارو به دره فتار و چه رخی چه پ و فه لک و دنیا و گه ردوونی ناله بارو... هند به

کوفر) ودر ده گرن. ئه مانه خودانین و سیفاتی خوداش نین. به لکو یاسا و پیسا و نه ریته

که ونیه کانن که زور جار به دلی نیمه نین. راسته هه مويان له ژیر فهرمانی خودان
به لام خودا نین. زهق ترین سوونه ن لم یاسایانه مفرگه. که هیچ کات به دلی مرؤوف

نه بوبوه و به دریزایی میز و مملانی کردووه. که واته بیز اریه کانی مرؤوف له و
سونه نانه يه. نه ک دوژمنایه تی کردنی خوا. که ئه م گرفتی به دخالی بونه خودی گرفتی

یاسا فله کیه کانه. { بروانه دل و چاول ۱۸۴-۱۸۳ }.

۲- دیده واده سهیل هونهی هوناوهن

دله وخت بهزم نوشای زوخاوند

نهی چاوکاتی ههستانی لافاوی خوینینه و نهی دل کاتی بهزمی نوشینی زوخاوه.

۳- وش پنهنگی بازدم سادهی بی رنهنگی

شادی باوهس بؤ وختهن دلتهنگی

خوش پنهنگی لیم گهري و دهی تو ودره بی رنهنگی، شادی بابهس بی و کاتیمهتی دل تنهنگی. مهوله‌وی له‌سهر له بهری نهم شیعره‌دا دیوی سلبی دوالیزمه‌کان وهرده‌گرتی و سه‌ریان دهخات.

۴- وشی وادهت شی وش نامای به‌خهیر

شهوفه وه تهوق بای تاکه‌ی ههوای سه‌بیر

خوشی وشادمانی کاتت به سه‌ر چوو. ماوهی مانه‌وهی لای منت تهواوخوش هاتی و به‌خیربچیت. شهوفه تؤیش به‌تهدق بیت تاکه‌ی به ته‌مای ههوای سه‌بیروسه‌فای. به بی تؤ شهوفه ببیته ته‌وقی ملم.

جهنابی مدرس نووسیویه‌تی شهوفه ته‌وق بچیته ملت. {دیوان ل ۱۵۹} گهرچی هیج مه‌رامیکی عرفانی له شیعره‌که‌دا نیه به‌لام له زاراوه‌ی عرفانی که‌لکی ودرگرتوه. بؤ گوزارشت له خوش‌هويستی و دوستایه‌تی نیوان خوی و خالو.

خوالیخوش بwoo نه‌رده‌لانی سه‌رباری مانووبوون به‌کاره‌که‌ی له ههندی شوین له شحور و ههستی مه‌عنه‌وی زاراوه‌کان دوور که‌وتوتوه‌وه. له پینا و به سورانی کردن‌که‌دا چیزی شیعره‌کانی کوشتووه. سه‌رباری وون بونی چهندین هونه‌ری رهوانبیزی که نه‌مه‌ش گرفت وسه‌ختیه‌کانی ودرگیرانی شیعره. بؤیه زورگرنگه ودرگیزی شیعر له شاعریک چهشهی شیعری به‌هیزتر بیت بؤ به‌راورد و روون کردن‌هودی مه‌بسته‌که ودرگیرانی نهم بسته لای سه‌روه‌ران پیره‌میرد و نه‌رده‌لانی ده‌گوازینه‌وه.

لای نه رد هد لانی:

خوّشی و ادعت چو و خوّش هاتی به خیر

شه و قه به په ن بی تا که هی نابی تیز

{دیوانی مهوله‌وی - سورانی محمد ناصیح نه رد هد لانی ل ۱۴۹}

سه رباری جیاوازی مانای تهوق و په ن و هه واي سهير به نابی تیز و نه مانی
جیناسی و وشه کان. هیزی مهعنی شیعره که ش وون بووه. هه واي سهير مهیل و
ثاره زووه کانه بؤ سهير و سهفا. سهير و سهفا لهم کاتانه دا کاری نه زان و بی عاره کانه. دنیا
برپوختیت له سهير و سهفا خویدایه. بیزه دی (تیز) نه و مانا سلبیه پر ناکات. چوون
ناسایی یه مرؤف له خوّشیه کان تیز نه بیت و عه بیبیکی تیا نیه به مه رجی کاتی خوی
بیت. بؤیه نیمه به گوپیت نه و وشه کلاسیکیه دیینی و عرفانیانه بؤ کوردی دیوه
نادیار و ستاییکیه که یان ده کوزین. به رای من له و هه سته وده پیره میزد و دک خویان نه و
وشانه داده نیته وه.

خوّشی به سه ر چو ویت خوات له گهان به خیر

شه و قه به تهوق بی تا که هی هه واي سهير

{دیوانی موله‌وی سورانی پیره میزد ل ۲۴} وه گرفتنی له تینه گه شتنی نه و دیزه شدا نیه
و خوی حازره بؤ تی گه شتنی سورانیه کان.

۵- مانیای مهینه سه ره و کوی ستم

مه دعوومی به رکوی سه ره و چیره خه م

ماندووی مهینه تی به ره ژووری ستم، له ناو چووی به ره رسی به رکو له سه ره
و خواری خه ما. لای مدرس (نه) ماندووبوی نیش و مهینه تی سه ره و ژووری دهد و
به لای رؤژگار، ههی له به ره و ژیری خه م و خه فهتا له پیشه وه سواربورو. (سه ره و کوی ×
سه ره و چیر به ره و ژوور به ره و خوار {دیوان ل ۱۶} لای نه رد هد لانیش سه ره و کوی به
پاشکو پیچه وانهی به رکو، پیشکو رافه کراوه. {دیوانی مهوله‌وی سورانی نه رد هد لانی ل ۱۴۹}

نیمه ههول نهدهین له بهر خهیالی سیزیپی شیعر دکهدا بو راشهی سه روهران بچین.
که سن بهره و ژوور به شاخینکا سه رکه ویت) مهوله وی به شاخی سته مدآ مهینه تی وه
بهر خوی داوه و بهره و ژوور سه ری دد خات و له و رینیه دا ماندووه. مهینه تی بهره و
ژوور کهی سته ماندووه کرد ووه. مهوله وی سیزیفانه مهینه تی ودک به رده که به کیوی
ناره حجه تیا وه پیش خوی داوه و له و سه رده خلور بونه وه به بهر دو خواری خه ما، که
هه ردو و باره که ناره حجه تی در دده خهن. گه رسیزیف ته نیا له بهره و ژوور دا تو ووشی
زه حمهت بوبیت نهوا مهوله وی له بهره و خواری شدا خوی له پیش بهر ده که و دیه.
پشکوی سواری له بهر ده ژوور کهدا زور تو وشی مهینه ت و سته مد بیت، به هه مان
جور بکه سوار تو وشی ناره حجه تی ده بیت و له هه ردو و حال داخه من که و تیه تی.
مهوله وی هه ردو و ناره حجه تی که نه زم وون کرد ووه. (خواستن و دز بک) هه ب.

۱-ج وخته‌ن دلهت جه شادی که‌بله‌ن

دەك لىلاۋىت بۇ يە وەقا و مەيىلەن

نه زانی ج کاتیکه؟ دلت ناوا پرا و پرو که یله له شادی، دهک لیلایت دایی و کویربیت. نه مه و دفا و مه یله. له فراقی دوستا، که هی و هختی شادیه؟ دلداری و دوستایه‌تی راسته‌قینه بربیته له شهرتی یهک گیانی.

۷- نهادهای سیاسی و اقتصادی

چه نی گهشت دهشت پای ردهشت سه رگه شته

ئەو (خالۇي كوماسى) چاوى بە سورمە و كلى خەمناكى رېستووه و لە جوانى و سەيرانى دەشتى لاي رەشت سەرگەشتە.

پیم باشه له ژیر پوشنایی نه و وزیفه‌یه که مهوله‌وی به ووشه‌ی ده‌سپیریت
کلیلی راشه بهینه دهست.

پهشت: شاریکه له شمالي نيران. مهلهنهندیکي گهشت و گوزاري دلپفین و شادي به خشه. گهشتیاران به مهبهستی خهم به بادان رپو له و ناوجه‌ی شماليه دهکهن و له بیردهری هونه‌رمه‌نداني ثهم سه‌ردنه‌هی ثئمه‌شدا چه‌ندین شيعر و گوراني له

سەرجوانى و يادمانى و تراوه. كەجي مەولەوي بىينىنى نەو مەلېنەدە دەخاتە بەر زومى
ناخ و داخ و غەمناكيەكانى خالۇي كوماسى. بەھەشتى جوانىيەكان دەبەستىتەوە بە ديد
و بارە دەرونىيەكانەوە. كاتى وەك سزادانىتكى رۆحى جوانىت بەخەنە بەردەم نەوە
ناشادى دەخاتە دلەوە. ماناي نەو جىن خۆشە دلن پىنى خۆشە هەر نەودىھەو مەولەوي
پىچەوانەكەي وەرگرتۇوە. خۇشتىرين جىن بە چاوى پېژراو بە سورمەي خەمناڭى
دەبىينىت

۸- ھام پاز ناخ و داخ نالە نەواي نەي

دل كەباب چەم جام خەم ساقى ھون مەي

ناخ و داخ ھاودەنگىھەتى، ھاوار و نالە ناوازى شەمالىيەتى {دىوان ل ۱۶۰}. دلىشى
كەباھە و چاوى پىكە و خەم ساقىيەتى و خۇينى خۇيىش مەيەتى.

۹- تۆ ئالۇدەي بەزم جەرگەي ھام فەردان

كمىف مەي، صوحبەت گروئى ھام دەردان

تۆ خۇگرتۇو بە بەزمى پابواردىنى ناو ھا و فەردان و لە گەن گروئى ھا و دەردىغانتا
پازو نياز دەكەيت و كەيىفت ھەيمە.

(صحبەت) دوورلە دۆخى عرفانىي واتاى (پىكەوەيى و فەريىس) دېت دىزى
(وەحدەت و تەننیايى) جىياوازى كردىنى حال و وەزىعى مەولەوي خۆى لە گەن خالۇي
كوماسى دا. نەو تەننیايە و خەمبار و دوركەوتە و بە ناخ و داخە و ناراھى. نەم لە ناو
بەزمى ياران و ھا و دەردانىدا خەرىيکى مەي نۆشى پاز و نياز و صوحبەتە. خالۇي
كوماسى تەننیايە تاسەر ئىسقان، لاي خالۇ (خۆى ساقى و خۆى دەرددەدار و خۆى مەجلس
و ھوون مەي) بەلام لاي مەولەوي: كەيىف - مەيمە. نەم بەيىتە لاي نەردىلانى دەسكارى
خراپ كراوه بە تايىبەت (ھام دەرد. بە. ھاوسەر)

تۆ لە ناو جەرگەي بەزمگەي ياران

كەيىفي مەي لە تەك گروئى ھاوسەران

سەربارى ناپەسايى قافىيەكە ساختمانى جوانى بەيتەكەش دا تەپپىوه، شوينى پېلە
بەرەكەتى (صوحبەت) وون بۇوه {دىوانى مەولەوى سۈزانى-نەردەلاتى ل ۱۵۱ لەچاب
دانەوەي ھەمان دىوان بە پىاجۇونەوەي گۇران عباس ل ۹۳} بەراستى من نازانم كاك گۇران ج
كارىكى كردووه و پىاجۇونەوەكە چۈن بۇوه؟

۱۰- نەو سەبۇون سفتەي پېداخ بىن پەرداخ

تۆ بۇئى شنۇئى باي ئىلاخ نە دە ماخ

ئەو سوتاوى پېداخى گەدى سەبۇنە و بىن كەيف وحال، تۆ دەماخت بېلە بۇنى
شەئى فىنكى كۆيىستانى بەھەشت و دۆزەخىن بە كۆيىستان و گەرمىيانى شىعىر درووست
دەكتات بۇ جىاوازىيەكان.

۱۱- نەو تەزئىنەي راي چۈل، ساي گەردهن چىڭەرد

تۆ سېراو نە پاي وە فراوان سەرد.

ئەو تىينى بېرىنى رېئى چۈل وگەردىن بېر لە تۆز وگەردى رېئى غەريبي، تۆيىش
تىراوى تىينو شكاو لە پال بەفراوى سارد، يان سازگارى بە فراوان بەرامبەر تىينى رېئى
چۈل و گەردىن تۆزلى نىشتوو، غوربەت وغەريبى خالقى كوماسى نەخش دەكتات.
كەش و ھەۋاى وىنەكان و دژ يەكىان لەو پەرى هىزىدايە. لای مامۇستا حەكىم لەم
شوينەدا نەم بەيتە ھەيدى.

ئەوتەنبىاي غەرييو قامەت وە خەم خەم

تۆ وە سەير ماردوم ھامدەمى كەل رەم

{مەولەوى حكيم ل ۹۹}

۱۲- ملان سەربەر زان كۆسaran ھەردان

بىن شەرتان جەداخ وە فاتان مەردان

سەرمەلە و سەربەر زەكان و ئەي ھەردا و كۆسaran، بىن شەرت و پەيمانان مەردم
لەداخى وەفاتان. مەولەوى دەيەۋىت سونەنى سروشى سروشىت و راپانەوەي

تۆمەتباربکات. بە بىشەرتى و بىن ودفايى بە مانايىكى تر دەيەۋىت سروشت بۇونى سروشت بخاتە ڙىرتەكلىيە پەيمانى مەرۇڭ بۇونەوه.

١٣- چىشەن ئارايىش سەرتا وە دامان

مەرخالۇم وە عەزم سەيرتان ئامان

چىھەئەم سەر تا داوىنە رازانەوەتان خۇناشى خالۇم بۆسەيرى ئىيۇھاتىنى. يانى نەگەر ودفاو پەيمانتان ھەبىت. نەبىن ئارايىش و رازانەوەتان بەسراپىت بەكىيە خالۇوه. خۇ ئە دوور خراودتەوە و لە غەريبىيە. كەواتە رازانەوە ئىيۇھە لەو پەرپى بىن ودفايى و بىن قەولىدaiيە. منىش لەداخى ئە شەرت و وەفایەتان مىرمە. كە زۇر پىنجەوانە مەيلى منه، دەبۇو ئىستە مەينەتبار و بىن زەوق بۇونايدە.

١٤- مەشنىيە چىن چىن چنۇورنە كاوان

توخوا ماتەم بە هاڙەي وە فراوان

شەشىن مەكە و مەشنىيە چىن چنۇورى سەربەرزان، توخوا ماتەم بە تۆيش هاڙەي بە فراوانى سازگار. با نە بەرامەي خۇشى چنۇور لە سەربەرزانەوە ھەلگات، نە ئاواز و ھەواي سازگارى زۆزان.

١٥- چنۇور نە كاوان ئە و نەبۇ پەي چىش

هاڙەي وە فراوان ئە و نەبۇ پەي چىش

چنۇورلەسەر بەرزان و ھاڙەي بە فراوان گەرئەونە بىن بۇچى؟ واتەھەق نىيە سرووشت بە بىن ئە و خەرىكى نمايشى جوانىيە كان بىت.

١٦- شنۇي ئە و بەرزە ئە و نەبۇ پەي چىش

لەرزەي صەد تەرزە ئە و نەبۇ پەي چىش

شەوھەواي ئە و بەرزە وجولە و لەرزە و لەرانەوە ھەزار وىنەي دارودرەختە كان

بۇچى؟

۱۷- وده‌دادی سه‌روهش دل وش مه‌زاقان

نه‌نى نله‌رزو کله‌لر دم نه‌تاقان

به‌دهنگ شادی و‌که‌یف و‌سوعه‌تی دل خوش‌کان، نیتر باکه‌له‌کان له سه‌رتاچی
نه‌شکه‌وته‌کان نه له‌رزن و‌نه‌سله‌مینه‌وه. یانی سه‌رمه‌ستی و‌شادی را‌وچیانی سه‌رخوش،
نه‌بیت‌هه با‌یسی سله‌مینه‌وه و ردم کردنی کله‌کان. (بنیجگه له مه‌بیسته‌کانی را‌و شکار
هه‌ناسه‌یه‌کی دلداریش نالا‌وته‌به‌یت‌هه)

۱۸- صه‌دادی ماردومان نه‌ونه‌بو په‌ی چیش

صه‌فای کله‌لر مان نه‌ونه‌بو په‌ی چیش

دندگ و‌شريخه‌ی تفه‌نگان و سه‌یرو سه‌فای ره‌وه کله‌لر به‌بی نه‌وبوچی؟

۲۰- خال‌خاسان بی‌نان هه‌ربار وه لیوبان

هیلانه‌ی دلان با هه‌په‌شیو بان

یارانی له به‌ردنان با بی‌ناز و‌عیشوه و لیتو به باربین، وه نه‌و هیلانه‌ی دلانه
(خال‌خاسان) با هه‌په‌شیو بن. مه‌وله‌وی ناسانی تر(شان) به‌(کات‌هه‌میشه)
تیگه‌یشتون. نیمه‌ثانمان به ناز و عیشوه را‌فه‌کرد و لاشمان وايه هیلانه‌ی دلان
خواستنه و ده‌بیت‌هه زولقی خال‌خاسان. چوون به‌یتی دواترنه و مانایه ده‌چه‌سپیشن.

۲۱- نه‌و ثانه په‌ی دل نه‌ونه‌بو په‌ی چیش

نه‌ولانه په‌ی دل نه‌ونه‌بو په‌ی چیش

نه‌و عیشوه و نازه‌ی (خال‌خاسان) بو دلی نه‌و نه‌بی بوقی؟ نه‌و هیلانه‌ی دلانه بو نه‌و
نه‌بی بوقی؟ و‌اته شته‌کان کاتی جوانن نه‌و هه‌بیت. که نه‌و نیه شته‌کان نیتر بوقی
نه‌بن؟ مه‌وله‌وی هیندنه سیقه‌ی به ده‌سه‌لاتی شیعری و لیاقه‌ی خوی هه‌یه له زماندا
لهم وینه‌یه‌دا شیعریه‌ت و شیعر خولقانی به ته‌نیا به دوو پیت سپاردووه. سه‌رنج بدنه
له جیناسی(ثانه-لانه) بنیجگه‌له (ئ-ل) نیتر ته‌واوی پیت ووشه و ده‌سته‌واژه‌کانی رسته
شیعریه‌که به ره‌دیف به‌کار براؤن.

۲۲- دهخیل ههی دهخیل خالوکهی گیانی

ویت نهی سه‌فهربدا تهنا نهزانی

دهخیل ههی دهخیل (مشکولزمت) به خالوکهی گیانی به‌گیانی لهم سه‌فهربدا خوست
به تهنا نهزانی (رابطه‌ی روحی).

له گورانیه خوشکانی ههوراماندا سی به‌زمی زور خوش به ناوی خالوی ریبوار
هنین یان دروستتر گورانی (خالوی ریبوار) به‌سی جوزی جیا دهوتریت. لهم به‌یته‌ی
مهوله‌ویه‌وه گومان دهبهم که زور کون بن و که‌س مافی خاوهنداریانی نه‌بیت.
هونه‌رمهندی ههورامان خوا لیخوش بورو (عه‌لی حاجی خدر) پی ووتم عه‌لی مه‌ردانی
ره‌حمه‌تی خالوی ریبواره‌کهی له من وهرگرت و بُو خوی تؤماری کرد. نه‌مه کاتی بورو که
بؤتؤمار کردنی گورانی ناوجه‌ی ههورامان جووه‌ته به‌غداو مامؤستا عه‌لی مه‌ردان له
وئی کاری کردووه. {دیداری هونه‌رمهندان عوچان و جیل وجه‌لال و عه‌لی حاجی خدر- کاستیت

سالی ۲۰۰۷}

۲۳- مه‌رگ نوم هه‌رجه‌ند ته‌شریف به‌رده‌منی

ته‌رك خه‌لته و خاک جه‌سته‌م که‌رده‌منی

به مه‌رگی خوت هه‌رجه‌ند ته‌شریف بردوه و خه‌لته و خاشاکی جه‌سته‌مت
جیهیشتوه. لیره‌دا بی‌جگه ناماژه‌ی به جه‌سته دابران وله قه‌لهم دانی جه‌سته به‌خاک و
نه‌رژش که‌م کردن‌وهی به خلت‌هه. نه‌وهش ده‌داته دهست ژیمه که په‌یوه‌ندیه گیانیه‌که
چرترده‌کاته‌وه تا ناستی (ته‌نی خوی ده‌کاته ماوای گیانی دوسته‌که‌ی). گیان درچوون
و مردن به جی هیشتني لاشه‌ی قه‌لبه چوون لای عارفان لاشه شیاوه قه‌رارگرنی (گیان‌روح)
نیه. کوماسی که گیانه نابیت لای مه‌وله‌وهی بیت که جه‌سته‌یه.

۲۴- گیان دوسي گیانی ره‌فیقی را‌ته‌ن

سورمه‌ی بیناییش توزه‌که‌ی پا‌ته‌ن

نه‌ی یاره گیانیه‌که‌م گیانم هاولپی ریته و توزی پیتی کردوته سورمه‌ی چاوه‌کانی.

چاوی بؤگیان دروست کردوه و نهوجاوى گیانهشى به سۆرمەئى تۆزى پیلاوهکانى دۆست رېستوه. نەم دياردەيە كە هەندى بە شەقلى داهىنائى شىعري نويى كوردى و بەتايبەت شاعرانى حەفتاكانى دەزانىن و بېرىكىش خۇيانى پېنۋە ھەلەكىشىن، لە نەدبىياتى (كوردى-ھەورامى) دا مىزۈودەكەى زۇر كۆنه و زۇر پېش مەولەويسە، بەلام مەولەوى زۇر چېر و پېر بەكارى بردوه و داهىنائى تىاكردوه و بەجۇرى وەك مەرجى چاوى لىنى كردوه بۇ داهىنائان و بودتە چاكتىرين شاعرى داهىنەرى نەومەيدانە، دروستىكىرىنى تەركىب بە پىتكەتەئى ئاۋىتە لە مفردەي (مادى و رۇحى) لاي مەولەوى ديارتىرين گەوهەرى خامەكەيەتى، ياساى نەو وينەو تەركىبانە شاعرانى كلاسيك دايىان پېستووه و شاعيرە نويكارەكانى شىعري كوردى لە نىبودى دووھەمى سەددى راپبردووه تائىيىتاش پەيرەوى لىدەكەن و بە هيلىزى نەو دەستوورە ئەوانىش تەركىبىن تايىبەت بە خۇيان دروست دەكەن. بۇ زىاتر تىنگەشتىن لەم بايەتە بىروانە {مەولەوى و تەقىنەوەي زمان ل ۳۶ - ۳۸ تەركىب دارىشتىن، ھونەرتىك بىز جوانكارى شىعىر . حەكيم مەلاسالع گۇشارى ھەملەبىجە ژمارە ۱۱۵-۱۲۲}.

٢٥-ھەى رۇ نەواچى خودا نە كەردە

خەم وەفا و مەينەت نە ويرم بەردە

ھەى رۇ! خوانە خاسە نەللى خەم وەفا و مەيل وېيىنى لە بىرم بىردوتەوه. مەولەوى پايەدارى خۆى بەرامبەر خەم رايدەكەيىننەت. بە جۇرى كەخەم توانى نەبىت دەستى بگاتە پەيوەندىيە گیانىيەكانى، لەشكىرى فراق توانى داگىركردن و چۈونە نىيۇ كۈلانەكانى دەولەتى رۇح دەستى نەبىت. خەم ناتوانىت شەرت و وەفا لە نىيۇ بەرىت. كارىگەرى لە سەر تەخمىسى بە ناوابانگە كەى ئەحمدە ھەردى و شىيخ نۇورى ھەيە. وَا نەزانى دەستى خەم يادت لە دىلدا دەر دەكا.. وە دىل دەبىتە قەترە خۇين ولە دىدەم سەرەدەكە. (نەفوارە چەم ھۇر مىشانۇ گل) ئى مەولەویە.

٢٦- بادەي بىي وادەي فەنام وەردە بۇ

شەرت بۇ كامىن شەرت ياران كەردە بۇ

پیکی شهراپی له ناکاوی مردنم نوشی بی، شهرت بی، کام شهرت، شهرتی که
یاران کردیتیان.

شهرتی یاران: سه رچاوه کهی دد چینته و سه ر شهرتی نه له است. قبول کردن و
قهارگرتنی (نیوان بهندو خوا) له و نیوه سه رچاوه ده گری و جو گه کانی مه جازی لی همل
ده گیری شهرتی (دلدار و یار، عاشق و مه عشوق، گهداوشاه، مرید و مراد، سوق و پیر) که بریتی
دبیت له ودها و پهیمانی رازداری و دانانی یار له مه رته بهی به رزتر له خود. وه یاران
هه رددم نه و شهرتی یان به جن گه یانووه. بیژه دی یاران - اصحاب - له زورشوین و
پووبه ره دینیه کانی سه ر زه ویدا هاتووه و ته نانه ت چیر و که کان بُو ناو قورنائ
گواز راونه ته وه. سوره تیک له قورنائی پیروز ناوی نه شکه و ته و له یاران و شهرتی که یان
باس ددکات. له نیو که لتوری دی یعنی یارسانه کاندا قه راری شهرتی یاران و بنیامین لای
عارفانی سه رجهم دهوره کانی نه و بزو وتنه وه عرفانیه رهنگی داودت وه. لای نه وانیش
یاران، نه شکه و ته و نیو زیندو گردن وه یادی نه و یارانه نه و برایانه رُوزوو ده گرن.

-۲۷- تا دل جه لهزدت دیشت ناکام بو

نه و زیوچه تو دیت و دنهم حهرام بتو

تا دل له چیزی دیتننت بی هیوا و ناکام بیت. نه و زهوقهی تؤ دیت له من حهرام
بنت.

یاران هر ددم نه م شهرت‌هیان کردوه که (بی‌روی یار) هیچیان به زهوق نه زانیوه.
مانای عرفانی زهوق - هیزگرتن و چه‌شتنه له تهجه‌للای روى دوست مادام له دینی
عاشقدا روى یار (دین)ه. که واته نه بی‌له و دینه‌وه و به تهجه‌للای مه حبوب هیز
ودرگریت و به بی‌نه و زهوقه کانی تر حه‌رام بن. ئیمان دار به به روی یارو کافربه به
بینینه کانی تر (دینه کانی) تر. تهناهه‌ت خودی (باده - ئیمان - به‌هه‌شت) لای عاشقانی
رووی یار) به بی‌روی نه و حه‌رامن. حافظه‌لیت:

در مذهب ما یاده حلال است ولakin

بی رویی تو ای سروی گلندام حرام است

مه‌حويش له و باردوه ووتووويه‌تى:

به بى بهزمى حوزورى تؤ حهرامم کردوه باده

نه ودك بشكى به نهشنه‌ي مه‌ي خوماري دهدري بى توئى:

{ديوانى مه‌حوي ل ۳۵۹}

مه‌وله‌ويش هه‌ر نهودى فه‌رموده. نه‌مه‌ش شه‌رتى راسته‌قينه‌ي ته‌واوى يارانه.

۲۸- جهسته‌خهسته‌ي خارس‌هودايى خه‌جل

با بهس بؤ تاكه‌ي نه‌ي دل واهشى دل

لاشه‌زامداری درکودال و خه‌ريکوسه‌رگه‌رمى نه‌خوشى و دهدري نه‌قينه، با بهس بى،
تاكه‌ي نه‌ي دل خوشى و شادى دل. يان (دل واهشى دل) دل‌دانه‌وه بيت. و هرگيرانه‌كان
به‌لامه‌وه له راشه‌ي ديوانه‌كه باشتون.

لاى پيره‌مييرد:

جهسته‌ي خهسته‌ي نيش سه‌وداي بى هوشى

به‌سى بى تاكه‌ي ته‌فره‌ي دل خوشى

{ديوانى مه‌وله‌وي سۆرانى پيره‌مييرد ل ۴۵}

لاى نه‌رده‌لانى:

نه‌ي خهسته‌ي خاري بيماري خه‌جل

بابه‌س بى تاكه‌ي دل‌دانه‌وه دل

{ديوانى مه‌وله‌وي سۆرانى نه‌رده‌لانى ۱۵۵}

كه‌واته مه‌وله‌وي مه‌به‌ستى به درؤوه دلخوشى و دل‌دانه‌وه خويه‌تى. كه له
پاستيدا دلخوش کردن به شادي‌كانى دنيا خو خه‌له تاندن چوون نه‌وشادي‌انه راسته‌قينه
نinin و درؤزنانه‌ن. زورجار بيماران و دهدره داران دلى خويان به زه‌وقى درؤزنانه خوش
ده‌گهن. خه‌يالي نيمه بؤ راشه‌ي‌كى تريش دهروات. توخوت سه‌رگه‌رم و خه‌ري‌كى به

دەردى سەخت و گرانى عەشقەوە ئەو دەرددە جەستەي ھەلاھەلا كەدویت كەچى
ھەرخەريكى دلدانەوە دلخوش كردى خۇتى. خۇدىلىشت دوور لە وەصل و شادى
دۇستە. خارىش: مەينەتىيەكانى پىنگەي عەشق و نەھامەتىيەكانىتى.

٢٩- چەپگەرد بى فرسەت شانا مۇرەد نەرد

عومرى بى ئاما، ويەرد، گۈزەرگەرد

گەردونى چەپ گەرد بى مۇلەت زارى نەردى ھەلداو، تەمەنى بۇو ھات و راپورد و
تىپەرى. كارو چۈلى سونەنە ئىلاھىيەكان لە نىوان ژيان و مردىدا بى پرس و جۇي ئىمە
يارىمان پىندهكەن. وە مەرۋەز زۇرجارلە ھەلسوكەوتەكانى فەلەك بىزازە و نارەزايەتى
ھەيمە.

كە دواين گرفتىان كە هىچ كات بىر لە نامادەگى ئىمە ناكاتەوە و بى وادە و بى
پرس يەخەمان دەگرىت مەرگە كە هىچ فرسەتى نادات و رەنگە لە تەنگەبەرتىرين
شويىن و تەنگەتاوتىرين كاتدا يەخەمان بىگرىت. كەرىزدار تەحسىن حەممە غەرېب لە دل
و چاودا زۇر جوان باس لەو گرفتارىيەمان دەكات.

٣٠- زەممەتەن خەلاص جە دوورى وەرددە

بە هوناو بەيۈ عومرى ويەردە

گرانە رېزگاربۇون لمدوورى و بەخويىناو ناگەرىتەوە، تەمەنى كە راپورى. ئىمە لە
دەردى دوورى رېزگارمان نابىت بە گريان و فرمىسىك(دوينىلىقاو وەصل)نایىتەوە
نەممەش ديسان گىرخواردى ئىمەيە بە دەستى ياسا گەردونىيەكانەوە. كە ويىتى ئىمە
ھەمىشە كورت دەھىنەت. بەھەيتىرىن بەلكەش مەرگە كە لە كۆنەوە تا ئىستا مەرۋە
ھەولى بەربەرەكانى داوه و تا ئىستاش ھەر شىكتى خواردوه.

عومرى راپردوو بە هىچ ھەول و كۆششى نايىتەوە. گەنجى فرسەتە، زۇر زۇولىت
دووردەكەويتەوە بەجىت دىلىت، عاجزى و گريانەكانى پىرى لە توانىياندا نىيە
ساتەكانى گەنجىت بۆ بىننەوە.

۱-جه گیان سیروه ردی جه تهن هه رasan

حالوی خه میای خه م خال خال خاسان

له گیان تیرخواردووی له لەش هه رasan و بیزار، حالوی چه ماوه به دهستی خه می
حال خاسانه ود.

له گیان تیرخواردووی: واته له ژیان تیرببوو، بیزار له ژیان، که سی تاقهت و نیشتیای
ژیانی نه ما بیت و له لاشه بیزار بیت.

نهم شیعره ناراسته یه کن لهم دوو به ریزه کراوه. (شیخ یوسفی نوسمه، نه محمد
بهگی کوماسی) مامؤستا سهید طاهری هاشمی له ههوارگهی دلانا هه مان نه م دنیره له
په خشانیکدا باس دهکات و لهوه ده چیت رای وابیت بو خالوی کوماسی نوسراوه
(ههوارگهی دلان - کاسیت). ده بیت پیشر، نازیزیک له (شیخ یوسف - یان کوماسی)
هه والی مهوله وی پرسی بیت، چونکه نامه شیعریه کهی روئی نامه بهر ده داته ود به و
دؤسته. وه پیم وايه نه وکه سهی که له دؤستانه هه والی مهوله وی پرسیو. گهوره و
سه رودرم شاعوسمانی سراج الدینی گهوره بیت. که زورقون هه ستی به خوش ویستی
مهوله وی کرد وو. ده بیت له و کاته دا مهوله وی له مهیخانه عهشقی ته ویله دور
بو و بیت. که به وجوره هه والیان پرسیو.

۲-نامه م چوون یاوا مولا حمزه ت که رد

بشو وه پابوس عه رزکه رجه روی ده رد

کاتی نامه که م گهی و سه رنجه دا، بچوره خزمه تی نه و یاره و قاچی ماج که و
عه رزی ده ردی منی پی بگه یتنه.

۳-واچه ههی صه دجار (مه عدوومی) توفه يل

په رسا بیت جه رووی گه رمی کوره مه يل

بلی همه‌ی صه‌دجار مه‌عدوومی چلکا خورت بی، له روی کوره‌ی مهیل و وفاوه
لهوت پرسی بwoo.

توفه‌یل: له دیواندا به‌خزمه‌ت کار و لای نه‌رده‌لانی به دواکه‌وتتووی خوش‌ویستی و
له فرهنگ‌که‌ی شیرین و خوسه‌ودا به چهوره و لای عمید و معینیش به که‌سی خوی
نه‌لواسی به‌که‌ستیکی تردا بوخوان و میوانداری، له وشهوه به جویر مشه‌خور که زیانی
له سه‌رجه‌سته و ته‌نی شتیکی تره ده‌وتیرت توفه‌یل، مهوله‌وی روحی نه و شهیه‌ی به
جویر کردوه‌ته به‌ری شیعره‌که‌ی که ته‌واوی ماناکانی ببین. به لامه‌وه بیژه‌ی
صه‌دجار (توفه‌یل) ای فره ماناکردوه. واته صه‌دجار پیی بلی: مه‌عدوومی هه‌رشوینی
ده‌که‌وی خوی به خوش‌ویستی و عه‌شقی نه‌وهوه هه‌لدوه‌واسی و له دواهه‌تی و زیانی
به‌وهوه به‌سرابه. هیج واژه‌یه که مه‌رکانه‌ی عیشقا پیس وسوك نیه. بویه مهوله‌وی
خوی به کاسه‌لیس و چلکا خوری نه‌ویاره ده‌زانیت. عاشقی راسته‌قینه‌ش (توفه‌یلیه) و
مه‌رجی نیه بو پی زانینه‌کان له مه‌عشوق. نه‌مه‌یه که مه‌حويش و وتوویه‌تی:

حه‌فقی ئیخلاصه به‌جی هینانی ئادابی خلوص

پی بزانی، يا نه‌زانی، من به دل یادی ده‌کم {دیوانی مه‌حوي شیعری ۱۱ پیتی میم}

۴- کوچه دووری من ج ته‌ورهن حالش

کن به‌رمه‌که‌رو خدم نه خه‌یالش

ئیستا که له‌دووری منه حالی چونه و کن خدم له خه‌یالی ددرده‌کا؟ خه‌مباري
خه‌یال و پاک‌کردن‌وهی خه‌یال له خدم به ده‌سه‌لاتی شیعری مهوله‌وی دروست بسوه
سه‌رجاوه‌که‌ی عاشقیه‌تی مهوله‌ویه. له باوه‌ر بیون به تواناکانی یاره‌وه سه‌رجاوه
ده‌گری.

وینه‌که هینده ساده نیه و تا ده‌ستی بو به‌ری کانی زیاترده‌تله‌قی. (پرسی کن)
تاقانه‌بی دوست و وحدانیه‌تی داوه به کولی خویدا سه‌نگ و باری دوست بو ئیمه
ده‌رده‌خات. یانی نه‌وه هه‌ریاره توانای پاک‌کردن‌وهی خه‌یالی ئیمه‌ی هه‌یه، پرس کردن
به کن، بیچگه له پرسیاری بو به‌دیلی یارله هه‌ردوباری مه‌جازی (کاتی شیعره‌که له

میزودا) وحه قیقی (کاتی شیعره که له میزودو دا ده بېرین). تاقانه یی
یارده سه لینن. چوون (گه سی ترنیه) ده بیته و دلام پرسیاره که. شیعره که له زهنا
پرده بیت له (کی وکهی وله کوئ وچون) بینجگه له (وهصلی یار) ناتوانین ولام بؤ هیج
کام له پرسیاره کانی نازیزدانیین.

۵- چوون نهوى جه دین چوون تویی دوور بؤ

چهم لیلاو، دلنهنگ، تهن سفتهی گوور بؤ

که سیکی ودک من له دیتن و بینینى که سیکی ودک تؤدوور بیت، نهوه چاو و بینایی
لنه و دلنه نگه و لاشه يش به وئنه کتیو طوور بووه به زوخال.

مادام من له وصلن و دینی ودک خوت دوورم هه مان حالی طوورم ده بیت که
ته جه للای نوورکردیه عیره ت و بوو به سورمهی حه قیقهت. هه مان نهنجامی سووتان
به لام به دوودیوی جیاواز. طوورله به هر دبردن به جوانی و تیشكی تو به رگهی نه گرت
وسووتا من له مه حروم بوون دووری تو (زورگرنگه له نهنجامه بگهین که مهوله وی له
فصل و وصلدا پیتی ده گات و هر یه ک نهنجام ده داته دهست) ده شکریت مانایه کی ته نک
بدهین به (دین) و ودک نایین و هر ری گرین و له دلاله تی (لینی و رهشی و ته نگی دا) بؤ
دوورله دینی بگهربین. که دیینداری له راستی و سروشتی درووست مو ماره سه کردنیدا
بالانسی پوچی به رز را ده گریت و به رچاو روونی و وسعت و نومیدو سپی بوون دینیته
به رده معان. هه مه مه نه و ده کاتیک جوان و چیز به خشن له (شوینکات) دووریان
خه یته وه. چوون نهوى، چوون نهوى نه و دستاو و جولاوبکه یت.

۶- هه رسات وه نهوعی ده دش خه ته ر بؤ

حالش ج ته وردن خاکش و همه ر بؤ

هه رسات به جوئی ده دشی ترسناک بی، نه بی حالتی چون بی، خاکی به سه ربی.

ده دشی خه ته ر- گه یاندنی ئیش و زانه کانی عاشقه له دووریدا به لووتكه که
زور جار عاشقان له هه واری فه صلدا داواي ده که ن و حمزیان له جوئر و چهندیه تی
ده ده کانه. وه ده مانی هه مه نه ده دش خه ته رانه ش و دسله. خودی مهوله وی یه ک

نهوعی و یهک دهردی به که م دهزانیت، له مهزله بی ثهودا، دهردی گران و خهته ر و
ههمه چهشنبی نیش لیاقه یه بؤ برینی ماوه کانی نیوان (عاشق و مه عشوق) و پیشکه وتن له
عاشقانی تر و خوдан له شریتی گهیشتنه وبردنوه.

۷- هام فهرد نالهی دل سهیرانگه ستهم

هام دهرد دووی دهروون خه مبه رکه ر کؤی خه م

له سهیرانگای سته مام و نالهی دل ها وریمه. دووکه لی دهروون ها و دهرد مه
و خه مدهرکه ریشم کؤی خه مه.

کؤ. هاتنی نیش وزان و دهرده به دوای خه مدا. مهوله وی و دستایانه بیزه (کلن و کف)
ی لهت کرد و دووه له شوینه دان او، هه م خه مه کانی کؤکرد و دهه و هه م
به رامبه ر (دوست) دایناوه. کاتی دوست فه رمو ویه تی کی خه م له خه یالی دهرده کا (بمهیتی؟
) نه م ده لیت کؤی خه م و و هزیفه خه مدهرکه ری ده داتی.

ددشکری بیرله هه ردو و گرداری بیرکاری (کؤکردن و لیده رکردن) بکهینه و. یانی
له برعی نه وهی خه م که م کات زیادی کرد و دووه. یانی خه م ده رکردن و خه م که م کردنی
چی، خه م هاتو هت سه ری و زیادی کرد و دووه.

۸- تؤ خاسه نه و تولون سه رو سه را وان

خه م مدهی وه باد شنؤی سه ر کاوان

تؤ چاکتین تازه شاتی نه مامی سه روی سه را وانی، خه م نه دهی به بای شنؤی
سه رکاو و به رزه کان.

خاسه ن: له دیوانه که دا به تؤ چاکی و، لای نه ده لانیش به تؤ باشی هاتو. من
گه رچی هیج به یاز و به لگه یه کم له به دهست نیه، لام وا یه (تؤ خاسه) بوو بیت و له
نه نجامی نووسینه وه و نه قلا گورابیت.

خاسه نه تو لون - و اته چاکتین خه لف و جوانه لقی نه مام که گونجاوت ره بؤ
وه سفی شازیزان خو نه گه ر هه وال پرسی دهستیش بیت نه وه ده بیت (خاسی) و اته

چاکی بینت. به لام خاسه‌ی به جن تره. به ده لیلی نهودی له شیعره‌که‌دا به راوردی له نیوان خوی و دوستا دهکات به رامبه‌ر نهم (خاسه‌ی نه‌وتوله) که ده لاله‌تی جوانی و تمربی و گهشه‌و ژیانی هله‌لگرتی ووه و له وسفنی دوستا به کاری دهبات. بخوی (و دلگ رهندگ زهرد) (به کار دینی). که واته خاسه‌ی نه‌وتول شاتی تازه‌ی ته‌رو سه‌وزی نه‌مامه که به رامه خوش و بونداره.

بیزه‌ی (خاسه) به مانای چاکترین و باشتینی شتی که هله‌لده‌که‌ویت و ده‌گمه‌نه. وه که‌ردسه‌ی پازانه‌ووه رهندگ کردن و جوانکردن و ثاراییشته که بونی خوش ببه‌خشیت، نه‌مامیش به تازه شات و لقه جوانه‌کانی چه‌مه‌نه‌کان پازاوه‌تر دهکات و به رامه‌یان ده‌دادتی. وه له دیری دواتریشدا مه‌وله‌وی خوی روون کردن‌وه له سه‌ر (بون) ده‌دادت و وینه‌یه‌کی بون خوشمان بو درووست دهکات.

بو زیاتر پیشان دانی مانا نهم دیره له وسفنی زولقا ده‌نووسین که له گورانی هه‌ورامیدا بیستوومه به تایبه‌تی و زورتر له گورانی (ثاخ لاهه لاهه) دا و تراوه.

رهندگاو رهندگ مه‌بو به خنه‌ی شاران

بو مه‌دو چوون بونی خاسه‌ی عه‌تaran

۹- گاچوون بونی نه‌سیم وه رووی شه‌تاودا

گاچوون گوول نه پای چوره‌ی وه فراودا

جاری وهک بونی نه‌سیمی به‌رووی سو‌لافان و شه‌تاواندا و جاريکیش وهک گولی داوینی چوره‌ی به‌فراوی.

بو، بون: کچی گوله و نه‌سیم و شه‌مال فراندوویانه بخویان. له نیونه‌فسانه کوردیه‌که‌دا (گولی خیزانی کانی ناوس ده‌بیت به بون و گفتی یاری و نه‌قینداری ده‌داد به بولبول که بونی کچی بداتی، به مه‌رجی بولبول نه‌ورازه بپاریزی. بولبولی شه‌یداو سه‌رشیت نه‌ورازه ده‌درکینی و (با) وهکو ره‌قیب دینت و بون ده‌بات {می‌ژوی ویژه‌ی کوردی صدیق بزره‌کیی بهرگی یه‌که‌م چاپی دوودم ۹۳L} که سه‌رجه‌م نه و وینه شیعريانه‌ی که باسی گون و بولبول و بون و شه‌مالیان تیدایه ده‌بی له سه‌رجاوه‌ی روونی نه‌ونه‌فسانه‌یه‌وه

سهرنج بدرین که خودی ئەفسانەکە تەزییە لە جوانى و پازى عرفانى. دەتوانى ئەو پازە
شىعرىيە بخويينىتەوە لە {گولزارى ھورامان محمد نەمین ھورامانى بە يارمىتى ھەممە پشىدى
نەمىنى بەرگى دووەم چاپ يە كەم ۱۱۵-۱۳۸} وە پىشتىشلىقى دواوين.

۱۰- سەيرلەرزە نەرم سەۋەزە سەرىبەرزان

صەقاى گوللان صەد تەرزان لەرزان

سەيرى نەرمە لەردى (كەروېشكە) سەۋەزگىياتى سەربەرزان و كەيف و خۇشى گولانى
كە بە صەد جۆرە دەلەرزن و دەشنىتەوە (لەرزان، بەرزان، تەرزان) كە جىناسن ئىقاناعىكى
جوانيان داوه بەۋىنەكە.

۱۱- سوب نە سەرملان صەيدان ھام دەم

شريخە ماردم كلاڭە كەن رەم

بەيانيان لەسەرملان و سەربەرزان، ھاپىئى لەگەن ۋاچىيانى تر شريخە تەنگ
وتل كردنەوە نىچىرتان دى. واتە عەرزى ئەو دۆستە بىكە كە ئەوان لە سەير و
صوحبەتى پىكراپى نىچىرى تر دان و بە تىرباران كردى دلان كەيپىان دى بە مانا،
تەوهجۇھ و نىلتىفاتيان لە لايى ترە. ئەم وىنەيەش بودتە قوربانى تەرجمەلائى
ئەرددەلائى:

هاودەمت ۋاچى شەبەق لە يالان

شريخە ماردم كلۇلە كەلەن

قافىيەكەن ناچارىيە و كە ھەندى جارئەم حالتەلائى شاعرە گەورەكانىش بەدى
دەكرىت. وەرگىپانەكە لاي پىرەمېردى ھونەرى ترە:

بەيانيان لە كەن ۋاکەرلە سەركەل

شريخە تەنگ كلاڭە كەن كەل

۱۲- نهک چوون نه و پا بهند قهلای شاردهرد

جهی ودهارچوون ودلگ پاییزان رهنگ زدند

نهک ودهکونه و(مهوله‌وی) زیندانی پن بھسراوی قهلای شاری دهد ولهم بھهارهدا
ودک گهلای پاییزان زدرد له میزروودا زیندانی ناو قهلاکان زورسەخت ودزوار بوروه.
کھسی زیندانی نومیندی رزگاربۇونى كەم بوروه. مهوله‌وی فراق خستوویه‌تى يە نیوشارى
دەردو لە ناو قهلاسەختەكەيدا پىنسى بھستووە. ودلگ پاییز لەم بھیتەدا دزى (خاسەی
نهوتوول) ئى بھیتى (۸) دەبیتەوە كە بھ خەلەف و شاتى جوانى تازە نەمام راڭەمان
كرد.

۱۳- ئاخ نە جەھدو جەخت داخ زامەت سەخت

بەرگ ماتەم پەخت ناپەسايى بەخت

ئاخ لە هەول وکۈشش ونەھاتم، داخ بۇرەنچ و زەحەمەتى سەخت وگرانم، بۆجامەی
پەشى ماتەمم وچەوت وچەوتلى بەختم. بىنچگە لە (جىناس) پەختى ماتەم دەبىتە دز بۇ
ناپەسايى بەخت. واتە بەرگى ماتەم پىكەوتەو قايىيم پەختە و بە ئاسان نا درېت.
بەلام بەختم نەگۈنجاوە. ئىقانى پىتەكانى (خ - ت) داراي زەحەمەت و پەنج بىيۇدرى
وينەكەيە.

۱۴- كزەي خەم چوون مووخەم پەنەش وەرددەن

دۇورىت خۇيەكجار تەماماش كەرددەن

كىسپەوكزەي خەم ودکو مۇو لوولى كردووە قرچاندۇوويه‌تى. دۇورىشت بھيەكجاري
كوشتووويه‌تى. ئەم وينەيە لاي ئەرددەلائى جوانتر لە پېرىمېردى تەرجەمە كراوە.

كزەي خەم ودک مووخەماندۇوويه‌تى

دۇورىت بھجاري فەوتاندۇوويه‌تى

گەرچى (خەم واتاي چەمانەوە) دەدات بەلام مادام تەشبيھەكە بھ مووكراوە
وھۇكارەكەش(كزەيە) قرچان وقرقۇل بۇون بۇ راڭەو وەرگىپانى ئەم شوينە شياوترە.

۱۵- وخت جوش ده د کزه ناله سه د

گوم بۇ نه گىچاۋو گەردىلۇول ده د

كاتى جوشى ده دوكزه ناله ساردى لە ناو گىچاۋو گەردىلۇولى ده دا وون دەبىت (يانى زۆرى ده دوبەلايى تا ئاستى شەپۇل و گەردىلۇول بە جۆرى جوشى ده دوكزه ناله تىيا وون بىت و نېبىستى) يان ئەم ئەوكاتەي لە جوشى ده دوكزه ناله گىچاۋى ده دا وون دەبىت. پىرەمېر دېزه (گوم - وون) بە (كەم) وەرگىچاۋو پېيم وابە كۆتا يەكەشى بەرەولايەكى تربىردووه {بروانە ديوانى مەولەوى سۆرانى پەرمىزد ل ۱۵۰}

۱۶- ئەخەندەي بىنە خەنەت مەيۇش وەددەمدا

مەگىلۇ ماچۇ نەو گىچ و تەمدا

نەو زەردەخەي ناوهخت دى بە دەميا و لە ناو گىچەلۈكە و تەمدا دەلىت... بە و ناوهخت وحالەش پىنەكەنىت. نىگەرانى ترسى پىباوار لە سەرتايى گىتنەبەرى تەرىقەت بە گيان گىران و گيان شكانى سىينە دەناسرىت، بەلام چاودىرى و تەۋەجە و نىرشادى پىر، سوق لە حالەتە تىدەپەرىنىت. نىگەرانىيەكانى بىشىو پۇشىن نەبوونى بەرچاۋ و باش نەدىتىن شارى پەنھان و پېشۈرى دل و عرفانە.

دەكىيت زەردەخەنە ناوهختەكە نىشانە ئامادەبوون بىت بۇ قۇناغى تىپەرىن. وە دەكىيت نەم پارايى و نانويىدە بۇ وەسىن كە مەولەوى لاي خۇرى جىنگىرى كەردووه، بە بەختى نەگۇر ناوى دەبات، حالتى مانەوە بىت و مەولەوى تىنەپەرى بىت و نەگەشتىتە دوا قۇناغ. ئىمە بە بىنە زانىنى كەم قۇناغى نۇوسىنى شىعرەكان ناتوانىن قەرارى بوون بە سوقى يان گەيىشتن بە سەر مەولەيدا بەدەين. هىننە نەبىن دەزانىن مەولەوى لەم جۆرە حالەتانەدا دەرفەتى بىنەن دەخاتەوە كات و شوينىكى دىكە.

دەكىيت زەردەخەنەكە بە جۆرى لە مەخسەرە و تەما بېرىن بۇھەولى بىنە سوود تى بىگەين. گەران بۇ بىنەن دۆست و دىدەن ئازىز لە ناو گەرداو و تەم و گىچەلۈكە گوماندا بە كزە وجوشى دەردىوە نەكىردىنى وشىاۋى پېكەنىنە، كە ئەمەش بەخت و بەشى مەولەويە.

۱۷-نەرھەرئەوبەختەن ھەرئەوتالەمەن

دیدم دیدەنیت نەللاۋنالەمەن

من ھەرخاودنى نەوبەخت وشانس وناوچاود بىم كەوايە(دەستورى جىڭىرۇنەگۈزى)
عاشقانە لە پۆلى فەصل(دا نەود چاودكەن بىنىن و ديدارت خوا دەزانىت.

نەللاۋنەعلەم:چۈكى ئىمە دادەدات بەودى كەسبەينىش نازانىن بە وەصل شاد
دەبى يان نا كە لە راستىدا لاي عارقان خودى دۆزدەخ بى يارى و شاد نەبوونە بە دۆست.
لەو روانىنەودىيە بەھەشتىش بە دۆزدەخ ناوددېرىت.

۱- جه سه‌ردی موبهت نازیزبی گهرد

جوی هوناو دل جه دیدم یه خ کهرد

له ساردي مهيل و خوشويستي نازيزه بنيگه رده‌كه مدا جوگه‌له‌ي هه‌لکراوي دلم له
چاوما بهستي و بوبويه سه‌هول.

وهزيشه‌ي دل (ناردنی خويينه بق به‌شه‌کانی لهش) له به‌رددم سه‌ليقه و ستراتيژي
ستراتيکي زمانی مهوله‌ويدا تافقیگه‌کانی جي‌هينشته و هاتووهته نیو باخه جوانه‌کانی
نه‌ندیشه و خه‌ياله‌وه. خويين به‌ری نیوان دل و چاوجوگه‌يه و له تاوساردي مهيل نازيززا
خويينه‌كه له‌چاودا مهيليوه و بودته سه‌هول. له کاتي خويين به‌ربووندا به سه‌هول يان
ناوي ساردخويينه‌كه‌يان و هستاندووهته‌وه. لهم باره‌دا ساردي مهيل نازيز بوته هه‌ي
وهستانی فرميسکي خويينين که سه‌رچاوه‌يان له دل‌ایه. به باريکي تريشدا و هستانی
سوری خويينه له ثه‌نجامي ساردي مهيل نازيزه‌وه ثه‌مهش نه‌مانی گه‌رمی و جو‌وله‌ي
ژيانه. له‌لایه‌کي تريشده‌وه ژيان و ژينگه‌ي عاشق ده‌بیت دوخه‌کانی به‌ويستي مه‌عشوق
به‌بیت. مادام يار مهيل سارده نه‌وه سه‌هول‌به‌ندانه دل و چاوه.

۲- دهستي بيره‌حميش دا نه‌سينه‌ي شه‌وق

گر و هردان نه جه‌رگ جه‌سته‌ي هه‌ستي زه‌وق

دهستي بيره‌حمي دا له سينه‌ي شه‌وق و ناگري به‌ردايه هه‌ناوي تهن وجه‌سته‌ي
دهستي زه‌وق.

شه‌وق: له زاراوه‌ي عوره‌قادا مهيل وئونسه بق ته‌جه‌ليات. زه‌وق: چه‌شتني
به‌روبومي ته‌جه‌ليات و وارداتي نيلاهيه. دهست: قودره‌ت و ده‌سه‌لاته. که‌واته‌را‌فه‌كه‌ي
ده‌بیت‌ه:

بی بهزدیانه دهستی نا به سینه‌ی نه ومه‌یل ونونسه‌ود که هه مبوو(نه وشه وقهی کوژانمه‌ود) ونگری بهردایه به روبوم و وارداتی هه ستیمه‌ود. زدوقی که هه مبوو سوتاندی و گری نا به ناو دراست وجه رگه‌یه‌وه پایته‌ختی شهوق و زدوقی سوتان.

۲- زده‌رخه شیه‌ن کام شادیم

هه رده‌ردهن مهیق موباره‌ک بادیم

ژاری خه ومه‌ینه چوودتے ناو ددمی شهوق و شادیم، کار دساتیکم به سه رهاتووه هه رده‌ردو به لایه دیت بؤ پیرۆزبایی لیکردنم {دیوان ل ۱۶۹}.

مهوله‌وی جادو وگه‌رتین و جادو و بازترین زمان‌زانی شیعره ده شاعرترین ساحری ووشه چوون زور جار مانایه‌کی دیار ده خاته به رده‌ممان و له هه مان کاتدا چرایه‌کی دوریش هه لنده‌کات، له گه‌لن ها وراییم بؤ رافه‌که‌ی مامؤستای مدرس لام وايه وشه‌کانی (زده‌ر، خه، کام، دهد) جادو و بازدکانی وینه‌که‌ن. وه ئه م شیعره یه کیکه له و شیعرانه‌ی ناکامی و نامرادي مهوله‌وی درده‌خه‌ن. بؤیه زده‌ری خه دهشیت گولی خه بیت. نه‌کات (کام شادی) له بری ددم و گه‌رووی شادی ده بیت‌هه ناره‌زوو - هه وه‌س بؤ مراد و (شیه‌ن) ده بیت‌هه شیان و بؤ گونجاو و پربه بهر. بهم جوزه‌ش ده چینه ناو خانه باخ (کیل) ای مانایه‌کی تر:

گولی خه دراوه له کامی شادیم و پربه به ریشیه‌تی و بؤی بووه. نیت هه رده‌رده و دیت بؤ پیرۆزبایی لی کردنم. واته دواه نه‌هودی سینه‌ی شهوق و جه‌سته‌ی زدوقمی سوتان. نیت ناتوانم بچمه زدما وه‌نی شادی و به پیچه‌وانه‌ی (مراده‌وه) له شایی (نامرادي) دام پربه به ری شادیم کراسی گولدار به خه‌می پوشیوه و هیندله لیت دیت هه رده‌رده به ره و پیری دیت و پیرۆزبایی لیده‌کات. ئه م رافه‌یه ده مانخاته سه ره‌بری نه‌هودی که‌شتی به به ری مرغ جوان و که‌شخه بوو لیس هات، دای ناکه‌نیت. بؤیه مهوله‌وی به دریزایی نه و ری یه به رگی ره‌نگا وره‌نگی خه و نازیه‌تی له به ردانه‌که‌ندووه. (له فه‌صل دا هه مموو شتہ‌کانی قبوقل بووه) خودا ده زانیت پیری گه‌وره مهوله‌وی چس فه‌رمووه؟ و پیری نه‌ده‌دب و اتیگه‌شت‌تووه و منی سه ره‌رووه و نه‌زانیش بهم جبوره. ئه م رافه‌یه به به ری رافه‌که‌ی دیوانیش ده خوات کاتی مرغ

زهه رخوارد کرا هه زار ده رد رووی تیده کات و بی زهوق و شهوق ده بیت دیسانیش کراسی
خه م ده کاته به رکامی شادی. تینکرای نه م با به تانه ش له دنیا عرفانی شیعره که دا دنی و
ده چن.

حافظیش ووتویه‌تی:

تاشدم حلقة بگوش در میخانه عشق

هردم ایدغمی از نو بمبارک بادم

{حافظ-تیمور برhan لیموده‌ی L ۲۲۶}

نه م دیپرهش لای میرزا شه فیعی مامیزکی (کولیایی) هه یه.

غه م شی یه نه توی مه نزلگه‌ی شادیم

هه ر غمه ن مه یو موباره ک بادیم

به لام وینه که ه مه وله‌ی تهندرو وست تره.

۴- هه ناسه م ریزه دل مارق نه ویه ر

سه رکه ردhen زو خاوجه زام خه ته ر

هه ناسه م (ریزه) - وورده - پارچه‌ی دل م ده ده دهات و زو خاوجه زامه به سوی و
مه ترسیه کانمی دا پوشیوه. دوای نه وهی دار زام و هه ل و دشام به دووری.

۵- مه ینه ت چوون توجار وه مه تای صهد ته رز

که ردhen نه ده رون نه وا شادی به رز

مه ینه ت وه باز رگان به کالا و شمه کی صه دجوره و ره نگا و ره نگه وه له ده رون نما
قاوی شادی هه لداوه. مه وله‌ی له نیوان (هه ست و نه ست و مادیات و معنیه ویات
ومه حسوس و مه عقول) دا هونه ره کانی ره وان بیزی به تایبه‌تی خواستن و لیچو وه کان
به جوئی ده هینه و ده بات که خوینه ری شیعری سه رسام ده کات و تائیستاش شیعری
کور دی دارای وهها داهینه نانیک نیه. مه ینه ت - باز رگان - ده رون - بازاری قه ره بالغی ده رد

به لگانه که نه و بازرگانه داگیری گردوه و پُرُز و بازاری خویه‌تی. پارچه و قوماش -
دردو خمه.

٦- دلن ولن کهردهن خهدنهنگ دووری

سوچنان جهسته م درد مه‌هجووری

تیری دووریت دلی کون کون گردودو دردی دا برانیشت جهسته سوتاندوم.

٧- هانا هام دردان تاقهت نه‌مه‌ندهن

جهوره کهی نازیز پیشه‌ی دلن که‌ندهن

هانو هاوار هاو درده‌کانم، تاقهت و توانام نه‌ماوه، جهورو سته‌می نازیزدله له
پیشه هیناوه.

٨- به‌یدئ وه لای من حالم به‌حاله‌ن

جه دووری نازیز تهن کوی زو خاله‌ن

بین به‌لای منهوه و نه‌وه حال نیه همه (حالم زورخراپه) له تاوی دووری
نازیزیش تهن ولاشم بوته کیوی زو خال.

٩- بزاندی خهم چون گهردهن سیم قال

ده‌خیلم ساقی گهردهن سیم قال

هاوده‌رده‌کانم بزانن (شاپهت بن) خهم چون به ته‌واوی فه‌وتاندومی. ده‌خیلت به
ساقی گهردن زهد. غم و دردو نه‌سه‌ره‌کانی، (دردی دووری و نامرادی و بی‌زهوی)
قوناغه‌کانی پیش ته‌لنه بن و که‌سی به و درد و خه‌مه‌وه نه‌فه‌وتابی شیاوی نه‌وه نیه
بکه‌ویته بهر مه‌رحمه‌ت و لاکردن‌وه‌ی ساقی. نه‌م دیاردی شیاویه‌تی و هرگرن‌نه بو
باده لای هه‌ردوه مه‌وله‌وی به‌رچاوه و قوتابیه‌کانیان چاویان له‌وان گردوه دیارتین
نمونه بو نه‌ومه‌به‌سته (ناله‌ی جودایی هیمنه).

۱۰- جامی جه مه عجوون دهرد نه و گاران

دوردو و امهندی به زمه کهی یاران

جامی له خلته و خهست و شیلراوه کهی دهردهدارانی به نیش و نانارام، کله به زمی
یاران به جنی ماوه. مهوله‌وی لهم به یته‌دا و دسفی باده‌که هینده چرده‌کاته‌وه تابیباته
ناستی خه‌مه‌کهی. نهم به یته‌خه‌یالی نیمه ده‌باته‌وه بؤ به زمی یاران که زور به پروونی
له عرفانی یارساندا هه‌یه و باده‌ی شهرت و قهوله. نهم دیره ماموستا احمدشیریفی و دک
نمونه بؤ زاراوه‌گه‌لی یارسان لای مهوله‌وی له نووسینیکی به نرخدا هیناویه‌تی و که‌منی
شروفه‌شی کردوه {کنگره بزرگداشت مولوی کردن ۳۸۵} به بروای من نهم به زمی یارانه
هه‌مان به زمی جه م پیک هینانه که چه‌ندین مه‌رام و مه‌بستی تایبیه‌ت و ته‌فسی
عرفانی یارسانه‌کانی تیدا ده‌خریته رپو. دوره له و مانا باوه‌ی دیارتینیان و درگرتنی
باده و شهرتی پازداری و شادبوونه به مه‌ستی یارو یاوه‌ری سان. نمونه له و نه‌ددبیاته
کونه زوره و له به‌ردستیشه، چه‌ند دانه‌یه‌ک بونیشانی مه‌زگه ده‌شکنین. {نمونه‌کان
له میزی ویزه‌ی کوردی سدیق بوره‌که‌یی به‌رگی یه‌که‌م چاپی دووهم ۲۰۰۸ ده‌گوازینه‌وه
بؤ زیاتر برپانه‌ره هه‌مان سه‌رچاوه} هه‌روه‌ها به‌رهه‌مه‌کانی خان نه‌لاماس له {گولزاری
هدورامان به‌رگی یه‌که‌م ل ۴۲۹-۴۳۴} دا.

ساقیاده‌ستم ساقیاده‌ستم

جامی ترباوه‌ر بگیره ده‌ستم

نه‌زجه‌مه‌یخانه‌ی روی نه‌له‌ست م

وه مه‌ستی په‌یمان نایینم په‌ستم

(بابه ره‌جه‌بی لورستانی سده‌ی سیبی‌می کوچی)

دوروونم که یلهن دوروونم که یلهن

په ریچ دماروچ دوروونم که یلهن

هاناونومیدم نانه ودله یلهن

چمکه جه میمان بهسته ن ودمه یلهن

(باب سرنجی که لاتی سده‌هی چواره‌می کوچی)

پیاله م پردن پیاله م پردن

ویم مهست ونانه پیاله م پردن

مهستیم ود مهیلی نه و خاودن دور

مهیخانه نه دلن شارده که سردهن

(بابه گه رچه کی هورامی سده‌هی چواره‌می کوچی)

مهستم جه باده رؤی نه لهستی تو

ودسه ن یه ک جامی مهی جه دهستی تو

ئاییینه زیلم روشنهن چوون مهی

جه و بون بیه نم مهی په رست تو

(جه لاله خانمی دایکی خوشین شا سده‌هی چواره‌م)

ئه م وشهی به زم وجهه می یارانه لای زورنه فام به رپلا در او و زمانی پیسی لی
خر او دته گه، که ئه م حاله بیچگه له جه نگی ناشیرین کردنسی ره چه دینه کان هیچی لی
سدهوز نه بوبه، که به داخه وه تائیستاش بر هوی هه یه، دوای نیشاندان و دهست خستنی
چهندین نمودنی عرفانی له و ته ریقه ته، که لای (مه ولانا - صهیدی - بیسaranی - نالی

—مه‌حوى — مه‌وله‌وي — جزيرى — خانى — شىخانى چوون ئەبۈلۈھقا — حەزرەتى بەها -
شىخ عومەر). دەردەكەونەوه دەپرسىم:

بىٰ ويژدانى و دوور لە خوايى نىيە، جەنگى ناشىرين كىرىنى ئەو بزووتىنەوه
عرفانىيە (شىعىرى كوردى بە دىالىكتى گۇران - هەورامى) بە لووتىكە گەياند؟ نەمەك
نەزانى و سېلەيى نىيە بەرامبەر ئەو زمانەي كە بودتە دايىكى مەھربان و بە شەرەف
و داۋىئىن پاكى شىعىرى كوردى ؟ كەلام و گىانە مەستەكە ئەمموورە بەس نىيە، ئىمە بە
مەشرىبى مۇسىقاي دەولەمەندى عرفانى بنازىن و لە بىرى دوورلە يەكى ناشتېينەوه؟
كاتى ئەوه نەھاتووه كە شوينى راپداران و راپ زانان و مەستانى بادەي حەقىقەت
بکەوين. كە لە هەرشوينى هەبوبىن ھىئىرا و جوان بىيانا سەيرى بەزمى موحىبەتىيان
كىردووه ؟ كە خوش بەختانە يەكى لە مانا پەنهان زانەكان حەزرەتى مەولەويە. كە
دوورلە عەقلى مەلا بەپىزەكانى دەورەي عابدين و دواتر شىخ رەزا و عەبدولاحسەن و
تەنانەت مىزۇونووسىكى وەك ئەمین زەكىش سەيرى ئەو كلتورەي كىردووه و كەڭ و
سوودى عاشقانەلى وەرگىتووه. بۇ نەمونە دېھكان بىروانە {مىزۇوي وىزەي كوردى بەرگى
يەكمىم ۳۶۱ و كەشكۆلى كە لە پورى نەدەبى كوردى مەممەدىلى قەرەداڭى بەرگى دووم ۱۹۰
و ديوانەكانى شىخ رەزاو... خەندىمەن سەرنج لە قىسە و قىسلۇكە دەما و دەمىيە كانى نىوخەلەك
بەدە} {

بە برا مۇسلمانەكانىم دەلىم ئەوانەي تىنۇوی دەركەوتىن پۇوى پاستن و لە بوختان
و زەم و ناھەقى دوور دەگىرن با سەرنجى لەو كەلتۈورە بىن دەستىيان بىدەن، كىردىمان
كتىبىكى تەلمەسانى و فتحى يىن و مۇددۇدۇ و... هەتدىيان خۇيىندهوه. ئەو جا دەزانىن زۇر
پېش مەلا و مامۇستا دىيىنەكانىمان ھىزىيانى يارسان تەفسىرى عرفانى قورئانىيان بە
شىعىر كىردووه و سىرە و ژيانى پېغەمبەر و دەركەوتىن ئەو نايىنە پېرۋەزىيان لە مىزۇودا
بەيان كىردووه. تىكا دەكەم ئەوانەي بە گومانى نە يارى لەم بەرھەم و سەرنجانەي
بەندەش دەروانىن با پېتكەوه گۈئ بىگرىن بۇ(خان ئەلماس ۱۷۲۵-۱۷۶۱) ز) و كەلامە
پېرۋەزكەنلى. كە وەك نەمونە بە شىكى كەميان دەگوازىنەوه. لە گەن ئەوهشدا دەزانىن بە^{لای}
لاى ھەندى لە يارسانانەوه ئەسەرەكانى خان لە گەن ياساو پىساكانىيان دېزۈنەگۈنجاوه و

پییان وايه کهکه‌لام و پیشگویه کانی لاسیی که ردودن وزوریشی ددستکاریکراود. به‌لام نه
م نیشکالانه کاتی روشن ددبنه‌وه نووسین و گفتوجوی نایینه له و باردوه زیاترو گراودتر
بکهین.

له کاتی دهرکه وتنی دینی نویندا و برقی نه بووتالیب. خان ئاوا ئاماژه‌کان به‌یان

دهکات:

تا نه بووتالیب يهك روشی ود بهر
شى پهی دل گوشای قهسرى پیغەمبەر
بزانۇ عەلى بە جىش مەشغۇلەن
نەسلى عەقىدەش بەكام ئوسولەن
حەزرت جە و دەمدا جە نەخلى شەرىيف
نەپاي نەو تەلار مەرتەبەی زەرىيف
چەنى شاي مەردان ساعەت وە ساعەت
ئاوا مەکەردەن نماي جە ماعەت
ئەبو تالیب دیش حەيران مەند جە كار
پەرسا جە حەزرت شاي بوراق سوار
وات يامحمد عەترى عەنبەر بۇ
يە چە سەنەتەن گرتەنت وە خۇ
حەزرت دا جە واب بەو گوفتاردوه
بەو رېزەرازان شەكمەر بارەدوه
واتش يامەمى ئىينە سەلاتەن
جوبەھيل ئاوهەر، خوداودند واتەن

رُوشنى راي چوْل جاده و مه قامه ن
سيحجه تى ئيسپات ئه هلى ئىسلامه ن
جە دنیا سىحجهت جەسته و قامه تەن
ما يە ئازادى رۇي قيامه تەن
ھەم كلىدى قولف قاپى بەھەشتەن
سەرمایيە سەيران سەقاو گول گەشتەن
ئەبوتالىب وات دىنت سەريخەن
فەرمۇودەت حەقەن قەمولت سەحىيەن
بەلام جە دين ئاباو ئەجداديم
بەرنەشى سا ھەرچى مەيۇ پېم
بۇدرىزە چىرۆكە كە بىروانە {گۈزىارى ھەورامان بىرگى ۴۳۸} وە بۇنۇونە ئىلانى
كوشتنى حەزرت لە لاي گەورە و سەرانى قورپىشە وە و بەرگىرى كانى ئەبوتالىب خان
ئاوا فەرمۇويەتى:

چەنى جوش وە تاي رىشە ئىگانە وە
نمەدۇش وە دەس دوزمنانە وە
جە و دما قورپىش جە رو ئادانى
كەمكەم دەس كەرده ن وە غەزارانى
تا بېريا جە بەين حىلىم و حەلا وەت
شەيتان مە حكەم كەرد پايە ئىعەدا وەت
ھەر قەبىلە ئىن جە بەرزە بانان
ئەززىيەت مەدان بە موسىلمانان

شەوان تا به رو مەگرتەن كەمین
تا ئەھلى تاعەت ھۆرگىيلا جەدىن
وە بى بەھانە ھەر مامان مەشىن
دایيم ھەر جەويای قەتلى حەزرت بىن
بەلام خوداودند تاكى تەنیاي فەرد
بە ئەبۈوتالىب حەزرت مەعلوم كەرد
واتش ئەي عەشرەت بەبى دلگەردى
مەعلوم بکەن پىيم مەردى و نامەردى
قەوم خەيان قەتلى محمد داران
نەكەن ئەي عەشرەت جە روزگاران
چۈون ۋەحەم جە بەين عەداودت نى يەن
غىرەت پەي مەردان ھەر قەدىم بى يەن
محمد جەلای حەق بەر گۈزىدەن
محمد حەبىب خوداي نادىدەن
محمد شىۋەش شەمسى خاودەن
جە مەلايىكان شەرەفناك تەرەن
ھەركەس محمد بنوازۇ بە دەن
وەللاً مورادش زوومەبۇ حاسلى
يام ھەركەس چەنىش عەداودت دارۇ
يەقىن وە بەختىش غەزىب مەوارۇ

پاشان خان ئەلماس زۆر راستگويانه ئومىزرووه دەگىرىتەوه و باسى كۆچى
موسلىمانان بۇ حەبەشە و ھەولەكانى قورەيش بۇ لاي نە جاشى بۇ دەس نان بەپروى
موسلىمانانەوه و گفتۇ گۆى جەعفەرە نەجاشى و سەركەوتى موسلىمانان دەكتات ولە
پرسى نەجاشىيەوه دەفەرمى:

تا بىزانو فەزلى ئەو دينە چىشەن

مەعلوم كەن بەمن دل وە ئەندىشەن

جەعفەر ئىيد شەفت ئاما وەگوفتار

عەرزش كەرد واتش ئەى شەھريار

ئىمە جەى وەرتەر گرد خاتىر شاد بىن

مەشغۇلى ئايىن ئاباۋ نەجىد بىن

كاسىب بىن وە بت پەرسىتى وېمان

حەق پىغەمبەر ئىياست پەرىمان

جە ئەسل و نەسەب بەسىدق و يەقىن

بە لوتى و كەرم بەتەرزۇ تەمكىن

بە حەياو بە حىلىم بە مەعجزەي پاك

بە لەقىزى شىرىن ئايەي شەرەقناك

ئىمەش دەعودت كەرد بە حەق پەرسىتى

بىدار بىن جەخاۋ نادانى وەستى

تەركى كوفرو شىرك كوفقار كەردىمان

سوچىدە بە خوداى واحد بەردىمان

سەرمەشقىش ئىنهن پىيمان پىغەمبەر

ئەمر بە مەعروف نەھى بە مونکەر
قەولى پىغەمبەر جەلامان حەفەن
حەق بىناو دانا فەردى موتلەقەن
جەو بۇن تەركى دىيىن ئەجداد كەردىمان
سوچەد بە خوداى واحد بەردىمان
چۈون دارى بىددەن بىت بىسەمەردىن
محمد شافىع يەومى مەحشەردىن
قەوم ھەداشان چەند ئەزىيەت پىمان
تا گورىز كەردى جە ماواى وىمان
ئىمە بە قتواي پىغەمبەر جە نۇ
گشت وىمان وستەن وە ساى پەنای تو
تا زولمى قورىش نەياۋۆ پىمان
شاغىل بىن پەى تو بە دوعاى وىمان
نەجاشى پەرسا ھىچ ھەن جە لاتان
جەو ئايەى شەرىف كەلامولاتان
جە عەفرەر وات بەلى ئەى شاھى دانا

سوورەت(كاف،ها،عەين،صاد) وانا سوورى(مرىم) بە (كەيىص) دەست پىدەكتەن

نەجاشى وە جۇش ئەۋەند كەرد گرىن
سکكەى سفیدىش تەپ بى وە ئەسرىن
واتش ئەى كەلام جە خاس دەلىلەن

ناسخی تهورات نه سخن نینجیلهن

مهعلووم بوقجه لای گشت سوخته دانان

هر سی نهی که لام جه یه کجا ثامان

بوقته واو ناگاداربوون له دریزدی که لامه پیروزه که خان نه لمس بپوانه { گولزاری

هدورامان بهرگی یه کدم ل ۴۲۹ - ۶۵ }

وه به ریز کاک هاشم کاکه یی له پاشکوی عیل به گیه که یدا تیبینی له سه رثه ده بی خان نه لمس کاره که ماموستا هه ورامانی هه یه. { بروانه نیابه گی جاف و پیش بینیه کانمان ۲۰۰۶ ل ۸۱ } نیمه لهم پر قزویه دا وتمان که ناشته وا یه کی ته واو له مه مله که تی عرفاندا هه یه و شکن و رهمزه ته قلیدیه کان به جی دیلیت. مهوله وی له دیده وه نیگای له که لتووری یارسان کرد ووه. نه مه ش به لگه یه که که رهوان شادانی یاریش له را بردوودا چهند ده میان به دیینی حق پاراو بووه. هاوریم (م. به رفوز کاکه یی له سولتانی حه قیقه تا نه م باسهی وروزاندووه { همه بجه ۲۷ ل ۱۲ } به لام به لگه و ناماژه له وه گرنگ تر کانی نه هیناوه و باسه که زوری ده ویت. له بهر گرنگی با یه خی هه رد و سه ری بابه ته که نیمه نه م نمودن اه مان به کورتی گواستن وه. ده گه رینه وه لای مهوله وی.

۱۱- پیم ده رتاریشه هه ستی که ره پهی

فوریان توییج نهی چی ده ستی بهر پهی نهی

له وشه رابه خه سته م بهری تاریشه وره گی بوونم له گو خات. فوریان توییش نهی چی ده ستی بهره بونه یه که ت خه سته شه رابه که (ثیمان قاییمی) تو ای ای پهک خستنی وردنه نهندامه کانی هه بی، نه و نهندامانه مایه جو لهی ته نن که واته مهست و له پیکه و تنوو که سیکه که مهی جو وله و برستی لی ده بپیت و ریشه هی له بن دین. ثیت کاتی مه قاماته کانی لا وانه وده.

۱۲- وه ته رزه که هی ویت من لا ونه وه

وه مه قامی وده خه م تاونه وه

خوت ناسایی نهیچی به مهقام ونهوایه کی خم تاوین بمالوینه ود.

من خه می فراقی نه ویاره گری به ردایه شهوق و زدوقم و خم ریشه هستی له بن هینام. نیتر به زمی مهی ونهی ددبیت توانای ریشه کنیشکردنی نه و خم و همه مهیان هه بیت. هرئه مهش بهزمی یاران. جه نگی نیوان در دوخم له لایه ک و پیک و باده و مهقام له لایه کی تر. که عارفان هه رددم ته ردیق باده ددگرن و له و مهیدانه دا باده پهستان سه رکه و تو ترن.

ئه مه لای حافظ تا ناستی ناموزگاری رؤشتود. به جوئی له شهروش و سپران و غهم و دهدی بی بینه تیدا عاشقان ددبی ببنه هاوده می باده و مه نزل بهرنه مهیخانه. جا نه مه ج له باری عرفانی دا بیت که عاشقانی یارله باده رؤشنایار ده بین و میزه که یان جیاده که نه ود له سه رجه ره مزه کانی ریا کاری ج له مه جازی و دنیایی دابیت که مهینوشی بی خم له دنیا پهستان و ده سه لات میزه که جیاده کاته ود.

که بو هه ردود دیوه که نموونه له شیعی کور دیدا ههیه. ود پیم وايه خراب تیگه شتن له هیما کانی شیعی عرفانی پالی به شاعرانی ترهود ناوه رو و بکنه مهیخانه مه جازیه کان. واته به و جوئه و هریان گرتوه مادام نه و شاعرو بیر مهنده گهورانه باسیان له بهزم و مه جلسی باده کردود، باده نوشی دنیاییش به جنیه. من ئه م روانگه و روانینه له چهندین ئه دیب نووسه ر و ها ور پیم بیستو ود. حافظیش به لگه و ده لیلی زور ده دات که هه رکه س نه یاری نه و بهزمه بو و بی تیا چو ود:

بس تجربه گردیم درین دیر مکافات

بادر دکشان هر که درافتاد بر افتاد

له باری دنیاییشد احافیز مهیخو رله به ردده که رده می خوادا را ده گری و به گوناهی کی جوانی له قهله ده دات. ود به هیزترین پاله وانی نه و شهرو هه رایه له به رام به رنه یارانی باده دا حه کیم عومه ری خه یامه.

۱۴- با خاص خاس هوشم هیچ نه مه نو پیم

به ل نازیز و خهیر ره حمی که رو پیم

باچاک چاک هوشم لانه میتن (مهستی تاناستی که وتن) به لکو به خیر نازیز به زدی
پیمندا بیتهود. له ریگه‌ی باده‌ی خهسته‌وه (ئیمان به خوش‌هه ویستی یار) سه‌رخوش ده‌بیت
وبن حوله‌وه (له خوغائیب بوون و بن ناگا و له یار به ناگا) نهم حاله‌ش شیاوی به زدی
یاره.

۱- جه من تادووری نه رصده فرسنهنگ بۆ

نه ربو پازی بوو زوانم لهنگ بۆ

له من تادووری نه گه رصده فرسه خ بیت. نه گه ر پازی بهم به وندنە زمانم لال بیت.
نه گه ر نیوانی من ودوروی صده فرسه خ بیت پازی نیم و پیم نزیکه.

مهوله‌وی هه لسوکه و تی له گه ل دووریدا و دك مرؤفه کردوده به لام لیردا نه گریس و
ناله‌بار به جوزی حمزه کات بهین خوی و دووری زور دووربیت. و دك ناماژه‌ی پندراده
له ولامی گله‌بی شیخ عومه‌ری ظیالدین دا نوسراوه من پیم وايه گله‌بیه‌که و شیعره‌که
له ماودی عاجزبونه‌که‌ی شیخ عومه‌روحه‌زره‌تی به‌های برایدا نووسراپیت. که دلی
دهشکی و ماودیه‌ک له مه‌ئوا و مه‌یخانه روحیه‌کانی ته‌ویله و بیاره دوورده‌بیت. وه
مهوله‌وی به ناشکرا عه‌رزی شیخ به‌هادین دهکات بنیری به دوایدا و ناشتی کاته‌وه.
{بگه پیوه بزشیعه ۱۲ پیتی ب لم کتیبه} جارنیکیان له گه ل ماموستا حه‌کیم له باهه‌ت نه‌م
عاجزیه‌ی شیخ عومه‌مردوه باس و خواسمان بوو، خه‌یالی ماموستا حه‌کیم چوویه سه‌ر
نه‌م شیعره‌ی مهوله‌وی و فه‌رمووی:

پدنگه‌بیزه‌ی (دووری) به‌یته‌که (دووره) بیت و شیخ له تورانه‌که‌یدا چووبیت‌هه‌وی.

۲- به لام چیش که رو به لام هه‌م هه‌م رازه‌ن

فه‌له‌ک که‌له‌ک چین چه‌نیم که ج بازه‌ن

به لام چی بکه‌م به لام هاپازمه و گه ردوونی فیلباز و ساخته چی له گه لاما خوار و
ناریکه.

دیسان نه‌هاتنه‌وهی یاسا گه ردونیه‌کانه. و مهوله‌وی جوزی له پاسا و به ریگه‌ی
عاشقانه‌ی خوی دینیت‌هه‌وه. وه یه‌کنیک له جوانترین شیعره‌کانی خوی بۆ خوش‌هه‌ویستی
(خوی - پیر - یاری حه‌ققانی - خودا) دهنوستی. نه‌م شیعره هاوناستی شیعری ئایینه‌ی

کامله بوشیخ به هادین. به مهش و هلاش مهوله‌ی له شهخسی بوونی پیران دهرده‌چیت
و دحبیته لایه‌نگری بادمه که نه ک کاسه که

۳ - کارد مهینه‌تش نیستیخوان کاوان

زیای دیده و دل مهگیرم تاوان

کیردی مهینه‌تی فله‌ک نیسک و پروسکی نازنیوم، نه روشناهی دیده و دلم تؤیش
تاوانبارم ممهکه.

۴ - هه‌لای ویرم سهیل هوونا و بهردبی

بورج ناگاییم ویران کهردبی

هه‌لای برم لافاوی فرمیسک خوینین بر دبووی و بورجی ناگادرییمی ویران
کردبوو. هه‌لا، دوا شووره و دوا مه‌نزا سه‌ختی به‌رگریبه. مهوله‌ی مه‌بستیه‌تی بلن
دهبوو من توم بیر نه‌چواهه و له ناو هه‌لای بیرما دامنایتایه، به‌لام نه و هه‌لای بجه
لافاوی نه‌شک بر دبووی، بورجی ناگادرکردن‌هودم له کارکه‌وتبوو، نیتر نیباده بوونی
ده‌خوله‌قین که بی ناگایی خوی و له بیرا نه‌بووی نه و دوسته‌ی بی ده‌بوقشی.

۵ - کیشکچی خهیال خم خام سهندبی

دوکانچه‌ی به‌دهن بی کمس مهندبی

خم، عه‌قل و هام و وریایی له پاسه‌وانی خهیال سهندبوو. دوکانه گچکه‌ی لعشم
بی حمره‌س و بی کمس مابوویه‌وه.

گه‌رکه‌سی عارف نه‌بیت هینده روحی گه‌وره نابیت و هه‌ستی ستانیکی ناگاته
ناستی خولقانی نه و وینانه. لم جوئه وینانه‌دا مهوله‌ی بیر و نه‌ندیشه و سوژ و خهیال
به جوئی ده‌خاته گه‌ر گومانت له هه‌ستی عرفانی نه‌ونه‌مین. مانه‌وهی لاشه به بی
پاسه‌وان - نیشتمانی بی شووره و هه‌لایه، ولاشی بی فکر و بی به‌رهه‌می عه‌قل بی‌بهه‌ست
وخوست و بی ناگا، چهن ناسان داگیرده‌کریت و داگیرکه‌ر چوئن ناسان دهستی ده‌گاته
قولاییه‌کان و به ناسان روح و جه‌وهه‌ری ده‌بات. له‌شکره بی رده‌حمه‌که‌ی فله‌ک در‌دانه

بهربودته تهنى بى حمردى مهولهوى. نه و قهلاى بىر و بورجى ناگايى كاول ددخته پىش چاوي مه. بهمهش زماره پىوانه يى لە قوولى و ساده يى دارشتند تۇماردەكتات. خەيال ددكتاته پاسهوانى لاشە. دەمەوى كەمن لە سەرنىعەتى خەيال لاي مهولهوى بدويم كە لاي رۇمانسىيەكان گەورەترين رەگەزو هەونى مەيىنى قوتابخانەكەيە:

كاتى بارى پاستەقىنە ئىيان، لە ئان و ساتىكا كە دارماوه و مروڻ زۇربارى گرانە و بى دەسمایە و بى ژيانە، بالانسى رۇحىتى زۇرلە خوارە. نه و خەيال دەبىتە فرىيادپەسى و دەتوانى بىفېرىتى بەردو شارى نموونە يى (بەھەشت شارى سې-شارى دل) چوون تەنياخەيال تونانى كەمکردنەوهى مەوداكانى زەكانى ھەيە. ھەرلەم رۇھوەيە كە دەردداران و نەوگاران پەنا وە بەر مەى و مەيغانەكان دەبەن بۇخەيال بۇون. خەيال دابىن كەرى نەمن و ناسايىشە بۇ وولاتى تەن و رېچ رۇلى پاسهوانى خەيال، لە ودودىيە كە لە بەردم خەم و خەفتەت و مەينەت و بەلاكانى رۇزگاردا كە قەوتىنەرى لاشەن، خەيال تاكە قارەمانە لاي نەوانەي كەخەيال ناسك و بەھېزىن. كەمن لام وايە ھىچ شاعيرىك لە مىزۇوى شىعرى كوردىدا لە بە كاربردى خەيالدا بە مهولهوى ناگات. نەوه خەيال جوانەكانى مروقۇن دەبنە پاسهوانى بۇ بە گەنج مانەوهى دل و گىان. چوون خەيال هوشياريت دەداتى و پىناسى دنیات بايى خۆى بۇ ددكتات. لىرەوهىيە چەمكى (مەستى - خەيال) دەبىتە ولاتى فينلىكى دەردداران و مەى نوشان. بۇونى مەى و خەيال لە شىعرى كوردىدا ج بە بارى مەجازى و ج بە بارى حەقىقىدا ئەو بەنجهردەيە كەخويىنەر دەتوانى بۇ نەشئەو مانا لىيەوه بېۋانىت. بەلام بەلاي منهوه بىنلىنى نەبرأوه و نەمرى لە بارە عرفانىيەكەيدا دەبىنرىت. چوون هەميىشە بە مەستى دەمەننەتەوه و بەرت نادات.

مهولهوى لەم بەيەدا زىادەرەوهى كى جوانلىرى كردوه. كە ئەو پاسهوانى خەيال بە دەستى خەم فريودەدات. واتە خەم خەيال دەخەلەتىنەت وقامى دەبات. ئەم دارشته لە يەك ساتا ئىمە پىيچەوانەي راڭە و مانا ددكتاتەوه. خەم: سەرەتكىرىن و گۈنگۈرىن پالنەر و ھۆيە بۇ ئەوهى ئىمە پەنا بەرىنە بەرمەى و لە رىيگەيە مەيەوه بىگەينە خەيال. خودى خەيالىشمان بۇ ئەوه دەويىت بمانباتە ولاتى فينلىكى عەشق و پېلە ئەمن و ناسايىشى

مهستی و خیوادتی یار و دوور له پهقیب. که واته خم نه بیت نیمه زدمینه عاشقی و نوشینی باده مان نابیت.

نهم شهربیته لای مهستانی دهربا دل رهنگریزکراوه و بابی حهرام و حهلال و پهوایی بادهیان جیا کردوه تهود. شهرتی حهلالی باده خمه. که واته نیمه به بی خم نابینه مهی نوش، بهم پیتهش ناگهینه خهیال.

بهلام مهوله‌ی سقوت به خهیال دهکات و له سه رد هستی خم شکستی پس ددهینیت. به مانا خهیال لیره نه یتوانیوه نه رکی خوی جیبه‌جی بکات و ببیته پاریزه‌ری لاشه. بویه له دوای بیرو ناگایی، خهیالیش ده بیته سیته مین محدودی بهزیوو. نیترلاشه ده که ویته بهرتالان. ته‌ری وفینکی نه م وینانه مهحاله بو که‌س بگوازه‌ینه‌وه و رافه‌کرین. تاکه هؤکار و چاره بو ههست کردن و له زهت بردن له جوانیان ده بیت هه رکه‌سه و خوی ههول بدادت روحی گهوره و جو‌لاؤ بکات، دلی خالی کاته‌وه له پق، پرپری کات له یارو بکه ویته پی بهره و شاری عرفان. بو نه دیو ناسمانه‌کان و پشت دهربیاکان. {هشت کتاب سه راب سپه‌ری. چاپ نوزدهم ۱۳۷۶ ج ۳۶۲} بویه تهرجه‌مهی نه م وینانه هه رچون بکرین هه رشتی له جوانیان وون ده بیت.

خم فامی ییشکی خهیال برده بهس

دوکانی به دهن مایه‌وه بی دهس {دیوانی مهوله‌ی سه رانی نه رد هلالی ل ۲۶۵}

۶- فرسهت زانا بی ته ریده‌ی قاتل

یه‌کس‌هه ره‌رد بی کالای گیان و دل

بهم هه‌له‌ی زانی بو وقاتلی شار به‌دهر کراوه (رینگر و چهت) ده دهست شمه‌کی گیان و دل‌می برد. رینگر و چهت و قاتل کاتی زانی لاشه‌م بی پاسه‌وانه هه‌لی کوتایه سه ره دل و گیانی به تالان برد.

۷- خه‌به‌ربیم هوشم ناما وه به‌ردا

نه‌ملا گیان نه‌ولا دل، دام وه سه رد ا

به ناگاهاتم و هؤشم به به راهاته و نواریم ثم لا گیان نهولا دل. نه ماون و دام
به سه رخومدا.

۸- لادئ نیش سه خت ساتی وهی رو وهی

واتم چارنیه مهربشون وهی پهی

تاوی به نیشی سه خت و ساتی به وهی وهی و رو رو وه دانیشتم و دواجار ووت
چاردنیه دهبن له دوویان بر قم.

۹- دیم نالچه کهی داخ دلهی پرجه هوون

شه قلش هانه پروی گهرد روی دهروون

شوین دلم وهک نالچه کهی داخ له سه توزی ریسی دهروون دیاربیو. یانی رهسمی دلم
که له هه لکوتانه سه رمدا بیو بود نالی نه سپه کهی له سه توزی ریسی دهروونما به وینه
مؤر در چوو بیو.

نهم هینانه پیش چاوه بیو دزینی دل و گیان و به سه حرا پیشان دانهی دهروون
تیکرا ودهمی گوزارشت دهکرین مهوله وی شیوه دل و داخی دل به وینه مؤری له
سه رده رهروون وینه دهکات بیو ناسینه وهی ته ریده و جه ردہ قاتله که همراه به وهش دلبه ری
گیان دزی دل تالانکه رده ناسیته وه.

رافه که له دیواندا (داخ و خهقه تی دلی خویناویم که وهک نال به قاچیا داکوتراوه
نیشانهی به جنی هیشتوه به توزی رینگه کهی دهروونمه وه { دیران ۱۷۳ } . لای نه رده لانیش
دوای ته رجه مهی نووسیویه تی (نهی بیو نالچه که بیو دزه که نه بیت که له کاتی بردنی
دلیدا شه قلی به سه توزی دهروونیه وه دیاربی) { دیوانی مهوله وی سورانی نه رده لانی
} ۲۶۶

دهبی بزانین که دزو جه رده و پیگر و قاتل له شیعی عاشقیدا ناشیرین نین و
دهبند سیفه ت بیو پال سیفه ته جوانه کانی تری یار. هه روهها پهندگه ثم مه فهومه که
بوهته نازنا و بیو حه زره تی (نالی) (نالی) بیت بهم رافه حوبیه:

مهلا خدر دلی کردبیته نالی بوراق (نه سپه بالدار و خیراکهی بینایی چاوان محمد له معراجدا) و اته پیغه مبه رخوشه ویستی مهلا خدره و دلی نه میش نالی بورا فه که یه تی.

۱۰- پهوان تهرجه هرس وه صهد قهتره و ده

تاوه مهکو گهی ناسانه کهی نه و

نه و هستاوتر له فرمیسکم که فیچقه ده کات، ده په ریم و به غار تا به ردمنی ناسانه و حه شارگه کهی نه و قاتله. کاتی په یوندی و شه کان نه دوزینه وه ماناكه پوشن ده بیت. پهوان تهرجه هرس - نه و هستاو تر و به ردمنام تر له فرمیسک. قهتره و ده روشنی خیرا که و اته به بهراوردی خیرایی و به ردمنامی که قهتره و ده و له فرمیسک دوورده کهونه وه و ده بیته قوچاغی و به لهز پوشتن.

بنجگه له و هش بیزه (ناسانه) پیز ده گه رینیته وه بؤ و هسفه کانی (تمریدهی قاتل) که هه مان نازیزی مه عدو و مه. کاتی مهوله وی ده لیت تو بیرو ناگایی و خه یالت نه هیشت ووم و داویشه به سه رتمند و دل و گیانیشت بر دووم. نه م حالتی دلبردنی به که عاشقان (له یلا و شیرین و زین و خه زاله کان) به زالم و غه دارو خوا نه ناس ناو ده بهن.

۱۱- للام و نالام حاشات موشکله ن

گیان فیدای توبه، یه به لگهی دله ن

پارامه وه و نالاندم، خو نه بان کردنت نابیت. گیان به سه رگه ردت بی به لام خو نه مه (نالچهی داخ) به لگهی دله. پارانه وه و نالاندنی عاشق بؤ نه و هیه که یار له دلبه ری حاشانه کات، حاشا کردنی عاشق له مه عشووق کاره سات و گرفته به لای عاشقانه وه. مهوله وی زور جوان ماناكهی دار شتوه. هیج جیکه و ته و نیشانه یه ک بؤ گیان نیه و رفح پیناسه نه کراوه. بؤیه زور به دوایدا ناجیت و چهندو چوونی له سه ر ناکات و دهیکاته قور بانی. به لام دل پیناسه کراوه و به لگهی حاشا هله لنه گر نالچهی داخه. داخ: ناو و نیشانه لای مهوله وی که دوست ناویه تی به دلیه و دل داخ کراوه و شوینی داخه کانیش له سه رده رونی دیاره. بهراوردی نال و دل به لگهی سه لاند نن.

۱۲-سیوای تؤ نازیز نهی زدمانهدا

کین گوزه رکه ره بھی ویرانهدا

بئ له تؤ نازیز که همیه لھ کاتھدا سهربکا بهم ویرانهیه مندا.

دوای ویران کردنے کانی فله کی کله کباز که دووریه کھی خولقاند و مهمله کھتی جھستهی کاول کرد. مهولھوی نامازدی جوان دددات به دلبردن و سه ردانی یارله و مهندزله ویرانهی نھو، یار به دلبردن مهردان ددکاتھو. به همان نھو و شانهی که تائینرہ له پھسنی تالانکه رکه دا له خولکھی خراپیدا ددیسور اندرنے و. لیره به (نازیز) هه موویان دشواته و بھ رو خساری جوانیان ددیان خاتھو و زھنی نیمه. لھ خراپ ترین کات و سات و کاول ترین مالدا یاردل و گیانی بردو و لای خوی گلی داودتھو. نھو یارهی که هه رخویه تی بؤ سه ردانه کانی کاخ و کوشک و تھلاران به مهراج نه گری و کاولا شانیش بخاتھ ئه جندای سه ردانه کانی. ئه م سه رکردن به ویرانهدا، در ووست له گھل خاکی بوونی شیخ عومه ردا دیتھو.

۱۳-نه نیم نیونگایی نه کھرد تھماشا

چیندیش وینهی مال یاران کھرد حاشا

نه به نیونیگایی لاینکی لئ کردم و نه سهیریکی کردم. لھ دل و گیانی منیش و دکو مالی یارانی ترحاشای کرد. لھ حاشا کردنے یاردا تیندگھین که مرؤف خاوهنی هیچ نیه و دوا جارنه مال و نه سامان نه دل و نه گیان هه مووی هھر ھی ئهون و یاری تاقانهیه خاوهنی راسته قینه یان. مامؤستا ددھرمیت: مهولھوی ئیشاره کی جوانی بؤ نھو و گردو و خھلکی مال بھخت دهکهن و نھم دل و گیان. {دیوان ل ۱۷۳}

شیعری پنجم

۱- جیلوه‌ی جه‌لای جام دله‌ی پرجه‌گمرد

فهرمات پهی ته‌زبیح هاره‌وانه‌م که‌رد

نه‌ی تیشکدرو جه‌للا دده‌نه‌نده‌ی ناوینه‌ی دله‌ی پر له تؤز و گه‌رده‌که‌م داوه
ته‌زبیت کردبوو، وا ره‌وانه‌م کرد.

جیلوه له زماندا ده‌رکه‌وتنه، له عرفاندا نه‌وهی له گوژمه‌ی رووناکی غه‌بیوه له
دل عاشق و ریبواردا ده‌رده‌که‌وتیت. نه‌مه‌ش بربیتیه له جیکه‌وتیه کارو کرده و ناو
سیفات و زاتی نیلاهی له دلدا.

جام، نه‌حوالی دلی سالکه، نه‌و رووبه‌رهی ده‌بیته نما و شوین بؤ نه‌سه‌رده‌کانی
جیلوه. بؤیه لیکوله‌ران و راچه‌کاران هه‌رکاتی لهم زاراوانه‌یان دیته پی تووشی گرفت
دهین. وه هه‌رجووه لیدوانیک له سه‌ریان توانای سحری ووشکانی نیه و وه‌رگیرانیان
کاره‌ساته. خودی نه‌م زاراوانه ووتیه بیز و زمانحالی عیشقن. عه‌شق خوی هیچ باس و
خواس و ریکلام و بانگه‌شه‌یی هه‌لناگری. هه‌ربویه وشے خزمه‌تگوزاره‌کانیشی خویان
نادهن به‌دهسته‌وه.

شیعری رؤژه‌لات به گشتی و شیعری کوردی به تایبه‌تی له رینگه‌ی نیسلامه‌وه و
به هوی زمانی (عه‌رده‌ی و فارسی و تورکی) چه‌ندین زاراوه‌ی تی زاوه. زمانه‌کانی تر
هینده‌یان به کاره‌هیناونه‌ته‌وه که باش جیبیان گرتوه و هه‌موویان ودهک یه‌ک بوونه‌ته
خاوه‌نیان. چوون عه‌شق له وتنی دا مانای خوی وون دهکات. نه‌م زاراوانه‌ش ودهان.
هه‌رمکیازی له بری جوانترکردنیان ناشیرینیان دهکات. بؤیه من به‌و رووه داوه لی
بوردن ده‌که‌م هه‌رکاتی وشے‌یه‌کم ناشیرین کردبیت.

نه‌م شیعره له گه‌لن ته‌زبییدا بؤ شیخی سراج الدین نییرراوه. مهوله‌وهی نه‌م بونه
ساده و ساکاره ناسمان و زه‌مین بی دهکات و عه‌شق پیره‌که‌ی و یاری له ودصلاً و بی
به‌هره و به‌ش مهینه‌تیه‌کانی خوی له فه‌صلاً پیناس دهکات. نه‌رده‌لائی (جه‌لای جام) ی

کردوه به ناوینه و پیره میردیش(جیلوهی جه لای حام)ی هیشتودتهوه و بؤ مجامه لهی
تیگه شتنی سو رانیه کان شیرینی مانای وشه کانی تیک نه داوه. {بروانه دیوانی مهوله وی
سو رانی پیره میرد ل ۷۳ و دیوان مهوله وی سو رانی نرد لانی ل ۲۲۱}

۲- په ری تو خاسه نه هرشام تا سه حهر

نه ریماره و هصلن بالای دولبه ر که ر

نه زبیی بؤ تو باشه، شهوان تا به یان ژوانه کانی به یه ک گه شتنی خوت و بالای یار
بژمیره.

مهوله وی پؤلی پیره کهی دیاری ده کات که و هصله و پؤلی خویشی و دک هه میشه که
فه صله. هه رد و رو دکه ش دو و دیوی عه شق ن وله هه رد و کیاندا یار خوره و نیمه سوراوه.

۳- نه ک چوون من وظلو وه هوناو نهسته

خهم سیواک نمای مهینه تان بهسته

نه ک و هکو من که دهست نویزم له خوینا و سهندوه و (گرت ووه) خهم کردوه به
سیواک و نویزی مهینه تانم دابه ست ووه. ده سنویزم سهند هیزایانه تره و ریزی بؤ ناو و
شعوری ده دات به مرؤف. دوو به یه که ده بنه دزو خهم و سیواکیش ده بنه و دک
یه ک. مهوله وی خوارک و ده ست وور و ته نانه ت نه رکه عیبادیه کانیش(دهس نویز، نویز،
سیواک کردن، ته سبیحات... هتد) بؤ عاشقی له فه صلا دیاری ده کات و تایبہت به
داهینانی خویی که رسه تر ده خاته زمانه و دک بؤ ته عبیر کردن له و چه مکانه. دهست
نویزی خوینین دل تیایی مان ده داتی که مهوله وی له ژیانی حه للاح و مه در رسه کهی و
عه شقه کهی و دادگایه کهی ناگادره. و د من بپروم وا یه دهست نویز به خوین گرت ن
نه مان قسه و چیر و کی شه هید بوونه کهی حه للاح که ده گیز نه و ده لین:

دوای بپرینی دهسته کانی دوو دهسته خوینا ویه کهی هینابه ددم و چاویا و پیان
گوت چیت کرد؟ و تی خوینی کی زورم له به ریوی و رو خساری زه رد هه لگه راندم. گوو تم
نه ک وا گومان به رن که زه دیم له ترسایه. بؤیه ددم و چاوم خوینا وی کرد. گوتیان با شه
نه کی با سک و نانی شکت بؤ خوینا وی کرد؟ گوو تی دهست نویز هه لنده گرم! گوتیان ده سنویزی

چی؟ گوتی: رکعتان في العشق، لا يصح و وظوهما الابالدم.) { وظوى خون. سیری درزنندگی
حلاج - میشیل فریدغریب. ترجمه؟ دکتبهمن رازانی. چاپ دووم ۱۳۷۸ انتشارات ا
ساطیر تهران ل ۵ }

۴- نیشته‌ی گوشه‌ی تار نمازخانه‌ی دهرد

روو نه پای میحراء و ههناسان سهرد

من که له کونجی تاریکی مزگه‌وتی دهردا دانیشتوم و ٻووم له محرابی ههناسهی سارد کردووه. زوهد و خشوع له تاریکیدا، واته نادیاردا.

نهم وینه یه جیاوازی دهکات له نیوان (نویزکه روکه سی) که چووبیته نویزه وه یه که میان وهک نه رک جیبه جیکه ریکی بی چیز (دینداری تهقلید) و دوه میان وهک عهشق و چیزی پر مانای پوچی. نهمه دهر کردن به عیبادتی بیز رار و له کولن که ره وه که زور باوه له کوئمه لگه دا همه میشه تینو ووه کانی پاو ناوه و له گوزه پر له نه خش و نیگاره بی ناوه کان همل هاتوون و بو ددم ته کردن چوونه ته وه سهر کانیه به پووشکه روومه ت دا پوشرا ووه کان. نهمه ته عبری شیعری کی هاوریم کوئساريه که ده لیت:

دیسان سه لامم لهو کانی و ناوه له سهر روومه تیا پووشکه و نساوه

۵ و هی و خطو و مانا و و هی سیوا که و ه

چهی گوشہی میحراؤ مزگی پاکہ وہ

من بهم دهستنويز و نويز دابهستن و سياواكهوه. له سوچيکي محرابي لهم مزگه وته ياكه و.....

رهنچ و دهدز و مهیتهت و بارهگرنه کانی تری رینگهی خوشه وستی ته سبیحاتی
ف منسک و هتند نهود تا زمانه خانه، دهدز و مهیتهت، هناسه دهکاته منگهههت، بالک.

که واته به خوکردنی عیباده تخانه کان (خوت بکه یته په رستگه) له چوون بو
نماز خانه کان گرنگتره. جهاده نه فسیه کان لای مهوله وی به باشه ختن له ریاکاری واجبه

کۆمەلەكان. کەواتە دەگرئى مەرۋە وېرانە مائى خۇنى تازەكاتەوە و بە يادى ئەو
بىخانەكانىش بىكىنە كەعبە. مەولانا خالد فەرمۇويەتى:

بە مىعمارى غەمت نويم كىرددوھ وېرانە كەم بۇخۇم

بە يادت كىردىھ كەعبە عاقىبەت بىخانە كەم بۇخۇم

۶-دانەي مەرجان ھەرس مەھجۇورى

ھۆنیاى تاي كىرڙ پىشە كەي دوورى

دانەي مەرجانى فرمىسکە كانى دابىران. كە بەتالى كىرڙ و ئەستورى رېسراوى
دوورى ھېنراودتەوە. من بە تەزبىيىكى ترى باشتى و نەپچۈراوتر زىكى دەكەم. ھەرچەندە
كەس لارى نىيە لە بە گەورە زانىنى شىخانى نەقشەندى لاي مەولەوى و تەنانەت لاي
ھەندى كەس خۇ بە كەم زانىيە كەي مەولەوى جىنى رەخنەيە. بەلام بەندە گەشتۈومەتە
قەناعەتى كە زۆرجار مەولەوى دەدات بە لاي راپەردەكانىدا و ناستى تىنگەشتى بۇ عشق
و دىلدارى لەوان كارىگەرتىر و گىانى تىر پىشان دەدات. ئەم شىعرەش يەكىكە لەو
بەلگانەي كە دىلدارى و زىكەرە كەي و ھۆكارە كانى مەولەوى ھەيانە بە سەرتەزبىيە كانى
پىردا. تەزبىيە كانى يادىرىدى مەولەوى بۇ يار، موروھ كانىيان مەرجانى فرمىسىك و
بەنیشىيان تالى كىرڙو قايىمى دوورىيە. نرخى ئەم مۇورۇوانە بە كەسى تىر پىنك نايىن.
ئەمەيان دىندارى و خۇشەويىستى يارە دوور لە تەماكان و پەچەنلىق ئىمەتىيازى
كۆمەلەتىيانە و ودر گىرتى شوناسى درۆزىن و ရىبابازانەي نىيۇ كۆمەن

۷-پەي ژمارەي زىكى كەزە ئىش و نىش

كافىيەن دىدەم تەزبىيەم بەي چىش

بۇ ژمارەي ياد و تەسبىحات كەزە ئىش و ژانم بەسە چاوه كەم تەسبىحەم بۇچى يە
؟ يان من چاومەم بەسە بۇ ئە و مەبەستە و تەسبىحەم ناۋىيت. واتە من بە ئەسرىن
زىكەكانى ئىش و نىش دەزمىرەم.

به دوور له ودى مەبەستم بىت خوا نه كرده گەورەيى و نزىك لە يارى سەرودرم
حەزىزەتى شىخى سراج الدین نادىدە بىگرم كە چەندىن پابەرو داناي گەورە شايمەتى پلەو
پايە و دەسەلاتى رۆحى ئەون دەممەۋىت بلۇم:

مەولەوى زۆرپىش قانع ويستووېتى بە گۈز رەمزەكانى رياكارىدا بچىتەوە. بەلام
بە ئىسلوبى عرقانى و بەراوردى ئىخلاصيانە خۆى. بە زمانى پەنهان و ۋەزىز و ۋاز، نەك
بەو ئاشكرايىھە ئانع. نەريت وعادەتى تەزبىيى بەكارھىتىن لە كۆمەلگەن رۆزھەلاتى و
بە تايىبەت كوردىدا جىا لە خو و خەدە بودتە رەمىز ئاشكرا بۇ ياد كردنەوهى خوا
(تسبيحات) ديارە ناوەكە شى تايىبەتى ئەمەبەستەيە و زياترەنگ ورۇي پىاي بە^١
خۆوه گرتۇوە و، وەك ھۆكارييکى ساختە لاي شاعرانى جىدى بەر پلاز دراوه. بەندەي
راستەقىنە گەربىيەوئى سوپاس گۈزارى و زکرو يادەكانى ياربکات، لە راستىدا پېۋىسى بە^٢
ھۆكارە ئاشكراكان رەمزەكانى رياكارى نىيە لەوانەش تەزبىيى. مەولەوى لە قالبى پىز و
ئىختىاما بە پېرىدەكە دەلىت من بە ھۆكاري تر يادى خوادەكەم.

دياردەي رياكارى و ئامازەكانى ديندارى و بەندايەتى بودتە ئەركى بىزازەر و
حساب راست كردنەوە بە جۆرى ئەمەمۇو ئاودەدانىيەي مزگەوتەكان ئاودەدانى رۆحى و
گەورەبۇنى لى ئەتكەوتەوە. بۇيە كۆمەلنى نويزىكەری ئىمە نەيتوانىيە مەرەبىانى و
رۆح گەورەيى و جوانى بىنى و ھونەر بداتە كۆمەلگەكەم. لە راپردوودا ھونەر كرابووې
ناوەندىيکى شل و لە بار بۇ دەركەوتەي پەيامە ئەخلاقىيەكانى نىيۇ دىيىن.

ئەگەر تەقەي دەنكى تەزبىيى صەددانە لە راپردوودا چەند رياكارى دروست
كردبىت. ئىيىتاش رپا بازى ھەزار ئەوەندە رەنگى ترى گرتۇوە. لە سەددەي راپردوودا
قانع وەك ھەلگەوتەيەك لە پانتايى خورافەي كۆمەلگەي ئىمەدا دەركەوت بۇ ئەوهى
كوردهوارى بەرە وحەقىقەت و رۆشنايى ئاراستە بکات. داخەكەم بە رۆحى نوكتە گەربىي
كوشتمان و پشتى سەرگۈزە شتە كانىمان شەن و كەو نەكىد و خويىندەوەمان بۇ ئەكەرد.
تەنانەت لە خۆوه چەندىن مۇرك و ناسىنامەمان ئاخنەيە باخەلى قا پووته درېز و
تۆزاوېيە چىلگەكەم. بۇ شىاوى شىعرەكەم مەولەوى و يادى لە قانع ئەم سەرگۈزەشتە لە^٣
مامۆستا وورىيە كورپەمە دەگۈوازىنەوە.

باوکم له پینچوین له دوکانی حاجی عهلى زدنگه دادنیشن. کابرايه کی ته زبیح
 فروش دیته به ردمه و دلیت ته سبیح بکره، باوکیشم دده رموئ نامه وی کابرا ده لی
 صه دویه ک دانه يه و زور پتویسته بؤ ته هلیله باوکم دلیت نامه وی کابرا ده لی یا شیخ
 کاتی ته هلیله ده کهی نه گه رتہ سبیح نه بی لیت تیک ده چن و نازانی چه نده؟ باوکیشم
 دده رموئ جا بؤ خالو گویز به خوا ده فروشم که ده بی بیز میرم تالیم تیک
 نه چن! {زايدله زربیار نه محمد نعییری چاپی به که م ۱۳۸۲ ل ۲۹}

شیعری شهشهم

۱- جه دوریت دهروون مهوج دهربای هوون

مدو وه چه مدا به لام چیش که رون

له دوریتا دهروون شه پوله خویناویه کانی نهادا به چاوما و به لام چی بکه م ??

بؤ محمود پاشای حاف نووسراوه کاتی مالی له به غداده بیت. بؤ په یوهندی
مهوله‌ی و ناو براو و زانینی نامه بؤ نوسراوه‌که بروانه {یادی مردان ب ۲۸۱-۴۶۶،
لیریکا ل ۶۹، پسالدی عیشق ل ۲۵۳-۲۵۵}

۲- پایته خت محمود دارالسلامه‌ن

منیج که می فام نهیاز جه لامه‌ن

پایته خت سلطان مه محمود (دارالسلامه) و منیش که می ناوهزی نهیازم لایه. نه بی له
تیانیشانه که وه هه ولی شروفه بدھین.

دارالسلام - به غدا. خانه‌ی پاریزراوه و پایته خته و سه لامه‌تی مسوگه‌ر دهکات بؤ
حاکمه‌که‌ی. له رابردو دا پایته خت سولتان محمود و ساتی نووسینی شیعره‌که شوینی
دانیشتني مه محمود پاشای دوستی مهوله‌ی بووه.

۳- نهیازت قاماش ته قائل که ردهن

سلامه‌تی توش وه یاد ناوردنه

نهیازی تؤ (مهوله‌ی) عه قلی به فال گرتنه‌وه شکا و سه لامه‌تی تؤی به بیردا هات.
نهیاز یان (ههیاسی ژیر) له رابردو دا ره نگه بؤ بیرکردن‌وه له سه لامه‌تی پایته خت
و سلطان بیریکی کرد بیته‌وه وری و شوینی گیرا بیته بهر بؤ به رگرن له مهتر سیه کانی
دیجله له سه ر به غدا. ثه ستیره ناسان و فال گردهوان له رابردو دا نه قشی کاریگه ریان
هه بووه له سه ر بیریار و بیرکردن‌وه‌ی پاشایان و حاکمان وه ره نگه (فالیک) زور شتی
هیئت بیته ثارا و زور شتیشی گوری بیت، ته نانه‌ت چاره نویی ههندی فوناغی میز وویی،
به فال یان پیش بینی یه ک یان لیکدانه‌وه‌ی خهونی پاشاییک ژیره و ژوور بوون.

من نازانم سه د و بهربهسته کانی سه ر دیجله که هی و چو ن و به بربیاری کن در روست کراون؟! به لام مهوله وی بیر له بهربهست ددکاته ود له سه ر دیجله چاوه کانی. له مهود دل لیم ره نگه بهربهسته کانی سه ر دیجله بیری هیاس بوبون. چو ن مهوله وی دل ن نهیازی توش له مانای ته فانو ل ده زانیت بهشی (چاو) باکوری لاشه هی مرؤفه ره نگه هیاس له ریگه هی فاله و سه لامه تی به غدای بههود ده رهینا بینت له باکوری دیجله دا بهربهست دروست کریت. چو ن مهوله وی بدر به فرمیسکه کانی ده گریت. سه ری خوی که به نیسبه دله وه باکووری لاشه هی و دل پایته ختی خوش ویستی به. به مژولی بدر به هلسه کان (فرمیسک) ده گریت و دل له مهترسیه کانی لافاوی چاو ده پاریزیت

٤- وه خار و خاشاک موژه هی چه سپیده

سه د بهسته نه دهور سه رچه مهی دیده

به درک و دال و پژ و پوی بر زانگی پیکه وه نوساو و له دهوری سه رچاوه که هی چاوما بهست و بهندام بهستو وه نه ریتی گوم گرتنه و دش له سه رچه مه کانی هه ورامان له بیر دودری منالی خو ما یه کیکه له سه ریه خوش هکان و ره نگه جه نابی مهوله ویش چاویکی له و دیاردہ بوبیت. نه م بهیته فامی نهیازی مهوله ویه بق بدر گرتن له لافاوی دیجله هی چاوه کانی.

٥- وه رنه دیجله هی غم تو غیان که رده بی

تا نیسته چه ندجار به غداش به رده بی

نه نا دیجله هی غم تا نیستا هه ستابو و چه ندجار لافاوی به غدای برد بوبو یانی بهربهستم له ری سه رچاوه هی چاوم نه کردایه دیجله هی غم به مه و جی دریای دهروون تا نیستا چه ندجار دلی (به غدا) برد بوبو. دیجله که ده دات به ناو به غدای پایته ختی و مهترسی له سه ربه غدا هه هی. نهیاز نامان ده داته سولتان و پینی دل ن توش له (دارالسلام) دای. مهوله ویش بدر به دیجله هی غم ده گریت و پایته ختی موحیبیت (دل) ده پاریزیت که محمود پاشای لی نیشته جیهیه. نه مهش یه کیکه له و وینانه هی که مهوله وی و هزیفه هی ماناكه له دیجله ده بهستیت. من دل نیام هیج شاعرییکی عه ره بمه وجوره

دیجله‌ی به شیعر نه کرد ووه. بؤیه گرنگه له ئەركى ووشە لای مەولەوی بگەین. ئەم
شیعره زستان نووسراوه. چوون مەولەوی هاوینى داھاتووی شیعرىنىکى تر ئاراسته
ھەمان كەس دەكەت مفرەدەكەن شیعرەكە وەرزەكە دیاري دەكەن بروانە شیعە

۷ پیشی ج لام کتیبه دا

۱- جۆراب چوون من زامان نه سردىقتە

وە سەر پەنجهى پاي ئىستىغنا كەفتە

گۇرەدۇيش وەكى من زامانى نەسەردۇتە و ئىش دانەمەركاواھ و كەوتەتە سەر پەنجهى
پىنى بىن نىازى يەوه.

واتە وەك چوون من زامەكانم ناسىرەدون و كەلگەم نەماوه. گۇرەدۇيەكەشم دراوه و
كون بوبە و ناتوانىت بېبىتە جىن نىازى پەنجهەم و پەنجهەكانم لە خۇ گرىت. ھۆى نۇوسىنى
شىعىرەكە و راپەكەى ناو دىوانەكەش ناجىتە قەناعەتى ئىمەوه و سەرچاواھكانى تىرىش
لىپى نەدواون تەنها مامۇستا تەحسىن وەك دەلىلى بۇ عىشقى ئاسۇيى مەولەوى
ھېنناويەتى. {دل و چاول ۲۱۸}. راستە مەولەوى عىشق دەكتە بىزۋىنەر و دل ۋووبەر و
زەۋى تاقىگە خۆشەدۇنىتە دەخاتە چالەكانى و ئەم شىعر و وينانە دەبنە بەلگە بۇ
وەك يۈسفى بۇ خۇيىندە وە دەخاتە چالەكانى و ئەم شىعر و وينانە دەبنە بەلگە بۇ
دېدى عرفانى مەولەوى، شتە بىن كەلگەكانىش دەتوانى دەرسى عىشق دا بىدەن نە و
توانستەش كارى عارفانەيە لە سەر زمان و زاراوهكان.

پىنى تى ناجىتە مەولەوى بىبەويەت گۇرەدۇي دراوه و بىن كەلگە خۇ گۇرەتەمەدە لە
گەلن ھاۋىرېيەكىدا و بە نىازىش بېتە ھاۋىرېتە دەست پېشخەرى بکات. {دىوان ل ۱۷۷}
دروست ئىمە بە پېچەوانە و بۇي دەچىن. نە و گۇرەدۇيە دراوانە كە ناتوانى بىنەجى
نىاز و مەحرەمى پەنجه وەكى منى زامدار و دل درا و بىكەلگە بۇون. ۋەنگە مەولەوى
نىازى بەخشىن و بە دىيارى ناردىنى گۇرەدۇيەكەى ھەبۇو بېت بۇ يارىتى چوون
شىخ(عوسمان يان بەھا) واتە ويستېتىتى ۋوتە و پلەي گۇرەدۇيەكە بەرزەتە وە، بەھە
كاتى كە بىرىتە پىنى ئازىز و بېتە جىن نىازى پەنجهەكانى. بەلام ئەم
ويستە(ودصل) تەنانەت بۇ گۇرەدۇيەكانىشى پىك نايىت. مەولەوى و يار ناگەن بە يەك
بەھەمان جۆر گۇرەدۇي و پىنى ئازىزىش. چوون مەولەوى و گۇرەدۇي دەبنە دراوه و
بەمەش شياو نابن. گۇرەدۇي و مەولەوى دەبنە دوو پائەوانى فەصل. بەمەش تەن كەوتە

کیوی مهوله‌وی و خهیان خاوی و بی عهقی گوره‌وی ریک دینه‌وه و یار نایان باته
ماله‌وه و له کولان فری دهدرين. چوون یار نیازیکی پیان نیه ثاخر شتی دراو به‌که‌لکی
چی دیت؟

۲- بهد بهختی چوون من تهن که‌فته کوئی

یان خهیان خامی نه بله چوون توفی

بهد بهختیکی وده منی لهش سووتاوی سه‌رکیوان (یان ناو کولان)، یان خهیان
خاویکی کیل و گاواری وده تو.

شایانی باسه ماموستا حه‌کیم راچه‌یه‌کی تری نه م به‌یته‌ی کردوه و دهیت.
به‌دبه‌ختیکی وده منی لاشه له کولانا که‌وتتو، یاخه‌یان خاویکی گه‌مزه‌ی و‌کوتو.
{ مدوله‌وی تدقینه‌وهی زمان ۱۰۵ - ۱۰۴ } چوون دهرو کو له کورده‌واریدا واتای بهر ده‌گاو
کولان ده گه‌یینیت. { وتم با لهم دهرو کویه‌تدا ثانی سکونه‌ت که‌م. مه‌حوى }

۳- نه و پوتبه‌ی نازک تو و دهروون بهد

جه روی گوستاخی تو ناره‌زهوت که‌رد

نه و پله و پایه ناسکه‌ی (دهره‌جه) که له روی بی په‌روای و بی نه‌ده‌بیته‌وه بوو
بووه نیاز و ناره‌زهوت.

پوتبه‌ی نازک: له پی کردنی گوره‌ویه‌که لای نازیز. نیمه ده‌زانین مرؤف شهیدای
پله و پایه‌ی به‌رزه پوتبه و پله‌ی به‌رزیش له سه‌رشان یان له سه‌رسه
ده‌کرین. (نه‌جمه و تاج) نه‌وسه‌لیقه عرفانی و ستاتیکیه‌ی که مهوله‌وی پی ده‌ناسریته‌وه
و مهوله‌وی ناسان هه‌رله دووره‌وه ده‌یناسن مانا و دیارده پیچه‌وانه کردن‌وه‌دهیه. له
پاستیدا له پی کردن ناماژه‌یه بی سوکی. نهم له روالتا سوکیه شاعرانی تر زیاتر به
پیلاو ته‌عییریان لی کردووه و هی نازیزانیان له سه‌رجا و ناوه. مهوله‌وی به له پیکردنی
گوره ویه‌که وینه‌که‌ی له مانای عرفانی پر کردووه.

۴-لەب وەتەمای دل چەندەن سەرەتش بەرد

پیش ئاولە كەرد فرسەتش ناوهەرد

لىو بەتەمای دل نەودىنە خۆى كەرۇشت وەھەسەرەتى بەرد. ھەلى بۇ نەھەخساو
ھەلتۈقى.

قىسە تواناي ھاتنەدەرى لە سەر دەم نەبوو، پىي ووتە ئاولەى دەركەرد لە بە تەما
مانى دىلدا. عاشقان دەبىت لە وەتە و داوا و چاوجىنۇكى لە بەرامبەر ياردا خۇ بە
دووربىگەن. نەوه يارە خۇى لە دل ئاگادارە و چى بە شىاو بىزانى بېپارى نەوه دەدات. لە
سوْقىيان ھەن تکاوا رجاو ھەر جۇرە نيازىك بە دەزى ويستى خودا (يار) دەزانن، چوون
دەلىن نەھە خۇى ويستى بە چى بىت ھەر نەھە دەبىت.

نەم دىياردى داوا و نياز دەر نەبېرىنەش بۇ سوق و دەرويىشان و مريدان بەرامبەر
پىرەكانىيان پابەندى و نەدەبە. تەنانەت بەخشىنى ھەرشتىيکىش شەرت قبول كردنى
yarە. نەگەر دۆستايەتى و گىان بەخشىنىش بىت. نەوه نىھە مەولەوى لە شوپىنى تر
دەلىت بىشلىم دۆستم شەرت راپى بۇون و قىبل كردنى تۆيە. لە راستىدا شىخان بىانو و
ودسىلەن و مەبەستى سەرەكى يارى راستەقىنەيە.

شیعری ههشتم

۱- جههقهی رهعد مینای ههوری تار

نه ما بهین به زم روح نه فزای ودهار

له حیلکه حیلک و تریقهی به رز له شووشهی ههوری رهش و دیزده، له میانهی
به زم و فرمانی ژیانهوه و روح به به را کردنی به هاردا.

ههشت دیپری سه ردتا مه جلس ثارایی و باده نوشی سرووشت و کهیف و عهیشه. که
مهوله‌وی به رامبه ریان مه جلسی خوی به دزیان نماییش دهکات یانی بینینی پیچه وانهی
دیتاو. نهم شیعره و شیعری دواترله کتیبه‌کهی ماموستا حهکیم دهگوازینهوه که لهوی
ژماره(۱۷۶)یان و هرگرت ووه. {مهوله‌وی حکیم ل ۱۷۶-۱۸۰} چه خماخه و بروسکه وجاله
بوونی ههور که نیشانهی بارانی هه لگرت ووه فهرمانی ژیانهوهی پی سپیر راوه.

۲- فهلهک له بریزهنهن پیالهش جه مهی

خهم که ردنه قامهت مه واجو ها دهی

گه رد دون پیاله‌کهی لیوریزو و پره له مهی، دانه‌ویوه و دهلهی هانی(ساقیه و باده
دهدا) نهم وینه سرووشتی و جوانانه له زاراوهی عورطفادا (زکری نهشیان) و به زمان
وحالی تایبته‌تی خویان خه‌ریکی پازو نیازن و مهستن له عیشقی نیلاهیدا. نهمهش
مايهی ته سه‌للا و شوئله به خشین و ته‌جه‌للا نوورن له سرووشت با به ر دیده‌ی مرؤف
نه‌مانه ٹایاتن به تو خم و دیارددهی نیو سرووشت نووسراون و شوین پیکانی یاری
نه‌میشه‌جوان. که سرووشتی پیرفز و پازاوه کرد و کرد و ویه‌تیه مهیدانی
نه‌ندیشه‌رانی. له پی نهم دیده جوان بینیه بووه که باو با پیرانی نیمه سرووشتیان پی
پاریزراوه و چاندو ویانه و پیسیان نه‌کرد ووه.

۳- نه‌رگس سه‌رنه‌جام لاله نیاش

مه‌سهن وه مهی عهکس خه‌مزهی نیاش

نهرگس سه‌ری ناودت سه‌ر (جام - پیک) لاله و مهست بورو به دهرکه‌وتني
غه‌مزه و عيشوه‌ي نهرم ونيانی.

لاله: له نه‌دهبیاتی عیرفانیدا به بینینی نه‌نجامی زانیاریه کان ده‌گوتنیت هه‌روهها
به ددم وچاوی گولپه‌نگی دولبه‌ريش.

نهرگس: خوشی و شادی نه‌نجامی زانست که له گرددوددا به‌كار هاتوروه {نهره‌دنگی
سزنياندي. ل. ۲۹۳ و ۲۲۱} نيرگز‌سومبولي مهستيش و ته‌نانه‌ت بوروته سيقه‌تی چاو
مهستانيش. بيانوی مهوله‌وي (حسن تعليل) بؤ مهستي نيرگز بهم جوزه‌يه:

نيرگزی عاشق و سالك له ناوجامي میلاقه‌دا مهستبوو. که له تيشکی نه و مهیه‌وه
غه‌مزه‌ي نهرم ونيانی نه‌ودهرکه‌وت. واته پیک وجامي میلاقه مه‌ساحه‌ي دهرکه‌وت‌هی
يارن. خه‌مزه حالتی له سه‌رخو و به نهرم کردن‌وه و داخستنی چاوی دلپه‌ربایانه. که
مايه‌ی عاشق په‌روهري و دلنه‌وازيه.

مشكل حل نشد از مدرسه صحبت شيخ

غمزه‌ای تا گره از مشكل ما بگشایی

که واته نيرگزی مه‌ی نوش له ناو پیکی لاله‌دا غه‌مزه‌ی ياري دی و مهست بورو.
ماموستا حكيم نيانی دووه‌می به (نهین) مانا کردووه. ده‌شکری نيرگز و لاله به عاشق و
مه‌عشوق وينه بکه‌ين. (ديسان عيلم و عه‌مه‌ليش ده‌بنه عاشق و مه‌عشوق) له ناو مه‌يدا
نيرگز عه‌کسی لاله‌ی دیوه و مهست بوروه. دهرکه‌وت‌هی يار له پیکدا، يان بینینی هه‌موو
په‌نهان و نه‌زنراوه‌کان له پیکدا شيعري فارسي پرکردوه و له شيعري هورامي ياراندا
مي‌ژوه‌که‌ی ده‌گه‌پیت‌هه و بوسه‌دهی دووه‌م و سی‌یه‌من کوچی. که واته نيرگس سالکه به
خه‌مزه مهست بوروه، ودک چون وده‌وشه‌ش سالکه و به ديت‌ه خان مل که‌ج بوروه.

٤. وده‌وشه نه‌وخال پیشانیش دیه‌ن

سه‌رنه‌یه‌خه‌ی فکر هه‌م شانیش شیه‌ن

وده‌وشه نه‌وخاله‌ی نیوچاواني دیسووه. سه‌ری شورکردوه‌ت‌هه و به سه‌ریه‌خه‌ی
پيرکردن‌هه‌وددا و مل به‌رزی و هاوشانیه‌که‌ی له دهست چووه. مل که‌ج و شانشکاو

بووه. يانى مل كەج بۇونى وەنەوشە و سەرداخستنى لە ئەنجامى بىىنى خالى نىچاوى ئەوەدە بۇو. ئىت وەنەوشە ھەرددەم و تا ئىستاش سەرى داخستوھ و خەريکى تەفسىرى ئەخالىيە.

خالى پىشانى:-

ئايياتى رۇون و ديار، مۇرى ناوجاوا. بەلكەي ناسىن. دەبىت لە ئەنجام گىرى وەنەوشەو بىر لە رەھەندى سوچىدە بىكەينەوە. چوون حالتى سرووشتى ملى وەنەوشە زۆر جىئى سەرنجى شاعر و عارفانى جوان پەرسىت و حەق پەرسىت بۇوە وە درسى سوچىدە سەر دانەواندى لىيۆھ قىرپۇون. شىيخ حەممەشەرىيە قازى (خاکى) كە كاتى ئە وە دنيا دەرچووه مەولەوى يەك سالان بۇوە لەو بارەوە قەرمۇوپەتى:

وەنەوشەي وەش بۇ كەج كەردىن كەردىن

ئامۇوختەن بە تۆ ذكر حەق كەردىن

ئەى سالك را، وەنەوشە وار بە

تارك ئەغىيار، سالك يار بە

{مېزۇرى وىزە ب ۱ چاپ ۲۷۴}

بە پىويىستى دەزانم لىرەدا لابەلاى مەسىھەلەيەكى گىرنگدا بىكەمەوە كە لە پشت مەولەۋىھە كاردىكەت ئەويش(راز و رازى پەنهانە) و پرس و جۇيەكى شىعريش كە لە نىوان مرىيدو مرادىكەدا كراوه. حكايەتى ئە دووشىعرە كە گوایە هي سىد ئەورەھىمى تاوهگۈزى و حەزىزتى سراجەدىن. ئە دووشىعرە كە مامۇستان عوسمان محمد هەورامى بە ناو و نىشانى (گاوماسى) چەند پەيىش و رايەكى نوسىيە و راڭە و دەقى شىعره كانىيشى لە گۇڭارى هەوراماندا بلاوكىردوھتەوە. {گۇڭارى هەورامان ۱۳۲ ل ۳۳}

لە ئەدەبىياتى نۇوسراؤى يارسانەكاندا كە لە سەدە دوھمى كۆچىيەوە دەستت پى دەكەت راپەرانى ئە تەرىقەتە ھەولىيان داوه بىرۇ را دىين و پرس و جۇ و تىپۋانىنەكانىيان بۇ كەون و كائىنات لەزمانىيەكى تايىبەتى نەكراوه بېتىچەن و دنياپەكى جوان

له شاری سر درووست بکهنه. وه له رئی مه جازی مه بیمه ود عهشق بُو کنه نیو پیاله کانی فکر و دله ود. که نه مهش بودته پشتینکی شیعری جوان بُو مهوله وی. پیر شالیاریش پردی په یوندی نه و مه سله کانه له نیوان شاعرانی دوای خوی به یارسانی و سوننه ود و له گهله را به رانی یاری پیش خوی ود زیره کانه بنچینه (رامان و نهندیشه) بُو نیمه دا ده ریزی. وه تیکرای پرسیاره گرنگه کان ده بنه که لکه لهی و دواترلای شاعر و عارفانی تر ده رده که ونه ود.

عیشق چیه؟ عاشق و مه عشق کین؟ نه ودل کامه بیه و ناخرب کوییه؟ ژیان و مردن چین؟ دروستکه رکیه و خیلقه ت چون؟ لم نیوه نه دا نیمه چی؟ چون بپرسین و ج به رپرسیاریکمان هه بیه؟ گومان چی ده کات و یه قین که بی دیت؟ ختووره چیه؟ ووتن و زمانی ده بپرین چون؟ ردمز و نوشته و سیحری وشه و زمانی جنونکه ناسای شهیدا و عاشقان بُو هاتوته ثارا؟ کن چاری نه زان و تیکدران ده کات؟ به کن بلین داران گیاندارن و له کوی له هیلکه رامینین و تاکه چاو له په رده و ده رکه وتنی دانه بی زهد بین؟

دیمه ود سه ر پرس و جوی دو و شیعره که ر گویاری هه و رامان به ر له وهی را فهیان بکهین چه ندسه رنجیکی خویان ده خهینه روو.

۱- راسته شیعره کان له پوی شیعریه ته و نزمن و ناگهنه ده سه لاتی زمانی مهوله وی و زمانیان له زمانی نه زم و چیروکه دینیه کان ده چیت که له پاشخانی نه ده بی نیمه دا نمونه یان زوره. به تایبہت لای یارسانه کان که پشته وهی نه و دید و بوجوونانه مانا دارن و زور بپرین ده گهینه ود لای دوره که به لام گومان له سه لیقه هونه ریان ده کریت له گهله نه و دشدا ناکریت وه لاخرين. چوون مهوله وی له و په نجه رهیه شه وه نیگای کردوه و هه مان ناوده رکی له شیعری قالتر و به رزتردا دار شتوه. خو نه گه رساغ بیونه وه هی مهوله وی تا وه گویزی بن و هی مهوله ویه که ری تر یان که سیکی تر نه بن نه وه ده بنه نه زمه کانی سه رهتاو ده چنه خانه ا شیعره لاوازه کانی {بُو ناگادار بیون له مهوله ویه کمی تر برانه} محمد عدلی قدره داغی بهرگی هشتم ل ۱۳۴-۱۵۵

۲- ناودرۆکی ئەو دووشیعرە لە ئەدەبیاتى نۇوسراؤ و نەنوسراوى ھەورامىدا ھەيە و
ناكىتىت ۋالەتىيانە بېرىارى سەختيان بە سەردا بىدىن. دەبىت زمان وەك مەجاز ودرگىن
و لە پىشىه و بۇ مانا بىگەرىپىن كە ئەھلى ئەوحەرفانە نەبىن عەيداريان نەكەين حافز
واتهنى:

چوبىشنى سخن اهل دل مگوختا است

سخن شناس نەاي دلبرا ختا اينجاست

چوون ناودرۆکى ئەو شىعرانە بە مانا مەئلوفە كانىيان زۇرمەخسەرە ئامىزە و
تىڭىشتىمان دەكتەن بە لۇزىكى ئەلەزلە. خۇناكى ئەمۇومان ئەلەزلە بىن و ھەردەم
چاودرېتى ماناي حازىر و مەتلە شىكاركرادەكان بىن. گەر تەصەورمان بۇ بەۋىنە
كىرىدىان واقعى بىت، يان بەماناي وشەكان ھىزىمان تىئىر بىكەين، ئەوه دەبىنە كەرگەل.
پېيم وايه خەيام گىرى بە دەست ئەو جۇرە بېروا و تىڭىشتىنه و خواردووه كە ھاتووەتە
دەنگ و ووتويەتى:

گاوى ست بر اسمان قريين پروين

گاوى ست دگر نەفتە در زير زمين

كىرىدىان واقعى بىت، يان بەماناي وشەكان ھىزىمان تىئىر بىكەين، ئەوه دەبىنە كەرگەل.
پېيم وايه خەيام گىرى بە دەست ئەو جۇرە بېروا و تىڭىشتىنه و خواردووه كە ھاتووەتە
دەنگ و ووتويەتى:

كىرىدىان واقعى بىت، يان بەماناي وشەكان ھىزىمان تىئىر بىكەين، ئەوه دەبىنە كەرگەل.
پېيم وايه خەيام گىرى بە دەست ئەو جۇرە بېروا و تىڭىشتىنه و خواردووه كە ھاتووەتە
دەنگ و ووتويەتى:

زير و زبر دوگا و مىسى خى بېبىن

بۇيە سەربارى شىكتى ھونەرى و ماناي ۋالەتىيان من ھىما و پرس و جۈڭان بە¹
لاواز نازانم و پىشىم خۇشە ساغ بىنە و هى ئەو دووزاتە بن چونكە پەنجەردە تر بۇ
پەيوەندى كۆمەلائىتى و دىنى ئىمە لە راپردوودا دەگەنە و

۳- موعىجزە پېغەمبەرانى دىنىكەن و كەراماتى وەلى و پىاوجاڭاڭان كە لە تەواوى
باودرې دىنى خەلگاندا ھەيە لە گەل زمان و ناودرۆكى ئەم باس و خواسانەدا دەبىت
شىرقە كەرىن و وەك مىزۈوو بىرى مىزۇو شىكاركرىن و نابىت ئىمە بېبىنە پېغەمبەرانى
خوینەر و داوابى بېرۋابۇون يان بېروا نەبوونىيان لى بىكەين.

له ناو میللەتانی دنیادا چەندین بیروپا و نەربیت و قەناعەتى سەیر و سەمەرە
ھەيە كە وەك حەقىقەتى پۇزى خۆيان چاولى كراون. خودى ئەم زانستەى ئىستا لە
ئەفسانەكاندا خەيال بود و ئىستا راستى حاشا ھەلنىگەرە و ۋەنگە بۇ مرۇقى سەددەكانى
داھاتوو بېبىتەوە بەفسە. ئەمەش زدەممەت درووست ددکات بۇ دانانى خالى كۆتايى و
ھىچ كات بېپيارى پەھا لەم مەيدانەدا سەوزنابىت. لە كۆتايى ئەم سەرنجانەدا دەبى
بلىين لە ھەوراماندا چەندین ۋاز و گىپانەوە ھەن كە دەكىرىت بخويىنرىنەوە و لە گەل
چىرۇكى ئايىنەكانى تردا بەراورد كرىن. دەعووتى پاشايى سان سەھاك و سفرە و خوانى
عيسا و ھاوارپىكانى، لە دايىكبوونى باود يادگار و عيسا و پىزگاربوونى حەزرەتى محمد و
ھاوارپىتكەى و يارانى ھەموو ئەشكەوتەكان و پەرزىن كردن بۇ نەبارىنى بەفر و سەربان
گىك دان بۇ بارىنى ئارد.

پرسە شىعرىيەكەى مەولەوى لە شىخ عوسما

ئىرشاد پەناھى ئىرشاد پەناھى

يا شىخى مرشد ئىرشاد پەناھى

ئەي شىخى مورشد ! دەرس دان و تەربىيەتى بە پەنامەكى و دوورلە چاوى خەلگانى
تر، پىنمايى يەكى نەينىم بکە لە پەناواه.

مرشد شىخى سراجەدين: بە پىشى شايەتى مرييد و مەنسوبەكانى كاملە و دەسەلاتى
بە سەردەلەتى عىشق و جەزبە و خەيالاتى مريidda ရۈيىيە. كەواتە پرس و جۆكە سې
و زمانەكەش تايىبەتە بە خۆيان بۇ ئەوهى خەلگانى تر، كە تواناي تىيگەشتىنيان نزمە
نەچنە باسەكانەوە.

جە تۆ مە پەرسو نەعتى ئىلاھى

ئەوەل زەمين ساخت يا گاۋ و ماھى

سيفاتى جوان وجەمالى خوايى لە تۆ دەپرسىم. يەكەمین جار زەميىنى درووست
كىرد يان دەرياو ئاوهەكان. كارە پېلە جوان و ھونەرەكەى خوا لە ئاسمانەكانەوە تا
دەرياكان چۆنە و كاميان لە پېش كاميانە؟

بۇ رەوايى ئەم باسە بىروانە {مىزۈرى تەبەرى و. زانەر محمد ۲۰۱۰ سىليمانى ل ۹-۵} ئەم پرسانە لە پىغەمبەران كراوه سەرچاوهى تى رامان و كەلگەلە كە لەم ئايەتە پىرۇزانە وە لە دايىك بۇوه.

١- وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا يَنْهَا فِي سَيْئَةِ أَيَّامٍ وَمَا مُسْتَأْنَى مِنْ لُؤْبٍ
 ٢- إِنْ رَبُّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيْئَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي النَّهَارَ
 يَطْلُبُهُ خَيْرًا وَالشَّرَّ وَالْفَتَرَ وَالثُّجُومُ مُسْخَرَاتٍ يَأْمُرُهُ أَلَّا تَحْلُقَ وَالْأَمْرُ تِبَارِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ٣- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيْئَةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى النَّاءِ يَسْتَوِكُمْ أَيُّكُمْ أَخْسَنُ عَمَلاً
 وَلَئِنْ قُلْتُ إِنَّكُمْ مُّتَنَعِّثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا بِسْخَرَةٍ مُّبِينَ
 ٤- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيْئَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَبْرُلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَغْرُبُ فِيهَا وَهُوَ مَعْكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 ٥- قُلْ أَيُّكُمْ لَكُفَّارُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَحْلَلُونَ لَهُ أَنَّدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا
 رَوَاسِيَّ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَرَ فِيهَا أَقْوَاهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءَ لِلسَّابِلَيْنِ ١٠ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
 فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اتَّبِعَا طَوعًا أَوْ كَرْنَهَا فَاتَّبَعَا أَتَيْنَا طَابِيعَنِ ١١ فَقَضَاهُنْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ
 سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّلُّى بِمَصَابِيحٍ وَحَفَظَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

٦- أَلَّا تُمْ أَشْدِدُ خَلْقَأَمِ السَّمَاءَ بَنَاحَا ٢٧ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَاهَا ٢٨ وَأَغْطَشَ لَيْلَاهَا وَأَخْرَجَ حُشَّاخَاهَا ٢٩
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ٣٠ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ٣١ وَأَجْبَالَ أَرْسَاهَا ٣٢

زىنگەى زىندەوران كە رووبەرى دەركەوتە ھونەرىيەكانى يەزدانە كاميان پېش ئەوى تريانە ؟ ئەمەش زىفادە دەخاتە سەر دەرىئەنجامە شەرعىيەكان و تەريقەت باشتە ئەو دىوي پەرده و پەنامەكىيەكان دەبىيىن.

ماھى چىو بىيەن گاوبەچى پەنگەن

جە ۋىرى پايەش ئەوسەنگ ج سەنگەن

ماسى چى بۇوه يانى ج شتى بۇوه ؟ يان درووست بۇوه. ئەى گا ج دەنگە وچۇنە و ئەو بەردەي ۋىر پىيى ج بەردىيە ؟ ئەمەش تەصەوراتى مەرۆڤە بۇ چىن و تەبەقەكان.

ههرودها پیچهوانه‌ی تیگه‌شتنی ترده‌که‌له‌کن. هونه‌ری وورد و دقیقی درووست کردن و پاگرتني پیشان دهداش و هاو کات له گه‌نیا چوونی خه‌یال بؤ تیکچوون و روخانی. له و باردوه لای یارسانه‌کان خان نه‌لماسی لورستانی دلیت:

له سپی قودرهت درووست که‌رد عالم

ههفت ته‌به‌ق قه پشت ماهی که‌رد ردهم

به‌ینی دوو دیده‌ی گاوچه‌ند به‌عیده‌ن

ج نیشان دارو کام لاش سفیده‌ن

میانی دووچاوی گا چه‌نده؟ و ج به‌لگه و نیشانه‌کی تیایه و کام لای سپیه؟
رنه‌گه پرسی دوودنیای جیاوازبینت نه‌م دنیا و نه‌و دنیا بینت. وه ماوهی نیوانیان و سه‌رفرازی له کامیاندایه؟ کامیان نوورانی و سپیه و کامیان رهش و تاریکستان؟ وه نیشانی جیاکردن‌هه‌ویان چیه؟ و پوو له کامیان بکه‌ین؟ ده‌شکری نیوانی شه‌و و روز و پرسیار کردن بینت له شه‌و و روز { وَجَعْلَنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آئِينَ فَمَحَوْنَا آئَةَ اللَّيْلِ وَجَعْلَنَا آئَةَ النَّهَارِ مُبَصِّرَةً لِتَتَبَغُّوا فَضْلًا مَنْ رَبَّكُمْ وَلَعْلَمُوا عَذَّذَ السَّيِّنَ وَالْجِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلَّنَا تَفْصِيلًا }

{۱۲}

شیخ له‌و‌لامی نه‌م به‌یته‌دا ده‌فرمومی:

حق نه‌و نیشانه سفید ناراسته‌ن

سفیدی جه‌لای نه‌ندامی راسته‌ن

دووپا نه مه‌غیریب دو ده‌س نه شه‌رقه‌ن

ئی چه‌م تا نه‌وچه‌م هه‌فتا سال فه‌رقه‌ن

خوا نه‌ونیشانه‌ی به سپی ده‌رخستوه و لای راستیه‌تی. واته پیگه‌ی راست و سه‌یرکردنی راست به‌رده سپی بیونت ده‌بات. وه سپی به راست ده‌دریت و ره‌شیش به چه‌پ (بیربکه‌ره‌وه له نامه‌ی نه‌عمال) وه دهستی له روزه‌هه‌لاته که دواجار کوتا ده‌بینت و چاره‌نووس ده‌چیته لای پیکانی. نه‌مه‌ی نیزه ده پیچریت‌هه و ده‌چینه نه‌هه‌ویی روزه‌نواه.

بیرگردنەوەی میسریه کۆنەکانیش بەوجۆرە بۇو. وە ماوەی نیوان ئەو دوو دنیاپەش
حەفتا سالە. نابىٰ (٧٠) وەك ژمارە وەرگرین بەلگودەبیت رەھەندیانە سەیرى بکەین.

گا وە کام جانب نیگا مەکەر

شاخى ئەوچەندەن ج نیشان دارو

گا سەیرى کام لادەکات و شاخى چەندە و بەلگەی شاخەکان چىيە؟ يانى پەگ
ورىشە و تۈرەمەی مىرۇف چەندە و چارەنوسى بەرە وکويىتە؟ وە دەكىرىت پرسىيارىش
بىت لە رووکارە جگرافىيەکان و شاخ و ئاسمان. شىيخ لەوەلامدا فەرمۇۋەتى:

بە قۇدرەتى وېش دەھنەدى مراد

چىل هەزارسەرش نە ئەوکەرد ئىجاد

ھەفتاد هەزارشاخ حاصل كەرد لېشان

ھەرشاخ وە نەوعى، وە تەرزى كېشان

بەخشىنەر بە هيىز و تونانى خۆى چىل هەزارسەرى لى دروست كرد و ھەفتا
ھەزارلىقىشى لى جىاكردەوە و ھەرشاخە لە شىيە ورەنگى ناماژە بۇ جىاوازى گەلان و
جىاوازى زمان و ... هەندى

خويىنەر لەوبارەوە دەتوانىت رەۋەتى سەقاي مىرزا ئۆلقادرى باوهىي بخويىنىتەوە
لە {گۈزىارى ھەورامان محمدەمین ھەورامانى بەرگى يەكەم ل ۲۴۶}

ئانە ج حەرفەن نە پېشانىشەن

نوىشتەئ ئەوكىن نامى كى تىشەن

ئەوە ج حەرفىيەن دىyar و ئاشكراي نىيۇ چاۋىيەتى و ناوى كىيلى نووسراوە؟ خالق
ج مۇرىيەن ناوه بە سەنعتەكەيەوە؟ حەرف: ئاماژە بەيان و زانىنە. پېشانى: تەۋىيل و
ناوچەوان. (حەرف، پېت) ج بە تاك يان كۆھاتوەتە نىيۇ قورشان و موقەسىران ئىستاش
ھەندىكىيانيان بۇ رۇشىن نەبۇوهتەوە. پرسىيار لە حەرف و چىيەتى حەرف و خاوهنى

حه‌رف گرنگ و له هه‌مان کاتدا مه‌ترسیداریشن. له بزوتنه‌وه عه‌قلگه‌راکانی هزري
ئیسلامیدا له سه‌رقورئان لهم جوچه پرسانه زورکراود. ده‌شکرئ خالئ پیشانی موری
خالق بیت که خاودنداریه‌تی و ماق دروست کردنی ده‌دادت به‌خوا. شیخ له و‌لامدا
ده‌لیت:

حه‌رف پیشانیش نامی نه‌للأهـن

ئیسمی محمد رـسولـللـهـن

نیوچه‌وانی شایه‌تومانی لـنـوـوـسـرـاوـهـ. نـاوـیـ خـواـ وـ پـیـغـهـمـبـهـرـهـکـهـیـ نـراـوـهـ بـهـ نـیـوـ
چـاـوـیـهـوـهـ. بـهـلـگـهـیـ مـؤـرـکـراـوـهـ بـوـ نـهـوـانـهـیـ دـدـبـیـینـنـ. نـهـوـحـهـرـفـ وـنـیـشـانـهـیـ سـبـیـهـ. خـالـیـ
جـیـاـکـرـدـنـهـوـهـ کـوـفـرـ وـ نـیـمـانـهـ وـ هـهـرـکـهـسـنـ تـوـنـاـیـ بـیـنـیـنـیـ نـهـوـ نـیـشـانـهـیـهـیـ هـهـبـوـ یـانـ
یـهـکـجـارـ بـیـنـیـ نـهـوـهـ سـهـرـیـ دـادـخـاتـ وـ مـلـ کـهـچـیـ پـهـرـوـهـ دـگـارـدـگـارـدـهـبـیـتـ وـ بـیـلـهـ رـاـهـیـ
دهـکـاتـهـوـهـ. نـهـمـ شـوـیـنـهـیـ پـرـسـ وـ وـدـلـامـهـ زـوـرـنـزـیـکـهـ لـهـوـ دـیـرـهـ شـیـعـرـهـ هـوـنـهـرـیـهـیـ کـهـ بـوـوـیـهـ
هـوـیـ نـهـمـ لـاـکـرـدـنـهـوـدـیـهـ. وـهـهـرـئـهـوـ پـهـیـوـهـنـدـیـهـ وـاـیـ کـرـدـ منـ شـیـعـرـهـکـانـ نـهـخـهـمـ لـاـوـهـ.

نه‌وماهی چه‌ندن نه ژیری پاشه‌ن

مه‌ککه‌ی موعه‌زدم جه کامین لاشه‌ن

نه‌وماسیه چه‌ندن له ژیر پیپیدا و مه‌ککه‌ی پیرۆز ده‌که‌ویته کام لای؟ (چه‌ندن)
پرسه له حه‌جم و قه‌باره نهک برو ژماره. وه ده‌بئ له بینزه‌ی (گا له سه‌رپشتی
ماسیه) نه‌مانه تیپگه‌ین.

ا- لووسی و خلیسکی ماسی و له‌پاستیدا زه‌حمده‌تی راگرتون و برووا به وهی که‌لای خوا
چه‌ند ناسانه.

ب- وشکانی له سه‌رثا. نه‌م کاربه‌جیبی و حسابه ورده بووه‌ته مایه‌ی رامان و
بیرکردن‌هه‌ودی سه‌رجه‌می پیغه‌مبه‌ران له‌وانه زه‌ردشتیش. شیخ له‌و‌لامدا ده‌لیت:

مه‌ککه جه لای راست فه‌رفقی نه‌وگاودن

نه‌ندکی جانب فه‌رقش نزاوه‌ن

مهکه که وتوته بهشی لای راست و که من بهلای سهربیدا لاربهوه.

خوراکش چیشهن چیش مودر و چیش

چهند سهر و چهند پا سبحان به خشا پیش

خوارکی چیه و چی دهخوات؟ خواجه ند سهر و پیش پیش داوه؟ شیخ له و هلامدا

دهلیت:

وارده نیش ته و حید ذاتی نه لله

خاب و راحه تیش (نصر من الله) دن

خوارک و خواردنی بونه و در یه کتایی و تاک په رستی خوایه. نه مهش راحه تی و
سهر که و تینکه که هه رله خواویه پرسکه ره خوارکی گیانی ده پرسن و شیخ یه کتایی
خوا ده کاته خوارک.

صهد عالم په رسام عالم تا عاقل

نهی موشکل په ریم نه که ردشان حل

له صهد دلاوه پرسیم له زانا و دانا و بیرمهند و فهیله سوف و عاقلان که س نه
کیشه یهی بؤحه ل نه کردم. لیره شدا ناماژه دی جوان کراوه بؤ ده سه لاتی
مهدره سه عرفانیه کان. که و هلامی ختوروه و پرسیاره کانی دل به علمی ظاهیر و به عه قلن و
ناوهز و فه لسه فه نادرینه وه. چوون پرسکه رخوریش علمی هه بوروه و سه دانی و هک
خویشی توانای شیکاری پرسیاره کانیان نه بوروه. نه مهش جیاوازی ده سه لات و تو انای
قه ناعه تی هه رد وو با لی (شه ریعه ت و ته ریقه ت) و پیش بکیان بؤ ناساندنی حه قیقهت.
له م روه و دیه چهندین مهلا و دانا و زاناخویان ته سلیمی مهیخانه و باده کانی عرفان
کرد و وه. بر وانه له ناوی نه و زانا و دانایانه که مرید و مهنسوبی مه و لانا خالد و شیخانی
ته ویله و بیاره بوروون.

نهوسا نایابیت مه علوم مه بؤ لیم

جوابی نهی عه رزه بکیانی په ریم

نه و سابق وینه بیت ناشکرا ده بی لیم که ولامی نه م پرسیارانه م بدھیته ود.
 نه وانه ریبواری ته ریقه تن و نه و ریگه یه ده گرن عه و دالانی پرسیاره ریشه یی و
 ناوه کیه کانن. نه و پرسانه که چینودیان له سنوری دین و نه ته و دکان تینده پهربت. که
 مه دردسه رو اله تیه کان ولامی مردو و حازریان هه یه. بؤیه چهندین مرید و دانا و زانا
 له و مه دردسه بیزارکه رانه هه لدین و رو و دکه نه قوتا بخانه حوبیه کان. ده بیت سه رنج
 له و بابه ته بدریت نه ک بؤ نیره به لکو بؤ ته واوی بیزاریه کان له نه رک و فه ریزه
 ناچاریه کان و روکردنے قه ناعه ت و چیزه رو حیه کان. له بهر نه و هیج بی نه ده بیه ک له م
 کوتاییه دانیه، چوون پرسکه ره که دل نیامان ده کات به سه رسه دانا و زاناوه کولی پرسی
 هینا و دته به رددم نه م عارفه راز زانه و نایابیش له م کاتانه دا و دوای به جیه نیشن
 زور باشہ کان ده رده که ویت. دانا وزانا و فه قیه کانیش له ری نه م پرس و مه ته لانه وه
 ته سلیم بیون و بیونه ته باد دنوشی نه و خه راباتانه. من چون له سه ره تاوه و وتم که
 ناتوانم بیسهم لینم نه م دو و شیعره هی مهوله وی و سراجه دین بن نیستاش دو و باره
 ده که مه و که بله که سه ماندتم لانیه و نالیم شیعری نه و دو و راه ته له بھر بیهیزی وینه
 و خه یال و شیعیریه و زمان. نه ک له بھر بی هیزی ناوه روک و پرو پوچی بابه ته که یان.
 دهنا بابه ته که هیزداره و پر له رمز و راز. ولامدھر نه و قه ناعه ته مان لادر وست ده کات
 و ده لی:

چونکه زاهیر دن عیلمی شه رعیات

نه و اته نه عنای نه خفای مه خفیات

چونکه تو مه عنای نیهانیت زانان

رمزی جه رموز په نهانیت و انان

چوون تو مانای ره مز و سپ ده زانیت و شاگردیکی که حه رفیکت له و مه کته به دا
 خویند و وه. نه گه ر پرسه شیعره که هی مهوله وی بیت ره نگه ئیت دوای ولامه که
 که و تیت داوی ته ریقه ته وه و بو و بیت مهیدی که هیج کات نه یویستو وه سنوری
 ده سه لاتی روحی پیره کانی ببه زینیت و له گه ل کامل بیون و گه ورہ بیونیشیدا هه رددم
 خوی به بچوکیان ده زانیت. له کوتایی نه م بابه ته کرج و کاله شدا ده لیم با خومان ناماده

حاذرخوری ووشه و مانا نهکهین و له سهر شیعره عرفانی و هیماداره کان که من
بودستین. به ددساورده کانی نیستا و سه رچاوه زوره کان له چاو جاراندا ههول بدهین را فه
و خویندنه وی جیاوازتر به رهه م بینین و به دوای کردنده وی کوده کان و نوشتہ کانی
زمان بکه وین. لیکوله رو را فه کارانی نه ده بیات به چاوی گرنگی و با یه خه و سه یبری
می تولوژیا بکهن. وه باش وورد ببنه و که نیمه ته نیا جنؤکه و دیو و خیو نه و
کلتوری مرؤفایه تیه نین و به لکو دامه زرینه و شه ریکه مالین. {کنگره بزرگداشت مولوی
کرد ل ۳۷۷}.

ده چینه وه لای شیعره کهی مهوله وی.

۵- مه شاتهی قودرت جه هونی عاشیق

سوورا و دا وه رپوی چووزهی شه قایق

بووک جوان که رو نارایشگه ری قودرت له خوینی عاشقان ده م و روی چووزهی
(نوکی خونچه) گولاله سووره سوورا او کرد.

پهندگی گولاله سووره خوینی عاشقه. دوای مهوله وی نه مه فهومه لای شاعرانی
کورد دووباره کراوه ته وه به تایبته تی لای شاعرانی سنووری هه لمجاه و
ههورامان {به رهه می نه محمد موختاریه نوونه}

۶- سو سه ن سه د زوان ناواش سه د ته رزه ن

نه وا (ههی شادی ههی شادی) یش به رزه ن

سو سه ن به سه د زمان و به سه د جوئر ناوازده وه هه وا گورانی ههی شادی ههی
شادی به رزه نیه تی. له زورشویندا نیمه تی بینی نه و ده کهین که مهوله وی زور
عه لاقمه ندی گورانی و چرینه. وه وا دیتھ پیش چاو یه کیک بوو بیت له ناوازناس و
گورانی ناسه کان. وه من گومان ده بهم که ده نگ خوش و ناواز خوینیش بوبیت.

۷- سونبول به وینهی ده س زده هی تلفه ن

تا تا جه هه متا هه متایی کل فه ن

سونبول و دکو زولفن که ساوایهک دهستی پن گهشتی تان تانی له گهن یه کا
ثالوسکاون و بوونهته هاوتای کولم. سونبول و دکو زولفن دهست منالی لینهاتووه. نهم
وینهی زولف و منان و شهمال و تیکچوونهی لای بیسaranی زورسه رنج لیدراوه و
تهناتهت شیعری سهربه خوی ههیه.

بای شهمال تای زولف.....

دهست دامانت تایی جهتای زولف

ههترانی شهوردنگ و دردهی سهربکولف

سته زددهی دهس ناخونن کهندی توف

{بروانه دیوانی بیسaranی حکیم ملا صالح ۶۱}

۸- سهمهن غهنى نهقد شیوهی نه و روپوش

جهو پهی جورعهی نوش نهسمیم پهی سهربخوش

یاسمهن دهلهمن و سامانداره. به شیوهی نه و روپوش و داپوشراوه نهسمیم
بوشهی سهربخوشی کات جورعهیه کی پی نوشیوه. (نهقد حازر پیچه وانهی قهرز) نهم
وینهیه یه کیکه له وینه چر و دانسقه کان که ناکری به سادهی رازی بین بهوهی که
پاکه مان کردودوه.

غهنى نهقد: بی نیازی دهلهمند که (زیر) پارهی نهقدی ههیه. له نهقدا رهنگی
زهد و روشنی یاسمهن ههست پیده کهین. وه رهنگه له روپوشدا مهبهست پیش سهرب
رووت نهبوون بیت که جاران کلاؤزه ریان له سهربکردوه. یان کهنسی سامان و
دهلهمندیه کهی داپوشیت و دهی نه خات. نهم یاسمهنه و دک نه و سامانه کهی
شاردوه تهود و دهی ناخات. چون نه و یاره رووی خوی پوشیوه و دهی ناخات.
یاسمهنه نیش ٹاودها. شهمال بوشهی سامانی جوانی لی بدزیت (بون و عهتر و بهرامه)
پیکی پیداوه و سهربخوشی کردودوه. نیت که و دهی و دهی شنه و تو و بونی لی که و دهی.
سهربخوش له مهستیدا خوی دهکاته و ساده زین ده بیت و ده رده واز ده بیت و راز
دهدرکیت. لهم جو ره ویسگه ستانیکیانه دا بوو که له سهرباوه کانی به ردهستا ههستم

دهکرد که کوفرکراوه بهرامبهر جوانی شیعری مهوله‌وی و پیشان نهدر او. له گهله
نهوهش خاکی بهرده‌ری را فهکارانی سه‌رو درم، ههولم دا نه و جوانیانه که من دهیان بینم
و دهنه خراون دهريان خم، وه دلنيام له وهی دهنه چهندی تر له و جوانیانه ههبن که
من و تو ههستیان پن ناکهین. خوا دهزانی کهی نه و روزه دیت ههستی جوانی بینی
ئیمه بگاته ناستی دیده‌کانی مهوله‌وی.

۹- بهلام دل جه نیش خم ههمردؤ چل

دیده‌ش سیوای خم کهی وینو سوورگول

بهلام دل له تاو نیشی خه‌مدا هه‌ر پل دهوهشینی و چاوی دل (به صیره‌ت) بی‌جگه
له خم کهی تازه گولی پشکو وتوو ده‌بینی.

له و مهیخانه‌ی سروشته‌دا (۸ به‌یتی پیش‌وو) که مومکن نیه که‌س شاد نه‌کات،
که‌چی مهوله‌وی خوی ده‌کاته سروشته که له گهله نه و سروشته‌دا ناییت‌هه. یان هه‌مان
نه و سروشته جو‌ریکی که ده‌بینی. لهم به‌یت‌هه (خم) مهوله‌وی ده‌کاته رووبه‌ری خوی
نواندنه‌کانی به‌رامبهر حائی گوله‌کان له مهیخانه‌ی سروشتدای حائی هه‌مان نه و گولانه
ببینه له سروشته مهوله‌ویدا یان به چاوی مهوله‌وی. نه‌مه‌ش ناشادی مهوله‌ویده
به‌رامبهر شادیه‌کان.

۱۰- نیرگز نه و بیمار په‌رده‌ی دل ریشه‌ن

چهنه دهد عیشق دائم خدیشه‌ن

نه‌رگس نه و بیمار و نه‌خوشیه که په‌رده‌ی دلی زامداره و به‌دهردي عیشقه‌و
خوی گرت‌ووه.

نیرگز له‌وی مهستی مهی جامی لاله بwoo. لیره دل دراوی ده‌ردي عیشق

۱۱- غوشه‌ی دووری خال نه و گونای گول بیز

خم که‌ردهن گه‌ردهن و ده‌هوشیه په‌ل دیز

خەم و خەفەتى دوورى لە خالى ئەوگۇنای لە گۈل جوانىدە. گەردىنى وەنەوشەى
گەلاتارييکى كەج كردووه (شكاندووه).

لەبەيتى(٤) دا وەنەوشە لە وەصلى خالىدا مل كەج بۇو و خەريكى تەفسىرى ئە و
خالى بۇو. لېرە بە ھەمان جۆر مل و گەردىنى كەچە بەلام لە فەصلدا لاي مەولەوى
بە(فەصل و وەصل) دەگەينە ھەمان نامانچ بويە خۆى دەلىن:
مشىۋ وەصل و فەصل فەرقشان چىش بۇ.

12-شەقايىق نە ھوون بەرگش كىشاوه

چوون دل و نىشى موزىدش نىشاوه

گولالە سوورە پەركانى لە خويىنى خۆى ھەلکىشاوه. چۈنكە دلى بە نوكى بىرژانگى
پەينداربۇوه، نىشاوه. لېرە ماناي پىكراوه دددات. لە بەيتى(5) نارىشىگەرى قودرت بە
خويىنى عاشقان سووراوى بۆكرىبۇو. لېرە خويىنى خۆى سووراوا يەتى.

13-جەم جەم سۆسەنان جە لانسaran

نە مەسىھەلەي خەم كەفتۈگۈ داران

كۈبۈونەوە كۆمەل كۆمەل سۆسەنەكان لە قەدپان ونسارەكاندا. بە مەبەستى گفت
و گۆ كەرنىيان لە مەسىھەلەي خەم لە بەيتى(6) دا بە سەد زمان گۆرانى ھەي شادى
بەرزبۇو. لېرە لە خەم دەكۈلتۈوه.

14-تەوق تەوق سونبۇلان نە جامى پاخان

پەخش و پەشىۋەن بەخشەن بە داخان

دەستە دەستە و باقە باقە سونبۇلان بە دەوري جامى بىزۈين و سەرسەۋىزى
چىاكاندا بۇ داخ و خەفەت پەزاون و بلاوبۇونەتەوە. جام بە ماناي قاب كە حاشىيە و
پەراوىزەكانى نەخسابىن بەكارھاتوھ. مەولەوى جام و قاپەكانى خەم لە دەرروونى خۆيىدا
نەخشىن دەكتە.

15-جەوق جەوق سەممەنان تەن سېپى بىڭەرد

عورىان ويئەنەقەيس مە گىللان نە ھەرد

تیپ تیپ یاسه منه سپی و بینگه رده کان رووت بوونه ته وه و پهجالانه و هکو
مه جنون به هه رده کانا ده گه رین له به یتی(۸) سه منه پوشته و به سامان و دهوله منه بwoo.
که چی لیزه نیفلاسی کرد و شروشیتال دراو بwoo. یانی گه لای پیوه نه ماوه.

۱۶- موتریب وه مزراب ریشه ش پهی که رده ن

نهی وه نه واییک مایه ش وهی که رده ن

ناهه نگساز و گورانی بیز به نامرازه کهی زدنی نی ده ماری ده رهیتام و نهی به به زم
و نه واییک مایه کهی چهند به را به رکرد. یانی کاری ناهه نگسازه کهی کاریگه رترکرد.
وهی: زیاد کردن و چهند به را به ری قازانجه. و ده شکری (وهی) به تالان دان و
خه سار کردنی مایه بیت نه و کاته را فه که پیچه وانه ده بیته ود، به تایبہت کاتی له ده ست
دانی سامانه کهی یاسه منه بکهینه کاری نه مان.

۱۷- جه نوازی به رز به ختنی به د تاله ش

وهی حوز ووره وه شه رارهی ناله ش

له نوازی به رزی به خت و ناو چاوی به دی، بهم ناماده بوونه بیلیسه و ناله وه.

۱۸- گه ردوون به زمی خه م که رده ن په ریش ساز

یه په قس یه نواز یه نه یچی یه ساز

گه ردوون به زمی خه می بؤ سازاندووه. نه وه رقس و نواز و نه وه ش نهی چی و
ساز.

تا نیزه نماییشی دوو سروشتی جیاواز بwoo یان دووبینیشی جیا بؤ سرووشت له به ر
نه نجامه کانی (فه صل و وه صل) د. ل. مهولا پهنا وه به رسانی تایبہت و فریاد په سی خوی
ده بات.

۱۹- شیشه و قهه قهه ه و شیشهی خه م پهی که ر

ساقی به سازی ریشهی خه م پهی که ر

به شووشه‌ی باده قدھقھه‌هی شووشه‌ی خمود لاؤد بنن. ساقی به سازی پیشه‌ی خمود دهربینه. به بهزمنی باده و تایبەتمەندی خۆی ددجىته شەری خمود فەصل و فراق و ناشادیه‌ود.

٢٠ - بهزمن خم سازاش بدهر ود هەمدا

مەیلى بىنايىش باوهر ود چەمدا

بهزمن کەخم سازانی بده به يەکا و تىنگى دە و مەیلى دېتن و بىنائى بىنەرە وە نىئۆ چاوم. يان چاوى دلەم رۇشن كە. يان بهزمن خم تىنگەد و چاوى كويىركە.

به كويىربۇونى چاوى خم بىنائى چاوى نەم دەكرىتەود. رەنگە نەم شىعرەش شىعرى دواى لە دەست دانى چاودكانى بىت. خم و فراق نەتى هىشتىووه چاۋ ڭارى خۆى بىكەت بە نۇورى بادە چۈودتە جەنگى خەمەود و نۇمىندى رۇشنىايى ڭەراندۇدتەوە بۇ دوا بەيىتى شىعرەدكە.

٢١. بەل دەنە لىلاو چەم چىن كردى خم

گۈن وە گۈن وېش بويىنۇ وەچەم

بەلگۇ دلەت تارىيك و لىلەم و چاوى گلاراو بە خەمم خم و لىليان نەمەنلىن و گۈن بە گۈن خۆى بېبىنى.

شیعری نویمه

۱- جه‌مین پدشک جام جه مnomای جه‌مشید

په‌وش سه‌نجه‌که‌ی قورس ماه و خورشید

په‌خسار به‌خیل بدر به ناوینه‌ی دنیا بین جه‌مشید. و په‌فتار پیوه‌که‌ی مانگ
و خور. { مدوله‌وی حکیم ل ۱۷۹ }

جام جه‌م: له داستانه نیرانیه کاندا جه‌مشیدی پادشاهی پیشدادیه کان نه‌م
ناوینه‌یه‌ی هه‌بود و دنیای تیا بینیوه هه‌والی حه‌وت کیشودره‌که‌ی له‌جامه‌وه
زانیووه. جام جهان نما و جهان بین و گیتی نماشی پی ده‌لین و ده‌شیدنه پال چه‌ند
پاشایه‌کی تریش له وانه که یخوسره‌و. وه روائی نه‌م جامه له داستانه کاندا دیاره.
{ فرنگ فارسی عمید جلد اول ل ۶۶۹ }

په‌شک: به به‌خیل و حه‌سوود، واتای بیل‌بیله‌ش ده‌دات. په‌وش: په‌فتار و جوله و
بارودوخ. سه‌نج: نه‌ندازه‌گیری و پیوه‌نه، خستنه ژیرچاودیه‌ری. که‌واته مانکه‌ی ده‌بیته:
په‌خسار له جامی جه‌مشید سه‌رت و له خویازی تره. توانا و که‌یفیه‌تی زیاتره،
جه‌مینی تو په‌فتار و جوله‌ی مانگ و خور ده‌بیوه و پایده‌گری. به‌مه‌ش فه‌زی جه‌مین
ده‌دریت به سه‌رجامدا. نه‌گهر جامی جه‌م له توانایدا هه‌بووبیت دنیا پیشان بدات، نه‌وه
جه‌مین ده‌توانیت دنیا بچولین. و در چه‌رخانی ثاوه‌زی (نیراهیمی) له مانگ و خور
په‌رسنیه‌وه بو تاقانه په‌رسنی.

له (په‌شک) دا توانا و ده‌سه‌لات زیاتر به‌دی ده‌کریت. چوون نیرانیه کان ودک
واتای (نیر- میرد) به کاریان بردووه. سه‌رباری نه‌م واتایانه واتایه‌کی تری کلاسیکیش
ده‌دات که‌په‌شک به بیل‌بیله و در گرین:

په‌خسار بیل‌بیله‌ی ناوینه‌که‌ی جه‌مشیده و هات و چوی مانگ و خور چاودیه‌ری
ده‌کات و ده‌بیوه، یانی له راستیدا توanstی جامی جه‌مشید ته‌جه‌للای جه‌مین تو بیووه.

۲- جه وساوه خهدنگ مؤذت دل کاوان

کوورهی فراقت کوی سهبرم تاوان

له وساوه تیری برزانگه کانت دلمی شرکردووه و کورهی فراق و جوداییت کیوی
سهبرمی تواندود. کوره: شوینی توانه ودی تو خمه به هیز و سه خته کانه که پلهی
گه رمی به رزی همیه. به مانا گدرسه بپرس هینده کینو سه خت و به هیز بنت به رگهی
کورهی فراق ناگرت.

۳- زایفم که ره جه ههوا به ردهن

دیدم ماچی حه ببید نهنجیر و دردهن

به چهشتی لوازم دهکات که ههوا به ناسانی نه مبات و چاوم دهليی دانهی ببید
نهنجیر و اته گه رجه کی تیکه و توه. { مهولوی حکیم ل ۱۷۹؛ به لای نیمه و ده بیت به و
سه رنجه لهم دارشته یه بروانین که گرامه ره ههورامیه کهی ته او نه بیت و زمانی که سی
که زمانی دودم باش نه زانیت نه و کاته را فه بوز وینه که بهم حوزه لیدیت:

لوازم بکه رده به تیر پیوه نان و شرم بکه با ههوا نه گرم و به فیزو ههوا قورس
نه بم (کیبر) نه بیت.

که شربووم به تیرت و لوازبووم و له ههوا بردن فش بوومه وه نیتر چاوه کدم
نه و انگرم و (با یی ههوا نیم) دهليی ببید نهنجیرم خواردود.

ببید نهنجیر: گه رجه کی هندی یه تؤوه کهی (دانه) هیندهی تؤوی قاوده
ناوکه کهی (مه غزه کهی) سپی و چهوره. نه و پیستهی به تؤوه که ودیه ژاراویه
نه رکه سی بیخوات تو شی به ستون و گیرانی ملووله خوینه کان و سووتانی سیه کان و جگه
ده بیت. ئه م تؤوه چو دته پیشه سازی ددرمانه وه { فرحنگ معین ل ۸۷۱ و عمید جلد دوم
ل ۱۶۲۸ } به به ری را فه کهی مامؤستا حکیم مهوله وی له شوینی ترفه رمو ویه تی:

زایفیم هه ریه ند جه حه د به رشیه ن

نه سیم نه رباروم عه جایب نیه ن

ئەم شىعردى مەولەوى لە گىرۇددبۇون و نەجات نەبۇون دەدۋى و كەلگى لە زاراودى فەلەكى و نەستىرە و بورجەكان وەرگرتۇووه. بۆيە پەنگە نەتوانىن بە بى سەرنج دان لە دنیاى نەستىرە ناسى راڭەيەكى باشى بکەين.

٤. يار وەرم نامان نە كەمەر يەك چەم

جە تاوى رادار سۇلتانەكەمى خەم

يار، يارى خۇرم نەھات و لەو دىيو كەمەرە، لە تاو و ترسى رادارەكەمى خەم. خۇرى يارم لە و دىيو شاخەكانە و لە ترسى ئەو رادارەى كە سۇلتانى خەم دايىناوه چاۋىكى ھەن نەھىيەنابە واتە رۆزى من ھەرھەن نەھات. خۇر لە ئاسۇووه دەركەوت گەرمى و ۋۇناكى بە ژيان دەبەخشىت و ھەر ئەمەش واى كىردووه كە خواى قۇناغىك و پەرسىتراوى زۇرىنىيەك لە مرۇقق بىت و خۇر بە دەركەوتىن حەزرەتى شىراھىم ھېزى خوابوونى لەدەست دا. لە شىعىر و نۇرى عرفانىشدا تىشكەكانى ئومىيەتى دەنلىكىنەن و سەرتايىھ بۇ دەركەوتەكانى وەصل. لە بەيتى دواتردا پىمان دەلىت كە سەيرى زايچەي ئاسمانى كىردووه و وەها ھەولىك مەحالە.

٥. نە تەقۇيىمى چەرخ شەوان تاسەحەر

پەى زايچەي وەصل مەشمارو ئەختەر

لە رۆزمىرى چەرخا شەو تا بەيان نەستىرە دەزمىرم و بە نىازى زانىنى ھەوال. ھەوال و دەنگ و باسى ھەلھاتنى خۇرى وەصل.

زايچە: لەوحەيەكى بازنهيى يان چوارگۈشەيە كە دەنگ و باسى نەستىرەكان و بورجەكانى سال و مانگەكانى تىا نەخشاوه. نەستىرە ناسەكان بەكاريان ھىنماوه بۇ دىارى كردىنى بەخت و چارەنۇوس و دەركەوتىن و لەدايىك بۇون.... هەندىمەولەوى وەك نەستىرە ناس لە ئاسمان و نەستىرەكان ۋانىيە و بۇ دەنگ و باسى وەصل گەراوه. زايچە نەو خويىندىنەو وئەنجامەمان دەداتى كە مەولەوى ناگاتە وەصل لە بەرئەوەي خۇرەكەى ھەلنىيەت و لە بورجا (لەو دىوكەمەر) دا گىراوه و لەترسى رادارەكەى سۇلتانى غەم. يان بۇ نەوهى لىرە زوو نەجاتم بىت و بىگەمەوه لات خەريكى موتالاۋ ژماردىنى نەستىرائەم.

هەر لە بەر ئەمەشە كە لە بەيىتەكاني دواتردا نەجات بوون دەكتە مەحال و تىاچوون مسوڭەرددەكتات. بە دىودكەى ترىشدا مەرك دىنت و گيان دەباتەوە بۇ نىشتىمانى راستەقىنەى خۆى. واتە ماناي ۋالەتى بۇ ئېردو عرقانى بۇنىەوى لەم شىعرەدا ھەيە.

٦- جە هىچ بورجىدا نىيەن راي نەجات

غەير جە نىشانەى فەنا و ھەم مەمات

واتاكەى رۇونە ھىنندە نەبى پىنۋىستە بلېين فەلەكناسەكان سالىان كرددووه بەدۋازدە بورج و ديارە نىشانەيەك نىيە بۇ نەودى كە زىانى كەس بکەۋىتە دەرەوەي نەو بورجانە. ترس و شلەزۈنى مۇۋقىش ھەرنەودىيە.

٧- جە خەوفى هيچران مەلەرزۇو چوون وي

ھەركاتىت زانا ئەجەل پەيدا وي

لە ترسى دوركەوتىنەوە وبەجى ھېيشتن ودك بى دەلەرزم. ھەرنەوەندەت زانى ئەجەل پەيدابوو. لە هىچ شوينىكى تىلای مەولەوي بەم رۇونى يە ترس و نىگەرانى لە مردن نىيە.

٨- جلوست نە تەخت ئىقلىمى دەروەن

گىيان وە ئەسىر بەرد پەى ئەسلى وەتەن

ئەمەندەت زانى ئەجەل لە سەرتەختى ھەرىپى تەنگەبەرى ژيانىت دانىشت و گيانى گرت و بەدىلى بىرىدەوە بۇ نىشتىمانى راستەقىنەى خۆى. كە ئەمە لەو دىوپەوە ئازادى گيان و شادبۇونەوەيە. ژيان تەنگەلەن تەنگەبەرد و لە دەربەندايە و ئەملاولاي گىراوە و دەرچون نىيە بە ئاسان دەگىرى و تەسىلىم دەبىت. مەرك دواجارتەختى ژيان داگىر دەكتات. لەم گۈزەرگا تەنگەدا ئەجەل پىش ئەدابە ئەرزا. {بىوانە دل و چاول ۱۸۳}

٩- با ھەم ھالى بۇ گۆشەى مزگى و دەپەر

ھانا موغەنلى يادت بۇ بەخەپەر

با هه مترگوشی مزگهوت و دهیرهکان و عیبادهخانه کان خالی بن. هنانم به تؤیه ناهه نگساز یادت به خیر. واته چوونهوه بؤ باری پیش درووست بعون. ودک سهرهتا که هه رخوا هه بعو. یانی کاتی که مرؤفه نیه په رستگاکانیش نین وه دهشکری ویرانی و چولی خواستن بنت بؤ عیبادهخانه رواليه کان که تهنيا نه رکیان تیا جنبه جن دهکری یان راست تر له کوئل دهکریتهوه. دهبا نهوانه خالی بن و ئاماژه کانی په رستشی روحی مهی خانه کانی حهق ناسی ئاوددان.

۱۰- جهکون چریکهی سهداي رهنگ رفح

سه ماعش پیمان مدو سهد فتوح

له کوئیه چریکه و نهغمهی دهنت که ودک رفحه، یان له کوئیه دهندگ و رهنگی رفح موغه نی. که بیستنی نه و دهندگ سه ده ریگهی ده چوونمان بؤ دهکاتهوه. لیرهوه په نابردنهوه به رکاکله و جه و هه ری دین سه ره لددادهوه. که دیدی عرفانیه. له شاری پرپوری عرفان و له ولاتی دهريا دلاندا سه ما عهه زاران پیگهی نه جات دهکاتهوه.

له جهانبینی عرفانیدا مه رگ ده لیلی گهوره کردنوه و رفحه، له مه رگا ئازادر ده بین. هونه ری عرفان رفح رهنگین ده کات. له رواليه دیندا نه و کاتی مه رگ ترسمان ده خاته بهر. نه وه په نجهرهی خوشی ویستی یار پیمان ده لی:

به ئومیدی هاتنهوه بؤلام مهست بن و سه ما بکمن و گورانی بلین و لین ببروانن. به و هه سته و هیه که ریگه له به رده مماندا وا زده بیت. بؤیه لای عارفان ژیان و مردن دوو دیوی یه ک شتن و پیکه وه پیناسه دهکرین. تهناههت پیناسه کانی مه رگ جوانترن. چوون چوونه وهی گیانه بونیشتمان. وه ده بیت تی بگهین نه م بابه و دیده تیکه لی مه رگ دهستی نه کریت. عارفان بهم روحیه و دیده وه سهیری نه و ئایه و حه دیسانه ش ده کهن که با سیان له گیان دان و سه ختی گیان کیشان کردووه.

۱۱- بؤلا بهر و هسواس شه حنه کهی حه و اس

وه کزهی گیان سوْز مه قامه کهی راس

موغه‌نی ودره بهوکزدی گیان سووتینه‌رده مهقامتی راس، دله‌راوکه و پارایس
پاریزه‌رکه‌ی حه‌واسم لایه.

له قورئانی پیرفزا وتساشه وکرمی کردنی دل بهشہ‌ری شهیتان ناسراوه.
پیوستمان بهلیکولینه‌وهی ورد و نه‌کادیمی هه‌یه له سه‌رپه‌یودندی مهوله‌وی و میوزیک
و مهقامت وکه‌لام و میلوڈی. که شه‌قلیکی دیاری نه‌دلبی مهوله‌ویه و نه‌وهی کراوه
بیگومان بهس نیه و دهبیت شاردزایانی بواری میوزیکی کلاسیک یان سوونه‌تی بهو کاره
نه‌ستن. ودتی روانیین نه و بزووتنه‌وه دینیانه‌ی له هه‌ناو و هزری ئیسلامیدا بهرامبه‌ر
میوزیک هه‌یه. لای کنیجابیه‌و لای کنی حه‌رام و قه‌ده‌غه؟ مهوله‌وی عارفانی تر بهو
نه‌ست و شعورده‌وه نیستا بزیانایه له کام به‌رده‌دا دهبوون؟ وه رهنگه مهوله‌وی سه‌داو
دهنگی جه‌زابی قورئانی مه‌به‌ست بیت. چوونکه شیعره‌که نزیکه له ماناو کرۆکی
سوره‌تی ناس ته‌نانه‌ت له کیش و مؤسیقاشدا.

۱۲- به‌لکم عه‌کس نوور زاتی بی‌سیفات

خه‌دهنگی هه‌نیم بکه‌رۆخه‌لات

به‌لکوده‌رکه‌وته‌ی نووری بی‌وینه‌ی خوای له‌که‌س نه‌چوو تیشکی بکاته‌خه‌لاتی
منیش. به‌ل نووری نه و یاره نیمه‌ش دیاری کات. مهقامتی راس(ناونانی عرفانی قورئانه
لای مهوله‌وی)که به نوور ودسف کراوه و دل رپشن ده‌کاته‌وه. وه ده‌کرئ خه‌دهنگ
سه‌همی عه‌زاب و تاقیکردن‌وه سه‌خته‌کان بیت.

۱۳- بی‌نامه وعه‌مەل نه‌شوون وه مه‌حشر

پیم بؤ نیشانه‌ی بی‌رەحمى دلبه‌ر

به بی‌به‌لگه ونیشانه‌ی بی‌رەحمى دولبه‌ر نه‌چمە مه‌حشر و نامه وکرده‌وه
هه‌بیت. جی تیره‌کانی دولبه‌ر له‌خۆیانا شایه‌ت و به‌لگه‌ی ئیخلاصی عاشقن. نه‌مەش
ده‌بیتە گه‌وره‌ترین رەحمى بؤ به‌رکه‌وتوی تیر و خه‌دهنگ. له و باره‌وه نمۇونه و
لیکچوون زۆره‌وه بپروام وايه يەکەم شکل و رووی نەم بابه‌تە مەلا پەریشان دايھىناؤه. بؤ
بەرچاپونى و مەيلى بەراوردى خويىنەر دووبەيتى مەلا دەننووسىن:

هەر تىرى ڙ شەست ساف دلپھرەن

زدهرش ڙميودي توبا خوهش تهarden

بین زه خم خه دهندگ موژه دلارام

نهنگهنهن یا نیان ود صهحرای قیام

{ مسئله‌های ورزشی کورسی ب اچایی دووهـم لـ ۳۸۵ }

پانی ٹازیزم عہشق توں نہ سہر

وَدْعَهُ شَقْ تَوْوِهٖ هَاشِيمٍ وَدَمَهُ حَشَّهُر

شیخ عومنه ری بیاره

مه لاسالجی فه خویل عوله ماش که دوستی مهوله ویه لهو یاره و هدھلیت:

بی‌زامی خهدهنگ موژهی مهه رووان

نهنگهنه و دسادای قیامهه لوان

اـ جـهـ بـنـیـ کـهـسـ وـنـیـ تـوـمـ کـهـرـدـهـنـ بـهـ کـهـسـ

نـهـ بـهـکـهـسـ شـیـایـ نـهـ بـهـ نـیـمـهـ کـهـسـ

لـهـ بـیـکـهـسـ خـؤـمـاـ تـوـمـ کـرـدـکـهـسـ وـ کـهـچـیـ تـوـ نـهـبـوـوـیـتـهـ کـهـسـ وـ نـهـ بـهـ
نـیـوـهـکـهـسـیـکـیـشـ شـیـایـتـ.

مـامـؤـسـتاـ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ مـهـولـهـوـیـ گـلـهـیـ لـهـ دـوـسـتـیـکـیـ هـیـجـ لـیـ نـهـهـاتـوـوـیـ دـهـکـاتـ.
هـهـرـچـهـنـدـهـ لـهـ رـوـالـتـدـاـ وـاـ دـدـرـدـکـهـوـیـتـ. بـهـلـامـ شـیـعـرـیـ دـوـوـهـمـ باـسـ لـهـ نـیـخـلـاـصـ وـ مـهـجـنـونـ
بـوـوـنـ دـهـکـاتـ وـ نـهـوـیـشـ بـهـ لـهـیـلاـ. کـهـ باـوـدـرـمـانـ بـهـ رـافـهـکـهـیـ دـیـوـانـ لـهـقـ دـهـکـاتـ.

لـهـمـ بـارـدـوـهـ دـیـپـرـیـکـیـ فـوـلـکـلـوـرـیـ هـهـوـرـامـیـ هـهـیـ حـاـ نـازـانـمـ بـیـشـ مـهـولـهـوـیـهـ يـانـ تـازـهـتـرـ
دـهـلـیـتـ:

کـهـسـیـمـ فـرـیـنـیـ چـوـوـنـ گـهـلـاـیـ دـارـانـ

کـهـسـیـ بـهـ منـ چـیـشـ وـیـلـمـ جـهـ شـارـانـ

کـهـسـمـ وـدـکـ گـهـلـاـیـ دـارـانـ زـوـرـنـ بـهـلـامـ بـهـ منـ چـیـ کـهـوـیـلـمـ لـهـ شـارـانـ.

۲- سـهـرـجـهـرـاسـیـ کـهـرـدـهـنـمـ تـوـفـهـیـلـ

منـ مـهـجـنـوـوـنـ تـوـمـ، تـوـمـ کـهـرـدـهـنـ بـهـ لـهـیـلـ

لـهـ رـاـسـتـیدـاـ سـهـرـمـ کـرـدـوـهـتـهـ خـزـمـهـتـ کـارـ وـ هـهـلـوـاسـرـاـوـ وـ دـوـاـکـهـوـتـهـتـ. وـهـ مـنـ بـومـهـتـهـ
مـهـجـنـوـنـیـ تـوـ وـتـؤـشـمـ کـرـدـوـهـتـهـ لـهـیـلـاـیـ خـؤـمـ. بـهـلـامـهـوـهـ بـهـیـتـیـ یـهـکـهـمـ زـوـرـکـهـمـ دـهـسـهـلـاـتـیـ
مـهـولـهـوـیـ پـیـوـهـ دـیـارـهـ.. نـیـوـبـالـیـ یـهـکـهـمـیـ بـهـیـتـیـ دـوـهـمـیـشـ هـهـجـایـهـکـیـ نـوـقـسـانـهـ وـ
رـهـنـگـهـ(سـهـرـمـ) درـوـوـسـتـبـیـتـ. وـهـ رـهـنـگـهـ تـاـکـ بـیـتـ وـ يـانـ شـیـعـرـیـ شـوـینـیـکـیـ تـرـبـیـتـ.

بیتی ج

شیعری یه کدهم

۱- حیوان و دلگشادی من و ای دووری لهیل

و هیشوم بهرد نه و ههرد نه و رشتهی سوهیل

و دک گه لای شادی من، که بای دووری لهیل بردنی بُوهه ردان، هه ربه و حُوردش
و دیشوم (وای شووم) گه لازم ده کانی دارانی بر د.

سودیل: دره و شاوه ترین نهستیره ده له دواي گهلاوئز له شهوانی کوتایی هاوین و سه رهتای پاییزدا ده بینری. له یه مهنه زور به ته و اوی و به روشنی ده ردکه وی، بهم هویه وه (یه مهنه) هاتودته ناوديمه نه جوان و غه مگینه کانی شيعري رپر هلاته وه. واه کومان ده بريت خوشپنگ و تام گرتني میوه کان (سیو، هنجیر.. هتد) لهم نهستیره وه ده. {فرهنگ عميد، معین، همنانه بزرینه}. ده رکه وتنی هاوکاته له گهان سه رهتا و تازه زهرد بوونی گهلادا، که ديار ترین ديمه نه جوانی پاییزه، بویه له شيعري کورديدا سوهيل مكيازکه ره بوروکي پاییزه و بوته مؤتيفي چهندين وينه شيعري رومانسي.

وه له شیعری میللى و نهاده بی نوسراودا (یه مهنه) به کیشوهری غهربی و دور و مولکی جوانی و سه رمایه هاتووه.

غەریب ئانەنە ملۇ توپى كەفەن

غهريپ ئانه نيا ملۇنە يەمەن

بیمه کو و دشاو په نگای یاسه مه

که رام وہ پاشای گرد شاری یه مهمن

گه لای شادی مهوله‌وی و تابلوی سروشت که تو نه ته بهرشالاوی دوو باود، وای دوورری و وای شوومی پاییز. {بوجو ره کانی باو، نه م ره گه زه لای مهوله‌وی بروانه لیریکا ل ۱۲۶-۱۳۹ و کنگره بزرگداشت مولوی کرد باسه‌کهی حمه‌می حمه‌باقی ل ۵۱۰-۵۰۷} کهواته سیوه‌یل جوانکهر و رازینه‌رده‌یه. پیش مهوله‌وی له شیعری خاناو بیسaranیدا هاتوم

بینجی نییه هم بُ ناوی نهستیره که و شوینه کهی و رُوله کهی نه م شیعره دی بیسaranی بنووسین.

به دامانت بُ

ساسودیل ددستم به دامانت بُ

نه و ساجه یه مهن به رنامانت بُ

ئه و دل پشتھی سهول خه رامانت بُ

ساسودیل سه رم نه رات تو فهیل بُ

ئانه مردزی بابالاى له يل بُ

خه زان زدر دمه بُ زو و مه ریزیو

له يل نمه ریزه، نمه بیزیو

که و اته سودیل نه ک هه رِ دنگریز و جوانکه ری دار و بھردی سرو شتھ، به لگوئه توانی سولتانی سرو شتیش(له يل، یار) نارایشت بکات و بیز ازینیتھود. له راستیدا جوانترین کار و خوّخه ریکردنیکی سیودیل له برى گهلا نهود جوانکردنی له يله. چونکه (گه لاده روات و دهودرتیت و ددمرتیت، یادگاریه ک بُ سودیل نامینیتھود به لام له يل ناوه ریت و نابیز ریت). له پواله تدا نه م شیعره دی مهوله وی و دک له سه رجا و دکاندا هاتوه بُ دؤستیکی جافی ناردوه. که له کویستان ما و دتھ و نه گهرا و دتھ و بُ گه رمیان و دا و ای گه رانه و دی لیده کات. و دک ده زانین زور بھی شیعره کانی مهوله وی شیعری بُ نه، به لام مهوله وی له جوغزی میژو و بی ده ریان ده دکات و چیو و پو و بھری تایبھ تیان فرا و ان ده دکات و مه ساحه یه کی گه و رهیان له مانادا بُ تھ رخان ده دکات. به و جو رهش له کات و شوین ده ریان دینیت و زور بھیان له زه و بھه و نامانی ده دکات یان هه ردو و هیلی ناسو وی و ستونی له مانادا بُ ریو و ده بات.

۴- گنج سه رکا و ان جه سه ردی بین که يل

بُ مه دان چو و ن بُ و هفایی له يل

پهنا و پیچی سه رچیاکان پراو پر بونون له ساردي، بون سارديان لیدی و دکو بونی
بینوهای لهيل. زورشوين هن سارد بن بهلام هيج شونین و دک ساردي گنجي سه رکاوان
پرنی يه له هست کردن به بونساردی. زور جاري سيفته کان له لهيل دا تؤختن و دک له
سرهوشت. هرنه مهشه و دهکات بلئين مه نزلی يار لای مهولهوي ناكهويته سه رهيلی
ناسوئي و دهبيت له ستونيا بو ياري راسته قينه بگهريين.

۳- بى دهس بى چنار زيز خاتر پيش

بهان خاکيش کهرو و سه ردا پهی ويش

چنار بیندهس بونو، و دلن بریندار مايه و دا له دواي زرد بونون و مردنی گلakan
شين بکات و خاکيکي بکرداييه به سه رخويادا.

نه ريتنيکي با خداري هه يه، داره به رزه کان هه لدھ پاچن بو ئوهدي زووتر هه لجن و
به رز ترببنو و خامه و گمه شيان بهم لاو لادا نه روات. نهم کرداري پهله و بوكردن
په يوهندى به پاييزده نيه. نهم باره يه چناري به رز و هه لچوو كردوه. بیندهستي چنار
به باريکي تردا هوئي به رزيتني. له به رز (چنار) دا تى دهگين سنور بنهندى بو پهله و
بو زه مينيکي کان به رزيان لى ده كهويته و ده. بو ئوهدي چنار به ردو به رز هه لچيكت
هه لپاچراوه. ماموستا حه كيم (كه رق) يه (كه ردا) راست کردوته و ده. له به رنه م جوره
دارشتن و گرامه رسازيه يه نيمه لامان وايه مهولهوي زمانی ههورامي تىكشكاندوه و
زمانيکي بو خوي له تنهنى ئه و زمانه دا دروست کردوه. ئه مهش بويرى
دا هيئه ره کانه. {گزقاري ههوراما. ۱۱۰. ۱۱۰}.

۴- وه کؤل وه و کؤل پهی زه ردان ده رد

ماساو نه سه راو ريزان هه رزان که رد

داربي يه کؤله کان (وه). نيش و ده رد و زان (يان) لاه کؤله ئوهنده و رده گله لاي تاليان
وه راندوهته ناوه کان. ماسيان لاه سه رئاوه کان زور و هه رزان کردوه. بو ئه وانه هه خوشى
زه ده دو و بیان هه يه {ديوان ل. ۱۸۰}.

کوْلَه بی سه رچه مه که گه لاتی و در اندوته ناو ناودکدو سه رناؤکه وتون. (گه لاتی داربی شیوهی ورده ماسی هه بیه نه مه ش بؤ نهوانی دوچاری زدردویی بوون باشه {مده مه و تدقینه ودی زمان L ۵۷} {اله رساله عیشقی شدا به همان جوز رافه کراوه، رساله عیشق L ۳۸۶-۳۸۸}

بهنده لام وايه هیج کام له رافهی نه و سه رو درانه له ستاتیکا و زمانه تایبه تیه که هی مهوله وی نزیک نه بیونه ته وه نه و گرفته ش له و دود سه رچاودی گرتوه و دک که سیکی زمان دایکی سه بیری هه ورامی بوونی مهوله وی کراوه. نه مه ش تووشی هه له و گرفتمان ده کات. بؤیه ده بیت سه رنجی له نه ده بی مهوله وی بد دین و دک که سیک فیری هه ورامی بووبیت کاتیک له و هه له به کارهینانی زمانه له نه ده بیانی (هه ورامی و هه ورامی ده دودی هه ورامیه کان) تینگه شتین. له وکیشهی رافه و نه پینکانی مانایه دهرباز ده بین خوانه خاسته من نه مه و دک ره خنه ناراسته مهوله وی و هیج کام له و شاعرانه ناکه م که به و زاره نوسیویانه، به لکو سه رنجیکه ده بیت له به رچا و بگیریت. نه م سه رنج نه دانه به هه شتی سجادی و خاوه نی رساله عهشقی فریوداوه. هه رچی سجادیه به مهیلی خوی وینه که هی دار شتوه و سیناریویه کی بؤ داتاشیوه. رساله عیشقیش پینی کیشاوه ته نیو پیزمانه وده. بروانه {میزی نه ده بی کور دی L ۲۷۲_ ۳۸۹} بؤیه بهنده له دوای نه م سه رنجه بهم جوزه بؤ رافه که هی ده چم:

بیکوْلَی ودی به کوْلَ و بارله سه رنراوی زه دووی دار، که پاییز ده دی زه دووی له سه رن او، به مه بستی په راندنی ده ده که هی نهنده نوار پیو ده ناو ده که و سه راوه که تا ده ده که هی له سه رشان و له کوْلَ که و توه. ده دی زه دوویس (وه رینی گه لاتکان) چووه بؤ ماسیه کان. به مه ش هیندہ ماسی کوژراو سه ر ناو که و توه، ماسی هه رزان بووه. بهم جوز دش هونه ره کانی ره وان بیزی وینه که ده چنه وه خزمه تی جادوه کانی مانا و ستاتیکا زمانی مهوله وی. روانی بیکوْلَ له قه راغ ناو و زه دبوونی گه لاتکه هی له پاییزان لای مهوله وی وا که و توه ته وده:

بیکوْلَ به مه بستی له کوْلَ بوونه ودی زه دوویس چو ده سه رن او و سه بیر کردنی ماسیه کان. (سر وشتنی روان و ژینگه کی داری بی) بیان ووی تری بؤ سازاند وو وه. دهنا مانای

سەرتاپ ئەم نۇو سىينەدا بەئەنچەست زىاتر بۇنى بەلاغەمان دىيارى كرد
تاخوينەرسەلىقەي ناسىنەودى ئەم ھونەرد پەيدا بکات.

٩- وينە عوقىدەي پىنج رىشەي ئەروا و دل

بەستە بۇ جەنم خوى مۆبەت زەنگل

وڭ گرىپى پىنج خواردوى رىشەي گيان و دلەكەم كەعارضى خۇشەويىسى قەترە
قەترە پىودى وەستاوه. بەوجۇردىش...

١٠- سىلىسىلهي پىنج پىنج زولف نازداران

زەنگلە بەستەوە جەدانەي واران

زنجىرى پىنج و لوولى(تىتكە. پەلكە) ئى زولفى نازداران. زەنگلەي بەستەوە لە تكەي
باران.

ئەم دوو بەيتە يەك لەدواى يەك لە رىنگەي(لف و تشر.. تەشبيھى ئاوىتە) وە
بەسراون بە يەكەوە لە دیوانەكەشدا پىكەوە راڭەكراون. (گرىپىچى زولف و گرىپى
رېشەي دل، تكەي باران و نەمە خۇشەويىسى) لە يەك دەچن و راڭەكەي واى لى دى:

بە وينە سەروپىنج و شەددەكەي(كە لە راستىدا رىشەي گيان و دلە) عارەقى
خۇشەويىسى زەنگولەي پىتوە بەستىن، ئاواھاش زولفى نازداران تكەي بارانى پىتوە
وەستاوه.

كەواتە (زولفى نازداران و سەر و پىنج و شەددە شىيخ و رىشەي گيان و دل)
دەبنە يەك شت و دەچنە ئاستى. لە گرتەوە و ھۆننەوە كىشى و مشكى و شەددە
رېشىۋەكان وەكى زەنگلە بىچۈك لىدەكەن. بۇيە ئىمە حبىا لە راڭە ئازدارانى ترى
مەولەوى ناس راڭەمان كرد. چونكە مەولەوى زولفى بە باران تەربىبۇرى نازدارانى بە
گرىپى دلى تەرى پېلە خۇشەويىسى چواندۇو. من لە (عوقىدەي پىنجى دل) دا سەروشەددە
پىرانم ھىنایە وينەكەوە كە لە سەرددەمى مەولەویدا خۇشەويىتىيەكى زۇرەبۇھە بۇيەن و
چەندىن كەلىمەي گۇرانى شىخانە ھەن كەباس لە گۇشەي چەتفە و فەقىانە و كەوا و
سەررو شەددە شىخان دەكەن.

دەشکریت وینه‌ی عەنېھەربىت و بۇوبىتە نمۇونەی بالا بۇ پىوانى وينه‌كانى تر،
دەشکریت لەززەتى تەرى نەينى زانىنەكانى دل بىت بۇ جوانىھە كانى يار بەبارى
مەجازى وحەقىقىدا.

پىشنىاردەكەم پۇترىتىكى قابىل و شايىستە بۇ ئەخاتونە ئەوغانىھە بىرىت كە
جوانىزىن شىعىرى كوردى قەرزازى بالايمەتى. هەروەھا نزىك لەم وينه تاك بەيتى لە
گۈرانى ھەورامىدا ھەيە جا نازاتم فۇلكلۇرى پىش مەولەويە يان خەيانى گۈرانىبىئىزىك
دروستىكردوھ. گەر فۇلكلۇرى بەر لە مەولەوى بىت ئەمە مەولەوى وەرى گرتوه.

ھەورى نۇ پەلە ئاوردش واران

دانش ئەو زولفت تاتاش وناران

پېرمىرد وەرگىرەنەكەى بۇ ئەو نوى گردنەودى شىعىرى كوردى و دەولەمەند
كىرىنى ئەو زمانە و تاپادەيەكى باشىش ناساندىن مەولەوى بەھەرى بىردوھ. بەلام
وەرگىرەنەكەى زۆر جار لەمەبەستەكەى مەولەوى دوورە و ھەورامىھەكە ناپىكىتەوە و
پەيوەندى رۆحى نىيowan پىت و وشە و وينه‌كان ونە بۇ نمونە.

وەك گرىت پىچى دل لەگەن ھەستى

نمى عارەقى موحىبەت بەستى

زنجىرى پىچ زولف زولف نازداران

بۇوبۇوھ تەسبىھى تىنۆكى باران

11- قازان چون ياران ئاواتە خوازان

قەتارە بەستەن مەگەران پازان

قازو قورىنگان وەك يارانى ئاواتە خوازى گەرانەوەن قەتارەيەن بەستەو و خەريكى
پاز و نيازان.

ياران:- ئەويارانە لە كويستان ئاواتە خوازى گەرانەوەن. قازان:- كۆئى(قازادە)نەم
بالندانە لە مراوى دەچن گەرمىيان و كويستان دەگەن بەرە خواربۇونەوەيان نىشانەي

سروشستی پاییز و بهره و سه رما چوونه، له رد و کردنیاندادنگی به کۆمەن و قىرەتى تىكەليان لىدى. نەمانە بى سەرۇك نايانكىرىت ورابەرى كىردن و حەرسىياتيان به نۇردىيە {كىنى زىنده دەر عالالدين سجادى ل ٦٦} نەم بالندانه چوونەتە ئىدىيۇم و گۇرانى و نەدەبى مىلى يەوه. مرۇڭ بۇمە بەستى دەردد دلى خۆى له باپەتە كانى دابىان وجودايى و پېتكەود بۇون و يەك گيانىدا بەكارى بىردوون. نەوانى كردوكتە ئومىت و تەما و گريمانە كانى. خۆى و بە پىچەوانە شەوه دەلىن نەگەرمىنەكە لەسەر زەدوى گيانى دەرچى نىرەكە لە ئاسماندا دەمرىت. نەم تەنەيا مانەقىاز و قورىنگان كە لەم دېردىشا ھەيە:

قاز و قورىنگەكە جەلات بىرياڭم

لەگۈشە زىنبار وە تەنەيا ماڭم

لەم مانايەودىيە مەولەوى بۇ شىنى عەنبەرقازان قەتاران دەنۋوسىن لە شوينى خۆى باسى دەكەين) مامۇستار ئۇف عوسمان لەم باردوه دەركاى جوانى كردوكتە وە {مېھرەجانى مەولەوى ل ١٢١}

مامۇستاحكىم بە دەلىل (جىناس) و بە پىى نوسخە لای خۆى لە بىرى (ياران) بازانى لادروستە. مامۇستاخەمەرشىدى ئەمېنېش (ياران) {مەولەوى حكىم مەلا سالخ ل ١٠٠ و مېھرەجانى مەولەوى ل ٣٠٤} ئىيمەش ياران بە جوان دەزانىن چوون (باز) زىاتر دەلالەتى ھەلپە و چىنگ و تاكى و بىن و ئىنه يى ھەلەدەرىت.

١٢- بىن لەيل، ئاخ ئامى، جە لەيلاخە وە

پە ئاخ داخ تەك دان بە ئاخ داخە وە

ئاخ بە بىن لەيل گەرانە وە لە كويىستانە وە. بۇ ئاخ داخ ھەل كىشان بۇ لەيلى بە جىيما وييان پالىيان داوه بە كىيۇ ئاخ داخە وە.

ئەوان بىن لەيل هاتنە وە بۇ ئاخ پىيدانم و تەكىيان داوه بە كىيۇ ئاخ داخە وە. يان لە داخى بىن لەيلىدا ئاخ و داخىيان كىيۇ ئاخ داخى خىستوھتە لاوه. يانى كەسىن بىن لەيل بىت و بىرات دەبىت ئاخ داخى هاوشانى كىيۇ ئاخ داخ بىت. گومانم بۇ ئە وە دەچىت گۇرانى (ئاخ لەيل و داخ لەيل) بە دەورى ئە و بابەت و كىيۇ دا بىت و بچىت.

مهوله‌وی زورچوان گوارانی و فولکلوری گهربیان و کویستانی ناسیوه. ماموستایان مدرس و حکیمی ملاسالح فهرمومویانه (نیلاخ وله‌یلاخ) له دهسنوسه‌کاندا ههن، ماموستا حکیم له وده له‌یلاخ به دروست ترده‌زانیت که بیسی واشه نیلاخ یانی گهربه‌سیر {مدوله‌وی حکیم ل ۱۰۰}. بهلام لراستیدا له‌یلاخ و نیلاخ هردوکیان ههربیانی کویستان.

نه ردہ‌لانه‌کان جگرافیای ثیماره‌تکه‌یان کردبووه (۲۸) ناوچه و ۲۸ ناوچه‌که‌یان کردبووه یهک ناومندو (۱۶) بلؤک. له‌یلاخ یهکیکه له و بلؤکانه‌که (۸۰) لادی دهگریته‌وه بؤ سنووری نه و بلؤکانه بروانه‌ره {تاریخ مردوخ جلد ۲ چاپ سوم ل ۵۱، ۵۲، ۸۳}.

زوسان پای ههربدان نیلاخان سه‌ردهن

لازمه‌ن هه‌وای گهربه‌سیر که‌ردهن

ههربنه‌م دیپه که ماموستا حه‌کیم له هه‌مان لاپه‌ره دا هیناوه‌تی به‌لکه‌یه بؤ مانای کویستانی نیلاخ. وه مهوله‌وی نموونه‌ی تری هه‌یه بؤ نه ومه‌به‌سته.

ئامیت‌تی خه‌یال نهودن په‌سنه‌ندهن

نیلاخیج هه‌لائی که‌می یه‌خ به‌ندهن

۱۲- جهیرانان گه‌ل گه‌ل تازه که‌ردهن مه‌یل

فه‌ر وسته‌ن نه و زید پای ههربدهی دوجه‌یل

ئاسکه‌کان کوئمه‌ن کوئمه‌ل مه‌یلیان تازه‌کردهوه وفه‌ر و به‌رکه‌تیان خستووه‌ته‌وه داوینش ههربدی نیشتمان.

نه مه‌راقه‌ی رواله‌تیه. دوجه‌یل:- نیشتمانی عه‌شق و نه‌قینداری‌یه. ئاسکه‌کان:- له‌یلاکانی ههربدی دیوانه‌یی. تازه‌کردن‌وه‌ی مه‌یل:- گهربی و به‌یعه‌تی نه‌قینداری‌یه. فه‌ر و به‌رکه‌ت:- هات وسهوزبیون و مهربانیه‌کانی یاره. گهربه‌سیر:- نه‌تله‌س وجگرافیای تین و تاوی عیشقی مه‌جنون. گهربانه‌وه‌ی جهیرانان و تازه‌کردن‌وه‌ی مه‌یل و اته به‌یعه‌ت و هرگرته‌وه‌ه له مه‌جنون و ئاوه‌دانکردن‌وه‌ی زه‌وی نه‌قینداری. کاتی داوینش نیشتمانی

خۆشەویستى پېپیت لە خىر و بەردەكەتى تازە و مەيىل و دىتى لە يلاكان، نەوه پاي
ھەردى نەوعاشقىيە بىن مەجىنۇن نابىت. نەمەش حكايەتى را زە لە ئادەمەوە تا
دواپەشەر.

١٤-چەم سياوهکەي وەنازدىياكەم

سەر پەۋىلەكەي جە پەم جىياكەم

چاۋەرپەشەي بە نازىنۇرىيى من، تاقانەي جوانى لە گەل جىيا بۇوهەكەم (ئاسكى
خاوهن نازى من لە گەلهى جەيرانان داپراوە).

١٥-ھالاى سەرمەستەن وە شىنۇي لە يلاخ

بۇي نەو پايىزىش نامان وە دەماخ

ھىشتاسەرمەستە بەشىنۇي كويىستانان و بۇنى تازە پايىزى بە دەماخدانە
ھاتووه. بۇنى سەرمەستكەرى شىنە لە يلاخ رېڭربووه لەوهى بۇنى پايىزىھەست پىن بکات.

١٦-شەمال شۇ ھۆركەر بىن درەنگ

سەيىل و تەم زەردى دىدە و دلن و پەنگ

شەمال ھەستە ھەلگە و خىرا بىرۇ فرمىسىك و تەم و زەردى چا و دلن و پەنگم
بەرە (لف و نشرى مرەتەبە) شەمال وەك دەليل و نامەبەرلە فۇلكلۇرى كوردىدا ھانى وە
بەربراوە و نامؤشۈكەرىيى نازادبۇوە كە تواناي بېرىنى بەرىبەست و لەمپەرەكانى نىوان
عاشق و مەعشووقى ھەبۇوە.

١٧-ھۇونەي سەيىل چەم وە شەتاواندا

تەم دلن وە رووى زاخان كاواندا

گىفارەي بەخورى فرمىسىكى چاوم بەدە بە شەتاوى قەللىبەزاندا و تەمى دلىشىم بەدە
بە زاخى گاشە بەردى كىيواندا.

١٨-زەردى پەنگ نە وەلگ نەوتۇول نەمامان

تا لىش مالۇوم بۇ نەو پايىز ئامان

زدردی رەنگ و ڕوشم بده له گەلاتی خامه و تەرزى جوانه نەمامەكان تا دلنىيا بىت
لهودى كە پايىزەتاتووه.

سرووشت ودك گەورە ترین مەيدان و قوتاپخانه بۇ مرۆڤ لە رووی خستە گەپى
بىرۇ ئەندىشە و خەيالات و بىرۇراوە سەرنج دراوه. پەيوەندى نىوان شاعران و سروشت،
عارفان و سروشت، عاشقان و سروشت. دواجارماكە كانى سروشت و گواستنەدەيان بۇ
دنىای شىعرييەت. ڙيان و سروشت، مردن و سروشت ئەمانە لاي مەولەوى زۆرجوان لە¹
حەۋى ناسكى و رۆمانسىيەت و جوانى و عرفانىيات ھەلکىشراون. سەرتاي پايىزى
گەردون و نىشانە كانى تواناي ِراچەلەكىنى لە يلىان نىه بۇ ھەست كردن بە حوزنەكان.
بۇيە مەولەوى پايىزى خۆى بە يار پىشان دەدات. سىفەت و ناماژە پايىزى كە
مەولەوى تۆختەن لە پايىزى سروشت. ئەمەش ستراتىزىكە مەولەوى لە زمانى
شىعرييەتدا پەيرەوى گردوه.

كاتى ناسكى مەولەوى لە ئىلاخ لە سەيرۇ عەيش و نۆشدايە. مەولەوى كەوتەتە
پايىزى زەردى جودايى و دابران كاتى لەيل ھەست بە پايىزى عاشق دەكتا و بېيارى
گەرانەوە دەدات فەر دەكەويتە نىشتمانى مەجنونەوە (دوجەيل) فەرداردەبىت و
ئاوددان. (پايىز دەبىت بە بەھار و دصلى يار). ئەم شىعرە يەكىكە لە شىعرانە زىياد
كارى لە گۇران كردوه و لە سروشتى جواندا سىن شىعرى پايىزى نوسىيە دانەيەكىانى
بە يادى گىانى مەولەويەوە نوسىيە ودك كلىايىك بۇبەراورد چەند دىمەنىك
ھەلدىبئىرین.

لاي مەولەوى-ھەوردەگەرىت و شين دەكتا و فرمىسىك دادەورىنى، لاي گۇرانىش-
بىگەمىنىڭ تەپ و نم دا بىكا بىباتە شەست ھەرگىز... نەوەستى قوللىپى گرىيانى نەوەستى
ھەورەكەى پايىز.

لاي مەولەوى فرمىسىكى خويىنин، تەمى دل، زەردى رەنگ نىشانە پايىزىكى
بەھىزىرن. لاي گۇران تەبىعەت زەردو ڇاكاوا، گىان كەنشت، فرمىسىكى درشت نىشانە
پايىزىن. لاي مەولەوى-كۈەباي ساردو بىرى بىۋادەي كاوان و ھەورى نەوەستاو و بەتاو و
قەتارە قازان و دەرد بە پايىزى سروشت دانراون، فرمىسىكى بەخورى خويىنин و تەم

و همناسه‌ی ساردو چری دل و رِنگی زهردی پوشارو هملکردنی بوئی دردو پیستی
جهسته نیشانه‌ی پاییزی مهوله‌وین لای گوزان زیزی پایزو بارانی، پای ساردي، ههوری
گریانی له سروشتدا و فرمیسک و همناسه و خم لای گوزان.

بویه زورگرنگه له دراسه‌گردنی قوتاپخانه‌ی شیعری نویی کوردیدا ناوری له راپه‌ری
رُوحی بدریته‌وه که مهوله‌وی يه. کاریگه‌ری نه و پیره له سه‌رگوران و قوتاپخانه‌که‌ی تا
به نیسته‌ی شیعری کوردی ددگات نه براودیه و دبیت له هه‌رددرقه‌تی که‌لک و هرگیریت
بو پهیداکردن‌وه میراسی مهوله‌وی و نه‌زمونی شیعری جدی له و بارده‌وه سه‌رنج
بدرفت. بؤکارتیکردنی مهوله‌وی له شاعرانی دیالیکتی کرمانجی خواروو بروانه {لیریکا
ل ۲۴۶، مهره‌جان ۱ ل ۷۹، مهره‌جان ۲ ل ۶۹ }

۱۹- مهپه‌رسو بهو مهیل بن سامانه‌وه

های ج خه‌بهره‌ن جه دامانه‌وه

نه‌پرسی بهو مهیله فراوانه‌وه های دنگوباسی نه‌خواره چیه؟ ژینگه‌ی نه‌یل
نه‌گهان نه‌وهشدا که هینکه، به‌رزیشه واته (ئاسکی چاوره‌شی به‌ناز نوپیو) نه‌پوی
مهیله‌وه هه‌والی نه‌خواره ده‌پرسن. گوتمان له هه‌رکام نه‌شیعری مهوله‌ویدا با له
روله‌تدا (موناسه‌بهن) و زاده‌ی روز و به‌روار و بابه‌تیک بن له راستیدا گه‌رله دوو سئ
وننه‌شدا بوبیت لای بله‌لای یاری عرفانیدا گردوه‌ته‌وه. به‌جوری چرتین و کاری
گه‌رتین وینه ده‌خاقه به‌ردست تا له ریی چیزی رُوحیه‌وه نه و وینانه بناسینه‌وه. نه‌م
وینه‌یه رومان به‌ره و عرفانیات و هرده‌چه‌رخینیت.

۲۰- واجه پر جه‌تؤ جه‌وی فهرا‌موش

من دی توحالش نه‌زنه‌وه وه گوش

بلی نه و پر پر له‌تؤ و خالی خالیه له‌خوی له یادو بیری تؤدا واخوی
له‌بیر چووه‌ته‌وه باخوا بهو جووه‌ی که من دیم تؤ حالتی به‌گوی نه‌بیسی.
له شوئیت نه‌م دیده عرفانیه بهم جووه دا ده‌پیزیته‌وه.

هام ره‌فیقم ده‌رد هام صوحبه‌تم کوس

ویم جه‌ویم خالی مهوج مده وجه‌دوس

که نه‌مه بروانامه‌ی تیکرای مهدرسه‌کانی عیشه (له‌خوغافل و خالی و له‌یار پرو
به ناگا)

۲۱- دیده‌ش یهندخه‌یان بالات بی تیشدا

پاگه‌ی خاونه‌بی بویه‌رو پیشدا

چاوی نه‌وهنده خه‌یالی بالاتی تیندایه رینگای خه‌ونیه پیایدا گوزه‌ربکات. خه‌یالی
بالات له‌چاوما جیگه‌ی به خه‌و لیزکردوه (خه‌و خه‌یال) دیارترین سیماه رومانسیه‌تن،
له‌م مه‌یداندا هه‌وله‌کانی مه‌وله‌وی بی وینه‌ن. به قه‌یافه‌ی نه‌م به‌یته مه‌وله‌وی
چهندبی‌تیکی تری بپیوه.

* یهند دیان و هو را تو مه‌ینه پیشدا

دیده‌ی دل نیگا نه‌مه‌نهن تیشدا

* خاترم یهندخارمه‌ینه هاتیشدا

پای میلش زه‌حمة بویه‌رو پیشدا

تکه‌ش عاجزکه‌ردخه‌یالت تیشدا

ثازیز بو جاری پا بنیه پیشدا

مه‌وله‌وی له شاعرانه‌یه کاتی ویستویه‌تی شیعر بنوستیت خوی به به‌ربرسیار
زانیوه به‌رامبه‌ردنیای جوان و ناسکی شیعريه‌ت، سروشتی خوی له پال به‌هره خوابی
یه‌که‌یدا شیلاوه و له و په‌ری خه‌یاله‌وه هاتوه‌ته ناو هونه‌ری ره‌وانبیزی و پرؤسیه
دروست کردنی زمان و سرتاتیزی تایبه‌تی نووسین. بویه که‌متزین خه‌وش و عهیب‌هه‌یه
به وینه شیعريه‌کانی مه‌وله‌ویه‌وه ته‌نانه‌ت کاتی باهه‌ته ساده و ساکار و که‌م
ئه‌رزش‌کانیش به و پرؤسیه‌یه‌دا ده‌بات له جوانیان هه‌لده‌کیشیت. له‌ری نه و په‌یوه‌ندیه

بمتنیه که همه له نیوان (تصوف، رومانسیه) دا به یارمهتی و هرگرتن لەخەون و خەیال و ئەندىشە و سوپانەوەی بابەتكان لەخولگەی عەشقا، بەمەش مەولەوی ئاسودەبى دل و چىزى رۇخى بېشکەش بە خوینەرەكانى ددکات. ئەمەش جوانى بىنى و پىۋىستى ئىمە بەعرفان و گرەنلى سەركەوتى شاعرە عارفەكان بەگشتى و شىعرى مەولەوی بەتاپەتى.

مەولەوی کانى مەلاو دەپىت لە عىشقا زیان و مردن بە چاوى سەر و دل نىگا دەگات ھاوسمەنگىبەك بۇحالى خۆى لە ھەردو دنیا دىننەتە تاراوه. نەم دنیا بەسروشتى جوانى، گەنجى، دىلدارى، سەر زھۇي كەيىف و سەقا... هەتى. لە گەل دنیاى مردن، تەنبايى، فراق و غەربىيى و... هەتى. عىشقى خۆى بەراسىبەر خود و مەرۆف سروشت و بىرۇ خوا پا دەگرىت. لە ھەر دو حالەتى (ھەستى و نەستى) دا. لەپىزى زمانەوە و ئىنەي پېلە نەشەمى (جوانى وەصل و يارو بە ھارو عەنبەر و بادى و شادى و كەيىف و سرور و زىندىھى) دروست دەگات. بەھەمان پۇجىھەتى جوانى ناسىيەوە (زوپىرى و بىرى و مەرگ و نەۋى ئراق و غەم و كەمسەر و حەشر) تۈماردەگات. نەم ھىزىھەستاتىكى و دنیابىيئە بىتگومان بەسەندىنى جامى بادەي عرفانى لە بىرانى ھەورامان لە مەيغانەكانى تەۋىلەدا دروست بۇوە. پاستە مەولەوی پېش نەم قۇناغەش شىعري جوانى ھەبۈوە، بەلام ھاتوجۇزى ئەمە بەخانانە مەولەوی سەرمەست و بادە پەرسەت كرد و كەدىھە غەزەلخوانى بېرۋاسقى و يار چۈون ئەۋى پېرپۇوە لە كەتىبە سەگرانە كانى مەولاناي پۇقى و حافزو عەتارو زاناو ئەدىبە پەرۋانە كانى دھورى دۇوو يار، كە مەولەوی خۆى لە نامە پې لەبۈرى و نازايەتىيە كەيدا بۇ (فخرالعلماء) ئەمە خانەقايدە پېلە گەورەيى بېشان دەددات. نەمەش دېڭە خوشكەد بۇ بە عمرشى بۇونى دلى و نىشتمە جىپىوونى يارى ھەتا ھەتابى. {بېتچەوانى نەم پایە بېوانە مەھرە جانى مەولەوی ۱ شاعرەتى مەولەوی پۇوف عوسان ل. ۸۸}.

گەربەھەشت بىن و ئىنەترين نەموونە و خلقەتى شىعرييەتى دەستى بەرودگاربىت. نەوه لەنیوان بەھەشت و شىعري مەولەویدا روپەكى لېكچوو ھەمە. چۈن ناشىرين و ناقۇلا و زەرەتال و دەردو نەخۆشى و مردن لە بەھەشتا نىن، ھەربە و جۇرەش لە شىعري مەولەویدا ناشىرين و قىزەون نىيە {كۆفارى ھەلەبىجە ۱۵ ل ۱۲۹} ھەرئەمەشە

جوانی به ههشتی شیعری مهوله‌وی و سهرچاوه‌ی هنری نهوجوانی خولقاندنمش نیمان و عیشه‌شنه. له خویندنه‌وهی شیعری مهوله‌ویدا راحه‌تی و چیز و سکونه‌ت رووت تینده‌کات. ههست دهکه‌ی مهستی بین نهوه‌ی خواربیتته‌وه، له نور جازمای بین نهوه‌ی نافره‌تی رووت له باوهش بیت. ملهش دهکه‌ی بین دریا، به خشنده‌ی روحت گهوره دهیت و دهفیت. پیت خوشه خوشه‌ویستی و داد به روهه‌ی بخه‌یته نیودارو نازه‌لائیشه‌وه. جوانی شیعری سهراپ سپهريش ده چیتته‌وه سه رئه‌ونیمان و بروایه‌که سه رچه‌مه‌که‌ی دفع گهراپی به له عرفانی هیندیدا {هشت کتاب سهراپ سپهري ل ۲۹۱}

۲۶- یهند گیلان بهو دهرد شهرنمه‌هرووندا

با بوی دهرد مارق وه رووی هامووندا

نهوهنده به دهردی سه رکردوی دهرونمه‌ه گهراوه، بابونی دهردی نههینه به دهرو دهشتا (بیاباندا) له دیوانه‌که‌دا (شهر) نوسراوه به لام دیوانه‌که و سه رچاوه‌کان به (سه رکردوو) رافه‌یان کردوه، جانازانم هله‌که هی چاپه‌یان، نا، چوون (شهربایش نهتوانیت، له وینه‌که‌دا جیئی خوی بکاته‌وه.

۲۷- زایفیش گره‌وجه کایه‌ردنه

با همناسه‌ی سه رد گنج پیش و هرده بین

لاوازه‌که‌ی گره‌وهی له کابر دبوو، با همناسه‌ی ساردی گنج و خولی پیدا بیو. گهرا (کا، پوش) به دهله‌تی سووکی و مرگرین، که زور جار عاشقان له سه ختی گرفتاری دهردی عه‌شقدا له رووی جهسته‌یی بهوه لاوازده‌ین، به لام نه م سووکییه به قازانچی دفع ته‌واو دهیت. دیارده‌ی به دنای ونه‌نگی و عارو و سوای و سوکی له شیدرا بیوه‌ی عاشقیه. به پوش بیون تاراده‌ی گره و برده‌وه له کا ثیغلاصی مه جنونی و بیابان گهرا پاله‌وانه‌که‌ی نیمه ده رد خات. گهربته‌وهی بکمیته نامه‌انی پیار. دهیت له عه‌شقا سووک بیت، بیت‌که‌ی کؤلاره بیو نهوه‌ی بفرزبیت‌وه بولای نه دهیت له سووکی و بچووکی بین باک بیت.

- ۲۴- گیج مه‌مود پووشش به‌وهنه‌ناسه‌وه
سروهی پووش مهوات جه‌رووی تاسه‌وه
گیجی نه‌خوارد پووشکه‌ی به‌دهم هه‌ناسه‌وه و شنه‌ی (سروه) پووشکه‌ی به‌تاسه‌وه
نه‌بیوت:
- ۲۵- نازیزشوخ شمنگ شیرین تاره‌نه
ناهوي بی ناهوي و هش رهتاره‌نه
نازیزتو شوخ و شمنگ وجوان و شیرین دابراوی (تمباپونه‌وهوت شیرینه). تؤناسکی
تاکو تمباخوش پهوت و خوش کرده‌وهی.
- هزانین مهوله‌وهی مرؤفانه هه‌لسوکه‌وهوت له‌گهان سروشت و
په‌گهزه‌کانیداده‌گات {مهوله‌وهی به‌رهه‌ی و شتیک درباره‌ی سروشت، عیزه‌دین مسته‌فا مهره‌جان
ال ۹۴. ۱۳۸} به‌جوریک دهله‌یک دونیکی تری حه‌زرهتی سلیمانه. نه‌وچون زمانی گیان
له‌به‌رانی ڙانیوه، ئه‌میش ناوا زمانی سروشت و بونه‌وهرانی سروشته‌که‌ی ڙانیوه.
{کنگره بزرگداشت مولوی کرد، مهوله‌وهی بیان گدرانه‌وه بزسرچاوه. محمدحسب‌باقی ل ۴۹۹} له‌زورجیپی دیوانه که‌پیدا تیکرا نهم همسته هه‌یه، یه‌که‌مین شه‌قلی که هه‌رکه‌سی
له‌شیری مهوله‌ویدا هه‌ستی پی بکات نهم تایپه‌تمه‌ندی یه‌یه. هه‌رلهم په‌وهده
مهوله‌وهی ذورچارجه‌سته‌ی خوی ٿالوکوپ پیچه‌گات له‌گهان په‌گهزه‌کانی سروشتا. ئمو
ناشناخین کمه به سروشت و چاکترین شاعری ناشته‌وابی نیوان (خودوسروشته)
ئه‌مکاتی ئه‌عزای ده‌بیتیه پوش وکا وبای ساردي هه‌ناسه‌ی هه‌لبه‌ز و دابه‌زو گیج و خولی
پیچه‌خوات نه‌رمده‌نگی سروهی ئه‌مبا و پوشه ده‌خاته زکری ناهوه تاقانه و دابراو و
له که‌س نه‌چووه‌که‌ی. ئه‌مهش دیدگای عرفانی هه‌ردم ئاماده‌ی مهوله‌وهی له‌و په‌پی
لاوازی وسوکیدا خمیریکی مه‌دح و سه‌نای نازیزه. نه‌و سیفه‌تانه‌ی دراونه‌ته پال ناهو له
پشتیانه‌وه یاری حه‌قیقی هه‌یه، (ناهوي بی ناهو) یاری بی عه‌یب و بی شه‌ریک و هم
ذورشیرین و ته‌وہللا و له‌وان به جیماو، هه‌م خوش رهفتارو خوش کردار. بؤیه ده‌بیت
بؤ گمیشن به شیریمت به‌وهجه‌ی لای مهوله‌وهی هه‌یه دووگاربکه‌ین،
-
- ۱) ده‌رهنگان له بونه و ده‌نیمه سه‌ندنه‌وهی منزه‌وی، له شیره‌که.

۲) خویندنده‌هی شیعره کان حاری نه‌سهرزه‌هی و حاریکی تربه‌ره و ڈامان (رجه‌ندی
ثاسویس وستونی)

بهم حوره ددتوانین هانای حیاواز و گوتاری به‌رده‌وام و موله‌مهد دروست کهین.

۲۱- جهله و جهله و گهله سبی ته‌تاران

دین دیده‌گهت و چهم مداران

کومه‌ل کومه‌ل (گهله)‌ی سبی ته‌تاره‌کان چاوده‌نی دیتني دیده‌تن. مامؤست‌احکیم پیش
وایه راشه‌ی دروستی گهله سبی (گهله سبیه) ناسکی ناوگه‌ل سبی و مذهب‌ستیشی کچی
جوانه {موله‌هی و تدقینه‌هی زمان ل ۱۰۵}

به بروای به‌منه بوجونه‌که هله‌میه، چون موله‌هی نزیک به و تخوبه‌نکه و تووه
به و مه‌ثلوهیه (یه‌ک حارله ناوگه‌ل و زیو نه‌ندامی مینه) نزیک که و تووه‌هه و ده‌لی:

(نازک‌تر جه فاز جای نیاز) بؤیه گهله که هر کومه‌ل نه‌ممش هیج گرفتیک له زماندا
دروست ناکات. چون له لا دیدا (گهله ران) دهسته دهسته کومه‌ل کومه‌ل ده‌هاته‌هه.
نه‌م به‌یته و دوابه‌یت په‌یوه‌ندارن پیکه‌هه. ره‌نگه سه‌رباری ده‌لاله‌تنه ناسکه‌کان ناماژه‌یه‌کی
زولم و ذوریش له ثارادا بیت کاتن بزانین (باج و خه‌راج) چیه و ته‌تار، یان ته‌تاره‌کان کین
و چون بیونه‌تنه سومبلی ستم و سیفهت بؤه‌موو زالمانی تر. گه‌رجی مامؤستا
ثیراهیم باج‌هه لان تیبینیه‌کی گرنگی ده‌بریوه به‌وهی که‌ستیک شاره‌زای میزرو و جگرافیای
ناوچه‌که نه‌بیت باج و خه‌راج‌هه که‌ی موله‌هی یه‌ک لا یه‌نه تیده‌گات. به‌لام خویشی به
پیش گرنگی تیبینیه‌که‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی روشن نه‌گردوه‌هه. {مهره‌جانی موله‌هی
۲ موله‌هی و گه‌رمیسر ثیراهیم باج‌لان ل ۲۷۵}. ره‌نگه ناماژه‌یه‌کی میزرو وی همه‌بیت له
په‌یوه‌ندی هوز و تیره‌کان و فه‌رمانه‌هه‌ای زه‌ها و چونیه‌تی به‌پیوه بردن و نه‌مرک و
ماهه‌کان خوگه‌ر ناماژه میزرو وی یه‌که دریزتر که‌ینه‌هه بؤ سه‌رده‌هی فراوان بیونی
خه‌لافه‌تی نیسلامی که عه‌رده داگیر که‌ره موسلمانه‌کان سه‌رانه و زه‌ویبانه‌یان سه‌پاند
به سه‌ر نه‌مو گه‌لانه‌ی که نه‌وکات دیتی هاوردی نه‌وانیان قوبوی نه‌بیوه. وانه به
ناچاری نه‌مو باج و خه‌راج‌هه دراوه. پیچه‌وانه‌ی به‌یته‌که‌ی موله‌هی.

۲۷- ئىلاخان سەردىن بازشان نامان

گەرمەسىر وەشەن بۇرىۋە دامان

كۈستانان ساردن و ئامانى بەجىيان بىلە، گەرمەسىر و گەرمىان خۆشە وەرمۇد
خوار، نەم بەيقەش دلىامان دەكات ئىلاخ واتە كۈستان و راھەكە مامۇستا حكيم بە^{كەرمىان ھەلەيە.}

۲۸- تاڭىران ياران ئاهوان رەم رەم

باخت وە گەردىن خەراجت وە چەم

تا ياران (دلىدارەكان) ئاسكە ھەنھاتو و سرگە كانىت بخەنە ئىربار و باخت بخەنە
گەردىن خەراجت بخەنە سەرچاو.

دلىدارنى راستەقىنە و شەيداياني (ئاهوى بىن ئاهو.. تاقانەيار) نەوجه يران و سېى
تا تارانەي كە فەرو بەرگەتىان خستوھە پاي ھەردى دوجەيل و مەيدانى مەجنون
بسوون و دىوانەيى يەوه دەكەنە باج و خەراجى پىشكەش كراوى نەو يارە.
(ھەمۇوعىشقى مەجازى دەپىتە باج و خەراجى عىشقى حەقىقى)

ياران دەبنە ياجىگىر و خەراج كۆكەرمەكەش دلن و گىيان و
ھەستە (مەيلە) كە يارلە نەزەلەدە سە پاندى بەسەرعاشقانىدا و دلىدارانىش چوونە
ئىربارى، چوون جوانى ئەوقافە يارە رەھايە وتاجى سەرى جوانىيەكانى تەرە. حافزى
شىرازىش دەلىت:

پەوايە گەرلە ھەممۇدلىكەران بىسىنى باج

كە بۇ سەرى ھەممۇوجوانانى عالەمى وەك تاج

دووجاوى مەستتە شىواندى مولكى توركستان

پە چىنى زولفتە ماچىن و ھىند داوىھ خەراج

من بۇ بەراوردوگە ياندىنى واتاي شىعري باج و خەراج ھىنندەم لە شىعرەكە نۇوسى.
بۇتەواوى شىعرەكمۇ دەقە ۋارسىيەكە {بۇوانە شەونم وەرگىپاوى سەددەغەزەل لەدىوانى حافزى
شىرازى . و. عەباسى حەقىقى سىندىج انتشارات كەردستان ۱۳۸۷ م ۷۸۷۹}

۱- چه رخه یه توئنی ئهی مهیله که ردی

به خته یه توئنی شادی ئاوه ردی

چه رخی گه رد وون ئه مه توئی ئه مه مهیله نواند. به خته که مه مهش توئی شادیت
هینا.

بۇنە مىزۇويىھەكىھى: مهولەوى دەچىتە تەۋىلە بۇ زىارەتى شىيخى بەهادىن، شىيخ
لە بەر نەخوشى نا يېبىنىت و دواتر نامەيە بۇ مهولەوى دەنوسىت. لە وەلامى نامەكەدا
مهولەويش ئەم شىعرە دەنوسىت. {دىوان ل ۱۸۶} بەلام لە راستىدا ئەم شىعرە يەكىكە لە
دەقە عرقانىيە جوانەكان كە حال و ئەحوالەكان لە فەصلن و وەصلن بەيان دەكتات
پەيوەندىيە رۆحىيەكان بە سەر صوحبەت و ليقا جەستەيى يەكاندا سەردەخات ئىمە كەم
دەقمان لە بەر دەستايە كە (سونەنە نىلاھيەكان... ياسا گەردونىيەكان) لە گەل ويسىتى
مهولەويدا هاتىنەوە. ئەم دەقە يەكىكە لەوانە. هەر چەندە مهولەوى لىرەش بە چاكەي
رپالەتى گەردوون فريو ناخوات و چاكە و پياوەتىيەكەي (چەرخ و بەخت) تەسک
دەكتەوە بۇ تەنها نامەكەي لەيل و شىعرەكە دەباتەوە ژىرچەمكى(فەصل).

بەلامەوە شتى جىتى سەرنجە ھەمان شىيخ داواي مهولەوى دەكتات ھاوسەفەرى بىت
مهولەوى رەدى دەكتەوە و عاشقانە پاكانەي بۇ دەكتات. من سەربارى پەيوەندى عاشق و
ماشقانەي ئەو دووزاتە ئەم خالانەم لادر و ووست بۇوه:

(۱) مهولەوى لە بەر دەم خودى عىشقا خۇي بچۈوك و سوووك گرتۇوە نەك خودى
كەسىيەتىيەكان و ھىچ كات بويىرىيەكەي لە دەست نەداوە (ھەلۇيىستەكانى بەرامبەر پاشا و
مير و شىيخان و زاناكان)

(۲) مهولەوى زۇرجار لە پەناوه دەرسى عىشق بە پىرەكانى دا دەدات و ھەنى
جارىش موچىياريان دەكتات.

۳) پهونديه کانيان زور راست گويانه بودو له هر ريو دامان و پامان و ده بايس يك به دور بیووه.

۲- خهمه فرسه‌تی، نامانه‌ن زامان

دەردىھ مۇلھەتى نامەي لهىل ئامان

نهی خدم دهرفتیکم ددیه ددخیل و نامانه زامان و ددرد. مؤله تیکم بدهنی نامهی لهیلم بوهاتوه.

(مؤلفت) کلیلی تیگه یشتنی نیمه‌یه له خه و زامی هه‌رددم و هه‌میشهی مهوله‌یه
که بوخویان گلوبه‌کانی شاری فه‌صلن. مهوله‌یه بو به جتیه‌یشتنی فه‌صلن و چوونه
ودصلن (مؤلفتی خواستوه) یانی ناماژدی گه‌رانه‌وه بو فه‌صلن واته دوای مؤلفت هه‌مان
باری پیشوو که‌تیایدبووه. له دیوانه‌که‌یدا له ناماژانه زورن.

۳- ته‌حریر خورده‌ی ریحان بیزه‌گهت

تەقىرىزلىرىن شەكەر رىزەگەت

خهت خوشی و جوان نووسیه که تانه و ته شهری له خهتی پهیجانی دهدا و له
بهرجاوی ده دخست.

به یانی گوفتن شیرینت شه کر یان لی ده باری ده شکری خورده‌ی ریحان له جادوی خدته‌که دوور خه‌ینه‌وه و بی به‌ینه به‌ردم ناسوی تام شیرینی شه کره‌وه. (یانی چون ته قریری له تامدا شرینه، به هه‌مان حؤر ته حریریشی تام و بو خوشه).

ورتکه‌ی ریحان، پوش ریحان تام و بؤیه‌کی خوارکی خوشه تامی خوارک خوش دهکات، نامه‌که و خهته‌که شیخ که خوارکی گیانیه تام و بؤ شیرین و خوشه. نهم یاریه‌ی (معقول و محسوس)ه مهوله‌وی زورباشه خی پیداوه بؤ تیگه‌یشتن له هه‌مان بابهت و مهبهست بگه‌ریوه بؤ {شیعری ۱ پیتی نه‌لیف لدم کتیبه} و ده‌نگه نهم به‌یته خه‌یالیشمان بؤ نه‌وه برهیت که دهس و خهتی حه‌زره‌تی بدها وورد بیوبیت.

۴. یاوا وه سهر و هخت خهسته‌ی دهرده‌گهت

مهلهه‌م دا نه زام دووری که‌رده‌گهت

نامه‌گهت دوا جار گهیی یه سه‌روه‌ختی بیمار و گرفتاری دهرده‌گهت و مهره‌هه‌می
نایه سه‌رزامی دووری کردوه‌گهت.

سه‌روه‌خت: گهیشتن له کاتی خویدا، فریاکه‌وتني دهرده‌داری که واده‌ی مه‌رگی بیت
که‌واته نامه‌گه (احبایا که‌ره) مه‌ره‌هه‌می ئه و زامه‌یه که له دووری ئه‌ووه که‌وتوده‌وه.
که‌واته خودی ئه و هه‌م دهرده هه‌م ددرمان. معشوق چون دهرد و زامی داوه مه‌ره‌هه‌م و
دهواش ده‌دات. هه‌موو با به‌ته‌کانی هانا بردن بؤ په‌رستاران و دكتوران و حه‌کیم و
لوقمانان له شیعری کوردیدا ئه‌م با به‌تی ئه‌فین و عیشقه‌یه، که ده‌بیت به هه‌ردوباری
مه‌جازی و حه‌قیقیدا بخوینیریت‌وه.

۵. من کینان خامه‌ت وه یادم که‌ردهن

حوسنت زیاد بؤ په‌ی دلان به‌ردهن

من کیم خامه‌ی تؤیادی کردم و ناوی بردم جوانیت زیاد و تاو سه‌ندو تر بیت
بؤ بردنی دلان. تا جوانی یارگه‌شه کردووتر و زیاتربیت عاشقان دیوانه و لیوه‌تر ده‌بن
و تیکرا په‌رده‌کان ده‌درین و باکیان له هیج جوئر نام و نه‌نگییک نامیت‌ت. نایاتی ئه‌م
قسه‌یه‌ش له چیرۆکی یوسف‌دایه ج لای یوسف به رامبه‌ر حه‌ق ج لای زلیخا به‌رامبه
ریوسف) و شاعرانی عارف کاریان له سه‌ر کردوه. له به‌رامبه‌ر جوانی زیاد و به‌ره به‌ره
ده‌رگه‌وتنه‌ی (جوانی ره‌ها) باشترين شتی که عاشق بیکات (سفربونه‌وه و هیج
نه‌بونیه‌تی) ده‌بن له و هاوکیش عرفانیه‌وه سه‌رنجی (خۆ به‌کەم گرتنى شاعران بدريت)
چونکه به‌م تى گهیشتن‌وه رېزگار ده‌بن له رەخنه گرتنمان له و شاعرانه‌ی که زۆر خویان
بچوک کردوه‌ته‌وه له روانه‌تدا به‌رامبه‌ر پیره‌کانیان و له‌پاستیدا به‌رامبه‌ر مه‌عشوقی
حه‌قیقی. { سه‌باره‌ت به‌و رەخنه‌یه بپوانه مهول‌دوى و ته‌قینه‌وهی زمان حکیم مه‌لاسالخ ل-۹-

مهولانا پى نه نگه ناوي خوي بهرنىت و خوي به خاودنى كلىات بزانى خو ئەمە لە
مهولەوى ئىيمە زياترى تى پەراندۇد، مەھولەوى بەرامبەر رابەرى يەكەمى كە باوکى ئەم
پېرىھەتى ھەمان ھەلۋىستى و درگىرتۇد، مەھولانا خالدى شارەزورىش بەرامبەر شاھى
نەقشەندى ئەم خۇ بەكەم گىرتەنە تى دەبەرىنىت و تەنانەت لە ئايەتى (ولقد كرمنا
بىنى ادم) دەچىتە ئەھلا تر، خۇ ناكىرى بىنە مايەى رەخنە، جونكە (دىنى عاشقان) تەفسىر
ناكىرى، تا ئىيمەش چراى تى گەشتىن ھەلگەين و بەخۇينەر بلىغىن وا تى بىگە لەم حالاتە،
ھېننەدە نەبىن دەپارپىتىنەد تا گىشت كەسى بکەۋىتە عەشقەمەد و سرى نەو راپىزى نەفيئەش
تەنها بەرإزاران بىدات.

پىيم باشە چەند نەموونەيەكى خۇ بەكەم گىتن و بچوڭكىرىدە وەي دلىرانى عەشق
بەرامبەر ياردكانيان بىنوسىم جاج مەجازى بى يان حەقىقى دوا جار دەگەنە بىھك
مەنزاڭ. بۇ نەودى بەچاوى رەخنەدە لەوحالە نەپۋانىن و نەو دىاردەيەش سەير تەبىت
بەلكو بىيکەينە واجب.

سەگم كەفتىر لە سەگ سا تۈيىش ودرە بۆم بە بە نەجم الدین
تەماشاھىكى حالت كە بەئىنسانى كە دىيزانى.
(مەولانا خالد)

داڭى تۆم ھەر پىنۋىدە صەدجار دەرم كەى دېمەمەد
من سەڭىيەكى تۆم وەقاىى ۋوو لە دەرگائى كى دەكەم (وەفايى)

نەبۇو ۋووم بىلمە خاڭى چاڭى پاڭى طىبە تا بى
بە سەگ نابى مولەووه ئاپى زەرقا بەحرى ئىيحسانە (نالى)
يامحمد ۋوورپىشى دەرگانەكەى تۆم توبە بى
ھەرچى ھەم بى شىك سەگى ئاسانەكەى تۆم توبە بى
(حەمدى)

۶- جمهیت هنرستان نهجه‌لاین بتو

هنرجه‌لا بهی من وه به‌لاین بتو

روخساری جوانست هنرستان پرته و تیشكیکی همبیت و هرشه وق دانه‌وهیگی بتو من به‌لاین بتو و تمان (جهلا) دهرگه‌وتون و ناشکرابوونی سیفات و ناو و گرداره‌کانی باری تمعلان، مهوله‌وی روخساری پیره‌گهی به‌جتو و مهندزی تهجه‌للای خوابی دهزانی، دهانی هنرستان له لاین بتو. یان هنرستان (سیفانیکی تیابی) وه هرجه‌لاییکیشی بتو من به‌لاین بتو. جهلا رهونه‌هی جمهینه و به‌لاش نهزمونه‌کانی عاشقه له بمردم تمواوی کاریگمیریه جینکه و تهکانی یاردا کاتی یارجوانی و حوسنی زیاد بیت نهوه روخسارو نیس دحبیته رووبه‌ری تهجه‌لاکردن. بهم جوچرهش هرجه‌لاییک دلن سمرگه‌ردان دهکات و جهلا دهبتیه به‌لای عاشقانی حهق. به‌لکو گرنگتر نهوهش خودی پیگه‌ی عشق بتو به‌لا نایبیت، لهو رووهه عطار دهفرمودت.

طريق عشق جانان حجز بلا نیست

زمانی بیبلای بودن رووا نیست

هر نه و باره‌وه شاعریکی تر دهليت.

اين پريشان حالی از جام بلى نوشيدم

اين بلا تا وصل دلبرین بلا ده مساز نیست

نهم بابه‌تی تهجه‌للایه له تیکرای دینه‌کاندا باین کراوه و دواتر به فراوانی چوته چالاکیه عرفانیه‌کانه‌وه. (جهه‌مالی یوسف و داری زهیتون و موسا و وادی ثمیمن و پرته‌وهی طور و سوتاندنی و گرانی و هورسی هورنان و خانش کردنی کیو و سهرسه‌ختن مرؤوف و قامه‌تی پیک و بهزئی حوان و..... هتد. لهو چاوه‌گانه‌ن که بیزی مرؤفیان بتو وه حدده‌تی (مرؤوف سروشت، خودا) برد و کلامه‌لئن بیونه ژاوینه‌ی تهجه‌للایو مهله‌هی حهق. نالیش له وحضن سهربازه‌کاندا دهليت.

سه‌حرا به تهجه‌للایه دهکنه وادی ثمیمن

قامه‌ت شهجه‌ر و مهله‌هی تهجه‌للایه دهليت

ماموستا محمدامین شرده‌لائی (جهلا) کرد و به (کالا) و نوسيويشيه‌تى مانا تېك
ناچىت.

هەر كەس چەشەي عرفانى ھەبىت دەزانى گۈزىنى نە و زاراونە ج و ئىرانەيەك لە
ستانىكا و مانادا دروست دەكت. {بىز وەركىپانى تەواوى شىعر، كە و بىراورد بىۋاسە دىوانى
مەولۇرى محمدامين شرده‌لائى بىرگى يەكمىچىپى يەكمىچىپى يەكمىچىپى يەكمىچىپى يەكمىچىپى يەكمىچىپى
بىياچونەوە وەسکارى گۈزان عەباسەوە سالى ۲۰۰۹ لە چابى دراوەتەوە من لە زنجىرە
پەندىيەكەي تىن ناگەم. هەروەھا ئەم بەفيتە لاي پىرمىزدىش شىۋىئىنراوە {دىوانى، مەولۇرى
بۆسۇرانى پىرمىزىد ل ۱۲۷ }

لەنیم نىگلت رەطيق تىرىمندازى بۇ

دەلەي من نىشان نە جان بازى بۇ

نەوكاتەي بە مەبەستى تىر پىوه نان چاۋىكىت لىيمان دەبىت، دەلەي ئىمەش دەبىتە
نىشانەي بەركەوتى وەوربانى دان. تەودجۇھ كەرنىت بە لاجاو باشتىدىلى من دەكتە
نىشانە.

نىونىگا، بەيەك جاوسەپرگردنە، نەوشىن لە ھەرھۇن و مشت ئىنگىرتىنەوەوە ھاتوھ
بۇ باشتى بېكاني نىشان. بۇيە شاعران زىياتربە لاي نىونىگادا مەھىل دارن تا سەپىرى تەواو
چون نىونىگا تەركىزىكىنە لە سەرىيەك نىشانە، ئەم حالتەش بېكىرانى عاشق بەدەستى
مەعشقە مسۇگەر دەكت. تىر دان لە دل بە ھەردوبارى مەجازى و حەقىقىدا بېكىرانە
كەۋاڭە كاتىن دلت تىرى بەركەوت ماناي وايە تىر ھاۋىزەكە باش ئەم دەلەي كرد وەتە چاۋ
بۇيە تىر لە عرفاندا نۇمىتى چاودىرى راستەھىنە و پەيوەندى عىشە.

مواتىم مەھىل دل بەي كەسى كەسەن

جە تەنخواي صوحبەت ئەلاھىرى وەسەن

وتم مەھىل و خۇشەويىستى دل بۇ كەسى كەسى بىت (عاشقى راستەھىنە) لە
خۇشەويىستى رۇتىن و روالەتى باشتە واتە عاشق و مەستى حەقىقەت و رۇحانى مەھىلى
دىلى بەسە. ئىترسۇحېبەتە روالەتىيەكان دەبنە كارى ناكەسان.

مهوله‌وی (دیدار و نامه و وصل و کهیف و سهیرو صوحه‌ت) به باته سه‌رها تای
یه‌کان دهزانیت پیش واشه نه‌مانه نومیندی دل خوشین بؤ سه‌رها تای دهردی عیشق.

مهوله‌وی له په‌نای عه‌شقه‌وه مرؤفه‌کان بؤ (که‌س و ناکه‌س) دابه‌ش ده‌گات و
که‌س ده‌گاته عاشق و مه‌یلداری ده‌گات به دلداری و رازوه به پیچه‌وانه‌وه کاری
ناکه‌س کان ده‌بیته رواله‌ت گه‌ری و رواله‌ت بازی و مجامه‌له. ئه‌م جیاوازیه‌ش هیلی
نیوان (ظاهیر و باطن)ه. مهوله‌وی له گه‌ن دوکه‌سی گه‌وره و گرنگدا ده‌گای نه‌م باسه
ده‌گاته‌وه (بها‌الدین و سراج الدین) که باده‌سینی ده‌ستی هه‌ردوکیانه. نه‌ودتا به‌رامبهر
پیری گه‌وره ئه‌م مه‌سه‌له‌ی به که‌س بوونه‌ی خوی دوبات ده‌گاته‌وه.

په‌ی که‌سی خاسه‌ن نامه‌ی جه‌حوب که‌یل

تازه بسانو وظو جه جوی مه‌یل

واته بؤکه‌سی نامه‌ی پر له خوشه‌ویستی باشه تازه ده‌سنويزی له سه‌رجوگه‌ی
مه‌یل هه‌ل گرتی. به تاقیکردن‌وه و پیوه‌ره کانی مهوله‌وی که‌سی ده‌بیته که‌س، سه‌عی
له دلدا بکات و له پولی (فصل) بخونیت. نه‌مانه حالی ترن و زوو ده‌گنه قه‌ناعمت و
قبوون بوونی یار، بیانوو ورک گیر نین و حه‌وجیان به په‌ره‌جوي پیغه‌مبه‌ران و
که‌راماتی نه‌ولیاو خه‌رقول عاده‌ی مه‌شایه‌خان نی یه. نه‌لفتکیان له و حوسنی یاره
به‌سه. چون مهوله‌وی هه‌ركاتی به دلیدا هاتبیت له فه‌صله‌وه بچیته وصل له
بریاره‌که‌ی پاشگه‌ز بوده‌وه و گه‌راوه‌ته‌وه شوینه‌که‌ی خوی چوون له و پوله‌ی
خویدا (که‌س) بوونی خوی هه‌ست پی ده‌گات و چیزی روحی لی بردووه لهم شیعره‌دا
نیازیکی له و جوئه‌ی هه‌یه.

۹- خه‌یالم که‌فتیه ناسانه‌که‌ی تون

ج حاجه‌ت چاهیر‌ناما و نامو شون

که‌من خه‌یالم هه‌ردم که‌وتووی به‌رددی ناسانه‌که‌ی تؤیه، ج پیویست ده‌گات
به‌هات و جوی رواله‌تی. ثاخر خو ناتوانین رواله‌تیانه بچینه لای هه‌موو نه‌وانه‌ی که
نیمه روحیانه خوشمان ده‌وین.

۱۰- دیام خمیر دووریت زورش ناوه‌ردهن

نامانی به لکم ثینه چهب گمردهن

نواریم (بیزم کرده‌وه) که دووریت زوری هیناوه و نیترهاتم. و وتم به لکو نهمه
چهرخی چهب گمرده. من که پیشتر فمناعمتم و مها بیو مادام مهیلت له دلایه و خهیانی
منیش له بمردهره. پیویست به هاتنم ناکات. به لام دیم دووریت زوری هیناوه بؤیه
هاتم و ووتم نهمه چهرخی چهب گمرده. به لکو....

۱۱- همریاسه شابیش نی یهنه بهینه‌تش

بهل بی پهظا بیو سزا و مهینه‌تش

ههربه‌وجقره که شادی و خوشیه‌کهی و هفای نیه و که م خایه‌نه به لکو
ههربه‌وجقره‌ش سزاو مهینه‌ته‌کمی دریزه نه کیشیت.

ثومیندیک لمسه‌ر گریمان به پاساکانی هله‌ک دهیستیت و خوی ده داته دهست
پیکه‌وتی که دوری بیو شم نزیک کاته‌وه. بیزه‌ی (به لکو) نیمه له سه‌ر پرده
په‌پنه‌وه‌ی (فهصل بیو و فصل) پاده‌گری. و نامازه‌ی نه‌وهش نه‌دادات که نه‌وه نومینده سه‌وز
نایبیت و مهوله‌وهی ده‌گمپیت‌مهوه نیتو (فهصل) {بی‌تی‌گدشت له فه‌صل و فه‌صل بروانه دل و چار
ل ۱۰۰ - ۱۵۲}

۱۲- سیرساون وه چهم نه و پالای بی‌گه‌رد

چیش هه رزیاد کمرد دهند وه بان دهند

تیز تیز پنیلاوه بی‌گه‌رد کانی بساوم (بیمه‌نوم) به چاوما یان تیز چاوم بی‌نم به
پنیلاوه‌کانیدا، که‌جی چه‌رخ هه ده‌رد لمسه‌ر زیاد کردم.

پالای بی‌گه‌رد، که‌وشی پاک، ده‌لله‌ته له‌وهی که‌خاوه‌نه‌کهی هه‌نگاوی پیس و
خرابی به‌رد و تاوان هه‌لله گرتوه وه ته‌واوی تهن و گیانی نه‌وه‌سه‌ی که پالای بی‌گه‌رد،
پاکه. جوون پالا راسته‌وه‌خو بـهـرـهـسـیـارـی هه‌نگاوی له‌سـهـرـشـانـه پـالـایـ بـیـگـهـرـدـ هـیـ
کـهـسـیـکـهـ کـهـ هـهـنـگـاـوـیـ خـرـابـیـ هـهـنـهـهـیـنـاـبـیـتـ وـ خـوـپـارـیـزـ بـیـتـ(مـتـقـسـ) نـهـمـهـشـ پـیـکـ نـهـوـ

هزار و بیره پاکه یه که همراه کوئنوه له ههوراماندا کلاشی به رهم هیناوه. وه باوهزم
وايه کلاش بالاچی بیگمه رد و به مه بهستی تهقا و خو پاریزی له زهکاو و چلکاوه کان وه
گرنگی خو پاراستن و همنگاو وردی ههورامیه کان دروستیان کردو و پهیامه نه خلاقی و
ستاییکیه کانیان تیذا شاردوته وه. کلاش له پس ههندگاوی هلهشه نانیت و همردم
بیریکی پاک رای دمگرفت و به نه مری ناز استه دهکات. ههنهمه شه کانهوری
ههورامیه کان کلتوری خیرا بپارادان و هلهشه بی نیه، پس بیرگردنه وه همنگاو نانین و
نهم پاکی و بیگه رد هشیان له هدموو بواره کانی زیاندا بهر جهسته کردووه: {لهو باره وه
بنواره پوزی ولات ڈماره ۱۷۹۱ و ۱۸۸۰ سالی ۲۰۰۸ که به ناوی ته لان ههورامی یه وه پا به تیکم
بلاؤ کردوهه وله چند چاوینکه و تیکی شاهه مام بابه تم جستوته پروو}

له برزانگ و چاوی تهی مهوله ویه وه خهیالم بتو نهرینگی تریش دمجیت که
زهوقتیکی ههورامیانه یه. که سی که کلاشی تازه له پس بکات گیا خوریان دهکات. واته
بنه گهیان دمهینی به گیای تهپدا و دهیان ساوتی. به مهش توکمه بی و یه کان گهی بتو
بنه گه دروست دروست دهکات و به ناسانی شتی ته نایبریت. مهوله وی به چاوی بالا
بیگه رد هکانی شیخ گیا خورده کات. به ده نهودش پاو پیلاو بوده نیدیوم و بتو پیزدانان
ده خریته بان چاو.

۱۲- وشنله وه مهینه و دخت مهه جوری

صهد په حمهت نه و قه برد دووری و پهنجووری

خوژگه به مهینه تی کاتی دابران و صهد په حمهت له قه بزی دووری و پهنجووری.
له پافهی (قمبر دووری و پهنجووری) په حمهتی مهلاعبدالکریم نووسیویه تی، په حمهت
له و گوپه تاریکه فیراق که تیایدرا دهیام) بهم پیشه مهوله وی دووری و پهنجووری به
گوپی تاریک داناوه و په حمهتیان بوده نیتریت

منی نالایقیش وای بتو ده چم، قه برجادووی مانای دروست کردوه و بی خودی
مهوله وی نیه. بهنکو مهوله وی (دووری و فراق و پهنجووری) وه کاره کتمری سوودمه نه
و پیاو چاک له فه صلا بتو دراوستیه تی عهشق و دلی خوی سهیرگردووه. که پیشتر
خوارکی عیشقو ئەم یوون. بەلام ئەم بە دەستی خوی بە جنیان دیلىت، ته وکی فەصل

دھکات، و انه بتو تزیک بونهوه (وھصل) دیت دووری و پەنجووريه که لە گۆر دھنیت، بەلام دواتر سەپر دھکات لە وەسلا دەرده کان زیاتر و یانهی دل بتو پادکردن کاول ترە، بۇیە پەشیمانی فەصلە و دەھیە و ئىت بگەپتەمەوە، دیسان پەنۋیست بونهوهى بە دوورى و پەنجووري، چۈون نەوان دل دەخەنە سەر ئىکرى ياد و ناودانى دۆست، یانى ھەۋە پەھمەت بېنیرىت بتو قەبىريان، چۈون وەصل ترسى فەصل لە ھەناوى دايە و فەصل بە پىيچە وانەوهە، نەم حالەتى گىرۇدھىسى يەئى نىئوان وەصل و فەصل، نار و جەننە و بەھەشت و دۆزەخەئى عارقانى داهىنەر لە راپىردووئى شىعرى كوردىدا، لای داهىنەر ئانى نەم سەرددەمەئى شىعر و نەدھىنى كوردى سەرى ھەلدا وەتەمەوە.

فیرم که جمهوری اسلامی و پهلوی داشت له یه مکرر جای بگذارد

ناشر موسیه‌تی عاشقان نهودیه

جههنهم و بهههشیان بتو لمه يهکتر جیا ناکریتهوه. {گوناه و کدرنه فال.
بهختیار عده لی} پیویسته بمرههمی بهختیار بخهینه مهرکانه‌ی عدشق و له سایاتی فیتنکی
عرفاندا بیخوئینه‌وه و لهو تاوانبار کردنه تینحرافیه‌ی دهربیینین و له ههناسه‌ی نهم
مهزنه نووسهره دا بؤ ههناسه‌کانی (مدولانا و مهوله‌وه و مهحوی) یگهریین و له زیر
روشنایی نهدهبی تهواندا شیعریه‌تی نه میش بخوئینه‌وه. که بهداخه‌وه من توانا و
درقه‌تس ودها کاریکی مهزنم نیه بهلام دلنيام بهختیار له سهرنه‌ستیرو هانه‌ی نه و
مهزانه‌ی کلاسیک و چانو، باشی داوه و داهینه‌هه‌ی نه و پیاوه گوئره نیه و همناسه‌ی
شیعریه‌ت بعون له شاعیر و عارفانی پهرين قیتر بیوه.

۱۴- فهرسته دهروون پهلویت همه‌گنبدی پی

پانچی دل وہ یاد ٹاؤا ہے، پہنچنے ہی

و دهربو محنەت، بهلام له و مەملەکەتى بە قەقنهەس بۇوددا تاقە مالى دل ۋاوددان بۇو
بە يادت. مەينەت و غەم و پەزارە نەو حەسرەتانەن لە مەكتەبى عىشقا خۇراك و وزەى
پىویستى قوتابىياني فراقة. چۈون دوورى تربە و نىش كردىنىڭ كەنلى دل رېكىت دەكەت بۇ
ويصال بۇ زىاتر شارەزا بۇون له و ۋانگانە بىرۋانە { دل وچاول ٤٥، ٣٧}. مەحويش لهم
دېدەدەدە بەھەشت و دۆزەخ وەك يەك لىندەكەت و دەلتى:

دۆزەخ لە عىشقا خالى و جەننەت لە دەرد و داغ

عاشق لە حەشريشا نىھەتى جى دلى فەراج

۱۵- نىسە حەسرەتان بىيم بەد نەندىش

ھەرىيەك جە لاين مەكلىشىم پەى وېش

ئىستا ئەفسوس و ترس و غايەلەئ خراب، ھەرىيەكە و له لاين بۇ خۆى رام
دەكىشى. بەد نەندىش لە دىوانەكەدا بە رقىيى نىاز خراب راڭە كراوه. لەم بەيتەددە
ختورەوى خراب و گومان بردن و ترس و غايەلەئ نادر و سىتى خودى خۆى مەبەستە.
راستىگۈيانە باس له حالەتى دەررووتى خۆى دەكەت لە ئەنجامى نەبىنینەكەئ شىيخەوە.
رەنگە نامەكەئ شىيخىش ھەولۇ ئەننەوە دلى شكاوى مەولەوى بىت. بهلام مەولەوى
ئاشومىيەتى و دلشقاوى يەكان بە حەوزى عرفاندا دەبات و لەرىنى عىشقا وە ئاشتمان
دەكەتەوە و ئاشتىمان دەكەت بە ئەقىن و ۋەقمان لە دلا لا ئەبات.

۱۶- خصوص تۆ وەي رەنگ مەويىنۇن دلگىر

چمان دەرروونم مە پىكان وە تىر

بە تايىبەت كاتى تۆ بەو رەنگى دلگىرى و دلتەنگىيەوە دەبىنەم، و ئەزانم چاودەكانم
دەرروونم تىرباران دەكەن.

مەولەوى يەكىكە له و شاعرە ھەردا سكائانەئ كە ھەرددەم پاساوى جوانى ئەدات بە
دياردە و حالەتە سلىبىيەكان. رەنگى ئەوە ھەيە بەم بەيتەوە كە دلى خۆى بىداتەوە
بەوەي كە بەس نەبوو شىيخى بەحال و رەنگى نەخوشىيەوە نەدى چونكە بىنین بە
كەيىف دل نەبىت و دل شاد نەكەت، ئەو بىنینە ئازار دەرە و تىرباران كەرى دەرروونە.

حەسەرت و ترسى نەوهى كە نەم دىبۈوپىت، لە گەن گومان و غايىلەي نەوهى كە
بۇ نەم دىبۈوپىت بىنە و بەردىغان پى دەكىرمد. ئىستا بەد نەندىشىھەكەم بەو لايەدا
خىست كە زۆر باشتىر بەو حالەوە چاوم پېنىت نەكەوت و دەرۋونم زىاتر زامدار نەبۇو
(تىرىبارانى دەرون بەچاو)

٧- دل خەرىك مەوج گىجاو دەردىن

زولام دايىم ويردىش نەى فەردىن

دل خەرىكى شەپۇلاني گىزلاوى دەردى و زەمانم ھەردىم خەرىكى نەم ويردىم.

٨- من نەبۇون ئازىزگەردىن بلوورى

كىن پەممەت كەرق وەصلش نەدوورى

من نەبىم ئازىزە گەردىن بىن گەردە بلوورىيەكەم، كى ھەيە وەصلى پەممەت بىنېرىئى
بۇ فەصللى بىن لە من كى ھەيە لە نىشىنگەي وەصلا ناشاد بىت و پەممەت بىنېرىئى بۇ
ەندىزلى فەصل.

گەردىن بلوور شەوق و پاکى و دىياربىون و ئاشكاراى دەداتە سىنە و گەردىنى بىر.

نەمەش پىرەكەنە چراو نماو مەزھەرى تەجەللائى حەق. نەمە بۇھەت سىفەتى ئاسكى
جوانانى ترىيش.

وەصلن و فەصل نە دوانەيەن كە لە ھەردوو گۆشەي عاشق و مەعشووق يارەوە دەبىت
سەرنىج بىرىتىن. نەوانەي فەصللىان لە وەصللىان زىاترە، رەزان چۈون ھەردوو چەمكەكە
لە چاوى يارەوە تىگا دەكەن يان راست وەصلن بە كامى خۇيىان و فەصل بە كامى دۆست
دەزان، بۇيە نەوان زىاتر خەرىكى بە جىئەپەنانى كامى دۆستىن. مەولەوى مەيلدار بۇوه
بە بىنەن و ئازىزىش مەيلى لە نە دېتىن. خۇ دەبى عاشقانى حەقىقى وەك حافز بىكەن و
دەس نە كام و ئارەزوو خۇيىان بەردىن.

مېل من سوی وصال و قىصد او سوی فراق

ترىك كام خود گرفتم تا برايد كام دوست {مەحرەمى رازبەرگى يەكەم ل ٤٠٢}

۱۹- خاص بی ثصرصه دجارتادی وه باد بیم

دوور او دوور وه دین ناسانه شاد بیم

باش بیو گهرچی شادیم به باچوو و دیتنیم به قسمت نمبوو، به لام دوراودوور
به بیتیش ناسانه کهی شادبوم.

۲۰- نیسه ها فهلهک کهلهک بهستهوه

تؤر داو دوریش ها وه دستهوه

وا نیسته گه ردوون کهلهکی بهست و ناماده گرد. تؤر داوی دوری گرت
به دستهوه. یان گه ردوونی فیلیاز به نیازی دور خستهوه داوی بژ ناومهنهوه.

له دیوانه که دا ناماژه کراوه به پمیوندی (کهلهک و تؤر و داو و ماس) که راوجیان
به کاری ده بن ناماژهش بژ مه بهسته که کراوه. مهوله وی دهیه ویت تموله به جنی بیلی
و بگهربتهوه. گه رهوله وی شه و کاته له ناوجمه کهی خوی زیابیت (تاوگوزی) بژ
هدورامان نزیکترین پنگه له سیروان دانه (پنگه ناوی) و اته چهند به چاو نزیکن گمر
کهلهک نه بیت نهوا زور دوورن له یه کهوه. بهیته که له بمردم یاساگه ردونیه کاندا بهم
جوړه یه:

فهلهکی راوجی کهلهکی حازر و ناماده یه بژ نهوهی خیرا مهوله وی راو بکات و
دووری خاتهوه. و اته یاساگه ردونیه کان به باری سلبیدا ده سبه جین و ناماده یانی گه
مهوله وی به پیچه وانه وه بیو بستایه بژ ته ویله بیت نهوه گه ردوون نه وکات کهلهکی
ناماده نه بیو. نه و سه فهله کی پنگ نهده خست.

۲۱- خه فهت واده ته مهینه تان ساده هی

وهخت بارانه نه سرین دهی پهی کهی

دهی نیترمهینه کان دهور تانه، ساده هی دام گرنه وه، هرمیسک دهی بژ کهی؟ کاتی
دابارینه. و اته زه مینه (چه مه ری و شینه) نیتر کاتی نیو یه.

۲۲-نازیزت ناستمن ها و دماوه

تمنه بق بن گیان سا شو و ضراوه

نازیزت به جن هیشتوه واله دواتمه نهی تنه و دره به بن گیان بتوانه بمری
بکمهوه (نازیز، گیان) بروونته مرادف نازیز مهوله وی شیخه و هم گیانیه تی
به جنیماوه یانی به جنیهیشتی نه و نازیزه بق خوی جو ره مردیکه. هم بمهیه و دوانی
تری دوای خوی لای پیره مینرد خراب تهر جمعه کراون و لای نمرده لانی باش.

نازیزت لدوی ماوه لمجیوه

تمنه بن بن گیان بچو بعرنیوه {مسئله‌ی شردد لانی ل ۲۵۱}

نازیز ویستووتنی واله دواوه دی

لهمه سما بن رفح بکمهوه ره پی {مسئله‌ی پیده‌ی صیرد ل ۱۳۰}

۲۲-شنهمقتم گیانم بالا تول نمی

شیراده که ردهن جهانی خسته بمه

بیست گیانه که (نهی شیخ) که بالات به وینه‌ی نه‌مامی نمیه. ویستوته له که
نم خسته و بیماره تا بیت.

مهوله‌ی نم سی بمهیته دا ناویته بونی له نیوان گیان و شیخ، جسته و دوریدا
دروست دهکات له ریگه‌ی چری دارشدن و کورتیریه‌کانی و شهود راهه‌ی له بمردم
راهه‌کاراندا گران کردوه نه‌بی زور بوهستی له سه‌رنه هم جو ره حالتانه تا بزانیت و
بتوانیت راهه‌یه ک بهره‌هم بینیت لمبار و شیاو بیت.

راهه‌کاران و کولیارانی نه و بهره‌هه‌مانه‌ی مهوله‌ی ناسی که که و تونه‌ته دوای له
چاپ دانی دیوانه‌که‌ی جهانابی مدرسه‌وه نه‌یان توانيوه پشت به خویان بمهستن و

ههولبدن له ژیرهمیمهنهی نه و هیزايه دهربچن. بؤیه زۆربهی نه و بهرهههانه له سهربير و بؤچونهکانی نه و بهحری عیلم و موحیتی دانشه بنیات نراون. جا نهگهر له شوینن جهنجالیه کانی نه و پیره ریگهی پهی بردنیان نه داییت به ههواری هیزکی شیعری، یان نه و پهه له ههرشت له خههی گهورهی نهقه و تانا بووبیت، نهوانی تریش بی پهی بعون. گهه به ووردی سهرجاوه کانی مهولهه وی ناسی شهن و گهه گرین به نامسانی نه و حالتهه ههست پی دهگهین، به جوزئی که بهرهه مه نه کادیمیه کانییش گرتوههه و.

(گیان) لهم بهه یتهدا جادووی بهرپاکردوه. له دیواندا به گیانی له لهش جینماوی
مهوله‌وی لیکدراوهنهوه و تا کوتایی شیعره‌که ڈم رافهیه ناؤاسته دهکات. سعرباری نهه
رافهیه دهلهین،

ئیمه به پشت بهستن بهم لینکدانه و قیه بهره و کوتایی شیعره که ناراسته را فهم که
نمگوپین.

۴۴-مه گهر پای ته دبیر بهد به ختن پیش برو

گیان ههواي صوحبهت جمسته گهم پیش برو

مه گهر فاچی پاوتنه گلر زامدار و پیش بیت (که وانه بیو) گیان ههواي مهیل و
صحوبهتی جمسته من بیت.

واته نهوه کاتن دهیوو، و سه ری نهگرت که تؤی گیانی من هاوریم بورویتایه و
جمسته (خودی مهوله وی) به هرمه له فهیضی صحوبهتی تؤ ببر دایه، که من فاچم
شکایه و نه گه راما یاهه. یانی دهبوو ته گلری گه رانه وهم دواختایه. که نه بیو! یانی
پیک ناکه ویت جاری به دبه ختیم ملی بشکینیت دهبوو فاچی بهد به ختیم زامدار بروایه
و توانای پیگه نه بیوایه. که چن من هینده به دبه ختم و بهد به ختیم نه هم جاره به له
پا خیرا بیو هۆچاخانه پیگه گرته بهر. به همش ههواي صوحبهتی گیان وجهسته (من
و تؤ) نه هاته دی. مانای ساده شیعره که:

گهر من زوو ده مزانی تؤ فیازی هاوپنیه تی منت ههیه. فاچی خوم ده شکاند و
برپاری گه رانه وهم نه دهدا، سه پرکه نه دهوله وی چون یاساکانی گه ردوون له دزی خوی
ده خاته گه پ به مه رامی فه صل به دبه ختنی مرؤفیکی خیرا و به پله یه نه و ته گلر دوا
ناخات، بیو نه وی نه هم نه گه ویت به رشنی ههواي صوحبهتی دوست.

۴۵-و مر نه شیته ویم، دل و هشی دلنهن

گیان جهنهن به رشی ناماش موشکلهن

وه گهر نه شیت و لیوه خویم، نه مه دل دانه وهی دله. دهنا گیان له لهش ده رچوو
گه رانه وهی مه حاله.

لهم کوتاییه جوانه دا بنیاتی شیعره که ده خاته خانه (زیان و مه رگ) هوه نه و
دو و چه مکه را فه ده کات. به هرده بردن له مهیل و صوحبهتی دوست گهر به نسبت بیت
زیانه و، گه رنا خودی مردن و عهزابه کهی مه حروم بونه له یار. مهوله وی زیان و

مودنیکی تریشمان پی دهنا سینیت که نیمه نهم دیاردهمان لهم پرورزیهدا به نینقلابی
مانا ناو بر دووه.

مردن: بریتیه له ددرچوونس گیان له لهش(ترازانی روح و جهسته) مهوله‌وی دووچار نه م حالتنهی تهوزیف کردووه.

۱) شیخ دهکاته گیان و خوی دهکاته جهسته و مردنبیک درروست دهکات که خهتا دهخاته سهرجهسته. جوون نهوه حهسته به گیان، بهج، هنستهوه (مردنی ژاوهزوو)

۲) گیان که هم بیره و هم روح، له تهولله به جی ماون. واته خودی گیانی
مهوله‌وی له جهسته‌ی خوی بیزاره و لای پاران گیانیه. واته تازه به یوهندی من
به خانه‌فای عیشمه‌وه گیانی یه. گیانم له‌وی به جیماوه و نهونی له جهسته‌ی خوشم پی
خوشتره.

و ه دکریت چهندین را فه و خویندنه وی تر بخ شعری مهوله وی بکریت، نیمه به خاتری نه کوشتنی نهندیشه و قه تیس نه بیونی مانا پشت به یاری حمه قانی دهستان دایه نهم پرپزد، بیو نه وهی ببیته سه رجاوهی ئاراسته کردن بخ چهندین لیکولینه وهی تر، (له زیر رؤشتانی فه لسه فهی هیگل و نهندیشه نویکانی هوش) که بیگومان لهم نویسینه نیمه باشترو شیاو ترو بابه تیانه تر، چوون نیمه بمهبی شعری دبوانه که و نه وانه دوستانی تری مهوله وی ناس که له ملاولاوه به شعری مهوله وی له فه لمه بیان داون هه ولی را فه و خویندنه وی ستاییکی و عرفانی جیامان داوه، میتو دیکمان نه گرتوه و له خزمت باستکدا نه جولاؤن، بخ دهر که وتنی جیاوازی پاکان و را فه کان و خویندنه وکان چهند سه رجاوت له مهیدانی مهوله وی ناسیدا بی شک دیقت له گهل نهم نویسینه ناها بیله دا به راوردیان بکه و نزای به خشین نه به ر دهر گای یاری نمزه لی بخ توانباری قه لمه سه رگه ردانه که می نیمه ش بکه.

۱-چیشن پمشیویم؟ ماته‌می دلهن

یا کزه‌ی ئامای نامه‌ی بولبولهـن

ئەم بىتاقەتى و خەفەتبارىيەم چىيە؟ ماته‌می دلى خۇمە، يان گزه‌ی هاتنى
نامەكەى بولبولهـن.

وەك لە ديوانەكەدا نووسراود وەلامى نامەيەكى بولبولهـن. شىيخ حەسەن سازانى
(بولبول) شاعرىيکى باش بۇوه، لە خزمەتى مەولەويىدا خۇيندۇويەتى و حەزى لە كچىتكى
كىردووه و لە دلىشىا بۇوه داواي بىكت و نەيكىردووه. تا مەولەوي كىچەكەى داوه
بەشىو، {يادى مىردان بىرىكى دوردم ۱۸۴-۱۹۶} نەوجا بارچە شىعرييکى گلەپىن و نىزاي
شەر ئاراستە مەولەوى دەكتات.

ئەم شىعريي مەولەوى بۇ بولبول نىشانەي گەورەپىن و دلى فراوانىيەتى. لە
ولاتىكى لە رۇي كۆمەلايەتى دوا كەوتۇى وەك كوردىستانى سەددەي نۆزىدەيەمدا، مەلايەك
بەم گىانە بەرزەود لە مەسىھەلەيەكدا كە پەيوهندى بە كچى خۆيەوە ھەبۇوه ئەمە
ھەلۋىستى بۇوه. {لىرىكى ئەندرقادرل ۷۶} شىعريي مەولەوى پاساو دان و خۇ
ددريازىرىدىن نىيە. بەلكو لە رۇي خاكسارىيەوە دلى راگرتىن و رېزە لە بەرامبەرەكەى، ئەرم
و نىانى و جىلەوى ھۆش بەر نەدانە {مېرىھجان مەرلەپى ۱۸۸-۱۹۰}. لە
سەرچاوه‌گانى بەردىستا باس و خواسى ئەم راژە و لە سەر دوانى زۆرە. ئەوهى كە ئىيمە
كەمى لە بارەوە دەزانىن ناو و زىيانى كىچەكەى مەولەوى بولبولهـن. تۆ بلېنى خانى
گەورەم تىلەيەكى بە بولبول نەۋەدابىت و خۆيىش بە ئەقىنى ئەم قەقى يە نەسووتا
بىت. يان ئەويش بىن ناگا بۇوه و نەفيئەكەى بولبول يەكلايەنە بۇوه يان باوكىتكى وەك
مەولەوى دلى فراوان و حالتى لە عىشق. راژ زان و كەس و لە ئەلەف تىڭەپىو و پەنھان
زان جۇن يەم راژە ئەزانىيوم. تاچارەدى بە دلى بۇ دانايە بە تايىبەت ئەگەرنەم كىچە لە
دايىتكى چون عەنېرىپىت. خۇ گەر بەرھەمى تەواوى بولبول بکەۋىتە بەردىست و
شىعريتىرى بىق ئەو يارە ھېرىت، ئەوا بولبول و كىچەي مەولەوى دەنە جەرقىكى.

ئەقىندارى، وە دەبىت شىعرى بولبول ھاتە بەردەست زۆر بەوردى لە(گۈن) بکۈلىنەوە، گەربەكارى ھىنابۇو، چون زۆر پى تى دەچى ناوى كچەكەمى مەولەوى بىت بەخوازراو يان راستى.

بولبول ھەر لە راى بەھەشتى دلدارى و راى ئەفسانەي (گۈن و بولبول) دەۋە نازناوى خۆى ھەلبىزاردېت. ئەو كچەكەمى مەولەوى (گراوهكەمى بولبول) شۇوى بە كى كردوھ ؟ يانى وەچەكەمى مەولەوى لە كچەكائىيەوە كىن ؟ ئەمانە و چەندىن سەرنجى ترچاوهرىي دەرگاي دەنلىيى و شەن و كەۋى تەرن. بۆيە گەرلە ھەرشۇيىن گەشتىنە ئەوھى راى ئەقىنى (بولبول و كچى مەولەوى) دوولايەنە بۇو. ئەوھى مەولەوى بە دەلىلى عاشقى خۆى و ھەم سىيھەتى باول، دەبۇو ئاگادارى كچەكەمى بوايە، يانى بەو راى بىزانىيە. لېرەدە تاوانباركردنەكەمى مەولەوى و تۇردىبۇون و نزاڭەمى بولبول رەوايى وەردەگەرن و شىعىرەكەمى مەولەويش دەچىيە خانەي ھەستىكەن بە تاوانبارى و دلدارەوە خۆى. ئەمانەش ھىچيان چەسپاۋ نىن تا ئەو كاتەي بەلگەي يەكلاڭەرەدە دېتە بەردەست.

۲-شاھىدى داناي گىردىن ئەحوالان

وەسەن پەى راسى عەرزەي مەللان

خواي گەورە دانا و زانا بە ھەمووئەحوالان بەسە بۇ شاھىدى راستى بەيانى بىزارى و دلتەنگى و غەمبارىم. لە پىسالەي عىشقا گىردىن ئەحوالان بە گىشت كات و مەللان بەخەفەتباران ھاتوھ. {رسالەي عىشق ل ۱۵-۴۱۸} لە بە كۆھاتنى مەللان و ئەحوالان دا مەولەوى دەيەويت بلىت خواي گەورە ئاگادارى حال و ئەحوالى منييش و تۆيىش و ھەموانە.

۳-ئىش ھام فەردىم ئىش وىم زانان

دەرداھام دەردىم دەردى وىم وانان

ئىشى ھاۋى شاعرەكەم بە ئىشى خۆم زانىووه و دەردى ھاودەردىكائىم بە دەردى خۆم داودتەقەلەم. {ساتى لەگەن مەولەوى دا حەمەرسىدى ئەمېنى مەھەجانى مەولەوى ۲}

ئەم بەیتە لە دیوانەکەدا قافیەی درووست نى يە. رەنگە بە ھەشتى مدرسلىنى دلنىا نەبۈوبىت. راھەيەكى واى بۇ نەكىر دودو ما مۇستا حەكىمىش لە پېكىنە كەمىدە بە دەلىلى قافىە دروستى بەم جۆرە پاستى كەر دەتەوه.

فەرد ھام فەردم فەرد وىنم زانان {مەولەوى حكىم ل ۱۰۱} ھەرچەندە ئەم راست كەرنەوه لە رۇي قافىەمەد رەساو لە بارە، بەلام ناكىرىت شىعىرى خەلڭ بە شىعىرى خۇى بىزائىت، ئەو بەيتكەش كاڭ حەكىم بۇ دەلىلى قۇدت ھاوردۇيەتى ئەمە ماناپەكى ترە (تىكەن كىردىن، اقتباس، وەرگىرن) بىنگە بىندراروھ و نابىتە شىعىرى كەسى يەكەم، بۇيە ئىيمە دواي پىز دانان بۇ ھەممۇرپاكان، راکەي ما مۇستاخەمەر دەشىد ئەمېتىمان ودرگرت. پىسالەي عېشقىش ھەرودك دیوانەكەمى نوسىيە {پىسالىدى عىشۇق ل ۴۱۲}

٤- بەلام تۇ فەزا و بىن تەدبىرى وىنت

كەردهن پىت ئانا ھەرچى كەردهن پىت

بەلام تۇ فەرمان و قىسمەتى ئىلاھى و بىن راۋىزى خۇت ئەمە بىن كەرىدىت كە پېسى كەر دەتە.

مەولەوى چارەنۇوسى بە يەك نەگەيىشتى بولبۇل و كىچەكەى دەخاتە ژىر دوو دەسەلاتەوه بۇ ئەمە خۇى لە ژىر بەرپىسيارى ئەو گوناھە دەربەهاوى. قەزاو حوكىمى خودايى كە ھەرچى ھىنایە پىش ھەرئەودىھ و عاشقى راستەقىنە پىسى رەزايە.. بىن راۋىزى و بىن ئىازى مەرۇق بە يېركەرنەوه و كىلانە بېرىاردان. ئەمەش چارەنۇوس ھەرچۈن بىت ئۆبائى لە مل و ئەستتۈ ئەسەكە خۇى دايە. مەولەوى دواي پاكانە كەردىن، ئەئۆپىل و خۇىنەندە كەنەكەشتنەكە دەكتات و چۈنەتەتى چىزبردن لە فەصل بە بولبۇل دادەدات.

٥- كەى تۇ خەپاڭىت وە دەرروون ئاۋەرد

هانات كەرد ئەو من بىن مىلىم كەرد

كەى تۇ خەپاڭى لەو جۆرەت (داوا) بە دەرروونا ھىنماو هانات وە بەرمىن ھاورد و من قىسەم شەكاندى.

۶-تا ته‌ئسیری بُو په‌ری شه و نالهت

يا په‌ی هه‌ناسه‌ی سوب دوعاو لالهت

تا کاری بکاته سه‌رنالیتی شهوت. یان بُو هه‌ناسه‌ی به‌یانی دوعاو پارانه‌ودت. له دیوانه‌که‌شدا بهم جوّره را‌فه‌کراوه (تا لالنه‌وه و هاوارو ناله‌ی شهوت کاربکات له حوزوری خوادا. یا هه‌ناسه‌ی ساردو دوعای به‌یانیانت نه‌نجامیکی ببی) گه‌رله سه‌ر نه‌م را‌فه‌یه قسه‌یین بکه‌ین ده‌بی بولبول ته‌نیا پشتی به ناله‌وه زکری شهوان و دوعاو لالنه‌وه‌ی به‌یان به‌ستبی نیترراو ته‌دبیری پشت گویی خستبی. که‌واته دوعاو لالنه‌وه به‌ته‌نها بن نه‌سهرن. له‌م به‌یته‌وه ده‌که‌وینه یادی دوو پیغمه‌مبهر و هوشیاریان به را‌فه‌ی مه‌به‌سته‌که. حه‌زره‌تی یوسف بُو روو به روو بیونه‌وه‌ی قات و قریه‌که له پال دوعا ولا‌لنه‌وه‌ددا پشتی به پاو پاویز و ته‌گبیر و کاری خویی به‌ست. هه‌رودها نامؤزگاریه‌که‌ی حه‌زره‌تی محمد بُو حوشتره و انه نه‌عراویه‌که. که‌واته (نسب بیونی کچه‌که) به داواکردن ددررا و بهم جوّردش ده‌بوویه جورعه، ددرمانی ناله‌ی شهوان و هه‌ناسه‌ی به‌یانیان. به په‌ری نه‌م شیعره، حافزیش ده‌لیت:

به خدا که جرعه‌ای ده تو به‌حافز سحر خیز

که دعای صبحگاهی اسری کند شمارا

{مده‌رمی راز. بدگی ۲۱۱}

که‌واته بولبول مادام (جرعه - کچه‌که)ی به نسب نه‌بیوه به هه‌ردوو باری مه‌جازی و حه‌قیقیدا نزا ده‌واعاکانی کاریگه‌ریان نابیت. مادام کچه‌که‌ی بُو نه‌بیوه لالنه‌وه کانی بُو خویی بیکاریگه‌رن و مادام عاشقی حه‌قیقیش نیه به و مانایه‌ی فه‌صل قیوون بکات (فراق جرعه‌یه) که‌واته دوعاو نزا به دو شه‌رانیه‌کانیشی له مه‌وله‌وه بی کاریگه‌رن. مه‌وله‌وه به هه‌ردووباری (حه‌قیقه‌ت، شه‌ریعه‌ت) دا ده‌رسی بولبول ده‌دات. بُو پاری دنیایی ده‌بیت هه‌لپه بکه‌یت و ههل له ده‌ست نه‌دهیت و ته‌دبیرت هه‌بیت. بُو وه‌صلی یاری عرفانیش ده‌بیت به ویستی دؤست ره‌زا بیت و مهرو ودفا و جهور و جهفا فه‌رق نه‌که‌یت. مه‌ولانا واته‌نی: مهر و وهفا نمیکونی جهور وجهفا بکن.

۷- گویا جه لاونت دمروننت نیشان

بهد دوعاییت که رد تهصدیعیت کیشان

کوایه به لای خوتله وه دهروونت نیشاوه و بهد دوعاییت گردوه. بهلامهوه زدهمهت و دهردی سهربیت وه بهرخوت داوه. سهرباری سادهیی دهکریت خویندنده وهیه کی قوولنتری بؤبکهین.

که سی به لای خویه وه دلشکاو و دهروون نیشاوه بیت نزاو دوعاکانی گیرا تابن و بهلکو زدهمهتی ود به رخوی داوه و خوی تووشی دهردی سهربی گردوه چونکه (دلشکاو و دهروون نیشاوه) ددبیت ههربه حسابی خوی نه بیت. بهلکو ردوایی و عهدلیک له مهسله کهدا همبیت و خوای گهور دش باش ناگاداری نه و دهروون نیشانه یه. مهوله وی وهک عارفیک باش دهزانی که خوای گهوره زیاتر ناگای له نانومیند و دلشکاو و دهرون زامداره کانه بؤیه ددبیت زیاتر له سار (تهصدیعیت کیشان) بودستین. یانی ده بیت له پاستیدا بولبیول دلشکاو و دهروون نیشاوه نه بیت. که موته دعوا خراپه کانی له مهوله وی تهذیا دهردی سهربی و زدهمهت بؤ خوی دهمینیته وه . وه ده شکری نه و رافهیه ش بدات که زیاتر سه رچاوه کان پشتیان بهم رافهیه بمستوه. پیویستی نه ده کرد دوعای بهدو خراپم نی بکهیت، چون مهوله وی ده لیت من خوم ههر نه وهم هه لبزارده و که تو به دعوا بوم ده خوازیت. دهکریت سه رنجیکی دوور تریش بدهین.

عارفان به گشتی و مرید و مهنسوبه کانی خانه قاکانی نه قشی له ههوراماندا زورکم به لای دوعای خراپا روشتون تهنانهت له گهرمه باری ناله بار و شهپری بهد کاران و شهربزه و نظاماندا نه مان زاریان به دوعای شهربزه گهراوه زورجار خوشه و بستانیان داوایان لئ کرددوون دوعایه ک، تیریک، شهپریک بوقلانی خراپ بخوازن نهوان نهیان گردوه و تهنانهت دوعای خیریان بؤ کرددوون. چونکه گرهنتی بیونی دنیایه کی تری به نده کان زدهمهت. بهمهش بؤ خوی دوعای خراپه گردن بؤ خه لک زدهمهت و دهردی سهربیه بؤیه گوتاری نیصلاحی دینی و رایه رانی دینی هه ردهم (نهوهی خراپه خوا چاکی کات) بیووه. نه و پوهه نمونه و چیروکی ده ما و ده زوره. نه مهش گرده که زوریه پهیام به ره کان بیووه.

۸. من روی مامه‌له‌ی گردین خاس و گهس

جهو پاسه بازار شاره‌که‌ی نه‌له‌س

من له روئی مامه‌له‌ی چاک و خراپدا، له راسته بازاری شاری نه‌له‌ستا. دواتر مهوله‌وی روونی ددکاته‌وه له یه‌که‌مین مامه‌له‌وه چی هه‌لبزاردوه. له دیوانه‌که‌دا (خاص) به‌رامبهر (عام) لیکدر اوادته‌وه به مانای پیاوانی خوا{ دیوان ل ۱۹۴ } ماموستاحه‌کیم له پشکنینه که‌یدا به (خاس و گهس) واته‌چاک و خراپ راستی کردوه‌ته‌وه و بهم جوڑه راشه‌ی کردوه (من روئی سه‌ودا و مامه‌له‌ی هه‌موو که‌سانی چاک و خراپا له راسته بازاری شاری (الست) دا { مهوله‌وی حکیم ل ۱۰۲-۱۰۱ } او مهوله‌وی و تهقینه‌وهی زمان ل ۱۰۵-۱۰۶ له رساله‌ی عیشقی‌شد اخاس و گهس به هه‌موو که‌س لیکدر اوادته‌وه { رساله‌ی عیشق ل ۱۰۴ } سه‌ردی‌ای نه‌و راشه و لیکدانه‌وانه‌ی که به‌یته‌که‌یان به چاک و خراپی مروف و نیماندار و بی‌نیمان و کافر لیکداوه‌ته‌وه. نیمه بهم جوڑه بو مه‌به‌سته که‌ده‌چین.

مهوله‌وی له خاس و گه‌سدا مه‌به‌ستی کالا و شتگه‌لی مه‌عنه‌وین. که له مامه‌له‌ی نه‌له‌ستا به گویره‌ی شه‌یدایانی (وه‌صل و فه‌صل) هه‌لبزیرراون. له رواله‌تدا کالا گه‌سه‌کانی ودک (دووری و هجر و غم و فراق و سه‌یل و... هتد) مهوله‌وی ودری گرتونون بو رازاندنه‌وهی دوکانی خوی له عه‌شقاؤ له سه‌ردوکانچه‌ی شای سه‌رتوجاران له رواله‌تدا له کالا خاسه‌کانی ودک (دیده‌ن و دیدار و شادی و که‌یف و سه‌فاو صوحه‌ت و. هتد) ی ودرن‌ه گرتووه. نه‌مانه بهر مشته‌ری و کریاره‌کانی وه‌صل که‌وتونون. ود مهوله‌وی هه‌ردوو جوڑی کالا کان ده خاتمه‌وه بازاری عرفان و به‌لایه‌وه کالا گه‌سه‌کان به به‌هاترن. راسته خاس و گهس دژن و مانای که‌سی چاک و خراپیش ده‌داد. سه‌باره‌ت به کوردی بوونی (خاس و گهس) یشن راکه‌ی ماموستاحه‌کیم په‌سنه‌ند تره { مهوله‌وی و تهقینه‌وهی زمان ل ۱۰۵ } وه زور پیش مهوله‌وی له نه‌ده‌بیاتی نووسراوی یارساندا به کارهاتوه و خانای قوبادیش دهیان جار که‌لکی له‌م ووش‌ه‌یه و درگرتووه. باباوه‌یس‌ه‌ری هه‌ورامی دده‌ه رمویت:

دیوانه و مهستم دیوانه و مهستم

په رئی بالای تو دیوانه و مهستم

مهست باده کهی رُقچ نه لهستم

بگیره دهستم نه رخاس نه رگهستم

ریحان خانمی نورستانی دو فهرم موت:

خوهشین نه لهست، خوهشین نه لهست

سهرم جه سهودای تو بیهند سه رمهست

گون و شه مامه م هم روو ها نه دهست

گهواهی مهدهن ج خاس و ج گهست

۹-جه سه ر دو گانجهی شای سه ر توجاران

هور گرتم کالای به لای نازداران

له سه رد و کانی شای سه ر توجاران (خواهی گه وره) من کالای دهد و به لای نازدارانم
و در گرت وه. و اته من له کونه وه له بری کالای شریشی بالای نازداران هه لگرم، کالای به لای
نازدارانم هه لگرت. نهم سهودا و مامه له و پیمانه هی نه لهست عارفان پیشان وايه نامانجی
سه ره کی خستنه پوی شمه ک و پارچه کانی عیشی یاره. جا له و هر گرتني پارچه هی عیشها
مهوله وی پارچه هی رعنگی زهر دی فه صلی هه لبڑار دو و هو زور جادو و بازانه ووشی
(به لای) خستوه ته شوینی (بالا) ک نازداران بهم جو ره بش به ره ته وزیفی (فه صلی و
وهصل) له و لامه شیعره که ده کات.

۱۰- نامان نه گوشت مه ر فه رده کهی من

فه ره و دش مه زموون بی گه رده کهی من

نم و بهیته شیعره منت به رگوئ نه که و توه. بهیته رهساو بینگه رده که من.
مهوله‌ی نم بهیته و دک زدنگی بیرخستن و بوق بهیته دواتر لیده دات. که بهیته دواتر
شوناس و قهناعه‌تکانی مهوله‌ی دهدخات به پولی فهصل له عیشقا و گرنگی وانه و
درسه‌کانی دهد و بهلا. و تاریضی نم و بهیته‌ش به پاک و بینگه رد و بین گری و گؤل
دهکات و بهلاجه‌وه به ناوبانگ و بلاوه و بویه له جاری زیاتر له دیوانه‌که‌یدا ههیه و به
هیچ جو ریک بومن نیه له بایه‌خی دوباره بوونه‌وه که‌یدا بکه‌ینه‌وه.

۱۱- نه رهه رسات دهدی دهدی و نه رهه همنی

بهیو ماچو ناخ پهی دهدی همنی

نم گه رله هه رسات و چرکه‌یه کدا دهدیک بگرم و دهدیکی تریشی پیوه بین ده لیم
ناخ بوج دهدیکی؟! به ناشکرا ناشوکری دهکات بوق بهشکه‌ی له ده داد. که دیودکه‌ی تری
دهبیته صهبری نه یوبی. ماموستا حه کیم له پشکنین و پیاچوونه و دکه‌یدا ده لیت نم
بهیته دووباره‌یه {مهوله‌ی حکیم ل ۲۰} بهلام مهوله‌ی خویشی ده زانیت دوباره‌یه و له و
دوباره‌یه که‌لکی و درگرتوه و نامانجی ههیه. و دک مؤری بروانمه‌یه کی پاک و بینگه رد له
شیعره‌که‌ی ده دات و به بولبول ده لیت.

مه‌گه رباوه‌ری منت لا ناشکرا نیه که من به دهد و بهلا و مهینه و موسیبه‌ت
دهزیم هه رکاتی نم و روزی‌یه که م بwoo ناشوکری ده که م و ده لیم خوا بتبری بوج
پزقیکی. زاراوه‌کان له باری عرفانیاندا زور جار مانایان پیچه‌وانه ده بیته‌وه. مهوله‌ی بین
ده دی به گه و رهترین دهد ده زانیت. بهلاجه‌وه جیاوازی ناکات له نیوان چیزی
خوارکه‌کانی (فه‌صل و وه‌صل) داو بگره سفره و خوانی فه‌صل به رازاوه‌وه به
تمارت ده زانیت. نیمه ده بیت له وجوره حالتانه‌ی شیعری کوردی تیگه‌ین که سیفه‌ته
سلبی و اجابیه‌کان و دک یه کیان لی دیت و دنیای عرفان ببینین. تا به شیعری عارفاندا
شور بینه‌وه پیکی جوانتر دیته ده سمان. شیخ حه سه‌نی مهولانا وی ده فه رمویت:

شور شه‌یدا ییم یاوان وه جایی

جه‌لام فه‌رق نیه‌ن شا جه گه‌دایی

{شارقیه لە باخچەی نەدەبی مەولەوی محمد عەلی قەردااغى- گۈزئارىف كۆزى زايىارى كورد
بىرگى شەشم سالى ۱۹۷۸ - ۲۵} كەنەم مەفھومە دىسان لاي بابانساووس ھەيمەو
بەداخەوه ئىكۈلەرانلىقى حالى نەبۇون.

جە سەراو سەرى جەبان و ماھى

چەنى كۈلەرگۈم كەرددە راھى

شىن بىن وە مېھمان يەك شان و شاهى

فەرقمان نابى نە پۇوى تەختىڭاھى

پۇانە {مېزۈرى نەدەبى كوردى مارف خەزىنەدار بىرگى يەكمىل ۲۷۴} كە دكتۇر لە¹
زۇرىبى شىعىرەكانى ماچۇ زماندا شەرح و مانای شىعىرەكانى نە پېتىكاوه بە تايىبەت شىعىرە
تايىنېكانى يارسان.

۱۲- يەكىون حەلام شادى و رەنجورى

كەيىسى و بىن كەيىسى نزىكى و دوورى

لە لاي من شادى و ناشادى و رەنجورى و كەيىسى و بىن كەيىسى و دوورى و نزىكى وەك
بەكىن و جىياوازى نە نىۋانىياندا نىيە. لە پاستىدا ھەموو يان كالا و مالى يارى نازىزىن.

۱۳- مەرچۇون تۇقەلۋى مەحەببەت خامى

قەباى ھەشق دلى پىشت نا تەمامى

مەركەستىكى وەك تۈكە ھەلۋى خۇشەويىسى بىتام بىت (عاشقى ساكار و شەيداى
خۇشەويىسى سووگو ناكامل) و پىشى كەواى عىشى كە لە بەردىلى كىردووە بىن بەتائىھە
نَا تەمواو بىت. لە پاستىدا ھەندى يەيتى مەولەوی زۇر لەو راڭە زمانىھە زىاتر ھەلەگەن
كە لە سەرچاواھكاندا بەيان كراود. چۈن تواناي مەولەوی بۇ گۈزارشت كردن لە مەفھوم و
مەزگەى (تصوف-عرفان) لەرنىگەى ئىدىيۇم و زاراوه سادەكانى كۆمەلگەكەى لەم جۈزە
شىعراڭەدا شاراوه تەمەو، ئەم بەيتە يەكىنە لەو بەيتە گۈنگانە. كە لەو سەرچاوانەي من
دىيىمن راڭەى سادەيان بۇ كىردوو و لەو ديو باروومى باخى مەولەویەو سەيريان
كىردوو.

به‌دهر له مانای سه‌و داسه‌ری و شه‌یدایی (حه‌لوا - هه‌لوا) جوئی‌شیرینیه و له
هه‌وراماندا(سیلی) ی پی‌ده‌لین. دهدریت به‌زه‌یسان به مه‌به‌ستی و وزه و تین و تاو
به‌خشینه‌وه پینی. (هه‌لوای خام - سیلی خاو) (توانای نه‌و جوله به‌خشین و وزه‌یه نیه.
له هه‌وراماندا به که‌سیکی خاو و خلیچک و تمهمه‌ل و بیخوست و جووله ده‌ووتریت
(نه‌جو سیلیه - ده‌لی حه‌لوا بی‌تامه) نیتر ده‌بیت بو را فه‌که له مانا درووسته‌کان
دوورکه‌وینه‌وه.

قه‌بای پشت ناته‌مام: که‌وای بین پشت و بین به‌تانه، بالا پوشی ته‌نک و نا نه‌ستور
که توانای پاراستن و به‌رگه‌گرتني که‌مه. به جوئی نه‌بوونی باشه تا بیونی. مه‌وله‌وی
به بولبول ده‌لیت:

تو که‌سیکی لاواز و سستو بی ووزه‌ی عیشقيت و که‌وای موحیبه‌تی که کردوته ته
به‌ر دلت بین پشت و به‌تانه‌یه و ناتوانی دلت بباریزی، که‌واکه‌ی به‌ری دلت ته‌نک بیو
به‌رگه‌ی نه‌گرت، که‌وای به‌ری دلی عاشق ده‌بی نه‌ستور و قایم بیت و به‌رگه‌ی دوخه
ناله‌باره‌کان بگرت.

۱۴-وهشی و ناوهشی ته‌قاوت زانو

مه‌لی نه‌زانو هه‌ر په‌لی شانو

خوشی و ناخوشی فه‌رق بکات و مه‌له‌کردن نه‌زانیت و هه‌رپه‌ل بودشین

۱۵-مه‌یل و قین هه‌ردو هه‌رجه شه‌خسیوه‌ن

جه‌ریمه و خه‌لات شیوه‌ی که‌سیوه‌ن

مه‌یل و قین (رق و خوش‌ه‌ویستی) هه‌ریه‌ک سه‌رچاوه‌یان هه‌یه و لای یارن پاداشت و
سرزاش به‌ر و دوا هی که‌سیکه.

۱۶-لاه‌ورکه‌رده جه‌و، په‌ی ئی‌د ته‌ماشا

به‌و شاد پی‌د ناشاد، (کلا و حاشا)

خوبواردن و لاهه‌گردن له وان(قین و هجرو دهرد و خم و... هند سیفاته
جهه‌لایه‌کان) و بؤنه‌مان نوارین(شادی مهیل و مهر و وها و خوشی و... هند سیفاته
جهه‌مالیه‌کان) حاشا و عاباد بی ثهوه من. من یه وهصفی جهه‌مالی و بازههم جهه‌لالی
دؤست شادم.

۱۷-سا هم ردو عاکد و یا چهار خی چه یگه مرد

سما گهواره تا نهاده تواني برو خوٽ هم در دوعای پهدم لی بکه و چهارخی چهارپ گهار ديش
با تا نهاده تواني له چاره هم هر زار هه لندات.

لایهون وزف نهود دصرد، نهود نهود سه روی مهبل

نهو نه و هه بایل من نه و کهی دو جهیل

گهاردون من بکاته مهجنونون (بمخاته ئىش و دەردەوە) و نەويش بىتە لەھيل و
مەھيل ساردىيەت. ئەو بکەويتە نېو ئاۋەدانى و عەيش و نۇشى ناو ھۆزان و منىش بىكەومە
كتۈرى دېۋانەپى دوجەھىلەوە.

مرد اش همیشگی مامنیزک پیش مهوله‌وی و متوهه‌تی:

وہتائی فہلماستک تنیاں سہرداری مہم

نه و هوردا يهی حمه ته نه و کهی دو حمه هيل

کاریگه‌ری نه م وینه‌یه و هینانه‌وهیان نه دیونی مهونه‌ویدا لنه‌پیتی (دال) دا به دریزی
باس دهکه‌ین.

۱۹- خصوصیه‌ن یولیوں جه‌لای زامداران

دوروی خاسته‌هان نه وصل یاران

به تاییسه‌تی بولیبول له لای زامدارانی(عهشق) دووری چاکتره له به یه کگه بشتن
بهمیار. مهونه‌وی و هنگ نهزمونگه‌ریکی زامداری عیشق (فهصل - دووری) به دهرمانی پیر
جیزی زامداران ههزانیت و ههلاکه‌ت و مانندو بیونه‌کانی نه و نیگاهه دهکاته کارای

یاریده ددر بۇ قىدر وعافىيەتى ودىلى. ئەمەش لاي مىرۇچ يەكلايى بودتەوە، ھەرسلىنى
بەزدەممەت بە دەستبىت بە ھاونرخى زياترە.

٢٠- نزىكى ياكەمى تەرىدەمى فەصلەن

دوورى پاى خەيال قافلەسى وەصلەن

نزىكى جىڭەى جەردە و چەتەكانى جىايى و دووركەوتتەوەي، بەلام دوورى
پىنگەى راحەت خەيال تىپەر بۇونى كاروانى بەيار گەيشتنە. بەيارگەشتن تۈۋى
دووركەوتتەوە لە گەن خۇى ھەلگرتوھ. بەلام دوورى پال بە ئىنسانەوە دەنىت بۇ
بېركەرنەوە لە بەيارگەيشتن. بەم پى يە دوعاكانى بولبول دەبنە مايمەي خىر بۇ
مەولەوى {دىوان ل ۱۹۶} لە رسالەى عىشقىشا كە جوانترپاھەكراوه ھاتووە:

نزىكى جەردەمى فەصل و دووركەوتتەوە لەگەلدايە، نزىكى و لەلاي ياربۇون
شويىنى خۆخەشاردانى پىنگە دوورىيە. واتە جىايى و دوورى وەك چەتەيەك لە
كەمىندايە بۇ ئەمە دەرىپى عاشق بىگرى. دەيسا ھەرنزىكىيەك دوورىيەكى بە دواودىيە.
بە كورتى لە دواى وەصل ترسى فەصل ھەمە بەلام لە دواى فەصل ھىواتى وەصل ھەمە.
{رسالەى عىشق ل ۴۲۵} مەولەوى خەيالى وينە كەو كەرسەكانى لەناو قافلەى كاروان و
گەيشتنى كاروان بە سەلامەتى و درگرتوھ و زۆرجوان جىڭەى بېرە عرفانىيەكەى
كىدووتهوھ. لە پاستىدا پىنگە نزىك گىرنى و زۇو بەيارگەشتن خوش و ئاسان نىيە.
پىنگەى نزىك پىرە لە مەترسى و ناسەلامەتى. چوون جەردە و چەتە و پىنگەكەن
ھەمېشە لە سەر پىنگە نزىكەكان لە بۇسەدان و ئەم نزىك لە يارىيە ئاسان تىپە دەدەن و
ئەتوانن پىبوارتۇوشى مەترسى بىكەن. بۇيە كاروانيان و سەرقافلەى كاروان ھەرددەم لە
خەيال و بېركەرنەوە ھەلبىزاردى پىنگەى دوور بۇون. بەمەش ئومىدى گەيشتن و بە
سەلامەت پى كىدن لە دلىاندا زياتر بۇوە. كەواتە ئومىدى گەشتن و سەلامەتى لە
فەصلدا مسوگەرە. مەولەوى عاشق زۆر چالاكانە يارىيە عرفانىيەكانى ئەنجام دەدات لە
نىوان (وەصل و فەصل) داو دواتىر ميدالى بىردىنەو بە فەصل دەدات. ھەر لە بەر
ئەمەشە ئامادە نىيە تىمى فەصل بە جى بېتلىكت. تەى كەرنى پىنگە دوورەكان لاي
وەرزشەوانانى (فەصل) ھەم خوش و نەشئە بەخشە ھەم دانسقە و بى وينە. ئەوانەي

هر له یه که م همنگاو و یه که م یاری عرفانیاندا به تهمای و دصلن، نهوانه به لای
مهوله ویه وه چیز له دلداری تابهن و بیو لیافه ن و هر زوو له گوره بانی عرفانیات
ده گرینه ددر، عارفان و عاشقانی پاست سنورو جیاوازیه کان ناهین و هر دوو
چه مکه کان و دژد کانیان به لاوه خوش، له و نه ده بیاته دا نمونه نه م درسنه مهوله وی
زوره. نهودتا عطار دده مرمیت:

گر وصالت از توقسمم ور فراق

هست هر دوو بر من دیوانه خوش

۲۱- بهوکه خوگرتیه به لاؤ کفسه نان

نزیکی بیزار دووری دوسمان

بؤیه خوم گرتووه به به لاؤ کوسته وه و له نزیکی بیزارم و هر ددم حمزه له
دوستایه تی دووریه. له بهر نه سودانه له دووریدا هن و له نزیکیدا نین. وه دووری
لای مهوله وی ردهه ندیکی ھولی عرفانی و در گرتووه. نه و دووریه لای. خه لکی حه قیقیه
لای نه مه جازیه. مهوله وی دوستایه تی نه و دووریه ده کات که له گهان خویدا هه لی
گرتووه به مه وامی گه شته وه به یاری حه قیقی که له راستیدا سه خترين دووریه.

۲۲- نه کوئی نزیکی شادی وه بادم

نه دهوره دووری وه یادش شادم

له ئه ستیره دی (کو - پهروین - سوره بیا) ای نزیک بم شادیم به با ده چیت، به لام له
دهوره گردنه وه دووریدا به یادی شادم. به لامه وه گرفتی زوره همیه له را فهی نه م
به یته دا و که عیکی له سه رده رفین. له دیوانه که دا (کو) به خه رمان و دهوره به سه ردم
لیکدراوه ته وه وه بهم حقره ش را فه کراوه:

له سه رخه رمانی نزیکی دا شادیم به باده، وه له سه ردم دووریدا شادم به
یادگردنه وه دوست {دیوان ل ۱۹۳} له رساله دی عیشقیشا (کوئی نزیکی به خه رمان و دصلن
و دهوره دوری به سه رده می فراق لیکدراوه ته وه و را فه که یشی هر وه کو
دیوانه که ده {رساله دی عیشق ل ۱۸۴-۲۲} مهوله وی ناسانی تریش بایه تگه لی دووباره و

جیا حبایان نوسيود. به لام هر له سایه و په نای را فه که مدرسان (هرسی میره جان که من به صبره جانی ۱ و میره جانی ۲ سلیمانی ۱۹۸۹ و ۲۰۰۰ و کنگره سقز ۱۳۷۱ نام بردون) به نده لم ههوله یه که مینه مدا را فه جیاو لیدوان و خویندنه وی جیای را فه کانمان کرده نامانچ. چوون بو هه رکاریک یه که مین دهمایه مان بو نووسین له سه رهه ر بابه ت و چه مکنیک لای مهوله وی (مانایه) کاتی مانای شیعر دکه دروست نه بوبو یان را فه و مانای تری هه بوبو دیاره بابه ته کانی تریش رویان و درد چه رخ. بؤیه بی ئه وی هیج را فه یه که روزکهین کوشاوین را فه جیا بخه ینه به رددم شهیدایانی شیعری مهوله وی.

کو: نه ستیره سوره یای عه ردب و په رویش فارسیه، که چهندین نه ستیره بوناک و دردوشاوند و شهش دانه یان ده بینرین. وه مانای چلچرایش ده دات و ره نگه هه ره و دود و درگیر ابیت. ده زانین که یف و شادی کردن له به هر دی جوانی نه ستیران مهودای دوریه که یان دروستی کرد و دود. بو نمونه مانگ له شه ویکی هاوینی جواندا گمر له ئیمه نزیک بیت یان مهودای دووری نیوانمان نه مینی نه و هیج شادیه کمان نیه و ههست به جوانیه که ناکهین و دک نه وی له دووره و دید وینین. بؤیه مهوله وی ده لی:

من له نه ستیره کوئ نه و یاره عرفانیه نزیک بیمه و، شادی بینین له دهست دددم. به لام به سورانه و دهوره (نه وله من دووره) سهیری که م زیارت شاد دهیم. بینینی چراخان و چلچرای مالی یار کاتی بچیته ناوی و لیکی نزیک بیت، نه و ههستی جوانبینین و شادی نیه. به وینه نه وی که له دووره و سهیری بکهیت. نه مهش نه و سه رنجه شاعرانیه که زوربه مان له ئاسمان یان روشناهه کی دووری دده دین و کهیل ده بین به خهیان و دووریه که شادمان ده کات. جوانی شه وقی مانگ و نه ستیره کان و رپوی یار مهودا دووریه که یانه له ئیمه به راورد بکه سهیری مانگ له دووره و ج جوانه ؟ نایا ههست به و جوانیه ده کهین کاتی بچینه سه ره مانگ؟!

بؤیه به بولبول ده لیت:

تؤیش گه رده ته ویت بزانیت به خوشیه کانی پیک نه گه شتن، نه وه ته مرین بکه و خوّت رابیته له سه ره یار په رستی به فه صل. له دووره و زیارت به هر ده بیت له جوانیه کانی یارت.

۱- چهرخ ههر نه و چه رخهن تا ناوارد و برد

دمس نه و دمس نگین تا خاتمه ناوارد

چهرخ ههر نه و چه رخه یه ههر ددهنیت و ددبات. دمسا و ددسى به نگین کرد تا
گهیاندیه دوایین پیغه مبهرا و اته چه رخ دمسا و ددسى به نه نگوستیله‌ی نبوهت کرد تا به
کوتا پیغه مبهرا گهیاند.

نگین، موستیله‌ی مورخانه‌دار و نقیم به سهر که به هادارترا. مهوله‌وی رساله‌ی
نبوهتی به موستیله هیناوه و گه رد وونی راسپاردوه که دمسا و ددسى پیغه بکات تا دوایین
پیغه مبهرا.

خاتمه: ففل بیون و داخستن زنجیره‌ی پیغه مبهرا ن به محمد، موستیله‌ی
نه فسوناوی پیغه مبهرا بینجگه لهود (مانای دانسه و هات و به ختنیش) ددهدات رهنگه
نه و موستیله نفسوناویه‌ش نه و مانایه‌ود نه و سحردی و درگرگتیت که چهندین فیلم و
داستان له سهرخاوه‌نداریتی به دهست هینان و له په‌نجه‌کردنی نه و موستیله‌یه
سازکراوه. گه‌رجی مهوله‌وی شیعری دیار و ناشکرا و زدقی روانه‌تیانه‌ی بؤ (ثایین) نیه
و شیعری بانگه‌شنه ناسای بؤ نه و چه مکه تهرخان نه کردوه. به لام دیدگا و قه‌ناعه‌تی
ثایینانه‌ی لهرسهر جدم بهره‌مه کانیداره‌نگی داوه‌دهود. شاعرله روانگه‌ی نایین و سوّفی
خویه‌وه سه‌پری دیارده و روادا و کمسه‌کانی دهوروبه‌ری خوی ده‌کات {لیریکا. ل. ۱۸}
لهم شیعره‌یدا ناماژه‌ی به چهندین ناو و شتی نه فسوناوی ناو میزرو و ده‌کات، شب‌عره‌که
له سه‌ربنیاتی، (بیر هینانه‌وه و ناماچ) داده‌ریزی. و دستان له سه‌ره‌مه‌ریه‌که له ناو و
شتانه بیرله شیعره‌که داده‌چله‌کنیتی، دواجار نه و هیمايانه ده‌خاته خزمتی مه‌بهستی
سه‌ره‌گی شیعره‌که و نهندیشه عرفانیه‌کان، (هینما‌سازی له ناو شیعره‌کانی مهوله‌وی دا حده‌مه
که‌ریم هه‌رامی مه‌ره‌جانی ۲۱۵۸) به بروای من نه‌م ده‌قه له ناو میزرو و دا بینجگه له
ناوبردنی ناو و شته میزرو ویه‌کان، سه‌ریکیشی له هه‌واری عرفانی (یارسانه‌کان) داوه، که
کلتوره عرفانی و دینیه‌که‌یان بهو زاره نووسراوه که مهوله‌وی که‌مه‌ندکیش و دلبرده

کردوده. به کاربردن و به کارهاینای ووشه و زاراوه و شتگهه لی میتواند مروقاویه تی له ته و اوی نه ده بیاتدا که رده سه و خه زینه یه کی چاکن بؤ سوود و هرگرتن و، دا هینه ران هه رددم له خولقاندنی ددقدا به شیوه دیه کی هونه ری دهستیان بؤ نه و خه زینه به نرخه بردووه. مهوله وی یه کیکه له و شاعرانه که که لکیکی باشی و درگرتووه، نماد و سومبولة نه ستوره دی و میتواند کان له لای، ههندیک جار و دک ناوه ره و پولی و هزیفه دی خویان به کار هاتوون، ههندیک جاریش مانای تازه دی بی به خشیون، یان پوپوشی کرد و دهون. ده بیت له و مهیدانه دا باسه کانمان چربکه ینه و سه رچاوه تر له سه ر مهوله ویناسی پیشکه ش بکهین.

شهن و که و کردن و له سه ردوان و ساغکردن و هی شیعري ئه و له به ردهم چرای نه فسانه و داستان و هیچ نایینزایه کی تردا شوناس گوپرین نیه، و دک ههندی که س که واي تیده گهن به لکو گمهوره بونوی پوچی مهوله وی و پاکیه تی ههنا سهی مروقاویه ئه و چوون عیرفان که زاده عیشق خواهه و به ته نیا هی هیچ میله تیک نیه. به لکو هی هه موانه. پیبازیکی پوچی جیهانیه. {گولان. ۷۲۹۷. ۷} فله که دین کاکه بی لمیادی جزیریدا} لهم مهیدانه دا لای مهوله وی ناسان بایه تی سه ربه خو و به رفراروان نه نووسراوه و به لکو و دک شه قل و سیما یه ک سه رنجیکی کورتیان لی داوه. ماموستا احمدی شریضی له ژیرناوی (نماد و سومبولة نوستوره دی. له شیعري مهوله وی کوردادا) سه رنجیکی ورد و باسیکی کورت و به نرخی نووسیوه. نووسه ردوای نا مازه دان به وکه لینه و پوانگه میتواند که له نه دهی کور دیدا، نه بasse به سه رشیعري مهوله ویدا دابه شی پینچ به ش ده کات.

(۱) ووشه و ناو و بؤ چوونی دهورانی میترائیسم

(۲) ووشه و ناو و بؤ چوونی دهورانی پاله وانیه تی

(۳) نماد و نهندیشی دهورانی زهد و شتاوه تی

(۴) نماد و سومبولة و پوداوه کانی دهورانی ساسانی

(۵) و سه رئه نجام، بیرو باوه ری ئایینزا کونه کانی کورد.

که هەر کام لەو بىئنچ بەشە ور دبۇونەودى باش و گەرانىنىڭ چاڭى دەۋىت بۇ دۆزىنەوەدى رەگەكان، ئىئمە دوابەشمان مەبەستە كە بىروامان وايە لەوانى تىر زۇر بە فراوانى لاي مەولەمۇي دەركەوتۇھ، لە زۇر جىڭدا وەكى قەناعەتنى بە ناودرۇك و مەدلۇولى خۇپىان لاي مەولەمۇي بە كار ھېنڑاونەتەمە. ئەمەن كەواى كرددوھ لە دوو ھۆتنى ناپەرى.

۱) زمانى نوسراوى گلتورى دىنى يارسانەكان، كە ھەرنە و زمانەمە كە مەولەمۇي ئاشقى بۇوه. ئەمە واي كرددوھ ئاسان ھېلە عرفانىيەكەمى ناو نەو كلتۈورە بىدۇزىتەمە.
۲) بەپىزە و سەپەركىرىنى گلتۈورى مەرۇفایەتى بە گشتى و پاشخانى ئەندىشەى كوردى بەتايىبەتى لە دىيدگاى تەرىقەتى نەقشبەندىيەوە كە مەولەمۇي سالكىبەتى. ئەم تەرىقەتە حالىانە ترو كراوه تر لە مەرۇف و كۆمەلگە و ئومەمەت و كوردبوون دەپروانىت. سەرچاوه مەعرىفى و دىنى و پەند و ئامۇزگارىيەكانى پاشخانى ھىزرو ئەندىشەى بىرى كوردان لاي ئەم تەرىقەتە بەقە نەبۇوه. لە پان خواپەرسىتىيە پاك و سپىيەكەدا ئەلتىيە كى بەھىزى نەتەودىيە لە روپى سەراتىزىيەوە بەشىۋەيەك لە ھەناوىدا (كورد) بیون خۇرى حەشارداوه، ئەمەش مەولەمۇي بۇئىر و ئازاتلىرى كرددووه، بىن سلەكتەمە لە لاي چەندباس و خواسىكىدا بىكانىمۇھ كە وەك و مەزھەب و ئايىتىزا لە دەرەمە سوننى بۇونى.

۲- دا بەزم خۇسەرە و شىرىن وە ھەمدە

جام داوه سەر جەم، جەم وە سەر جەمدا

بەزمى خۇسەرە و شىرىندا بە يەڭىدا و تىڭىدا، جامى جەمشىدى دا بە سەرخاونەكەيدا و جەميسى دا بە سەر جەمەنلىكى تىردا. (واتە كۆمەللىكى لەناو بىردو كۆمەللىكى ترى ھېتىا) بىتىجىگە ئاماڭىكەن لە ناو بىردىن و گۈپىن لە لايەن چەرخەمە، دەشكۈنچى لە بەزمى خۇسەرە و شىرىندا (ناكامى و نامرادى بخويىنىتەمە) كە مەولەمۇي زىاتىر كارى لەسەر كرددوھ. چون بەزمى خۇسەرە و شىرىن كۆتاپەكى جەرگىر و خەجالەت ئامىزى ھەمە. داستانى خۇسەرە و شىرىن يەكىنەك لە پىنجىيەكەمى تىزامى گەنچەمۇي كە خانائى قوبادى كوردان دەۋىتى و چەندىن مەرام و مەبەستى گىرنىڭى خۇمىشى لە بەرايىدا خستوھتەررۇو. مەولەمۇي زۇر بەم داستانى شىرىن و خۇسەرەمە خانى سەرسام بۇوه.

۳- شوردت نامه‌ی نام حاته‌مش که‌رده

که‌رد وه کاسه‌که‌ل کاسه‌ی که‌لله‌ی که‌ی

ناو و ناوبانگی حاته‌می پیچایه‌ود و کاسه‌ی که‌لله‌ی که‌یخوسروهی که‌ل کرد، شکان و کردی به‌دوو له‌ته‌وه. (به‌زمی شاهانه‌ی خوسره‌و) بیووه‌ته سومبولي هه‌مووشادیه‌کان. له سرووده نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیه‌که‌ی گه‌لی کورد دا که حه‌ماسه‌تی هه‌موومان ددبزوینیت ناوی نه‌م پاشا ساسانیه کورده هاتووه. (نیمه‌پوله‌ی میدیا و که‌یخوسره‌وین) شوقيینیسته عه‌ردبـه کان نه‌مه‌یان کرده گوناهی نیرانی بـوونی نیمه‌و رـدـواـیـیـان دـاـ بـهـ جـینـؤـسـایـدـکـرـدـنـمانـ.

۴- ساقی گه‌رد ثارد یاران هام فه‌رد

مدوم نه ده‌ماخ ئاسیاچه‌پگه‌رد

ساقی (ناشه‌وانی چه‌رخ) بـوـنـیـ توـزـیـ هـارـدـیـ هـارـاوـیـ یـارـانـ وـ هـاوـرـیـکـانـ دـهـداـ بـهـ لـوـوـتـماـ. بـوـنـیـ ثـارـدـیـ کـهـوـتوـ وـ لـهـ دـانـهـ وـ جـهـسـتـهـیـ هـارـاوـیـ هـاوـرـیـکـانـ دـهـکـمـ. دـهـمـهـوـیـتـ لـیـرـهـ دـاـ هـهـنـدـیـکـ درـیـژـهـ بـهـچـهـنـدـسـهـرـنـجـیـکـ خـوـمـ لـهـسـهـرـدـیدـگـایـ مـهـولـهـوـیـ بـوـسـهـرـچـاوـهـ دـیـنـ وـنـامـؤـزـگـارـیـهـکـانـیـ یـارـسـانـ بـدـهـمـ کـهـ کـاتـیـ خـوـیـ لـهـسـهـرـ مـهـزارـیـ پـیرـوـزـیـ مـهـولـهـوـیـ بـهـ ئـامـادـهـ بـوـوـنـیـ جـهـمـاوـهـرـیـکـیـ زـوـرـ وـ کـهـنـالـهـکـانـیـ پـاـگـهـیـانـدـنـ دـهـمـبـرـینـ، کـهـ چـهـنـدـوـچـونـ وـ تـهـنـانـهـ بـهـدـحـالـیـ بـوـوـنـیـشـیـ لـیـکـهـوـتـهـوـهـ. نـیـمـهـ لـهـ چـهـنـدـینـ شـوـیـنـ دـوـوـپـاتـمـانـ کـرـدـوـهـتـهـوـهـ نـهـمـ خـوـیـنـدـنـهـوـهـ وـ هـهـوـلـاتـهـ، شـوـنـاسـ وـ نـاسـتـامـهـ وـ عـهـقـيـدـهـگـوـرـيـنـیـ مـهـولـهـوـیـ نـيـنـ. چـوـونـ مـهـولـهـوـیـ خـوـیـ لـهـ نـوـوـسـيـنـهـکـانـیـ دـاـ بـرـوـ رـاـوـ عـهـقـيـدـهـخـوـیـ چـهـسـپـانـدـوـوـهـ. بـهـلـکـوـ لـهـ رـیـگـهـیـ چـهـنـدـشـیـعـرـ وـ هـهـلـوـیـسـتـیـکـیـ خـوـیـ وـ چـهـنـدـ لـیـکـچـوـونـ وـ کـارـیـگـهـرـیـهـکـیـ نـیـوـانـ زـهـخـیرـهـیـ فـرـاوـانـیـ نـهـدـهـبـیـاتـیـ(گـوـرـانـ - هـهـوـرـامـیـ یـانـ دـرـوـوـسـتـرـ مـاـچـوـ)ـ کـهـ زـوـرـبـهـیـ بـرـوـاـ وـ ئـامـؤـزـگـارـیـ وـ چـالـاـکـیـهـ عـرـفـانـیـهـکـانـیـ یـارـسـانـیـ پـیـ تـوـمـارـکـراـوـهـ وـ چـهـنـدـ بـهـلـگـهـ وـ رـازـیـکـیـ مـیـلـلـیـ وـ فـوـلـکـلـوـرـیـ هـهـوـرـامـانـدـاـ نـهـوـ نـهـنـجـامـهـ بـدـهـمـهـ دـهـسـتـ کـهـ مـهـولـهـوـیـ لـهـ روـیـ جـهـانـبـیـنـیـهـکـیـ فـرـاوـانـهـوـهـ لـهـ بـهـرـامـبـهـرـنـایـنـ وـ ئـایـنـزاـ وـ رـیـوـ رـهـچـهـ وـ بـیـرـکـرـدـنـهـوـهـکـانـیـ تـرـیـ مـرـوـقـایـهـتـیـ چـاوـیـ خـسـتـوـهـ وـ بـهـدـوـوـیـ گـهـرـدـیـلـهـ پـاـکـهـکـانـیـ مـرـوـقـدـاـ گـهـرـاوـهـ. کـهـ لـایـ گـهـوـرـهـ پـیـاـوـانـیـ عـرـفـانـگـهـراـ وـ عـارـفـانـدـاـ مـرـوـقـ بـهـ پـوـشـیـنـیـ بـهـرـگـیـ ئـایـنـ وـ مـهـزـهـبـیـکـیـ تـایـبـهـتـ، لـهـ

روح و جبلوه نیلاهیه که ناکه ویت و هنلیکی عرفانی سه رجهم ناوت و همناوی دینه کان
دهبریت و یه کیه تیه کی ناییش در ووست ددکات. لم بودود قسنه گمهوره عارفانی دنیا
زوره. نهم چرکه ساته و دیده مهسته مهوله وی زور ترله شیعر دهنووسن خالی ددبیته ود. به لام
مهوله وی عارفیکه مهستی باده شیعره. کاتیک شیعر دهنووسن خالی ددبیته ود. به لام
کاتی نامه دهنووسن به تایبعت نه و نامانه که بیه میر و دسسه لاندارانی دینیس و سیاسی
نووسیوه. نمه مهوله وی (کۆمەلایه تیه) خالی نیه و تهزیه له بیرکردن وهی دهور و
په رکهی و زیاتر ودک زمان خالی ددرده که ویت.

نه وجوره هه لوئستانه که له نامه کان و دانیشته کان و دانوسانه کانیدا دزی نه
رایهی نیمه دهرده کهون له توانياندا نایبیت ده مکوتی راکانی نیمه بن جوون نیمه
باسمان له نووسینی شیعر و مهستی و خالی پاک بونه ود و خالی بونه ودیه. دیمه وه
سەرباسه کەم و دیدگای مهوله وی بۇ زەخیرەی یارسان و کاریگەری نه و کلتوره له سەر
مهوله وی، که به لامه وه نەم شیعره یه کیکه له وانه. مەسەلهی ناش و ناشهوان و هارپین و
کشت و دان و بوش و پووسوری و سەریه رزی سبھی رۆز. دواي دهست پى کردنە
میزروویه که بونه تە خولگەی سورانی شیعره کەی مهوله وی، که نەم بابه تە له کلتوري
دینی یارسانه کاندا ھەیه و لای بابان اوس بەیان گراوه. پیو پەچەی یارسان گەلیک
رایه ری دینیان ھەیه پېنج له رایه رە گەورە کانیان نەو زاتانه ن کە روح ی خوابان
تىدا حىيگىر بوجو له قۇناغە حىاجىبا کاندا کاریگەری گەورە یان له سەربلاو بونه و
وگەشەسەندى پۇرمەچە کە ھەبىو. کە نەمانەن. (بىالۇنى ماهى، بىاوا سەرەھەنگى
دەدانى، شاخۇشىنى لورستانى، باواناوسى جاف سەرگەتى، سان سەھاكى بەرزىجى-
سلتانى، ساق) {یارسان نەبوب پۇستۇم چاپى يە كەم ل ۸۸} نەودى نیمه لېرەدا مەبەستىمانە
پېوەنى شیعره کەی مهوله وی پى بکەين باواناوسى جافە. كە خۆى دەلى ناوم بلەيە و
شۇرۇتم ناوس. كەنەۋىش بە وىنەی زۇرپەی خواناس پېغەمبەر و عارفانى دىكە نەقمان
بە شىتىيان داوهتە قەلەم. شاعرىگى عارف و تەمبۇرۇ زەنلىكى پى هاوتا بوجو. له
پاشماوهی شیعىرى باپادا تىكىستىكى پې لە رەوانبىزى بە جېماوه کە باس لە دانانى ناشى
خواپەرسى دەکات و ۷۴ سال پېش مهوله وی دەفرمۇيت.

نه زناوسه نان جهی به رزه ماوا

ثاسیاوم نیاوه جهی تاش و کاوا

هر که س نه هارو به لانیاوا

فه ردا مه وین رو و شان سیاوا

نهم تیکسته بابا له سه رچاوه کاندا که من جیاوازی له پیت و دنگ و خویندنه و دیدا هه یه. که شروفه کارانی به هله دا بردوه. له هه مو وان زیاتر هیزا دکتور مارف خه زنه داره له پر فوزه میزوه که دادا نه وهی که ته رخانه به نه ده بیاتی (گوران - یارسان و هه ورامی) بینجگه گواسته وهی تیکسته کان راشه و خویندنه و دکانی له مانادا پشتیان پی نابه ستریت به تایبه ت نه و به شهی که باس له یارسانه {میزوهی نه ده بی کوردی. د. مارف خه زنه دار بیرگی یه کدم چاپی یه کدم ۲۰۰۱ ل ۲۲۴-۳۰۶} چوون رواله تیانه راشه کرد و دوون و نه یتوانیوه له روحیه تی و وشه کان و پشتی دوونی عارفه کان بگات. سه بارت به بابا ناووسیش که وتوهه هله دی راشه و، {سه رچاوهی پیشوول ۴۴-۲۴۸} که دوستم ماموستا حه کیمی مه لاسالج ههندیکی برو راست کردو وهه وه {گزشاری کاروان ژماره ۱۹۲۱۹-۱۰۶} له ههندیکی شا لاه سه رچاوه کانی به ردست (من ناوسم لهم به رزاییه دا، له ناوئم تاش و بهرده زلانه کاواندا نا شم داناوه. هر که س نه هاریت و باری باری خوی وه لا نه نی برو سبهین - دوا روزی، سبهی ده بینی پرو ویان ره شه) سه بارت بمناوی بابا و همه شوانه. گه رازی بین به وهی نیبراهیم مانای برای هه مو و یان هه مو و بران بدات بیت و بابا ناوی له و شوینه دا له راستیدا شوان بیو بیت یان له مانای خوازه بیدا خوی بمنوان (به رپرسیار) خه لکه که زانی بیت. نه وه یاران تیکرا سه ریان پی سپاردوه و هه مو و نه ویان به شوانی روحی خویان زانیوه. شوانی سونه تیکی گرنگی پیغمه مبه رانه و راهینانیکی روحی گرنگ بیو و بونه وهی بتوانریت به رپرسیاری و ته حه مول کردن دروست کریت. هه مه شوانه یش که ناو سه راویکی سازگار و خوشه له ناو تاش و کاوی گوندی سه رگه تداله خوشی ناوی باباوه ناو نرابی گه (هه مه شوان) له حه مه شوانه وه نه هات بیت. به هه رحال نهم ده قهی بابا، باس له ناشیکی خواپه رستی ده کات که له شیعره که مهوله ویدا ده رکه وتوهه وه.

ئاش و ئاسیاوجى لای مەولەوى بە ھەمان جۇردەبىتەوە بە ناودەرۈكى شىعرىيەنى خواپەرسىنانە و ئاشەوان يان ساقى سوران و ددوران و ھارىن و لەناوېرىدىنى پىندەكتەن. تىڭراى ئەم شىعرەدى مەولەوى لە بۇتەرى جىرى چوارينەكە ئى بابا ناوسدا تواوەتەوە و تەنائەت لە چەند شۇنىيەتكەدا دەقاودەق لە يەكتەزىلە دەبنەوە. گىانى ئەم دووشىعرە بە بىرىسى من يەك گىانى لە دووتهندا و يەك ناودەرۈكىن بە دووفۇرمى جىاواز. ئىمە دەزانىن لە باراش ھارپىندا پۇوش و پەلاش دەكەۋىت و مەغزو دانى باش جىادبىتەوە. ئەمەش لە دەرىئەنچامى كشتى باشەوە دەبىت. تاکە خاتى جىاوازى دوو دەقەكە (ھارپىن) دەكەۋىتەكە لای بابا جۇرى لە تېختىيارى تىايىھە ولای مەولەوى تېجبار. ھەرچەندە ھەر دووكىيان لە دانەي باشدادا يەكىدەگىرنەوە.

۵- سەدai ئاسیاوجى مەيۇپ بەيا پەي

ئاساوخالىيەن نۆبەتەن سادەتى

دەنگى ئاشەوان بەردهوام دېت و دەلىت ئاش خالىيە و نۆبەتى تۆيە سادەتى وەرە. دەنگى بابا بۇ تەبلیغ لە راپردوودا بۇ كرددەوە پې لە گولى پېردان بۇ رۇو پەش نەبۇونى سېھى. ھەمان دەنگ لە مەولەوى بۈكىشتى پاش دەبىستەت (بەبىتەكانى كۆتاينى شىعرەكە)

۶- ھەركاتىت زانا چەرخى وەردهوە

چۈون ياران دانەي ئىمەيىج ھەردهوە

ھەركاتىت زانى ئەو ئاشە چەرخ و خۇلىتىكى تىرى خواردەوە و بە وىنەي ياران دانى ئىمەيىشى ھارى. جەستە پۇوش و پەلاشەو گىان و كىدارگولى پېردان.

۷- نە ھەرسەر سەردىشتى كشتى كىريا بۇ

وە جۇيى چەمەتى چەم ئاو نەدرىيا بۇ

لە ھەرزەدەسى و دەشتىكە كشتوكالىك كرابىتىت، نەبىت بە جۇڭەتى سەرچاوهى چاوا ئاودرابىتىت. (لە مەزەھەمى عەمەلدا كشتى باش بە گىريانى چاوا بەرھەم دېت، ھەر

مرؤفیک ترساو بwoo له بهرخوا گولی بی دانی په رستش ناکه ویته کشتیه وه. ئهو کات له
پوی دیت، بچیته ئاش و هیندە زەخیرە لى دەکە ویت پیت بیت بوسېی.

٨- نه يawa بۇ خاس دانەش بهو ئاوه

لایق نین بهردیش بهو ئاسیاوه

ئهو کشتەی زۆرچاک دانى بهو ئاوه په رودرەد نەبwoo بیت و پی نەگەبی بیت،
شیاوی ئەو نیه ببریتە ئهو ئاشە. ئاخىر گەنمى هەر پوش و پەلاش و پوج بیت له
بردنە ئاشى چى؟ مرؤفی مایه پوج و بى بار و بەرھەم كە كشتى كرده وە فەوتاوه و
بىن گول، پو پەشى سبەينىيە. كشتى بۇ ئەوهى ئهو شیاویه تىيە وەرگرىت دەبیت به
فرمیسک ئاوا درابیت. (مرؤف خۇ پارىز و پەرھیزكاربىت)

مهولەوی له دوا دواي دەقەكەيدا دەيە ویت كشتەكەي ئهو شیاویه تىيە وەرگرىت و
ئومىدى سەوزبۈون بۇ گولى پەدان بەرنادات.

٩- فيدات بۇون ئامان سا ھۆر كەربا بهى

وھ سەركىشتمدا پەى پەى جە وجۇيى مەى

فيادات بىم، ئامان دەستم بە داوىنىت سا ھەلگە لە وجۇگەي مەيە بۇ
سەركىشم، مەولەوی پېشترپىي ووتىن كشتى گول سەوز بە فرمیسک و گريان لە ترسى
خوا دیتە بەرھەم و نافەوتىت. وھ وەسفى جۇگەكەي بە (جۇيى چەم - جۇگەي چاۋ)
كىردوھ. كەواتە گريان و تۆبە كردن و فرمیسکى پەشيمانى لاي مەولەوی بۇونەتە مەى.

١٠- ئەرسەد كشتەكەم ئاخىر كارشەن

ھەفتەكەي ئاخىرنە و وەھار شەن

ھەرچەندە كشتوكالى من ئىيە ئاخىرەتى و تەمنى خۇي تەواوكىردووه، لە كۆتا
ھەفتەي ژيانى نەو بەھارىدaiە. (تەماي بارانى بىرىۋە بۇ دان گرتىن و گولى پە) ئەم
شىعرەش لە شىعرەكانى دواي لە دەست دانى چاۋەكانى نۇوسراواه. جوون ناراستە خۇ
ئەو مانايەش دەخاتە زەھى ئىيمەوە كە ئەو وەھا چاۋىكى بۇ گريان نەماوه و فرياي

سهوزکردنده وهی چهند گولنکی نیه بؤیه نومینده که ددبهستینتموه به میراوهکمه سهرجوی یاده.

۱۱-بهلام بهل تهل کەشیوه کەرۋ

چەمی ئاخىرهوه دانماوى وەرۋ

بەلام هەرچۈن بۇوه بەلکو دانە بى ببۇزىتەوه و لەم كۇتايمەدا تكە ئاواى بخوات. لە رېس (مەمە) بادھى تۇ بەو پەشىمانىيەوه ھەممۇو كشتى زىيانم نەفەوتىت و دانە دانەيەكم بۇ دەرچىت. تۇ دەولەمەندى حەفيظە من دەس لە كشتى زىيانم بشۇمەوه، ئەمەش داوايىھى ۋەھاىيە لەخواى ھەمموشت بەدەستى خۆى. كە دواى نەم بەيتە دەرى دەخات. نەتوانىن بە جۇرئىكى تىريش بۇ ھەممان رافه بچىن:

خودايىھ تۇ ئەتوانى تەرایى بددىتەوه بەو چاوانەى كە فرمىسىكىدىشىان بۇ شۇرۇدەوهى گۇناھى نەعاوه. نەمەش داوايىھى خاكيانەيە و نە قەريحە شىعرو تەبىعەتى مەولەويەوه نزىكە (داواكىرىنى چاو بۇ فرمىسىك پىشىن).

۱۲-حەدیقەن تۇ میراوا سەرجوی یادھىن

وە ھەركەس بەقەد كەفاف دادھىن

حەيىھ كە تۇ میراواي سەرجوگەي باده بىت و بە ھەركەس بەشى پىيوىستى خۇيىت بى دابىت. تۇ خۇت بەردايىھى ھەمموشت بەدەست بىت. سەرجاوهى بەخشىن بىت و بىتوانى بەشى ھەممووكەس بەدەيت.

۱۳-من كشتىم رپو زەرد ھام فەردانش بۇ

دانەم رپو سىاي ھام دەردانش بۇ

من كشتى كرددووم خەجالت و رپو زەردى ھاورىيىان(پاران) و دانەى (بەرھەم) رپو رەشى ھاودەردەكانم بىت.

گەر بويىرىن جىن گۆرکىيەك بە (فەردانش و دەردانش) بىكەين پەنجەرەي جوانلىرى بۇ مانسا دەكتەوه، رەنگە لە راستىشدا و بۇوبىت و نەساختە كان بەم جۇرەيان نۇرسىيەت. گەرچى من هىچ بەيازو دەسنۇرسىكەم لانىيە بۇ سەلاندىنى بۇچۇونەكەم.

من کشتم رُو و زَرَد هام دردانش بُو

دانه م رُو و سیای هام فهردانش بُو

من کشتم رُو و زَرَد هاوده دان بیت. دهده داران بی هیز و رُو و زَرَد ده بن.
کشتیان تینو و لواز و زَرَد ده بیت. مهوله‌وی ده لیت هیشتا له ناو نهوانه‌یشدا که ودک
خومن من خه جانت ترو رُو و زَرَد تر بم. ود دانم (مه‌غزو مه‌زگه و جوهه‌رم) رُو و رُدش
نهوانه بیت که ودک خومن. له هه‌موان رُوردهش تر بُو.

نه‌خاسیه‌ته لیریکیه‌ی شیعری مهوله‌وی وای کردوه که هه‌رله کونه‌وه بکریته
به رسه‌دادی خوش و دهنگی مؤزیکیه‌وه. ته‌نانه‌ت پیره‌میرد له پنگه‌ی دهنگی خوش‌وه
عه‌ودالی شیعری مهوله‌وی ده بیت و ده لیت:

شیعری مهوله‌وی به دهنگی خوش و هیجرانی عه‌زیزی نامینه‌وه له ناو نیمه‌دا
بردوی په‌یداکرد، لینکی بدنه‌وه نه دهنگه داودی یه ج شوریک و ج سوزیکی نه خسته
که‌لله و دروونه‌وه، من ثم شوردم ههر له که‌لله‌دا بتو نه‌مویست به سه‌ر یاراندا
دابه‌شی بکه‌م. {مهوله‌وی سورانی پیره‌میرد دیباچه که ل} ثم شیعره زور جوان چوته نیو
مه‌قامتات و قه‌تارو نه‌للاوه‌دیسیه‌وه.. له کوندا هونه‌رم‌ندان زور ترو جوانتر له نیستا
بایه‌خیان پی داوه و شاعران زیاتر دهستیان بُو ته‌خمیسی بردوه. به‌لام به‌داخله‌وه
هونه‌رم‌ندانی گورانی بیز لهم سه‌ردمه‌دا له هه‌رشاعری زیاتر خه‌ریکی خراب گردنی
شیعری مهوله‌وین ود دلیلیام به بی تیگه‌یشتن له و شیعونه دهستیان بُو دهیه‌ن. له و
باره‌وه پیشترای خوم ده‌بریوه {برزنانه‌ی پدروانه ژماره (۳)-۱-۲۰۰۹} که به‌داخله‌وه له
به‌رشپریزی و خراب دایه‌زاندنه‌که‌ی پوزنانه‌ی په‌روانه ناجارم به کورتی لیره‌دا و‌لامی
نه و پرسه بنووسمه‌وه:

به‌داخله‌وه نه و پاشاگه ردانیه‌ی به‌ناوی هونه‌ری نوبی گورانیه‌وه سه‌ری هه‌لد اوه که
هونه‌رم‌ندی یه‌ک سه‌عاتی پیشکه‌ش دهکات و به‌کورت ترین ته‌مه‌نی هونه‌ریه‌وه
زیند و وترین هه‌ناسه‌ی شیعریش ده‌کوزی. نه‌وشیعرانه‌ی مهوله‌وی که گوازراونه‌ته‌وه
بوئنه‌و کایه سه‌قمه‌ته شیاوی گوئیگرتون نین و هیج هه‌ستیکی ناو‌شیعره‌کان ناگاته گوئینگر.
دورویه‌ک که و توهه‌ته نیوان ناواره‌رکی شیعره‌که و جوله‌ی گورانیه‌که. نیمه ده‌گای

گُورانی سازیمان نیه که همه‌لایه‌نه گُورانی دروست بکات. گُورانی بیژنیک به ناست و سه‌لیقه‌یه کی شیعری نزمه‌وه که نه لفی له شیعریه تی ناگات دهست بُو ته پترین وش ترین شیعری مهوله‌وه دهبات. که بهره‌له همه‌موو کهس به ناشکرا تینه‌گهشتی خوی له شیعره‌که به کاره‌که‌یه ود دیاره. نهم دیارده درووست به پیچه‌وانه‌ی وتنی جارانه‌وه‌یه که خزمه‌تی به شیعری مهوله‌وه کردوده. نهم شیعری مهوله‌وه نه تک گردوده. گُورانیه کی پیچ خوله‌کی تیکه‌لن پیکه‌لن به به‌رشیعریکی به‌رزی مهوله‌ویدا ده‌کریت به‌راسی هه‌ر کاری که‌متر له جوزی کاره‌کانی شه‌جه‌ریان یان کاریک که رووبه‌ری بیرو نهندیشه‌ی گوینگر نازاد و فراوان نه‌کات نه‌سهر شیعری مهوله‌وه یان هدر جوزه شیعریکی نه‌و دنیایه بکریت کاریکی بین بهره. نمونه‌یه ک له‌و باره‌وه باس بکه‌م.

گُورانی (دل دیارنیه‌ن) که‌کاک دروون ناوازی بوداناده و هم خوی هم عادل هه‌ورامی ووت‌وویانه به‌دله‌یه کی زُورته‌سک کراوه به‌به‌ری شیعره‌که‌دا و هه‌ناسه‌کانی مهوله‌وه نه‌خنکی لمناودا. هه‌رمها گُورانی دیم دیم دیوانه‌م و کلیه‌که‌ی ژاوی‌سمه‌رکه ساده‌ترین گوینگری هه‌ورامی نه‌زانی که کاک عادل چمن کُوله‌واری تیگه‌شتنه له شیعری هه‌ورامیدا بِه‌نگه نه‌مه بُو کم‌سیک که گوئی لی نه‌گیریت کوشند نه‌بیت. ده‌ردي کوشنده نه‌وهدایه عادل هه‌ورامی گوینگری هه‌ریه. سه‌رنج لم دیره بددین که زیاتر به شیعری خاوه‌ندار ده‌چیت وهک له فُولکلور:

بی وظاییه‌که‌ت که‌ردهن به عادت

دهردیوه گئیری ناودری شاده‌ت

واته تو بیوه‌قاییت کردوه به‌عادت. که به‌دینی نه‌فینداری و شه‌رعی دلداران گوناهی گه‌وره‌یه، شاعر دواعی به‌د دهکات به‌وه‌یه که یاخوا نه‌ویاره بی وظاییه‌ی توووشی ده‌ردنی بیت هریای شایه‌تومان هاوردن نه‌که‌وهیت. بُونه‌وهی لیخوش بوونی خواش نه‌یگریته‌وهو له رُوزی هه‌ستانه‌وهدا سزا‌ی بین وظاییه‌که‌ی وه‌رگریت.

که‌چس کاک عادل بهم جیوزه دهیلت و به جووله‌ی دهست ناماژه بُو مانای شیعره‌که‌ش دهکات.

بی و دفاییه که ت که ردهن به عادت

دردیوه گیری نهودک نیشاردت

پنیویسته گورانی بینزو ناوازدانه رانی نیمه نهود بزانن که شیعری مهوله‌وی بو
نه موو ناوازو ووتنتیک دهست نادات و هه موو به رگن ناکاته به ر ده بیت له ناوریشمی
عه شق و کالاکانی یاری بو ببریت. چوون شیعری مهوله‌وی ده بیت بوی سه رکه‌ویت و
نهودی ناتوانیت سه رکه‌ویت تکا ددکه م شیعری مهوله‌وی دانه گریت و نهی خاته به ر
پیمان.. من بانگه شهی نهود ناکه م شیعری مهوله‌وی بخریته سه ر دفه کان و سویندی پی
بو خریت و بو پر فوزه هونه ری دهست بو نه بربیت. به پیچه وانه وه زور به تاسه ودم
جوانتین شیعری مهوله‌وی له گه رهوی ده نگ خوشانی نهم و ولاته وه ببیستم وه
کار دکانی سواره بو شیعری مه حوى له و تیگه شتنه وه دهستیان بو براوه که مه به ستمانه
بویه هه موومان هه سست به سه رکه وتنی سواره ده کهین. ده گریت به و جو رهش
هه لسوکه و له گه ل مهوله ویدا بکریت. ده بیت گورانی بینزو شیعری مهوله‌وی
گه رویه کی عرفانی و نه زمونیکی روحیان هه بیت. به پرسیاری یه که می نه و هه سته ش
ده که ویته سه ر هونه رمه نده هه ورامیه کان. تکایه بانه وان که ناتوانن کاری شیاو بکه ن
له سه ر شیعری هه ورامی به گشتی و مهوله‌وی به تایبیه تی کاری خرابیش نه که ن.

له کوتایی نهم شیعر دادا پیم خوش نموونه یه کی (تخمیس) ای نهم شیعره پیشکه ش
بکه م. له گه ل نهود شدا ده زانم نهم هونه ره کلاسیکیانه یه و باوی نیه به لام دل نیام بو
نه رکات و مهیدانی بیت سو و دی ده بیت.

نه زمینی مومنی یه زدان به خشی له سه ر شیعری (چه رخ هه ر نه و چه رخ نه) ای
مهوله‌وی

نازوون به قوره ت پادشاهی پیگه ره

چه رخنا سکه هی زه مانه هی پر دهد

مورد نبوده شانا به پروی نه ده

چه رخ هه ر نه و چه رخ نه تا ناوه ردو به ره

دهس ئەودەس نگىن تا خاتەم ئاودەردى
واپىيا چەرخش تا چەم وەھەم دا
چىن ساھىيۇ قۇرەت وست وە ماھەم دا
قاڑوون و گەنجىش بەرد و عەددەم دا
دا بەزم خۇسرەو شىرىن وەھەم دا
چام دا بەسەر جەم جەم وەسەر جەم دا
پازى ئەسکەندەر ۋاش كەرد بە دەم نەي
فرعەونش گم كەرد نە دەرىيى بىن پەھى
فاسىئېنىش كىاست مىسرو شام و رەدى
شۇرەت نامەي نام خاتەمىش كەرد تەي
كەرد وە كاسە كەل كاسەي كەللىھى كەھى
گەردىلۈول خەم كزەھى ئاھى سەرد
گىرۇدەي بەندى خەيالاتم كەرد
ھۆشم بىن ھۆش كەرد عەقىل و قامى بەرد
ساقى كەرد ئاراد ياران ھام كەرد
مەدۇم نە دەماخ ئاسىيائى چەپكەرد
جەپپاھى عەدەم مەيۇ نۆشى مەي
كاروانى سەقەدر خەتەر كەرى تەي
نەورۇزى عومرم وىھەردا باوا دەي
سەدای ئاسىياوچى مەيۇ پەھىا پەھى

ئاساو خالىەن نۆبەتەن سا دەي

پەنجەكەى گەردوون بە دەم دەردەدەوە

ھەر رۇ گرەدى عومر يۇ خاو كەرددەدەوە

ھەر پىسە بىھەن نە تۈى پەردەدەوە

ھەر كاتىت زانى چەرخى و دەردەدەوە

چۈون ياران دانەى ئىمەيىج ھەرددەدەوە

نەى دەشت و دەردا چىن رەنچ درىيا بۇ

چىن دل جە قازان مەينەت گرىيا بۇ

نەھەن بە چەم دارى نرىيا بۇ

نەھەر سەر دەشتى كشتى كرىيا بۇ

وە جۈى چەمەى چەم ئاوا نەدرىيا بۇ

كشتى جە چەمەى چەم ئاوا درىيا وە

مەبۇ وېش نەدۇ وە باى فەناواه

ئەر گەش و پېر بەر نەمدەرۇ پاواه

نەياوابۇ خاس دانەش بەھە ئاواه

لايق نىن بەردەيش بەھە ئاسياواه

مەزىدەم بى ناز زەرد بىھەن چۈون بەھە

كزو بى نازەن ئەر ھىممەتىت نەھە

ساقى وەش بىنە بەنگاوا جۇ بادەھە

فىيدات بۇو ئامان سا ھۆر كەر با بەھە

و ه سه ر کشتم دا پهی پهی جه و جوی مهی
کشتم چهمه رای ههور و وارشنهن
وارافت شیفا پهی نازارشنهن
بیاوه فریاش مهینه ت بارشنهن
نه ر سه د کشته کهم ناختر کارشنهن
هه فته کهی ناختر نه و ودهارشنهن
دهس پاریش بدد به لکو به ر په رف
تا ذه سه ر خه رمان مل کز نه که رف
نائزینش که ره سیر ناوی و در رف
به لام به ل تهل نهل که شیوه که رف
نهی ناخرد و دان اوی و در رف
کهی مه بؤ رقیب نه منی ساده بی
تؤ ساحیو که رم هم نازاده بی
دوور جه خه للاف و وع دو و اد بی
حه یقه ن تؤ میرا و سه ر جوی باده بی
و ه هه ر که س به قه د که ماف داده بی
به خت و نیقبالم رو و گه ردانش بؤ
جه بارگه هی خه لام خه م سه ر دانش بؤ
خه و ماتم ناله هی خه م هه ردانش بؤ
من کشتم رو و زهد هام ده دانش بؤ
دانه م رو و سیای هام ده دانش بؤ

۱- چوون چهره‌ی خهیال ropy خساره‌که‌ی ویش

نه تؤی په‌رده‌ی دل مه‌عدوومی دل پیش

هه‌روه‌کو سیماو وینه خهیالیه‌که‌ی خوی له نیو په‌رده‌ی دلی مندا.. له دیوانه‌که‌دا نووسراوه له وه‌سفی نازداریکی جافدا نووسراوه. لای مامؤستا حه‌کیم نه و نازداره به ماھ چهره‌خانمی ژنی والی سنه دیاری کراوه {مدهله‌وی حکیم ل ۱۰۲} ئهم شیعره زوربه‌ی مه‌وله‌وی ناسان لی دواون و تیکرایان له سهر نه وه کوکن که وینه‌ی واقعی نازداره‌که له ropy شمالدا چوینراوه به وینه‌ی خوی له دلی برینداری مه‌وله‌ویدا {لیریکا ل ۱۳۱-۱۳۲} دیوان ل ۲۰۲، دیوانی مه‌وله‌وی سوزانی نه‌رده‌لانی ل ۳۷۴، میتزووی نه‌دیبی کوردی د مارف خزنه‌دار ب ۳۷۵-۳۷۶

به‌لامه‌وه چهره‌ی خهیال دروست کردنی وینه‌ی دوسته که سالکان وه پیش چاو و دلی خویانی دده‌خنه. ریبورانی ته‌ریقه‌ت له زکرا حالی دهبن که نه‌شیاکان چون دهبنه مايه‌ی ته‌جه‌للای دوست و وینه مه‌جازیه‌کان چون ده‌چتنوه سه‌ر وینه‌کانی یاری راسته‌قینه و سه‌ر چاوه‌کانی عرفان له و باره‌وه زورن. به‌لای منه‌وه شیعره‌که هه‌ردوودیمه‌نی مه‌جازی وحه‌قیقی نمایش دهکات. دیمه‌نی ناو ropy شماله‌که و شوخه‌که یاری مه‌جازیه و ده‌رکه‌وته‌ی له دلی مه‌وله‌ویدا یاری حه‌قیقیه. که وینه‌ی یاری له که‌س نه‌چوو(دوستی عرفانی) هی ناو دله. عارفان و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له پیغه‌مبه‌ران هه‌موو نمایه‌کی جوانی و دیمه‌نیک دل ropy اچله‌کین به نایاتیکی جه‌مالی خوا ده‌زانن. و ده‌زره‌تی یه‌عقوب له ستاییش و پیا هه‌لدان و غه‌ربیی یوسفدا به‌رامبهر په‌رودگاری ده‌لیت:

یوسف ناوینه‌یه‌کی ته‌واو و راسته‌قینه‌ی جوانی تؤ بwoo {زنجیره‌ی بوسف پیغمبه‌ر} بؤیه ئهم شیعره له پاں نمایشی ژنیکی ناسک وجواندا ریگه بؤ یاریکی جوان تر له دلی ئیمه‌دا ده‌کاته‌وه. د. ئه‌نودر قادر دهنووسیت:

له گه رجیاوازیه ک له نیوان شیعری سوق و مهوله‌ویدا همه بنت نهودیه که مهوله‌وی
پیالستانه به جوانی نافرستیدا همه لداوه و خاسیه‌تی نیسته‌تیکی وینه‌ی واقعی و همه‌ستی
نه بستراکی نیکه‌ن کردوده {لیریکا ۱۳۱-۱۲۲}

۲- همانا جه‌مین شای سوسمان خالان

که م که م جه گوشی لای سیا مالان

روخساری خوی نواند شای سوسمان خالان که م که م له گوشی لای رشمالانه‌وه
خوی دهرخست. له پووی لیکچونه‌گانه‌وه روخساری نیوده‌واری نه و یاره که دهرکه‌وت
وهک وینه خه‌بایه‌که‌ی (نمونه‌ی) نیو دلم بwoo. بهم پنیه دلی مهوله‌ویش ده‌بینته
دهواری رهش و دراو {دیوان ۲۰۲} کاتی له سرووشتدا وینه‌ی به‌وجوهری دل و زهنه
مرؤفه‌په‌یدا نایبیت.. یانی هه‌ردهم وینه و نما جوانه‌کانی نیوخه‌یال و نهندیشیه نیمه
جوانترن له راستیه بینراوه‌کان، یان راستیه بینراوه‌کان سیبه‌ری جوانیه نه بینراوه‌کان.
نه‌وهی له ناو چاو و دل و ده‌روندايه جوانتره. جوانی نه و دیوی په‌رده‌کان ته‌نانه‌ت نه م
نهندیشیه‌یه لای گوزران قوتایی شیعری مهوله‌وی سه‌ر همه‌لده‌داته‌وه (هه‌لبستی ده‌روون
بو نمونه) نه‌مهش بینینی عرفانیانه‌ی مهوله‌ویه. چهره‌ی خه‌یال و شای سوسمان خالان وه
صه‌فحه‌ی بی‌گه‌رد شایمیتی عرقانی شیعره که‌ن

۳- زه‌مین منه‌ت بار پا منیا و مه‌که‌رد

جار‌جار وه روی ناز باوهشین مه‌که‌رد

پی‌نازی نه‌نا به‌سه‌ر نه‌رزا و تینه به‌ری. زه‌وی منه‌تیار ده‌کرد و جار‌جاره‌ش به
نازه‌وه باوهشینی ده‌کرد. نه م ناز و کیرو منه‌ت به‌سه‌ر زه‌ویدا گردنه که بوونه‌ته
سیقه‌تی نازداره‌گه له راستیدا تمیا له یاری راسته‌قینه ده‌وهشینه‌وه سیبه‌ری نه م
وینه‌یه‌ش له سه‌ر گوزران نیشتوووه؛

پی‌ناز نه‌نی به‌سه‌ر نه‌رزا جوانی له به‌زینیکی به‌رزا

۴- باوهشین مه‌که‌رد نه‌وه‌صه‌فحه‌ی بی‌گه‌رد

نازکیش جه باد نیحاتیات مه‌که‌رد

باودشین رو خساره پاک و بی گهرده که خوی دهکرد و نازکیه که له باخوی دهبار است. و اته هیند له سه رخو باودشین دهکرد نیحیاتی نهودی گردو بو نهودک بای باودشینه که زیان به رو خساری بگهیینت.

نهم بهیته له سییمه بهیته شیعری(۵)ای (خ) دا دووباره بوودته و. ته اوی شیعره که له گهان نهم شیعره دا له یه ک نزیکن و خزمه تی یه ک بابهت دهکهن. وه پهندگه سوژدی یه ک شیعر بن. مامؤستا تاحد کیم ده لیت مهوله وی هه رسی شیعری(۵) ج، ۵، ۲۵-خ، ۱۰۳-۱۰۲ ناوی نه و خانمه بی به دال(۵)ای بو ماھ چهره خانم نووسیووه {مهوله وی حدکیم ل ۳۷۴-۳۷۳} ناوی نه و خانمه بی به شیوه دیه کی هونه ری له هه رسی شیعره که دا جنی کردو و ته و. بهیته یه که می نهم شیعره، چهره دلنه زار، نه و مهه چیه ره سان. {مهوله وی و ته قینه وی زمان حکیم ل ۳۱-۳۰}

و در گیرانی شیعری مهوله وی به شیوه دیه کیم دیار و به رجاو له سیه کانی سه دهی را بر دودا پیره میزد کردی و کاره که نه رده لانیش له کوتایی سه ده که دایه. زور جار و در گیرانه کان له دنیای مهوله وی دوور دهکه و نه و به تایبه تی له مه بهست و مانادا. به زوری لای پیره میزد و که مترا لای نه رده لانی به لام کاره که پیره میزد شیعری تره. وه دوا جار هیچ کامیان نا گنه قوله پی دهقه هه رامیه که و داهینان هه رلای مهوله وی خویه تی. {متیرووی نه دهی کوردی دکتر مارف ب ۳۷۳-۳۷۴} پیره میزد نهم بهیته له شیعری (۵-خ) ته رجه مه کردوه. هه رجه نه زیاده بی مه رام و ماناكه داوه به لام زور جوانی دار شتووه:

هیند نازک بوو به بای باودشین

سه رکولمی نالی پر بوو بوو له خوین

{مهوله وی سر آنی پیره میزد ل ۱۶۲}

لای مامؤستا نه رده لانیش بهم جو رهیه:

نه کرد باودشین صه فجهی بی گهردی

پاریزی نه کرد له بای به ووردی

ثیمه جار جار بق به راورد و تام و چیزی و در گیران نه موونه کان ده گوازینه و له
کویشدا پیویست بوو رای خومان ده ده بین.

که سی که وینه کهی له وینه کهی ناودل بچیت و شای سوشهن خالان بیت خاوهنه
نیشانه و نایات. که م که م خوی دهرخات (تهجه لای سیفه تی خودا له جوانیه کانی
سروشتا) جارجار فیشانه کان بژ نیمه دهرخات و بهلام خوی (جوانی موتلنه) له
تاریکیدا شاراوه بیت. له گهل نهودشا جوانی شه بول برات له جوانی نازدارانی تردا
نه مانه ده بنه سیفه تی یاری خاوهنه جیوانی و بن وینه عرفانی. ها وکات مانای
جوانیه که له پو خساری نافر دتدا ده بیتله ته قسیر و له شه قمی باز ددات و له زده مینیه ود
ده بیتله ناسمانی له سهر زد ویش مهوله وی به جوزی له جهسته نافر دتدا غه رفت
ده کات له جوانی و نه شه و چیزه پو خیه کان نهت په رزیتله سهر و روزانه سینکسیه کان.

۵. نه توی تاریکی نای شهده بی گه رد

نه تافتخت چوون ناو حهیات مهوج مه و هرد

له نیو تاریک شهده و ههوریه باک و بیگه رد ده کهیدا جیوانی و ناسکیه کهی و هکو
ناوی حهیات شه بول دددا. واته نهندامه جوان و ناسکه کهی له ژیز شه ده کهیدا ده جولا.
له میتو لوزیای روزه لاتدا ناوی حهیات له ناو تاریکیدا شار دراوه ته ود. نه ودی لیوی
بی نه بکات نه مری به دهست دینیت. هیزی نه فسانه که له ود دایه که ژیانی راسته فینه
کاتی و دهست دیت که مرؤف بتوانیت تون و تونیله تاریکه کانی بژ بپریت. یانی دوا جار
نیمه کاتی نه مر ده بین به گویی تاردا تیپه زین (بمرین)، چو وون له راستیدا لیزه جوزه
ناویک و هها بووی نیه. نهم خانمی شیعره ش جیوانی و ناسکیه کهی که هوی نه مریه له
ژیز تاریکی شه دهدا شار دراوه ته ود و که م دهستی بهو ته مری و جوانیه ناگات. یان ده بیت
بیو دهست هینانی (ناسکی له شی زن که - ناوی حهیات) ژیانت ببه خش. نهم جوزه
نه شبیه و دار پسته يه له ناستی شه ن و پایه ای خانم دایه. له شی ناسک و به هر ده بردن له
نه پو بپری جوانان له کوئنه ود لای شاعران مایه ای نه مری و زین دو و مانه و هیه ته شانه ت له
فولکلور و نه ده بی میالی کور دیشدا په نگی داوه ته وه.

خورشید گله لا ولیز فه رخی نه باته

ماچی ده مه کهت ناوی حهیات،

ھەركەس ماچى كا نامرى، من كەفيلى مىدى، ناترسى لەمدىنى و..... هەن

١-غەریب بىم چەنیم كەرم ناما

وە سەوقات بەریم خەدەنگى شانا

غەریب بوم و لەگەلما جوان مەردى و مېھرەبانى نواند، بۇ دىيارى و پېشکىش تىرىنگى بۇ وەشاندەم. واتە منى غەریبى نەرەنچاند و بەرامبەرم گەورەبى و بەخشنەدى نواند. نەم چاكە كردنە لە گەل غەریباندا جوانترىن سىقەتى يار و دۆستەلە سەرینگى ترىشەود (غەریب و غەریبان) ئەو تاقىمنە كە ھەموو خىر و چاكەيەكىان بىز رەوا دەپىنرىت و شايىانى مەرەممەتى يارن لەو نەندىشەوهى كە مەولانا خالد بە غەریب ناوى خۇى بىردووه. وە بە پەتچەوانەوهە غەریب رەنچاند و نائۇمىد كەردىن غەریب دەپىتە گوناھى گەورە بابەتى غەریب و سىفاته زەللىي و گەردن كەچىيەكانى كەسى ناوارەو رەنچان و نەرەنچانى لە فۈلكلۇرۇ گۇرانى مىلى دا زۆر بەرپلاۋ رەنگى داوهتەوهە چەند مىلۇدۇيەكىش بەناوى (غەریب)ھەيە. وە لە تۈختىن مانايدا (غەریب) يانى مەردن يان مەرگ لە فۈلكلۇر دا ھاتتووه:

غەریب ئانە نيا ملۇنە يەمن

غەریب ئانەنە ملۇق تۆى كەفەن

٧-ئەر صەد چۈن ياران گىيان تەسلیم كەرم

خاس بىز پەى يادگارخەنگى بەردم

ھەرچەندە مەتىش وەكى يارانى تىرى بەرگەوتتوو گىيان سپارد، بەلام باش بۇو بۇ يادگارى نىشانەيىتىم لە گەل خۇم بىردى.

لىسى بىوونى نىشانە (تىرى، زام) ياشتىن بەتكەي عاشقىن بۇ بەرددەم دۆست شايەتومانى عرقانى وەللىلى ئىيخلاصن. لە بازگەكانى سەر پىسى يارىدا بۇ تىپەرىن زام پېناس و ناسنامەيە.

شیعری حدهوتهم

۱- چهمان هم قامهت کهیضم خهه مباردن

زهردی نهرووی دل زدوقم دیارهن

هله لای هم بالای گهیف و شادیم خهه مباره و چهه میوه تهه و فنچ نیه. زهردی بهه رووی دلی زدوقمهوه دیاره (چهمان) و هک مامؤستا ناماژدی پن کردوه به (چمان - ئه لئی) بشخویتریتهوه {دیوان ل ۲۰} مامؤستا حهه کیمیش بهه دلیلی چهند نوسخه یه ک هم سه رنجهی پشت راست کردوه تهه وله بری (دل) یش (ودلگ) به راست دهزانی و اتهه زهردی بهه رووی گهه لای زدوقمهوه دیاره. {مدولسیوی حکیم ل ۱۰۳} چمان نهه واتایانهش دددات، مه گمر، هیشتا، بوجی، تومهز.

۲- تهوق خهه گهه ردهن شهه وقمهکهه بهه ستنهن

کهف پای شادیم خار تئ شکهستهنهن

تهوقی خهه نالاوه تهه وه گهه دنی شهه وقم و بهه ستويهه تی. پیس شادیم درگی تیشکاوه. زوریهی سهه رجاوه کان له سهه رته صوف و عرفان حهه وت مهه قام یان حهه وت حال و سهه حرایان داناوه بؤهه وهی سالک - مرید بیان بری. هههندیکیان بهله طائف و هههندیکیان بهه حال و مهه قام ناوده بیرین و بهه گونیهی مهه دره سهه کان زیادو کهه میان هههیه و دهه گوپرین.

لمحائنه کان	سهه جراکان	مهه قامه کان
دل	تلهمب	مهه قامی نهه فس
رفح	عیشقی	مهه قامی رفح
سیر	مهه عرهه ت	مهه قامی هههلب و دل
خهق	استیغنا	مهه قامی عهه قل
لهه خطأ	تهه وحید	مهه قامی سر
لهه طیقهی نهه فس	حریفت	مهه قامی خهق
لهه طیقهی قایلیب	فهنا	مهه قامی لیخفا

قۇناغەكانى سەرەتتاي حال و مەقام و لە تىفەكان، عەزم و ئىرادە و بېرىارن و بەرە
 بەرە بېرىنى قۇناغەكان تووش بۇونى مىرىدە بە سەختىيەكانى رېڭا بۇ ئەوهى بگاتە
 دوايىن قۇناغ كە دەبىتە غەرق بۇون و توانەوە و لە ھەرلاجوانى يارو ھىچ شت بىنچە
 لە خوا. لە شىعرى صۇقى مەشرىدەكاندا. ئەوخەم و مەينەت و دەرد و سەختى و بارە نا
 لەبارو لارىيە كە بەيان دەكىرىت ھى ئەو كاتەي سۆفيە كە لە سەرەتا و ناودەپاستى ئەو
 مەقامانەدaiيە. وە گىرۇددىيە كە بىروات يان بگەپىتەوە. پىويىستى بە چاودىرى مىشىدە،
 ئەگەر خۇى دابىتە دەستى پېرو، خودايە گەربە بىن مىرشىد رېڭەي گرتىبىتە بەر. يانى بەر
 لە وەصل رېڭاكان ھەرخەم و خەفتەت و ناپەحە تىن. كە زۇرېبەي شىعرى مەولەوى ھى
 ئەم قۇناغەن و كەمى ھەيە گۈزارشت لە قۇناغەكانى كۆتا بىكەت چۈن قۇناغەكانى كۆتا
 بەقاى دواى فەنان و مىرىد بە سلتان و شا دەگات(شىخ سراج الدین و شىخ عومەر)لەم
 پلهىدان. شىخ عومەمان بە چوارىنە بە ئاوابانگەكەي و ئەدەبىياتى مىرىد و
 مەنسوبەكانى، شىخ عومەر بە ئەدەبىياتى خۇى و نامەكانى. بۇ تىنگەشتەن وحالى بۇون
 لە خشتهكە و چىزبرىدن لە زۇرېنە شىعرى كوردى و فارسى لەو بارەوە سەرچاوه زۇر
 و زەوهەندەن. بۇ ئەوهى نەكەۋىنە بەرددەم بانگەشەي شارەزايى و گومرەبۇون و لەخۇپازى
 بۇون سەرچاوه دەست نىشان ناكەين. گەرتۇعاشق بۇويت و هاتىتە سەردىنى عاشقان
 ئەزمۇونى ئەم حالت و چىزە دەكەيت.

زۇرېبەي شىعرى مەولەوى بە بالاى ئەم حالتانەدا بېراوه و ھەيمەلى شىعەدەكانى بە
 سەرەتاي زەممەت و سەختى و پاشان داوا و تەلەبى ئىمداد و دواجار ئومىتى شادى و
 بېيار بۇون. ئەو ھەمموو سازو مەقام و مەطرىب و ساقى و موغەننى و پېڭ و جام و فەرد
 و شىعرو نەوا و نەيە بۇ تەى كەدىنى سەختىيەكان و چۈونە ناو ئەمارەتى شادى و
 كەيىضى دۆستە.

٢- ساقى سادە خىيل جام مەى وە كەف

دەرويىش ئامانەن كەھىن نە پۇوى دەف

ساقى سادە خىيل بىم جامىيەتى بىدەدەر دەرويىش تۆيىش ئامانە دەستى بىدە
 لەدەفە كەت. سەختى و مەينەتىيەكانى بەيىتى پېش خۇى سووك دەكەت.

۲- خوئنه‌وی فرسهت جاری نه‌جاران

هه‌رپوس وه مشت بیم پهی دین یاران

خو جاری نه جاران درفهت و هه‌لیکم بؤ هه‌ن نه‌گههوت. هه‌ر په‌یام و نامه‌ی
یاریم له مشتایه و شاد نه‌بوم به دیین یاران. نه‌گهشتم به یاران و ددستم بکه‌مه‌ود و
نامه‌که‌م بگه‌ییتم (به مراد نه‌گهشتنی مهوله‌وی). به‌هه‌شتی مدرس (پوس ود مشتی) به
دمسکنیشی چهرم له ددستی رنجبه‌ران راشه‌کرد ووه

له نه‌ده‌بیاتی نووسراوی هه‌ورامان به گشتی و یارسان به تایبه‌نی رهند و
قله‌نددر و په‌یخام له مشت و دهست زور بون و هه‌رددم چاودری جهه و مه‌جلیسی
یاران بون بؤ گه‌یاندنی نه‌رکه دیینی و ره‌وشتیه‌که‌یان، خاودنی نه‌م به‌یته په‌یام له
مشته و بؤی هه‌نه‌که‌هه‌تووه بگاته مه‌جلیسی یاران و شاد نه‌بوبود به دیینیان. مه‌سه‌له‌ی
رازداری نالاوته به‌یته‌که‌و له چاودری به‌ستن جه‌میکدایه و به‌یتی دواتر زیاتر
ده‌یکاته‌وه. چوون کاتی جه‌می یاران سازده‌بیت په‌یامه‌که ده‌گات و شادبوبون به دیینی
یارانی لئ ددکه‌ویته‌وه. نیتریه‌زمن شیعرو دهف و مه‌ی ساف و خهست و شکانی گه‌ردن و
ملی مهینه‌تاه. نیمه زورشیرمان دیته‌رئ که بخون به ته‌ریقه‌تی یاری و مهوله‌وی وهک
عارفی به و ته‌ریقه‌تاه که‌لکی له هزو زمان و نه‌ندیشه‌ی نه‌وان و هرگرتووه. بؤ چاهه
په‌نهانه‌کانی خوی سه‌باره‌ت به پرسه‌کان (خیله‌ت، ژین، مهرگ، عیشق، نیخلاص،
عاشق و نیرو زام و ددرد و دهرمان) ره‌چووه‌ته ناو نه‌و کلتوره. نه‌و شاعریلک فیه ته‌نیا
دمرچووه قوتابخانه‌ی (صه‌یدی، خانا، بیسaranی) بینت. به‌لکو زیاتر دریز ده‌بیته‌وه به
جوری که ده‌گانه‌وه به نه‌ده‌بیاتی (ماچو)ی سه‌دهی دوده‌ی کوچی.

نه‌و شه‌یداو عه‌ودالی نه‌و نه‌ماره‌تی عیشقه بوروه که دوورترین چرای شیعری
hee‌ورامی له هه‌واری یارسانه‌کاندا هه‌ن کرد ووه. نه‌و که‌سیکه هیزا و پیزدارانه له قله‌لم
ردوی دیینی یاری ده‌روانیت. چوون له کانیله‌ی نه‌و نیشتمانه شیرینه‌وه ته‌ری بؤ شیعرو
به‌هره‌ی خوی هیناوه. و هفداره پیان و به‌ردیان تی ناگریت. گوتاری مهوله‌وی و هاوری
و قوتابیه‌کانی پیچه‌وانه‌ی گوتاری شیخ رهزا و قوتابیه‌کانی نه‌وه. گه‌رشیخ رهزا بکه‌ویته
به‌رلیبوردنی زمانه تایبه‌ت و جنیو فروشیه‌که‌ی که که‌م که‌سی بواردووه تا به برا و

مامه کانیشی دهگات. نهود داناو زاداکانی تر له دادگای ویژدانی نه تهودیه ماندا
تاوانبارن. که نه مهش باسیکی تره.

۴- چه پگهرد جه خاتر ویش هرگیز نهوده ره

کهی بین جامیمان پرچه باده گهرد

جه رخن چه پ ساتی له خهیالی خوی خوش نه بورو، نهوده کهی بورو نیمه جامی له
باده پرگهین.

یانی هر ریک نه کهوت که چه رخ جاری به کامی نیمه بیت و بو جاریکش بیت
جامی له باده پرگهین و مه جلس و جه من بسازین و جاری نوخهی پکهین.

۵- نیمه بیج با ساتی به زمینمان جهم بو

لادی هر خاسنه نه رصد که م کم بو

با نیمه بیش ساتی شاد بین و جهم و به زمیکمان هد بیت، پاکه میش بیت

۶- من ناله تو دهف نه و صافی پان دورد

هدنی فهرد، دهرد مهینه که دردهن ورد

ثیتر من و ناله و شیعر. تو و دهف و ساقی مهی ساف پیان خهست. نه رد و
مهینه تیش نهوسا گردن و ملیان دهشکا نهمه نه و به زمه شاده که مهوله وی به
جاریکیش بیت ته مهنه نای دهگات. له دیوانه که دا نیوبانی دووهم بهم جوزه
را فه کراوه (ثیتر شیعری دهرد و مهینه تیش با ملی بشکی و گوژی کوم بیت، مهوله وی
زور که م به خراب سهیری دهرد و مهینه تی کردووه. لیره دا دهرد و مهینه ت به مانای
بساوی خوی سهیر کراوه. نه توانین که رامه تی مهوله ویانه ش بز دهرد و مهینه
بگیرینه و کاتی که ده زانین به زمی جه مه که بز مهوله وی ساز نه بوده. یانی هرگیز
شیعری مهینه تی نه که دردنی نه شکاوه.

له شیعری مهوله ویدا بیزه کانی (پاران و به زمی پاران و بادهی پاران و یادی پاران و
مهی پاران و تیری پاران و شهرتی پاران و جهم و گیان و ده رکم و کان) زور دینه پیمان

که ئەمانە واژه گەلیکن لە سەرایا ئەدەبیاتی عرفانی يارساندا ھەن و مەولەوی زۆرنزیک لە بەکار بىرىدىان بەکارى ھېناونەتەمەد. بۇيە دەبىت لە بەکار بىرىدىنى ئەم زاراوانە لە شىعىرى ھەورامىدا سەرنجى ووردىدرىت. بۇ ئەودى بگەينە راپھە درووست و دۆزىنەوەی ھىلى عرفانى كارىگەرى مەدرەسە و بىزۇشەوە عرفانىھەكان لە يەكتىرى و پەيوەندىيان بە يەكەمەد و نەپچەرانىان لەو قۇزاغە عرفانىھە شىعىرى كوردىدا كە بە داخەوە لە سەرجاوهەكاندا ھەلە و پەلەی زۆرى تىكەوتە من لەو بارەوە كەمى كارم كردووە لە سەر (يارسان و نەقىشەندى) لە ھەوراماندا كە بۇ دەرفەتى خۆى ھەلم گرتۇوە و ھەندى لە ئاماژەكانم گواستۇوەتەمەد بۇ ئەم نۇوسىنى.

بەلام سەبارەت بە ھەلە و پەلەي نىيۇ سەرجاوهەكان و گۈفتارى راپھە و دۆزىنەوەی رەھەندى عرفانى عىشق بۇ ئىرە نۇونەيەك دەگوازەوەلە ئەدەبیاتى بابا ناوس.

جە ويىما جە ويىم جە ويىما جە ويىم

دەرد و دەرمائىم جە ويىما جە ويىم

لوام وە ملە ودەس بەردم وە نىيم

دېم تىر ياران كەفەن ئەو دلىم

ھىچ كام لەرەپھە كارانى ئەم چوارينەيە باپاناوس نەيان توانىوە ماناي ووشەي (نىيم) بەدۆزىنەوە كە بە بىراى من ئەركى سەر لە بەرى مانا ئى عرفانى و عىشقى نىيۇ چوارينەكە لە سەر شانى ئەو وشەيە.

لاي بۈرەكەيى(دەرد و نەخۇشى و دەرمائىم لە خۆمە و ئەمەش ھۆى ئەوەيە لە خوازەوا يېنەتەوە، بۇيە چومە ملەيىك دەستم گىرە دارى نىيم كە لە پىرا دېم يارانى تىردىن و دەروشى بېڭا و بەم چەشقە لە گۇناھ پاڭ و خاۋىن بۇومەوە} مىئۇرى وىزۇھى كوردى بىرگى يەكەم چاپى دووهەم ل ۱۲۲ {لاي دىكتۈرمارف خەزىنەدار(لەناوخۇمایە دەرد و دەرمائىم لە ناوخۇمایە چۈممە سەر گردو دەسم بۇ درەختى نىيم بىردىم كە تىرەباران دەگىرىم) وە دەنۋوسى بابا لە تۆبەكىرىن دەدويىت {مىئۇرى ئەدەبى كوردى بىرگى يەكەم ل ۲۴۶-۲۴۵ {ھەرچى ما مۆستا حەكىمە ھەولى داوه خۆى راپھە كات و تارادەيەك ھەملەي

(تیرباران) ای به (تیری یاران) راستکرده‌ته و. گهرچی (تیرباران) یش ده گونجی. به لام نه ویش له وشهی (نیم) دا هه مان هه لهی نهوان دووباره ده کاته و ده نوسیت نیم له ناو دره خته کاندا ناماژدیه به عرفانی روزه‌هه لات که هیندستان مه لبه‌ندی بوروه. {گزئاری کاروان ۱۹۲۸} که رافه‌ی وشهکه هی فرهنه‌نگه فارسیه کانه {عمید ل ۱۹۳۳} ناشکرایه نهم چوارینه‌یه حال و نهنجامی عاشقیکه که به رای زوربیه عارفان و حمه‌کیمان گهوره‌ترین هه لهی عاشقان گه رانه بؤ ده رمان له ده دوه خودی عیشق و خویان به رای نه زموون کارانی عیشق که سی که گرفتاری ده ردی نه قین و تیری عهشق بwoo نه و ده ردی بی ده رمانه و خودی ده رمان لای خویه‌تی. له عرفانا له وش گرنگ‌تر جیاوازی نه کردن له نیوان (دهرد و ده رمان، غهم و شادی، لات و غه‌نی، شاه و گهدا) دا. زانستیش ده رزی و ده رمانه کان له نیو ده ده کاندا ده دوختن‌ته و. مانای (تیری یاران) یش نه و دهی که یار نه و تیر و ناماژانه‌ی به وانی تری داوه به تویشی به خشی ثیتر تویش پیکراویت و ده بیت له خوتا بؤ ده رمان بگه‌پیت. نه زمون کردنی عهشق عاشق ده گهی‌نیتیه پلهی بی نیازی به دکتور و ده رمان صه ده کیمیش هینده‌ی ده ده داریکی لی نازانن هه مان پیوهره. ناو بردنی ده رد و ده رمانیش له شیعری کوردیدا له باری حه قیقی و مه جازیدا بؤ هه مان مه بهسته. که واته بابا ناووس ده رد ده رمانی لای خویه‌تی ده بیت دهست باته به تروی زامه کانی بؤ شیطا. بؤ تیکرای هاو نه ته و ده کان را فهکه‌ی بهم جوهره‌یه:

من ده رد و ده رمانم له خومایه دوای نه و دهی به تیری یاران پیکرام (عاشق بووم) ثیتر چوومه مله و هه ردان و خه ریک بووم به دهست بردن بؤ برينه کانم پیغه‌مبهان، عاشق و دلدارو ده ده دارانی حه قیقهت، دوای ده کردن و ناسینی یاری راسته قینه له نیکومه‌لدا به نه خوش و شیت و نامو سه‌برده‌گرین. سه‌رنج له حائی نه و سه‌روهانه له نه شکه‌وت و دهشت و کیو و بیاباناندا بدهن. هه مو و نه وانه‌ش دوای پیکران به تیری له یلاهیک چون ده بنه مه جنوون و فه رهاد و دله کان چون بؤ شیرین و شه‌مه کان فه ده خنه کیوه کان. باباش یه کیکه له مه جنوونه کانی له یلاهی راسته قینه. که واته (نیم) په تروی زام و چلکی برينه. که دوای پیکران به تیر بؤ بابا ده بیت نیشانه ده رمان و ناسووده‌یی روحی. کولانه و دهی جی تیری یار باشترين ده رمان و نوشیکه که هه میشه یار له به رچاو و دلآن ناماذه ده کات و دهست بردنی پیکراوان بؤ زامه کانیان بؤ نه و باد

کردنەی یاره و پاسته و خوش ھەر ئەم يادھىم لە داروخانەي خۇبىاندا دەبىتە دەرمان. لای مەولەویش (تىر و زام) ھەمان واتاي عرفانى ھەيە. ئىتە(نېم - نېم) لە شىعىتى نېمەدا فېرى بىھو درەختەي ھېيندستانەوە نېم وازھىم لە فۇلکلۇردى كوردىيىش دا ھاتوه:

من چۈومە ھەوشار بە يادى قەدىم

لال بىن زوانم لىيۇم بارى نېم { گۈرانى حۇ گۈلىنى - سەى سەددىيە سەفابى }

ھاوشىۋەدى ئەم ئەمۇنەيە لە ئەسەرى نۇووسەرانى گەورە و سەروران و ئىكۆنەرانى ئەدەبى ئىئىمە دا زۇرمە. چۈون كارى ئەوانىش كارى تاقھەت پېرىكىن و تەنیابى بۇوه، بۇيە تۈوشى ئەم و ھەلاتە بۇون و بىن فەرھەنگى و بەربلاۋى زمانەكەشمان ھۆيەكى تر. بۇيە بەندە بېرىام وايە تىكىرای ئەدەبىياتى (گۈران - ھەورامى) دەبىت سەرلە بەر راڭە و خۇيىندەنەوە بۇ بىرىت. بەمەش ئەمەنەيە دەنیام دەبىتە چەند ئەمەندە كارى دەولەت و وزارەتسى پۇشىپىرى و پۇشتىپىرەن و بىنگە و مەلبەندە پۇشىپىرىيەكانە. چۈون دەنیام بەم جۈزىدى كە لە سەرى نۇوسرابە و خراوەتە پۇو ئەراستىدا وانىمە و گەورەتلىرىن سەرچاواھى دىيىن و ژىيارى و عرفانى خۇمسان نەناساندۇوه.

ئەم جۇرە خۇيىندەوانەش درزو كەلەبەرەكائى نېوانمان دەگرىت و ھەمووان ئاشت دەگاتەوە لە بەردىم شعۇورى ئەتەوەيدا رامان دەگرىت و لە بىرى خۇ پەسەندى يەك پەسەندى لى دەگەۋىتەوە. دەرقەتى دىدو ئايىن و تەرىقەتەكائىش بۇ خۇيىندەوە لە دەست دەرنەچووه و ئەتۋانىن لە ئەنجامى وەھا كارىكەو بىگەينە پۇانىن بۇ دۆزىنەوە شافعىيەكان و مەلا صەدراؤ ئىخوان سەفاكائى ئەم كۆنە ولاتەي كوردىوارى.

شیعری هدهشتهم

۱- چهم پهی فهرشی پات موژدش چوون خارهن

به لام چیش که رف چارش ناچارهن

چاوبو فهرشی بهر پیت، برزانگ دهنتی درکه به لام چی بکات چاری ناچاره. یانی
چاو بکه مه فهرشی به رپینت و پن به چاود کانما بنیس، برزانگه کانم ودک درکن و ده زانه
نه زیه تت دده دن له گهان نه ودشا هه رناچارم. سوزهی نهم شیعره لای بیسaranی سه نراوه.

چراغ داجاری بو و خاومدا

پابنیه ود بان هه رد و و چاومدا

مه واجه موژدت تیزته رهن جه خار

پای گول نهندامم مهد هر ف نازار

{دیوانی بیسaranی حه کیم مه لاسالع ۱۲۳}

۲- چهنى تاوق ته رک پا بؤست که رده ن

سهو گهندش وه زولف سیای تو و هر ده ن

له کوئ (چاو) ده تواني ته رکی قاج ماج کرد نت بکات. که سویندی به زولفی رهش تو
خواردوه. چاو کامیرای تینگه شتن و کلیلی حالی بعون و که سپی مه عریشهی نیمه يه. چاو
پراخستن له به رپینی نازیزدا هه و لدانه بؤ سه رنجی نیمه و موژهی چوون خار ده بینته
ده لاله تی گومان و ختوره و خه ته رکانی نیمه له سپیاته کانی خالق و مه خلوقات به لام
خو ناکری نیمه تینه فکرین له و هه مموو ناماژه و نایاتانه. یانی نیمه ناچارین.
نیمه عه و دالی ماچی پیس نازیزین و نازیزیش به پرچه دریز و لووله کانی سویندی
داوین و رازه پهنهانه کانیش زور دریز و پرپینچن.

شیعری نویم

۱- چیش و اچو مهعدوم خسته‌ی مه‌جگوییت

حال دیده و دل جه دهد دووریت

مهعدومی گرفتار و بیماریه دهدی دووری و دایرانت له حال دیده و دل ج
بیزی؟ من له تاوی بیماری و دایران و دهدی دووریت له حال و ورزی دل و چاوم بلیم
چی؟ له ودلامی نامه‌ی مه‌ Hammond پاشای جافدا نووسراود که مالی له به‌غذابووه به
که‌شی شیعره‌که‌دا دیاره هاوین نووسراود و پیشترله که‌شیکی زستانیدا نامه‌یه‌کی تری بو
نووسیووه. {بگردنیه بز شیعری آپسی ج لدم کنیبه‌دا}

۲- بدیهی بهو دیجله‌ی بی که‌تاره‌دا

رمانه‌ن و بهین به‌غذا شاره‌دا

بنواره به‌ودیجه‌ه پان و به‌رینه‌دا، که نه‌دا به نیو شاری به‌غدا دا. مهوله‌وی به
دیجه‌ه‌دا حالی خوی له پاشا ده‌گه‌یینیت. له شیعره‌کانی دواتردا له‌ف و نه‌شر و
لیکچونه‌کان دکرینه‌وه.

۳- سه‌یوکه‌ر نه و گه‌رامو شه‌راوه‌ی تاوه

هوهیدان هامن جه‌لای به‌غداوه

سه‌رنج بده لهو گه‌رامو تین و تاو و گرده‌یی که له هاوینی لای به‌غداوه دیت.

نه‌ه و ناخه و شکاو نه‌سرین دیده

نیت دما نه‌فس دله‌ی خه‌میده

نه‌و(دیجه‌ی بی که‌تار و بی په‌ی) وشکاوی فرمیسکی چاوه‌کانی من هینا واته
دیجه‌ه که پره چوّراوی فرمیسکی من پری کرد. دوا نه‌هشکی له‌چاوی من هینا.
نیت(هاوینی گره و تین و تاوی به‌غدا) دوا نه‌فس و هه‌ناسه‌ی گه‌رمی دله‌ی خه‌هه‌تباری
منه (له‌هی به‌یتی ۲، ۳ دیجه و هاوین لیره کراونه‌ته‌وه به نه‌شک و نه‌فس)

۵- جه و گه رما و جه و ناو به رگوزیده که م

ته فتیش که رحالات دله و دیده که م

به و گه رمای هاوینه و به ناوی دیجله دا. دوسته هه لبزارده که م له حائی چاو و دلی من تیبگه. و اته نه و چاودی که به وانا دهیگیری و چی تی ده گهی حالاتی چاو و دلی منیش ود هایه.

۱- چوون شهماله‌ی نورگرگرانمه

پهی پاس ماران زهنج زرانمه

بهره‌وه‌ی راشه‌ی نهم تاک به‌یته چره بکه‌ین که (فهرد) یان ناوه خراب نیه پیناسه
و خاسیه‌تی فهردکانی مهوله‌وی له کتبه هیزکه‌ی دکتور نه نور بگوازینه‌وه
و خویشمان قسه‌یه‌کی لیبکه‌ین.

فهرد: بابه‌تیکی زورچر و مهودا کورتی شیعریه، لای مهوله‌وی ژانریکی لیریکیه
و بهشیوه‌ی هونه‌ری جورا و جو رد در بر اون. له فهله‌فهی زیان و نایین و پهند و نه‌فین
و وینه‌ی سروشتنی که تیکرا دهربپی شهپولی یهک له دوای پهکی بهرد و امی ههست و
نه‌ندیشه‌ی شاعیرن. فولکلوری کوردی بودته ههونن و سه‌رچ‌ساودی نهم ژانره لای
مهوله‌وی.

نهو یه‌کیکه لهو شاعرانه‌ی نهم ژانره‌ی هیناوهه شیعری کوردیه‌وه و شاعرانی تر
په‌یره‌ویان له مهوله‌وی کرد ووه {لیریکا دکتور نه‌رل ۹۳-۹۷} به‌لام نهم پیناسین و
خاسیه‌تانه به‌س نین بؤ ناسینه‌وهی نه و ژانره. چوون دهکریت هه دوو دیتریکی چر
بگریت و جیای که‌یته‌وه ببیته فهرد. بهم جوره تیکه‌ن و پیکه‌لی که‌وتوه‌ته نیوشیعر و
فهردکانی مهوله‌ویه‌وه، چوون فهردمان ههیه له دیواری شیعریکدا بووه و ره‌نگه
نه‌ساختیک به‌جیای نوسیبیت. وه به پیچه‌وانه‌وه ره‌نگه مهوله‌وی فهردیکی و تبیت و
سه‌لیقه‌ی نووسه‌ریک له شیعریک تردا به پئی گونجان جیئ بؤ کرد بیته‌وه. بؤ نموونه
نهم فهردی دکتبه‌که‌ی دکتور:

نای چهن سه‌رچه‌نگ چه‌رخ چه‌ب و دردم

چه‌رخ چهن چه‌رخ او من مام نه‌مه‌ردم

{دیوان ل ۷۹}

له نووسینه‌کهی محمدعلی فهردادغیبا بوته شفشهم دیپری شیعریک {گزشاری کوری زانیاری کورد ب ۲۳۸ ل ۶} که بهلامهوه (۵) شیعره‌کهی پیش خوی زورجیان و من گومان دهبهم که هی مهوله‌وی بن. چوون زمانیان حیایه. له کتیبه‌کهی مامؤستا حه کیمیشدا سهره‌تای شیعریکی (۱۵) به‌یتیه {مهوله‌وی حه کیم ل ۱۶۱} له نووسینه‌کهی سید محمداسعد جادیش هه‌مان شوینی لای مامؤستا فهردادغیه و له‌وی و درگرتووه {کنگره بزرگداشت مولوی کرد ل ۳۳۵} وه لهم دواییه‌شدا مامؤستا‌حه‌کیم به شیعری یوسف به‌گی نیمامی بلاوی گردنهوه. {دیوانی یوسف به‌گی نیمامی چاپی به‌کم ۲۰۰۹ ل ۱۶۲} که من لام وايه شاعری‌گه و هه‌ندی که‌س شیعری شاعره گهوره‌کانیان له ناو شیعری نرمی خویان حی کرد و مه‌وه به نیازی ناوبانگ و گهوره بوون. ئهم دیارده زور ده‌ردکه‌ویت و نمونه‌ی زوره.

شهماله‌ی نوور (ئیره قونی - ئایره قونی - ئیره‌هه‌وله) زینده‌هه‌مریکه شهوان له بن کلکیدا شهوفی نه‌دره‌وشیته‌وه. له هه‌نیانه بیزینه‌دا به (گوستیرک - گول‌هستیره) هاتووه.
پافه‌کهی له دیواندا:

چرا عه‌شق و خوشه‌ویستیم به دهسته‌وهیه و دکو گوئه‌ستیره به دورتا ده‌سوریمهوه و به گورانی وتن زهنج لئی شهدم و ماری بس‌دکارانت لئی دوورنه‌خه‌مهوه. مامؤستا گپگرانی به گه‌ران و دره‌شانه‌وه نیکداوه‌وه. به‌لام له راستیدا و اتای ئاگربازی و به‌رده‌وام گپگرتن و سووتان ده‌دات. لای مامؤستا حه کیم جیاواز له دیوانه‌گه را فهکراوه و هاتووه.

و دک گونه‌ستیره ده‌گه‌ریم و ده‌دره و شیمه‌وه، بق پاسی ماره‌کانیش زهنج لئیده‌دهم: چرا ئه‌فینم به دهسته‌وهیه و له دهورت ده‌گه‌ریم و به‌زه‌هی ده‌نگیشم ماری نه‌گریجه‌کانت له سمر روخساره دوورنه‌خه‌مهوه. مهیه‌ستی نه‌وهیه من گپی ئه‌فین دایگرساندوم و تیشك دده‌مهوه. به‌لام تو نه‌هی نازه‌نین نه‌گریجه‌کانت روخساری داپوشیویت و تیشك ناداته‌وه له بهزه‌نگی ناله‌ی ده‌روونم له و ماری نه‌گریجانه دوور ده‌خه‌مهوه تا روخساری برشنگدارت ده‌ریکه‌ویت. {مهوله‌وی و تدقیق‌هه‌ی زمان

ل ۵۹} من پیم وانیه مهوله‌وی وینه‌که‌ی له و زینده‌وهره گر به قنگمه‌وه و مرگرقبیت. خو
گه‌ر واش بیت نیمه دیسان جیاواز بُو رافه‌که‌ی ده چین.

شهماله‌ی نور: جوله و سه‌ما {فرده‌نگه‌کمی شمین و خوسروه محمدی ملاک‌ریم ل
۸۲۸} و له رزانه‌ی گریکه که بمرداوم و جولاو دینه پیش چاو و هکو گولی گری موم یان
چرا که ههوا لیی بداد و بجهوتیت. مهوله‌وی ته‌شبیه و نیستیعاره چرکه‌که‌ی به مه‌بهمست
هبناده که زور دور و درهنگ دیته زهمنان. نه‌ویش سووده‌کانی تین و تاو و رُوشناپی
نگره. جووله‌ی گر و بیونی شهوق له که‌پر و که‌ورگ و نیوباخ و مائی کورده‌واریدا
نامازه‌ی بیونی پاسه‌وان و بیداری و ناگایی بیون. (تا به‌یانی ناگریان ده‌سووتا و
به‌خه‌به‌ر بیون). همروهها ناگری نه‌کوزاوه نامازه‌ی بیداری‌بیون و ته‌نگزه‌یه‌کیشی
تندایه. نه‌خه‌وتن و بیداری خووی نه‌خوش و ده‌ردداران و حمه‌سنان و عاشق و
پاسه‌وانانه. که مهوله‌وی جین بُو تیکرای نه‌گمه‌ره‌کان کردوه‌ته‌وه. به پیچه‌وانه‌وه مائی
ناگریان دیارنه بیو بیت نیشانه بیو بُو بی ناگایی و له گوتی گا نووستنیان و هه‌ل و
ده‌رفه‌تی زیان لی دانیان زیاتر بیو. به‌دکار و دز و پیا و خراپان بی‌عهم بیون له زیان
لیدانیان. ثم نه‌ریته‌ش پاشماوه‌ی زدر توشایه‌تبه و ده‌بیت بُو ره‌هه‌نده بیرفzedه‌کانی ناگر
بچین. له نه‌ده‌بیاتی عرفانیشدا ثم بیداری‌بیونه نامازه‌ی سه‌گه هوشیاره‌کانی به‌ردم
ناره‌زووی یار ویستی یه‌ن به جوئی شهیتان و سه‌ربازه خویریله‌کانی نه‌توان په‌لاماری
هه‌رزه‌له رُوشنه‌کانی عاشق بدهن. مهوله‌وی ده‌یه‌ویت بلیت:

نه‌ی یار من تا به‌یان به دیارت‌دهه ده‌سووتیم و غمراه‌تیشک و ناگرم، نانووم و
بیدارم. ده‌نالم و وره ده‌نگم دیت. به‌مهش (ماره‌کان) به‌دکارانت لی دوورده‌خه‌مه‌وه و
فرسه‌تیان ناده‌م. نه‌ریتی زه‌نگ له مل کردنی نازه‌لیش که دوستانی قر بُوی چوون
پاسته و بُو هه‌مان مه‌بهمسته.

هه‌رچه‌نده من ووتومه خوّم له قمه‌هی ساخ کردنه‌وه ناده‌م و په‌نجه شکیثی
سه‌رورانی رابه‌رم پیناکریت، به‌لام نه و بی نه‌ده‌بیه‌ش ده‌گه‌م و حارچار نه‌وه‌هی
پیستوومه و له لام هه‌یه و هک سه‌رنج ده‌ری ده‌بریم.

سهباردت بهم تاکهش که دیسان له دیوانه‌کهدا ههیه دکتۆر ئەنورهیریش ودک نموونه بو سروشت چواندى مەولەوی گواستوویه‌تىيەو و نەم بىستووه مەولەوی ناسانى تريش به دوايدا چووبن و سەرنجيان لىدابىت. كەچى زاناو راپەرى ئەددىبات سىدطاھرى ھاشمى لە يەكى لە بەرناامەكانى ھەوارگەي دلاندا دەخويىنىتەودو لە پىشەكىيەكدا دەفەرمى لام وايە شىعى ميرزا شەفيقى مامىزەكىيە. {ھەوارگەي دلان كاسىت} من چوومە خزمەتى ميرزا شەفيقەكان لاي ھېزّاو ماندۇي مەيدانى فەرھەنگ و ئەددىبى كوردى مامۇستا محمد عەلى قەردداغى كە باسى چوار لە شەفيقەكانى كردوه. ئەم شەفيقەيانى بە ميرزا شەفيقى كولىيابى ناوبردۇوه و دەنۋىسىت لە دىئى ۋەزىلەنگ ناوجەي كولىيابى كرماشان لە دايىك بۇوهو لە سەرددەمى خوسرەو خانى ئەرددەلاندا ڙياوه. {كەشكۈلى كەلپۈوري ئەددىبى كوردى بەرگى چوارم ل ۴۳ و ھەروەھا لە كەشكۈلى بەرگى ۲ لە ل ۱۱۹ و بەرگى ۳ ل ۲۷۶} دا شىعى ميرزا شەفيقەيانى.

صدیق بوره‌که بیش له میژووی ویژه کوردیدا دهنوسی له مامیزک له دایک بوروه و له نوسینی سه‌رچاوه‌کانیدا به کولیایی ناوی دهبات {میژووی ویژه کوردی ب ۱۴۹۴-۵۰} به لام من مادام له دهمی سیدطاهر بیستوومه و نهم (شده‌ماله‌ی نوره‌ی) لای مهله‌ویش تیایه که بؤ شوینه‌که‌ش گونجاوه لیره‌دا دهنوسمه‌ودو به جیئی دیلم بؤ ساخ که رهه‌کان:

ناظار مهذانی، ...

حه رفی مه په رسوو جه رای نه زانی

جہ کوت ناوه ردهن پیر فزہی کانی

نیانت نه تهخت لهعل رومانی

جهه ویتهن یا تازهت سهندهن

کام حمه کاک نه شانه‌ی شا هورکه ردهن نه م دیزد جوان نایه‌تله گوئی رهندگه

در ووسته‌که‌ی بهم حبوره بیت:

کام حمه کاک نه شار نه یشاپوورکه‌ندهن

ئوسات کی بیه‌ن پهی نیشان که‌ندهن

په‌نجهش نه بیزو زهه نه قشان که‌ردهن

یه جه کوت بیه‌ن کی ته رتیب دادهن

صونعی کلکی دست کامین نوستادهن

نانه خهیاته‌ی خام خاو و دیزدن

پا تووکی تاوس جقه‌ی په‌رویزدن

یه نه خهزانه‌ی کام خهسره و مهندهن

نه ودامه چیشهن نه دهورت که‌ندهن

جهه‌ی وهمچان چیشهن لهو لای دامه‌وه

لیوشان گرتهن وه په‌نهاوه وه

ئه سلشان سجهن پا زه‌نگی ماره‌ن

وه‌زه مه‌که‌رقو یا بی نازاره‌ن

مار جه دام به‌تمه دام جه‌مار به‌تمه

ماوه‌رقو نه رای نه ماران خه‌تهر

فه‌سائی من توم دیت فیمچه نه و رهس بیت

ناشی نه شکار دوور جه هه‌وهس بیت

سیا مارانت نه ودهم مار تول بی

دامت کلپ نه بی هیمای نه لوول بی

ئیسه مارانت دام حه‌ی سه‌ندهن

دایم هدر نهگیر گازو و مزهندن
ههرگه سی نه گیان ویش ویهردہ بُو
شامؤهره نه مؤر پهیدا که رده بُو
بی خوف جه خوف سپای شاماران
نه ته رسو جه زام ذهنگی حه یتاران
شاماران به حوكم موهره دام که ره
دهس پهی کل ف باخ کاف و لام که ره
حه یفه نیچازهش نه ده وه توون دا
نه گیلو نه مهوج دهربای جه یجعون دا
نه لنان یه کی من مار توم گسته ن
ته رو الله نه دهور ٹاوایی بهسته ن
چوون شه ماله شه که کر امنه ن
پهی پاس ماران زه نگ ذپانمه ن
جه و سهی ب شه قیع زامش پر خاره ن
کوشته هی حه و هچان سیای تاتاره ن
مامؤستا پیش خویندنه وی شیعره که په خشانی کی راشی نووسیو، یانی
شیعره کهی کردوه به په خشان وله کوتایه که پدا که نیمه مه بسته نه ده لیت،
من له ٹاوایی دوورکه و توهمه ته و هو ته رو الله بهسته نانووم، چوون نه و مارانه
گهستو ویانه، له ترسی نه وی جاری کی تر نه مگه زن، دوورکه و توهمه ته وه و نیشک ده گرم.
ته رو الله: درووست کردنی جینگه خه و یان شوینی پاس کردنی واریاته به جو ری له
ترسی هارو موورود و پیشک نه عذری ده بپن، به لانی که مه وه له مهتر بھر ز تره.

شیعری یازدهم

۱- چوون بهنده بهو بهنند نیخلاصی بهندهن

هر پاسه بهندهن تا حهیات مهندهن

له مهوله ویه کهی مامؤستا حکیمدا له بابهت شیعری بلاونه کراوه دا نهم شیعره
ههیه. به پیس گیپانه و دکان بق و دلامی پرسیکی مهلاعیسای جوانپویی مامؤستای
نووسیوه، که تاقیی کچنکی بق بکات بیخوازیت. مهوله ویش و هزیفه کومه لایه تیه کهی
بهم شیعره و دلام داوته وه. شیعریکی سه ره تایی وبی زمانه و له توانای شیعردا نیه
به لام به نرخی یادگاری نه و به ریزه دینو و سینه وه و بق بهراورد و بهره و پیش چوونی
قوتناغی شیعری مهوله وی. گه رشیعری نه و بیت نه وه ده بینته به لگه بق نه وه که
مهوله وی بدر له رپو و کردنه دنیای ته رو پاراوی عرفان و چوونه سه ره ریقه تی حه زره تی
په روانه شاعریکی باش نه بسوه. به هه لدانی باده مهیخانه ته وئله شه رابی شیعریشی
نوشیوه.

۲- ته مامی مه تلهب نه شعارم و انان

خاصی و خرابی یار قیچم زانان

عه فیفه ن بی عهیب خالیه ن جه شهین

نؤجا خرازدهی خاس نه حبیب ته ره فهین

ئادابش زه ریف خولقش چوون حوره ن

بالا میانه (خیر الامور) ن

بلی واتهی من پوج و عه به سه ن

گردین درو بق سه یدیش و دسه ن

والحاسن واته م بی در قر اسنه ن

یارق پهی یارق پهی یاری خا

سوپاس و پیزایش

لەکۆتايس نەم بەشەدا لەسەر خۆم بە قەرزى دەزانم كە سوپاس و قەدر زانى خۆم يۇئەم
هاورى و خوشەویستانە دەرىپەم كە هاواکارىيابان كىرم

- ۱ مامۆستا عوسمان، حاجى صابر، حاجى ئەكرەم، كاك فاتح لە يەكەمىي مەشق و
پاھىنائى بەرىۋەبەرىتى پەرەمەدەسى ھەلەمېچە. بە كۆپىكىرىدىنى ھەمۇو كىتىبەگە.
- ۲ دۆستان و ھونەرمەندانى شىومكار (جەسەن موراد، مەريوان ڏەندى، ھونەر صاحب).
- ۳ كاك نەرسەلان تۈفيق كە ئەركى دىزايىنى ناواھەدى نەم كىتىبەى گىرتە نەستى.
- ۴ كاك ئادر عومەر بە تايپىكىرىدىنى چەند بەشىك.
- ۵ دۆستم كە يەنان عەزىزى لە پاوه كە كىتىبى كىنگەرە بىزىگىداشتى مەمولەوى بۇتاردم.
- ۶ مامۆستا شىيخ عبدالقادرى شىيخ ئەحمدە بۇپىدانى ھەندى زانىيارى و سەرچاوه.

